

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE
STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2019
STUDIEBETWISTINGEN DEEL 6

Inhoud

[Zitting van 4 november 2019](#)

rolnummer 2019/494

rolnummer 2019/582

rolnummer 2019/590(1)

rolnummer 2019/590(2)

rolnummer 2019/591

rolnummer 2019/605

[Zitting van 6 november 2019](#)

rolnummer 2019/612

rolnummer 2019/619

rolnummer 2019/622

rolnummer 2019/639

rolnummer 2019/649

[Zitting van 13 november 2019 \(1\)](#)

rolnummer 2019/608

rolnummer 2019/609

rolnummer 2019/610

rolnummer 2019/613

rolnummer 2019/617

rolnummer 2019/618

rolnummer 2019/628

rolnummer 2019/645

rolnummer 2019/652

rolnummer 2019/655

[Zitting van 13 november 2019 \(2\)](#)

rolnummer 2019/627

rolnummer 2019/665

rolnummer 2019/672

rolnummer 2019/673

rolnummer 2019/674

rolnummer 2019/688

[**Zitting van 20 november 2019**](#)

rolnummer 2019/633

rolnummer 2019/634

rolnummer 2019/637

rolnummer 2019/640

rolnummer 2019/641

rolnummer 2019/642

rolnummer 2019/643

rolnummer 2019/644

rolnummer 2019/651

rolnummer 2019/653

Zitting van 4 november 2019

Arrest nr. 5.382 van 4 november 2019 in de zaak 2019/494

In zake: xxx
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Dejonghe
kantoorhoudend te 3700 Tongeren
Sint-Truidersteenweg 240

tegen:

UNIVERSITEIT HASSELT
woonplaats kiezend te 3500 Hasselt
Martelarenlaan 42

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 23 september 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Universiteit Hasselt van 16 september 2019 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en de beslissing van de examencommissie waarbij aan verzoekster de verdere inschrijving in de opleiding Rechten voor twee academiejaren wordt geweigerd, wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2019.

Bij arrest nr. 5.325 van 14 oktober 2019 wordt het debat heropend en wordt de zaak opnieuw opgeroepen op de terechtzitting van 4 november 2019 om 9.30 uur.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

De feiten zijn weergegeven in het arrest nr. 5.325 van 14 oktober 2019.

Er wordt naar verwezen.

IV. Ontvankelijkheid

Over de vormelijke ontvankelijkheid van het beroep is uitspraak gedaan in het arrest nr. 5.325 van 14 oktober 2019.

V. Ten gronde

Eerste middel

Verzoekster steunt een eerste middel op artikel 159 van de Grondwet en de onwettigheid van de studievoortgangsbeslissing van 5 februari 2019.

Het middel is verworpen in het arrest nr. 5.325 van 14 oktober 2019.

Tweede middel

In een tweede middel acht verzoekster de formelemotiveringsplicht en de materiëlemotiveringsplicht geschonden.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat de beroepscommissie ten onrechte oordeelt dat er geen sprake is van overmacht, en zelfs geen uitspraak doet over de aanwezigheid van bijzondere omstandigheden. Dit terwijl de beroepscommissie volgens verzoekster moet nagaan of er sprake is van overmacht “of” van bijzondere omstandigheden die het onmogelijk maakten om aan de opgelegde voorwaarden te voldoen.

Verzoekster herneemt in essentie de uiteenzetting die zij bij het intern beroep heeft voorgelegd. Met het motief dat het verzoeksters eigen keuze was om slechts bij aanvang van kwartiel 3 in te stromen, mistkent de beroepscommissie volgens verzoekster de essentie van de zaak,

enerzijds omdat de organisatie van de universiteit die instroom ook mogelijk maakt en anderzijds omdat niet een verschoningsgrond maar een bijzondere omstandigheid moet worden aangetoond.

Zij stipt daarnaast ook aan dat zij op de vorige universiteit waar zij was ingeschreven, een apart lokaal ter beschikking kreeg voor het afleggen van examens.

Ook de problematiek van de stalking heeft verzoekster naar haar oordeel bovenmatig beïnvloed en zij meent dat deze omstandigheden in een volgend academiejaar minder impact zullen hebben. Eenzelfde gunstige evolutie ziet verzoekster in haar algemene psychische toestand. Wat dit laatste betreft, is verzoekster van oordeel dat de door haar bijgebrachte medische verklaring en de toelichting van haar behandelend arts wel degelijk aantoont dat zij onmogelijk de opgelegde voorwaarden kon vervullen.

Ten onrechte ten slotte, overweegt de beroepscommissie volgens verzoekster dat er geen evolutie is in haar examenresultaten: zij wijst erop dat het resultaat voor het opleidingsonderdeel ‘Verbintenissenrecht’ steeg van 5/20 naar 8/20.

In haar antwoordnota replaceert verwerende partij als volgt:

“(...)

B. De motivering en de redelijkheid van de beslissing

De student geeft terecht aan dat de interne beroepscommissie naar een foutieve studierichting verwijst in haar beschrijving van de feiten. Het betreft hier een loutere materiële vergissing. De commissie was wel degelijk op de hoogte van het studieverleden van de student in de opleiding psychologie. Deze vergissing heeft geen invloed gehad op de beslissing van de commissie.

Overmacht

Waar de student voorhoudt dat de interne beroepscommissie in haar beslissing onvoldoende antwoordt op de door haar aangebrachte argumenten, is de commissie van mening dat zij dit wel deed. De student bracht in haar intern beroep argumenten naar voor die de commissie ervan moesten overtuigen dat de resultaten van de student beïnvloed werden door een overmachtsituatie of minstens uitzonderlijke omstandigheden. De student wees hiervoor op:

- haar functiebeperkingen ASS en ADD
- het plots omschakelen van studierichting aan een nieuwe onderwijsinstelling met een ander onderwijsconcept

- psychische moeilijkheden die voortvloeien uit een stalkingsdossier waarin de student slachtoffer is

De commissie heeft op al deze elementen kort geantwoord omdat zij samengevat van mening is dat al deze omstandigheden ernstig zijn en het de student ongetwijfeld moeilijker hebben gemaakt om de opgelegde bindende voorwaarden te behalen, doch is de commissie van mening dat deze omstandigheden het de student niet onmogelijk hebben gemaakt om hieraan te voldoen, hetgeen voor zowel de examencommissie als de interne beroepscommissie de maatstaf is om een student die zijn bindende voorwaarden niet behaalt, een nieuwe kans te geven in de opleiding. Alleszins zag de commissie in de stukken die de student bijbracht voor de interne beroepscommissie geen sluitend bewijs van deze vermeende onmogelijkheid.

Bovendien moet opgemerkt worden dat de student faciliteiten kreeg om de gevolgen van haar functiebeperkingen te ondervangen. De student kreeg de instellingsbrede minimumfaciliteiten toegekend. Het stond haar vrij om bijkomende faciliteiten te vragen die specieker ingingen op haar noden, maar dat deed de studente niet.

In deze moet er ook gewezen worden op de formulering waarnaar student verwijst om aan te tonen dat de commissie een te beperkte controle uitoefende op de beslissing van de examencommissie door uitsluitend te spreken van het begrip overmacht en niet te beoordelen of er uitzonderlijke omstandigheden moesten in overweging genomen worden bij de beoordeling van het dossier van de student. Wanneer de formulering die de examencommissie hanteert in haar bindende voorwaarden in zijn geheel wordt gelezen ("Indien u gedurende het academiejaar 2018-2019 getroffen wordt door een overmachtsituatie of bijzondere omstandigheden die het u onmogelijk maken om te voldoen aan de opgelegde bindende voorwaarden,..."), mag geconcludeerd worden dat de commissie met haar antwoord wel afdoende heeft gereageerd op de bezwaren van de student gezien de definitie van het begrip 'overmacht' waarop ook uw Raad terugvalt uitgaat van 'een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker, en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden.' (RvS 15 maart 2011, nr. 212.044, Gazan); m.a.w.: een omstandigheid die het de student onmogelijk maakte om te voldoen aan de opgelegde bindende voorwaarden. Deze beoordeling heeft de commissie wel degelijk gemaakt. De onderwijsinstelling is van mening dat zij derhalve wel degelijk voldoende motiveerde waarom de geformuleerde omstandigheden niet konden rechtvaardigen dat de student opnieuw zou mogen inschrijven in de opleiding terwijl ze haar bindende voorwaarden niet had behaald.

Overigens moet worden opgemerkt dat, hoewel de bindende voorwaarden hiertoe duidelijke instructies gaven, de student geen omstandigheden meldde aan de examencommissie voor de deliberatie.

Ook op het argument dat de studente pas in het tweede semester (kwartiel drie aan UHasselt) ervoor koos om te heroriënteren, kon voor de interne beroepscommissie de studieresultaten van de student niet vergoelijken. De student volgde slechts twee opleidingsonderdelen, grote en essentiële vakken binnen het curriculum die het potentieel van een student weergeven. Op elk vak werd gedurende 10 weken gefocust. Er was dus tijd genoeg om de leerstof te verwerken en om de nodige vragen te stellen aan tutoren en docenten indien de student het gevoel had dat zij voorkennis miste. Er was ook niets dat de student belette om uit te schrijven voor een opleidingsonderdeel of voor een lichter opleidingsonderdeel te kiezen in dezelfde onderwijsperiodes.

Studievoortgang van de student en redelijkheid van de beslissing

De commissie moet vaststellen dat de student in twee verschillende opleidingen en aan twee verschillende universitaire instellingen, er niet in slaagt om voldoende studierendement te boeken. Op twee academiejaren tijd, werden slechts 23 studiepunten behaald. Specifiek voor de inschrijving aan UHasselt werden er zelfs geen credits behaald. De behaalde examenresultaten (5, 6 en 8/20) konden de examencommissie, noch de interne beroepscommissie overtuigen dat een nieuwe inschrijving in de opleiding rechten tot betere resultaten zou leiden.”

In haar wederantwoordnota handhaaft verzoekster haar standpunten.

In het tussenarrest van 14 oktober 2019 heeft de Raad vastgesteld dat het verslag van de zitting van de interne beroepscommissie geen melding maakt van de aanwezigheid of tussenkomst van dr. S.S., terwijl verwerende partij niet ontkent dat verzoeksters psychiater aanwezig was en verzoekster uitdrukkelijk naar haar tussenkomst verwijst.

Gegeven het bijzonder belang dat verzoekster vermag te hechten aan de medische verklaringen van haar behandelend arts en de onduidelijkheid over de wijze waarop de beroepscommissie deze al dan niet bij het nemen van haar beslissing in rekening heeft gebracht, heeft de Raad de debatten heropend ten einde partijen standpunt te laten innemen omtrent de volgende vragen: (i) de aanwezigheid van dr. S.S. op de hoorzitting van de interne beroepscommissie van 16 september 2019, (ii) de inhoud van de tussenkomst van dr. S.S. en (iii) de wijze waarop de tussenkomst van dr. S.S. de beslissing van de interne beroepscommissie al dan niet heeft beïnvloed en waarom.

In een aanvullende nota van 21 oktober 2019 deelt verwerende partij het volgende standpunt mee:

“Met betrekking tot punt (i) bevestigt UHasselt de aanwezigheid van dr. S.S. op de hoorzitting van de interne beroepscommissie van 16.09.2019. Zij was fysiek aanwezig tijdens het verhoor van de student door de commissie, tevens bijgestaan door de moeder van de student.

Met betrekking tot punt (ii) wijst UHasselt er op dat het in de eerste plaats, en conform art 1.2 van de rechtspositieregeling voor studenten aan UHasselt/tUL, de student was die als (proces)partij werd gehoord door de commissie. Slechts aan het einde van het verhoor (zie bijlage A), toen de commissie polste naar hoe de student de (nabije) toekomst zag m.b.t. de aangehaalde psychische problemen, werd zij bijgestaan in haar antwoord door haar arts. Dr. S.S. gaf aan dat zij niet de [autismespectrumstoornis] van de student zag als grootste impactfactor voor de studieresultaten van de student, maar wel de angstaanvallen ten gevolge van de stalkingsfeiten. Daarnaast werd algemeen gekaderd dat de student

hiervoor, samen met andere teleurstellingen het afgelopen jaar, begeleid werd en dat deze therapie wordt verdergezet. De therapie zou op termijn ook verbetering moeten brengen in de toestand van de student, doch toen de student gevraagd werd of ze dan opnieuw voltijds zou studeren het komende academiejaar, antwoordde zij dat ze dat nog moet bekijken.

Wat betreft punt (iii) is de UHasselt van mening dat de toegevoegde waarde van de tussenkomst van dr. S.S. tijdens de hoorzitting van de interne beroepscommissie gering was gezien de commissie al over een schriftelijk attest van de arts beschikte dat de diagnoses ADD en ASS vermeldde, alsook de diagnose van een gegeneraliseerde angststoornis en depressie waarvoor student medicamenteus en via therapie behandeld wordt (bijlage bij het verzoekschrift van de student voor de interne beroepscommissie). De mondelijke tussenkomst van dr. S.S. heeft dan ook geen impact gehad op de beslissing van de interne beroepscommissie gezien de extra informatie die deze toelichting verschafte ten opzichte van het medisch attest, zeer gering was.

De commissie heeft geoordeeld en begrijpt dat het geheel van deze omstandigheden het zeker moeilijker hebben gemaakt om de bindende voorwaarden te behalen, doch is niet van mening dat ze het onmogelijk maakten. De aan de commissie geschetste feiten dateren van april 2018, waar de student pas aan UHasselt les begon te volgen in februari 2019. Ze legde haar eerste examenkansen van de opleidingsonderdelen ‘Verbintenissenrecht’ en ‘Internationaal en Europees recht’ af op respectievelijk 8.4.2019 en 24.6.2019 met studieresultaten van 5/20 en 6/20. De student koos er zelf voor om deze zwaardere juridische opleidingsonderdelen op te nemen, waar in dezelfde periodes ook de opleidingsonderdelen ‘rechtsfilosofie’ (6 SP) en ‘practicum 2: juridisch schrijven’ (3 SP) uit het eerste bachelorjaar konden gevolgd worden. In deze periode zijn er geen feiten gekend bij UHasselt die het de student onmogelijk maakten te slagen voor de opgenomen opleidingsonderdelen.

De student nam ook deel aan de tweede examenkans van het opleidingsonderdeel ‘verbintenissenrecht’, hetgeen plaats vond op 20.08.2019, een tweetal weken na het gesprek met de justitie-assistent d.d. 5.08.2019. De interne beroepscommissie twijfelt geenszins aan de impact van een dergelijk gesprek gezien de ernst van de feiten in combinatie met de functiebeperkingen van de student. De commissie begrijpt dat deze omstandigheden het behalen van de bindende voorwaarden hebben bemoeilijkt, doch was van mening dat ze het niet onmogelijk maakten. De student geeft ook zelf aan zowel op intern beroep als voor Uw Raad dat ze van mening is studievoortgang te hebben gemaakt in dit opleidingsonderdeel (van 5/20 in eerste zit naar 8/20 in tweede zit).

De student meldde geen enkele omstandigheid aan de studieloopbaanbegeleider of examencommissie voor haar deliberatiemoment, zoals gevraagd wordt in de bindende voorwaarden. Thans diende ze wel een afwezigheidsattest in voor het laatste deel van de tweede examenkansperiode (28.08.2019 tot 11.09.2019) waarin het herexamen Internationaal en Europees recht plaatsvond. Er werd een inhaalexamen aangeboden aan de student waaraan zij niet wenste deel te nemen omdat het nog in de periode van ziekte viel.

UHasselt is op basis van deze resultaten en de verstrekte info van oordeel dat de student na twee jaar universitaire studies, gespreid over twee opleidingen, onvoldoende

studievoortgang aantoon om een herinschrijving in de opleiding rechten te rechtvaardigen.”

Verzoekster deelt in een aanvullende nota van 24 oktober 2019 harerzijds nog het volgende mee:

“De UHasselt bevestigt thans *expressis verbis* de aanwezigheid van psychiater S.S. op de hoorzitting van de interne beroepscommissie van 16.09.19. Ze was inderdaad fysiek aanwezig tijdens mijn verhoor door de commissie, waarbij ik ook werd bijgestaan door mijn moeder.

Dat hierover niet de minste betwisting mogelijk is.

Dat de UHasselt dit thans ook duidelijk dient te erkennen, terwijl zij hierover eerder steeds een omstandig stilzwijgen heeft bewaard (in haar eerdere nota leek ze diens aanwezigheid niet te betwisten doch ze maakte hier geen melding van).

De interne beroepscommissie heeft een beslissing genomen waarbij *zowel de materiele als de formele motiveringsplicht* werd geschonden.

Voorerst dient opgemerkt dat diens aanwezigheid niet op het zittingsblad werd vermeld, terwijl de bestreden beslissing ook geen melding maakt van het feit dat de behandelende psychiater, dokter [S.S.] aanwezig was.

De behandelende arts heeft thans nog een bijkomend attest opgesteld waarin ze toelichtingen geeft naar aanleiding van haar tussenkomst op deze hoorzitting. (stuk 1) De UHasselt stelt nu dat ‘in de eerste plaats’ de student gehoord was, doch dient te erkennen dat zij de tussenkomst van dr. [S.S.] eerder als gering heeft geacht, en dat dit voor haar geen invloed heeft gehad bij het nemen van haar beslissing.

Deze tussenkomst en alleszins de inbreng van de psychiater is naar mijn oordeel wel degelijk belangrijk te noemen.

Dat de bevindingen van de psychiater immers aantonen dat ik in een positie van overmacht was en dat er alleszins sprake was van bijzondere omstandigheden dewelke mij het onmogelijk maakten om de bindende voorwaarden te kunnen behalen. (stuk 1)

Dat de UHasselt nu gemakshalve stelt dat deze tussenkomst van de psychiater als gering dient aanzien omdat zij eerder al over een medisch attest beschikte.

Dat dient vastgesteld dat dit niet wordt uitgelegd in die zin in de bestreden beslissing (formele motiveringsplicht).

Dat immers noch de impact van deze tussenkomst noch de bevindingen van de psychiater, zoals verwoord in het medisch verslag, staan beschreven in de bestreden beslissing dewelke dus een flagrante schending inhoudt van de formele en de materiële motiveringsplicht. Dat ook de huidige uitleg van de UHasselt niet volstaat (materiële motiveringsplicht).

Dat de bevindingen van de psychiater immers essentieel zijn om een oordeel te kunnen vellen of er al dan niet sprake is van overmacht/bijzondere omstandigheden.

Dat de UHasselt beweert dat er geen sprake is van overmacht en zich zelfs NOOIT heeft uitgesproken over het bestaan van bijzondere omstandigheden die het behalen van de bindende voorwaarden onmogelijk maken.

Dat de uitleg dewelke de UHasselt hier *post factum* nog aan wil geven niet kan worden aanvaard.

Dat de commissie gemakshalve stelt dat deze omstandigheden het zeker moeilijker hebben gemaakt om bindende voorwaarden te behalen doch niet onmogelijk.

Er dient in dit kader te worden vastgesteld dat deze premissie niet gemotiveerd is en een loutere stijlformulering betreft en dat de interne beroepscommissie ook helemaal niet uitlegt waarom ze tot deze conclusie is gekomen, laat staan op welke concrete objectieve gegevens ze zich heeft gebaseerd om het standpunt van de psychiater niet te kunnen volgen.

Dat de UHasselt ook nooit heeft voorgesteld dat ik mij bij een andere geneesheer-deskundige dien aan te bieden indien de UHasselt van oordeel is dat zij het standpunt van dr. [S.S.] niet kan volgen.

Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat de UHasselt eenvoudig geen rekening heeft willen houden met de bevindingen van de psychiater en reeds bij voorbaat voor zichzelf heeft willen uitmaken geen gevolg te willen geven aan het ingestelde beroep.

Dat de UHasselt stelt dat de toegevoegde waarde van de aanwezigheid van een psychiater gering was gelet op het bestaan van een medisch attest doch betreft dit een nieuw argument dat nooit eerder werd aangehaald in de loop van de procedure, waarmee dus geen rekening kan worden gehouden.

Dat dit argument ook niet kan worden gevuld daar de UHasselt ook niet aantonit waarom zij met de inhoud van het medisch attest geen rekening houdt en ze dit enkel heeft afgewezen aan de hand van een nietszeggende stijlformulering.

Ik benadruk ook dat de gevolgen van de feiten van stalking steeds erger werden en [hun] hoogtepunt kenden na de inschrijving aan de UHasselt én in de examenperiode, hetgeen ook chronologisch wordt geschetst in het medisch attest van mijn psychiater.

Het is trouwens niet te begrijpen dat de UHasselt een opmerking maakt dat ik geen enkele omstandigheid aan de studieloopbaanbegeleider of examencommissie meld voor mijn deliberatiemoment.

Dat dit geen invloed heeft gehad of kon hebben op de beslissing, terwijl in de loop van het schooljaar ook niet op voorhand kon worden ingeschat op welke wijze mijn hoger geschatste en in de medische attesten omschreven toestand zou evolueren.

De opmerking ten slotte van de UHasselt alwaar wordt vermeld dat ik niet ‘wenste’ deel te nemen aan het herexamen Internationaal en Europees Recht is manifest onjuist. Ik kon hieraan niet deelnemen wegens ziekte en waarvoor een medisch attest voorhanden is.

Ik verwijst hiervoor naar mijn mails van 30/08/2019 7:54, 30/08/2019 8:57 en 30/08/2019 8:58 waarbij wordt vermeld dat ik het inhaalexamen omwille van medische reden, zie doktersattest van dr. [L.C.] en medische verklaring dr. [S.S.], niet kon [bijwonen] op de voorgestelde datum van 2/09/2019. (aanvullende stuk 1+2)”

Beoordeling

Met de bijkomende schriftelijke verklaring van dr. S.S. d.d. 23 oktober 2019 die verzoekster met haar aanvullende nota meedeelt, kan geen rekening worden gehouden.

Het betreft immers een stuk waarvan de interne beroepscommissie bij het nemen van de bestreden beslissing geen kennis had, en de verklaring gaat verder dan een bevestiging van de inhoud en draagwijdte van de tussenkomst van de arts tijdens de hoorzitting – wat de reden van

de heropening van de debatten was. Bovendien heeft verwerende partij niet de mogelijkheid gehad om hierover schriftelijk standpunt in te nemen.

Een stuk dat nadere – en mogelijk nieuwe – informatie geeft over de gezondheidstoestand van verzoekster kan in de huidige stand van het debat niet meer worden toegelezen.

Artikel II.246, §1 van de Codex Hoger Onderwijs laat de hogeronderwijsinstellingen toe om maatregelen van studievoortgangsbewaking te nemen. Krachtens het lid 1°/1 van deze bepaling kan aan een student die geen 60% van de ingeschreven studiepunten heeft verworven in een vorig academiejaar, bij een nieuwe inschrijving aan dezelfde of een andere instelling, een bindende voorwaarde worden opgelegd. Bij het niet-naleven van deze bindende voorwaarde kan de student in een volgend academiejaar worden geweigerd in de instelling waar de bindende voorwaarde is opgelegd.

Verzoekster bevindt zich in de toepassingsvooraarden van deze bepaling. Zij behaalde in het academiejaar 2017-2018 minder dan 60% van de opgenomen credits en bij inschrijving aan verwerende partij wordt de bindende voorwaarde opgelegd dat zij in het academiejaar 2018-2019 een studierendement van 60% moet behalen, bij gebreke waaraan een verdere inschrijving zal worden geweigerd.

In haar intern beroep voert verzoekster drie oorzaken aan voor het niet voldoen aan de gestelde bindende voorwaarde.

Vooreerst stipt verzoekster aan dat de plotse overstap van de opleiding Psychologie naar de opleiding Rechten erg ingrijpend was en dat zij midden het academiejaar ‘inleidende informatie’ niet of slechts onrechtstreeks heeft ontvangen. Er werd volgens verzoekster ook op een andere wijze gedoceerd en zij kon moeilijk inschatten wat er van haar werd verwacht. Zij koppelt dit aan haar ontwikkelingsstoornis.

Daarnaast wijst verzoekster erop dat zij maar twee examenkansen heeft kunnen benutten.

Ten slotte voert verzoekster aan dat zij in een recent verleden te kampen heeft gehad met stalking, en dat in de examenperiode (5 augustus 2019) over het dossier een gesprek met de justitie-assistent heeft plaatsgevonden, ten gevolge waarvan de feiten en toedrachten werden opgerakeld en zij opnieuw met ontmoetings-, toenaderings- en confrontatieangsten met betrekking tot de dader van de stalking werd geconfronteerd.

Verwerende partij erkent in haar aanvullende nota dat de behandelend psychiater van verzoekster ter zitting van de beroepscommissie heeft verklaard dat de angstaanvallen ten gevolge van de stalking de grootste impactfactor voor de studieresultaten zijn geweest, en dat reeds opgezette therapie verbetering moet brengen.

De verklaring van verzoekster, zoals uitdrukkelijk bevestigd door haar behandeld psychiater, dat zij ten gevolge van een gesprek met de justitie-assistent op 5 augustus 2019 opnieuw te kampen kreeg met aanzienlijke angsten, en dat daarin de belangrijkste oorzaak voor haar beperkte studieresultaten is gelegen, wordt als dusdanig door verwerende partij derhalve niet tegengesproken.

Het komt de Raad voor dat dit minstens als een bijzondere omstandigheid moet worden aangemerkt.

Uit de aanvullende nota van verwerende partij blijkt dat de beroepscommissie van de bevestiging door de psychiater – ter verduidelijking van haar schriftelijke verklaring van 9 september 2019 – ook kennis heeft genomen.

De motivering ter zake in de bestreden beslissing die luidt:

“De commissie kan aannemen dat deze problemen het de student moeilijker hebben gemaakt, maar niet onmogelijk om te voldoen aan de bindende voorwaarden. Alleszins blijkt niet uit de bijgebrachte stukken dat deze problemen het haar onmogelijk hebben gemaakt om de bindende voorwaarde te behalen.”

geeft geen blijk van een afdoende *in concreto* beoordeling en is een loutere passe-partout. De bestreden beslissing schendt daardoor de formelemotiveringsplicht. Het tweede middel is in die mate gegrond.

Zonder vooruit te lopen op de motieven van de nieuwe beslissing die het derhalve de beroepscommissie toevalt te nemen, bedenkt de Raad dat, wil die nieuwe beslissing in overeenstemming te brengen zijn met de materiëlemotiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel, ook de volgende elementen dienstig bij de beoordeling kunnen worden betrokken.

De bestreden beslissing strekt er niet toe om verzoekster te weigeren binnen het hoger onderwijs *c.q.* alle opleidingen aan de Universiteit Hasselt (cf. artikel II.246, §1, 2° Codex Hoger Onderwijs) en doet dus geen uitspraak over verzoeksters slaagkansen in *een* universitaire opleiding, maar enkel om verzoekster niet opnieuw toe te laten tot de bacheloropleiding Rechten. Of verzoekster realistische slaagkansen heeft in die opleiding, kon verwerende partij slechts nagaan aan de hand van de resultaten voor twee opleidingsonderdelen ('Verbintenissenrecht' en 'Internationaal en Europees Recht'), waarbij bovendien enkel voor het opleidingsonderdeel 'Verbintenissenrecht' een tweede examenkans kon worden benut, wat op zich een eerder enge beoordelingsbasis is. Verwerende partij doet in haar aanvullende nota daarenboven zelf verstaan dat een studieheroriëntatie waarbij eerst minder zware juridische opleidingsonderdelen ('Filosofie' en 'Practicum 2: juridisch schrijven') werden opgenomen, tot betere resultaten had kunnen leiden.

Er kan ook worden aangestipt dat het studierendement van 60% dat verzoekster diende te behalen, omwille van de samenstelling van haar curriculum – dat weliswaar haar eigen keuze was – *de facto* een studierendement van 100% betekende, aangezien zij vakken van respectievelijk 10 en 12 studiepunten opnam, en slagen op één van beide opleidingsonderdelen niet kon leiden tot het beoogde minimale studierendement.

In die specifieke omstandigheden dient een beroepscommissie met des te meer nauwkeurigheid na te gaan of er sprake is overmacht of bijzondere omstandigheden die het de student onmogelijk maakten om aan de opgelegde bindende voorwaarden te voldoen.

VI. Anonimisering

Verzoekster vraagt ter zitting de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

- 1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepscommissie van de Universiteit Hasselt van 16 september 2019.**
- 2. Het daartoe bevoegde orgaan neemt ten aanzien van verzoekster een nieuwe beslissing en doet dit uiterlijk op 15 november 2019.**
- 3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 4 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder, voorzitter van de Raad
Jan Geens bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door
Melissa Thijs secretaris

De secretaris **De voorzitter**

Melissa Thijs **Jim Deridder**

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.383 van 4 november 2019 in de zaak 2019/582

In zake: Astrid CALLENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen:

THOMAS MORE HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Peeters
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 4 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van Thomas More Hogeschool van 27 september 2019 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 4 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de Orthopedie, Schoentechnologie voor sport en Revalidatie’.

Tot het curriculum van verzoekster behoort het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef’. Zij bekomt daarvoor een examencijfer van 9/20.

Tegen die examenbeslissing tekent verzoekster op 13 september 2019 een intern beroep aan.

De interne beroepscommissie behandelt dit beroep in zitting van 23 september 2019 en beslist om het beroep ongegrond te verklaren en het betwiste examencijfer te bevestigen.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid – voorwerp

Standpunt van partijen

Met een e-mail van 17 oktober 2019 meldt de raadsman van verzoekster dat de zaak “ingevolge een nieuwe beslissing is geregeld” en dat de “beroepsprocedure hierdoor zonder voorwerp is geworden”.

Dit standpunt wordt gedeeld door de raadsman van de verwerende partij, die zijnerzijds in een e-mail van 21 oktober 2019 bevestigt “dat deze zaak ingevolge een nieuwe beslissing zonder voorwerp is geworden”.

Beoordeling

De bestreden beslissing, minstens de onderliggende initiële examenbeslissing, is vervangen door een nieuwe beslissing.

Die nieuwe beslissing lijkt, minstens op dit ogenblik, voor verzoekster niet grievend.

Huidig beroep heeft zijn voorwerp en zijn belang verloren.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 4 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder, voorzitter van de Raad
Jan Geens bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door
Melissa Thijs secretaris

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.412 van 12 november 2019 in de zaak 2019/590

In zake: Pieternelle LEHAEN
woonplaats kiezend te 2400 Mol
Kolkstraat 52

tegen:

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 13 september 2019 en van de beslissing van de vicerector Studentenbeleid van de Katholieke Universiteit Leuven van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en verzoekster niet geslaagd wordt verklaard voor de Master of Business Economics.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 4 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Toon Boon, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Heropening van de debatten

De debatten worden heropend om verwerende partij toe te laten de volgende stukken neer te leggen:

- Het volledige studieprogramma van de opleiding ‘Master of Business Economics’
- Aanduiding van de opleidingsonderdelen binnen het studieprogramma van de opleiding ‘Master of Business Economics’ die verzoekende partij binnen een andere opleiding behaalt, met opgave van de code en de naam van de desbetreffende opleidingsonderdelen in die andere opleiding(en).

BESLISSING

1. De Raad heropent het debat.

2. Verwerende partij beschikt over een termijn tot 22 november 2019, 12u00 om de hierboven vermelde stukken aan de Raad en aan de verzoekende partij over te maken.

3. Op 22 november 2019, 12u01 worden de debatten opnieuw gesloten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 12 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november

2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.384 van 4 november 2019 in de zaak 2019/591

In zake: Ruben CRUYPELANS
 woonplaats kiezend te 2580 Putte
 Pachtersdreef 41B

tegen:

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 11 september 2019 en van de beslissing van de vicerector Studentenbeleid van de Katholieke Universiteit Leuven van 1 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Geologie’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Toon Boon, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de bacheloropleiding Biologie.

Tot het curriculum behoort het opleidingsonderdeel ‘Geologie’. Verzoeker behaalt voor dat opleidingsonderdeel een examencijfer van 9/20.

De proclaimatie vindt plaats op 11 september 2019.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 16 september 2019 stelt verzoeker tegen die examenbeslissing het volgend intern beroep in:

“Ik ben Ruben Cruypelans, ik studeerde in het academiejaar 2018/2019 bachelor biologie. Hierin nam ik vakken van het eerste en het tweede jaar op waaronder het vak geologie. In dit vak behaalde ik 9/20 voor geologie. Wat net niet genoeg is om te slagen, echter waren deze punten wel belangrijk voor mijn studievoortgang.

Ik dien dit beroep in vermits ik niet goed geïnformeerd meen te zijn over het vak geologie. Dit vak had een deelresultaat voor het practica. Dit telde voor 4/20 punten mee, bijgevolg telde het mondelinge examen voor 16/20 punten. Op het mondelinge behaalde ik 6,4/16, op het [praktijkexamen] een 3/4 (dit resultaat is op voorhand afferond wat niet klopt volgens ‘artikel 80’ van het ‘Onderwijs- en examenreglement 2018-2019’). De niet afferonde punten heb ik enkel mondeling meegedeeld gekregen tijdens het examenmoment van januari (zie referentie linken).

Ik heb het examenreglement en het ECTS-fiche waarnaar het ‘Onderwijs- en examenreglement 2018-2019’ verwijst doorgenomen. Hierin staat onder meer dat een gedetailleerde beschrijving van het vak en wijze van evalueren (zie ‘artikel 62’) moet beschreven worden in het ECTS-fiche (zie referentie linken).

Ik heb over de afronding van de punten van het praktijkexamen een mail gestuurd naar de professor vermits ik aannam dat er een fout is gemaakt, in het afronden van de examenresultaten van mijn praktijkexamen. Hierna heb ik een e-mail terug ontvangen die verwees dat de regels omtrent het examen zijn meegedeeld tijdens de eerste les en dat deze op Toledo terug te vinden zijn. Deze regels weken af van het ‘Onderwijs- en examenreglement 2018-2019’ (zie referentie linken).

[De] ECTS-fiche bevat deze regelgeving echter niet. Dit betekent dat ik op voorhand niet deze regels kon bekijken en dat ze niet werden weergegeven volgens de manier beschreven in het ‘Onderwijs- en examenreglement 2018-2019’. Eveneens stond in het voorwoord van de practicumhandleiding een andere beschrijving en werd enkel gesproken over het praktijkexamen dat voor 4/20 punten zou meetellen (zie referentie linken).

Na het verder inlezen van dit onderwerp heb ik besloten dit beroep in te dienen, vermits het ECTS-fiche mij geen informatie heeft gegeven over het opleidingsonderdeel en ik hierdoor aannam dat alles volgens het normale examenreglement zou verlopen. Ik heb ook een link gevonden over richtlijnen van het ECTS-fiche voor evaluatieactiviteit van docenten en plaatst deze bij de referentie linken (zie referentie linken).”

De vicerector studentenbeleid, die optreedt als interne beroepsinstantie, hoort verzoeker op 25 september 2019. Met een beslissing van 1 oktober 2019 verklaart de vicerector het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond.

“Uw argumentatie

De evaluatie voor dit opleidingsonderdeel bestond uit een mondeling examen en de beoordeling van het practicum. Tijdens het gesprek en via uw schriftelijk bezwaarschrift vermeldde u dat u 6,4/16 behaalde voor het examen en 3/4 voor het practicum. U zei dat u via dit beroep niet de inhoudelijke beoordeling van beide onderdelen wenste te betwisten. Volgens uw informatie werd het resultaat van het practicum echter onterecht tussentijds afgerond. U meende dat deze aanpak in tegenspraak was met art. 80 van het Onderwijs- en examenreglement dat stelt dat, tenzij dit anders in de ECTS-fiche zou zijn vermeld, deelresultaten niet worden afgerond. U had deze discussie reeds ter sprake gebracht tijdens het feedbackgesprek. De docent had toen verwezen naar de beoordelingsregels die tijdens de eerste les werden toegelicht en die ook op TOLEDO vermeld stonden. Na ons gesprek stuurde u mij nog de tekst zoals die op TOLEDO stond door, i.c.

‘De quatering is opgebouwd uit de som van twee deelquateringen: het theoretische examen bestaat uit vier vragen die elk op 4 punten staan. Het praktische examen staat ook op 4 punten. Een score van minder dan 5,5 op 16 voor het theoretische examen leidt in alle gevallen (dus ook bij 5,4 op 16 en een 4 op 4 voor het praktische examen) tot een eindquatering van maximaal een 7 (= niet tolereerbaar). Een score van 5,5 tot minder dan 6,5 op 16 leidt in alle gevallen tot een eindquatering van maximaal een 9 (= tolereerbaar).’

U erkende dat deze regel ook zo tijdens de les was toegelicht. U meende echter dat deze regel niet kon worden toegepast, aangezien deze niet als zodanig in de ECTS-fiche vermeld stond. U vermeldde dat, aangezien u een aantal opleidingsonderdelen uit de eerste fase dit jaar moest hernemen u bij de start van het academiejaar samen met de studieloopbaanbegeleider, mevr. [V.D.], op basis van de ECTS-fiches de 2^e fase opleidingsonderdelen gekozen had die u zou opnemen. U stelde dat indien deze beoordelingsregel wel in de ECTS-fiche zou hebben gestaan u dit opleidingsonderdeel dit jaar nog niet zou hebben opgenomen.

Motivering door uw faculteit

In opvolging van uw beroep heb ik bijkomende motivering opgevraagd bij uw faculteit.

Prof. [S.] verduidelijkte dat het examen voor dit opleidingsonderdeel uit een praktisch deel en een apart theoretisch deel bestond. U behaalde hierbij 6,4/16 op het mondeling examen en 3,12/4 voor het practicum. Hij verwees naar de beoordelingsregel die uzelf reeds vermeldde en die ook tijdens de eerste les en via Toledo was toegelicht. Het resultaat dat u voor het mondeling examen behaalde, betekende dan ook dat u onder de censuur van 6,5/16 bleef, waardoor het eindresultaat voor het opleidingsonderdeel – op basis van de hierboven vermelde beoordelingsregel – niet meer dan 9/20 kon bedragen. Zoals hij u ook reeds op 16 september meldde, was het eindresultaat dan ook niet het gevolg van een afronding van het deelcijfer voor het practicum, maar wel van de toepassing van deze beoordelingsregel.

Mijn beoordeling

Het onderwijs- en examenreglement bepaalt inderdaad dat de essentiële informatie over de wijze van examineren in de ECTS-fiche moet vermeld staan. De ECTS-fiche voor dit opleidingsonderdeel ‘Geologie’ vermeldt hierbij correct dat de evaluatie bestaat uit de combinatie van een mondeling examen, met open vragen, tijdens de examenperiode en een praktijkexamen. Het is hierbij in elk geval toegelaten, en zelfs ook een ‘good practice’ dat deze algemene informatie verder geconcretiseerd wordt, o.m. via Toledo. Ik stel vast dat dit hier ook zo gebeurd is. Indien er hierbij sprake zou zijn van een tegenstelling tussen de informatie in de ECTS-fiche en de informatie op Toledo, zou ik inderdaad voorrang moeten geven aan de informatie op de ECTS-fiche. In dit geval moet ik echter vaststellen dat er geen sprake is van een dergelijke tegenstelling.

De informatie over deze beoordelingsregel stond niet enkel op Toledo vermeld, maar werd, zoals u zelf tijdens ons gesprek ook vermeldde, tijdens de eerste les toegelicht. Dit betekent dan ook dat u van bij de start van het academiejaar hiervan op de hoogte was en uw volledige studiestrategie hierop kon afstemmen. Tijdens ons gesprek maakte u niet op een aannemelijke manier duidelijk hoe het feit dat deze informatie toch was opgenomen in de ECTS-fiche ertoe zou geleid hebben dat u dit opleidingsonderdeel dit jaar nog niet zou hebben opgenomen. Bij de start van het academiejaar kon u immers onmogelijk uw deelresultaten voorspellen en kon u dus evenmin voorspellen dat u specifiek omwille van deze beoordelingsregel niet zou slagen. Bovendien, indien het toch zo zou geweest zijn dat nadat u kennisgenomen had van deze beoordelingsregel u spijt had van het opnemen van dit opleidingsonderdeel in uw ISP 2018-2019, had u – in elk geval op het moment van de eerste les – stappen kunnen ondernemen om uw ISP nog aan te passen. U heeft dit echter niet gedaan.

Ik beslis dat het examenresultaat dat u behaalde voor dit opleidingsonderdeel 'Geologie (G0006A)' (i.c. 9/20) correct werd vastgesteld en dan ook niet meer gewijzigd wordt.

Ik besef dat u, zeker gezien het nipte karakter van dit onvoldoende resultaat en aangenomen dat u op basis van uw huidige resultaten ook geweigerd wordt, op een andere beslissing [had] gehoopt. Ik hoop via deze brief u toch overtuigd te hebben van het feit dat de toekenning van dit cijfer op een correcte manier en op basis van de vooraf afgesproken regels die golden voor alle studenten, gebeurde. Zoals ik ook reeds vermeldde tijdens ons gesprek is het bovendien zo dat indien u meent dat er in uw situatie bijzondere omstandigheden zijn die een uitzondering op de opgelegde weigering tot herinschrijving verantwoorden, u een aanvraag hiertoe kan indienen via de procedure die ik u na ons gesprek liet doorsturen.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij voert aan dat enkel de tweede bestreden beslissing voorwerp van een annulatieberoep bij de Raad kan uitmaken.

Dit is te begrijpen als een exceptie van onontvankelijkheid wat de eerste bestreden beslissing betreft.

In zijn wederantwoordnota gaat verzoeker daarop niet in.

Beoordeling

Verzoeker richt zijn beroep zowel tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie als tegen de initiële examenbeslissing waarbij het examencijfer voor het betrokken opleidingsonderdeel werd vastgelegd.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing, zoals een examenbeslissing, in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 104 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019 van de verwerende partij dat de interne beroepsprocedure leidt tot hetzij een gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van onontvankelijkheid of ongegrondheid, hetzij een nieuwe beslissing door de beroepsinstantie.

Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit

beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoeker steunt een enig middel op de artikelen 62 en 80 van het onderwijs- en examenreglement en het *patere legem*-beginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat het onderwijs- en examenreglement 2018-2019 niet correct is toegepast op zijn examen voor het opleidingsonderdeel ‘Geologie’. Hij stelt dat krachtens artikel 62 van dat reglement, de informatie over de evaluatie van het examen gedetailleerd moet zijn weergegeven zijn op de ECTS-fiche, wat volgens verzoeker niet het geval is.

Wel erkent verzoeker dat de door hem bedoelde gegevens inzake de evaluatie mondeling zijn meegedeeld tijdens de les, en dat zij op het online leerplatform zijn geplaatst onder de rubriek ‘cursusinformatie’. Dit is naar oordeel van verzoeker evenwel geen officiële wijze van kennisgeving conform het onderwijs- en examenreglement.

Verzoeker betoogt dat indien de correcte regelgeving zou zijn toegepast volgens de wijze beschreven op de ECTS-fiche en het examenreglement, hij een 6,4/16 voor theoretisch examen en 3,12/4 voor het practicumexamen heeft behaald, wat een examencijfer geeft van 9,52/20 en na correcte afronding overeenkomstig artikel 80 van het onderwijs- en examenreglement een resultaat van 10/20.

Verzoeker betwist de visie in de bestreden beslissing dat er geen sprake is van tegenstrijdigheid tussen de ECTS-fiche en wat op het leerplatform is meegedeeld. Hij stelt

met name dat bij gebreke aan vermelding op de ECTS-fiche, de normale examenregels moeten gelden. De enige informatie die verzoeker stelt ter beschikking te hebben gehad over de evaluatie volgens de ECTS-fiche was: ‘de evaluatie van het practicum zal aansluitend aan de practica plaatsvinden, dit in de laatste 4 weken van het semester’. Een en ander is voor verzoeker in strijd met het onderwijs- en examenreglement, dat voorschrijft dat er transparantie in de ECTS-fiche moet zijn bij de evaluatiemethoden en bij afrondingen (artikelen 80 en 62).

In haar antwoordnota benadrukt verwerende partij dat verzoeker erkent de informatie over de beoordelingsregels wel degelijk te hebben ontvangen tijdens de les en dat deze ook op het online leerplatform werd geplaatst.

Verwerende partij citeert artikel 62 van het onderwijs- en examenreglement:

“De ECTS-fiche geeft voor elk opleidingsonderdeel gedetailleerde informatie over de inhoud en de doelstellingen, over de examenstof en de wijze van evalueren, in voorkomend geval inclusief de weging van onderdelen waarvoor een deelcijfer wordt toegekend en inclusief de gevolgen van niet-deelname aan een onderdeel van het examen zoals bepaald in art. 66. Indien de examenstof of de examenmethoden, bij uitzondering, van de ene tot de andere examenperiode verschillen, wordt dat in de ECTS-fiche meegedeeld.”

De ECTS-fiche van het betrokken opleidingsonderdeel bevat volgens verwerende partij correcte informatie over de inhoud, de doelstellingen en de examenstof van dit opleidingsonderdeel. De wijze van evalueren wordt hierbij beschreven als een combinatie van enerzijds een mondeling examen met open vragen tijdens de examenperiode en anderzijds een praktijkexamen, dat in de laatste 4 weken van het semester, aansluitend aan de practica wordt georganiseerd. Bij dit examen wordt geen weging van de deelpunten voorzien en zijn er evenmin specifieke gevolgen voorzien in het geval van een niet-deelname aan een onderdeel van het examen. De examenvorm voor het herexamen in de 3de examenperiode is bovendien volledig identiek aan de examenvorm in de 1ste examenperiode. Verwerende partij herhaalt derhalve wat reeds in de bestreden beslissing is aangestipt: de beschrijving van het examen in de ECTS-fiche is conform met de manier waarop dit examen ook heeft plaatsgevonden.

De (basis)informatie over dit examen werd echter ook aangevuld, enerzijds via een mondelinge toelichting door de docent tijdens de lessen en anderzijds door het plaatsen van deze informatie

op het online leerplatform Toledo. De informatie op Toledo was op die manier van bij de start van het academiejaar permanent beschikbaar voor alle studenten die dit opleidingsonderdeel volgden.

Waar verzoeker stelt dat hij in het hypothetische geval dat de beoordelingsregel niet zou zijn toegepast, op basis van de gewone afrondingsregels wel zou geslaagd zijn, gaat dit volgens verwerende partij voorbij aan de essentie van de discussie. Op basis van de informatie die verzoeker zowel in het interne als in het verzoekschrift voor de Raad vermeldde, is het immers een vaststaand feit dat deze beoordelingsregel van bij het begin van het academiejaar bekend werd gemaakt en dat verzoeker hiervan ook op de hoogte was.

Er is volgens verwerende partij dan ook geen tegenstrijdigheid met artikel 62 van het onderwijs- en examenreglement.

Voor zover verzoeker ook een tegenstelling aanvoert met artikel 80 van het onderwijs- en examenreglement dat de ‘afrondingsregels’ behandelt, wijst verwerende partij erop dat het resultaat van verzoeker niet het resultaat is van enige afronding. Aangezien het deelresultaat dat verzoeker behaalde onder de cesuur van 6,5/16 bleef, kon hij – op basis van de gehanteerde beoordelingsregel – niet meer dan 9/20 behalen.

In zijn wederantwoordnota betoogt verzoeker dat in de ECTS-fiche weliswaar basisinformatie te vinden was over de wijze van evalueren, maar geen gedetailleerde informatie zoals voorgeschreven in het onderwijs- en examenreglement. Hij stelt geïnformeerd te zijn geweest, maar niet op een correcte en duidelijke wijze.

Voor het overige handhaaft verzoeker zijn argumenten.

Beoordeling

Artikel 62 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019 betreft de informatie die vóór de examens wordt verstrekt, en luidt als volgt:

“De ECTS-fiche geeft voor elk opleidingsonderdeel gedetailleerde informatie over de inhoud en de doelstellingen, over de examenstof en de wijze van evalueren, in voorkomend geval inclusief de weging van onderdelen waarvoor een deelcijfer wordt toegekend en inclusief de gevolgen van niet-deelname aan een onderdeel van het examen

zoals bepaald in artikel 66. Indien de examenstof of de examenmethoden, bij uitzondering, van de ene tot de andere examenperiode verschillen, wordt dat in de ECTS-fiche meegedeeld.”

Deze bepaling bepaalt niet nader wat als ‘gedetailleerde informatie’ wordt beschouwd en bevat evenmin een sanctieregeling. Het staat derhalve aan de Raad om na te gaan of het informatiedoel is bereikt en zo nee wat daarvan het gevolg is.

De ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel ‘Geologie’ verduidelijkt dat de onderwijsleeractiviteiten zijn opgedeeld in ‘hoorcollege’ (5 studiepunten) en ‘practicum’ (1 studiepunkt), met als evaluatievormen ‘mondeling, praktijkexamen’.

De ECTS-fiche maakt geen melding van enige bijzondere cesuur bij het theoretisch, dan wel het praktisch examen. Een dergelijke cesuur werd in de praktijk wel toegepast. Met name is toepassing gemaakt van het volgende:

‘De quatering is opgebouwd uit de som van twee deelquateringen: het theoretische examen bestaat uit vier vragen die elk op 4 punten staan. Het praktische examen staat ook op 4 punten. Een score van minder dan 5,5 op 16 voor het theoretische examen leidt in alle gevallen (dus ook bij 5,4 op 16 en een 4 op 4 voor het praktische examen) tot een eindquatering van maximaal een 7 (= niet tolereerbaar). Een score van 5,5 tot minder dan 6,5 op 16 leidt in alle gevallen tot een eindquatering van maximaal een 9 (=tolereerbaar).’

Ten gevolge hiervan werd aan verzoeker, die voor het theoretisch deel een score van 6,4/16 behaalde, een examencijfer van 9/20 toegekend.

Een regel die ertoe strekt dat de voorwaarde om te slagen voor een opleidingsonderdeel niet of niet enkel bestaat in het behalen van een louter mathematisch berekende 10/20, raakt aan de essentiële informatie inzake de wijze van evalueren bij dat opleidingsonderdeel en dient in de ECTS-fiche te zijn opgenomen.

Verzoeker mocht dan ook verwachten dat de regel inzake de cesuur zoals hij hierboven is geciteerd en ten aanzien van verzoeker werd toegepast, in de ECTS-fiche zou zijn weergegeven.

Nu dat niet het geval is, dient de Raad te oordelen over de gevolgen daarvan.

Voorerst zij vastgesteld dat verzoeker – terecht – niet de bevoegdheid van de betrokken docent betwist om een bijzondere evaluatieregel bij de beoordeling als dusdanig in te voeren.

Evenmin wordt aangevoerd dat de gehanteerde norm op zich onredelijk (strengh) is.

In het geding is enkel of verzoeker van de beslissing tot toepassing van de evaluatieregel op correcte wijze is geïnformeerd.

De Raad is van oordeel dat het gemis aan vermelding van een dergelijke evaluatieregel in de ECTS-fiche niet noodzakelijk leidt tot de onregelmatigheid van een op die evaluatieregel steunende examenbeslissing.

De Raad brengt in herinnering dat het voorschrift van artikel 62 van het onderwijs- en examenreglement geen op straffe van enige sanctie voorgeschreven vormplicht uitmaakt.

In dat geval dient de vraag te worden gesteld of het doel van aan dat artikel onderliggende informatieplicht op een andere wijze werd bereikt.

Waar verzoeker in zijn intern beroep nog in het midden leek te laten of hij van de kwestieuze regel daadwerkelijk kennis heeft genomen op het eerste hoorcollege, kan uit de bestreden beslissing worden opgemaakt dat dit inderdaad het geval was. De bestreden beslissing vermeldt onder de titel ‘uw argumentatie’:

“U erkende dat deze regel ook zo tijdens de les was toegelicht. U meende echter dat deze regel niet kon worden toegepast, aangezien deze niet als zodanig in de ECTS-fiche vermeld stond.”

en verder onder de titel ‘mijn beoordeling’:

“De informatie over deze beoordelingsregels stond niet enkel op Toledo vermeld, maar werd, zoals u zelf tijdens ons gesprek ook vermeldde, tijdens de eerste les toegelicht.”

In de huidige procedure weerspreekt verzoeker die feitelijke omstandigheden niet. Integendeel erkent hij in zijn verzoekschrift dat de evaluatieregel “mondeling [is] overgedragen tijdens de les” en ook op het leerplatform is geplaatst, en in zijn wederantwoordnota bevestigt verzoeker:

“Het klopt dat ik geïnformeerd ben geweest, maar niet op een correcte manier en niet op een duidelijke manier. Na het volgen van de eerste les heb ik de evaluatiewijze nagekeken op de officiële plaats.”

In die omstandigheden is de Raad van oordeel dat de informatiedoelstelling van artikel 62 van het onderwijs- en examenreglement werd bereikt, en dat verzoeker bij het eerste hoorcollege kennis had van de specifieke evaluatieregel.

Het had dan, desgevallend na verificatie op het leerplatform, op de weg van verzoeker gelegen om zich voor het opleidingsonderdeel ‘Geologie’ eventueel opnieuw uit te schrijven, zo hij meende dat de door de docent ingevoerde evaluatieregel zijn kansen op het behalen van een credit ongunstig beïnvloedde. Verzoeker betwist niet dat hij daartoe de mogelijkheid had.

Aldus kan verzoeker de vormelijke tekortkoming dat de evaluatieregel niet in de ECTS-fiche was vermeld, niet inroepen om op een wijziging van zijn examenresultaat aanspraak te maken.

In dat opzicht is het enig middel niet gegrond.

Verzoeker betoogt daarnaast dat de quatering van 9/20 strijd met de regels inzake afronden.

Artikel 80 van het onderwijs- en examenreglement luidt ter zake:

“§1. Als er geen specifieke afrondingsregel is kenbaar gemaakt, gelden de gewone afrondingsregels voor decimalen (i.c. de afronding gebeurt naar onder voor de decimalen 0,1-0,4 en naar boven voor de decimalen 0,5-0,9). De afronding gebeurt ook enkel na de verrekening van alle deelresultaten, en niet op de deelresultaten afzonderlijk. Indien bij een bepaald opleidingsonderdeel specifieke, afwijkende beoordelingsregels gehanteerd worden, maakt de titularis de manier van afronden via de ECTS-fiche op een transparante manier kenbaar aan de studenten.

§2. Voor de afronding van percentages worden de samengegetelde resultaten van de student afgerond naar het onderliggende percentage voor de decimalen 0,1-0,4 en naar boven voor de decimalen 0,5-0,9.

Het aantal studiepunten dat overeenstemt met een bepaalde studie-efficiëntieregel, wordt naar het onmiddellijk lagere aantal studiepunten afgerond voor de decimalen 0,1-0,4 en naar boven voor de decimalen 0,5-0,9.”

Ook in dat opzicht overtuigt het middel niet.

Daargelaten dat ook deze bepaling uitdrukkelijk ruimte laat voor afwijkende voorschriften in de ECTS-fiche, is de Raad van oordeel dat zij enkel ziet op de cijfermatige bepaling van het examencijfer wanneer een afronding van decimalen moet gebeuren nadat een quotering tot stand is gekomen.

Deze bepaling laat onverlet dat een grensel wordt geplaatst op het maximaal te behalen examencijfer, bijvoorbeeld ingevolge een tekort op een deelonderdeel.

Te dezen heeft de betrokken docent bepaald dat er in bepaalde omstandigheden geen louter mathematische berekening van het examencijfer plaatsvindt, kennelijk om te vermijden dat een zeer ernstig tekort op het theoretische deel zou worden gecompenseerd door een goede score op het praktische deel, of omgekeerd.

Het voorschrift dat een score van 5,5 tot minder dan 6,5 op 16 voor het theoretische deel in alle gevallen leidt tot een eindquotering van maximaal 9/20 (geen credit, maar een tolereerbaar tekort) heeft voorrang op de algemene afrondingsregels.

Het enig middel is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 4 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.385 van 4 november 2019 in de zaak 2019/605

In zake: Geraldine RUPPEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Katia De Roeck en Tom De Clercq
kantoor houdend te 9000 Gent
Begijnhoflaan 372

tegen:

ARTEVELDEHOGESCHOOL
met zetel te 9000 Gent
Hoogpoort 15

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de examenbeslissing van de Arteveldehogeschool van 5 september 2019 waarbij aan verzoekster voor het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef: realisatie’ het examencijfer van 8/20 wordt toegekend en waarbij verzoekster niet geslaagd wordt verklaard voor de bacheloropleiding Logopedie.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 4 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Katia De Roeck, die verschijnt voor verzoekende partij en Luc Faes die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de Logopedie’.

Tot het curriculum van verzoekster behoort het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef’. Zij bekomt daarvoor een examencijfer van 8/20. Overeenkomstig de studiegidsinformatie kan een tekort voor dit opleidingsonderdeel niet worden ‘gedelibereerd’.

Ten gevolge van het behaalde resultaat, wordt verzoekster ook niet-geslaagd verklaard voor de bacheloropleiding.

Dit zijn de bestreden beslissingen; zij worden geproclameerd op 5 september 2019.

Op 11 september 2019 stelt verzoekster het volgende intern beroep in:

“(…)

1. De voor deze betwisting relevante feiten

In samenspraak werd als onderwerp voor de bachelorproef gekozen voor “Taal- en spraakscreening in Vlaanderen bij kinderen van 0 tot 6jaar”.

Als promotoren werden aangesteld :

- Interne promotor: mevrouw [G.]
- Externe promotor : mevrouw [M.]

Verzoekster verheelt niet dat de promotoren haar hadden afgeraden om reeds in juni de bachelorproef in te dienen.

Verzoekster behaalde de hiernavolgende scores :

	totaal	1ste zit	2de zit
productevaluatie	50	16	20
procesevaluatie	10	2	3
poster	10	3	4
poster pitch	10	3	5
diepte-interview	20	6	10

2. Algemeen

2.1. Verzoekster dient er akte van te nemen dat de opleiding Logopedie aan de Arteveldehogeschool voor het onderdeel ‘bachelorproef’ een uitzondering voorziet op de nochtans gangbare regel dat een score van 9/20 voor deliberatie in aanmerking komt bij opleidingsonderdelen van 6 studiepunten.

Verzoekster respecteert dit maar betreurt dit ook, omdat thans andermaal gebleken is dat dit onderdeel – in tegenstelling tot een examen (maar ook meer dan een stage) – vatbaar

is voor een subjectieve quotering, in de zin dat de evaluaties en beoordelingen niet objectief kunnen getoetst worden.

Dit bezwaar kan niet opgeheven worden door inter-subjectiviteit, in de zin dat een dergelijk onderling overleg met andere leerkrachten (die niet bij de bachelorproef betrokken zijn) tot gevolg heeft dat er een evaluatie geschiedt van de student en niet van de bachelorproef. Een dergelijke benadering, evaluatie van de persoon in plaats van de bachelorproef, is onverzoenbaar met het belang en de onafhankelijke beoordeling die de opleiding Logopedie verleent aan de bachelorproef.

Dit alles leidt er volgens verzoekster toe dat een belangrijke beslissing, zoals hier door haar bestreden, slechts met de grootste zorgvuldigheid kan worden uitgesproken.

Dat deze zorgvuldigheid niet werd nageleefd is quasi onmogelijk aan te tonen, maar blijkt toch reeds uit het gegeven dat het puntentotaal van verzoekster werd gefixeerd op 8,4, hetgeen een mathematische herleiding tot 8/20 tot gevolg heeft, hetgeen op zich in de gevoelige zone van de punten 8-9-10, reeds een beduidend verschil maakt. Wanneer het puntentotaal toevallig op het kantelcijfer 8,4 belandt, mag men van de examinatoren verwachten dat zij de puntentoekenning opnieuw onder de loep nemen en aan een kritisch oordeel onderwerpen. In casu had bijv. de puntenaftrek die verzoekster kreeg omdat ze naar de uitslag had gevraagd, bij het voornoemde cijfer minstens mee in de weegschaal moeten genomen worden.

2.2. Het subjectief karakter van de evaluatie van een bachelorproef, heeft onder meer tot concreet gevolg dat het voor verzoekster quasi onmogelijk is om de perceptie dat haar persoon werd geviseerd, aan te tonen. Verzoekster mag daarom de indicatiën en de omstandigheden die haar tot deze perceptie hebben gebracht niet onvermeld laten, ook al hebben deze impressies geen bewijswaarde in het kader van deze procedures.

2.3. Verzoekster is er zich terdege van bewust dat onderhavig verzoekschrift idealiter een uitgebreid overzicht zou moeten bevatten van haar inschatting van de diverse beoordelingscriteria die in het E.C.T.S. worden vooropgesteld. Juist door de subjectiviteit van deze inschatingspunten, is het evenwel onmogelijk om op deze wijze een objectieve betwisting te voeren. Verzoekster kan in dit bestek met klem beweren dat zij wel initiatief neemt, zelfstandig werkt, kritisch reflecteert, zin voor analyse heeft, etc. ... maar uiteindelijk verwordt de betwisting tot een welles-nietes spel, dat geen meerwaarde biedt voor diegene die belast is met de beslechting van dit verzoek.

Verzoeker zal zich hierna dan ook toespitsen en beperken tot bespreking/weerlegging van de opmerkingen die haar tijdens de feedback werden gegeven, omdat zij er toch mag van uitgaan dat deze opmerking door de promotoren voor de feedback werden geselecteerd omdat zij voor de promotoren doorslaggevend waren.

3. Bespreking van de verschillende deelscores

3.1. Productevaluatie

Verzoekster kan er niet om heen dat zij voor het belangrijkste onderdeel een ruime onvoldoende scoort (een 20 op 50 of 4 op 10), hetgeen er alleen maar kan op wijzen dat de promotoren haar verwijten dat zij hun opmerkingen niet voldoende heeft verwerkt.

Verzoekster aanvaardt dat zij hierin zal te kort geschoten zijn, maar meent toch dat zij op dit punt een dermate negatieve beoordeling niet heeft verdien, juist omdat zij voor dit knelpunt voor een tweede maal hard wordt aangepakt in het luik procesevaluatie.

Een voorbeeld van hoe proces- en productevaluatie in elkaar vloeien.

De promotoren deelden op de feedback mee dat zij graag nog een bijkomende interview van verzoekster hadden gezien in de bachelorproef. Nu weet verzoekster dat zij bij aanvang op het hart kreeg gedrukt om zich vooral toe te spitsen op literatuurstudie. Over interviews werd niet gesproken en het is dat ook louter op initiatief van verzoekster dat in het proefschrift een 5-tal interviews werden verwerkt. Bij verzoekster leefde evenwel de indruk dat dit initiatief eerder werd geduld dan toegejuicht, zodat zij enigszins bewust het aantal interviews beperkt.

Uiteindelijk werden aan verzoekster tijdens de feedback geen andere opmerkingen gegeven, zodat verzoekster er mag van uitgaan dat het interview-incident haar alvast enkele punten heeft gekost.

3.2. Procesevaluatie

Hier worden 7 punten afgetrokken.

3.2.1. Tijdens de feedback is gebleken dat de evaluatie gebeurde op basis van een (subjectieve) beoordeling over het gehele jaar. De verklaring was dat de periode juli-augustus dermate kort was, dat het niet mogelijk was om een objectief beeld te krijgen. Men heeft daarom eenzijdig (zonder aankondiging, laat staan overleg) besloten om dit luik over het hele schooljaar te beoordelen.

Een dergelijke quotering is in [strijd] met het principe van de 2de zit/ herkansing en kan zelfs geen punt van overweging zijn bij de deliberatie van de herkansing (een trouwens inconsequente houding aangezien voor de andere onderdelen, de evaluatie wel enkel gebeurd is op de periode juli-augustus).

Verzoekster kan de zienswijze van de promotoren als zou de verlofperiode te kort zijn om te oordelen, alleen maar beamen, maar dan lijkt het verzoekster aangewezen dat men deze periode voor de beoordeling van de herkansing, buiten beschouwing laat.

3.2.2. Bij de feedback werd verzoekster verweten dat zij tijdens de betrokken periode (vakantiemaanden juli-augustus) niet meer om feedback had gevraagd.

Verzoekster benadrukt evenwel dat zij voordien wel degelijk op het hart was gedrukt dat zij tijdens de verlofperiode (midden juli tot midden augustus) niet om feedback mocht en kon vragen.

Desondanks heeft verzoekster begin juli (verzoekster kreeg haar punten de laatste week van juni) toch een mail verstuurd met de vraag om laatste toevoegingen aan feedback te ontvangen. Zij kreeg hier nooit een antwoord op, hetgeen zij alleen maar [durfd] te interpreteren als een bevestiging van het verbod en een verzoek om ieders verlofperiode te respecteren.

Thans wordt verzoekster op de feedback van 06 september toch verweten dat zij te weinig initiatief nam om vooraalsnog feedback in de wacht te slepen (hierover geïnterpelleerd repleeërde men op de feedback: "Je had toch een mailtje kunnen sturen met de vraag of we je niet vergeten waren").

Verzoekster kan hieruit alleen besluiten dat zij kostbare punten heeft verloren omdat zij de regels probeerde na te leven. Minstens mocht verzoekster verwachten dat men haar uitdrukkelijk en voorafgaandelijk zou verwittigen dat men er geen aanstoot aan nam, en men het zelfs wenselijk vond, dat zij tegen de regels ging.

Verzoekster weidt uit over het voorgaande punt omdat bij de feedback meermaals werd herhaald dat haar houding in zeer slechte aarde viel en dit haar meer dan 1 punt heeft gekost op het onderdeel procesevaluatie.

3.2.3. Er werd aan de verzoekster bij de feedback meegedeeld dat er in het luik procesevaluatie, punten in mindering gebracht werd omdat zij na de verdediging bij de evaluatie had gepolst naar haar punten. Een dergelijke vraag (“Zou ik op het einde van de dag mogen weten of ik er al dan niet door ben?”) werd als “totaal-onprofessioneel” (sic) beoordeeld.

Eerstens wordt niet gemotiveerd op welke gronden een dergelijke vraag wel onprofessioneel zou kunnen zijn. Het is – al was het maar vanuit menselijk oogpunt – een vaststaand gebruik dat studenten na het afleggen van een mondelinge proef kort geïnformeerd worden over het afgelegde examen en het is dan ook niet onprofessioneel wanneer – bij stilzwijgen van de examinator – voorzichtig gevraagd wordt naar de mening van de professor. Dit geldt des te meer nu aan de helft van de andere leerlingen de uitslag wel spontaan werd meegedeeld (zoals bleek op de receptie).

3.3. poster

3.3.1. Verzoekster behaalde slechts 4 op 10 voor het onderdeel ‘poster’.

3.3.2. In de eerste zit kreeg verzoekster als opmerking dat zij te weinig info verschafte op de poster.

Dit werd rechtgezet in de huidige versie maar op de feedback werd verzoekster niet echt meegedeeld waarom ondanks deze verbetering, de poster nog steeds onvoldoende punten behaalde.

Verzoekster kreeg op de feedback wel het verwijt dat haar poster anders was dan de posters van medestudenten.

Noch daargelaten de vraag of "anders" ook "slechter" is, heeft verzoek[s]ter hiervoor nochtans een logische verklaring:

Er werd verzoekster geleerd dat er 4 structuren zijn om een poster op te stellen

- 1) article approach artikelstijl
- 2) problem approach probleemstijl
- 3) yardstick approach maatstaafstijl
- 4) expert approach expertstijl

De medestudenten van verzoekster maakten gebruik van de ‘article-ap[p]roach’ om hun poster op te stellen. Verzoekster maakte gebruik van de ‘expert ap[p]roach’, wat betekent dat verzoekster zich wou focussen, op de resultaten. Bij de ‘article a[p]proach’ wordt gebruikt gemaakt van de IMRAD-structuur.

Het verwijt dat de poster van verzoekster anders is en geen ‘methode’ bevat komt dan ook alweer als onredelijk over, minstens in de zin dat niet wordt gemotiveerd waarom de andere aanpak van verzoekster met een puntenaftrek van 6 punten wordt gesanctioneerd [].

Andermaal doet dit vermoeden dat de negatieve quatering van dit onderdeel gebaseerd is op een subjectieve insteek die niet meteen objectief kan gemotiveerd worden.

3.3.3. Ook in dit bestek alweer een incident dat aanwijst dat misverstanden, waaraan de examinatoren zelf schuld hebben, toch verzoekster worden aangewreven en haar punten hebben gekost.

Zo werd verzoekster bij de feedback verweten dat zij de poster niet op tijd had ingediend. Wanneer verzoekster dan aantoon dat wel degelijk de poster tijdig werd ingediend, repliceren de promotoren “Ok, maar je had dan toch minstens voordien nog eens feedback moeten vragen” (waardoor meteen opnieuw het probleem van uitdrukkelijk verbod van het vragen van feedback tijdens de vakantie herleeft).

3.3.4. Het gevoel slachtoffer te zijn van een subjectieve beoordeling van de persoon eerder dan van het proefschrift, wordt versterkt door de vaststelling dat de promotoren bij de voorstelling zelfs niet kwamen kijken naar de poster (de inhoud van de poster wordt weliswaar per mail ook meegeleerd, maar het geeft een indruk van vooringenomenheid en misprijzen wanneer men de examinante een halfuur laat schilderen naast een poster).

3.4. Diepte-interview

3.4.1. Verzoekster gaat iets meer in extenso in op dit onderdeel omdat het puntenaantal van verzoekster hier toch verhoogt van 6/20 (1ste zit) tot 10/20 in de 2de zit met een positieve evaluatie.

3.4.2. De notulen werden ingezien.

Het interview heeft een 20 minuten geduurd. Naast inhoudelijke vragen werd gevraagd wat er werd aangepast in vergelijking met de 1ste zit.

Dan volgen inhoudsvragen over de bachelorproef.

Er werden een 12-tal vragen gesteld. Volgens de informatie die verzoekster in haar bachelorproef en de gangbare literatuur [vond], werden er minstens 7 vragen onbetwistbaar correct beantwoord. Op 2 antwoorden wist verzoekster het antwoord niet. Op 3 vragen werd – niet onbetwistbaar maar wel volgens het aanvoelen van verzoekster – eveneens correct geantwoord in de zin dat zij – na nazicht – op heden nog steeds hetzelfde zou antwoorden als op het diepte-interview.

Om een voorbeeld te geven hoe verzoekster zelf één en ander inschat, wordt hierbij dieper ingegaan op de eerste vraag. Die gaat over een gebruikte bron: de cotan-beoordeling. Uiteindelijk worden hier 3 vragen over gesteld. Verzoekster wordt gevraagd om de oude en de nieuwe cotan-bron te vergelijken, en kan hier niet op antwoorden. Verzoekster heeft geen kennis van de verouderde bron (en ziet trouwens niet in waarom ze zich zou moeten verdiepen in verouderde maar niet meer toegepaste bronnen) maar kan wel de twee vragen beantwoorden over de huidige bron.

Terzijde: wanneer verzoekster zich verdedigt waarom ze de oude cotan-bron niet kent, wordt gereplieerd dat men dit vraagt omdat verzoekster in de bachelorproef de oude en de nieuwe cotan-proef gebruikt. Verzoekster heeft haar bachelorproef er op nagezien en kan formeel en met klem bevestigen dat zij deze oude cotan-beoordeling nooit gebruikt heeft in de bachelorproef.

3.4.3. Meteen doet dit eigenlijk de vraag stellen waarom deze positieve evaluatie slechts beloond wordt met een 10 op 20.

Verzoekster overloopt hierna de scores die in aanmerking kwamen:

C 12 tot 13 goed, geeft iets extra aan, maar niet consequent, enkele tekortkomingen

D 11 bevredigend, geeft een beperkte aanzet tot extra

E 10 voldoende, voldoet aan de criteria maar geeft geen aanzet tot extra

In de perceptie van verzoekster verdient de evaluatie een 12. [Hoe dan ook] lijkt er geen enkele reden om een dergelijk examen niet als bevredigend te ervaren en minder te quoteren.

Andermaal rijst de indruk dat van zodra er enige subjectiviteit komt kijken bij an sich objectief kwantificeerbare prestaties, dit meteen misbruikt wordt om toch de cijfers weer naar beneden te halen.

3.4.4. Uit de feedback bleek dat de promotoren aan verzoekster vooral verweten dat zij te weinig zelfvertrouwen uitstraalde.

In dit bestek kan verzoekster evenwel niet onvermeld laten dat de twee promotoren over de gehele duur van de voorstelling/presentatie verwikkeld waren in een intens gesprek en niet eens de moeite namen dit gesprek te onderbreken (af en toe even opkijken was een minimum geweest). Dit is des te meer laakbaar, omdat een dergelijke houding de examinant ontmoedigt en uit zijn evenwicht brengt.

En het knelt des te meer nu de betrokkenen deze houding niet aannamen bij de presentatie van de andere leerlingen.

De houding van de promotoren is des te meer onvergeeflijk, omdat zij er zich terdege van bewust moeten zijn dat zij met een dergelijke houding het zelfvertrouwen van de student volledig ondermijnen.

De houding van de promotoren grenst evenwel aan het tergende, als zij dit tegen verzoekster gebruiken.

Zo kreeg verzoekster bij de feedback te horen dat zij een gebrek aan zelfvertrouwen uitstraalde op de presentatie. Citaat “u had zich kunnen onderscheiden van de rest door creatiever voor te komen”. Wanneer men een vergelijkend criterium gebruikt lijkt het verzoekster een minimale voorzorg dat men zelf niet opzettelijk verhindert dat de omstandigheden verschillen van examinant tot examinant.

Besluit :

- 1) Op zich is het reeds hoogst uitzonderlijk dat een student, die alle leergangen met succes heeft doorlopen en geslaagd is voor de stage, finaal bij zijn eindproef wordt tegengehouden voor zijn proefschrift (de door verzoekster gekende antecedenten zijn het niet indienen van een proefschrift, het volledig afwezig zijn van bronvermelding, etc...)
- 2) Verzoekster mag verwachten dat wanneer zij dan een onvoldoende krijgt, dit niet gestoeld wordt op subjectieve beoordelingen die terzelfdertijd objectief aanvechtbaar zijn.

Verzoekster heeft hierboven genoegzaam aangetoond dat van zodra er enige gerede twijfel heerste bij alle subjectieve beoordelingen, er steeds in haar nadeel werd geïnterpreteerd en deze twijfel nooit – maar dan ook nooit – in haar voordeel heeft gespeeld.

- 3) ondanks de quasi onmogelijke bewijslast, is verzoekster er hierboven toch in geslaagd om aan te tonen dat er op alle onderdelen ernstige gronden waren om haar meer punten toe te kennen dan nu het geval is.

Gegeven de grote beleidsvrijheid die de promotoren hadden enerzijds, en de betrokken belangen anderzijds, dient de quotering de toetsing aan de redelijkheid te kunnen doorstaan. Dit is hier manifest niet het geval.

- 4) Dat op die manier een algemene indruk gewekt is dat de subjectieve beoordeling gerelateerd is aan de persoon en niet aan het werk. Dit wordt alleen maar bevestigd door het gegeven dat de quotering 8,4 bedraagt. Een verhoging met 0,1 zou tot een afronding tot 9 geleid hebben (wat alvast minder blamerend en ondermijnend dan een 8 is).

Daar komt nog bij dat hierboven aangehaalde bezwaren minstens 10 punten meer in de weegschaal leggen, waarvan minstens 5 niet voor betwisting in aanmerking komen.

5) De beslissing om verzoekster een onvoldoende te geven op het proefschrift moet samen gelezen worden met de ernstige indiciëen die er op wijzen dat verzoekster het slachtoffer is geworden van een beoordeling van haar persoon.

Terecht kon de bemiddelaar de raadsman van verzoekster niet garanderen dat een interne beroepsprocedure negatief zou kunnen onthaald worden naar de toekomst. Dit was geen dreigement maar een eerlijke vaststelling die rekening houdt met menselijke trekken.

Het voornaamste argument om het verwijt van subjectiviteit te ontkrachten was nochtans de garantie van inter-subjectiviteit, in de zin dat de bemiddelaar verzekerde dat de beslissing genomen werd in overleg met het volledige lerarenkorps.

Dit betekent evenwel dat verzoekster, door het enkel uitoefenen van haar recht van hoger beroep, gebrandmerkt wordt, zodat zij de bachelorproef moet hermaken met de angst dat zij geviseerd wordt en de wetenschap dat met de huidige beoordeling zij geen echte kans meer krijgt en haar studie- en beroepsloopbaan getorpedeerd wordt.”

De interne beroepscommissie behandelt het beroep in zitting van 19 september 2019 en komt tot de volgende beslissing:

“(…)

1. Ten gronde

Verzoekster schetst eerst de voor deze betwisting relevante feiten als volgt:

“In samenspraak: werd als onderwerp voor de bachelorproef gekozen voor ‘Taal- en spraakscreening in Vlaanderen bij kinderen van 0 tot 6 jaar’.

Als promotoren werden aangesteld :

- *Interne promotor: mevrouw [G]*
- *Externe promotor : mevrouw [M.]*

Verzoekster verheelt niet dat de promotoren haar hadden afgeraden om reeds in juni de bachelorproef in te dienen.

Verzoekster behaalde de hiernavolgende scores :

	totaal	1ste	2de zit
<i>productevalatie</i>	50	16	20
<i>procesevaluatie</i>	10	2	3
<i>poster</i>	10	3	4
<i>poster pitch</i>	10	3	5
<i>diepte-interview</i>	20	6	10

Vervolgens stelt verzoekster in haar eerste argument het volgende:

[...]

Wat de visie op de feiten, en het eerste argument betreft, geeft verweerster volgende repliek:

1. De voor deze betwisting relevante feiten

“afgeraden om reeds in juni de bachelorproef in te dienen”:

“Dit klopt. Reeds in januari (eerste tussentijdse evaluatie) gaven de promotoren de student oranje/rood licht op basis van de summier geschreven tekst (zie bijlage 6: e-mail 21.01.2019). De promotoren stelden daarop samen met de student verschillende deadlines in zodat ze zeker na de paasvakantie een eerste resultaat kon boeken. Helaas had de student de tijd niet gevonden om de nodige herwerkingen te doen (zie bijlage 7: e-mail 1.04.2019 + e-mail 23.04.2019). De promotoren gaven haar bij de tweede tussentijdse evaluatie dan ook code rood. De student nam de beslissing om toch in te dienen in de tweede examenperiode-juni. Dat betekent het einde van het begeleidingsproces, waarna de student zelfstandig aan de slag moet met de laatst gegeven feedback.

De nodige herwerkingen waren er echter niet, wat resulterde in de gekende negatieve resultaten in de tweede examenperiode-juni.

2. Algemeen

2.1 “een score van 9/20 wordt voor deliberatie in aanmerking genomen”

Het opleidingsonderdeel “bachelorproef: realisatie” komt, zoals vermeld in de ECTS-fiche, niet in aanmerking voor deliberatie (zie bijlage 2: ECTS-fiche). Om beroepstoegang te krijgen, moet de student volgens het vigerende KB immers een eindwerk behaald hebben dat “door de student uitgewerkt, voorgesteld en met vrucht verdedigd werd.”

2.1 “dit onderdeel is vatbaar voor subjectieve quotering in die zin dat evaluaties en beoordelingen niet objectief kunnen getoetst worden”

Er zijn uitgeschreven beoordelingscriteria die door de promotoren toegepast worden. Deze beoordelingscriteria worden naast de richtlijnen van ECTS grading gelegd om tot een punt te komen (zie bijlage 8: beoordelingscriteria)

2.1 “Dit bezwaar kan niet worden opgeheven door inter-subjectiviteit”

Het diepte-interview is een evaluatie van de kennis van de student over de bachelorproef en linkt deze aan logopedische inhouden. Het is correct dat tijdens het diepte-interview, naast de interne en de externe promotor, zo nodig bijkomend een docent de rol van onafhankelijk waarnemer op zich neemt. Zij noteert mee de kwaliteit en de volledigheid van de antwoorden. De evaluatie is wel degelijk bachelorproefgebonden en niet persoonsgericht.

2.1 “puntentotaal van verzoekster werd toevallig gefixeerd op 8,4...” (zie bijlage 4: puntentoekenning voor de bachelorproef)

De verschillende gegeven punten (beoordeling product van beide promotoren/beoordeling proces van beide promotoren/beoordeling diepte-interview/beoordeling pitch/beoordeling poster) werden ingegeven in een vooraf (voor alle studenten uniform) opgemaakt excell-bestand van de opleiding. Deze punten werden allemaal samengegeteld en herleid naar een punt op 20. Dit punt is het resultaat van een optelsom.

2.1 “gevoelige zone 8-9-10”

Er is wel degelijk een groot verschil in omschrijving van deze punten. (Zie bijlage 9: studiecontract, pg. 60) Een score tussen 7-9 weerspiegelt het resultaat van een onvoldoende, het niet voldoen aan de beoordelingscriteria waarbij herwerking vereist is. Minstens een 10 weerspiegelt het resultaat van een voldoende

Tijdens het feedbackgesprek dd. 6/9/19 werd door de interne promotor gepeild bij de student welk cijfer zij verwacht had. De student antwoordde hierbij dat ze heel veel twijfels had over haar resultaat en dat ze aan de cijfers 7-8-9-10 dacht ...

2.1 “puntenaftrek die verzoekster kreeg omdat ze naar de uitslag had gevraagd”

De toekenning van de punten van zowel de product-, als procesevaluatie gaan vooraf aan het diepte-interview. Het feit dat de student naar haar resultaat vroeg op het eind van het diepte-interview, is niet vertaald in “aftrek” van de puntentoekenning.

2.2 “perceptie dat haar persoon wordt geviseerd”

Dit is een perceptie. De student is gequoteerd op basis van de beoordelingscriteria.

2.3 “de subjectiviteit van de inschalingspunten maakt het onmogelijk om een objectieve bewisting te voeren.”

De opleiding meent dat de opgestelde beoordelingscriteria inhoudelijk relevant zijn en noodzakelijk om later als logopedist aan de slag te kunnen gaan. Een gebrek aan initiatiefname, zelfstandig werken, kritisch reflecteren en zin voor analyse zijn criteria die aan de basis liggen van de negatieve procesevaluatie. De opleiding kan zichtbaar aantonen dat de student hierin tekortschiet (zie 3.2 procesevaluatie)”.

Verzoekster stelt vervolgens:

3. “Bespreking van de verschillende deelscores

3.1. Productevaluatie

Verzoekster kan er niet om heen dat zij voor het belangrijkste onderdeel een ruime onvoldoende scoort (een 20 op 50 of 4 op 10), hetgeen er alleen maar kan op wijzen dat de promotoren haar verwijten dat zij hun opmerkingen niet voldoende heeft verwerkt.

Verzoekster aanvaardt dat zij hierin zal te kort geschoten zijn, maar meent toch dat zij op dit punt een dermate negatieve beoordeling niet heeft verdiend, juist omdat zij voor dit knelpunt voor een tweede maal hard wordt aangepakt in het luik procesevaluatie.

Een voorbeeld van hoe proces- en productevaluatie in elkaar vloeien.

De promotoren deelden op de feedback mee dat zij graag nog een bijkomende interview van verzoekster hadden gezien in de bachelorproef. Nu weet verzoekster dat zij bij aanvang op het hart kreeg gedrukt om zich vooral toe te spitsen op literatuurstudie. Over interviews werd niet gesproken en het is dat ook louter op initiatief van verzoekster dat in het proefschrift een 5-tal interviews werden verwerkt. Bij verzoekster leefde evenwel de indruk dat dit initiatief eerder werd geduld dan toegejuicht, zodat zij enigszins bewust het aantal interviews beperkt.

Uiteindelijk werden aan verzoekster tijdens de feedback geen andere opmerkingen gegeven, zodat verzoekster er mag van uitgaan dat het interview-incident haar alvast enkele punten heeft gekost.

De opleiding antwoordt hierop het volgende:

3.1 productevaluatie

“Verzoekster aanvaardt dat zij hierin tekortgeschoten is maar meent toch dat zij op dit punt een dermate negatieve beoordeling niet heeft verdiend.”

Het product kreeg een (mathematisch gemiddelde) score van 20/50.

De volgende beoordelingselementen waren hierbij doorslaggevend:

- de inhoud van de bachelorproef is logisch gestructureerd.

Dat is niet het geval. De indeling van de screeningsinstrumenten is onlogisch bv. de rol van de betrokkenen wordt voor de logopedist en de ouders niet ondersteund door een interview of door veldverkenning.

- De student hanteert een eenduidig begrippenkader.

Dat is niet het geval. De student gebruikt de termen ‘signalering’ en ‘screening’ door elkaar, wat tot de kern van de bachelorproef behoort.

- correct citeren naar bronnen.

Dat is niet het geval. Er ontbreekt een consequente bronvermelding.

- het product is vrij van taal- en spellingfouten.

Dit is niet het geval. Nog tijdens het diepte-interview diende de student een volledige A4 met errata en addenda in. (Een deel van) de taal- en spellingfouten waren verbeterd en de student motiveerde bijkomend waarom ze een aantal suggesties, gegeven tijdens de feedback van 6/9/19, niet opgevolgd had.

- abstract: de student heeft zich o.a. niet gehouden aan het maximum opgelegde aantal woorden om dit abstract op te stellen.

Conclusie: de opleiding meent dat deze score een correcte weergave is van de prestaties die de student hier geleverd heeft.

“Proces- en productevaluatie vloeien in elkaar. Er werd bij aanvang de student op het hart gedrukt zich vooral toe te spitsen op literatuurstudie. Er werden, louter op initiatief van de verzoekster, toch een 5-tal interviews verwerkt. Tijdens de feedback gaf de promotor evenwel aan dat zij graag nog een bijkomend interview had gezien.”

Het product en het proces worden apart gescoord. De 20/50 is een correcte score van het product. Om de aantijging te weerleggen dat het product- en de procesevaluatie door elkaar vloeien, wil de opleiding hier toch enige bijkomende duiding geven.

De promotoren hebben, ook tijdens de eerste examenkans, steeds in overleg met de student het onderwerp afgebakend. Zie hiervoor de verschillende opvolgingsbladen, opgesteld door de student. Van bij de start stond vast dat er screeningsinstrumenten van Vlaanderen en Nederland in kaart dienden te worden gebracht en dat de voor-en nadelen ervan afgewogen zouden worden (zie bijlage 10: opvolgingsblad 1). Een uitgebreide literatuurstudie zou meer zicht brengen op de tekorten waaruit vervolgens een praktisch deel kon voortvloeien. Tijdens een volgende bijeenkomst (zie bijlage 11: opvolgingsblad 2) werd duidelijk dat de student moeite had om beide landen te vergelijken waarbij de uiteindelijke oplijsting zich ging beperken tot Vlaanderen en de doelgroep tot kleuters (0-6 jaar). Toen pas werd het een meerwaarde om bijkomende interviews af te nemen en/of betrokkenen bij de screeningsprocedure te observeren. De opleiding is het niet eens met de uitspraak dat de student zelf het initiatief genomen heeft voor het afnemen van interviews. De student gaf meermalen te kennen niet goed te weten hoe haar onderwerp af te bakenen. Deze werkwijze werd daarop in onderling overleg afgesproken.

Reeds in opvolgingsblad 3 d.d. 22/03/2019 (bijlage 12) is duidelijk aangegeven dat de promotor een interview miste van de logopedist. Op 28/3/2019 kregen de promotoren een e-mail van de student met de vraag om haar hiervoor op weg te zetten. Diezelfde dag verkreeg de student nog een antwoord van haar promotor.

In opvolgingsblad 4 d.d. 10/5/2019 (bijlage 13) komt eveneens tot uiting dat de promotoren de student de feedback gaven dat er geen interview was met een logopedist betrokken bij een screeningsprocedure. De promotoren stuurden ook aan op een meer gestructureerde manier bij het voorbereiden en verwerken van de interviews. De student interviewde final een logopedist die werkzaam was in een Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen. In zo'n centrum worden geen screeningsactiviteiten uitgevoerd, daar wordt doorgedreven differentiaaldiagnostiek uitgevoerd.

Conclusie: Het hele proces is, reeds tijdens de eerste examenkans, mangelend verlopen, maar het product voldeed, ook na de tweede examenkans, nog steeds niet aan de verwachtingen.”

Wat de procesevaluatie betreft, stelt verzoekster:

[...]

De opleiding argumenteert wat de procesevaluatie betreft:

“De procesevaluatie is, in tegenstelling tot wat gesuggereerd wordt, wel degelijk gebeurd voor de periode van de tweede examenkans. De student scoort daarbij 3/10. De opleiding is het er mee eens dat de periode voor procesevaluatie voor de tweede examenkans kort is. Nochtans is dit een correct punt voor de geleverde prestaties. De opleiding verdedigt het gegeven punt voor procesevaluatie als volgt:

Tijdens het feedbackmoment is door de promotor uitgebreid mondeling feedback gegeven. Daar werd explicet gecommuniceerd dat het een korte periode was om tot een procesevaluatie te komen. Tijdens het feedbackgesprek werd afgesproken dat het daarom van des te groter belang was het opvolgingsblad correct en tijdig in te dienen.

Het opvolgingsblad werd wel tijdig – op 30 juni - maar niet volledig ingediend. In het opvolgingsblad ontbrak enige vorm van reflectie over de procesevaluatie besproken tijdens het feedbackmoment. Het opvolgingsblad werd bovendien ook niet ter ondertekening voorgelegd zoals voorgeschreven in de bachelorproefgids (zie bijlage 5: bachelorproefgids pagina 15).

Op 1 juli 2019 bezorgde ook de externe promotor uitgebreide schriftelijke feedback op de bachelorproef (zie bijlage 14: e-mail 7 met antwoord). Hierop heeft zij echter geen reactie meer gekregen van de student. De student zelf gaf tijdens het feedbackmoment aan dat zij tijdens de maanden juli en augustus maar beperkt aan haar bachelorproef kon werken omdat zij op vakantie was in het buitenland.

De punten werden bijgevolg “niet afgetrokken”, er werd een punt bepaald op basis van de voorgeschreven richtlijnen m.b.t. de beoordelingscriteria.

3.2.2 “Tijdens het feedbackgesprek werd de verzoekster verweten dat zij tijdens de vakantieperiode niet meer om feedback werd gevraagd. De student besluit hieruit dat zij kostbare punten verloor door de regels te respecteren.”

De opleiding betreurt deze woordkeuze. Op het feedbackgesprek werd in alle openheid gecommuniceerd over de verantwoording van de puntentoekenning en de verdere begeleidingsmogelijkheden. De verlofperiode voor de promotor liep van 10 juli tot en met 15 augustus. Voor deze periode konden de promotoren aangesproken worden indien

nodig. Had de student nog gerichte bijkomende vragen gehad, hadden de promotoren daarop zeker gereageerd. Dit was echter niet het geval. Het initiatief is daarbij aan de student.

3.2.3 “er werden bij het luik ‘procesevaluatie’ punten in mindering gebracht omdat de student na de verdediging gepolst had naar haar resultaat.”

Deze veronderstelling is foutief. Zoals reeds eerder vermeld waren de punten op de onderdelen ‘procesevaluatie’ en ‘productevaluatie’ reeds toegekend.

De promotor antwoordde haar die dag zelf correct dat ze de gangbare procedure volgde en dus niet mocht communiceren over de punten vooraleer de student deze zelf via het puntenrapport kon vernemen.

De student stelde de volgende vraag: “zou ik op het einde van de dag mogen weten of ik er al dan niet door ben want ik begin maandag te werken als logopediste”. De promotor vond dat inderdaad een weinig professionele zinsnede. Iemand die nog geen erkend diploma en daarbij horend visum heeft, mag immers niet als logopedist aan de slag gaan.

3.3 poster

3.3.2 “De student vermoedt een subjectieve insteek bij de quatering van de poster omdat zij een andere methodiek gebruikt dan de medestudenten. De quatering kan niet objectief gemotiveerd worden”.

De opleiding meent dat deze quatering 4/10 wel kan geobjectiveerd worden.

Het doel van dit onderdeel van de bachelorproef is om een wetenschappelijke poster volgens de IMRAD-structuur op te stellen. De verantwoordelijke voor de bachelorproef had alle studenten tijdens het hoorcollege geïnformeerd dat zo’n wetenschappelijke poster bijgevolg ook in artikelstijl wordt opgesteld. Wanneer de bachelorproef uitzonderlijk niet volgens de IMRAD-structuur aangepakt wordt, mag men kiezen voor een poster volgens o.a. de expertstijl. De student schreef evenwel een bachelorproef volgens de IMRAD-structuur, m.a.w. deze uitzondering gold bijgevolg niet voor haar poster.

De student beweert dat zij expliciet voor de expertstijl koos en zich focuste op de resultaten van haar werk. De poster mist echter een volledig onderbouwde conclusie. De poster voldeed niet aan de gestelde criteria.

3.3.4 “De promotoren zijn bij de voorstelling zelfs niet komen kijken”

Deze stelling is geheel ontrect. De externe promotor is wel degelijk langs geweest bij de poster en sprak de student zelf aan op de onduidelijkheid van de gebruikte symbolen in haar werk.

Ook de interne promotor is komen kijken naar de poster. Zij is niet in gesprek gegaan met de student. Dit is ook geen vereiste aangezien dit gesprek niet meetelt in de puntentelling van het werk.

3.4 Diepte-interview

3.4.1 Het punt werd vastgelegd op een 10: wat een voldoende betekent. Er wordt voldaan aan de criteria, maar de student geeft geen aanzet tot extra uitdieping. De student betwist dit punt klaarlijkelijk. De student heeft op dinsdag 10 september inzage gevraagd in de notulen bij dit diepte-interview. Zij heeft deze notulen op woensdag 11 september ook gekregen. Deze notulen (zie bijlage 15: notulen van het diepte-interview)

werden door 3 aanwezigen opgemaakt. Op basis van deze notulen maakt de raadsman van de student blijkbaar zelf een rekenoefening.

3.4.2 De student kon inderdaad op de meeste vragen een antwoord voorzien, maar was niet steeds volledig (bv. vraag over p. 11 dysfasie subgroep binnen STOS). Op gestelde vragen waarbij naar diepgang gepeild werd, waarbij de vragenstellers wilden nagaan hoe kritisch ze stond tegenover haar eigen werk, bleef ze het antwoord schuldig

*- bijvoorbeeld op volgende diepgangsvragen kwam geen antwoord
Welk van de screeningsinstrumenten is gestandaardiseerd?*

- Wat is de rol van de ouders in de screeningsprocedure?

Op de vraag wat de rol van de logopedist in de screeningsprocedure is kwam een eenzijdig antwoord nl. instantie-afhankelijk. De student beweerde niet te weten dat er in bepaalde CLB's een logopedist werkzaam is, bij 'Kind en gezin' was ze zeker van haar stuk dat er geen logopedisten werkzaam waren. Deze antwoorden zijn duidelijk niet gestoeld op literatuur-, noch op veldonderzoek ...

"Terzijde": Wat is het verschil tussen het oude en nieuwe COTAN-beoordelingssysteem? Hierop wil de opleiding toch graag even ingaan. Het COTAN-beoordelingssysteem is in 2009 het laatst gewijzigd waarbij de 7 criteria andere beoordelingsvragen en scoringsregels omvatten dan de vorige versie van 2000. Een nog eerdere versie van 1982 omvatte 5 criteria die eenvoudiger over te zetten waren naar het systeem van 2000 waarbij 2 criteria werden toegevoegd. Wanneer de student beweert dat ze de oude COTAN-beoordeling niet gebruikt dan heeft ze het pertinent fout. De opgelijste screeningsinstrumenten bevatten zowel informatie volgens oude als het meest recente COTAN-beoordelingssysteem. De bron Hanzehogeschool, waarnaar zij meermaals refereert, bevat telkens een jaartal waarin de beoordeling heeft plaatsgevonden. Zo is de LSI bvb. in 1996 door COTAN beoordeeld en is dit geenszins het recente systeem per 2009. Zo is dit het geval voor meerdere screeningsinstrumenten. Deze vraag was dus erg relevant aangezien dit een hoofdelement van de bachelorproef is, nl. een oplijsting en vergelijking van screeningsinstrumenten waarbij normen, validiteit, betrouwbaarheid per instrument aan bod kwamen.

De 2 vragen die de student m.b.t. tot COTAN wel correct beantwoordde, was enkel een verduidelijking van de afkorting (Waarvoor staat COTAN?) en een opsomming van de 7 criteria.

3.4.3 "In de perceptie van verzoekster verdiende de evaluatie een 12".

De opleiding begrijpt dat verzoekster liever had gezien dat zij een hogere score behaald had. Voor de opleiding is het gegeven punt voor dit onderdeel van de bachelorproef inhoudelijk correct en geeft dit de geleverde prestatie hiervoor weer.

3.4.4 "De houding van de twee promotoren grensde aan het tergende en de omstandigheden verschillen van examinant tot examinant".

De student refereert hier naar het onderdeel van de pitch (zie bijlage 4: puntentoekenning).

Tijdens de pitch van de student overliepen de interne en externe promotor de verschillende punten die moesten gequoteerd worden (punten op de presentatie zelf en het communicatiegedrag). De promotoren volgden echter wel degelijk geïnteresseerd de presentatie van de student. De opleiding betreurt de perceptie van de student.

De promotoren verwijten de student een gebrek aan zelfvertrouwen en er werd tijdens het feedbackgesprek gezegd: “u had zich kunnen onderscheiden van de rest door creatiever naar voor te komen”.

Dit citaat van op het feedbackgesprek moet in zijn context geplaatst worden. Aan elke student werd gevraagd om een duidelijke situering van het onderwerp te geven waarbij ze op een gepaste en efficiënte manier gebruik moeten maken van de aanwezige didactische hulpmiddelen. Ook de verantwoordelijke van de bachelorproef gaf, in haar inleidende hoorcollege op dit opleidingsonderdeel, mee dat de studenten de pitch moesten opvatten als een teaser om het publiek warm te maken om te komen kijken naar hun poster. De presentatie kon m.a.w. dus zeker creatiever aangepakt worden, de student koos echter voor een zeer klassieke presentatie”.

Verzoekster besluit:

[...]

De opleiding weerlegt het besluit als volgt:

- De bachelorproef is correct beoordeeld aan de hand van een lijst uitgeschreven criteria die vertaald worden naar een punt volgens de richtlijnen van de ECTS grading.
- De promotoren verbonden zich ertoe de student te begeleiden in het proces en haar voldoende op weg te helpen bij expliciete vragen. Ze gaven steeds op gepaste tijden feedback, waarbij duidelijk werd gecommuniceerd wat de minimumverwachtingen van het werk waren.
- Het toegekende punt aan dit opleidingsonderdeel is inderdaad het mathematisch gemiddelde van de reeks onderdelen waaruit de bachelorproef bestaat. De eindquatering 8/20 is weloverwogen, dit eindresultaat werd in consensus toegekend.
- Dit punt is geen subjectieve waardering van de persoonlijkheid van de student. Het punt is het resultaat van de beoordeling van het ingeleverde werk op basis van de inhoudelijke beoordelingscriteria.

Beoordeling door de commissie

1. Met betrekking tot de delibereerbaarheid en subjectiviteit

De interne beroepscommissie stelt vast dat verzoekster haar tekort enigszins toegeeft. Enkel wil ze het herleid zien naar een 9/20 waarna ze in aanmerking zou kunnen komen voor deliberatie. De commissie is van oordeel dat deze stelling uitgaat van een foutieve aanname, nu de ECTS fiche stelt dat voor dit opleidingsonderdeel de student niet kan gedelibereerd worden.

Het argument kan niet worden gevuld.

Wat de vermeende subjectiviteit betreft, stelt de commissie vast dat het om een bewering gaat die niet gestoffeerd wordt door een begin van bewijs. De interne commissie gaat, conform de vaste rechtspraak van de Raad, uit van een vermoeden van objectiviteit van de docent (zie o.m. RvStb. van 25 april 2019 (2019/73)).

Het argument kan niet worden gevuld.

2. Met betrekking tot de productevaluatie:

Verzoekster beperkt zich ook hier tot vrij algemene bewoeringen, waarbij enerzijds toegegeven wordt dat ze niet zonder zonden is, maar dat het oordeel wel heel negatief is. Vervolgens stelt ze dat er een gebrekkige feedback was na de eerste zittijd, en dat zij ter goeder trouw haar bachelorproef herwerkte.

Verwerende partij legt erg concreet uit hoe ze tot de quatering kwam. Ze stelt dat er geen sprake kan zijn van misverstanden en legt hierna haar werkwijze toe. De interne beroepscommissie volgt de stellingen van verwerende partij en maakt zich deze, voor zover als nodig, eigen.

Het argument kan niet worden gevuld.

3. Met betrekking tot de procesevaluatie

Ook hier beperkt verzoekster zich tot beweringen die niet gestaafd worden door enig diepgaand argument. Ook hier verwacht de interne beroepscommissie een begin van schriftelijk bewijs. De opleiding antwoordt punt per punt erg concreet. De interne beroepscommissie volgt de uitgeschreven standpunten van verwerende partij en maakt zich deze, voor zover als nodig, eigen.

De argumentatie kan bij gebrek aan enig bewijs, niet worden gevuld.

4. Met betrekking tot het besluit

Verzoekster meent dat het uitzonderlijk is dat een student niet slaagt voor een bachelorproef, en dat de quatering vatbaar is voor betwisting. Zo stelt ze dat een verhoging met 0,1/10 zou leiden tot een afronding tot 9/20, wat minder blamerend is. Verzoekster gaat uit slachtoffer te zijn van een beoordeling van haar persoon. Ten slotte drukt verzoekster de vrees uit door het instellen van haar beroep later geviseerd te zullen worden.

Verwerende partij beperkt zich tot het maken van een algemene conclusie waarbij ze haar werkwijze verdedigt. De interne beroepscommissie is niet akkoord met de stelling dat er hoogst uitzonderlijk iemand niet slaagt voor de bachelorproef. Ze is van oordeel dat voor elk opleidingsonderdeel de competenties moeten bewezen worden. Het is eveneens aan de beoordelaar en niet aan de student om punten vast te leggen. Uiteraard moet die quatering op objectieve gronden gebeuren. De interne beroepscommissie gaat er vanuit dat dit gebeurde.

Noot: Het kan evenwel niet dat verzoekster zich hier in de toekomst zou door geviseerd mogen voelen. Het instellen van een beroep is immers een decretaal recht.

Het argument van verzoeker is ongegrond.

Het beroep wordt verworpen.”

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet daartoe ambtshalve evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Regelmaticiteit van de rechtspleging

In haar wederantwoordnota stelt verzoekster dat noch zijzelf, noch haar raadsman binnen de daartoe door de Raad verleende termijn (uiterlijk 18 oktober 2019) van verwerende partij een antwoordnota en/of een administratief dossier heeft ontvangen.

Verwerende partij legt een e-mailbericht voor van de webservice ‘we transfer’ van 18 oktober 2019 om 19u11, waarbij aan de heer Faes wordt meegedeeld dat verzoekster via het mailadres ‘geraldine.ruppel@arteveldehs.be’ twintig bestanden, ter grootte van 16,2 megabyte, heeft gedownload.

Dit overtuigt de Raad ervan dat de antwoordnota en het administratief dossier tijdig aan verzoekster zijn meegedeeld en dat haar procedurele rechten niet zijn geschonden, nog daargelaten dat krachtens artikel II.302, §2 van de Codex Hoger Onderwijs enkel het laattijdig aan de Raad toezenden van een nota tot gevolg heeft dat zij uit de debatten wordt geweerd.

VI. Onderzoek van de middelen

Vierde middel

Verzoekster beroept zich in een vierde middel – in de volgorde van haar grieven in het beroepsschrift – op de formelemotiveringsplicht en de hoorplicht.

Standpunt van partijen

Het grieft verzoekster dat de interne beroepscommissie zich, volgens verzoekster, heeft beperkt tot het geven van een toelichting vanwege de beide promotoren, die de beroepscommissie dan tot de hare maakt.

Een dergelijke handelwijze is, zo stelt verzoekster, niets meer dan een tweede feedback maar dan in afwezigheid van de student, die de promotoren geen repliek meer kan bieden.

Zij stipt bovendien aan dat er de mogelijkheid was om te worden gehoord, maar dat de interne beroepscommissie dat niet nodig heeft geacht. Dit is voor verzoekster des te meer te betreuren omdat het een uitgelezen kans was geweest om het debat tegensprekelijk te laten verlopen en aldus te objectiveren. Het nut daarvan zou erin gelegen zijn geweest dat de beroepscommissie beter geïnformeerd zou zijn geweest. Waar de promotoren stellen dat verzoekster aan hen zou meegedeeld hebben dat zij maar beperkt aan haar bachelorproef kon werken omdat zij op vakantie was in het buitenland, merkt verzoekster op dat zij tijdens de vakantie niet naar het buitenland is gegaan en ook geen andere activiteit (zoals een studentenjob) heeft gehad. Zij stelt dat het onmogelijk is dat zij deze uitspraak heeft gedaan.

Beoordeling

Inzake de hoorplicht is het de vaste rechtspraak van de Raad dat het bij een intern beroep tegen een studievoortgangsbeslissing – examentuchtbeslissingen buiten beschouwing gelaten – volstaat dat de student in staat is geweest om zijn standpunt te doen kennen via een schriftelijke procedure.

Deze regel lijdt uitzondering indien de interne reglementering van de hogeronderwijsinstelling voorschrijft dat de interne beroepsinstantie verplicht is om de student voor een hoorzitting op te roepen, of wanneer een fysieke hoorzitting verplicht is indien de student er uitdrukkelijk om verzoekt.

Te dezen bepaalt artikel 131 van het studiecontract van verwerende partij dat de interne beroepscommissie het beroep behandelt op stukken. Dit betekent dat de student, in het licht van de hoorplicht, niet over een afdwingbaar recht beschikt om fysiek voor de beroepscommissie te verschijnen.

In dat opzicht is de bestreden beslissing derhalve niet met een onregelmatigheid behept.

Wat verzoekster inhoudelijk aan de bestreden beslissing verwijt, is gericht tegen niet-dragende motieven van die beslissing.

Met betrekking tot de motiveringsplicht, is er geen bezwaar dat een beroepscommissie zich uitdrukkelijk de motieven van de opleidingsverantwoordelijken eigen maakt.

Door aldus te handelen, schendt de beroepscommissie niet de formelemotiveringsplicht.

Het middel is ongegrond.

Eerste middel

Verzoekster steunt een eerste middel op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster herneemt de argumenten die zij onder randnummer ‘2. Algemeen’ in haar intern beroep heeft opgeworpen, zoals hierboven aangehaald. De Raad gaat hierbij ook in op bepaalde aspecten van wat verzoekster vermeldt onder ‘besluit’.

Beoordeling

Of een gemis aan een credit voor een opleidingsonderdeel binnen het curriculum al dan niet het geslaagd verklaren voor de hele opleiding in de weg staat – met andere woorden of een tekort ‘delibereerbaar’ is – behoort tot de onderwijsvrijheid van de hogeronderwijsinstelling.

Anders dan in het secundair onderwijs, waar het slagen voor een leerjaar overeenkomstig artikel 57 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs in beginsel niet afhankelijk is van het slagen voor een welbepaald vak of proefwerk, heeft de regelgever het al dan niet hanteren van een full-creditsysteem overgelaten aan de vrijheid van de instelling.

Als correctief daarop heeft de decreetgever in artikel 229 van de Codex Hoger Onderwijs voorzien in de mogelijkheid dat een student, spijts het niet voldoen aan de principiële voorwaarden ter zake, alsnog voor het geheel van de opleiding geslaagd kan worden verklaard indien op gemotiveerde wijze kan worden aangenomen dat de doelstellingen van het

opleidingsprogramma globaal zijn verwezenlijkt. De toepassing van die bepaling verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen behaald heeft. Van die bepaling vraagt verzoekster overigens niet de toepassing.

Het is verder, in algemene zin binnen de voormelde onderwijsvrijheid van de hogeronderwijsinstellingen noch ongebruikelijk, noch onredelijk dat in het bijzonder opleidingsonderdelen zoals een bachelorproef en een masterproef niet ‘delibereerbaar’ zijn.

Bovendien verwijst verwerende partij *in casu* naar een rechtsregel die de deliberatie voor de bachelorproef uitsluit, of minstens die uitsluiting door de instelling motiveert. De hier voorliggende opleiding tot logopedist is immers ten dele geregteld door het Koninklijk besluit van 20 oktober 1994 ‘betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van logopedist en houdende vaststelling van de lijst van de technische prestaties en van de lijst van handelingen waarmee de logopedist door een arts kan worden belast.’

Artikel 3 van dit besluit stelt dat het beroep van logopedist slechts mag worden uitgeoefend door een persoon diehouder is van een diploma dat een opleiding bekroont met de voorgeschreven onderdelen in het leerplan, met inbegrip van stages en een eindwerk. Met betrekking tot dit laatste luidt het voormelde artikel:

“Dit eindwerk bestaat uit een verhandeling die in verband staat met de opleiding en de stages. Deze verhandeling moet door de student uitgewerkt, voorgesteld en met vrucht verdedigd worden.”

Ook hierin vermag verwerende partij een reden te zien om de studenten te verplichten om voor de bachelorproef een credit te behalen.

De Raad kan verder de premissie van verzoekster niet bijvalen dat evaluaties en beoordelingen van een stage of een bachelorproef niet objectief kunnen worden getoetst.

Wel is het vaste rechtspraak van de Raad dat wordt uitgegaan van een vermoeden van deskundigheid en objectiviteit van de beoordelaars, en dat het aan de verzoekende partij toevalt om minstens dat vermoeden aan het wankelen te brengen, niet aan de hand van blote

beweringen of twijfels, maar door middel van concrete aanwijzingen. Die kunnen bijvoorbeeld bestaan uit schriftelijke of mondelinge uitlatingen waaruit vooringenomenheid blijkt.

Een dergelijk bewijs levert verzoekster – alleszins binnen het bestek van dit middel – niet.

Een mathematische berekening van een cijfer van 8,4 – te herleiden tot 8/20 – moet de examinatoren binnen de beginseLEN van behoorlijk bestuur ook niet aanzetten tot het herdoen of heroverwegen van de evaluatie wanneer – zoals te dezen – ook een cijfer van 9/20 niet tot een credit of een geslaagd-verklaring voor de opleiding had kunnen leiden.

De Raad ziet ook geen bewijs van subjectiviteit of vooringenomenheid in de handelswijze omtrent het tijdstip van indiening van de bachelorproef. De negatieve feedback die tussentijds werd gegeven omtrent het niet voortijdig indienen, is gemotiveerd en wordt door verzoekster niet tegengesproken.

Wat voorligt is derhalve – zoals verzoekster ook aangeeft – een perceptie van subjectiviteit zonder bewijswaarde.

In de beslissing van de beroepscommissie is verder geduid dat bij verzoekster geen punten zijn afgetrokken omdat zij naar haar quatering heeft gevraagd.

Op die toelichting levert verzoekster in het huidig beroep geen kritiek. Zij stelt enkel de vraag waarom de promotoren dan hun bezwaar tegen verzoeksters vraag “spontaan en ongevraagd hebben opgeworpen tijdens de feedback”. Die vraag is hoogstens als informatief te beschouwen en het antwoord erop kan, gelet op de niet-betwiste stelling dat geen punten in mindering zijn gebracht, geen invloed uitoefenen op de regelmatigheid van de bestreden beslissing.

Aangenomen wordt derhalve dat de loutere herneming van het intern beroep niet beoogde deze grief staande te houden; minstens is de grief niet dienend.

Ten slotte kan de Raad er begrip voor opbrengen dat het voor verzoekster klemt dat zij na het succesvol doorlopen van de opleiding, uiteindelijk niet slaagt voor de bachelorproef.

De bachelorproef moge dan een culminatiepunt van de bacheloropleiding zijn, dit neemt niet weg dat het een afzonderlijk opleidingsonderdeel is, met eigen competenties die worden beoordeeld.

Ongeacht of het statistisch gezien “hoogst uitzonderlijk” is – zoals verzoekster voorhoudt – dat een student finaal bij de bachelorproef faalt, het is geenszins uitgesloten. Evenmin zijn er redenen om een tekortkoming op een bachelorproef verschoond te zien enkel en alleen omdat de student op voorgaande opleidingsonderdelen een credit behaalde.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel en de materiëlemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Wat het onderdeel ‘productevaluatie’ betreft, verwijt verzoekster aan de bestreden beslissing dat die steunt op een gemis aan een bijkomend interview, terwijl haar bij aanvang op het hart werd gedrukt zich vooral te richten op literatuurstudie.

Zij stelt dat procesevaluatie en productevaluatie in elkaar vloeien.

Verzoekster betrekt het tweede middel verder ook op het onderdeel ‘procesevaluatie’.

Zij herneemt wat zij ter zake in haar intern beroep heeft opgeworpen:

“3.2. Procesevaluatie

Hier worden 7 punten afgetrokken.

3.2.1. Tijdens de feedback is gebleken dat de evaluatie gebeurde op basis van een (subjectieve) beoordeling over het gehele jaar. De verklaring was dat de periode juli-augustus dermate kort was, dat het niet mogelijk was om een objectief beeld te krijgen. Men heeft daarom eenzijdig (zonder aankondiging, laat staan overleg) besloten om dit luik over het hele schooljaar te beoordelen.

Een dergelijke quitering is in [strijd] met het principe van de 2de zit/ herkansing en kan zelfs geen punt van overweging zijn bij de deliberatie van de herkansing (een trouwens inconsequente houding aangezien voor de andere onderdelen, de evaluatie wel enkel gebeurd is op de periode juli-augustus).

Verzoekster kan de zienswijze van de promotoren als zou de verlofperiode te kort zijn om te oordelen, alleen maar beamen, maar dan lijkt het verzoekster aangewezen dat men deze periode voor de beoordeling van de herkansing, buiten beschouwing laat.

3.2.2. Bij de feedback werd verzoekster verweten dat zij tijdens de betrokken periode (vakantiemaanden juli-augustus) niet meer om feedback had gevraagd.

Verzoekster benadrukt evenwel dat zij voordien wel degelijk op het hart was gedrukt dat zij tijdens de verlofperiode (midden juli tot midden augustus) niet om feedback mocht en kon vragen.

Desondanks heeft verzoekster begin juli (verzoekster kreeg haar punten de laatste week van juni) toch een mail verstuurd met de vraag om laatste toevoegingen aan feedback te ontvangen. Zij kreeg hier nooit een antwoord op, hetgeen zij alleen maar [durfde] te interpreteren als een bevestiging van het verbod en een verzoek om ieders verlofperiode te respecteren.

Thans wordt verzoekster op de feedback van 06 september toch verweten dat zij te weinig initiatief nam om vooralsnog feedback in de wacht te slepen (hierover geïnterpelleerd repleerde men op de feedback: “Je had toch een mailtje kunnen sturen met de vraag of we je niet vergeten waren”.

Verzoekster kan hieruit alleen besluiten dat zij kostbare punten heeft verloren omdat zij de regels probeerde na te leven. Minstens mocht verzoekster verwachten dat men haar uitdrukkelijk en voorafgaandelijk zou verwittigen dat men er geen aanstoot aan nam, en men het zelfs wenselijk vond, dat zij tegen de regels inging.

Verzoekster weidt uit over het voorgaande punt omdat bij de feedback meermaals werd herhaald dat haar houding in zeer slechte aarde viel en dit haar meer dan 1 punt heeft gekost op het onderdeel procesevaluatie.

3.2.3. Er werd aan de verzoekster bij de feedback meegedeeld dat er in het luik procesevaluatie, punten in mindering gebracht werd omdat zij na de verdediging bij de evaluatie had gepolst naar haar punten. Een dergelijke vraag (“Zou ik op het einde van de dag mogen weten of ik er al dan niet door ben?”) werd als “totaal-onprofessioneel” (sic) beoordeeld.

Eerstens wordt niet gemotiveerd op welke gronden een dergelijke vraag wel onprofessioneel zou kunnen zijn. Het is – al was het maar vanuit menselijk oogpunt – een vaststaand gebruik dat studenten na het afleggen van een mondelinge proef kort geïnformeerd worden over het afgelegde examen en het is dan ook niet onprofessioneel wanneer – bij stilzwijgen van de examinator – voorzichtig gevraagd wordt naar de mening van de professor. Dit geldt des te meer nu aan de helft van de andere leerlingen de uitslag wel spontaan werd meegedeeld (zoals bleek op de receptie).”

Vervolgens richt verzoekster kritiek op de beoordeling voor het onderdeel ‘poster’. Zij stelt dat zij aan de feedback na de eerste versie gevolg heeft gegeven, en dat zij nu moet vernemen dat haar poster ‘anders’ was dan die van andere studenten. Daargelaten dat ‘anders’ voor verzoekster niet hoeft te betekenen ‘slechter’, herneemt zij de verklaring voor het aangehaalde verschil.

Verder werpt verzoekster op dat haar werd verweten dat zij de poster niet tijdig had ingediend, en dat nadat werd aangetoond dat die kritiek onterecht was, werd gesteld dat zij meer feedback had moeten vragen. Ten slotte doet verzoekster gelden dat de promotoren niet naar de voorstelling van de poster zijn komen kijken.

Ten slotte is er het onderdeel ‘diepte-interview’. Ter zake betoogt verzoekster het volgende:

“Verzoekster dient hier voorbehoud te maken om dit punt nog grondiger te behandelen, omdat zij op heden nog niet in het bezit is gesteld van de notulen. Dankzij deze notulen zou de beoordeling van dit onderdeel – in tegenstelling tot de andere onderdelen – wel objectief kunnen benaderd worden omdat hier minstens moet vermeld zijn hoeveel vragen er gesteld werden, op hoeveel er kon geantwoord worden en eventueel welk antwoord er werd gegeven.

Dit is belangrijk omdat voor dit onderdeel het puntenaantal verhoogt van 6/20 tot 10/20 in de 2de zit met een positieve evaluatie.

Meteen doet dit eigenlijk de vraag stellen waarom deze positieve evaluatie slechts beloond wordt met een 10 op 20. Andermaal rijst de indruk dat van zodra er enige subjectiviteit komt kijken bij an sich objectief kwantificeerbare prestaties, dit meteen misbruikt wordt om toch de cijfers weer naar beneden te halen.

Uit de feedback bleek dat de promotoren aan verzoekster vooral verweten dat zij te weinig zelfvertrouwen uitstraalde.

In dit bestek kan verzoekster evenwel niet onvermeld laten dat de twee promotoren over de gehele duur van de voorstelling/presentatie verwikkeld waren in een intens gesprek en niet eens de moeite namen dit gesprek te onderbreken (af en toe even opkijken was een minimum geweest). Dit is des te meer laakbaar, omdat een dergelijke houding de examinant ontmoedigt en uit zijn evenwicht brengt.

En het knelt des te meer nu de betrokkenen deze houding niet aannamen bij de presentatie van de andere leerlingen.

De houding van de promotoren is des te meer onvergeeflijk, omdat zij er zich terdege van bewust moeten zijn dat zij met een dergelijke houding het zelfvertrouwen van de student volledig ondermijnen.

De houding van de promotoren grenst evenwel aan het tergende, als zij dit tegen verzoekster gebruiken.

Zo kreeg verzoekster bij de feedback te horen dat zij een gebrek aan zelfvertrouwen uitstraalde op de presentatie. Citaat “u had zich kunnen onderscheiden van de rest door creatiever voor te komen”. Wanneer men een vergelijkend criterium gebruikt lijkt het verzoekster een minimale voorzorg dat men zelf niet opzettelijk verhindert dat de omstandigheden verschillen van examinant tot examinant.”

Beoordeling

Wat ‘productevaluatie’ betreft, vermeldt de beslissing van de beroepscommissie de nadere duiding van de opleiding omtrent de samenstelling van dat deelcijfer.

Dit wordt door verzoekster niet tegengesproken.

Over het ‘in elkaar vloeien’ van procesevaluatie en productevaluatie – twee afzonderlijk gescoorde componenten – leert de beslissing van de beroepscommissie dat beide delen wel degelijk afzonderlijk werden beoordeeld. Zij bevat ook de nadere toelichting door de opleiding over de werkwijze.

Ook hieromtrent leest de Raad in verzoeksters beroep geen enkele kritiek, terwijl van wat in de beslissing van de interne beroepscommissie is vermeld niet voetstoets kan worden aangenomen dat het kennelijk onjuist is. De grief overtuigt derhalve niet.

Inzake ‘procesevaluatie’ weerspreekt de opleiding, daarin bijgevallen door de interne beroepscommissie, dat de beoordeling steunt op het gehele academiejaar. Er wordt uitdrukkelijk gesteld dat de quatering van 3/10 betrekking heeft op de tweede examenkans: er wordt erkend dat de betrokken periode kort is, maar dat het gegeven punt correct is voor de geleverde prestaties.

Daarnaast wordt in de beslissing van de interne beroepscommissie een nadere motivering gegeven, zoals hierboven is geciteerd.

Tegen de motieven van de bestreden beslissing en deze van de interne beroepscommissie samengelezen, die de Raad overtuigend voorkomen, richt verzoekster in haar beroep geen verdere kritiek.

Het middel kan ook in dat opzicht niet worden aangenomen.

Met betrekking tot de ‘poster’ is de beroepscommissie de nadere toelichting door de opleiding bijgevallen. Die toelichting leert (i) dat het van dit onderdeel van de bachelorproef erin is gelegen om een wetenschappelijke poster volgens de IMRAD-structuur op te stellen, (ii) dat de verantwoordelijke docent voor de bachelorproef alle studenten tijdens het hoorcollege had geïnformeerd dat een wetenschappelijke poster bijgevolg ook in artikelstijl wordt

opgesteld, (iii) dat wanneer de bachelorproef uitzonderlijk niet volgens de IMRAD-structuur aangepakt wordt, de student mag kiezen voor een poster volgens o.a. de expertstijl en (iv) dat aangezien evenwel verzoekster een bachelorproef opstelde volgens de IMRAD-structuur, die uitzondering niet gold voor haar poster. Voor zover verzoekster aanvoerde dat zij explicet voor de expertstijl koos en zich focuste op de resultaten van haar werk, luidt de repliek dat de poster een volledig onderbouwde conclusie mist en niet voldeed aan de gestelde criteria.

Ten aanzien van de promotoren verduidelijkt de opleiding dat de externe promotor wel degelijk is langs geweest bij de poster en verzoekster op de onduidelijkheid van de gebruikte symbolen in haar werk heeft aangesproken, en dat ook de interne promotor is komen kijken, maar niet in gesprek is gegaan – wat ook niet vereist is aangezien dat gesprek geen deel uitmaakt van de quotering.

Ook deze motivering wordt door verzoekster niet tegengesproken, laat staan ontkracht. Het middel is derhalve ook in dat opzicht niet gegronde.

Wat het diepte-interview betreft, luidt de door de beroepscommissie bijgetreden toelichting van de opleiding als volgt:

3.4.1 Het punt werd vastgelegd op een 10: wat een voldoende betekent. Er wordt voldaan aan de criteria, maar de student geeft geen aanzet tot extra uitdieping. De student betwist dit punt klaarblijkelijk. De student heeft op dinsdag 10 september inzage gevraagd in de notulen bij dit diepte-interview. Zij heeft deze notulen op woensdag 11 september ook gekregen. Deze notulen (zie bijlage 15: notulen van het diepte-interview) werden door 3 aanwezigen opgemaakt. Op basis van deze notulen maakt de raadsman van de student blijkbaar zelf een rekenoefening.

3.4.2 De student kon inderdaad op de meeste vragen een antwoord voorzien, maar was niet steeds volledig (bv. vraag over p. 11 dysfasie subgroep binnen STOS). Op gestelde vragen waarbij naar diepgang gepeild werd, waarbij de vragenstellers wilden nagaan hoe kritisch ze stond tegenover haar eigen werk, bleef ze het antwoord schuldig

*- bijvoorbeeld op volgende diepgangsvragen kwam geen antwoord
Welk van de screeningsinstrumenten is gestandaardiseerd?*

- Wat is de rol van de ouders in de screeningsprocedure?

Op de vraag wat de rol van de logopedist in de screeningsprocedure is kwam een eenzijdig antwoord nl. instantie-afhankelijk. De student beweerde niet te weten dat er in bepaalde CLB's een logopedist werkzaam is, bij 'Kind en gezin' was ze zeker van haar stuk dat er geen logopedisten werkzaam waren. Deze antwoorden zijn duidelijk niet gestoeld op literatuur-, noch op veldonderzoek ...

“Terzijde”: Wat is het verschil tussen het oude en nieuwe COTAN-beoordelingssysteem? Hierop wil de opleiding toch graag even ingaan. Het COTAN-beoordelingssysteem is in 2009 het laatst gewijzigd waarbij de 7 criteria andere beoordelingsvragen en scoringsregels omvatten dan de vorige versie van 2000. Een nog eerdere versie van 1982 omvatte 5 criteria die eenvoudiger over te zetten waren naar het systeem van 2000 waarbij 2 criteria werden toegevoegd. Wanneer de student beweert dat ze de oude COTAN-beoordeling niet gebruikt dan heeft ze het pertinent fout. De opgeliijste screeningsinstrumenten bevatten zowel informatie volgens oude als het meest recente COTAN-beoordelingssysteem. De bron Hanzehogeschool, waarnaar zij meermaals refereert, bevat telkens een jaartal waarin de beoordeling heeft plaatsgevonden. Zo is de LSI bvb. in 1996 door COTAN beoordeeld en is dit geenszins het recente systeem per 2009. Zo is dit het geval voor meerdere screeningsinstrumenten. Deze vraag was dus erg relevant aangezien dit een hoofdelement van de bachelorproef is, nl. een oplijsting en vergelijking van screeningsinstrumenten waarbij normen, validiteit, betrouwbaarheid per instrument aan bod kwamen.

De 2 vragen die de student m.b.t. tot COTAN wel correct beantwoordde, was enkel een verduidelijking van de afkorting (Waarvoor staat COTAN?) en een opsomming van de 7 criteria.

3.4.3 “In de perceptie van verzoekster verdiende de evaluatie een 12”.

De opleiding begrijpt dat verzoekster liever had gezien dat zij een hogere score behaald had. Voor de opleiding is het gegeven punt voor dit onderdeel van de bachelorproef inhoudelijk correct en geeft dit de geleverde prestatie hiervoor weer.

3.4.4 “De houding van de twee promotoren grensde aan het tergende en de omstandigheden verschillen van examinant tot examinant”.

De student refereert hier naar het onderdeel van de pitch (zie bijlage 4: puntentoekenning).

Tijdens de pitch van de student overliepen de interne en externe promotor de verschillende punten die moesten gequoteerd worden (punten op de presentatie zelf en het communicatiegedrag). De promotoren volgden echter wel degelijk geïnteresseerd de presentatie van de student. De opleiding betreurt de perceptie van de student.

De promotoren verwijten de student een gebrek aan zelfvertrouwen en er werd tijdens het feedbackgesprek gezegd: “u had zich kunnen onderscheiden van de rest door creatiever naar voor te komen”.

Dit citaat van op het feedbackgesprek moet in zijn context geplaatst worden. Aan elke student werd gevraagd om een duidelijke situering van het onderwerp te geven waarbij ze op een gepaste en efficiënte manier gebruik moeten maken van de aanwezige didactische hulpmiddelen. Ook de verantwoordelijke van de bachelorproef gaf, in haar inleidende hoorcollege op dit opleidingsonderdeel, mee dat de studenten de pitch moesten opvatten als een teaser om het publiek warm te maken om te komen kijken naar hun poster. De presentatie kon m.a.w. dus zeker creatiever aangepakt worden, de student koos echter voor een zeer klassieke presentatie”.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster in haar beroep nog informeert naar de notulen bij het diepte-interview, terwijl de beroepscommissie vermeldt dat zij daarvan op 11 september 2019 reeds kopie heeft ontvangen. Aangezien verzoekster die stelling niet tegenspreekt en er in

haar wederantwoordnota ook niet meer op terugkomt, neemt de Raad aan dat verzoekster ter zake genoegdoening heeft gekregen.

Voor het overige betwist verzoekster niet de toelichting die wordt gegeven bij de wijze waarop de deelquotering van 10/20 tot stand is gekomen. Naast het gegeven dat hierboven reeds is geoordeeld dat er van een aangetoonde subjectieve beoordeling geen sprake is – en het middel in dat opzicht dus niet overtuigt – wordt de perceptie van verzoekster dat de beoordelaren niet geïnteresseerd en aandachtig waren, formeel tegengesproken. In die omstandigheden kan de Raad op basis van het enkele aanvoelen van verzoekster alleen niet besluiten tot enige onredelijkheid, nog daargelaten dat de (gepercipieerde) attitude van een examinator niet noodzakelijk in oorzakelijk verband staat met de toegekende quotering.

Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 4 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 6 november 2019

Arrest nr. 5.441 van 25 november 2019 in de zaak 2019/612

In zake: xxx

Tegen: KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
Woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 9 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 8 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 6 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocate Evelyne Maes, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker was tijdens de academiejaren 2015-2016, 2016-2017 en 2018-2019 ingeschreven voor het voorbereidingsprogramma en de Master of International Business Economics and Management.

Na afloop van het academiejaar 2018-2019 was hij geslaagd voor 6 studiepunten uit het voorbereidingsprogramma (op een totaal van 27 studiepunten) en voor 25 studiepunten uit het masterprogramma (op een totaal van 60 studiepunten).

Aangezien verzoeker reeds drie maal was ingeschreven voor het opleidingsonderdeel ‘Business Research Methods’ uit het voorbereidingsprogramma werd een studievoortgangsmaatregel opgelegd, waardoor hij zich niet kon herinschrijven voor het voorbereidingsprogramma en de Master of International Business Economics and Management.

Verzoeker diende op 13 september 2019 een aanvraag in bij de directeur van de dienst Onderwijsprocessen om een afwijking op de weigering tot herinschrijving te bekomen. Op 20 september 2019 werd zijn aanvraag afgewezen.

Verzoeker stelde vervolgens op datum van 20 september 2019 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 8 oktober 2019 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde het volgende:

“On September 20, I received your appeal against the decision of the Head of the unit of Teaching and Learning Processes not to grant you an exception of the refusal mentioned in your study progress file. This refusal is based on the fact that in the academic year 2018-2019 you were enrolled for the third time in the course “Business Research Methods” without passing, combined with the fact that your Cumulative Study Efficiency (CSE) at the end of the academic year 2018-2019 remained below 50%. During a personal meeting on October 2, you could explain your arguments further.

When considering your appeal, I would like to point out that the present study progress measure has been taken based on your study progress during the past years of your study programme at KU Leuven. After the academic year 2016-2017 you also obtained a refusal (because of your CSE that was below 50%) and were not allowed to register

for the academic year 2017-2018. During that year you faced health problems and took your time to recover.

In the academic year 2018-2019 you reregistered again. For your Preparatory programme, you selected only 1 course (6 credits), for your Masters programme of International Business Economics and Management you selected 4 courses (18 credits). You failed the course “Business Research Methods” of your Preparatory programme (3/20 in January and 5/20 in September), for which you now obtained another refusal. For your Masters programme, you passed 3 out of 4 courses. It’s clear that your priority is not with your Preparatory programme, although it’s the legal prerequisite for obtaining your Masters degree. After 3 academic years, you could only pass 6 credits out of 27 for your Preparatory programme and you passed 25 credits out of 60 for your Masters programme. I see that you failed the Preparatory course in January, but managed to pass two courses of your Masters programme. During the second semester of this academic year you again faced health problems. Since April 2019, you had the first symptoms of your cervical problem, which was diagnosed in the Summer. Despite the pain you referred to in our conversation, you were still able to pass one course of your Masters programme in the second examination session.

Although I sympathise with the personal circumstances which you mentioned during our meeting, it’s clear that these circumstances do not justify to a sufficient extent the progression needed in your studies. In your study result for the course which caused the refusal for re-enrolment, I cannot see the improvement necessary to justify an exception to your state of refusal. After thorough consideration, I confirm the decision of the Head of the unit of Teaching and Learning Processes not to grant you an exception of the refusal.”

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 8 oktober 2019 aan verzoeker overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 9 oktober 2019 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoeker zich in een eerste middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat hij een student is zonder “plan b”, maar met de wilskracht en vastberadenheid om zijn masterdiploma te behalen, ongeacht de uitdagingen en obstakels in zijn leven. Verzoeker geeft aan dat de masteropleiding absoluut nieuw was voor hem, gezien hij is afgestudeerd in de fysiotherapie. Hij zag dat sommige medestudenten uit de masteropleiding stapten vanwege de complexiteit ervan.

Verzoeker geeft aan dat hij van 2016 tot 2018 voor zijn leven heeft gevochten, vandaar het effect op zijn cumulatieve studie-efficiëntie (CSE). Verzoeker was helemaal niet gerustgesteld, maar toch heeft hij de lessen bijgewoond. Verzoeker had voortdurend pijn en suïcidale gedachten, zodat hij niet in staat was om academisch te presteren zoals hij dat zou doen zonder grote gezondheidsproblemen. Zijn bachelordiploma is hiervan een bewijs. Verzoeker geeft aan dat hij tegen november 2019 volledig uitgerust is om alle voorbereidende cursussen te voltooien binnen het academiejaar 2019-2020 en om al zijn mastervakken af te ronden, zodat hij kan afstuderen. Verzoeker geeft aan dat het niet prettig is om een beroepsprocedure te doorlopen in plaats van zich op zijn studie te kunnen concentreren.

Verzoeker geeft verder aan dat hij pas in maart 2019 van zijn medische toestand herstelde, zoals bevestigd door zijn arts. De studiebegeleiding van zijn studiecoach is een belangrijke stap in de goede richting. Hij geeft aan dat het opleidingsonderdeel “Business Research Methods” zowel een kwalitatief als een kwantitatief luik omvat. Ondanks de intense pijn tijdens de examenperiode, heeft hij het kwalitatieve deel en andere vakken met goed gevolg doorlopen. Volgens verzoeker kan louter het kwantitatieve deel, waarvoor hij nog niet geslaagd is, onmogelijk zijn toekomstige cijfers of vermogen als student bepalen. Hij heeft heel wat slapeloze nachten achter de rug wat betreft zijn gezondheid en studie en kan zijn inspanningen

uit het verleden niet weggooien, terwijl zijn toekomst voor de komende drie jaar *on hold* wordt gezet door KU Leuven. Verzoeker is zich zeer bewust van de emotionele en psychologische trauma's die dit met zich meebrengt.

Tijdens het gesprek met de vicerector en haar assistent werd verzoeker gevraagd of hij een “plan b” had, maar hij heeft laten weten dat hij eerlijk gezegd geen ander plan heeft dan dit academiejaar af te studeren, omdat hij gezond en lichamelijk fit is om dat te doen.

Wat betreft het opleidingsonderdeel “Marketing”, dat deel uitmaakt van het voorbereidingsprogramma, stelt verzoeker dat hij het examen heeft gehaald. Door het ontbreken van een aantal groepsleden werd het project echter niet gehaald. Zijn onderzoeksvoorstel, dat deel uitmaakt van het voorbereidingsprogramma, is dus volledig en klaar om te worden ingediend.

Verzoeker geeft aan dat niemand hetzelfde heeft meegemaakt als hijzelf en dat hij het oneerlijk vindt om zijn intellect en toekomstige cijfers te beoordelen op basis van zijn vroegere medische toestand, die hij bestreden en overwonnen heeft. Hij is zeker geen mislukkeling en weigert dat te zijn. Als KU Leuven echt sympathiseert of meevoelt met wat hij heeft meegemaakt, dan is drie jaar van zijn leven na zijn medische strijd zeker niet de oplossing. Verzoeker geeft aan dat hij volledig uitgerust is om alle cursussen waarop hij zich heeft voorbereid, al voor het begin van het academiejaar, te behalen.

Verzoeker tekent aldus beroep aan tegen deze beslissing, zodat hij een carrière en duurzame toekomst zou hebben. Zijn vastberadenheid, motivatie en ijver is zijn drijvende kracht om te slagen en uiteindelijk terug te kunnen geven aan de gemeenschap. Verzoeker hoopt dat iemand op een dag zijn verhaal kan horen, geïnspireerd kan worden en zijn dromen niet laat varen, ongeacht wat hij doormaakt of moest doormaken. Verzoeker vraagt om inlevingsvermogen om deze zaak tot een goed einde te brengen.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat verzoeker in het verzoekschrift voor de Raad in essentie de opmerkingen herhaalt die hij eerder reeds maakte tijdens het intern beroep. Verzoeker verwijst op de eerste plaats naar het feit dat hij een niet-economische vooropleiding genoten heeft en dat slagen voor dit programma voor hem dus een moeilijke opgave is. Verwerende partij geeft aan dat, net omwille van het feit dat verzoeker geen bachelordiploma

heeft dat rechtstreeks aansluit bij deze Master of International Business Economics and Management, een dergelijk voorbereidingsprogramma werd opgelegd. Het slagen voor dit voorbereidingsprogramma is niet alleen een wettelijke voorwaarde om het masterdiploma te behalen, maar ook een inhoudelijke voorwaarde die moet garanderen dat een student aan de leerdoelstellingen van de Master kan voldoen. Gezien de beperkte omvang van het voorbereidingsprogramma kan een student – voor zover voldaan is aan de volgtijdelijkheidsvoorwaarden – reeds opleidingsonderdelen uit de Master opnemen. Een realistische studieplanning veronderstelt echter dat voldoende prioriteit wordt gegeven aan het studeren van en het slagen voor de opleidingsonderdelen uit dit voorbereidingsprogramma.

Verzoeker vermeldt opnieuw zijn medische omstandigheden en stelt dat hij pas in maart 2019 volledig hersteld zou zijn van die ziekte die voor de start van 2017-2018 werd vastgesteld. De interne beroepsbeslissing ontkent deze omstandigheden niet, maar stelt vast dat verzoeker – ondanks deze omstandigheden – in dezelfde periode wel slaagt voor drie van de vier opleidingsonderdelen die hij uit de master opneemt. In die zin verklaren deze omstandigheden onvoldoende de tekorten voor een essentieel methodologisch opleidingsonderdeel uit het voorbereidingsprogramma.

Verzoeker vermeldt verder dat zijn medische situatie in november 2019 voldoende zou zijn opgelost om in 2019-2020 te kunnen slagen voor alle resterende opleidingsonderdelen uit zijn voorbereidingsprogramma (i.c. 21 studiepunten) en zijn masterprogramma (i.c. 35 studiepunten). Nog in het intern beroep, noch via zijn huidig verzoekschrift stuurt verzoeker enig concreet bewijs van dit volledig herstel door. Op basis van zijn resultaten uit het verleden heeft verzoeker in elk geval nog niet aangetoond dat hij voor een programma van een dergelijke omvang kan slagen. Bovendien is het zo dat, indien zich gedurende de afgelopen periode een positieve evolutie zou hebben voorgedaan, er minstens kon verwacht worden dat dit ook tot uiting kwam in de scores voor het opleidingsonderdeel ‘Business Research Methods’ in de derde examenperiode. Zoals reeds vermeld, kon een dergelijke substantiële verbetering echter niet worden vastgesteld.

Verzoeker vermeldt dat deze medische omstandigheden een negatief effect zouden hebben gehad op zijn Cumulatieve Studie Efficiëntie (CSE). Zijn CSE voor de masteropleiding blijft inderdaad systematisch onder de kritische grens van 50%. De huidige studievoortgangsmaatregel houdt echter geen verband met deze CSE voor de masteropleiding.

Het Onderwijs- en Examenreglement bepaalt immers dat een vierde inschrijving voor een bepaald opleidingsonderdeel niet mogelijk is, ongeacht de stand van de CSE. Bovendien werd deze maatregel opgelegd op grond van het opleidingsonderdeel ‘Business Research Methods’, dat deel uitmaakt van het voorbereidingsprogramma. Gezien de beperkte omvang van dit voorbereidingsprogramma en het feit dat de omvang van een dergelijk voorbereidingsprogramma van student tot student kan verschillen, wordt de studievoortgang voor een dergelijk voorbereidingsprogramma niet als een percentage uitgedrukt. Zoals reeds vermeld, moet wel worden vastgesteld dat de voortgang die verzoeker in zijn voorbereidingsprogramma realiseerde uiterst beperkt bleef. Na drie academiejaren te zijn ingeschreven voor dit voorbereidingsprogramma, slaagde hij immers maar voor 6 van de in totaal 27 vereiste studiepunten van het voorbereidingsprogramma.

Tot slot verwijst verzoeker naar de voortgang die hij intussen zou gerealiseerd hebben voor een vak “Marketing”. Verwerende partij moet op de eerste plaats vaststellen dat dit argument niet vermeld werd tijdens het intern beroep en dan ook niet op een ontvankelijke manier aan bod kan komen in het huidige beroep bij de Raad. Verwerende partij kan enkel vermoeden dat deze opmerking verband houdt met het opleidingsonderdeel ‘Principles of Marketing’ dat verzoeker in 2016-2017 opnam (maar waar hij toen niet voor slaagde). In ondergeschikte orde moet verwerende partij dan ook vaststellend dat ook uit dit argument niet blijkt op welke manier verzoeker wel zou kunnen slagen voor het opleidingsonderdeel ‘Business Research Methods’.

Samenvattend moet verwerende partij dan ook vaststellen dat verzoeker ook via dit extern beroep geen argumenten aandraagt die de eerdere interne beroepsbeslissing weerleggen. De interne beroepsbeslissing ontkent immers de medische omstandigheden van verzoeker niet, maar stelt vast dat deze omstandigheden onvoldoende het gebrek aan studievoortgang die hij in zijn voorbereidingsprogramma realiseert, kunnen verklaren.

In zijn *wederantwoordnota* stelt verzoeker vooreerst dat de studiecoach van KU Leuven hem adviseerde om zich tijdens de tweede zittijd meer op het kwantitatieve deel van Business Research Methods dan op het kwantitatieve deel van International Corporate Finance te richten, omdat hij hiervoor geen examenkansen meer had. Hij stelt ook dat hij vanaf het begin een doktersbriefje bijvoegde dat hij een herstelperiode van 6 maanden nodig had na de voltooiing van zijn behandeling die 12 maanden duurde. Desondanks heeft verzoeker, ondanks de pijn, zijn uiterste best gedaan. Hij benadrukt tevens dat hij een niet-economische achtergrond heeft.

Hij herhaalt ook dat hij het oneerlijk vindt om zijn verleden te gebruiken om zijn toekomstige cijfers te bepalen. Hij benadrukt dat hij zich fysiek en emotioneel fit voelt om zijn masteropleiding binnen een zeer redelijke termijn af te werken.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat verzoeker wijst op het feit dat hij geen economische achtergrond heeft. Het programma is bijgevolg nieuw voor hem. Hij wijst ook op de complexiteit van de opleiding, die ertoe leidde dat sommige collega's uit de masteropleiding zijn gestapt.

Verzoeker stelt ook van 2016 tot 2018 voor zijn leven te hebben gevochten, hetgeen een effect had op zijn studie-efficiëntie.

De verzoeker wijst er ook op dat zijn bachelordiploma een bewijs is en dat hij nu, na zijn ziekteperiode, volledig uitgerust is om zijn voorbereidende cursussen te voltooien en in het academiejaar 2019-2020 al zijn masteropleidingsonderdelen af te ronden.

Het aantal studiepunten waarvoor hij ingeschreven is, schrijft verzoeker toe aan zijn studiecoach bij de verwerende partij. Hierbij haalt verzoeker ook de “kredietlimiet” aan.

Hij geeft ook aan, hetgeen de Raad *prima facie* vreemd voorkomt, in het academiejaar 2017-2018 pas in maart 2019 – een datum die zich buiten het betrokken academiejaar situeert - te zijn hersteld van zijn medische toestand.

Het kwantitatieve luik waarvoor verzoeker aangeeft niet geslaagd te zijn maakt, zo onderstreept verzoeker, slechts een onderdeel uit van het opleidingsonderdeel “Business Research Methods”. Verzoeker wijst erop dat hij, ondanks zijn intense pijn tijdens de examenperiode, het kwalitatieve luik en andere opleidingsonderdelen wel goed heeft doorlopen. Het niet-slagen voor het kwantitatieve deel bepaalt volgens verzoeker op geen enkele wijze zijn toekomstige cijfers of zijn vermogen als student.

Verzoeker geeft ook nog aan dat voor het opleidingsonderdeel “Marketing”, deel van het voorbereidingsprogramma, enkel de projecttaak ontbreekt.

Volgens verzoeker behandelt de verwerende partij hem niet eerlijk door zijn intellect en toekomstige cijfers te beoordelen op basis van zijn vroegere medische toestand, die hij bestreed en overwon.

Verzoeker voegt een medisch attest bij het verzoekschrift voor de Raad. Het maakt melding van een in augustus 2017 gediagnosticeerde ernstige medische problematiek, met nevenwerkingen die duidelijk impact hadden op de studiecarrière van verzoeker. Blijktens het attest is de medicatie stopgezet in september 2018, met een recuperatiefase tot maart 2019. Tevens wordt melding gemaakt van een wervelproblematiek. Deze diagnose wordt gesitueerd in juli 2019. De arts verzoekt om een herziening van het dossier omwille van de uitgebreide medische problematiek.

De Raad stelt vast dat uit de datering van het attest (d.d. 09/10/2019) blijkt dat het niet aan verwerende partij kan zijn voorgelegd in het kader van de interne beroepsprocedure. De Raad is dan ook van oordeel dat aan verwerende partij niet kan worden verweten met het attest geen rekening te hebben gehouden bij haar beoordeling van het dossier.

De Raad stelt vast dat een attest met analoge inhoud, daterend van 23 augustus 2019, in de interne procedure is bijgebracht, alsook een aantal verslagen van medische consulten en medische beeldvorming.

Uit de beslissing van de interne beroepsinstantie blijkt dat verwerende partij de medische toestand van verzoeker in haar afweging heeft betrokken. Dit blijkt onder meer uit de tweede alinea van de aangevochten beslissing. De interne beroepsinstantie overweegt er dat verzoeker geweigerd is op basis van zijn studievoortgang gedurende de laatste jaren. Hij botste na het academiejaar 2016-2017 ook tegen een weigering voor het academiejaar 2017-2018 aan. Tijdens dat jaar herstelde verzoeker van gezondheidsproblemen waarmee hij kampte. In de derde alinea wordt vermeld dat verzoeker zich opnieuw inschreef in het academiejaar 2018-2019. De interne beroepsinstantie overweegt dat verzoeker in het tweede semester van dit academiejaar opnieuw gezondheidsproblemen had. In april 2019 kreeg hij de eerste symptomen van een probleem aan zijn nekervels, dat in de zomer werd gediagnosticeerd. De interne beroepsinstantie stelde evenwel vast dat verzoeker ondanks de pijn die hij vermeldde in de hoorzitting voor de interne beroepsinstantie, nog in staat was te slagen voor een opleidingsonderdeel uit zijn masteropleiding.

Het feit dat de interne beroepsinstantie acht slaat op de medische argumentatie die verzoeker opbouwde in zijn verzoekschrift houdende intern beroep, betekent niet dat de Raad de weigeringsbeslissing - niettegenstaande de medische omstandigheden - onrechtmatig acht.

De Raad is van oordeel dat de verwerende partij niet onredelijk handelt nu deze vaststelt dat verzoeker, die in zijn verzoekschrift houdend extern beroep stelt dat hij pas in maart 2019 hersteld was, in de eerste semesterexamenperiode van het academiejaar 2018-2019 slaagde voor twee opleidingsonderdelen uit zijn masterprogramma. Tijdens de tweede semesterexamenperiode slaagde hij, ondanks de pijn die hij aangeeft te hebben geleden, voor een derde opleidingsonderdeel uit zijn masterprogramma. Aldus slaagde hij in zijn masterprogramma voor drie van de vier opgenomen opleidingsonderdelen. Daarentegen legde hij zonder succes het enige opleidingsonderdeel dat hij opnam uit zijn voorbereidingsprogramma af tijdens de eerste semesterexamenperiode en de tweede kans-examenperiode. Hij behaalde voor “Business Research Methods” (6 studiepunten) respectievelijk 3 en 5 op 20.

Tegen de geschatste achtergrond kon de interne beroepsinstantie volgens de Raad tot het besluit komen dat de door verzoeker aangehaalde omstandigheden in onvoldoende mate de zich opstapelende tekorten voor “Business Research Methods” en de in het academiejaar 2018-2019 behaalde scores voor dit opleidingsonderdeel verklaren. De Raad stelt vast dat het, zoals verwerende partij aanhaalt in de antwoordnota in het kader van de procedure voor de Raad, een essentieel methodologisch opleidingsonderdeel uit het voorbereidingsprogramma betreft.

Dat verzoeker aanvoert slechts op het “kwantitatieve” luik van het opleidingsonderdeel “Business Research Methods” niet geslaagd te zijn maar, ondanks zijn intense pijn tijdens de examenperiode, het “kwalitatieve” luik wel goed te hebben doorlopen, maakt de aangevochten beslissing niet onredelijk. Integendeel toont dit aan dat de gezondheidstoestand als verklarende factor voor de score die verzoeker haalde voor “Business Research Methods” - met name in de tweede kans-examenperiode, nadat het wervelprobleem waarvan hij melding maakt werd vastgesteld - minder eenduidig is dan verzoeker laat uitschijnen. In deze context weze nogmaals herinnerd aan de credit die verzoeker in de tweede semesterexamenperiode van het academiejaar 2018-2019, eveneens nadat het wervelprobleem zich manifesteerde, wel bijkomend wist te behalen voor “Corporate Social Responsibility”.

De Raad merkt op dat verzoeker aanhaalt in november 2019 volledig uitgerust te zullen zijn om al zijn voorbereidende cursussen te kunnen voltooien en binnen het academiejaar 2019-2020 al zijn masteropleidingen af te ronden, zodat hij kan afstuderen zoals zijn collega's deden. De Raad moet vaststellen dat deze, voor het overige niet gedocumenteerde of aannemelijk gemaakte, bewering niet van aard is de beslissing van de verwerende partij op intern beroep, waarbij deze onvoldoende waarborgen ziet voor een voldoende studievoortgang van verzoeker in het komende academiejaar met het oog op het succesvol afronden van zijn voorbereidingsprogramma als wettelijke voorwaarde om vervolgens zijn masterprogramma te kunnen voltooien, kennelijk onredelijk te maken. Ten overvloede merkt de Raad op dat de evolutie van de score voor "Business Research Methods" in het academiejaar 2018-2019 alvast geen aanwijzing vormt voor een te verwachten merkbare verbetering.

Daarnaast is de omvang van het programma dat verzoeker zich voorneemt succesvol af te werken in het academiejaar 2019-2020 merkelijk groter dan het aantal studiepunten dat hij de afgelopen jaren wist te realiseren. Het komt de Raad, zelfs in acht genomen dat verzoeker niet meer zou kampen met de medische problemen waarmee hij de afgelopen jaren kampte, overmatig ambitieus voor. De Raad ziet een geringe cumulatieve studie-efficiëntie voor de masteropleiding, waarbij verzoeker wijst op de medische omstandigheden die deze negatief zouden hebben beïnvloed. Evenwel is de weigeringsbeslissing het gevolg van het opleidingsonderdeel "Business Research Methods", waarvoor verzoeker zich geen vierde keer kan inschrijven, wat ook de cumulatieve studie-efficiëntie is. Hoewel de voortgang binnen het studieprogramma in het betrokken voorbereidingsprogramma - omwille van de beperkte omvang ervan - niet als percentage wordt uitgedrukt, kan de Raad, in het licht van de globale voortgang in het voorbereidingsprogramma (verzoeker slaagde na drie academiejaren voor 6 van de in totaal 27 studiepunten) en de cumulatieve studie-efficiëntie in het masterprogramma, bezwaarlijk oordelen dat er elementen zijn die de weigering, gebaseerd op het herhaaldelijk niet slagen voor "Business Research Methods", in het licht van de overige omstandigheden van het dossier onredelijk maken. Zelfs indien men rekening houdt met de aangevoerde medische problematiek kan men, zoals dit arrest uitvoerig overweegt, niet anders oordelen.

De Raad voegt hier ten overvloede aan toe ook in het verzoekschrift in het kader van het intern beroep geen beter gestoffeerde argumenten dan voornemens te kunnen aantreffen.

Zoals reeds uit de bovenstaande overwegingen mag blijken, is de Raad evenmin van oordeel dat verzoeker in het kader van de aangevochten studievoortgangsbeslissing oneerlijk werd behandeld, zoals verzoeker aanvoert, in die zin dat zijn intellect en toekomstige cijfers zouden worden beoordeeld op basis van zijn vroegere medische toestand. Uit de analyse van de beslissing op intern beroep, zoals zij mag blijken uit de reeds geformuleerde beoordelingen, komt tot uiting dat de beroepsinstantie oog heeft gehad voor de mogelijke impact van de gezondheidssituatie van verzoeker op zijn studietraject. Tegen deze achtergrond is de interne beroepsinstantie tot een besluit gekomen, dat naar het oordeel van de Raad niet als onredelijk kan worden aangemerkt.

Daarbij komt dat verzoeker, temeer daar hij geen economische vooropleiding heeft, er alle belang bij heeft bij het afwerken van zijn studieprogramma voorrang te geven aan de opleidingsonderdelen uit het voorbereidingsprogramma en de credits uit dit programma prioritair te verwerven. Ten overvloede stipt de Raad nog aan dat uit de toelichting op de hoorzitting is gebleken dat de keuzes die verzoeker met betrekking tot zijn studietraject maakte, onder meer betreffende het opleidingsonderdeel “Business Research Methods”, geenszins kunnen worden geduid als een verantwoordelijkheid van de begeleidende medewerkers binnen de onderwijsinstelling. Daarenboven is het niet ongewoon van een student die geen economische vooropleiding heeft genoten, zeker indien hij blijkt te worstelen met opleidingsonderdelen uit het voorbereidingsprogramma, te verwachten dat hij zijn studie-inspanningen primair richt op de opleidingsonderdelen uit het voorbereidingsprogramma. Dit is vooral zo nu het opleidingsonderdeel “Business Research Methods” methodologische vaardigheden bijbrengt, die relevant zijn met het oog op het succesvol afwerken van de thesis voor de masteropleiding.

Ook vanuit dit oogpunt kan de beslissing van verwerende partij in het kader van het intern beroep niet worden vernietigd.

Wat het opleidingsonderdeel “Marketing” betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker er in zijn beroep voor de interne beroepsinstantie geen melding van maakte. Niets belette hem nochtans melding te maken van dit aspect van het dossier. Het argument raakt de openbare orde niet en kan volgens de Raad dan ook niet voor het eerst op ontvankelijke wijze worden bijgebracht in het kader van het extern beroep. Daarnaast is het de Raad niet onmiddellijk duidelijk in hoeverre hetgeen verzoeker aanvoert met betrekking tot zijn onderzoeksvoorstel en de groepsprojecttaak

voor dit opleidingsonderdeel – de Raad gaat ervan uit dat verzoeker “Principles of Marketing” bedoelt – een indicatie vormt voor het feit dat hij in het academiejaar 2019-2020 met vrucht het opleidingsonderdeel “Business Research Methods” zou kunnen afwerken. De Raad herinnert er hierbij ten overvloede aan dat het herhaaldelijk zonder succes opnemen van dit opleidingsonderdeel leidde tot de voor de Raad aangevochten studievoortgangsbewakingsmaatregel.

Alle voorgaande argumenten in acht genomen, oordeelt de Raad dat het verzoek niet gegrond is.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 25 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.427 van 18 november 2019 in de zaak 2019/619

In zake: Raveena GADJRADJ
Woonplaats kiezend te 9000 Gent
Kortrijksepoortstraat 233 bus 101

Tegen: ARTEVELDEHOGESCHOOL
Woonplaats kiezend te 9000 Gent
Hoogpoort 15

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 10 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 27 september 2019 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 6 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

De heer Luc Faes, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de mondzorg’.

Na afloop van het academiejaar 2018-2019 behaalde verzoekende partij minder dan 20% studierendement. Hierdoor mag ze zich de twee volgende academiejaren niet meer inschrijven in dezelfde opleiding.

Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 27 september 2019 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie schetst vooreerst de redenen waarom verzoekster het niet eens is met de beslissing van de opleiding. Verwerende partij brengt hier tegenin dat verzoekster tot en met de examenperiode van januari was ingeschreven voor 60 studiepunten. Ze diende geen ziekte-attesten in en vroeg op dat moment ook geen bijzonder statuut aan in functie van de zorg die ze diende op te nemen voor haar oom. Aanvullend merkt verwerende partij op dat in het verslag van het ziekenhuis staat dat ‘de patiënt samen woont met moeder’ en bij het item bespreking: ‘Patiënt knapte enigszins op en kon op 7 januari in goede conditie naar huis ontslagen worden.’ Bij conclusie staat: ‘Herseninfarct linker hemisfeer met als risicofactoren hypercholesterolemie, hypertensie, diabetes mellitus.’ Aangezien de oom op vrij korte termijn naar huis kon en er geen melding wordt gemaakt van restletsels en revalidatie, kan er verondersteld worden dat de zorg voor de oom eerder beperkt zal zijn geweest.

Verder stelt verwerende partij vast dat verzoekster in de januari-zittijd geen enkel credit behaalt. Ze participeert aan twee van de acht examens. De overige examenkansen laat ze liggen. Op 31 januari 2019 vond vervolgens een studievoortgangsgesprek plaats. Verzoekster gaf toen voor het eerst aan specifieke noden te hebben. Zowel het studierendement als de studievoortgangsmaatregelen werden met haar besproken. Na dit gesprek besloot verzoekster tussen februari en maart (ze veranderde drie keer van mening) om zich uit te schrijven voor de opleidingsonderdelen ‘Methoden en onderzoek 1’ en ‘Gedragsverandering’. Daardoor veranderde haar programma van 60 naar 54 studiepunten.

Verzoekster geeft aan dat mevr. [D.W.] meldt dat ze geen psycholoog is en de opleiding desgevallend niet haar verantwoordelijkheid opneemt m.b.t. artikel 85 paragraaf 2 van het studiecontract. Trajectcoaches hebben inderdaad niet de taak psychologische of therapeutische begeleiding op te nemen. Studenten krijgen tijdens de introductie heel duidelijk te horen wat hun mogelijkheden zijn omtrent ‘begeleiding op maat’. Aanvullend staat duidelijk op Dinar vermeld waar studenten kunnen langsgaan voor psychosociale begeleiding. Ook via de Dinar-pagina mondzorg, start academiejaar én tijdens de introductiedagen wordt duidelijk gemaakt

hoe de communicatielijnen in de opleiding lopen en wat te doen bij nood aan psychologische begeleiding. Er zijn dus meerdere linken op Dinar waar studenten deze informatie kunnen vinden. Daarnaast kwam de Stuvo-medewerker ook in de lokalen om haar werking uit te leggen.

In de examenperiode in juni diende verzoekster in totaal vijf examens af te leggen. Ze bracht in deze examenperiode een ziekte-attest binnen voor 11 juni 2019 (examen cariologie) en 12 juni 2019 (examen casuïstiek preventie en zorg), verder werden er geen faciliteiten aangevraagd. Verzoekster participeerde wel aan het inhaalexamen van 20 juni 2019 (cariologie) en 21 juni 2019 (casuïstiek preventie en zorg). Verzoekster participeerde aan vier opleidingsonderdelen, maar slaagt voor geen enkel examen. Ze participeert niet aan het examen parodontologie 1 en laat hier een examenkans liggen.

In de examenperiode in augustus diende verzoekster al haar vakken van haar inschrijvingsprogramma te hernemen (54 studiepunten). Ze participeerde aan acht van de dertien opleidingsonderdelen en was onwettig afwezig voor vijf examens. Verzoekster behaalde tien studiepunten of 3 opleidingsonderdelen. Voor alle andere opleidingsonderdelen was ze niet geslaagd. Dit vertaalde zich in een rendement van 18,5%. Verzoekster deed geen aanvraag tot uitzonderlijke deliberatie omwille van haar hersenschudding en bracht ook geen ziekte-attesten binnen voor de zittijd van augustus. De opleiding kon dan ook geen rekening houden met een vraag tot uitzonderlijke deliberatie.

In haar beoordeling verwijst de interne beroepsinstantie naar artikel 90, §2 van het studiecontract 2019-2020. De interne beroepsinstantie stelt vast dat verzoekster overmacht-situaties inroeft voor de eerste en tweede examenperiode, maar niet voor de zittijd in augustus. De beroepsinstantie constateert met de opleiding dat verzoekster in augustus al haar vakken van haar inschrijvingsprogramma diende te hernemen (54 studiepunten) en dat ze finaal voor drie van de dertien ingeschreven opleidingsonderdelen slaagde. Dit vertaalde zich in een rendement van 18,5%.

Dit is erg weinig. De norm van 20% is al heel laag. Aangezien er geen verzachtende omstandigheden konden worden aangebracht voor de finale zittijd van augustus, ziet de beroepsinstantie geen reden om van de regel af te wijken. Het verzoek wordt verworpen.

De interne beroepsinstantie beslist na beraadslaging dat het beroep ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2019 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Vooreerst haalt verzoekster aan dat de interne beroepsinstantie stelt “dat de zorg voor de oom eerder beperkt zal geweest zijn, aangezien hij op vrij korte termijn naar huis kon en er geen melding wordt gemaakt van restletsels en revalidatie”. Verzoekster betwist deze veronderstelling van de interne beroepsinstantie. Haar oom is van 4 t.e.m. 7 januari 2019 opgenomen in het ziekenhuis ten gevolge van een herseninfarct. Volgens de neuroloog “knapte de patiënt enigszins op en kon hij op 7 januari in goede conditie naar huis”. Verzoekster stelt dat deze uitspraak van de neuroloog gebaseerd is op een patiënt die enige dagen voordien voor de tweede keer een herseninfarct had gehad. Zelfs een leek weet dat door deze aandoening beperkingen ontstaan, desgevallend dient volgens verzoekster onder een “goede conditie” te worden verstaan: “geen acuut levensgevaar”. Medisch gezien was hij stabiel en kon hij met de beperkingen van het herseninfarct naar huis. Door intensieve revalidatie moest hij aan zijn beperkingen gaan werken.

Verzoekster stelt dat haar oom intensief het revalidatietraject heeft gevolgd bij de ergotherapeut, fysiotherapeut en logopedist. De controle bij de neuroloog vond om de twee maanden plaats. De oom van verzoekster was in deze periode hulpbehoevend, hij moest naar zijn medische afspraken begeleid worden en kon niet autorijden. Ook had hij hulp nodig bij zijn dagelijkse behoeften zoals boodschappen doen, koken, huishouden.... Verzoekster geeft aan dat haar oom nog steeds herstellende is, inmiddels is hij 100% arbeidsongeschikt vanwege zijn beperkingen.

Verzoekster heeft de zorgtaken voor haar oom op zich genomen, omdat hij altijd voor haar heeft klaargestaan. Vanaf haar tiende heeft verzoekster geen contact met haar vader. Haar oom heeft die lege opgevuld en heeft de vaderrol op zich genomen. Verzoekster voelde zich verplicht om hem te helpen, gezien hij zelf geen kinderen heeft. De zorgtaken waren zwaar belastend en bovendien had verzoekster voortdurend angst om hem te verliezen, wat psychisch erg zwaar was. De studie van verzoekster kwam onder druk te staan. Ze probeerde een balans te vinden tussen de zorgtaken en haar studie, maar dit lukte niet. Op 31 januari heeft verzoekster dit besproken met de trajectcoach. In die periode heeft verzoekster niet kunnen studeren, maar de intentie was er wel. Verzoekster was zeker van plan haar studie op te pakken zodra het met haar oom beter zou gaan. Psychisch had verzoekster het erg zwaar. De interne beroepsinstantie stelt dat verzoekster kansen heeft laten liggen om tijdig hulp te vragen, maar ze gaat eraan voorbij dat hulp vragen een hoge drempel is. De reactie van de trajectcoach was voor verzoekster een domper en ze klapte dicht. Ze was ontredderd en wist zich geen raad. Verzoekster kreeg hulp van de schoolarts en deze steunt ook haar verzoek tot herkansing en het voortzetten van haar studie op Arteveldehogeschool.

Eind mei 2019 sloeg bij verzoekster het noodlot toe: na een val van de trap liep zij een hersenschudding op. Op 3 juni lag zij ziek op bed met ernstige hoofdpijn, misselijkheid en braken. De arts in België stelde pas later de diagnose hersenschudding vast, de huisarts in Nederland had dit op 6 juni niet vastgesteld. Fysiek was verzoekster niet in staat om de schoolarts te bezoeken, daarom is ze een paar dagen later langsgegaan. Verzoekster kreeg een attest voor 11 en 12 juni en kreeg tevens het advies om het rustig aan te doen. Verzoekster heeft geprobeerd toch het examen van 14 juni af te leggen, maar tijdens het examen merkte ze dat het niet goed ging met haar. De daaropvolgende dagen tot 20 juni heeft verzoekster geprobeerd om toch examen af te leggen, hoewel ze zich van tijd tot tijd erg beroerd voelde. Ze wilde het aantal vereiste studiepunten van 20% behalen, zodat ze haar studie zou kunnen voortzetten.

De interne beroepsinstantie stelt dat verzoekster geen aanvraag deed voor uitzonderlijke deliberatie omwille van haar hersenschudding en ook geen ziekte-attesten binnenbracht voor de zittijd van augustus. Met nadruk wil verzoekster wijzen op de verklaring van de schoolarts. Zij is voortdurend op de hoogte geweest van de klachten die verzoekster had ten gevolge van de hersenschudding. Bovendien was het attest voor langere periode afgegeven en verzoekster ging er dan ook vanuit dat het attest eveneens geldig was voor de zittijd van augustus. Verzoekster had niet goed begrepen dat zij afzonderlijke attesten moest indienen. Indien dit met terugwerkende kracht mogelijk is, wil zij dat alsnog inleveren. De schoolarts is daartoe bereid, ze heeft ter verduidelijking opnieuw een verklaring gemaakt.

De afgelopen maanden heeft verzoekster veel te verduren gehad, maar ze is gedreven en gemotiveerd om haar studie voort te zetten. Deze studie is een droom voor haar, door omstandigheden buiten haar wil heeft zij niet optimaal kunnen presteren. Verzoekster beroeft zich op overmacht en verzachtende omstandigheden.

Verzoekster geeft ook nog aan dat zij, vanwege de korte beroepstermijn van zeven dagen, verklaringen van derden (o.a. ergotherapeut) nog niet ontvangen heeft. Ze zal deze voor de hoorzitting opsturen. De medische verklaring in verband met de hoofdpijnen van de huisarts in Nederland zal verzoekster om privacy-redenen ter inzage meenemen naar de hoorzitting.

Verzoekster besluit primair met de vraag aan de Raad om haar beroep gegrond te verklaren en haar toe te laten tot een herkansing van het examen ‘Cariologie’, zodat ze de vereiste studiepunten kan behalen om haar studie voort te zetten. De docent van dit vak is ervan op de hoogte dat verzoekster dit bespreekbaar heeft gemaakt. Secundair vraagt verzoekster de Raad om van artikel 90 van het studiecontract 2019-2020 af te wijken en rekening te houden met verzachtende omstandigheden.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat er voor de start van de opleiding een instroomgesprek gebeurt aan de hand van de LUCI-test. Deze test wordt gehanteerd, omdat dit een gevalideerde test is die vooral bij lage resultaten een voorspellend karakter heeft naar de slaagkansen in het hoger onderwijs. Verzoekster behaalde een resultaat van 20%. Indien de helft niet gehaald wordt op de LUCI-test krijgt de student de code rood, waarmee het signaal wordt gegeven dat de slaagkansen laag zijn.

Tot en met de examenperiode van januari was verzoekster ingeschreven voor 60 studiepunten. Ze diende geen ziekte-attesten in en vroeg op dat moment ook geen bijzonder statuut aan in functie van de zorg die ze diende op te nemen voor haar oom. Verzoekster haalt geen enkele credit in de januari-zittijd. Ze participeert aan twee van de acht examens. De overige examenkansen laat ze liggen. Op 31 januari vond een studievoortgangsgesprek plaats. Verzoekster gaf toen voor het eerst aan specifieke noden te hebben. Na dit gesprek besloot ze zich uit te schrijven voor de opleidingsonderdelen “Methoden en onderzoek 1” en “Gedragsverandering”. Daardoor veranderde haar programma van 60 naar 54 studiepunten.

Verzoekster geeft aan dat mevrouw [D.W.] geen psycholoog is en de opleiding desgevallend niet haar verantwoordelijkheid opneemt m.b.t. artikel 85 paragraaf 2 van het studiecontract. Trajectcoaches hebben inderdaad niet de taak psychologische of therapeutische begeleiding op te nemen. Studenten krijgen tijdens de introductie heel duidelijk te horen wat hun mogelijkheden zijn omrent ‘begeleiding op maat’. Aanvullend staat duidelijk op Dinar vermeld waar studenten kunnen langsgaan voor psychosociale begeleiding. Ook via de Dinar-pagina mondzorg, start academiejaar én tijdens de introductiedagen wordt duidelijk gemaakt hoe de communicatielijnen in de opleiding lopen en wat te doen bij nood aan psychologische begeleiding. Er zijn dus meerdere linken op Dinar waar studenten deze informatie kunnen vinden. Daarnaast kwam de STUVO-medewerker ook in de lokalen om haar werking uit te leggen.

In de examenperiode in juni diende verzoekster in totaal vijf examens af te leggen. Ze bracht in deze examenperiode een ziekte-attest binnen voor 7 juni, voor 11 juni (examen cariologie) en 12 juni (examen casuïstiek preventie en zorg). Verder werden er geen faciliteiten aangevraagd. Verzoekster participeerde wel aan het inhaalexamen van 20 juni (cariologie) en 21 juni (casuïstiek preventie en zorg). Verzoekster slaagt voor geen enkel examen. Ze participeert niet aan het examen “Parodontologie 1” en laat hier een examenkans liggen.

In de examenperiode in augustus diende verzoekster al haar vakken van haar inschrijvingsprogramma te hernemen (54 studiepunten). Verzoekster participeerde aan acht van de dertien opleidingsonderdelen. Ze was onwettig afwezig voor vijf van de dertien examens. Ze behaalde tien studiepunten of drie opleidingsonderdelen. Voor alle andere

opleidingsonderdelen was ze niet geslaagd. Dit vertaalde zich in een rendement van 18,5%. Verzoekster bracht geen ziekte-attesten binnen voor de zittijd van augustus.

Verder stelt verwerende partij vast dat bij de stukken voor de Raad de beoordeling door de interne beroepsinstantie niet werd meegestuurd. Dit is uiteraard het belangrijkste deel. Verwerende partij verwijst naar de inhoud van deze beoordeling.

Wat de argumenten voor de Raad betreft, gaat verwerende partij vooreerst in op de verzorging van de oom. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, deed de interne beroepsinstantie hier geen uitspraak over. Verzoekster verwart hier met het standpunt dat de opleiding aanbracht.

De ziektebriefjes zelf zijn steeds voor één dag. Daarenboven staat vermeld dat verzoekster de woning mag verlaten en dat, behoudens verwikkelingen, verzoekster de normale werkzaamheden *reeds de volgende dag* zal kunnen hervatten. Verwerende partij fronst dan ook de wenkbauwen dat een arts zich laat gebruiken om na de zittijd, na het verdict niet-geslaagd, een nieuwe verklaring uit te schrijven, die overigens regelrecht indruist tegen de eerder door haarzelf uitgeschreven eendagsverklaringen. Verwerende partij zal dan ook niet nalaten deze briefjes met bijhorende verklaring aan de orde van geneesheren over te maken.

Verwerende partij besluit dat er een lijn zit in de resultaten voor de zittijd van februari, juni en augustus. Verzoekster haalt evenveel punten als reeds werd voorspeld in de LUCI-test.

Verwerende partij verzoekt de Raad daarom het verzoek ontvankelijk, maar niet gegrond te verklaren.

Beoordeling

Verzoekster schrijft in het verzoekschrift houdende intern beroep haar gering studierendement in het academiejaar 2018-2019 onder meer toe aan de zorgtaak voor haar oom, die begin januari 2019 een beroerte kreeg. Als gevolg hiervan kon verzoekster, zo merkt zij op, een aantal examens niet behalen.

Verzoekster stelt tevens deze situatie te hebben toegelicht aan haar trajectcoach. Zij beklaagt zich erover dat deze in een gesprek zou hebben aangegeven geen psycholoog te zijn en

verzoekster bij de situatie niet te kunnen helpen. Verzoekster is van oordeel dat aldus art. 85, §2 van het studiecontract niet is gerespecteerd. Dit bepaalt immers dat de verwerende partij sterk inzet op begeleiding en heroriëntering. Tegelijk verduidelijkt verzoekster dat aan het eind van het gesprek met de trajectcoach een plan van aanpak is gemaakt voor het tweede semester van het academiejaar 2018-2019.

Daarnaast haalt verzoekster een hersenschudding aan die zij heeft opgelopen eind mei 2019. Als gevolg daarvan behaalde zij ook de examens van het tweede semester niet. Verzoekster verduidelijkt dat ze, in weerwil van het advies van haar arts om rust te nemen, toch examens heeft afgelegd.

Verzoekster verduidelijkt verder dat zij in het kader van studievoortgangsbewaking 20% studierendement diende te behalen. Dit lukte niet, maar zij wijst op bijzondere omstandigheden en vraagt aldus toch tot herinschrijving te worden toegelaten.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in het kader van het intern beroep, niettegenstaande de door verzoekster aangevoerde elementen, de herinschrijving niet toelaat.

Verwerende partij weerlegt vooreerst het argument van verzoekster met betrekking tot de ziekte van haar oom. Verwerende partij verduidelijkt dat verzoekster tot en met de examenperiode van januari voor 60 studiepunten ingeschreven was, geen ziekte-attesten indiende en geen bijzonder statuut aanvroeg in functie van de zorg voor haar oom. Aanvullend wijst verwerende partij op het ziekenhuisverslag, waarin staat dat de patiënt samenwoont met zijn moeder en waarin tevens is aangegeven dat hij op 7 januari in goede conditie naar huis ontslagen kon worden. De verwerende partij overweegt bijgevolg dat verondersteld kan worden dat de zorg voor de oom eerder beperkt zal zijn geweest.

Tegen deze achtergrond neemt verzoekster in de januari-examenperiode deel aan twee van de acht examens, waarvoor zij evenwel geen credit behaalt.

De Raad leest in het verzoekschrift houdende extern beroep dat verzoekster aanvoert dat de aangehaalde “goede conditie” slechts betekent dat er geen acuut levensgevaar was. Ook wijst verzoekster op de intensieve revalidatie die haar oom diende te doorlopen en de zorgtaken die zij voor hem heeft opgenomen. Zij wijst hierbij op het weggevallen contact met haar vader en

de bijzondere band met haar oom, die de vaderrol heeft overgenomen. Tevens wijst verzoekster op de angst die zij had om haar oom te verliezen. Als gevolg daarvan kwam haar studie onder druk te staan en probeerde zij een balans te vinden tussen de zorgtaken en haar studie, hetgeen klaarblijkelijk niet lukte.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij de door verzoekster aangevoerde zorg voor haar oom op een correcte manier in de beoordeling van het intern beroep heeft betrokken en dat vanuit dit oogpunt de weigeringsbeslissing niet als onredelijk kan worden aangemerkt.

Wat de opmerking van de trajectcoach betreft, moet de Raad met verwerende partij vaststellen dat de door deze coach geboden bijstand aansluit bij haar opdracht, die er inderdaad niet in bestaat psychologische bijstand te verlenen. De Raad ziet dan ook geen reden om de beslissing wegens de door verzoekster beweerde schending van art. 85, § 2 van het studiecontract te vernietigen. Bovendien blijkt uit de beslissing van de interne beroepsinstantie, die op dit punt niet aangevochten wordt, dat verwerende partij studenten duidelijk informeert over de kanalen waارlangs zij psychologische en sociale bijstand kunnen krijgen.

Verzoekster voert eveneens aan eind mei 2019 een hersenschudding te hebben opgelopen. Volgens verzoekster is de hersenschudding in Nederland door haar huisarts niet vastgesteld op 6 juni 2019 en stelde de arts in België de diagnose pas later. Verzoekster voert aan fysiek niet in staat te zijn geweest om de schoolarts te bezoeken. Daarom is zij er een paar dagen later langsgegaan. Zij kreeg toen een attest voor 11 en 12 juni, alsook het advies om het rustig aan te doen. Tevens stelt verzoekster dat zij het examen van 14 juni 2019 alsnog probeerde te maken, maar dat ze tijdens het examen merkte dat het niet goed ging met haar. Tot 20 juni 2019 heeft zij, naar haar oordeel, geprobeerd om toch examens te maken niettegenstaande zij zich van tijd tot tijd erg beroerd voelde. Zij stelt het vereiste aantal studiepunten (20%) te hebben willen behalen, zodat zij haar studies kon voortzetten.

Verzoekster voert aan dat de interne beroepsinstantie heeft opgemerkt dat ze geen aanvraag deed voor uitzonderlijke deliberatie omwille van haar hersenschudding en ook geen ziekteattesten binnenbracht voor de zittijd van augustus.

De interne beroepsinstantie wijst erop dat verzoekster in de “examenperiode juni” vijf examens diende af te leggen. Zij bracht een ziektebriefje binnen voor de examens op 11 en 12 juni 2019.

Voor het overige vroeg zij geen faciliteiten. Voor beide examens legde zij respectievelijk op 20 en 21 juni 2019 een inhaalexamen af. Verzoekster nam aan vier examens deel, maar slaagde voor geen enkel ervan. In de “examenperiode augustus” diende verzoekster al haar opleidingsonderdelen te hernemen (54 studiepunten). Zij nam deel aan acht van de dertien examens. Zij was, volgens de interne beroepsinstantie, afwezig voor vijf examens. Zij behaalde 10 studiepunten (drie opleidingsonderdelen). Haar totale studierendement bedroeg 18,5%.

Volgens de interne beroepsinstantie kon de opleiding geen rekening houden met een vraag tot uitzonderlijke deliberatie, gezien dergelijke vraag achterwege bleef. Daarnaast diende verzoekster geen ziekteattesten in voor de zittijd van augustus.

Verzoekster verklaart hieromtrent het volgende in het verzoekschrift houdende beroep bij de Raad: “*Met nadruk wil ik wijzen op de verklaring van de schoolarts, zij is voortdurend op de hoogte geweest van de klachten die ik had ten gevolge van de hersenschudding. Bovendien was het attest voor langere periode afgegeven en ik ging er dan ook vanuit dat het attest eveneens geldig was voor de zitperiode van augustus. Ik heb niet goed begrepen dat ik afzonderlijke attesten moest [indienen], indien dit met terugwerkende kracht mogelijk is wil ik dat alsnog inleveren. De schoolarts is daartoe bereid, ze heeft ter verduidelijking weer een verklaring gemaakt.*”

Uit de reeds aangehaalde verklaringen en met name deze van 9 september 2019 van de arts blijkt het volgende: “*Ik bevestig dat [verzoekster] begin juni 2019 herhaaldelijk op consultatie kwam naar aanleiding van een val eind mei. Deze val veroorzaakte een hersenschudding met symptomen passend bij commotio cerebri (...). Hierdoor kon ze verschillende examens in juni niet afleggen. Bovendien ben ik van mening dat haar prestaties in de daaropvolgende weken omwille van dit medisch probleem mogelijk ondermaats zijn.*”

De Raad moet evenwel vaststellen dat de interne beroepsinstantie acht heeft geslagen op ziekteattesten die telkens voor één dag zijn opgesteld. Verzoekster kan dan wel van oordeel zijn dat zij niet goed had begrepen dat zij afzonderlijke attesten diende in te leveren, maar ze kan de interne beroepsinstantie bezwaarlijk verwijten de bedoelde attesten als eendagsattesten te hebben gelezen.

Dat de interne beroepsinstantie vervolgens, in het licht van enerzijds de eendagsattesten en de later door dezelfde arts uitgeschreven aangehaalde verklaring die aan de medische toestand van verzoekster een andere temporele draagwijdte verbindt, beslist om - ondanks de val van verzoekster eind mei 2019 - de weigering tot herinschrijving te bevestigen, is naar het oordeel van de Raad niet ontrecht. De Raad stelt hierbij vast dat de onderwijsinstelling ook rekening heeft gehouden met het studierendement van verzoekster over de drie examenperiodes heen.

Niettegenstaande het begrip dat de Raad kan opbrengen voor de persoonlijke moeilijkheden waarmee verzoekster tijdens het academiejaar 2018-2019 kampte, oordeelt hij dat de aangevochten beslissing van de interne beroepsinstantie van verwerende partij niet als onrechtmatig kan worden gekwalificeerd.

Om al deze redenen acht de Raad het beroep niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 18 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.438 van 21 november 2019 in de zaak 2019/622

In zake: xxx

Tegen: KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
Woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 20 september 2019 waarbij verzoeker onder strikte voorwaarden tot herinschrijving werd toegelaten en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 9 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocate Evelyne Maes, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker was tijdens de academiejaren 2015-2016, 2016-2017, 2017-2018 en 2018-2019 ingeschreven voor het Schakelprogramma: Master in de accountancy en het revisoraat. Tijdens de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 was verzoeker tevens ingeschreven voor de Master in de accountancy en het revisoraat.

Op het einde van het academiejaar 2017-2018 werd de herinschrijving van verzoeker geweigerd. Bij de aanvang van het academiejaar 2018-2019 verkreeg hij echter een afwijking op deze weigering via de directeur van de dienst Onderwijsprocessen. Verzoeker kreeg bij deze herinschrijving wel een bindende voorwaarde opgelegd (CSE van ten minste 50% behalen).

Op het einde van het academiejaar 2018-2019 werd de herinschrijving van verzoeker opnieuw geweigerd (voor de drie volgende academiejaren), omdat hij de opleidingsonderdelen “Bedrijfsfinanciering”, “Bedrijfsstatistiek” en “Wiskunde voor economen” voor de derde keer opnam zonder hiervoor te slagen. Verzoeker vroeg vervolgens op 9 september 2019 een afwijking op deze weigering aan.

In zijn beslissing van 20 september 2019 stelde de directeur van de dienst Onderwijsprocessen dat hij de aanvraag van verzoeker heeft onderzocht volgens de bepalingen in artikel 36 van het Onderwijs- en Examenreglement. Enerzijds hield hij rekening met de bijzondere individuele omstandigheden die verzoeker aanvoerde. Anderzijds nam hij het volledige studieparcours van verzoeker en zijn kansen om de opleiding met succes af te ronden in overweging.

Na onderzoek van zijn dossier stelt de directeur Onderwijsprocessen vast dat er in het geval van verzoeker wel degelijk bijzondere individuele omstandigheden zijn die een voldoende verklaring voor zijn studieresultaten kunnen vormen. De directeur heeft begrip voor de moeilijke situatie van verzoeker. Verzoeker werd echter vorig jaar al uitzonderlijk toegelaten na een weigering. Zijn studievoortgang vertoont onvoldoende vooruitgang ten opzichte van vorig academiejaar. De directeur is echter van mening dat verzoeker wel voortgang zou kunnen boeken, indien hij zich laat helpen met zijn bijzondere individuele omstandigheden en op die manier kan aantonen dat het beter met hem gaat. Daarvoor raadt de directeur verzoeker aan contact op te nemen met een hulpverlener.

Enkel als verzoeker kan aantonen dat hij een afspraak heeft bij een hulpverlener en ook op regelmatige basis bij hem/haar zal langsgaan, zal de directeur hem een uitzonderlijke herinschrijving toestaan.

Indien verzoeker meteen (voor de derde woensdag van het academiejaar, dus voor 9 oktober 2019) beslist om een beroep te doen op een hulpverlener, dan kan hij daarvoor nog terecht bij het Studentengezondheidscentrum van de universiteit. In dat geval kan verzoeker nog een

inschrijving krijgen voor 2019-2020 voor het schakelprogramma (en dus (nog) niet voor de master). Indien verzoeker later dan 9 oktober een hulpverlener raadpleegt en er afspraken mee maakt, zal het moment waarop verzoeker zich opnieuw kan inschrijven voor het schakelprogramma bekeken worden, afhankelijk van het tijdstip in het academiejaar.

Een inschrijving voor de master zal de directeur pas opnieuw overwegen als verzoeker kan aantonen dat hij langere tijd een beroep heeft gedaan op hulpverlening. Dit kan dus ten vroegste in het tweede semester van 2019-2020, en enkel indien er bewijs voorligt van een volgehouden traject met een hulpverlener.

Als bewijs voor deze voorwaarden tot herinschrijving, vraagt de directeur dat de hulpverlener waarmee verzoeker afspraken maakt, deze afspraken via mail aan hem bezorgt. Uiteraard zal deze informatie vertrouwelijk worden behandeld. Als verzoeker over deze beslissing een gesprek wenst te hebben, kan hij steeds contact opnemen met zijn studieloopbaanbegeleider voor een afspraak.

Verzoeker stelde vervolgens op datum van 20 september 2019 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie (vicerector Studentenbeleid) van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 9 oktober 2019 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelde dat verzoeker tegen een weigering aanliep omdat van het feit dat hij de opleidingsonderdelen “Bedrijfsfinanciering” en “Wiskunde voor Economisten” voor de derde keer opnam, zonder hiervoor te slagen. Na vier academiejaren heeft verzoeker 42 studiepunten behaald voor het schakelprogramma Master in de accountancy en revisoraat. Voor de Master in de accountancy en revisoraat behaalde verzoeker nog geen enkele credit na vier academiejaren.

De directeur Onderwijsprocessen erkende dat verzoeker bijzondere individuele omstandigheden heeft en is van mening dat verzoeker wel vooruitgang zou kunnen boeken, indien hij zich laat helpen door een hulpverlener. De strikte voorwaarde was dat verzoeker zich op regelmatige basis laat begeleiden door een hulpverlener. Wanneer deze persoon op papier kan bevestigen dat de mentale gezondheid van verzoeker goed genoeg is om te kunnen studeren,

wil de directeur verzoeker de toelating tot herinschrijving verlenen. De directeur wil tevens ook de prioriteit bij het schakelprogramma van verzoeker leggen en zal eventueel, na een succesvol volgehouden traject, pas in het tweede semester een toelating overwegen tot het opnemen van enkele masteropleidingsonderdelen.

Met deze toelating onder voorwaarden ging verzoeker echter niet akkoord en hij tekende beroep aan. Op 2 oktober 2019 had verzoeker hierover een gesprek met de beroepsinstantie. Hij meende tijdens dit gesprek dat het afwerken van zijn schakelprogramma en het opnemen van zijn volledige masterprogramma perfect combineerbaar zou zijn. Toch gaf hij tegelijkertijd zelf aan dat hij niet kan inschatten wanneer hij beter zal zijn. Verzoeker vertelde ook dat hij momenteel niet in staat is om een boek te lezen.

Op basis van het gesprek ondersteunt de beroepsinstantie dan ook de beslissing van de directeur Onderwijsprocessen. De beroepsinstantie vraagt verzoeker de voorwaarden van de brief van de directeur op te volgen om in aanmerking te komen tot herinschrijving.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 9 oktober 2019 aan verzoeker overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2019 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoeker zich in een eerste middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel, in combinatie met een schending van artikel 10 van de Grondwet.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat verwerende partij besliste om hem voor het academiejaar 2019-2020 enkel toe te laten voor de master in het tweede semester en voor het schakelprogramma, mits hij bewijst dat hij omwille van zijn ziekte een hulpverlener heeft geraadpleegd en daar regelmatig is langs geweest. Verzoeker is hier echter niet mee akkoord; hij wil zowel in het eerste als in het tweede semester de mogelijkheid krijgen om in te schrijven, aangezien hij tegen de volgende examenperiode hoogstwaarschijnlijk genezen zal zijn. Verzoeker is ook niet akkoord met de voorwaarden die verwerende partij hem oplegt. Verzoeker was erkend als zieke student voor de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019, maar niet voor het academiejaar 2019-2020, dus verwerende partij weet zelfs niet dat verzoeker ziek is in het academiejaar 2019-2019 gezien hij dit academiejaar niet erkend is. Verzoeker geeft aan dat hij wel nog ziek is op 10 oktober 2019, maar dat hij bijvoorbeeld tegen het eind van de maand kan genezen (vb. tegen 30 oktober 2019) en dan kan hij wel nog vakken van de masteropleiding opnemen. Verzoeker geeft aan dat andere studenten die ziek zijn tot 30 oktober 2019 zichzelf wel nog kunnen inschrijven voor het academiejaar 2019-2020.

Ook stelt verzoeker dat het studievoortgangspercentage opnieuw moet worden berekend, aangezien hij door overmacht (ziekte) geen examens kon meedoen of het onmogelijk was deze examens te kunnen studeren.

Verzoeker geeft aan dat er sprake is van een schending van artikel 10 van de Grondwet, dat stelt dat elke Belg gelijk is voor de wet. Volgens verzoeker heeft hij minder “niet zieke kansen” (zelfs geen, dus nul) gekregen dan niet-zieke studenten die er twee (en drie met een studievoortgangspercentage hoger dan 50%) krijgen. Ook moeten niet-zieke studenten aan KU Leuven niet bewijzen dat zij niet ziek zijn, terwijl hij dit wel moet bewijzen. Verder vraagt verzoeker ook dat KU Leuven zijn studentenmail niet zou blokkeren tijdens de beroepsprocedures.

Verder stelt verzoeker dat hij meent dat verwerende partij betwist dat hij vorig academiejaar in behandeling is geweest voor ziekte. Verzoeker is echter van mening dat hij vorig academiejaar voldoende naar de hulpverlening is geweest om aan te tonen dat hij aan zijn probleem werkt. Verzoeker is van mening dat dit juridisch zelfs niet gevraagd kan worden: het is voldoende dat hij ziek is.

Ook geeft verzoeker aan dat hij van plan is om zich misschien te laten erkennen voor de periode dat hij dit academiejaar nog ziek is, dus vb. erkend zijn als zieke student van 24 september tot 31 oktober 2019. In één van de bijlagen stelt een arts dat verzoeker één dag in een ziekenhuis is verbleven en deze arts heeft tevens een verslag opgemaakt. Hierin staat dat verzoeker niet in behandeling is geweest, maar dit klopt volgens verzoeker niet. Hij is wel degelijk in behandeling geweest en zal dit eventueel nog voortzetten. Verzoeker heeft enkel geen extreem intensieve behandeling ondergaan, maar stelt zich de vraag naar de draagwijdte van een behandeling afhankelijk van welke ziekte een bepaalde persoon heeft.

Verzoeker haalt ook aan dat verwerende partij hem juridisch gezien niet kan weigeren, gezien hij nooit een eerlijke kans heeft gekregen (zie artikel 10 van de Grondwet). Verzoeker krijgt immers bindende voorwaarden opgelegd of wordt geweigerd doordat hij te veel examenkansen heeft gehad, maar volgens hem waren die kansen nooit eerlijk. Verwerende partij moet dit aldus opnieuw berekenen en hiermee rekening houden.

Verwerende partij geeft als bindende voorwaarde dat verzoeker terug mag inschrijven als hij beter is. Verzoeker is hier echter niet mee akkoord, want als hij dan vb. heel laat in het academiejaar beter zou zijn (vb. na januari), vraag hij zich af of hij zich dan nog kan inschrijven en vakken kan afleggen. Volgens verzoeker wordt hij aldus benadeeld tegenover niet-zieke studenten (schending van artikel 10 van de Grondwet). Volgens verzoeker valt de exacte datum niet te bepalen, maar waarschijnlijk zal dit ook niet januari 2020 zijn. Verzoeker wil dan wel de optie om zowel in het schakel- als in het masterprogramma in het eerste en het tweede semester in te schrijven. Verzoeker stelt dat men eigenlijk ook niet kan spreken van een vierde kans of van een studievoortgangspercentage, gezien hij aan KU Leuven nooit een eerlijke kans heeft gekregen. Tijdens zijn periode aan de hogeschool is verzoeker wel jaren een stuk minder ziek geweest. Het is dus niet zo dat hij al zeven jaar extreem ziek is, het is vooral na zijn burn-out (aan het begin van het schakelprogramma) dat hij heel ziek is geworden.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat zij op de eerste plaats moet vaststellen dat het huidige verzoekschrift geschreven is in een taal die omwille van foutieve zinsconstructies niet steeds eenduidig te begrijpen is. Verwerende partij kan dan ook enkel reageren op deze opmerking in de mate waarin zij meent deze te kunnen begrijpen.

Verzoeker betwist de mogelijkheid die werd opengelaten in de interne beroepsbeslissing om, indien hij voldoende bewijs kon leveren van het feit dat hij een begeleidingstraject doorlopen had, toch nog een toelating (voor het schakelprogramma en in het tweede semester eventueel voor het masterprogramma) te overwegen. Verzoeker stelt dat verwerende partij geen informatie heeft over zijn medische toestand in 2019-2020. Dit is correct. Verwerende partij kan echter enkel verdergaan op hetgeen verzoeker zelf verklaarde, i.c. dat hij omwille van zijn medische problemen niet in staat was om gedurende het afgelopen academiejaar aan enig examen deel te nemen, zelfs in die mate dat hij op het ogenblik van het beroepsgesprek op 2 oktober niet in staat was om een tekst te lezen, en dat hij onmogelijk kon voorspellen wanneer zijn situatie zou verbeteren. Niettegenstaande de uitzonderlijke toelating bij de start van 2018-2019 en niettegenstaande de adviezen die gegeven werden op het vlak van het samenstellen van een realistisch haalbaar programma en het zoeken van de nodige begeleiding, nam verzoeker tijdens het academiejaar 2018-2019 aan geen enkel examen deel. Het is volgens verwerende partij dan ook niet onlogisch te veronderstellen dat de medische problemen, die verzoeker in zijn beroep beschreven heeft vanaf 2012-2013 tot op het moment van het beroep, ook in 2019-2020 nog effect zullen hebben. Uit zijn verklaring dat verzoeker onmogelijk kan voorspellen wanneer het met hem beter zal gaan, valt in elk geval geen positieve evolutie af te leiden. Indien verzoeker meende dat er toch sprake was van een dergelijke evolutie, had hij dit – na de beslissing van de directeur van de dienst Onderwijsprocessen of na de interne beroepsbeslissing – kunnen staven door aan te tonen dat hij een continu begeleidingsproces doorlopen had. Hij heeft dit echter nooit gedaan. Evenmin stuurt verzoeker via zijn huidig bezwaarschrift bij de Raad een dergelijk bewijs door.

Verzoeker stelt dat hij naar zijn aanvoelen voldoende naar de ‘hulpverlening’ geweest is om aan te tonen dat hij aan zijn probleem werkt. Op welke manier hij dit wil aantonen, blijft onduidelijk. Zoals hierboven vermeld, stuurde hij via zijn beroep enkel twee mailberichten door waaruit blijkt dat hij in juni en juli eenmalig contact heeft gezocht met een psycholoog van het Studentengezondheidscentrum. Via zijn huidig beroep stuurt hij een opnameverslag door, waaruit blijkt dat hij op eigen initiatief de behandeling reeds de tweede dag vroegtijdig heeft stopgezet. Verzoeker herhaalt zijn opmerking dat hij niet weet wanneer zijn persoonlijke problemen zouden opgelost zijn. Dit wijst er volgens verwerende partij in elk geval op dat dit op dit ogenblik niet het geval is en dus dat er geen aanwijzingen zijn dat verzoeker – bij een eventuele toelating – wel in staat zou zijn om een normale studievoortgang (in schakel- en/of masterprogramma) te realiseren.

Verzoeker stelt verder dat zijn cumulatieve studie-efficiëntie (CSE) zou moeten worden herberekend, omwille van het feit dat hij wegens overmacht niet aan de examens heeft kunnen deelnemen. Op de eerste plaats moet verwerende partij vaststellen dat de huidige studievoortgangsmaatregel niet is opgelegd op basis van de stand van deze CSE. Tijdens het academiejaar 2018-2019 was verzoeker voor de derde keer ingeschreven voor de opleidingsonderdelen ‘Wiskunde voor economen’, ‘Bedrijfsstatistiek (TEW)’ en ‘Bedrijfsfinanciering (TEW)’ uit zijn schakelprogramma. Art. 35 §2 van het OER bepaald dat een vierde inschrijving voor een bepaald opleidingsonderdeel, ongeacht de stand van de CSE, niet mogelijk is. De studievoortgangsmaatregelen zoals die aan de KU Leuven werden uitgewerkt, voorzien verder geen mogelijkheid om de studievoortgangsparameters (i.c. CSE, aantal examenkansen) op basis van bijzondere omstandigheden van de student aan te passen. Wel wordt de mogelijkheid voorzien dat bij bepaalde beslissingen (waaronder de beslissing over een afwijking op de weigering op basis van art. 36 OER) deze omstandigheden in rekening kunnen worden gebracht. Bij verzoeker is dit ook effectief gebeurd, zowel in de beslissing van de directeur van de dienst Onderwijsprocessen 2018-2019 en 2019-2020 en de interne beroepsbeslissing 2012-2020.

Verzoeker vermeldt een “typische schending van art. 10 van de grondwet”. Op basis waarvan hij meent slachtoffer te zijn van discriminatie, blijft evenwel onduidelijk. Zoals hierboven reeds vermeld, bepaalt art. 35 §2 OER voor alle studenten dat een vierde inschrijving voor een bepaald opleidingsonderdeel niet mogelijk is. Alle geweigerde studenten kunnen een aanvraag voor een afwijking op de weigering indienen en eventueel ook beroep indienen. Ook verzoeker heeft hiervan zowel in 2018-2019 als in 2019-2020 gebruik kunnen maken. Een dergelijke aanvraag wordt beoordeeld enerzijds vanuit de aanwezigheid van eventuele bijzondere individuele omstandigheden die de onvoldoende studievoortgang kunnen verklaren en anderzijds vanuit een inschatting van de kansen van de student om de opleiding te voltooien. Het is dus niet zo dat een onterecht onderscheid zou worden gemaakt tussen zieke en niet-zieke studenten. Wel wordt aan verzoeker een bewijs gevraagd dat zijn persoonlijk omstandigheden – die niet kunnen worden ontkend – in die mate begeleid worden dat ze zijn normale studievoortgang niet langer in de weg staan.

Aangezien verzoeker zijn opmerking over de terugbetaling van de kosten voor het opsturen van een aangetekende zending doorstreept heeft, kan verwerende partij enkel veronderstellen dat

deze opmerking niet langer relevant is. Voor zover dit toch niet het geval zou zijn, kan verwerende partij enkel vaststellen dat de eventuele financiële gevolgen van een beslissing niet het voorwerp zijn van een procedure bij de Raad.

I.t.t. wat verzoeker beweert, is het niet zo dat KU Leuven zijn KU Leuven e-mailaccount tijdens de beroepsprocedure geblokkeerd zou hebben. Wel is het zo dat na de uiterste inschrijvingsdatum (i.c. de derde woensdag van het academiejaar, 09/10/2019) de accounts van niet-ingeschreven studenten graduateel worden afgesloten. De interne beroepsbeslissing werd echter op 9 oktober verstuurd, en dus op een moment waarop het KU Leuven account van verzoeker nog actief was. Om eventuele problemen te voorkomen, wordt bij het indienen van een beroep ook een alternatief privé-mailadres gevraagd. De beslissing op 9 oktober werd dan ook zowel naar het KU Leuven e-mailadres als naar het hotmailadres van verzoeker verstuurd.

Samenvattend moet verwerende partij dan ook vaststellen dat verzoeker ook via zijn huidig bezwaarschrift bij de Raad geen argumenten aanlevert op basis waarvan kan worden verondersteld dat bij een eventuele toelating een verbetering van zijn resultaten in vergelijking met die van de voorbije twee jaren kan worden verwacht. Op basis van de huidige studievoortgangsmaatregel kan verzoeker zich in principe niet inschrijven voor de huidige opleiding voor een periode van maximum drie academiejaren. Indien er zich in de nabije toekomst een substantiële verbetering in zijn persoonlijke situatie zou voordoen en indien verzoeker dit ook op basis van concrete begeleidingsverslagen zou kunnen aantonen, blijft KU Leuven bereid om deze beslissing eerder te herevaluieren.

In zijn *wederantwoordnota* gaat verzoeker verder in op zijn gezondheidssituatie. Verzoeker stelt dat hij sinds een week terug zonlicht kan verdragen en dat zijn klachten niet erger worden. Volgens verzoeker klopt het ook niet dat zijn uitleg tegenstrijdig zou zijn. Dit lijkt enkel op het eerste gezicht enigszins zo, omdat zijn gezondheidssituatie heel erg complex is. Verzoeker kan pas terug studeren als hij terug kan lezen, maar hij kan heel moeilijk inschatten wanneer hij beter zou zijn. Verzoeker geeft ook aan dat hij niet in het betrokken ziekenhuis opgenomen zou blijven, omdat hij daar toch niet geholpen zou worden. Hij stelt dat hij wel degelijk lang in behandeling is geweest bij psychiaters en psychologen. Volgens verzoeker maakte medicatie zijn ziekte alleen maar erger en is dit ook de oorzaak van zijn gezondheidsproblematiek. Hij geeft ook aan dat zijn gezondheidssituatie overduidelijk verbetert en dat dit ook gebeurt zonder medische tussenkomst.

Vervolgens gaat verzoeker verder in op de beweerde schending van artikel 10 van de Grondwet. Hij stelt dat elke student twee eerlijke kansen heeft en drie als het studievoortgangspercentage hoger is dan 50%. Gezien verzoeker ziek was, was het echter onmogelijk om te slagen. Door zijn ziekte telt dat ingeschreven jaar niet als eerlijke kans, dus heeft hij eigenlijk nog geen enkele eerlijke kans gebruikt voor de vakken ‘Wiskunde’, ‘Bedrijfsstatistiek’ en ‘Bedrijfsfinanciering’. Aangezien hij minder eerlijke kansen heeft gekregen dan een niet-zieke student, stelt verzoeker dat hij als zieke student benadeeld wordt tegenover niet-zieke studenten. Om die reden zijn ook de studievoortgangsmaatregelen volgens verzoeker niet op hem van toepassing. Verzoeker vraagt dan ook de vernietiging van de voorwaarden die verwerende partij voor zijn herinschrijving oplegt.

Verzoeker stelt dat verwerende partij niet als voorwaarde mag opleggen dat hij zich moet laten “behandelen”. Volgens verzoeker is het opleggen van voorwaarden onwettig, gezien er op hem geen studievoortgangsmaatregelen van toepassing zijn. Volgens verzoeker zou het hiernaast ook veel logischer en correcter zijn om hem te laten behandelen tot de dag waarop hij volledig genezen is. Verzoeker geeft ook aan dat verwerende partij zijn ziekte nooit betwist heeft. Hij vraagt dan ook het voordeel van de twijfel.

Verzoeker geeft ook aan dat zijn laag studievoortgangspercentage te wijten is aan alle oneerlijke kansen. Hij vraagt dan ook dat dit zou worden teruggebracht naar 50%, zodat hij niet benadeeld wordt tegenover niet-zieke studenten. In academiejaar 2018-2019 heeft verzoeker omwille van ziekte geen enkel examen kunnen afleggen.

Verder stelt verzoeker dat het te streng is dat de studievoortgangsmaatregelen voor drie jaar zouden gelden. Volgens verzoeker is dit niet in verhouding tot zijn succesvol afgelegde studietraject. Hij haalt ook aan dat hij nog slechts 18 studiepunten in het schakelprogramma dient te behalen. Ook wil verzoeker de toelating om zich voor de masteropleiding te kunnen inschrijven.

In zijn laatste puntje ‘overige’ gaat verzoeker nog in op een aantal bedenkingen die hij heeft omtrent de samenstelling van de Raad, gezien de leden bestuursfuncties in andere onderwijsinstellingen hebben.

Tot slot haalt verzoeker nog zijn moeilijke gezinssituatie met zijn vader aan, wat het voor hem onmogelijk maakt om op een eerlijke manier deel te nemen aan het hoger onderwijs en waardoor hij geen eerlijke kans krijgt om te studeren in vergelijking met andere studenten.

Verzoeker stelt ook nog dat, gezien de studievoortgangsmaatregelen niet op hem van toepassing zijn, verwerende partij niet kan weigeren om hem in te schrijven. Volgens verzoeker kan dit enkel als verwerende partij 100% zeker weet dat hij niet voor de examens zal genezen en dus voor geen enkel vak kan slagen. Zo niet houdt dit volgens verzoeker een discriminatie in tegenover niet-zieke studenten. Aldus verzoeker is het ook aan verwerende partij om dit te bewijzen, wat men niet kan, gezien men niet zeker kan weten wanneer verzoeker zal genezen zijn.

Beoordeling

De verzoeker was ingeschreven in het schakelprogramma tot de opleiding master in de accountancy en het revisoraat tijdens de academiejaren 2015-2016, 2016-2017, 2017-2018 en 2018-2019. Tijdens de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 was hij tevens ingeschreven in de masteropleiding accountancy en revisoraat.

Verzoeker was op het einde van het academiejaar 2018-2019 voor 36 studiepunten uit het schakelprogramma geslaagd en zette voor 6 studiepunten tolerantie in. Voor de masteropleiding behaalde hij geen credits. Verzoeker behaalde zijn credits in het schakelprogramma in de academiejaren 2015-2016 en 2016-2017. Hij slaagde in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 voor geen enkel opleidingsonderdeel en legde slechts eenmaal examen af. In het schakelprogramma legde hij in de academiejaren 2016-2017, 2017-2018 en 2018-2019 slechts één keer examen af voor de opleidingsonderdelen “Wiskunde voor economen” en “Bedrijfsstatistiek”. Voor het opleidingsonderdeel “Bedrijfsfinanciering” bleef hij afwezig op alle examenkansen.

Verzoeker werd geweigerd zich in te schrijven bij de start van het academiejaar 2018-2019, maar kreeg een afwijking. Uit de betrokken beslissing van 21 september 2018 blijkt dat de directeur van de dienst Onderwijsprocessen verzoeker uitzonderlijk en eenmalig een herinschrijving toestaat. Hierbij krijgt verzoeker een bindende voorwaarde opgelegd: hij moet tijdens het academiejaar 2018-2019 een cumulatieve studie-efficiëntie (CSE) van minstens 50%

behalen. De Raad leest dat, indien verzoeker de bindende voorwaarde niet naleeft, hij opnieuw een weigering tot herinschrijving zal krijgen, ditmaal voor alle bacheloropleidingen en schakelprogramma's aan de onderwijsinstelling.

Tevens leest de Raad in de afwijkingsbeslissing een advies: “*Als advies wil ik u bovendien nog meegeven om voortaan van alle opleidingsonderdelen in uw ISP examen af te leggen, tenzij dit door overmacht absoluut onmogelijk zou zijn. Ik zie in uw studievoortgangsdossier immers dat u bepaalde opleidingsonderdelen niet aflegde (NA), wat een nadelig element in uw dossier vormt. Let er bij de samenstelling van uw ISP dus op dat u niet meer opleidingsonderdelen opneemt dan uw draagkracht toelaat.*” Tevens krijgt verzoeker nog de raad zich verder te laten begeleiden door de medewerkers van de dienst Studeren en Functiebeperking en van het Studentengezondheidscentrum.

Verzoeker behaalde in het academiejaar 2018-2019 geen credits, noch legde hij examens af. Deze vaststelling betreft zowel het schakel- als het masterprogramma.

In het kader van de interne beroepsprocedure vocht verzoeker de beslissing met betrekking tot zijn verzoek tot herinschrijving van de directeur dienst Onderwijsprocessen aan. De directeur oordeelde dat er sprake is van bijzondere individuele omstandigheden die een voldoende verklaring voor de studieresultaten van verzoeker kunnen vormen en besliste enkel een uitzonderlijke herinschrijving te zullen toestaan als verzoeker een afspraak maakt bij een hulpverlener en op regelmatige basis bij hem/haar zal langsgaan.

De interne beroepsinstantie, *in casu* de vicerector Studentenbeleid, stelde vast dat verzoeker niet akkoord ging met de toelating onder strikte voorwaarden en hier beroep tegen aantekende. De vicerector vermeldt dat ze een persoonlijk gesprek had met verzoeker in het raam van de interne beroepsprocedure en licht toe dat verzoeker tijdens het gesprek meende dat het afwerken van zijn schakelprogramma en het opnemen van zijn volledige masterprogramma perfect combineerbaar zou zijn. De vicerector wijst erop dat verzoeker tegelijkertijd aangaf niet te kunnen inschatten wanneer hij beter zou zijn en op dit ogenblik niet in staat te zijn een boek te lezen. Tegen die achtergrond bevestigde de vicerector Studentenbeleid de beslissing van de directeur Onderwijsprocessen en nodigde ze verzoeker uit de voorwaarden uit de brief van deze laatste op te volgen om in aanmerking te komen tot herinschrijving.

Verzoeker vecht deze beslissing aan voor de Raad. De Raad treedt het verzoekschrift houdende extern beroep met welwillendheid tegemoet en beantwoordt het, aangezien het niet over de hele lijn volkomen duidelijk is opgesteld, in het licht van de betekenis die de Raad eraan kan geven. De Raad houdt hierbij ook rekening met de wijze waarop de verwerende partij het verzoekschrift heeft kunnen begrijpen.

De Raad stelt met betrekking tot het bezwaar dat verzoeker uit aangezien verwerende partij naar zijn oordeel geen informatie heeft over zijn medische toestand in het academiejaar 2019-2020 vast dat verwerende partij dit beaamt. Evenwel moet de Raad met verwerende partij vaststellen dat verwerende partij haar beslissing diende te baseren op de verklaringen van verzoeker dat hij in 2018-2019 om medische redenen niet aan een examen kon deelnemen en dat hij op het ogenblik van de hoorzitting in het kader van het intern beroep verklaarde zelfs geen boek te kunnen lezen. Verzoeker verklaarde tijdens dit gesprek met de vicerector ook geenszins te kunnen voorspellen wanneer zijn situatie zou verbeteren. De Raad meent uit het extern verzoekschrift te mogen afleiden dat verzoeker op het ogenblik van het instellen van het extern beroep nog ziek is, maar aangeeft snel te kunnen genezen, zodat hij van oordeel is dat hij op dat ogenblik nog vakken dient te kunnen opnemen uit de masteropleiding, hetgeen studenten tot eind oktober 2019 perfect kunnen aangezien zij zich kunnen inschrijven voor het academiejaar 2019-2020.

De Raad kan, niettegenstaande verzoeker het er niet mee eens is, de beslissing van de interne beroepsinstantie niet onredelijk achten. De Raad moet vaststellen dat verzoeker in het academiejaar 2018-2019, waarin hij ten uitzonderlijke titel toelating tot herinschrijving kreeg, niettegenstaande de hem gegeven raadgevingen (onder meer om zich te laten begeleiden en bijstaan en een haalbaar studieprogramma samen te stellen) geen examenkansen heeft benut.

Rekening houdend met het voorgaande en met de verklaringen van verzoeker tijdens de hoorzitting in het raam van het intern beroep, heeft de verwerende partij volgens de Raad geen onredelijke noch onzorgvuldige beslissing genomen. De Raad wijst er hierbij op dat aan verzoeker de kans is geboden de positieve evolutie te onderbouwen door het door hem doorlopen begeleidingsproces te documenteren of aan te tonen dat, onder meer medische, begeleiding vorm krijgt.

Dat de verzoeker zelf van oordeel is vorig academiejaar voldoende hulp te hebben gezocht brengt de Raad, nu dit niet afdoende gedocumenteerd is en verzoeker in zijn verzoekschrift voor de Raad zelf niet-eenduidige informatie ter zake meegeeft, niet tot een ander besluit. De Raad leest daarenboven in het bijgevoegde verslag van een kortstondig ziekenhuisverblijf in de loop van mei 2019 dat verzoeker zelf de opname vroegtijdig heeft stopgezet.

Nu ook de verzoeker aangeeft dat er geen duidelijkheid bestaat over het ogenblik waarop de persoonlijke moeilijkheden die hij ervaart zullen opgelost zijn, acht de Raad het niet onrechtmatig te beslissen dat er op dit ogenblik geen voldoende aanwijzingen vorhanden zijn dat verzoeker in staat zou zijn een in redelijkheid aanvaardbare studievoortgang in zijn master- en/of schakelprogramma te realiseren.

De verzoeker is daarnaast van oordeel dat zijn cumulatieve studie-efficiëntie herberekend zou moeten worden. Volgens hem moet rekening worden gehouden met het feit dat hij niet aan examens kon deelnemen. Dit is naar zijn oordeel te wijten aan overmacht (ziekte). Evenwel moet de Raad, wat dit argument betreft, met verwerende partij vaststellen dat de studievoortgangsmaatregel die verzoeker betwist niet gebaseerd is op zijn cumulatieve studie-efficiëntie, maar op het feit dat hij in 2018-2019 voor de opleidingsonderdelen “Wiskunde voor economen”, “Bedrijfsstatistiek” en “Bedrijfsfinanciering” reeds voor de derde keer zonder succes was ingeschreven en het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij bepaalt dat een vierde inschrijving voor een opleidingsonderdeel niet mogelijk is.

De Raad stelt tevens vast dat bij de beslissingen waarmee van de opgelopen weigering is afgeweken, waaronder de aangevochten beslissing van de interne beroepsinstantie, in ruim voldoende mate rekening is gehouden met de bijzondere omstandigheden die het studieparcours van verzoeker onmiskenbaar bemoeilijken.

Waar de verzoeker een schending van artikel 10 van de Grondwet inroeft, dient de Raad op te merken dat bij de afwijking van de weigeringsbeslissing en de mogelijkheid tot herinschrijving mits effectieve begeleiding bij de persoonlijke moeilijkheden waarmee verzoeker kampt, respectievelijk in 2018-2019 en 2019-2020, rekening is gehouden met de bijzondere individuele omstandigheden van verzoeker en hun weerslag op de gerealiseerde studievoortgang. In die zin kan de Raad verzoeker niet bijtreden waar hij beweert dat verwerende partij zieke en niet-zieke studenten anders zou behandelen.

Waar verzoeker tot slot beweert dat verwerende partij zijn e-mail blokkeert tijdens de beroepsprocedures, stelt de Raad vast dat de verwerende partij uitlegt dat, na de uiterste inschrijvingsdatum, de accounts van niet-ingeschreven studenten gradueel worden afgesloten. De interne beroepsbeslissing is naar het KU Leuven-mailadres van verzoeker verstuurd op een ogenblik waarop zijn account nog actief was. Tevens is de beslissing naar het privé-mailadres van verzoeker verstuurd.

In de wederantwoordnota ontwikkelt verzoeker een argument met betrekking tot de leden van de Raad. Verzoeker acht het een ongezonde situatie dat de Raad bestaat uit mensen die topfuncties en/of (hoge) bestuursfuncties vervullen in andere onderwijsinstellingen, nu de grond van de zaak betrekking heeft op elementen van een reglement die ook in andere onderwijsinstellingen gelden, met name studievoortgangsbewakingsmaatregelen. Nog daargelaten of de leden van de Raad inderdaad de door verzoeker beweerde functies uitoefenen, moet de Raad vaststellen dat dit argument geen antwoord vormt op het verweer door de onderwijsinstelling. Veeleer betreft het een nieuw middel. De Raad ziet niet in wat verzoeker belette dit middel te ontwikkelen in zijn verzoekschrift en is dan ook van oordeel dat het middel niet ontvankelijk is.

Wat het verzoek in de wederantwoordnota betreft om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, overweegt de Raad dat verzoeker niet ongelijk is behandeld. Immers, bij de beoordeling van zijn studievoortgang heeft verwerende partij blijk gegeven van aandacht voor de gezondheidstoestand van verzoeker. Uit de beoordeling door de interne beroepsinstantie blijkt volgens de Raad ook dat deze verzoeker geen eerlijke kans om te studeren heeft willen ontnemen. Ten overvloede geeft de Raad dan ook mee dat de interne beroepsinstantie het intern beroep naar het oordeel van de Raad op een correcte wijze heeft behandeld.

Al deze redenen in acht genomen, is de Raad van oordeel dat het verzoek niet gegrond is.

De Raad stipt ten behoeve van de verzoeker en louter ten overvloede nog aan dat verwerende partij in haar antwoordnota herhaalt dat, indien zich in de nabije toekomst een substantiële verbetering zou voordoen in de persoonlijke situatie van verzoeker en indien hij dit ook concreet zou kunnen documenteren aan de hand van begeleidingsverslagen, de onderwijsinstelling

bereid blijft om de weigeringsbeslissing – die in principe voor een periode van maximum drie academiejaren geldt - eerder te herevaluieren.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 21 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.439 van 25 november 2019 in de zaak 2019/639

In zake: Tuur BRUNEEL
 Woonplaats kiezend te 8630 Steenkerke
 Sint-Laurentiusstraat 29

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
 Woonplaats kiezend te 1050 Elsene
 Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 12 september 2019 waarbij aan de verzoeker een score van 9 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel ‘Mechanica van materialen, vloeistoffen en constructies’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de ingenieurswetenschappen’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Mechanica van materialen, vloeistoffen en constructies’ bekomt verzoeker een examencijfer van 9/20.

Verzoeker stelde op datum van 16 september 2019 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2019 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad tegen het uitblijven van een beslissing van de interne beroepsinstantie.

IV. Ontvankelijkheid – afstand

In een e-mail aan de Raad van 3 november 2019 laat verzoeker weten dat de interne beroepsinstantie inmiddels beslist heeft dat inzage moet worden verleend in het betrokken examen. Bijgevolg wenst verzoeker afstand te doen van zijn extern beroep.

De Raad ziet geen redenen om die afstand niet toe te kennen.

BESLISSING

De Raad stelt de afstand van het geding vast.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 25 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een

advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.440 van 25 november 2019 in de zaak 2019/649

In zake: Coralie D'HAENENS
Woonplaats kiezend te 9290 Berlare
Zandstraat 67

Tegen: ARTEVELDEHOGESCHOOL
Woonplaats kiezend te 9000 Gent
Hoogpoort 15

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 15 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 30 september 2019 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 6 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Kim Poelman, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de logopedie en de audiologie’.

Voor het opleidingsonderdeel “Mondelinge taalbeheersing: articulatie- en stemtraining” bekomt verzoekende partij een examencijfer van 9/20. Verzoekende partij krijgt tevens geen toelating tot een herinschrijving voor dit opleidingsonderdeel.

Verzoekende partij stelde op datum van 19 september 2019 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 30 september 2019 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing worden vooreerst de argumenten van verzoekster enerzijds en de tegenargumenten van de opleiding anderzijds weergegeven.

De beroepsinstantie stelt vast dat verzoekster zich ten gronde verzet tegen een beslissing inzake studievoortgangsbewaking door de opleiding, en met name een weigeringsbeslissing om voor de derde keer in te schrijven voor het opleidingsonderdeel “Mondelinge taal: Articulatie en stemtraining”. De beroepsinstantie wijst erop dat de mogelijkheid voor Arteveldehogeschool om beslissingen inzake studievoortgangsbewaking te nemen, (o.m.) verankerd is in artikel II.246 van de Codex Hoger Onderwijs. De beroepsinstantie wenst te wijzen op de specifieke bepalingen hieromtrent in het studiecontract, en dit zowel voor academiejaar 2018-2019 als voor 2019-2020. De beroepsinstantie verwijst naar de geldende regels inzake studievoortgangsbewaking, conform artikel 85 van het studiecontract 2018-2019. Dit vermeldt o.a. (voor studenten met een diploma- of creditcontract) dat studenten zich maximaal twee keer kunnen inschrijven voor eenzelfde opleidingsonderdeel. Ook wordt er gesteld dat de inschrijving van een student voor een opleidingsonderdeel via credit- of examencontract met het oog op het behalen van een credit wordt geweigerd, wanneer de student zich al tweemaal voor dat opleidingsonderdeel heeft ingeschreven zonder dat hij daarvoor een creditbewijs behaald heeft. Conform artikel 90 (o.m. paragraaf 3) van het studiecontract 2019-2020 gelden bovenstaande regels inzake studievoortgangsbewaking eveneens voor het nieuwe academiejaar 2019-2020.

Inzake de feitelijke component, stelt de beroepsinstantie vooreerst vast dat het gaat om een weigering tot een *vierde* inschrijving voor eenzelfde opleidingsonderdeel. Zoals blijkt uit de motivatie van de opleiding en de meegestuurde credithistoriek, werd reeds bij de start van het academiejaar 2018-2019 een uitzondering toegestaan aan verzoekster voor dit opleidingsonderdeel. Uit de geraadpleegde scores blijkt bovendien dat verzoekster nauwelijks tot minimaal blijkt geeft van vooruitgang: de eindscore over de verschillende examenkansen heen blijft zweven rond 8 tot 9 op 20. De beroepsinstantie oordeelt dus dat de feitelijke situatie

erin bestaat dat de opleiding *opnieuw* een uitzondering zou moeten voorzien voor een opleidingsonderdeel waarvoor verzoekster onvoldoende kan aantonen dat er studie- of examenvooruitgang werd geboekt. De beroepsinstantie wijst erop dat een (eerste) uitzondering op de regels inzake de studievoortgangsbewaking zich slechts in exceptionele en uitvoerig gemotiveerde omstandigheden kan voordoen. In deze context betreft het reeds een tweede uitzondering op het zogenaamde *trisverbod*.

De beroepsinstantie neemt ook akte van de motivatie door verzoekster en de opleiding. De beroepsinstantie wenst uiteraard zelf geen inhoudelijke beoordeling te maken over deze opleiding-gebonden evaluatie, maar stelt vast:

- Dat inderdaad kan geoordeeld worden – temeer daar het opleidingsonderdeel reeds uitzonderlijk binnen een *tris*-traject werd toegekend – dat verzoekster haar prioriteit eerder bij haar stage, en niet bij het *tris*-opleidingsonderdeel heeft gelegd;
- Dat, spijts de motivatie van verzoekster, het opleidingsonderdeel zelf *niet* het enige ‘vak’ is waarvoor zij nog een creditbewijs dient te halen;
- Dat verzoekster, naast een vierde aanvraag tot inschrijving, beide stages dient te bissen. Tevens blijkt uit het creditoverzicht dat ook voor het opleidingsonderdeel ‘Professionele ontwikkeling: profiling’, geen creditbewijs werd behaald.

De beroepsinstantie neemt bovendien akte van het verweer van de opleiding dat een vierde inschrijving niet geweigerd werd omdat er geen evolutie meer zou zijn op vlak van de stem van verzoekster op zich, maar door de vaststelling van de opleiding dat verzoekster op het te behalen competentieniveau in vaardigheid tekort schiet. Volgens de opleiding kan verzoekster de aangeleerde technieken m.b.t. stemgebruik eenvoudigweg onvoldoende hanteren. De beroepsinstantie volgt de opleiding dat in het verzoekschrift van verzoekster nergens het tekort op zich wordt betwist, maar wel de weigering om zich voor een vierde keer te kunnen inschrijven.

Gebaseerd op deze overwegingen is de beroepsinstantie van oordeel dat de opleiding haar beslissing weloverwogen en onderbouwd genomen heeft. De beroepsinstantie heeft alle begrip voor de uiteenzetting van verzoekster dat zij logopedische stemtherapie volgt, maar oordeelt dat dit voorbijgaat aan de daadwerkelijke beoordeling van de opleiding inzake het competentieniveau dat door verzoekster dient te worden behaald om te kunnen slagen. Gelet op de uitzonderlijke situatie dat dit een *vierde* inschrijving zou worden – gekoppeld aan

verschillende andere bis-situaties voor stage en opleidingsonderdelen – wordt door verzoekster ook op onvoldoende wijze gewezen op nieuwe elementen (in vergelijking met de eerste uitzondering om te trissen in academiejaar 2018-2019) of uitzonderlijke omstandigheden buiten haar wil om, om een nieuwe uitzondering te verkrijgen.

Gebaseerd op deze overwegingen, is dit argument van verzoekster dan ook ongegrond. De interne beroepsinstantie van Arteveldehogeschool beslist na beraadslaging dat het beroep ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 9 oktober 2019 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2019 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat er dient te worden vastgesteld dat het verzoekschrift voor de Raad werd ondertekend door de heer [M.D.] en mevrouw [B.D.-V.], de ouders van verzoekster. Art. II. 294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs stelt evenwel dat het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman. Dit is *in casu*, aldus verwerende partij, niet het geval. Bijgevolg dient het verzoekschrift in eerste instantie onontvankelijk te worden verklaard.

Beoordeling

De Raad onderzoekt de ontvankelijkheid van het beroep bij de Raad.

Artikel II.294, §2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat het beroep bij de Raad op straffe van onontvankelijkheid wordt ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman.

Artikel II.309 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft voor dat de partijen zich bij een procedure voor de Raad kunnen laten bijstaan door een raadsman, en dat die raadsman ten laatste ter zitting een schriftelijke machtiging voorlegt, behoudens wanneer de raadsman de hoedanigheid van advocaat of advocaat-stagiair heeft, of wanneer de raadsman samen met de betrokken partij verschijnt.

De Raad is van oordeel dat de bepalingen van artikel II.309 van de Codex geen afbreuk doen aan de substantiële vormvereiste van de ondertekening van het verzoekschrift, en dat de hoedanigheid van gevoldmachtigde in voorkomend geval – wanneer het geen advocaat betreft – moet worden aangetoond op het ogenblik van het indienen van het beroep.

De Raad stelt te dezen vast dat het extern beroep uitgaat van de vader en de moeder van verzoekende partij, die elk het verzoekschrift ondertekenen, met vermelding van hun naam.

Er is bij het verzoekschrift geen door verzoekende partij ondertekende volmacht gevoegd, die aan een derde de bevoegdheid geeft om het verzoekschrift in naam van verzoekende partij te ondertekenen.

De Raad is op basis van deze vaststellingen dan ook van oordeel dat er redenen zijn om het beroep onontvankelijk te verklaren.

Verwerende partij heeft deze exceptie tevens opgeworpen in haar antwoordnota. Verzoekende partij diende geen wederantwoordnota in, waarbij ze desgevallend de mogelijkheid had om ter zake standpunt in te nemen, en verscheen ook niet ter zitting.

De Raad oordeelt dat een verzoekende partij die voor het instellen van het beroep bij de Raad volmacht verleent aan een persoon die geen advocaat is, van die volmacht blijk moet geven bij het indienen van dat beroep. In dit geval heeft verzoekende partij niet binnen de beroepstermijn de vereiste volmacht overgemaakt.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve onontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 25 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 13 november 2019

Arrest nr. 5.419 van 13 november 2019 in de zaak 2019/608

In zake: xxx

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 9 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de curriculumcommissie van de faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur van 17 september 2019 waarbij aan verzoeker de toelating wordt geweigerd om opleidingsonderdelen van de masteropleiding Ingenieurswetenschappen in zijn curriculum op te nemen en van de beslissing van het ‘facultair beroepsorgaan voor de behandeling van beroepen in verband met curricula’ van 30 september 2019 – 3 oktober 2019 (elektronische beraadslaging) waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de ‘Bachelor of Science in de Ingenieurswetenschappen: bouwkunde.’

Verzoekers studievoortgang laat zich als volgt samenvatten:

Academiejaar	Opgenomen studiepunten	Aantal vakken	Behaalde studiepunten	Aantal credits
2011-2012	60	13	31	7
2012-2013	59	11	18	4
2013-2014	59	12	6	2
2014-2015	0	0	0	0
2015-2016	50	9	27	5
2016-2017	56	12	21	5
2017-2018	59	12	16	4
2018-2019	46	9	27	6

Na het academiejaar 2018-2019 dient verzoeker binnen zijn bacheloropleiding nog credits te behalen voor zes opleidingsonderdelen, ten belope van 34 studiepunten:

- Eerste modeltrajectjaar:
 - o ‘Wiskundige analyse I: functies van één veranderlijke’ (5 studiepunten)
 - o ‘Meetkunde en lineaire algebra’ (8 studiepunten)
- Tweede modeltrajectjaar:
 - o ‘Systemen en signalen’ (3 studiepunten)
 - o ‘Berekening van bouwkundige constructies I’ (6 studiepunten)
 - o ‘Wiskundige analyse III: toepassingen van analyse en vectoranalyse’ (6 studiepunten)
- Derde modeltrajectjaar:
 - o ‘Vakoverschrijdend project’ (6 studiepunten)

Op 22 september 2019 wordt aan verzoeker meegedeeld dat curriculumcommissie van de faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur het verzoek tot afwijking van artikel 30, §4, 4° van het onderwijs- en examenreglement niet inwilligt. De commissie motiveert:

“Jouw studievoorgang van de voorbije academiejaren was te beperkt, waardoor de commissie besluit dat je prioriteit dient te verlenen aan het afwerken van je bacheloropleiding.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 23 september 2019 stelt verzoeker tegen die beslissing volgend intern beroep in:

“Ik wens me in te schrijven voor zowel de Bachelor of Science in de Ingenieurswetenschappen bouwkunde als de Master of Science in Civil Engineering. In de bacheloropleiding heb ik nog 34 studiepunten te gaan en de inschrijving hiervoor is gelukt. Bij de inschrijving voor de masteropleiding krijg ik echter de melding dat deze geweigerd wordt op basis van artikel 30 §4 van het OER. Ik was niet op de hoogte van deze regel en heb mij dan ook ten volle geconcentreerd op de vakken die de begincompetenties vormen voor de vakken in de master. Door medische problemen en de bijwerkingen van medicatie was ik echter niet in staat om alle opgenomen vakken te voltooien. Hierdoor heb ik een tweetal vakken uit de eerste bachelor laten vallen, die naar de master toe minder belangrijk zijn. Dit resulteert aldus in een weigering tot inschrijving.

Ik zal hierbij ook mijn medische situatie schetsen. Zonder medicatie verkeer ik in een staat van complete uitputting waarbij ik nooit nog beschik over een heldere geest en aan het bed gekluisterd ben; dit door hartproblemen (permanente tachycardie, af en toe een hartritmestoornis...). Hiervoor neem ik al geruime tijd medicatie, maar deze brengt ongewenste bijwerkingen met zich mee. Aan het begin van het afgelopen academiejaar nam ik Bisoprolol (betalblokker), die o.a. resulteerde in ernstige vermoeidheid. Vanaf september werd overgeschakeld naar Diltiazem (bloedvatverwijderaar), wat resulteerde in permanente en barstende hoofdpijn. In februari werd door de huisarts Propranolol voorgeschreven. Hierbij kwam de vermoeidheid terug. Bij een recent bezoek aan de cardioloog bleek het echter om een kortwerkende (foutieve) variant van de medicatie te gaan, wat de vermoeidheid mogelijk verklaart. Momenteel neem ik Atenolol. Deze medicatie blijkt volgens de eerste bevindingen beter verdragen te worden.

Vanuit het oogpunt van mijn medische situatie vraag ik dan ook om mij te kunnen inschrijven in de masteropleiding zodoende geen onnodige bijkomende jaren te verliezen. Vanwege het feit dat de basiscompetenties voor de masteropleiding fris in het geheugen zitten zou het dan ook een spijtige zaak zijn om niet onmiddellijk aan deze master te kunnen beginnen. De resterende bachelorvakken zijn reeds voor een groot deel verwerkt en zouden, zeker tijdens het eerste semester (14 studiepunten), te weinig werk en tijd vergen om het semester volledig te kunnen vullen. Bovendien zou de master vooral tijdens de eerste semesters zwaarder uitvallen dan tijdens de tweede semesters en kan deze situatie genormaliseerd worden door reeds aan de master te beginnen.

In het raam van deze beroepsprocedure geeft de onderwijsdirecteur van de betrokken faculteit de volgende toelichting:

“(…)

De student dient nog 34 studiepunten af te leggen om te slagen voor de bacheloropleiding, waarvan nog steeds twee vakken van het eerste modeltrajectjaar, nl. Wiskundige analyse I: functies van één veranderlijke en Meetkunde en lineaire algebra.

Ondanks begrip voor de medische problemen van de student, ziet de commissie in de studievoortgang van de student onvoldoende reden om af te wijken van het Onderwijs- en examenreglement. Uit de studiehistoriek blijkt dat de student nooit meer dan 31 studiepunten heeft kunnen behalen in een academiejaar. Het besluit luidt dan ook dat de student zich best concentreert op de resterende 34 studiepunten van de bacheloropleiding en dit academiejaar probeert om deze opleiding af te ronden.

Reactie op het beroep van xxx

De student geeft aan voorrang te hebben gegeven aan de vakken die begincompetenties vormen voor vakken in de master. De student heeft hier een verkeerde inschatting gemaakt. De regel waartegen beroep wordt aangetekend kadert immers in het bredere flexibilisering beleid van de UGent dat stelt dat er maximaal moet worden ingezet op het eerste bachelorjaar. Er moet bovendien altijd prioriteit verleend worden aan de vakken uit de lagere modeltrajectjaren.

De student is nog niet geslaagd voor 4 wiskundevakken in de bacheloropleiding (Wiskundige analyse I: functies van één veranderlijke, Meetkunde en lineaire algebra, Systemen en signalen en Wiskundige analyse III: toepassingen van analyse en vectoranalyse), terwijl deze vakken mede de basis vormen van een ingenieursopleiding.

Er wordt zeker begrip en medeleven getoond voor de moeilijke situatie waarin de student zich bevindt omwille van medische problemen. De student schetst dat hij omwille van deze medische problemen niet in staat was om telkens alle opgenomen vakken te voltooien. Eerder dan toch te proberen om een (bijna) volledig pakket samen te stellen lijkt het daarom aan te raden om het te houden bij een beperkter en, gezien de situatie van de student, haalbaarder pakket. Op die manier wordt de kans groter dat de student kan slagen voor alle opgenomen vakken.

De onderwijsdirecteur heeft het argument van de motivatie bekeken maar is van oordeel dat dit niet opweegt tegen de argumenten die hierboven zijn beschreven.”

Middels elektronische beraadslaging tussen 30 september 2019 en 3 oktober 2019 beslist het facultair beroepsorgaan om het beroep van verzoeker ongegrond te verklaren. Deze beslissing luidt:

“(…)

2. TOELICHTING EN BERAADSLAGING

Aan [H.D.S.], onderwijsdirecteur en voorzitter van de Curriculumcommissie, werd gevraagd om de beslissing van de Curriculumcommissie toe te lichten (zie bijlage 4).

Het facultair beroepsorgaan nam van 30 september 2019 tot 3 oktober 2019 (elektronische beraadslaging) op elektronische wijze integraal kennis van het beroepschrift en van de toelichting van de Curriculumcommissie.

3. BESLISSING

Na de elektronische beraadslaging neemt het facultair beroepsorgaan de volgende beslissing:

Student xxx krijgt geen toelating om zich in het academiejaar 2019– 2020 in te schrijven in de Master of Science in Civil Engineering. Het facultair beroepsorgaan sluit zich aan bij de toelichting van de onderwijsdirecteur en de motivering van de Curriculumcommissie.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

A. Belang

Standpunt van partijen

Verwerende partij voert aan dat verzoeker geen blijk geeft van het rechtens vereiste belang bij huidig beroep, nu artikel 30, §4, 4° van het onderwijs- en examenreglement voorschrijft dat een individueel traject tussen een bacheloropleiding en een aansluitende masteropleiding slechts mogelijk is wanneer de student voor alle opleidingsonderdelen uit het eerste modeltrajectjaar van de bacheloropleiding een credit heeft verworven, getolereerd is of een vrijstelling heeft verworven.

Aangezien verzoeker aan die voorwaarde niet voldoet en de regeling niet voorziet in uitzonderingen, kan verzoekers beroep er volgens verwerende partij niet toe leiden dat hij alsnog opleidingsonderdelen uit de masteropleiding kan opnemen, zodat hij bij dat beroep ook geen belang heeft.

In zijn wederantwoordnota wijst verzoeker erop dat zowel de curriculumcommissie als het facultair beroepsorgaan een beslissing over de grond van zaak hebben genomen, dus vanuit de optiek dat een uitzondering op de regel van artikel 30, §4, 4° van het onderwijs- en examenreglement wel degelijk mogelijk was.

Beoordeling

Artikel 30, §4 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij bepaalt in zijn globaliteit en voor zover hier relevant, het volgende:

“§4. Vastleggen van het curriculum onder diplomadoelcontract

De student dient een voorstel van curriculum in via OASIS volgens de richtlijnen en deadlines van de faculteit. De curriculumcommissie houdt bij de samenstelling van het curriculum rekening met volgende bepalingen:

1° Studenten die starten in een bacheloropleiding dienen steeds alle opleidingsonderdelen van het eerste modeltrajectjaar (BA1) op te nemen.

De curriculumcommissie moet uitzonderingen toestaan voor studenten met het bijzonder statuut of werkstudentenstatuut. Daarnaast kunnen ook individuele gemotiveerde uitzonderingen worden toegestaan door de directeur Onderwijsaangelegenheden. Bij een afwijzing van een dergelijk individueel verzoek aan de directeur Onderwijsaangelegenheden, dient het gemotiveerd advies te worden ingewonnen van een facultaire onderwijsdirecteur en van een studentenvertegenwoordiger uit de Onderwijsraad, alvorens de definitieve beslissing wordt genomen. In geval van een aanvraag tot reductie van het curriculum voor het tweede semester beslist de curriculumcommissie of zij deze al dan niet kan toestaan, rekening houdend met de algemene principes inzake optimale studievoortgang.

2° Studenten die nog niet voor alle opleidingsonderdelen van het eerste modeltrajectjaar van een bacheloropleiding geslaagd zijn, dienen bij een volgende inschrijving in dezelfde opleiding minstens nog alle resterende opleidingsonderdelen van dat eerste modeltrajectjaar op te nemen in het curriculum, opdat slagen voor het eerste deliberatiepakket van de bacheloropleiding steeds mogelijk zou zijn.

De curriculumcommissie moet uitzonderingen toestaan voor studenten met het bijzonder statuut of werkstudentenstatuut.

Daarnaast kunnen ook individuele gemotiveerde uitzonderingen kunnen worden toegestaan door de directeur Onderwijsaangelegenheden. Bij een afwijzing van een dergelijk individueel verzoek aan de directeur Onderwijsaangelegenheden, dient het gemotiveerd advies te worden ingewonnen van een facultaire onderwijsdirecteur en van een studentenvertegenwoordiger uit de Onderwijsraad, alvorens de definitieve beslissing wordt genomen.

3° Een geïndividualiseerd traject met een combinatie van opleidingsonderdelen geprogrammeerd in het eerste en het tweede (of een hoger) modeltrajectjaar van de bacheloropleiding is pas mogelijk wanneer de student voor minstens 30 studiepunten credits heeft verworven (of is vrijgesteld) in het eerste modeltrajectjaar. Na voldoende studievoortgang in het eerste semester of in gemotiveerde uitzonderingsgevallen, kan de curriculumcommissie op vraag van de student desgevallend het curriculum bijkomend aanvullen.

4° Een geïndividualiseerd traject tussen een bacheloropleiding en een aansluitende masteropleiding (of aansluitend schakel- of voorbereidingsprogramma) is pas mogelijk wanneer de student voor alle opleidingsonderdelen uit het eerste modeltrajectjaar van de bacheloropleiding credits heeft verworven, getolereerd is (cf. artikel 67) of vrijstellingen heeft verworven.

5° De curriculumcommissie houdt rekening met de optimale volgorde van de opleidingsonderdelen overeenkomstig het modeltraject en de eventuele vereiste volgtijdelijkheid (overeenkomstig de bepalingen in artikel 41, 10°) van de opleidingsonderdelen in het voorgesteld studietraject, alsook de opportunitet en de aanvaardbaarheid ervan.

6° Elke student heeft de mogelijkheid om een curriculum samen te stellen van ten minste 50 SP, tenzij hij/zij nog niet geslaagd is voor 30 studiepunten van het eerste modeltrajectjaar van de bacheloropleiding, hij/zij nog geen geïndividualiseerd traject kan opnemen tussen een bacheloropleiding en een aansluitende masteropleiding (of aansluitend schakel- of voorbereidingsprogramma) omdat hij/zij nog niet voor alle opleidingsonderdelen uit het eerste modeltraject van de bacheloropleiding credits heeft verworven, of tenzij er volgtijdelijkheid geldt (cf. artikel 41, 10°)

7° De curriculumcommissie kan voor studenten die instromen in een aansluitende opleiding op basis van een diploma behaald aan een andere onderwijsinstelling dan de UGent, het geïndividualiseerd traject van de betrokken studenten in die aansluitende opleiding differentiëren naargelang van de graad van inhoudelijke verwantschap tussen de betrokken opleidingsprogramma's van de UGent en de andere onderwijsinstelling, zonder dat de totale studieomvang aangepast wordt.

8° Behoudens in uitzonderlijke omstandigheden, die door de curriculumcommissie moeten worden beoordeeld, zijn surnumeraire opleidingsonderdelen niet toegelaten.

9° [...]

10° [...]

11° [...]

De studenten hebben, overeenkomstig §6, de mogelijkheid beroep aan te tekenen tegen een beslissing van de curriculumcommissie.”

Ook op reglementaire bepalingen zijn de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, van toepassing, en gelet op de plaats van die beginselen binnen de hiërarchie der normen moeten daarmee strijdige reglementaire bepalingen met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing worden gelaten.

Voor zover aan artikel 30, §4, 4° de lezing wordt gegeven dat het daarin vermelde verbod op inschrijving in de aansluitende masteropleiding absoluut is en geen uitzondering kent, ongeacht de concrete omstandigheden van het dossier en de aard en omvang van de opleidingsonderdelen uit de bacheloropleiding waarvoor nog geen credit werd behaald, is die reglementaire bepaling disproportioneel.

Deze bepaling kan, in de interpretatie en draagwijdte die verwerende partij er in haar antwoordnota aan geeft, dan ook niet worden toegepast.

De Raad stelt overigens samen met verzoeker vast dat uit het administratief dossier blijkt dat noch de curriculumcommissie, noch het facultair beroepsorgaan in hun respectieve beslissingen de voormelde bepaling uit het onderwijs- en examenreglement als een absoluut bindende voorwaarde hebben gelezen en toegepast.

De exceptie wordt verworpen.

B. Voorwerp – ambtshalve exceptie

Verwerende partij betwist, wat het voorwerp van het beroep betreft, niet de ontvankelijkheid ervan.

De Raad onderzoekt die ontvankelijkheid desnoods ambtshalve.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen luidt artikel 30, §6 van het onderwijs- en examenreglement als volgt:

“§6. Beroepsmogelijkheid:

De student kan tegen een ongunstige beslissing over een aanvraag voor de samenstelling van een curriculum beroep aantekenen bij het door de faculteitsraad daartoe aangewezen beroepsorgaan. Dat beroepsorgaan heeft een andere samenstelling dan de curriculumcommissie, wordt voorgezeten door de decaan, bevat ZAP-leden die geen lid zijn van de curriculumcommissie en wordt samen met de contactgegevens vermeld in het aanvullende facultaire reglement.

De student kan zich laten bijstaan door een raadsman. Behalve indien deze is ingeschreven op de tabel van de Orde van de advocaten of op de lijst van de advocaten-stagiairs, moet de raadsman houder zijn van een schriftelijke volmacht, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep.

Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat op straffe van onontvankelijkheid per aangetekend schrijven wordt ingediend bij de decaan. Het bevat minstens de identiteit van de betrokken student, de

bestreden beslissing(en) en, op straffe van onontvankelijkheid, een uiteenzetting van feiten en middelen. De student verstuurte tezelfdertijd een elektronische versie van deze brief via e-mail, ten titel van inlichting, aan de decaan. Als datum van het beroep geldt de datum van het postmerk van de aangetekende zending.

Het beroep moet zijn ingesteld binnen de vervaltermijn van zeven kalenderdagen te rekenen vanaf de kalenderdag na die waarop de beslissing ter kennis van de student werd gebracht. Het beroepsorgaan behandelt het beroep op stukken. Het kan evenwel elkeen van wie het de aanwezigheid nuttig acht voor de behandeling van het dossier, uitnodigen om gehoord te worden.

De beslissing van het beroepsorgaan wordt aan de student (en, in voorkomend geval, ook aan de raadsman) ter kennis gebracht binnen een termijn van twintig kalenderdagen, die ingaat op de dag na die waarop het beroep werd ingesteld. De kennisgeving gebeurt per e-mail en per aangetekende brief. Indien over het verzoekschrift niet tijdig kan worden beslist door het bevoegde facultaire beroepsorgaan, wordt dat binnen dezelfde termijn van twintig kalenderdagen ter kennis gebracht van de student en diens raadsman, in welk geval eveneens een uiterste datum wordt meegedeeld waarop kennis zal worden gegeven van de beslissing.”

Uit het gegeven dat het beroepsorgaan een beslissing neemt die aan de student ter kennis wordt gebracht, en het ontbreken van enige bepaling inzake de terugwijzing van de zaak – in voorkomend geval – naar de curriculumcommissie, moet worden afgeleid dat het facultair beroepsorgaan beschik over volheid van bevoegdheid.

Die volheid van bevoegdheid heeft tot gevolg dat de beslissing van het beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Tweede middel

In een tweede middel beroeft verzoeker zich op een schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

Het komt gepast voor eerst dit middel te behandelen.

Standpunt van partijen

Verzoeker meent dat op zijn minst een schijn van partijdigheid is gewekt, nu de twee opleidingsonderdelen die hem belemmeren om zich voor de masteropleiding in te schrijven, worden gedoceerd door de onderwijsdirecteur die de curriculumcommissie voorzit en het facultair beroepsorgaan adviseert.

Verwerende partij harerzijds ziet niet in – en is van oordeel dat verzoeker ook niet verduidelijkt – hoe het gegeven dat de titularis van de vakken uit het eerste modeltraject waarvoor verzoeker nog niet slaagde, voorzitter is van de curriculumcommissie en een advies dient te geven aan de beroepsinstantie, tot gevolg zou hebben dat de beslissing van de beroepscommissie niet meer onpartijdig zou zijn.

Nergens, zo stelt verwerende partij, wordt immers ook maar gesuggereerd dat het precies het ontbreken van een credit voor precies die twee vakken is die een belemmering vormt voor het opnemen van mastervakken. Dat geen mastervakken kunnen worden opgenomen, is volgens verwerende partij enkel en alleen het gevolg van het feit dat verzoeker nog niet slaagde voor alle vakken uit het eerste modeltrajectjaar, en daarbij doet het er niet toe te weten voor welke vakken hij nog niet slaagde. Dat hij nog niet slaagde voor alle vakken uit het eerste modeltrajectjaar van de bacheloropleiding, is een gegeven dat eenvoudig, objectief, vaststelbaar is.

Bovendien wijst verwerende partij erop dat de respectieve docent helemaal niet betrokken is bij de beraadslaging en de besluitvorming van de beroepsinstantie. De beroepsinstantie wint enkel haar advies in, maar de onderwijsdirecteur neemt niet deel aan de beraadslaging en evenmin aan de besluitvorming. Verwerende partij wijst ter zake op stuk 4 van het administratief dossier (bedoeld wordt: stuk 3), waaruit blijkt dat de onderwijsdirecteur slechts als raadgevend lid deelt uitmaakt van het facultair beroepsorgaan, zonder deel te nemen aan de beraadslaging of de besluitvorming.

In die omstandigheden kan volgens verwerende partij onmogelijk worden aangenomen dat er een schijn van partijdigheid zou bestaan doordat er een advies voorligt dat afkomstig is van een

docent die betrokken is bij de vakken waarvoor verzoeker niet slaagde en die een hinderpaal vormen voor het opnemen van vakken uit de masteropleiding.

In zijn wederantwoordnota nuanceert verzoeker dat hij er niemand van beschuldigt partijdig te zijn, en enkel wil aangeven dat er een kans bestaat dat zulks het geval is.

Verzoeker stelt verder:

“Vooreerst hebben zowel de onderwijsdirecteur als ikzelf politieke interesse waarvan mogelijks gegevens terug te vinden zijn op het internet. Onze politieke voorkeur is niet gelijklopend en het is algemeen geweten dat de onderwijsdirecteur in haar hoedanigheid van docente veel informatie (opgezocht) heeft over haar studenten. Bovendien is er ongetwijfeld een persoonlijke band tussen de onderwijsdirecteur en de leden van het facultair beroepsorgaan; op zijn minst zijn het kennissen en collega’s. Vandaar dat ik wens dat er in alle onafhankelijkheid een beslissing wordt genomen over mijn aanvraag.”

Beoordeling

De regel die verzoeker – zoals hierboven is geoordeeld: in beginsel – het recht op inschrijving in de masteropleiding ontzegt, luidt dat de student pas een geïndividualiseerd traject tussen een bacheloropleiding en een aansluitende masteropleiding kan aanvatten wanneer hij voor *alle* opleidingsonderdelen uit de bacheloropleiding een credit, tolerantie of vrijstelling kan voorleggen.

In casu heeft verzoeker voor vijf opleidingsonderdelen nog niet aan die voorwaarde voldaan. Een minderheid daarvan – met name: twee – situeren zich in het eerste modeltrajectjaar en worden gedoceerd door de onderwijsdirecteur.

Uit niets blijkt dat in het bijzonder deze twee opleidingsonderdelen het facultair beroepsorgaan ertoe hebben gebracht om tot de bestreden beslissing te komen.

Die vaststelling, samen met het gegeven dat de onderwijsdirecteur noch bij de beraadslaging, noch bij de beslissing van dat beroepsorgaan is betrokken en slechts een niet-bindend advies verleent, leidt ertoe dat het middel niet kan worden aangenomen.

Wat verzoeker in zijn wederantwoordnota voor het eerst ter sprake brengt inzake de beweerde politieke voorkeur van de onderwijsdirecteur, is een nieuw middel dat in die stand van de procedure niet op ontvankelijke wijze in het geding kan worden gebracht.

Overigens: de onderwijsdirecteur heeft niet beraadslaagd of beslist bij de totstandkoming van de bestreden beslissing, zodat de grief ook niet relevant is.

Het komt de Raad bovenbien voor dat verzoeker een verregaand hypothetische veronderstelling uit, die geen enkel begin van bewijs aandraagt dát de politieke voorkeur van hemzelf en deze van de onderwijsdirecteur verschillen én dat zulks een rol zou hebben gespeeld in het besluitvormingsproces. Het is vaste rechtspraak van de Raad dat er een vermoeden van objectiviteit en deskundigheid kleeft aan de beoordelaren en andere personeelsleden van de hogeronderwijsinstellingen, en dat dit vermoeden enkel aan de hand van duidelijke en objectieve elementen aan het wankelen kan worden gebracht.

Het is correct dat er zich omstandigheden kunnen voordoen waarin een bepaalde hoedanigheid, los van het gedrag van de betrokken persoon, een afdoende objectieve reden kan zijn opdat men zich van tussenkomst in een studievoortgangsbeslissing zou onthouden. Het louter aankleven van een verschillende politieke, ideologische, filosofische of religieuze overtuiging is niet een dergelijke reden.

Ook het gegeven ten slotte, dat de leden van het facultair beroepsorgaan kennissen en collega's van de onderwijsdirecteur zijn, is een nieuw middel dat om die reden alleen al onontvankelijk is. Bovendien kan ook die opmerking geen vermoeden van subjectiviteit in hoofde van de leden van het facultair beroepsorgaan wettigen.

Het tweede middel is ongegrond.

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing geen, of alleszins onvoldoende rekening houdt met zijn medische situatie. Hij is van oordeel dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van de voorbije academiejaren, tijdens dewelke hij te kampen had met ernstige hartproblemen en bijwerkingen van de voorgeschreven medicatie. Verzoeker stipt aan dat hij van zijn huidige medicatie veel minder problemen ondervindt.

Daarnaast veroorzaakt de bestreden beslissing voor verzoeker een ‘waarschijnlijke en onnodige verlenging’ van zijn studieperiode, met alle (financiële) gevolgen van dien.

Verwerende partij replicateert wat het eerste aspect betreft dat het facultaire beroepsorgaan zeer correct heeft vastgesteld dat verzoeker er in het verleden nooit in is geslaagd om in één academiejaar voor méér dan 31 studiepunten te slagen. Verwerende partij herinnert eraan dat verzoeker achtereenvolgens slaagde voor 31, 18, 6, 27, 21, 16 en 27 studiepunten, wat volgens haar alvast weinig uitzicht biedt op een beter studieverloop tijdens het nieuwe academiejaar. Verwerende partij erkent verder dat verzoeker inderdaad heeft opgemerkt dat zijn zwakke studievoortgang te wijten is aan zijn gezondheidsproblemen, en dat hij thans aangepaste medicatie zou nemen die minder problemen oplevert, maar wijst erop dat de beroepscommissie dit gegeven ook effectief in haar beslissing heeft meegenomen; ze geeft met name aan begrip te hebben voor de medische situatie van verzoeker, maar geeft ook mee dat het, gelet op zijn medische problemen, aan te raden is een beperkter studieprogramma op te nemen en het niet aangewezen is hem een uitzondering te verlenen op het verbod om mastervakken op te nemen ingeval men nog niet voor alle vakken uit het eerste modeltraject van de bacheloropleiding is geslaagd. Hieruit blijkt naar oordeel van verwerende partij alvast dat de beroepsinstantie niet blind is geweest voor de gezondheidsproblemen van verzoeker en ze bij de beoordeling heeft betrokken.

Het is volgens verwerende partij dan ook niet onredelijk om verzoeker – ondanks diens opmerking dat hij thans andere medicatie neemt die “volgens de eerste bevindingen beter verdragen wordt” – hem toch niet toe te laten om reeds mastervakken op te nemen. Verwerende partij wil ter zake benadrukken dat verzoeker zelf zeer vaag blijft over het resultaat van deze nieuwe medicatie en bovendien ook zeer voorzichtig blijft met betrekking tot de vraag of die medicatie zijn situatie al dan niet aanmerkelijk verbetert. Daarenboven moet volgens verwerende partij worden vastgesteld dat verzoeker aan zijn dossier geen enkel bewijs heeft toegevoegd waaruit blijkt dat zijn problemen inderdaad te wijten waren aan onaangepaste

medicatie en dat de nieuwe medicatie thans inderdaad soelaas zou bieden en een beter studieverloop tot gevolg zal hebben.

Inzake de door verzoeker vermelde financiële en studieduur-gerelateerde gevolgen van de bestreden beslissing, merkt verwerende partij op dat dit slechts een veronderstelling is die door geen enkel concreet element wordt gestaafd en dat ook uit niets blijkt dat de bestreden beslissing inderdaad tot een verlenging van de studieduur van verzoeker zal leiden. Bovendien, zo voegt verwerende partij eraan toe, zelfs indien dat het geval zou zijn, betekent zulks nog niet dat de bestreden beslissing onregelmatig of onredelijk is. Ook hier merkt verwerende partij op dat uit niets blijkt dat verzoeker méér dan 34 studiepunten zou aankunnen en zijn situatie in die zin is gewijzigd dat hij thans wel een aanmerkelijk grotere studievoortgang zal kunnen maken.

In zijn wederantwoordnota werpt verzoeker nog het volgende op:

“Mijn hartproblemen zijn reeds op het einde van mijn middelbare schoolcarrière begonnen en zijn crescendo toegenomen. Men kan aldus geen enkel jaar als referentie gebruiken voor een academiejaar in gezonde toestand. Momenteel voel ik mij stukken beter met de nieuwe medicatie, maar het langetermijneffect is en blijft een onzekerheid. Ik vraag enkel om de kans te krijgen ten volle te kunnen presteren indien ik een voldoende gezond jaar mag ervaren.

Bovendien is het geen ontregensprekelijk correcte manier van werken om rekening te houden met het aantal studiepunten. In theorie zou het aantal studiepunten een maatstaaf moeten zijn voor de werklast van een vak; in de praktijk wijst het aantal studiepunten echter enkel op het belang van een vak. Ik heb vorig jaar vakken gehaald als ‘Hydraulica’ (6SP) die in feite zouden moeten verdubbelen in aantal studiepunten. Ik ben er dan ook zeker van dat de werklast van de momenteel opgenomen vakken lager ligt dan die van de vakken die vorig jaar werden behaald.”

en

“Aangezien de gewenste major (dredging and offshore constructions) en keuzevakken zich in het eerste semester concentreren, lijkt het mij redelijk om te stellen dat het niet opnemen van mastervakken gedurende dit academiejaar (dit semester) mogelijks en waarschijnlijk zal lijden tot een verlenging van de studieloopbaan. Bovendien ben ik tijdens het begin van het semester reeds begonnen aan de projecten behorende tot de mastervakken ‘Waterbeheer en leefmilieu’ (E045860) en ‘Grondwater- en contaminantenstroming’ (E045621). De reeds bestede tijd zou nutteloos zijn geweest.”

Beoordeling

De Raad kan begrip opbrengen voor de gezondheidstoestand van verzoeker en de invloed die hij daarvan kan ondervinden bij zijn studies.

Met verwerende partij moet evenwel worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing wel degelijk met die gezondheidstoestand rekening is gehouden. Die gezondheidstoestand komt in het advies van de onderwijsdirecteur, dat door het facultair beroepsorgaan uitdrukkelijk is bijgevallen, uitdrukkelijk ter sprake.

De Raad kan er ook niet aan voorbijgaan dat verzoeker sinds de aanvang van zijn studies in de bacheloropleiding in 2011 slechts driemaal (niet) voor meer dan 50% van de opgenomen studiepunten (op opleidingsonderdelen) een credit heeft behaald (51,7% in het academiejaar 2011-2012, 54% in het academiejaar 2015-2016 en 59% in het academiejaar 2018-2019).

Wat de relevantie van behaalde credits betreft, kan de Raad verzoekers these niet bijvallen als zou het aantal studiepunten geen verband houden met de aan het onderdeel verbonden studielast. Ter zake zij verwezen naar de bepalingen van artikel I.3, 66° en 67° van de Codex Hoger Onderwijs:

“66° studieomvang: het aantal studiepunten toegekend aan een opleidingsonderdeel of aan een opleiding;

67° studiepunt: een binnen de Vlaamse Gemeenschap aanvaarde internationale eenheid die overeenstemt met ten minste 25 en ten hoogste 30 uren voorgeschreven onderwijs-, leer- en evaluatieactiviteiten en waarmee de studieomvang van elke opleiding of elk opleidingsonderdeel wordt uitgedrukt;”

Het argument van verzoeker als zou zijn gehele medische situatie thans zijn gewijzigd, kan evenmin worden bijgetreden. In zijn intern beroep gaf verzoeker immers aan dat hij “al geruime tijd” medicatie neemt, die ongewenste bijwerking geeft, en dat de huidige medicatie “beter verdragen” wordt. Hieruit blijkt weliswaar dat de wijziging in medicatie die aan het begin van academiejaar 2018-2019 werd ingevoerd, ongedaan werd gemaakt, maar daarmee wordt niet aangetoond dat de oorzaken voor de beperkte studievoortgang tussen 2011 en 2018 zijn weggenomen. Ook in zijn wederantwoordnota benadrukt verzoeker dat het langetermijneffect van de nieuwe medicatie een onzekerheid blijft. Het facultaire beroepsorgaan handelt dan ook niet onredelijk door in verzoekers toelichting onvoldoende overtuigingskracht te zien zijn studiepotentieel thans ingrijpend zou zijn verbeterd.

Verder mag het, wat de gevolgen van de bestreden beslissing betreft, als vaste rechtspraak van de Raad worden beschouwd dat de secundaire gevolgen van een studievoortgangsbeslissing in beginsel niet kunnen worden aangevoerd om de onregelmatigheid of onredelijkheid ervan aan te tonen.

De mogelijke – en vooralsnog hypothetische – financiële gevolgen van de bestreden beslissing zijn immers vreemd aan de motieven die eraan ten grondslag liggen. Hetzelfde geldt voor de mogelijke verlening van de studieduur. Naast de relatieve overtuigingskracht van het argument zelf – verzoeker is reeds acht jaar ingeschreven in de bacheloropleiding die een modeltraject van drie jaar kent – bedenkt de Raad dat verzoeker ook een kringredenering maakt. Dat de bestreden beslissing, die aan verzoeker niet toestaat om méér opleidingsonderdelen in zijn curriculum op te nemen, tot gevolg heeft dat die opleidingsonderdelen in volgende, en mogelijk bijkomende academiejaren moeten worden gevolgd, is het evident gevolg van die beslissing zelf.

Het eerste middel is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 13 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.420 van 13 november 2019 in de zaak 2019/609

In zake: Eren Refik ERBAS
 woonplaats kiezend te 9920 Lievegem
 Kasteeldreef 96

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 9 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de examencommissie van 13 september 2019 waarbij aan verzoeker de verdere inschrijving aan de Universiteit Gent wordt geweigerd en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2016-2017 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de Psychologie’.

In dat academiejaar neemt verzoeker een curriculum op van 31 studiepunten; hij behaalt geen credits. Ten gevolge van dat gebrek aan studievoortgang wordt aan verzoeker bij zijn inschrijving in dezelfde opleiding voor het academiejaar 2017-2018 een bindende voorwaarde opgelegd, die ertoe strekt dat hij voor 75% van de opgenomen studiepunten een credit moet behalen, bij gebreke waaraan hij het daaropvolgende academiejaar niet opnieuw in die studierichting zou worden toegelaten.

Tegen die beslissing stelt verzoeker geen beroep in.

In het academiejaar 2017-2018 neemt verzoeker een studieprogramma van 60 studiepunten op. Hij behaalt credits ten belope van 18 studiepunten (drie opleidingsonderdelen ten belope van 14 studiepunten in de eerste examenzittijd en één opleidingsonderdeel van 4 studiepunten in de tweede examenzittijd, waarbij hij afwezig blijft op twee andere examens).

Daar verzoekers studierendement van 30% niet beantwoordt aan de hem opgelegde voorwaarde, wordt de verdere inschrijving in de studierichting ‘Psychologie’ hem geweigerd.

Ook tegen die beslissing stelt verzoeker geen beroep in.

In het academiejaar 2018-2019 schrijft verzoeker zich in voor de studierichting ‘Bachelor of Science in de Criminologie’.

Hij neemt een studieprogramma op van 60 studiepunten. Bij de eerste examenzittijd neemt verzoeker deel aan alle examens, en behaalt hij voor drie opleidingsonderdelen een credit (ten belope van 16 studiepunten). Bij de tweede examenzittijd behaalt verzoeker een bijkomende credit voor één opleidingsonderdeel (8 studiepunten).

Het studierendement van verzoeker bedraagt in het academiejaar 2018-2019 aldus 40%.

Aangezien verzoeker daardoor gespreid over drie academiejaren voor minder dan een derde van de opgenomen studiepunten een credit behaalde (met name: 42/151), wordt hem op

grond van artikel 24, §2 van het onderwijs- en examenreglement de verdere inschrijving aan de Universiteit Gent geweigerd.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Tegen die beslissing stelt verzoeker op 12 september 2019 het volgende intern beroep in:

“Met dit wil ik Eren Refik Erbas, een intern beroep [aantekenen] tot de nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 11 september 2019 houdende weigering tot verdere inschrijving aan UGent.

In [het] academiejaar 2016-2017 (tweede semester), 2017-2018, 2018-2019 is Eren Refik Erbas ingeschreven in de opleidingen Bachelor of Science in de psychologie en vervolgens Bachelor of Science in de criminologische wetenschappen. Na overeen de academiejaren een totaal curriculum van 151 studiepunten te hebben opgenomen en voor 42 studiepunten een credit te hebben behaald (9 te kort voor herinschrijving), wordt de verdere inschrijving in [de] opleiding criminologie en UGent geweigerd.

Eren Refik Erbas heeft doorheen de academiejaren telkens een [substantiële] studievoortgang geboekt, maar omdat hij in de eerste inschrijving in het tweede semester van [het] academiejaar 2016-2017 een enorme achterstand had komende van [het] middelbaar (richting: TSO/BSO) was het een heel moeilijke bergop-situatie. Dit terwijl Eren Refik Erbas te maken had met een gezondheidsprobleem [], namelijk ‘morbide obesitas’, waar[mee] hij ook in die tweeënhalve jaren [] gevochten heeft, fysiek en mentaal, met een positieve uitkomst als gevolg. In de bijlage bevindt zich de nodige motivatiebrief en de punt[en]lijsten van alle drie academiejaren.”

De institutionele beroepscommissie behandelt het beroep in zitting van 4 oktober 2019 en verklaart het op basis van de volgende overwegingen ongegrond:

“(…)

De betrokken vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

- De student geeft aan eerst psychologie gestart te hebben en daarna criminologische wetenschappen.
- De student verklaart telkens substantiële studievoortgang geboekt te hebben maar geeft aan dat hij een enorme achterstand had door van het middelbaar (TSO/BSO) te komen.
- De student geeft aan dat hij meermaals buiten de universiteit bijles gevolgd heeft.
- De student verklaart dat hij gezondheidsproblemen had namelijk morbide obesitas en daar jaren zowel fysiek als mentaal tegen gevochten heeft, met een positief resultaat.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennissenomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van [dien] aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De student schreef zich voor het eerst in aan de UGent in het academiejaar 2016-2017 voor de bachelor of science in de psychologie. Hoewel de student, zeker in het tweede jaar aan de UGent, inspanningen leverde en aan de examens deelnam, haalde hij gedurende twee academiejaren een bedroevend laag resultaat waarbij hij het eerste jaar geen enkel en het tweede jaar slechts 4 van de 13 creditbewijzen behaalde. De student werd hierdoor een verdere inschrijving in de bachelor of science in de psychologie geweigerd conform artikel 24, §1.
- De student ging hier niet tegen in beroep maar heroriënteerde naar de opleiding bachelor of science in de criminologische wetenschappen. Hoewel de studies iets beter vlotten, is hij echter ook in deze richting er niet in geslaagd om voor de helft van de opgenomen credits te slagen en voldoet hij na drie academiejaren niet aan de regel dat hij voor 1/3 van de opgenomen opleidingsonderdelen moet geslaagd zijn.
- De institutionele beroepscommissie is op basis van de globale studievoortgang van de student na drie academiejaren aan de UGent van mening dat de universiteit, althans op dit ogenblik, niet de juiste plaats is voor de student. De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor de persoonlijke problemen van de student en onderkent dat deze een invloed kunnen hebben gehad op de studeerprestaties maar acht deze niet dermate verantwoordelijk om het gebrek aan studievoortgang volledig te verantwoorden noch om aan te nemen dat de studievoortgang in 2019-2020 opmerkelijk zou verbeteren.
- De student heeft momenteel nog voldoende leerkrediet om zich positief te heroriënteren naar een professionele bacheloropleiding en de commissie raadt de student aan dit dan ook te doen.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2019-2020 bekragtigd.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid – ambtshalve exceptie

Verwerende partij betwist, wat het voorwerp van het beroep betreft, niet de ontvankelijkheid ervan.

De Raad onderzoekt die ontvankelijkheid desnoods ambtshalve.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen luidt artikel 100, §6 van het onderwijs- en examenreglement als volgt:

§6. De Institutionele Beroepscommissie beslist:

- hetzij tot de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van de onontvankelijkheid ervan of van haar onbevoegdheid ervoor;
- hetzij tot het bevestigen van de door het beroep bestreden beslissing;
- hetzij tot het herzien van de door het beroep bestreden beslissing. De Institutionele Beroepscommissie beschikt daarbij over dezelfde bevoegdheden als de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen. Ingeval een beroep werd ingesteld tegen een examenbeslissing die een eindoordeel inhoudt omtrent een opleidingsonderdeel, en de Institutionele Beroepscommissie van oordeel is over onvoldoende gegevens te beschikken om het afgelegde examen daadwerkelijk te herbeoordelen, kan zij beslissen tot het toekennen van een nieuwe examenkans aan de betrokken student. Ze bepaalt daarbij eveneens de modaliteiten van het examen.

Hieruit blijkt dat de interne beroepsinstantie van de Universiteit Gent beschikt over volheid van bevoegdheid.

Die volheid van bevoegdheid heeft tot gevolg dat de beslissing van het beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoeker steunt een eerste middel op een schending van artikel 24 van de Grondwet.

Standpunt van partijen

Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing hem ertoe verplicht om een professionele bacheloropleiding te volgen, en dat hij aan de hogescholen geen gelijkaardige studierichting kan volgen als wat hij aan de universiteit beoogt, wat volgens verzoeker, mogelijks indirect, een “preventieve actie is voor keuzevrijheid”.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij vooreerst dat de bestreden beslissing de onderwijsvrijheid van de student inderdaad enigszins beperkt, in die zin dat hij in 2019-20 niet kan kiezen voor een inschrijving aan de Universiteit Gent, maar dit heeft niet tot gevolg dat de bestreden beslissing strijdig zou zijn met artikel 24 van de Grondwet. De onderwijsvrijheid gaat immers volgens verwerende partij niet zo ver dat een student te allen tijde en onvoorwaardelijk zou moeten kunnen kiezen voor de opleiding of de instelling die zijn voorkeur geniet. Er kunnen, nog steeds volgens verwerende partij, meer bepaald redenen zijn die een beperking van die vrijheid rechtvaardigen, zoals precies de vaststelling dat een student er niet in slaagt om een redelijke studievoortgang te maken. Die beperking, zo merkt verwerende partij nog op, is overigens niet het gevolg van de beslissing van de institutionele beroepscommissie, maar wel en in eerste instantie van de Codex Hoger Onderwijs, die toelaat dat een instelling in dergelijk geval een student weigert in te schrijven.

Verwerende partij stipt verder ook nog aan dat het niet zo is dat verzoeker thans enkel nog zou kunnen inschrijven voor een hogeschoolopleiding. Hoewel de institutionele beroepscommissie hem wel aanraadt om dat te doen, belet immers niets verzoeker om toch opnieuw in te schrijven aan een universiteit, zij het dat een inschrijving aan de Universiteit Gent niet mogelijk is voor het academiejaar 2019-2020.

In zijn wederantwoordnota komt verzoeker op dit middel niet meer terug.

Beoordeling

Artikel 24 van de Grondwet luidt, voor zover als relevant, als volgt:

“§1. Het onderwijs is vrij; elke preventieve maatregel is verboden; de bestraffing van de misdrijven wordt alleen door de wet of het decreet geregeld.

De gemeenschap waarborgt de keuzevrijheid van de ouders.

De gemeenschap richt neutraal onderwijs in. De neutraliteit houdt onder meer in, de eerbied voor de filosofische, ideologische of godsdienstige opvattingen van de ouders en de leerlingen.

De scholen ingericht door openbare besturen bieden, tot het einde van de leerplicht, de keuze aan tussen onderricht in een der erkende godsdiensten en de niet-confessionele zedenleer.

§2. (...)

§3. Ieder heeft recht op onderwijs, met eerbiediging van de fundamentele rechten en vrijheden. De toegang tot het onderwijs is kosteloos tot het einde van de leerplicht.

Alle leerlingen die leerplichtig zijn, hebben ten laste van de gemeenschap recht op een morele of religieuze opvoeding.

§4. (...)

§5. (...)"

Het verbod op preventieve maatregelen waar verzoeker zich op beroept, ziet op de actieve onderwijsvrijheid van de schoolbesturen. Zij is op verzoeker niet van toepassing. In dat opzicht is het middel niet gegrond.

Daarnaast geldt dat het recht op onderwijs en de vrije schoolkeuze, zoals vele andere grondrechten, niet absoluut zijn en derhalve aan beperkingen en modaliteiten kunnen worden onderworpen. Verzoeker heeft zijn recht op vrije schoolkeuze in het hoger onderwijs kunnen uitoefenen bij zijn inschrijving aan de Universiteit Gent. Bij de uitoefening van dat recht en middels zijn inschrijving, is hij een hoofdzakelijk contractuele relatie aangegaan, waarbij hij zich heeft onderworpen aan de voorschriften van het onderwijs- en examenreglement, alsook aan de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs.

Net zoals een student die omwille van een (examen)tuchtsanctie definitief van een hogeronderwijsinstelling wordt verwijderd, of een leerling die bij wege van een tuchtsanctie definitief wordt verwijderd uit een school van het leerplichtonderwijs zich ook niet op hun vrije schoolkeuze kunnen beroepen om alsnog een nieuwe inschrijving in die onderwijsinstelling af-

te dwingen, kan verzoeker zich niet onttrekken aan de rechtsregels die van toepassing zijn op de weigering tot inschrijving als maatregel van studievoortgangsbewaking.

Ter zake laat artikel II.246, §1 van de Codex Hoger Onderwijs toe dat een hogeronderwijsinstelling maatregelen van studievoortgangsbewaking neemt, en dat de sanctie op het niet-nakomen van een bindende voorwaarde erin kan bestaan dat de student de verdere inschrijving aan de instelling wordt geweigerd.

Verzoeker betoogt niet, laat staan bewijst, dat deze bepaling op zich in strijd is met artikel 24 van de Grondwet, en voert evenmin aan dat artikel 24 van het onderwijs- en examenreglement met de Grondwet of de Codex Hoger Onderwijs op gespannen voet zou staan.

Verzoeker heeft de bindende voorwaarden die hem zijn opgelegd niet in rechte aangevochten, en betwist niet dat hij zich thans in de voorwaarden bevindt opdat hem een verdere inschrijving wordt geweigerd.

In dat opzicht strijdt de bestreden beslissing niet met de in artikel 24 van de Grondwet gewaarborgde rechten.

Tot slot moet verwerende partij, wat de draagwijdte van de bestreden beslissing betreft, worden bijgevallen. De bestreden beslissing strekt er enkel toe dat verzoeker gedurende één academiejaar een herinschrijving aan de Universiteit Gent wordt geweigerd; zij sluit verzoeker niet uit van een inschrijving aan een andere universiteit, ook niet van een inschrijving in de opleiding ‘Bachelor of Science in de Psychologie’ of in de opleiding ‘Bachelor of Science in de Criminologie’.

Het eerste middel is niet gegrond.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker verwijt aan de bestreden beslissing dat zij enkel steunt op de credits die werden behaald, en weinig of geen belang hecht aan de vakken waarvoor verzoeker nipt niet slaagde (9/20), en tegen wier resultaten verzoeker geen beroep heeft ingesteld omdat hij de evaluaties van zijn professoren respecteert.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat verzoeker in de tweede zittijd van het academiejaar 2018-2019 inderdaad voor twee vakken een 9/20 behaalde, maar dat dit onvoldoendes blijven en dat die cijfers niet aantonen dat verzoeker globaal genomen een kans maakt op een betere studievoortgang.

Ook op dit middel lijkt verzoeker in zijn wederantwoordnota niet meer terug te komen.

Beoordeling

Krachtens artikel II.294, §2, vierde lid van de Codex Hoger Onderwijs kan een verzoekende partij in een beroep bij de Raad geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Op grond van de stukken waarop hij vermag acht te slaan, moet de Raad vaststellen dat verzoeker in zijn intern beroep geen middel heeft opgeworpen dat uitdrukkelijk of zelfs maar impliciet gewag maakt van het feit dat het niet-behalen van een credit voor verschillende opleidingsonderdelen steunt op een slechts miniem tekort, hetzij een examencijfer van 9/20.

Noch in zijn eigenlijk intern beroep, noch in de daarbij gevoegde ‘motivatiebrief’ maakt verzoeker melding van die geringe tekorten of de gevolgen die daaraan zouden moeten worden verbonden bij de beslissing over zijn mogelijkheid tot verdere inschrijving.

Het middel moet derhalve in de huidige stand van de procedure worden beschouwd als nieuw, en bijgevolg onontvankelijk.

Derde middel

In een derde middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel en een onjuiste feitenvinding.

Standpunt van partijen

Verzoeker werpt in zijn verzoekschrift het volgende op (de Raad citeert letterlijk):

“De institutionele beroepscommissie is van mening dat de fysieke en mentale verbetering gebrekkig en niet volledig te verantwoorden is, het is niet professioneel ondersteund maar is wel empirisch ondersteund.”

Beoordeling

De organen van de hogeronderwijsinstelling beschikken over een ruime discretionaire bevoegdheid bij de beoordeling van de feitelijke omstandigheden en het vervolgens nemen van een studievoortgangsbeslissing. Die bevoegdheid is begrensd door het positief recht en door de beginselen van behoorlijk bestuur. De Raad is geen beroepsinstantie die deze beoordeling vermag over te doen en naar eigen inzichten een eigen beslissing in de plaats kan stellen.

Beperkt tot de marginale toetsing als wettigheidsrechter, is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing, door te oordelen dat de door verzoeker aangevoerde mentale en fysieke omstandigheden in het licht van alle vorhanden zijnde gegevens niet een dermate grote invloed kunnen hebben gehad dat zij het vastgestelde gebrek aan studievoortgang kunnen verklaren, niet de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat en afdoende steunt op verifieerbare gegevens.

Het derde middel is ongegrond.

Vierde middel

In een vierde middel beroept verzoeker zich op het evenredigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat doordat de beslissing op intern beroep na oktober 2019 tot stand is gekomen, zijn studies bij andere instellingen worden bemoeilijkt en hij minstens een maand studies moet inhalen of zelfs niet kan deelnemen aan “nieuwe en onbekende lesleerstoffen en/of projecten.”

In haar antwoordnota zet verwerende partij uiteen dat de bestreden beslissing weliswaar ‘pas’ op 4 oktober 2019 werd genomen, maar dat dit binnen de decretale beslissingstermijn was en dat de beslissing ook zeer snel nadien via e-mail ter beschikking werd gesteld van de student. Hoe dan ook ziet verwerende partij niet in hoe het feit dat de institutionele beroepscommissie het dossier van verzoeker pas op 4 oktober behandelde, haar beslissing onregelmatig zou kunnen maken. Verwerende partij merkt ook op dat niets de student kon beletten om ondertussen al een inschrijving te nemen aan een andere hogeronderwijsinstelling. Werd zijn beroep gegrond bevonden, dan zou hij die andere inschrijving immers nog probleemloos ongedaan kunnen hebben maken en zich terug hebben kunnen inschrijven aan de Universiteit Gent. Het is in de ogen van verwerende partij dan ook de eigen keuze van verzoeker geweest om dat niet te doen en om de afloop van zijn beroep af te wachten.

Beoordeling

Het is, gelet op de academische kalender, in de meeste universiteiten onvermijdelijk dat de proclamatie na de laatste examenzittijd pas in de loop van de maand september kan gebeuren, wat op zich tot gevolg heeft dat de afwikkeling van een interne beroepsprocedure tot oktober kan duren.

Dit heeft op zich niet de onregelmatigheid van de beslissing tot gevolg.

Met verwerende partij kan overigens worden vastgesteld dat verzoeker geenszins verplicht was om tot die eindbeslissing passief te blijven. Zo hij meende dat het verlies van hoorcolleges e.d. hem een nadeel zou berokkenen, dan had verzoeker zich ondertussen in een andere instelling – hogeschool of universiteit – kunnen inschrijven.

Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 13 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Piet Versweyveld	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.416 van 13 november 2019 in de zaak 2019/610

In zake: Ellie UGBEBOR
woonplaats kiezend te 2018 Antwerpen
Sanderusstraat 69/1

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de examencommissie van 12 september 2019 waarbij aan verzoekster de verdere inschrijving wordt geweigerd en van de beslissing van de beroepscommissie van de opleiding Psychologie van 23 september 2019 waarbij het intern beroep deels gegrond en deels ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Anneleen De Meu, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2016-2017 ingeschreven in de opleiding ‘Schakelprogramma Master of Science in de Psychologie’ en sedert het academiejaar 2017-2018 ook in de aansluitende masteropleiding.

Na het academiejaar 2017-2018 wordt aan verzoekster als maatregel van studievoortgangsbewaking een bindende voorwaarde opgelegd binnen zowel het schakelprogramma als de masteropleiding.

Op het einde van het academiejaar 2018-2019 blijkt verzoekster aan geen van deze bindende voorwaarden te hebben voldaan. Op 12 september 2019 beslist de examencommissie om verzoekster de verdere inschrijving te weigeren.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 17 september 2019 tekent verzoekster tegen die beslissing een intern beroep aan.

In haar beslissing van 23 september 2019 besluit de interne beroepscommissie om de weigering voor het schakelprogramma op te heffen en om te zetten in een toelating onder bindende voorwaarden, en de weigering tot inschrijving voor de masteropleiding te handhaven.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Ten einde de tegenspraak te waarborgen, heeft de Raad partijen de volgende vraag voorgelegd:

“Artikel II.294, §2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs schrijft voor dat een beroep dat bij de Raad wordt ingesteld, op straffe van onontvankelijk wordt ondertekend door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het bij de Raad geregistreerde beroep is niet ondertekend, zodat de vraag rijst naar de ontvankelijkheid ervan.

Ten einde de tegensprekelijkheid van het debat te waarborgen, worden partijen verzocht om hieromtrent standpunt in te nemen.”

Standpunt van partijen

Verzoekster heeft in antwoord op de voormelde vraag aan de Raad het volgende standpunt overgemaakt:

“De reden van het ontbreken van een handtekening in het verzoekschrift komt door de druk en stress die ik die dag voelde. Ik heb tot de laatste dag alle documenten kunnen verzamelen en moeten afdrukken en kopiëren. Hierdoor ben ik het vergeten het verzoekschrift te ondertekenen. Ik heb hiervoor telefonisch contact met de raad opgenomen. Er werd mij toen gezegd dat indien in bijlage een document met mijn handtekening zou zitten, dit eventueel gezien kon worden als ondertekening van het verzoekschrift. Die beslissing ligt uiteraard bij de Raad. Ik meen mij inderdaad te herinneren dat er een document in bijlage zit die door mij is gehandtekend. Ook werd mij meegeleerd dat mijn telefonisch contact zou toegevoegd worden aan het dossier. Het is echter de allereerste keer dat ik in contact kom met een juridische procedure, waardoor ik in stressmodus het verzoekschrift zo goed en zo volledig mogelijk heb willen aanvullen. Ik hoop van harte dat mijn handtekening in bijlage als ontvankelijk wordt beschouwd.”

Verwerende partij harerzijds deelt het volgende mee:

“Bij nazicht stelt de verwerende partij vast dat het verzoekschrift niet ondertekend werd, voorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven bij art. II.294, § 2, 2^e lid van de Codex Hoger Onderwijs.
De door verzoekende partij aangevoerde elementen maken geen overmacht uit, die het niet vervullen van deze voorwaarde zouden kunnen verschonen.”

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft met betrekking tot de beroepen bij de Raad voor:

“§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.
Het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman.
(...)"

De ondertekening van het verzoekschrift is een vormvoorschrift dat uitdrukkelijk op straffe van onontvankelijk is voorgeschreven.

Te dezen is het verzoekschrift niet door verzoekster ondertekend. Deze vaststelling volstaat om tot de onontvankelijkheid van het beroep te besluiten.

Het gegeven dat er zich tussen de stukken die door verzoekster zijn meegeleid een formulier bevindt dat haar handtekening draagt, volstaat niet om de Raad tot een ander besluit te brengen.

Daargelaten of een handtekening die enkel in stukken voorkomt het voormelde voorschrift van artikel II.294, §2 buiten toepassing kan stellen *c.q.* kan doen aannemen dat eraan alsnog is voldaan, is de Raad van oordeel dat een dergelijk stuk dan minstens op het intern beroep betrekking moet hebben, wat te dezen niet het geval is.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 13 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder, voorzitter van de Raad
Jan Geens bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyvelt bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door
Freya Gheysen secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze

beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.415 van 13 november 2019 in de zaak 2019/613

In zake: Thalia LYCKE
woonplaats kiezend te 8200 Sint-Andries
Koning Leopold III-laan 35

tegen:

HOGESCHOOL GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eva Bral
kantoor houdend te 9000 Gent
Henleykaai 3R
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 9 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de examencommissie van 11 september 2019 waarbij verzoekster voor het opleidingsonderdeel ‘Medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten’ een examencijfer van 8/20 krijgt van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Hogeschool Gent van 1 oktober 2019.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en advocaat Eva Bral, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor na bachelor in het zorgmanagement’.

Tot het curriculum van verzoekster behoort het opleidingsonderdeel ‘Medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten’. In de tweede examenzittijd behaalt verzoekster daarvoor een examencijfer van 8/20; zij wordt voor de opleiding niet-geslaagd verklaard.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

De proclamatie vindt plaats op 11 september 2019.

Op 16 september 2019 stelt verzoekster het volgend intern beroep in:

“Met deze brief zou ik graag beroep willen aantekenen tegen de eindbeslissing van de examencommissie omtrent mijn eindresultaten om mijn diploma te behalen. Ten eerste heb ik maar één tekort verworven van 8/20, terwijl ik voor de rest van de opleidingsonderdelen geslaagd ben met 10, 12, 13, 16 etc. Op dat vlak moeten deze scores dit tekort ook wel compenseren. Ik kan u verzekeren dat ik hiervoor hard gewerkt heb om goede scores te kunnen behalen en zo mijn diploma te kunnen krijgen. Daarnaast heb ik ondertussen ook al twee diploma’s (ergotherapie en toegepaste psychologie) behaald binnen het hoger onderwijs, waarbij ik in de opleiding van toegepaste psychologie ook een niet te groot tekort heb behaald in het laatste jaar en toch een tolerantie heb gekregen. Deze opleiding heb ik gevolgd binnen dezelfde associatie van universiteit Gent, waarbij het wel vreemd klinkt dat dit niet zou kunnen binnen de Hogeschool Gent. Het vak waarvoor ik niet geslaagd ben is ook één van de vakken waarbij het minste studiepunten in verworven moet worden nl. vijf studiepunten. Voor alle andere vakken waarbij er meer studiepunten verworven moeten worden, heb ik goede punten gescoord. Om eerlijk te zijn, was het examen oneerlijk verdeeld voor een vak van vijf studiepunten, 4 multiple choice vragen, die zwaarder doorwegen dan het andere deel.

Ik vind het niet eerlijk dat ik voor zo'n klein tekort nog eens een jaar moet betalen, terwijl ik al ga werken.

Hopelijk krijg ik hier meer duidelijk hieromtrent en kan ik uiteindelijk mijn diploma behalen.

De interne beroepscommissie behandelt dit intern beroep in zitting van 30 september 2019, en beslist het volgende:

“(…)

De interne beroepscommissie stelt het volgende vast:

- de studente ondertekende haar opleidingscontract voor akkoord (bijlage 1);

- de student behaalde bij haar laatste examen kans een 8/20 voor het opleidingsonderdeel medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten (studieoverzicht bijlage 2);
 - de student betwist het behaalde cijfer niet, ze geeft enkel aan dat het examen ‘oneerlijk verdeeld was voor een vak van 5 studiepunten’. De student geeft niet aan dat er sprake zou zijn van een incorrecte beoordeling;
 - het opleidingsonderdeel *medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten* telt 5 studiepunten;
 - het opleidingsonderdeel *medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten* is niet uitgesloten van deliberatie (studiefiche bijlage)
 - in artikel 56 van de geldende onderwijs- en examenregeling is het beoordelingskader voor toekennen van een diploma vastgelegd. Paragraaf 2 omschrijft de cumulatieve voorwaarden voor het automatisch geslaagd verklaaren en het verwerven van het bachelordiploma wanneer niet voor alle opleidingsonderdelen een credit werd behaald:
 1. de student voldoet aan de vereiste toelatingsvoorwaarden en de student heeft voor elk opleidingsonderdeel behorend tot het opleidingsprogramma van een diploma/getuigschrift een examencijfer behaald (uitgezonderd EVK en EVC);
 2. de student heeft voor maximum twee opleidingsonderdelen minder dan 10/20 behaald en heeft voor de betreffende opleidingsonderdelen de meest recente examenkans benut;
 3. de student heeft voor alle opleidingsonderdelen minimaal een 9/20 behaald;
 4. de impact van tekort: het tekort is beperkt tot 6 gewogen buispunten (de studiepunten van het opleidingsonderdeel worden als wegingsfactor gebruikt);
 - gezien de student een 8/20 behaalde tijdens de laatste examenkans voor een opleidingsonderdeel van 5 studiepunten, voldoet zij niet aan de derde en vierde van bovenstaande cumulatieve voorwaarden om automatisch geslaagd verklaard te worden voor het behalen van het bachelordiploma;
 - de Codex Hoger Onderwijs voorziet in de mogelijkheid tot deliberatie op grond van artikel II.229 dat stelt:

De student wordt door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. De toepassing van dit artikel verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen behaald heeft;
 - artikel 55 §2 van de geldende onderwijs- en examenregeling bepaalt de bevoegdheid van de examencommissie: *De examencommissie kan de student die niet voldoet aan de voorwaarden zoals omschreven in art. 56, §1 en §2, geslaagd verklaaren voor de opleiding indien de student alle examens die behoren tot het opleidingsprogramma heeft afgelegd, en de examencommissie op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.*
- Paragraaf 3 stelt: *De examencommissie kan op verzoek van de voorzitter fysiek worden bijeengeroepen.;*

- de examencommissie komt enkel fysiek samen indien melding wordt gemaakt van een student(e) die, hoewel hij/zij “niet voldoet aan de voorwaarden zoals omschreven in art. 56 §1 en §2” toch “de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zou hebben”;
- samenkomst van de examencommissie is logischerwijze steeds gepland nadat de punten verwerkt zijn en kort voor de bekendmaking van de punten;
- aangezien er op dat ogenblik geen melding was van bijzondere omstandigheden voor deze studente is de examencommissie voor deze studente niet fysiek samengekomen en heeft de examencommissie beslist om geen afwijking van de automatische deliberatieregels toe te staan;
- uit eerdere beslissingen van de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen blijkt dat bij deliberatie op grond van art. II.229 van de Codex Hoger Onderwijs volgende vragen moeten gesteld worden: Nagaan in hoeverre er sprake is van individuele bijzondere omstandigheden (persoonlijke en/of studiegerelateerde) en zo ja, nagaan in hoeverre de studente – ondanks het tekort/de tekorten – toch de globale opleidingsdoelstellingen heeft behaald;
- met betrekking tot de uitzonderlijke studiegerelateerde omstandigheden blijkt uit eerdere beslissingen van de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen dat ook een beperkt niet-delibereerbaar tekort in een heel studietraject kan gezien worden als uitzonderlijke omstandigheid, waarna moet beoordeeld worden of de studente de globale opleidingsdoelstellingen – ondanks dit tekort – al dan niet heeft behaald. Het is aan de studente zelf om aan te tonen dat er individuele bijzondere omstandigheden zijn en dat de globale opleidingsdoelstellingen zijn bereikt;
- middels het verzoekschrift aan de interne beroepscommissie heeft de studente melding gemaakt van uitzonderlijke studiegerelateerde omstandigheden, zijnde het feit dat zij slechts voor 1 opleidingsonderdeel geen credit heeft behaald. Ook verwijst ze naar het feit dat ze reeds twee diploma's heeft behaald en werkt.

De interne beroepscommissie heeft de bevoegdheid om een studievoortgangsbeslissing te bevestigen of te herzien. Zij heeft hierbij de mogelijkheid om een beslissing te vernietigen en een nieuwe beslissing te eisen.

De interne beroepscommissie beslist om het door de studente aangeleverde dossier intern te verwijzen naar de examencommissie, die zal beslissen of deliberatie voor het opleidingsonderdeel medewerkers-, klanten-, maatschappijen ondernemingsresultaten mogelijk is en of de studente de globale opleidingsdoelstellingen heeft behaald. Conform de geldende onderwijs- en examenregeling zal de beslissing worden opgenomen in een beraadslagingsverslag, evenals de motivering ervan.

De studente heeft geen contact opgenomen met de ombudspersoon.

Beslissing van de interne beroepscommissie

De interne beroepscommissie beslist om het beroep gegrond te verklaren.

De interne beroepscommissie beslist om de beslissing van de examencommissie over het behalen van het diploma bachelor in het zorgmanagement te vernietigen. De examencommissie dient fysiek samen te komen en een gemotiveerd oordeel te vellen over het al dan niet behalen van de globale opleidingsdoelstellingen en bijgevolg het al dan niet toekennen van het bachelordiploma aan de studente.

De examencommissie dient ten laatste op woensdag 16 oktober 2019 een nieuwe beslissing te nemen.”

De examencommissie komt opnieuw samen op 1 oktober 2019 en neemt ten aanzien van verzoekster de volgende beslissing:

“ 1. Situering

Thalia Lycke is in academiejaar 2018-2019 studente bachelor na bachelor in het zorgmanagement. Zij heeft alle opleidingsonderdelen in de opleiding opgenomen. Na de examens van de derde examenperiode (tweede examenkans) heeft zij nog 1 tekort, namelijk

- 8 op 20 voor het opleidingsonderdeel Medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten (5 studiepunten).

Aldus voldoet zij niet aan de bepalingen van het OER, art 56 51:

Een student verwerft automatisch een diploma of getuigschrift van een opleiding wanneer hij voldoet aan de vereiste inschrijvingsvoorwaarden en als hij voor elk opleidingsonderdeel behorend tot zijn opleidingsprogramma van een diploma/getuigschrift een creditbewijs heeft behaald (uitgezonderd EVK en EVC).

Zij voldoet evenmin aan de bepalingen van het OER, art. 56, §2:

In afwijking van §1 wordt een student automatisch geslaagd verklaard en verwerft hij een diploma van bachelor of een getuigschrift van een postgraduaat indien voldaan is aan volgende cumulatieve voorwaarden:

- *de student voldoet aan de vereiste toelatingsvoorwaarden en de student heeft voor elk opleidingsonderdeel behorend tot het opleidingsprogramma van een diploma/getuigschrift een examencijfer behaald (uitgezonderd EVK en EVC);*
- *de student heeft voor maximum twee opleidingsonderdelen minder dan 10/20 behaald en heeft voor de betreffende opleidingsonderdelen de meest recente examenkans benut;*
- *de student heeft voor alle opleidingsonderdelen minimaal een 9/20 behaald;*
- *de impact van tekort: het tekort is beperkt tot 6 gewogen buispunten (de studiepunten van het opleidingsonderdeel worden als wegingsfactor gebruikt).*

Gezien de studente een 8/20 behaalde voor een opleidingsonderdeel van 5 studiepunten voldoet zij niet aan bovenstaande cumulatieve voorwaarden om automatisch geslaagd verklaard te worden voor het behalen van het diploma bachelor na bachelor in het zorgmanagement.

De Codex Hoger Onderwijs voorziet in de mogelijkheid tot deliberatie op grond van artikel II.229 dat stelt dat de student door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard wordt als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. De toepassing van dit artikel verwacht dat de studente kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat zij kan aantonen dat zij de doelstellingen globaal genomen behaald heeft.

Uit eerdere beslissingen van de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen blijkt dat bij deliberatie op grond van art. 11.229 van de Codex Hoger Onderwijs volgende vragen moeten gesteld worden: in hoeverre is er sprake van individuele bijzondere (persoonlijke en/of studiegerelateerde) omstandigheden en zo ja, nagaan in hoeverre de student - ondanks het tekort/de tekorten - toch de globale opleidingsdoelstellingen heeft behaald.

Met betrekking tot de uitzonderlijke studiegerelateerde omstandigheden blijkt uit eerdere beslissingen van de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen dat ook één niet-delibereerbaar tekort in een heel studietraject kan worden gezien als uitzonderlijke omstandigheid, waarna moet beoordeeld worden of de student de globale opleidingsdoelstellingen – ondanks dit tekort – al dan niet heeft behaald. Het is aan de student zelf om aan te tonen dat er individuele bijzondere omstandigheden zijn en dat de globale opleidingsdoelstellingen zijn bereikt.

Middels het verzoekschrift aan de interne beroepscommissie heeft de studente alsnog melding gemaakt van uitzonderlijke studiegerelateerde omstandigheden, namelijk 1 niet-delibereerbaar tekort in een heel studietraject. De studente heeft een dossier ingediend bij de interne beroepscommissie met de bedoeling aan te tonen dat er sprake is van een uitzonderlijke omstandigheid en dat zij de globale opleidingsdoelstellingen heeft bereikt.

De studente deed geen melding van de uitzonderlijke studiegerelateerde omstandigheden aan de ombudsvrouw of de studietrajectbegeleider, noch aan de voorzitter van de opleidingscommissie.

De examencommissie dient, op basis van het door de studente aangeleverde dossier en conform de geldende onderwijs- en examenregeling, te beslissen of de studente de globale opleidingsdoelstellingen heeft behaald.

2. Beraadslaging

De examencommissie neemt het dossier van Thalia Lycke door. Ze bekijkt daarbij de brief van de studente, haar opleidingscontract, haar studieoverzicht en de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel Medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten.

De studente haalt in haar verzoekschrift aan:

- dat zij voor alle opleidingsonderdelen het credit verworven heeft behalve voor het opleidingsonderdeel Medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten. De andere opleidingsonderdelen zouden dit tekort compenseren;
- dat zij reeds 2 diploma's binnen het Hoger Onderwijs behaalde. Voor Toegepaste psychologie werd een tekort getolereerd;
- dat het examen Medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten oneerlijk verdeeld was voor een vak van 5 studiepunten: “4 multiple choice vragen, die zwaarder doorwegen dan een ander deel”;
- dat zij reeds werkt.

De studente behaalde een 8/20 voor een opleidingsonderdeel van 5 studiepunten, nl. het opleidingsonderdeel Medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten.

De examencommissie stelt vast dat dit tekort buiten de deliberatieprincipes valt zoals opgenomen in art 56 §2. De examencommissie stelt ook vast dat door dit tekort van 10 gewogen buispunten de globale opleidingsdoelstellingen niet bereikt zijn. De studente toont in haar dossier evenmin aan dat zij het vereiste beheersingsniveau van het opleidingsonderdeel Medewerkers-, klanten-, maatschappij- en ondernemingsresultaten behaald heeft en verwijst enkel naar het feit dat zij al 2 diploma's Hoger Onderwijs behaalde. Enkel de vaststelling dat zij 2 diploma's behaald heeft en het argument dat zij al aan het werk is, bewijzen op zich niet dat zij de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt heeft.

3. Conclusie

De examencommissie stelt vast dat Thalia Lycke voor 1 opleidingsonderdeel niet geslaagd is; dat zij deze resultaten niet in twijfel trekt; dat zij niet voldoet aan de bepalingen van OER, art 5651 en 52; en dat de globale opleidingsdoelstellingen niet bereikt zijn.

Derhalve stelt de examencommissie vast dat Thalia Lycke niet geslaagd is.”

Dit is de tweede bestreden beslissing. Zij wordt aan verzoekster betekend bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2019.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij voert aan dat de eerste bestreden beslissing niet het voorwerp van huidig beroep bij de Raad kan uitmaken, daar de interne beroepscommissie over volheid van bevoegdheid beschikt en haar beslissing derhalve in de plaats komt van de initiële examenbeslissing.

Deze laatste is daardoor uit de rechtsorde verdwenen, zodat zij niet in rechte aanvechtbaar is.

Beoordeling

Verzoekster richt haar beroep zowel tegen de initiële examenbeslissing waarbij het examencijfer voor het betrokken opleidingsonderdeel werd vastgelegd en verzoekster voor de opleiding niet geslaagd wordt verklaard, als tegen de nieuwe beslissing van de examencommissie.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 61, §3 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019 van de verwerende partij dat de interne beroepscommissie een beslissing neemt die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt of herziet.

Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan (daarover onderstaand meer) in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond in de mate dat de eerste bestreden beslissing niet op ontvankelijke wijze kan worden aangevochten. Het beroep is enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Ambtshalve middel - bevoegdheid

Ten einde de tegenspraak te waarborgen, is aan partijen de volgende vraag voorgelegd met verzoek om daaromtrent uiterlijk ter zitting standpunt in te nemen:

“Artikel 61, §3 van het onderwijs- en examenreglement van de Hogeschool Gent bepaalt dat de interne beroepscommissie in geval van een ontvankelijk bevonden intern beroep als volgt handelt:

2. Onderzoek gegrondheid: In geval het intern beroep door de voorzitter van de Interne Beroepscommissie als ontvankelijk wordt beoordeeld, stelt hij of een daartoe gemachtigde een dossier samen waarbij hij alle informatie omtrent het intern beroep inwint. De Interne Beroepscommissie neemt een beslissing die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt of herziet. Van de behandeling ten gronde van dit intern beroep wordt een proces-verbaal opgesteld.

Op het eerste gezicht verleent het onderwijs- en examenreglement bijgevolg aan de interne beroepscommissie de bevoegdheid en dus ook de opdracht om eigener gezag een nieuwe beslissing te nemen. Eveneens op het eerste gezicht, lijkt de overweging in de beslissing van de interne beroepscommissie dat zij "de mogelijkheid [heeft] om een beslissing te vernietigen en een nieuwe beslissing te eisen" daarmee op gespannen voet te staan. De vraag rijst met name of, in het licht van de procedure zoals voorgeschreven in artikel 61, §3 van het onderwijs- en examenreglement, aan de examencommissie de bevoegdheid kon worden verleend om een nieuwe eindbeslissing te nemen. Die vraag geldt ook in de omstandigheden waarin een student 'bijzondere omstandigheden' niet voorafgaand aan de deliberatie aan de examencommissie heeft gemeld."

Standpunt van partijen

Verwerende partij stelt ter zitting dat de beslissing zoals zij door de interne beroepscommissie is genomen moet worden beschouwd als een 'herziening', wat wel degelijk tot de bevoegdheid van de interne beroepscommissie behoort overeenkomstig het onderwijs- en examenreglement. Verwerende partij stipt daarnaast nog aan dat de door de verzoekster ingeroepen bijzondere omstandigheden pas na de deliberatie en proclamatie aan de hogeschool zijn overgemaakt, en dat het pas geeft dat in die omstandigheden de examencommissie zich daarover buigt.

Beoordeling

De decreetgever heeft de hogeronderwijsinstellingen een ruime bevoegdheid gelaten om, mits inachtneming van de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs, de interne beroepsprocedure te organiseren.

Het instellingsbestuur van de Hogeschool Gent heeft ter zake in artikel 61, §3 van het onderwijs- en examenreglement het volgende bepaald:

§3. Behandeling van het intern beroep:

De Interne Beroepscommissie behandelt het intern beroep uitsluitend op stukken.

De interne beroepsprocedure verloopt als volgt:

1. Oordeel betreffende de ontvankelijkheid: De voorzitter van de Interne Beroepscommissie oordeelt over de ontvankelijkheid van het intern beroep. Dit houdt in dat nagegaan wordt of het intern beroep binnen de voorziene termijn, in de juiste vorm en met de juiste hoedanigheid werd ingesteld en of er kan worden uitgemaakt tegen welke studievoortgangsbeslissing er beroep is ingesteld.

Wanneer het intern beroep onontvankelijk is, wordt ze op gemotiveerde wijze afgewezen. De voorzitter van de Interne Beroepscommissie brengt de student per aangetekend schrijven op de hoogte van de gemotiveerde beslissing.

2. Onderzoek gegrondheid: In geval het intern beroep door de voorzitter van de Interne Beroepscommissie als ontvankelijk wordt beoordeeld, stelt hij of een daartoe gemachtigde een dossier samen waarbij hij alle informatie omtrent het intern beroep inwint.

De Interne Beroepscommissie neemt een beslissing die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt of herziet. Van de behandeling ten gronde van dit intern beroep wordt een proces-verbaal opgesteld.”

De interne beroepscommissie beschikt in het licht van die bepaling niet over de mogelijkheid om een op ontvankelijke wijze bij haar ingediend beroep over te maken *c.q.* terug te zenden naar een ander orgaan met het oog op het nemen van een nieuwe eindbeslissing. Die bevoegdheid en opdracht komt aan de interne beroepscommissie toe.

Gewis kan de interne beroepscommissie zich voor haar oordeelsvorming beroepen op een standpunt of advies van een docent, examencommissie of ander orgaan. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat enkel de interne beroepscommissie zelf, samengesteld zoals voorgeschreven in artikel 61, §2 van het onderwijs- en examenreglement, bevoegd is om na intern beroep een beslissing te nemen.

Verwerende partij kan zich, om de Raad het alsnog anders te laten zien, niet beroepen op 's Raads rechtspraak.

Daaruit volgt immers niet dat het – ongeacht de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement – steeds de examencommissie moet zijn die zich (voor het eerst) uitspreekt over de ‘bijzondere omstandigheden’ en het al dan niet globaal verwezenlijken van de doelstellingen van het opleidingsprogramma, maar enkel dat die taak (ook, in de eerste plaats) aan de examencommissie toekomt.

Het spreekt voor zich dat een examencommissie niet kan worden verweten over de toepassing van artikel II.229 van de Codex Hoger Onderwijs geen uitspraak te hebben gedaan, wanneer de betrokken student zich daar voorafgaand aan de deliberatie niet op heeft beroepen *c.q.* geen uitzonderlijke omstandigheden heeft aangetoond en geen poging heeft ondernomen om aan de overeenkomstig voormelde bepaling op hem rustende bewijslast te voldoen. In dat geval evenwel, ligt het op de weg van de beroepscommissie om die beoordeling te maken. Ook in

deze omstandigheden laat het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij niet toe dat het geschil voor een finale beslissing door de interne beroepscommissie wordt terugverwezen naar de examencommissie.

Het ambtshalve middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de examencommissie van de faculteit Mens en Welzijn van de Hogeschool Gent van 1 oktober 2019.

2. Het daartoe bevoegde orgaan neemt ten aanzien van het intern beroep van verzoekster een nieuwe beslissing, en doet dat uiterlijk op 22 november 2019.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 13 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder, voorzitter van de Raad

Piet Versweyveld bestuursrechter – bijzitter

Sigrid Pauwels bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een

kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.422 van 13 november 2019 in de zaak 2019/617

In zake: Mieke DOUTERLOIGNE
woonplaats kiezend te 8500 Kortrijk
Pottenbakkershoek 4, bus 43

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 10 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de examencommissie van 12 september 2019 waarbij aan verzoekster de verdere inschrijving in de opleiding ‘Bachelor of science in de Psychologie’ aan de Universiteit Gent wordt geweigerd en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of science in de Psychologie’.

In dat academiejaar neemt zij een curriculum op van 29 studiepunten. Zij behaalt een credit voor twee opleidingsonderdelen, ten belope van 9 studiepunten.

Omdat verzoekster een studierendement van minder dan 50% behaalt, wordt haar bij de inschrijving voor het academiejaar 2018-2019 de bindende voorwaarde opgelegd dat zij voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit moet halen, bij gebreke waaraan de verdere inschrijving in dezelfde studierichting zou worden geweigerd.

In het academiejaar 2018-2019 schrijft verzoekster zich opnieuw in, met bijzondere faciliteiten omwille van een functiebeperking. In februari herleidt zij haar initieel studieprogramma van 51 naar 41 studiepunten. Na de tweede examenzittijd behaalt verzoekster credits ten belope van 11 studiepunten.

Daar zij aldus niet aan de opgelegde bindende voorwaarde voldoet, weigert de examencommissie verzoekster de verdere inschrijving.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De proclamatie vindt plaats op 12 september 2019.

Tegen deze beslissing stelt verzoeker een intern beroep in.

De institutionele beroepscommissie behandelt dit beroep in zitting van 4 oktober 2019 en komt daarbij tot de volgende beslissing:

“(…)

De betrokken vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

- De studente verklaart dat ze zelf geen schuld treft maar dat haar studies gehinderd werden door veel medische problemen.
- De studente geeft aan dat haar problemen voornamelijk van psychische aard zijn, maar ook fysieke gevolgen hebben.
- De studente verklaart dat haar gezondheidssituatie bij de start van de opleiding niet optimaal was maar door angst om gestigmatisseerd te worden heeft ze de

functiebeperking-aanvraag niet gedaan. Het nadeel daarvan was dat ze alle vakken moest opnemen.

- De studente geeft aan dat ze niet in de les raakte door angst en gebrek aan energie en daardoor in de examenperiode onvoorbereid was en voor geen enkel vak slaagde.
- De studente verklaart dat ze slaagde voor 2 van de 6 vakken, een bindende voorwaarde kreeg en bij de aanvraag voor functiebeperking in september 2018 de bindende voorwaarde niet meer ongedaan kon maken.
- De studente geeft aan dat ze het afgelopen academiejaar psychisch zwaar kreeg rond examens. De studente is daarop bij de studentenpsycholoog langs geweest. De studente is van plan deze begeleiding te blijven volgen bij [S.V.] en ze zal zich laten helpen om de juiste beslissingen te maken betreffende haar studies.
- De studente geeft aan dat ze meer aanlooptijd nodig had om de studie goed te doen verlopen en is ervan overtuigd dat het beter zal gaan als ze zich mag herinschrijven. De studente benadrukt dat ze zich goed voelt in de opleiding en duidt op het slagen voor vakken die tot de kern van de opleiding behoren.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de studente in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van [dien] aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren.

- De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor de persoonlijke problemen van de studente en onderkent dat deze een invloed kunnen hebben gehad op de studeerprestaties maar acht deze niet dermate verantwoordelijk om het gebrek aan studievoortgang volledig te verantwoorden noch om aan te nemen dat de studievoortgang in 2019-2020 opmerkelijk zou verbeteren. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente tijdens haar studieloopbaan aan de UGent weliswaar inspanningen leverde om aan de meeste examens deel te nemen maar – op enkele mooie examencijfers na – globaal genomen geen goede examenresultaten behaalde waardoor ze nu geweigerd wordt. De studente behaalde in haar eerste academiejaar aan de UGent slechts creditbewijzen voor 2 van de 7 opgenomen opleidingsonderdelen. In het voorbije academiejaar had ze het bijzonder statuut maar ook dat stelde haar niet in staat meer studievoortgang te boeken: ze behaalde slechts creditbewijzen voor 3 van de 9 opgenomen opleidingsonderdelen. Voor de vakken waar ze niet voor slaagde, waren de examencijfers laag tot zeer laag.

- De studente heeft van de UGent het bijzonder statuut gekregen waardoor zij beroep kon doen op extra faciliteiten die haar moesten toestaan de beoogde doelstellingen te behalen. Dit is helaas niet gelukt. Het is niet de bedoeling de

eindcompetenties voor studenten met een bijzonder statuut te verlagen. De beoordeling van studenten met een functiebeperking kan en mag niet verschillen van de beoordeling van studenten zonder beperking: op basis van de toegestane faciliteiten moeten studenten met het bijzonder statuut in staat zijn de eindcompetenties te behalen.

Het intern beroep wordt ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving voor de opleiding tot Bachelor of science in de psychologie aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2019-2020 bekrachtigd. De commissie stelt dat de weigering tot inschrijving in de opleiding psychologie geen eindpunt hoeft te zijn. De studente beschikt nog over voldoende leerkrediet waardoor een heroriëntering op dit ogenblik nog alle kansen heeft. De institutionele beroepscommissie raadt de studente dan ook aan om nu een goede heroriëntering te maken.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

A. Voorwerp van het beroep

Standpunt van partijen

Verwerende partij werpt de exceptie op dat het beroep niet ontvankelijk is in de mate dat het tegen de eerste bestreden beslissing is gericht, aangezien het intern beroep binnen de Universiteit een devolutieve werking kent en de beslissing van de institutionele beroepscommissie bijgevolg in de plaats is getreden van de initiële studievoortgangsbeslissing, waardoor deze laatste uit de rechtsorde is verdwenen en niet langer het voorwerp van een beroep kan uitmaken.

Verzoekster gaat op deze exceptie in haar wederantwoordnota niet in.

Beoordeling

Verzoekster richt haar beroep zowel tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie als tegen de initiële examenbeslissing.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de

bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 100, §6 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019 van de verwerende partij dat de institutionele beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep een nieuwe beslissing neemt die strekt tot het bevestigen van de bestreden beslissing of tot het herzien ervan, waarbij de institutionele beroepscommissie over dezelfde bevoegdheden beschikt als het in eerste aanleg beslissend orgaan.

Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

B. Regelmatische uitputting van het intern beroep

Standpunt van partijen

Verwerende partij doet gelden dat het beroep bij de Raad niet ontvankelijk is, omdat het intern beroep niet op een regelmatige wijze werd uitgeput.

Verzoekster heeft immers nagelaten haar intern beroepsschrift te ondertekenen, terwijl dit een op straffe van nietigheid voorgeschreven substantiële vormvereiste is.

Verzoekster vraagt in haar wederantwoord om haar beroep toch te behandelen.

Beoordeling

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt, zoals de Raad recent reeds heeft overwogen (R.Stvb. 29 juli 2019, nr. 5.086; R.Stvb. 24 augustus 2018, nr. 4.376; R.Stvb. 14 september 2018, nr. 4.405), inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbeslissingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “*verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij*” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*). De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, RW 1999-00, 850).

De vraag of verzoekster op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Artikel 100, §2 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019 luidt als volgt:

“Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat op straffe van onontvankelijkheid per aangetekend en ondertekend schrijven wordt ingediend bij de Rector, Sint-Pietersnieuwstraat 25, 9000 Gent. Het bevat minstens de identiteit van de betrokken student, de bestreden beslissing(en) en, op straffe van onontvankelijkheid, een uiteenzetting van feiten en middelen. (...)"

De decreetgever heeft aan de hogeronderwijsinstellingen een ruime bevoegdheid gelaten om, mits inachtneming van de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs, de modaliteiten van de interne beroepsprocedure te bepalen. Die bevoegdheid is niet onbeperkt, en moet worden uitgeoefend binnen de grenzen van onder meer de beginselen van behoorlijk bestuur.

Noch de verplichting om een beroepsschrift te ondertekenen, noch de sanctie van onontvankelijkheid bij gebreke aan ondertekening, kunnen worden aangemerkt als onredelijk of disproportioneel. De decreetgever heeft immers in artikel II.294, §2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs een gelijkluidende verplichting ingeschreven wat het beroep bij de Raad betreft:

“§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.
Het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman.”

Het feit dat de decreetgever de ondertekening van een verzoekschrift op intern beroep niet zelf heeft voorgeschreven, neemt niet weg dat de Raad die ondertekening als een substantiële formaliteit beschouwt (R.Stvb. 2 december 2009, nr. 2009/107), *a fortiori* wanneer die ondertekening in het onderwijs- en examenreglement uitdrukkelijk is voorgeschreven (R.Stvb. 29 juli 2010, nr. 2010/033).

De ondertekening van een gedinginleidende akte moet immers toelaten om de indiener ervan met zekerheid te identificeren, en raakt aan de openbare orde. Dit betekent dat een exceptie ter zake voor het eerst in de procedure voor de Raad kan worden opgeworpen, en dat de Raad de naleving van dit vormvoorschrift in de interne beroepsprocedure desnoods ambtshalve onderzoekt.

Verzoekende partij voert ter verantwoording van de niet-ondertekening van het intern beroep geen rechtvaardiging aan, laat staan dat zij overmacht bewijst.

Deze vaststellingen volstaan om te oordelen dat verzoekster de interne beroepsprocedure niet op regelmatige wijze heeft uitgeput en dat derhalve het huidig beroep niet ontvankelijk is.

De exceptie is gegronde.

C. Actueel belang

Louter ondergeschikt stelt de Raad vast dat zelfs indien over het gemis aan ondertekening van het intern beroep heen zou worden gestapt en huidig beroep niet om die reden onontvankelijk zou worden verklaard, dit beroep ook om een andere reden van onontvankelijkheid moet worden afgewezen.

De Raad herinnert eraan dat de bestreden beslissing aan verzoekster enkel de verdere inschrijving aan de Universiteit Gent weigert in de opleiding ‘Bachelor of science in de Psychologie’. Een inschrijving aan een andere opleiding, of een andere hogeronderwijsinstelling, wordt door de bestreden beslissing dus niet verhinderd.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift:

“Ik heb besloten een andere richting uit te gaan (...). Ik schrijf dit beroep toch nog [], omdat ik [] niet [] kan leven met de compleet verkeerde motivering van mijn weigering. (...) Ik wil nu vooral nog eerherstel, want dat heb ik nu helemaal nog niet gehad. (...)

Ik ben nu aan de beterhand en ga een andere studie beginnen op [hogeschool], maar teken toch nog beroep aan omdat ik niet kan leven met het beeld dat de examencommissie van mij geschatst heeft.

(...)

Uit grote verontwaardiging weiger ik me sowieso nog in te schrijven voor de richting [] Psychologie op UGent, maar toch hoop ik dat u toch nog de moeite neemt dit de onderzoeken (...)"

In haar wederantwoordnota bevestigt verzoekster:

“Hierbij sluit ik mijn wederantwoordnota af, met te vermelden waarom ik in feite hoger beroep heb [] aangetekend. De hoofdreden en niet omdat ik me nog voor de richting wil inschrijven, maar omdat (...). Aangezien ik me nu in geen enkel geval [] nog wil inschrijven voor de richting Psychologie omdat ik me gerealiseerd heb dat ik gewoon een andere richting wil volgen (...).”

De Raad wil aanstippen dat hij overeenkomstig artikel II.292, §1 van de Codex Hoger Onderwijs slechts bevoegd is om, zo hij een beroep gegrond bevindt, tot nietigverklaring van de bestreden beslissing over te gaan.

Het persoonlijk en actueel belang waarvan een verzoekende partij binnen een administratiefrechtelijke beroepsprocedure blijkt moet geven, moet er in gelegen zijn dat zij door de nietigverklaring uitzicht behoudt op de beslissing die zij uiteindelijk beoogt te verkrijgen.

Te dezen leiden de draagwijdte van de bestreden beslissing en de strekking van het beroep ertoe dat verwerende partij in de meest verregaande vorm van rechtsherstel slechts de bestreden beslissing kan intrekken en verzoekster opnieuw toelating kan verlenen om in de schrijven in de bacheloropleiding ‘Psychologie’.

Zoals hierboven is vastgesteld, geeft verzoekster in haar beroep en haar wederantwoordnota in niet mis te verstane bewoordingen te kennen dat zij onder geen beding een nieuwe inschrijving in die opleiding bij verwerende partij beoogt.

De louter morele genoegdoening volstaat in het geval van een maatregel van studievoortgangsbewaking niet om blijk te geven van het rechtens vereiste actueel persoonlijk belang.

Louter ondergeschikt is het beroep ook om die reden niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter

Sigrid Pauwels bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door
Freya Gheysen secretaris

De secretaris **De voorzitter**

Freya Gheysen **Jim Deridder**

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.417 van 13 november 2019 in de zaak 2019/618

In zake: Esther NIJSKENS
woonplaats kiezend te 3960 Bree
Roterstraat 51

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 9 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de examencommissie van 12 september 2019 waarbij aan verzoekster de verdere inschrijving in de opleiding ‘Bachelor of Science in de Agogische Wetenschappen’ wordt geweigerd en van de beslissing van de beroepscommissie van de opleiding Agogische Wetenschappen van 23 september 2019 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Anneleen De Meu, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2014-2015 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de Agogische Wetenschappen’, en sinds het academiejaar 2017-2018 ook in de aansluitende masteropleiding.

Na het academiejaar 2017-2018 wordt aan verzoekster, wat de bacheloropleiding betreft, een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd, met name de bindende voorwaarde voor verdere inschrijving dat zij in het navolgende academiejaar een studierendement van 75% moet behalen.

Na het academiejaar 2018-2019 blijkt verzoekster aan die voorwaarde niet te hebben voldaan.

Bij de proclamatie van de resultaten op 12 september 2019 wordt aan verzoekster meegedeeld dat de verdere inschrijving in de bacheloropleiding haar wordt geweigerd.

Ten gevolge daarvan kan verzoekster ook niet meer opnieuw inschrijven in de masteropleiding.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 13 september 2019 dient verzoekster een intern beroep in.

In zitting van 23 september 2019 verklaart de beroepscommissie van de opleiding Agogische Wetenschappen dat beroep ongegrond.

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - afstand

Met een e-mail van 6 november 2019 deelt verzoekster mee dat zij wil afzien van de procedure.

De Raad beschouwt dit als een afstand.

Er is niets dat zich tegen die afstand verzet.

BESLISSING

De Raad verleent akte van de afstand.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 13 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Piet Versweyveld	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris	De voorzitter
----------------------	----------------------

Freya Gheysen	Jim Deridder
----------------------	---------------------

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.418 van 13 november 2019 in de zaak 2019/628

In zake: xxx
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Goedhuys
kantoor houdend te 3001 Leuven
Ambachtenlaan 6

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 12 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Goedhuys, die verschijnt voor de verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Master of arts in de Oosterse talen en culturen’.

Tot verzoekers curriculum behoort het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’.

In de tweede examenzittijd behaalt verzoeker voor dat opleidingsonderdeel een examencijfer van 9/20.

Op 18 september 2019 tekent verzoeker tegen die quitering een intern beroep aan.

De institutionele beroepscommissie behandelt het beroep in zitting van 4 oktober 2019 en verklaart het op basis van de volgende overwegingen ongegrond (de Raad brengt enkele taalkundige verbeteringen aan):

“(…)

De student vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

- De student stelt zich vragen bij de examenresultaten van zijn masterproef en de manier waarop de begeleiding is gebeurd.
- De student is ingeschreven voor de uitdovende master ‘Oosterse Talen en Culturen’. Deze master werd in het academiejaar 2018-2019 voor de allerlaatste keer ingericht en bestaat uit 60 studiepunten. De master ‘Oosterse Talen en Culturen: Japan’ bestaat uit 120 studiepunten. Hij behaalde onderscheiding voor zijn bachelor en een gemiddelde van 16/20 voor de mastervakken.
- De student was tijdens de eerste zit onverwachts gebuisd voor zijn thesis (8/20). Hij kreeg twee pagina’s feedback per lezer. De promotor gaf hem een 6/20 en de lezers een 7/20 en 11/20. Volgens de student een grote discrepantie.
- Hij stond het meest versteld van de punten van de promotor, die hem had kunnen waarschuwen indien hij de thesis niet goed vond. De student en de promotor hadden gedurende het academiejaar meermaals mondeling contact. Tijdens deze momenten zei de promotor dat hij het geweldig vond.
- Pas na de feedback van de eerste zit, wou de promotor de inleiding eens nalezen, meer niet.
- In de leesverslagen werd vermeld dat de vorm niet goed was en dat hij beter een ander onderwerp had genomen. Dit had vermeden kunnen worden als de promotor ook maar één hoofdstuk van het werk had gelezen (zoals ook in het vademeicum staat).
- De student had het gevoel dat zijn thesis helemaal niet goed was nagelezen. Eén lezer schreef dat de student geen definitie had voor het concept ‘regionalisme’, terwijl dat wel al in het eerste hoofdstuk werd beschreven.
- De student heeft zijn thesis voor de tweede zit helemaal herschreven. Hij heeft getracht tegemoet te komen aan de verschillende opmerkingen (o.a. over refereren,

grammaticale fouten, methodologie en onderzoeks vragen, literatuurstudie en bronnen ...) en feedback maar zijn aanpassingen waren maar één extra punt waard en hij behaalde een 9/20.

- Op de feedback in september heeft de student ondervonden dat elke lezer andere maatstaven gebruikten en er geen coherentie was in de meningen en verwachtingen.
- Een tweede keer kreeg de student de indruk dat zijn thesis niet volledig gelezen was.
- Lezer twee schrijft dat er een verbetering is, maar dat reflecteert zich niet in punten (anders was de student geslaagd).
- De student merkt op dat wanneer de tweede lezer stelt dat ‘er is niet voldoende vooruitgang’ dit wel betekent dat er vooruitgang is. Er worden duidelijke punten van vooruitgang aangehaald, en de opmerkingen zijn met een volledige pagina verminderd, wat betekent dat de problemen van die pagina zijn weggewerkt maar dit reflecteert zich niet in de score.
- De promotor gaf in het tweede verslag aan dat de student beter een ander onderwerp had gekozen. Zelfs met een maand de tijd in tweede zit kan men niet van onderwerp veranderen. Het is volgens de student dus heel moeilijk om over het onderwerp te schrijven, maar toch krijgt hij een grote onvoldoende voor de moeilijkheidsgraad van twee lezers.
- De student vraagt zich af in hoeverre zijn promotor de thesis begreep. De thesis is in het Nederlands geschreven en zou bijgevolg in het Nederlands becommentarieerd moeten worden, maar dat heeft de promotor niet gedaan. Hij heeft het verslag volledig in het Engels geschreven en in het verslag van de eerste zittijd, schreef hij dat Nederlands niet zijn moedertaal is en dat hij een Van Dale moet gebruiken om woorden op te zoeken. De student vraagt zich af of de promotor wel geschikt is om een Nederlandse thesis te beoordelen en of de regelgeving het toelaat om een Nederlandse thesis in het Engels te evalueren. In het tweede verslag van professor [U.], zijn er ook duidelijke taalfouten zichtbaar wanneer hij Nederlands citeert.
- Ondanks het aanvoelen van prof. [U.] behaalde de student voor Onderzoekspraktijk 1 en Onderzoekspraktijk 2 (Bachelorproef) respectievelijk 19/20 en 17/20. De student begrijpt dan ook niet hoe hij dergelijke slechte cijfers voor zijn masterproef behaalde. Daarbij komt de student tot zijn volgende punt: hij heeft nooit in zijn voorbereidende vakken geleerd om methodologie, literatuurstudie of onderzoeks vragen op te stellen. De nieuwe master heeft het vak masterproefseminarie, waarbij studenten wel worden begeleid om een thesis te maken. De student is gequoteerd volgens de regels van de nieuwe masterproef en niet volgens die zijn (uitdovende) opleiding.
- De student voelt zich verslagen daar hij met een 11/20 al een onderscheiding zou hebben en zijn andere punten zo goed zijn. Indien hij goed begeleid was, zoals er staat in het vademeicum, dan zou hij niet voor deze problemen hebben gestaan.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

De institutionele beroepscommissie heeft inzage gekregen in de studiefiche, beoordelingsformulieren, een overzicht van de e-mail- en skypecommunicatie en de motivering van het niet bereiken van de eindcompetenties.

De beoogde eindcompetenties voor masterproef zijn:

1. beschikken over een gevorderd begrip van en inzicht in de wetenschappelijke disciplinaire kennis van het vakgebied in het algemeen en van de afstudeerrichting in het bijzonder,
2. primaire bronnen (doelstaal) kunnen vertalen en annoteren,
3. wetenschappelijke teksten uit het vakgebied kunnen analyseren,
4. wetenschappelijke teksten uit het vakgebied kunnen synthetiseren en/of de inzichten eruit kunnen integreren,
5. een relevant probleem uit een Oosterse taal of cultuur wetenschappelijk kunnen beschrijven,
6. adequate onderzoeks vragen bij een probleem uit een Oosterse taal of cultuur kunnen stellen,
7. onderzoeksmethoden en -technieken zelfstandig kunnen toepassen op een gevorderd niveau,
8. zelfstandig, zij het met begeleiding van een promotor, een eigen bijdrage kunnen leveren tot de wetenschappelijke stand van zaken,
9. over het eigen onderzoek kunnen communiceren met vakgenoten

De promotor motiveert het niet bereiken van de eindcompetenties als volgt:

Ik wou graag beklemtonen dat heer xxx in elk geval dat hij om een afspraak of advies heeft gevraagd ook zo spoedig als mogelijk een afspraak of advies heeft gekregen, zelfs tijdens mijn verlof (...). Geen ander van mijn vele MA-studenten heeft om zo veel begeleiding gevraagd en zo veel begeleiding gekregen als heer xxx, die maar ook de eerste van mijne studenten is, die zelf[s] in de tweede zit niet heeft voldaan aan de eisen van de masterproef. Als ik mij niet vergis hadden wij voor [de] indiendatum voor de eerste zittijd tenminste vier zulke afspraken, inclusief een skype-meeting. Deze gesprekken duurden tussen 50 en 70 minuten, bij een van deze gesprekken was ook mijn collega, [I.C.] (...) aanwezig. Om die redenen – en ook omdat de heer xxx zich als BA-student Japanologie als goede student heeft voorgedaan – was ik enigszins verwonder[d] te zien dat het advies van mij en van de andere lescommissarissen hem klaarblijkelijk niet heeft kunnen bereiken (zie mijn verslagen voor de 1de en 2de zit over xxx' MA-verhandeling).

Al tijdens de eerste afspraak met xxx heb ik benadrukt dat hij voor zijn MA-project een klaar en duidelijk focus, een methodisch aanpak en een theoretisch kader nodig heeft en suggereert de centrifugale en centripetale krachten die “Oost-Azië als regio” (zijn eigen voorstel) bepalen en beperken, bijvoorbeeld door middel van IR-theory (geopolitiek, confrontatie van regionale/globale hegemonieën, i.e. Japan/USA vs. China) enerzijds, en anderzijds door de gravity theory of trade (Japan & China, economisch vervlechting) te benaderen. Bovendien heb ik beklemtoon[d] dat hij een [concrete] focus moet kiezen (i.e. een concreet manifestatie van de wisselwerking van deze krachten) en dat het niet voldoet om in het algemeen iets over Japan, China, Zuid- en Noord-Korea, Taiwan en Vietnam in elkaar te flansen. Ik had tot ontvangst van de eerste versie van xxx' verhandeling de indruk dat hij deze suggestie volgt. Dat was [evenwel] niet het geval. xxx ontbreekt het blijkbaar aan de intellectueel nieuwsgierigheid en

strengheid, en misschien ook aan een minimaal cultureel basiskennis, om zich met academische vraagstukken bezig te houden. Een zin zoals “Weltz en Hobbes menen vanuit de IR theorie ...” (inleiding 2de versie) kan men alleen op papier zetten als men niet weet wie Hobbes was, en het ook niet wil weten (googelen). xxx’ stilzwijgend, maar uiteindelijk duidelijk onwil of onbekwaamheid (of ontbreek van tijd tussen verlof in Japan en China en de deadline voor de tweede zit?) om ook bij het herschrijven van zijn scriptie ons advies voor inhoudelijke verbeteringen op te volgen, suggereert dat al de keuze van zijn onderwerp “Oost-Azië als regio” misschien niet door onderzoekendheid of “wijsbegeerte” was geboren, maar eerder door een gebrek aan fantasie of de gemakzucht, eventjes en zonder groot inzet “iets over Oost- Azië” neer te schrijven.

In de provisorische nieuwe inleiding die ik op 30. Juli tijdens mijn verlof in Korea heb ontvangen, is plotseling sprake van “discoursanalyse” en “pragmatische analyse”. Mijn commentaar:

CU ABOUT THE PREVIOUS TWO PARAGRAPHS: It isn’t clear to me what all that means. This sounds a bit like a rendering of some general definition of “pragmatic analysis” (the same applies to your digressions on “discourse analysis”). Why is a method a theory (“... de pragmatische analyse is de beste theorie ...”)? Instead of a general definition of discourse or pragmatic analysis I would rather like to see an explanation of how this applies to your thesis (see my first general comment).

In de finale versie van de nieuwe inleiding zijn “discoursanalyse” en “pragmatische analyse” weer verdwenen. In plaats daarvan lezen wij opeens iets over “de methode van Karl Mannheim”. Maar ook Karl Mannheim heeft uiteraard niets met xxx’ verhandeling te maken (alles behalve de inleiding en de conclusie heeft xxx onveranderd laten staan) en wordt er ook nooit weer vermeldt. Mijn algemeen commentaar op de tussentijdse nieuwe inleiding van 30.07 beklemtoont opnieuw de fundamentele tekortkomingen van xxx’ werkstuk:

CU IN GENERAL: I understand the need of you to pass this time (your last e-mail), and this understanding is also the reason why I sacrifice a part of my holiday to comment on what you have sent me, however, the way to pass this time is to respond seriously to the criticisms and suggestions made by

your readers in their commentaries on your first version. For example, I suggested that your introduction should follow the pattern I proposed, which I will briefly mention here again:

- 1) formulate a clear and concise problem, or research question;
- 2) Explain how you intend to find an answer to your question (= method)
- 3) Explain, how this proposed way of finding an answer to your question has been translated into the structure of your thesis.

Also, I suggested in my commentary on your first version to make your life easier by focusing on one or two issues in which your larger concern is manifesting itself. If I understand correctly, this concern are the centripetal and centrifugal forces that keep together and disrupt “East Asia”. From this intro I can’t evaluate if, or in how far you have followed this suggestion.

Also, it is not clear to me in how far you have adjusted your footnote and referencing system to the established standards (see the details of my comments below).

AS to your conclusion: This seems to be still in a state of incompleteness, and is difficult to evaluate (see last comment to this document).

xxx' pragmatisch aanpak voor de oplossing van zijn referentie-probleem maakt inderdaad duidelijk dat hij na jaren als student sinologie (niet afgestudeerd) en daarna als student Japanologie en na twee cursussen methodology en een BA-paper (17/20) toch nogal het grondbeginsel van het academisch werken niet onder de knie heeft gekregen. In de eerste versie van zijn verhandeling gebruikt xxx – ondanks het vermende lezen en verwerken van een groot aantal van academische bronnen – een revolutionair[e] referentiemethode waar alle referenties voor een onderverdeling aan het einde in één enkele voetnoot van 20 bronnen of meer samengevat zijn. xxx oplossing in de tussentijdse nieuwe inleiding van 30. juli zijn groepjes van vier of vijf bronnen. Mijn commentaar:

CU I still don't see a significant improvement in your footnote and reference management. I can't compare with your first version, since I'm on holiday abroad and not technically fully equipped, but it seems that there is still a single footnote summing up references without providing any clue about what source is used for what, etc. As said before and above, this is a very important issue because it constitutes to a large extent the "wetenschappelijkheid" of our thesis. Again, I suggest to follow the Chicago manual of style, you find a "quick guide" online for the two Chicago referencing systems with examples for all kinds of sources in the text and the bibliography.

Ik denk men kan het niet nog duidelijker zeggen. Maar xxx stelt nog altijd: "ik begrijp niet werkelijk". Van xxx' e-mail van 1 Augustus:

ZH Regarding the footnotes, I don't really understand how to spread them more. Most references speak about the same thing each paragraph. For example, when I have four sentences that are one paragraph with 3 footnotes, those footnotes say more or less the same about that subject. I can separate them from each other and put them in different notes, but I feel like that's counterproductive, because if you have more sources that say the same thing, it is more likely to be true right? I can separate them, but it wouldn't really matter where I put them since they say the same thing. One of the readers said it would be good enough if a footnote isn't longer than a half page.

In mijn antwoord op xxx' e-mail schreef ik mijnerzijds:

CU As to the length of a footnote: i don't know what the other readers wrote in their comments. ... I can't imagine that any of your readers suggested that collective references 'a la xxx' (if i may, for the sake of brevity) are ok if the notes are not longer than half a page (see above). Should there still be any lack of clarity here, please contact the reader in question for feedback.

xxx verspreid dus [zijn] nogal collectieve referenties in de 2de versie van zijn verhandeling (ingedien een week later) nog verder (...) Bij nadere bestudering is het namelijk nog altijd niet klaar, in welk samenhang precies een bepaalde referentie staat met de bepaalde stellingen in xxx' tekst. xxx schrijft iets, in de voetnoot hij vermeld een bron. Maar:

CU ... What has a title about "East Asian Wisdom and Relativity" (Einstein?) or on "Confucian ecology" to do with your subject? They may have, but is isn't clear what the contribution of these sources to your findings are.

Inhoudelijk en formeel is xxx' masterproefverhandeling nogal ondermaats. Hij heeft geenszins alle relevante feedback in zijn masterproef geïntegreerd, maar

alleen formele aspecten van zijn verhandeling gecorrigeerd. De nieuwe inleiding en de nieuwe conclusie betekenen geen vooruitgang, de grootste deel van xxx verhandeling is onveranderd. De formele herzieningen heb ik erkend door een verbetering van mijn beoordeling van 6 na 8 (8,4) punten. Desalniettemin heb ik tijdens de vergadering van onze examencommissie voorgesteld om de mogelijkheid te overwegen heer xxx te delibéreren, gezien het wiskundig gemiddelde resultaat van bijna 10 op 20 punten ($8+8+11=9/20$), de niet gewijzigde beoordeling van 11 op 20 punten door lescommissaris [M.H.], xxx' goede resultaten in zijn MA-taalexamina, en de relatief zware gevolgen voor xxx indien hij niet slaagt (inschrijven voor de tweejaarlijkse master). Na discussie is de examencommissie (...) tot de conclusie gekomen dat xxx' 9 op 20 punten juist en eerlijk zijn.

Eindcompetenties (studiefiche)	masterproef	behaald	Onvoldoende
beschikken over een gevorderd begrip van en inzicht in de wetenschappelijke disciplinaire kennis van het vakgebied in het algemeen en van de afstudeerrichting in het bijzonder		X	
primaire bronnen (doelstaal) kunnen vertalen en annoteren;		X	
wetenschappelijke teksten uit het vakgebied kunnen analyseren;			X
wetenschappelijke teksten uit het vakgebied kunnen synthetiseren en/of de inzichten eruit kunnen integreren;			X
een relevant probleem uit een Oosterse taal of cultuur wetenschappelijk kunnen beschrijven;			X
adequate onderzoeksvragen bij een probleem uit een Oosterse taal of cultuur kunnen stellen;			X
onderzoeksmethoden en -technieken zelfstandig kunnen toepassen op een gevorderd niveau;			X
zelfstandig, zij het met begeleiding van een promotor, een eigen bijdrage kunnen leveren tot de wetenschappelijke stand van zaken;			X
over het eigen onderzoek kunnen communiceren met vakgenoten.		X	

De institutionele beroepscommissie heeft de beoordelingsformulieren van de masterproef alsook de extra motivering van de promotor gelezen en acht deze goed gemotiveerd en niet onredelijk en maakt deze motivering tot de hare.

De student geeft aan dat hij in een uitdovende opleiding zit en dat hij als gevolg van het niet slagen voor de masterproef volgend academiejaar meer credits dient op te nemen. De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor deze situatie maar stelt vast dat de student hiervan op voorhand op de hoogte was en hij reeds gebruik heeft kunnen maken van een overgangsmaatregel. De faculteit hoeft deze overgangsmaatregel echter niet te blijven bestendigen. Het feit dat de student volgend jaar een groter curriculum dient op te nemen is tevens een gegeven vreemd aan de vraag of de student de eindcompetenties van het betreffende opleidingsonderdeel heeft verworven.

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student zich vragen stelt bij het examencijfer en de discrepantie in de deelcijfers die hij kreeg voor zijn masterproef na de eerste zittijd. De institutionele beroepscommissie merkt op dat deze argumenten onontvankelijk zijn: indien de student het examencijfer voor de eerste zittijd had willen bewisten, dan had hij hiervoor beroep moeten aantekenen binnen de zeven kalenderdagen na bekendmaking van de resultaten in juli. De beroepstermijn hiervoor is bijgevolg onherroepelijk verstreken.

Voor de volledigheid wenst de institutionele beroepscommissie ook nog mee te geven dat wat de discrepantie in scores in eerste (of tweede) zittijd betreft, het mogelijk is en op zich niet problematisch dat de meningen van een promotor en commissarissen over een masterproef verschillen. Het evaluatieproces van een masterproef met meerdere beoordelaars moet er o.a. voor zorgen dat studenten voor hun werkstuk een evenwichtige, redelijke beoordeling krijgen. De commissie stelt tevens vast dat – moest er al sprake zijn van een discrepantie – dit eerder het feit is dat één van de beoordelaars de masterproef van een voldoende niveau vond.

De student geeft in zijn beroepschrift aan dat hij zich vragen stelt bij de manier waarop de begeleiding is gebeurd en vooral het feit dat er niet in een vroeger stadium werd aangegeven dat de student beter een ander onderwerp had gekozen. Indien de student hiermee wil aangeven dat er onvoldoende contactmomenten waren tussen hem en zijn promotor stelt de institutionele beroepscommissie vast dat de promotor de student meermalen doorheen het academiejaar gesproken heeft. De institutionele beroepscommissie heeft ook het email en skype-overzicht verkregen door prof. [U.] en hieruit blijkt dat er voor het indienen van de masterproef in tweede zittijd er veelvuldig communicatie was. Het is tevens vaste rechtspraak van de Raad dat wat vermeend gebrek aan begeleiding betreft het aan de student is om het zelfstandig bereiken van de vereiste competenties aan te tonen (R.Stvb. 7 augustus 2014, nr. 2014/102, R.Stvb. 14 november 2016, nr. 2016/486).

De student gaat er van uit, gezien de gegeven feedback, dat de beoordelaars de thesis niet volledig of niet grondig hebben gelezen. De student staat dit persoonlijk aanvoelen echter niet en gezien de uitgebreide commentaren in de masterproefverslagen van de beoordelaars in zowel eerste en tweede zittijd kan de institutionele beroepscommissie de student hier niet in volgen.

De student geeft aan dat hij verschillende opmerkingen van de beoordelaars ter harte heeft genomen en dat hij niet begrijpt dat dit zich niet vertaald heeft in een hogere score. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student hoofdzakelijk vorm-technische opmerkingen van de beoordelaars fragmentarisch aangrijpt om aan te tonen dat hij zijn masterproef voldoende heeft [aangepast]. De commissie maakt uit de commentaren van de beoordelaars op dat – hoewel er hier en daar aanpassingen zijn doorgevoerd naar

aanleiding van de opmerkingen na eerste zittijd – de masterproef nog steeds vormtechnische inconsistenties bevat. De institutionele beroepscommissie stelt uit de beoordelingsformulieren eveneens vast dat er grote problemen met de masterproef blijven door een gebrek aan diepgang en samenhang.

De [institutionele] beroepscommissie voelt zich in bovenstaande ook geruggesteund door vaste rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangbeslissingen die stelt dat als een student meent tegemoet te hebben gekomen aan de feedback gegeven na eerste zittijd dit op zich niet volstaat om aan te tonen dat de vereiste competenties behaald werden. De masterproef in tweede zittijd is een nieuw werkstuk, dat een nieuwe beoordeling krijgt en waarin nieuwe tekortkomingen kunnen opduiken. Zelfs werkpunten die niet opgemerkt werden in de eerste zittijd kunnen een tekort opleveren in tweede zittijd (R.Stvb. 10 november 2015/443, R.Stvb. 26 oktober 2017/492). De institutionele beroepscommissie merkt hierbij op dat de beoordeling van een masterproef in de tweede zittijd een op zichzelf staand gegeven is. Het is niet zo dat enkel de wijzigingen tegenover de eerste zittijd gequoteerd zullen worden. De gehele masterproef wordt opnieuw in zijn geheel beoordeeld.

De student stelt dat de verschillende beoordelaars verschillende maatstaven hanteren in hun beoordeling van de masterproef. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de beoordelaars eenzelfde, grondig uitgewerkt en gestructureerd beoordelingsformulier gebruikt hebben waardoor de betrouwbaarheid en validiteit van de beoordeling gegarandeerd wordt. Dat de beoordelaars in hun feedback andere klemtonen leggen doet hier geen afbreuk aan.

De student benadrukt dat een lezer in de feedback aangeeft dat er ‘niet voldoende vooruitgang’ was, wat betekent dat er toch enige vooruitgang was. De institutionele beroepscommissie kan deze redenering echter niet volgen aangezien de klemtoon volgens de commissie op ‘niet genoeg’ ligt waarmee de lezer wil aangeven dat de vooruitgang niet van die orde was dat een hogere, geslaagde score te verantwoorden valt. Zelfs moet er vooruitgang zijn dan nog blijft de vraag niet of de student vooruitgang boekt maar of hij met zijn masterproef de beoogde eindcompetenties bereikt heeft.

De student meldt dat het onderwerp van zijn masterproef moeilijk was, waardoor hij ook moeilijk goede cijfers zou kunnen bereiken. De institutionele beroepscommissie merkt hierbij op dat de student het onderwerp zelf heeft aangebracht en dat de promotor hem heeft aangeraden het onderwerp in te perken.

De student stelt zich vragen bij de Nederlandse taalvaardigheid van zijn promotor, prof. [U.], omdat het leesverslag van eerste zittijd in het Engels was opgesteld en de promotor aangaf een Van Dale te gebruiken om bepaalde woorden op te zoeken. De institutionele beroepscommissie merkt op dat prof. [U.] inderdaad geen moedertaalspreker Nederlands is maar prof. [U.] voldoet aan alle taalvoorwaarden om aan de UGent les te mogen geven wat aangeeft dat prof. [U.] meer dan voldoende en op een hoog niveau Nederlands kan. De commissie stelt tevens vast dat het leesverslag in het Engels was opgesteld maar gaat er van uit dat dit eerder te wijten is aan het feit dat dit een gewoonte is in een academische context en dat de student bij vragen zich zeker tot de promotor had kunnen wenden.

De institutionele beroepscommissie stelt tevens in het evaluatieformulier vast dat prof. [U.] met zijn verwijzing naar het Van Dale woordenboek kritiek levert op het foutieve gebruik van de term ‘beschrijf’ door de student in de zin ‘Dit beschrijf zal zijn oorsprong

hebben in twee stellingen ...' en dit voorbeeld vnl. gebruikt om aan te geven dat er nog werk is aan het taalgebruik van de student.

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student is ingeschreven in het academiejaar 2018-2019 voor het opleidingsonderdeel Masterproef (A003230) en dat hij om te slagen voor dit opleidingsonderdeel aan betreffende eindcompetenties dient te voldoen. De institutionele beroepscommissie heeft tevens inzage gekregen in de studiefiche Master voor Master of Arts in de Oosterse talen en culturen afstudeerrichting Japan (A005130) en stelt vast dat hier dezelfde eindcompetenties worden beoogd. De commissie gaat er dan ook van uit dan in tegenstelling tot het aanvoelen van de student voor beide opleidingsonderdelen dezelfde standaarden verwacht worden en dezelfde beoordeling van toepassing is. De studiefiche van Masterproef (A003230) waar de student voor ingeschreven is, geeft in ieder geval duidelijk aan dat studenten in staat moeten zijn om adequate onderzoeks vragen op te stellen, onderzoeks methoden en technieken zelfstandig kunnen toepassen op een gevorderd niveau en zelfstandig, zij het met begeleiding van een promotor, een eigen bijdrage kunnen leveren tot de wetenschappelijke stand van zaken. De beoogde [eindcompetenties] waarnaar verwezen wordt in de studiefiche vinden hierbij hun vertaling in het gebruikte beoordelingsformulier.

Wat de stelling betreft dat de student door de opleidingsonderdelen Onderzoekspraktijk 1 en Onderzoekspraktijk 2 voldoende voorbereid zou zijn op de masterproef merkt de [institutionele] beroepscommissie op dat niet enkel deze twee opleidingsonderdelen, maar het geheel aan verworven competenties van alle opleidingsonderdelen de student kunnen helpen de eindcompetenties van de masterproef te verwerven. Het feit dat de student goed scoort voor Onderzoekspraktijk 1 en Onderzoekspraktijk 2 geeft enkel aan dat de student bepaalde eindcompetenties heeft verworven die kunnen helpen bij het tot een goed eind brengen van het opleidingsonderdeel Masterproef. De masterproef blijft het sluitstuk van een opleiding waarbij de student moet aantonen dat hij de competenties zoals opgeliist in de studiefiche op voldoende wijze beheert.

Het intern beroep wordt ongegrond verklaard."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van verzoekers beroep.

De Raad ziet daartoe ambtshalve evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Regelmotigheid van de rechtspleging

Verzoeker heeft bij zijn wederantwoordnota nog verschillende nieuwe stukken gevoegd.

Ter zake wijst de Raad erop dat artikel II.295, §1 van de Codex Hoger Onderwijs voorschrijft dat de verzoekende partij aan het verzoekschrift die overtuigingsstukken kan toevoegen die zij nodig acht, en dat de verzoekende partij naderhand slechts bijkomende stukken aan het dossier kan laten toevoegen voor zover die stukken bij de opmaak van het verzoekschrift nog niet aan de verzoeker bekend waren.

De Raad ziet niet in waarom verzoeker deze bijkomende stukken, indien zij essentieel worden geacht voor de beoordeling van de vrijstellingsaanvraag, niet eerder heeft verzameld en neergelegd. De bijkomende stukken die verzoeker thans met zijn wederantwoord nota voorlegt, werden bovendien evenmin neergelegd in de interne beroepsprocedure, zodat aan de bestreden beslissing niet kan worden verweten daarmee op gespannen voet te staan.

Verwerende partij heeft op die stukken ook niet schriftelijk kunnen antwoorden, wat klemt met de rechten van verdediging.

Deze stukken worden in de procedure voor de Raad dan ook buiten het debat gehouden.

VI. Onderzoek van de middelen

Voorafgaande opmerkingen

De Raad merkt vooraf op dat de bestreden beslissing – zoals verzoeker terecht aangeeft – deze is van de institutionele beroepscommissie. Het is derhalve tegen deze beslissing en haar motieven dat verzoeker zijn middelen moet richten.

De Raad stelt evenwel vast dat de pagina's 3 tot en met 6 van verzoekers beroep letterlijk overeenstemmen met zijn verzoekschrift op intern beroep.

Uit verzoekers beroep bij de Raad kan nochtans niet worden afgeleid dat hij aan de bestreden beslissing een concreet aangetoonde schending van de formelemotiveringsplicht verwijt c.q. dat hij van oordeel is dat welbepaalde middelen uit zijn intern beroep zonder antwoord zijn

gebleven. In die omstandigheden gaat de Raad ervan uit dat verzoeker, alvast wat die formelemotiveringsplicht betreft, in de bestreden beslissing een afdoende antwoord heeft gevonden.

Duidelijk is verzoeker het met dat antwoord niet eens, maar dat is een andere zaak. In de gegeven omstandigheden slaat de Raad geen acht op wat verzoeker op de voormelde pagina's 3 tot en met 6 van zijn beroep letterlijk uit de interne beroepsprocedure herneemt.

Vervolgens wijst de Raad verzoeker op het voorschrift van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs, dat luidt:

“De student kan in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.”

Bijkomend geldt dat een verzoekende partij in een procedure voor de Raad in de wederantwoordnota geen nieuwe middelen kan opwerpen, tenzij zij raken aan de openbare orde of zij steunen op gegevens waarvan de verzoekende partij slechts middels de antwoordnota van de verwerende partij en/of het administratief dossier kennis kon nemen.

In zijn wederantwoordnota stelt verzoeker de objectiviteit van één van de beoordeelaren in vraag, omdat zij assistent is aan dezelfde faculteit en binnen dezelfde vakgroep als de promotor.

Dit is een nieuwe middel, dat in het verzoekschrift niet ter sprake is gebracht: het is derhalve onontvankelijk.

Eerste middel

In een eerste middel beroeft verzoeker zich op het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiëlemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker werpt op dat de institutionele beroepscommissie bij haar beoordeling volledig de mening van zijn promotor heeft gevolgd, en dat zij de argumenten van de lezers van de thesis niet heeft vergeleken met de tekst.

Verwerende partij repliceert hieromtrent in haar antwoordnota:

“Verwerende partij merkt op dat dit een loutere bewering is die verzoeker op geen enkele manier staaft. Ze merkt daarbij ook op dat verzoeker zich niet de moeite heeft getroost om zijn thesis ter beschikking te stellen van de institutionele beroepscommissie, en dan ook bijzonder slecht geplaatst is om kritiek uit te oefenen op de manier waarop de institutionele beroepscommissie zijn beroep heeft behandeld.

De institutionele beroepscommissie heeft de masterproef van verzoeker opgevraagd bij de promotor, en deze masterproef ook toegevoegd aan het administratief dossier. Het spreekt voor zich dat het onderzoek van de institutionele beroepscommissie verder is gegaan dan het louter opvragen van een toelichting bij het gegeven examencijfer, en dat de institutionele beroepscommissie deze toelichting ook heeft getoetst aan de masterproef van de student. De institutionele beroepscommissie heeft daarbij vastgesteld dat de opmerkingen van de promotor en van de leescommissarissen terecht waren, en heeft zich bij die opmerkingen aangesloten en het examencijfer bevestigd.”

Beoordeling

Verzoeker blijft in gebreke op enige wijze concreet aan te tonen waarom de visie van de promotor niet kon worden bijgevalen, en waartoe het gevraagde tekstonderzoek had moeten of minstens kunnen leiden.

Het eerste middel kan niet worden aangenomen.

Tweede middel

Een tweede middel is gesteund op een gebrekige begeleiding en feedback tijdens het academiejaar.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat zijn promotor de thesis nooit heeft willen nalezen, en dit in tegenstelling tot andere docenten én wat in het vademecum is aangegeven. Verzoeker verwijt

de promotor ook het oordeel dat het onderwerp niet goed is, terwijl verschillende begrippen net van de promotor afkomstig zijn. Het bevreemdt verzoeker dat de promotor de aanpak en het onderwerp van de thesis niet goed vindt, nu de promotor die zelf heeft vormgegeven.

In haar antwoordnota wijst verwerende partij vooreerst op de rechtspraak van de Raad met betrekking tot de bijzondere omstandigheden waarin een aangetoond gebrek in de begeleiding tot de onregelmatigheid van een examenbeslissing kan leiden; die omstandigheden zijn volgens verwerende partij *in casu* niet vervuld.

Daarnaast stipt verwerende partij aan dat het finale doel van de masterproef is dat een student aantoont dat hij zelfstandig academisch onderzoek kan verrichten rond een bepaald onderwerp. De begeleiding die daarbij moet worden geboden gaat volgens verwerende partij niet zover dat de docent ook concreet en in detail moet aangeven wat de student moet behandelen, hoe hij dat moet doen, welke structuur moet worden gevolgd, welke items ter sprake moeten komen, enz.

Overigens heeft de institutionele beroepscommissie naar oordeel van verwerende partij terecht geoordeeld dat wel degelijk in de gepaste begeleiding werd voorzien. Zij verwijst ter zake naar de volgende passage uit de bestreden beslissing:

“De student geeft in zijn beroepschrift aan dat hij zich vragen stelt bij de manier waarop de begeleiding is gebeurd en vooral het feit dat er niet in een vroeger stadium werd aangegeven dat de student beter een ander onderwerp had gekozen. Indien de student hiermee wil aangeven dat er onvoldoende contactmomenten waren tussen hem en zijn promotor stelt de institutionele beroepscommissie vast dat de promotor de student meermalen doorheen het academiejaar gesproken heeft. De institutionele beroepscommissie heeft ook het email en skype-overzicht verkregen door prof. [U.] en hieruit blijkt dat er voor het indienen van de masterproef in tweede zittijd er veelvuldig communicatie was. Het is tevens vaste rechtspraak van de Raad dat wat vermeend gebrek aan begeleiding betreft het aan de student is om het zelfstandig bereiken van de vereiste competenties aan te tonen (R.Stvb. 7 augustus 2014, nr. 2014/102, R.Stvb. 14 november 2016, nr. 2016/486).”

en zij stelt verder nog:

“Dit strookt ook met wat uit de stukken van het dossier kan worden afgeleid. Tot die stukken behoort een overzicht van de communicatie die er omtrent de masterproef is geweest tussen verzoeker en zijn promotor. Uit dat overzicht blijkt dat er tussen beiden veelvuldig contact is geweest gedurende het hele academiejaar, en dat verzoeker en zijn promotor diverse malen afspraken om te spreken over de masterproef. Uit de toelichting

van de promotor blijkt ook dat de diverse gesprekken die ze samen hadden, telkens minstens 50 minuten duurden.

Ook na de eerste zittijd is er meermaals contact geweest tussen de promotor en de student, en heeft de promotor de student bovendien ook meermaals vruchteloos proberen contacteren (en dat die contacten niet werden beantwoord, kan de promotor alvast niet ten kwade worden geduid).

Verzoeker doet de waarheid ook wel erg veel geweld aan waar hij stelt dat de promotor nooit iets heeft willen nalezen van zijn thesis. Uit de stukken blijkt dat de promotor alleszins in de periode tussen de eerste en de tweede zittijd stukken tekst heeft bekeken en becommentarieerd. Verwerende partij voegt aan de stukken de inleiding en conclusie van verzoeker toe waarop de promotor heel wat aantekeningen heeft gemaakt, en een stuk tekst (“Japanse invasie van Korea”) waarop de promotor commentaar heeft aangebracht specifiek met betrekking tot de manier waarop verzoeker zijn voetnotenapparaat had geconciepied.

Voorts bevatten de leesverslagen van de promotor en de twee commissarissen heel wat opmerkingen omtrent de inhoud van de masterproef.

In die omstandigheden kan verzoeker niet ernstig beweren niet goed te zijn begeleid.”

In zijn wederantwoordnota beargumenteert verzoeker nog het volgende (voetnoten zijn weggelaten):

“Voorerst kunnen er vragen gesteld worden bij de begeleiding die de heer xxx kreeg bij het schrijven van zijn masterproef.

Zijn begeleider prof. dr. [C.U.], die tevens de promotor van de masterproef is, geeft zelf aan dat hij de Nederlandse taal niet machtig is en dat hij bij het beoordelen van de masterproef woorden moest opzoeken in een Van Dale woordenboek en op internet (stuk 6 Universiteit Gent, PA). Dit hoewel de masterproef in het Nederlands diende te worden geschreven.

Bovendien is elk contact met prof. dr. [U.] in het Engels verlopen. Er is aldus sprake van een niet onbelangrijk probleem van communicatie. De begeleiding van de masterproef kon dan ook niet verlopen zoals vereist.

De institutionele beroepscommissie stelt in haar beslissing dd.04.10.2019 hieromtrent het volgende (stuk 2 Universiteit gent, p. 7):

“De institutionele beroepscommissie merkt op dat prof. [U.] inderdaad geen moedertaalspreker Nederlands is, maar prof. [U.] voldoet aan alle taalvoorwaarden om aan de Ugent les te mogen geven, wat aangeeft dat prof. [U.] meer dan voldoende en op een hoog niveau Nederlands kan.”

Prof. dr. [U.] doceert inderdaad verscheidene vakken aan de Universiteit Gent die in het Nederlands worden gegeven. Het gaat met name over de vakken Bungo I, Bungo II en Oosterse cultuurgeschiedenis. De studiefiches van deze drie vakken bepalen dat de onderwijsstaal voor deze vakken Nederlands is (stuk 7).

Uit verklaringen van verschillende studenten blijkt echter dat deze vakken door prof. dr. [U.] in het Engels gedoceerd werden en dat het voorziene lesmateriaal tevens Engelstalig was (stuk 8).

Het feit dat prof. dr. [U.] deze Nederlandstalige vakken in het Engels doceert, doet opnieuw vragen rijzen met betrekking tot zijn kennis van de Nederlandse taal. De stelling van de institutionele beroepscommissie dd. 04.10.2019 kan dan ook niet worden weerhouden. Het blijkt immers dat prof. dr. [U.] geenszins voldoende, noch op hoog niveau de Nederlandse taal machtig is. Anders zou hij de vakken die in het Nederlands gedoceerd moeten worden, ook effectief in het Nederlands doceren.

De begeleiding en de beoordeling van een Nederlandstalige masterproef door prof. dr. [U.], kunnen dan ook geenszins zijn verlopen zoals het hoort, gelet op zijn beperkte kennis van de Nederlandse taal.

Daarnaast blijkt uit het mailverkeer tussen prof. dr. [U.] en de heer xxx dat het zeer moeilijk was om afspraken te kunnen maken met prof. dr. [U.] teneinde feedback omtrent de masterproef te kunnen krijgen (stuk 8 Universiteit Gent). Maar liefst twaalf maal verzoekt de heer xxx om samen te kunnen zitten om de masterproef te bespreken. Prof. dr. [U.] blijkt echter meestal een feedbacksessie niet nodig te vinden of in het buitenland te verblijven.

Uiteindelijk kon de heer xxx slechts een drietal malen een afspraak maken met prof. dr. [U.] voor de eerste zittijd. Verder vond er eenmaal contact plaats via Skype voor de eerste zittijd en tweemaal kort via e-mail na de eerste zittijd (stuk 8 Universiteit Gent). Aangezien prof. dr. [U.] bij de beoordeling van de masterproef de heer xxx bij de eerste zittijd slechts een 6/20 wenst te geven en aangeeft dat de heer xxx allesbehalve de vereiste competenties beheerst, was het misschien nuttig geweest om de heer xxx grondiger te begeleiden teneinde hem hier reeds tijdens het academiejaar op te wijzen. Echter, op het ogenblik dat prof. dr. [U.] opmerkingen maakte over het gebruik van voetnoten en de problemen in de structuur van de masterproef, was de eerste zittijd reeds verlopen. Aldus bleef er weinig tijd over voor de heer xxx om dergelijke fundamentele aanpassingen optimaal te kunnen uitvoeren.

Het feit dat prof. dr. [U.] dergelijke fundamentele problemen slechts opwierp na de eerste zittijd, bevestigt bovendien dat hij de masterproef van de heer xxx nooit heeft nagelezen in de loop van het academiejaar 2018-2019.

Meer nog, in de beoordeling van de masterproef na de tweede zittijd (!), geeft prof. dr. [U.] de volgende suggesties (stuk 7 Universiteit Gent, p. 6):

- “1. Choose a concrete focus (for example the territorial dispute between China and Japan) and turn your thesis into a thesis on that focus. Move the regionalism issue into the subtitle and explore this issue by and through your discussion of the main issue, so that you provide yourself with opportunity to produce some surplus. This involves collecting and processing the existing literature on the issue and discussing its content in your thesis. Clarify what your own contribution is by distinguishing your own contribution from the existing ones.
2. Choose a methodical/theoretical perspective (for example neorealism, if this is it).(...)
3. Look at territorial dispute in light of neo-realist IR theory (clash of regional powers, geopolitics (US versus China etc., for example Mearsheimer and the like). As to the entanglement, you may bring into play the counter-rotating economics of trade etc. (...)"

Prof. dr. [U.] geeft hier met andere woorden de suggestie om het onderwerp en de invalshoek van de masterproef te veranderen, na de tweede zittijd, wanneer het dus reeds te laat is.

Als dit soort feedback in een eerder stadium van het academiejaar was gegeven, had de heer xxx wel in de juiste richting verder kunnen onderzoeken en zou hij naar alle waarschijnlijkheid wel een beter resultaat hebben behaald, gelet op zijn andere studieresultaten.

Uit aantekeningen en samenvattingen die de heer xxx maakte tijdens de feedbackmomenten blijkt duidelijk dat prof. dr. [U.] akkoord was met het gekozen onderwerp (stuk 9). Er werd louter brainstormd over mogelijke richtingen die de heer xxx verder kon uitgaan.

Meer nog, tijdens de zeldzame feedbackmomenten was prof. dr. [U.] steeds zeer enthousiast over het onderwerp en de visie op dit onderwerp van de heer xxx. Prof. dr. [U.] maakte hierbij zelfs de volgende opmerking: “Jij bent zo slim, je zou moeten doctoreren.” Het feit dat de deelscore die prof. dr. [U.] aan de heer xxx toekende na de eerste zittijd slechts 6/20 bedroeg, was dan ook een zeer grote verrassing voor de heer xxx.

Er kan dan ook worden besloten dat de heer xxx een zeer gebrekkige begeleiding heeft gekregen bij het schrijven van zijn masterproef. De slechte communicatie door de Engelstalige begeleiding en de moeilijke bereikbaarheid van prof. dr. [U.], alsook het feit dat prof. dr. [U.] de masterproef niet heeft willen lezen gedurende het academiejaar, waardoor fundamentele feedback pas werd gegeven op het moment dat het reeds te laat was, hebben ertoe geleid dat de heer xxx zijn masterproef niet in de gewenste richting heeft kunnen schrijven.

Dat de heer xxx de nodige onderzoeks- en schrijfcompetenties bezit, wordt reeds aangetoond door de hoge cijfers die hij kreeg voor zijn bachelorproef en het onderzoeksseminarie (zie infra), met name respectievelijk 17/20 en 15/20.

Het feit dat de heer xxx beweerdelijk zou gefaald hebben bij het toepassen van deze competenties, is aldus te wijten aan de hierboven aangetoonde gebrekkige begeleiding.

Hierbij kan tot slot tevens worden verwezen naar arrest nr. 2.745 van 22 december 2015 van de Raad [...]

Beoordeling

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft overwogen, hebben vastgestelde gebreken in de begeleiding van de student in principe niet tot gevolg dat de toegekende beoordeling daardoor onregelmatig wordt of dat de student recht zou hebben op een gunstiger quotering (zie o.a. R.Stvb. 10 november 2015, nr. 2.568; R.Stvb. 18 november 2016, nr. 3.333; R.Stvb. 18 april 2018, nr. 4.258. In dezelfde zin: RvS 19 maart 2013, nr. 222.898, Ristucca).

Het is, in beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Een verwijt aan de instelling op het vlak van een gebrekkige begeleiding of communicatie verschuift bijgevolg

mogelijk de verantwoordelijkheid voor een slechte prestatie deels naar de instelling, maar in de regel kan dit er niet toe leiden dat de prestatie zelf zonder meer als voldoende moet worden beschouwd. Er kan enkel anders over worden geoordeeld in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het gebrek aan begeleiding het slagen *de facto* onmogelijk heeft gemaakt, bijvoorbeeld doordat essentiële vragen van de student onbeantwoord zijn gebleven of de begeleiding nagenoeg onbestaande was.

Het valt aan de verzoekende partij toe om het bewijs te leveren van de gebreken in de begeleiding die zij aanvoert en van de beslissende invloed daarvan op de beoordeling of de slaagkansen.

Dat bewijs levert verzoeker niet.

De Raad bedenkt vooreerst, wat het specifieke beoordelingskader betreft, dat de masterproef binnen de academische bachelor-masteropleiding het opleidingsonderdeel bij uitstek is waarin de student moet aantonen in staat te zijn zelfstandig wetenschappelijk onderzoek uit te voeren en daarover op academisch niveau te rapporteren. Artikel I.3, 41° van de Codex Hoger Onderwijs omschrijft de ‘masterproef’ dan ook als volgt:

“41° masterproef : werkstuk waarmee een masteropleiding wordt voltooid. Daardoor geeft een student blijk van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemplossend vermogen op academisch niveau of van het vermogen tot kunstzinnige schepping. Het werkstuk weerspiegelt de algemeen kritisch-refleterende ingesteldheid of de onderzoeksingesteldheid van de student.”

Het zelfstandig werk waarvan de student blijk moet geven, weerspiegelt zich in de aard en omvang van de begeleiding waarop de student op dat punt binnen zijn opleiding en voor dát specifiek opleidingsonderdeel, redelijkerwijze aanspraak mag maken.

Gewis kan een student ook voor de masterproef niet van elke ondersteuning verstoken blijven.

Verwerende partij toont evenwel voldoende concreet aan dat verzoeker te dezen wel degelijk op zijn promotor beroep heeft kunnen doen. Verzoeker zelf erkent in zijn wederantwoordnota dat er vóór de eerste zittijd een viertal contacten waren, en twee na de eerste zittijd.

De Raad ziet in de aangevoerde elementen wat de taal betreft, geen reden om de geboden begeleiding alsnog als kennelijk ondermaats te beschouwen.

Het middel is niet gegrond.

Derde middel

Een derde middel is gesteund op het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

In zijn verzoekschrift doet verzoeker het volgende gelden:

“Bovendien vindt de institutionele beroepscommissie het goed als elke lezer een andere mening heeft over mijn thesis. Bij twee lezers was er een stijging in de punten bij de herschrijving van mijn thesis, maar bij de derde lezer ([H.]) was er een daling. Als de ene lezer het tegenovergestelde van de andere lezer, hoe kan ik dan ooit slagen? Ik verzoek een conformiteit te gebruiken, waardoor er duidelijke richtlijnen zijn. De ene lezer vindt het aantal niet-Westerse bronnen voldoende, een ander niet. Hier kan nochtans een vast aantal op geplakt worden. Zo schrijft lezer [H.] dat ik 11% niet-Westerse bronnen had in eerste zit. Dit vond ze niet genoeg, maar in tweede zit had ik mijn hoeveelheid niet-Westerse bronnen meer dan verdubbeld en was er toch geen stijging merkbaar in de punten. Deze lezer schrijft dan wel bij de tweede zit dat ik 23% niet-Westerse bronnen heb, maar er staat niet bij of het er genoeg zijn of niet. Er kan afgeleid worden uit de discussie van de examencommissie dat er overwogen werd om de ongewijzigde 11/20 van lezer [H.] te verhogen, aangezien de andere lezers één en twee punten extra hadden gegeven, zodat ik een 10/20 zou verkrijgen. Er werd gezamenlijk in de examencommissie moedwillig beslist om, bij de tweede zit, bij één lezer mij geen extra punten te geven zodat ik niet kon slagen. De vraag kan gesteld worden of het eerlijk is dat de promotor en de lezers zijn samengekomen en samen beslist hebben mij er niet door te laten, in plaats van apart en afzonderlijk mijn thesis te beoordelen.”

Verwerende partij repliceert in de antwoordnota dat de institutionele beroepscommissie inderdaad met verzoeker heeft vastgesteld dat de quoteringen door de verschillende lezers niet identiek waren: de promotor (prof. [U.]) en mevrouw [H¹.] gaven 8/20, wat hoger was dan in de eerste zittijd, mevrouw [H².] gaf 11/20, wat overigens niet lager was dan in de eerste zittijd maar wel gelijk aan de cijfermatige beoordeling in de eerste zittijd.

Omtrent die discrepantie heeft de institutionele beroepscommissie het volgende geoordeeld:

“De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student zich vragen stelt bij het examencijfer en de discrepantie in de deelcijfers die hij kreeg voor zijn masterproef na de eerste zittijd. De institutionele beroepscommissie merkt op dat deze argumenten onontvankelijk zijn: indien de student het examencijfer voor de eerste zittijd had willen bewisten, dan had hij hiervoor beroep moeten aantekenen binnen de zeven kalenderdagen na bekendmaking van de resultaten in juli. De beroepstermijn hiervoor is bijgevolg onherroepelijk verstreken.

Voor de volledigheid wenst de institutionele beroepscommissie ook nog mee te geven dat wat de discrepantie in scores in eerste (of tweede) zittijd betreft, het mogelijk is en op zich niet problematisch dat de meningen van een promotor en commissarissen over een masterproef verschillen. Het evaluatieproces van een masterproef met meerdere beoordelaars moet er o.a. voor zorgen dat studenten voor hun werkstuk een evenwichtige, redelijke beoordeling krijgen. De commissie stelt tevens vast dat – moest er al sprake zijn van een discrepantie – dit eerder het feit is dat één van de beoordelaars de masterproef van een voldoende niveau vond.”

Deze beoordeling is volgens verwerende partij correct en zeker niet onredelijk. Elke beoordelaar bekijkt een masterproef immers vanuit zijn eigen kennis en specialisatie, wat ertoe kan leiden dat de beoordeling door verschillende personen ook niet volledig gelijkloopt. Daar is naar oordeel van verwerende partij niets mis mee, zolang elke beoordelaar zijn score maar kan motiveren in functie van de te bereiken eindcompetenties, wat ook het geval is: elk van de beoordelaars maakte een uitgebreid verslag met plus- en minpunten van de masterproef en geeft duidelijk aan op welke punten de masterproef te kort schiet.

Verwerende partij beklemtoont dat de scores ook onafhankelijk van elkaar tot stand zijn gekomen, wat als een *good practice* kan worden beschouwd, en dat het dus niet zo is, zoals verzoeker beweert, dat de betrokkenen zijn samengekomen in plaats van apart en afzonderlijk zijn thesis te beoordelen. *Nadat* elk van de beoordelaars zijn of haar score had uitgebracht, is er ten slotte ook overleg geweest tussen de verschillende beoordelaars omtrent de eindscore van verzoeker. Uit de toelichting van de promotor blijkt naar oordeel van verwerende partij dat daarbij overleg is gepleegd omtrent de vraag of afgewezen zou worden van de mathematisch berekende eindscore die gelijk is aan het gemiddelde van de drie deelscores (zijnde 9/20) en of er toch een credit zou kunnen worden verleend, waarbij overigens het feit dat verzoeker, bij een onvoldoende, niet meer zou kunnen inschrijven voor de oude, eenjarige, master in de Oosterse talen en culturen mee in de discussie werd betrokken. De examinatoren zijn evenwel tot de conclusie gekomen dat deze score een correcte weergave was van de prestaties van de student en dat verzoekers masterproef onvoldoende was om te kunnen slagen. Verzoeker bereikt inderdaad teveel van de eindcompetenties niet, zoals blijkt uit de nota van de promotor.

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn standpunt.

Beoordeling

Verwerende partij betoogt dat de drie beoordelaren uiteindelijk gezamenlijk tot het examencijfer hebben beslist, na eigen lezing en appreciatie van de masterproef.

Verzoeker bewijst niet het tegendeel, en de Raad ziet geen reden om aan de overwegingen van de interne beroepsinstantie te twijfelen.

Evenmin ziet de Raad enige reden om de gevolgde werkwijze onregelmatig of onzorgvuldig te achten. Voor een gedragen en zorgvuldig tot stand gekomen beoordeling is niet vereist dat alle beoordelaren initieel exact hetzelfde cijfer wilden toekennen, of dat zij geheel onafhankelijk van elkaar een quatering hebben gegeven die dan mathematisch wordt verwerkt, maar wel dat een eindbeslissing voorligt waarmee de beoordelaren instemmen en die de toets aan de motiveringsplicht kan doorstaan.

Verzoeker toont ook niet aan dat het aantal niet-westerse bronnen de enige of de doorslaggevende reden voor het tekort in de eerste zittijd was, zodat de vraag of daaraan al dan niet in afdoende mate is verholpen, niet *ipso facto* een invloed heeft op de uiteindelijke quatering.

Het middel is niet gegrond.

Vierde middel

Verzoeker steunt een vierde middel op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat hij op basis van zijn resultaten voor andere opleidingsonderdelen blijkbaar beschikt over de competenties om een thesis te schrijven, maar dat hij heeft gefaald bij de toepassing van die competenties. Nochtans, zo betoogt verzoeker, heeft hij zijn

bachelorproef op dezelfde wijze geschreven. In dat licht begrijpt hij niet waarom de masterproef niet als voldoende werd beschouwd.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota vooreerst dat dit argument is gesteund op een loutere bewering die niet door concrete stukken wordt gestaafd: verzoeker legt zijn bachelorproef niet voor zodat noch de institutionele beroepscommissie noch de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen kan nagaan of die bachelorproef inderdaad op dezelfde manier werd geschreven.

Vervolgens wijst verwerende partij erop dat een bachelorproef en een masterproef hoe dan ook op verschillende maatstaven worden beoordeeld. De techniek van onderzoek is weliswaar dezelfde, maar daar waar een bachelorproef op bachelorniveau wordt beoordeeld, wordt een masterproef beoordeeld aan de hand van maatstaven op masterniveau. De eisen die aan een masterproef worden gesteld zijn, zowel inhoudelijk als naar vorm, dan ook hoger dan deze die aan een bachelorproef worden gesteld. In dat opzicht is het voor verwerende partij zeker niet vreemd dat een type tekst op bachelorniveau als afdoende wordt beoordeeld maar datzelfde type tekst op masterniveau als onvoldoende wordt beoordeeld. Het feit dat verzoeker slaagde voor zijn bachelorproef, betekent met andere woorden niet dat hij noodzakelijk ook geslaagd verklaard moet worden voor zijn masterproef, zelfs ingeval zou blijken dat hij die masterproef inderdaad op eenzelfde wijze heeft geschreven als zijn bachelorproef.

In zijn wederantwoordnota geeft verzoeker aan het middel een andere wending, door de nadruk te leggen op het examencijfer dat hij eerder behaalde voor het opleidingsonderdeel ‘Onderzoeksseminarie’ (15/20).

Verzoeker verwijst naar de studiefiche voor dat opleidingsonderdeel, en betoogt dat daarin dezelfde competenties worden getoetst als bij de masterproef. In dat opzicht dringt zich voor verzoeker de vraag op hoe hij voor de masterproef slechts 9/20 kon behalen.

Beoordeling

Hierboven is reeds aangegeven wat een masterproef is in het licht van de Codex Hoger Onderwijs.

Daar zij niet de masteropleiding, maar de bacheloropleiding afsluit, kan niet zonder meer worden aangenomen dat de competenties die bij enerzijds een bachelorproef en anderzijds een masterproef moeten worden behaald, dezelfde zijn, of zelfs voldoende vergelijkbaar opdat uit het resultaat voor de bachelorproef enig vermoeden van competentie kan worden afgeleid voor de masterproef.

Verder moet, wat een beoordeling *in concreto* betreft, samen met verwerende partij worden vastgesteld dat verzoeker zijn bachelorproef niet aan de institutionele beroepscommissie heeft voorgelegd, zodat deze de door verzoeker beoogde vergelijking ook niet kunnen maken.

Ten slotte stipt de Raad aan dat verschillende opleidingsonderdelen die binnen eenzelfde opleiding worden aangeboden, in beginsel verschillende competenties en leerdoelen nastreven. Precies daarom immers, zijn het onderscheiden opleidingsonderdelen.

Het valt in voorkomend geval aan de verzoekende partij die het tegendeel beweert toe om aan de hand van de ECTS-fiche aan te tonen dat opleidingsonderdelen wat die beoogde competenties en leerdoelen betreft dermate verregaand overlappend zijn, dat een credit voor het ene opleidingsonderdeel een invloed heeft op de wijze waarop het andere opleidingsonderdeel kan worden gequoteerd.

Dat bewijs levert verzoeker wat de relevantie van de opleidingsonderdelen Onderzoekspraktijk 1 en Onderzoekspraktijk 2 betreft, niet. Aan de examencijfers die voor deze opleidingsonderdelen werden behaald, kunnen dan ook vooronderstellingen worden gekoppeld inzake de quatering van de masterproef.

Het middel is niet gegrond.

Vijfde middel

In een vijfde middel beroeft verzoeker zich op het evenredigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Slechts in zijn wederantwoordnota werkt verzoeker de wijziging van het studieprogramma – de master Oosterse Talen en Culturen (60 studiepunten) werd in het academiejaar 2018-2019 voor het laatst ingericht – uit als een rechtsmiddel.

Verzoeker zet het volgende uiteen:

“Tot slot dient te worden stilgestaan bij de ernst van de gevolgen die dit resultaat van 9/20 voor de masterproef met zich meebrengt.

De Master of Arts in de Oosterse talen en culturen werd immers drastisch hervormd van academiejaar 2018-2019 naar academiejaar 2019-2020 (stuk 19).

Indien men deze master wenst te volgen, dient men immers niet langer 60, maar wel 120 studiepunten op te nemen.

Bovendien is er gekozen voor een heel nieuw vakkenpakket, dat weinig tot geen overeenkomsten vertoont met het programma van de voorgaande master. Hierbij dienen de studenten ook nog verplichte stages te volgen en economische vakken op te nemen. Dit was echter niet vereist in de voorgaande master.

Door aldus de beslissing te nemen om een resultaat van 9/20 toe te kennen aan de masterproef van de heer xxx, zorgen prof. dr. [U.] en de twee lezers er niet enkel voor dat de heer xxx zijn masterproef dient te herschrijven en aldus een half jaar langer dient te studeren. De heer xxx zal immers zijn volledige master opnieuw moeten doen, wat zal leiden tot 2 extra jaren studeren.

Door de heer xxx 1 punt te ontzeggen, dient deze student die steeds een excellent parcours heeft afgelegd, 2 jaren langer te studeren, gelet op de hervormingen van de Master of Arts in de Oosterse talen en culturen.

De kans is bovendien groot dat de heer xxx zijn Master of Arts in de Oosterse talen en culturen nooit zal kunnen behalen. Gelet op zijn beperkte economische middelen volgt de heer xxx zijn opleidingen immers als werkstudent (stuk 20). Sinds 13.09.2019 heeft de heer xxx bovendien vast werk bij Samsonite (stuk 21).

De hervormde Master of Arts in de Oosterse talen en culturen voorziet echter verplichte stages. Indien de heer xxx aldus deze stages wenst te volgen, kan hij niet langer blijven werken bij Samsonite. Indien deze inkomsten zouden wegvalLEN, zal hij omwille van zijn financiële toestand echter de master waarschijnlijk niet kunnen opnemen.

Dit is minstens een disproportionele sanctie te noemen, zeker gelet op de gebrekkige begeleiding en beoordeling. Deze sanctie valt dan ook niet binnen de grenzen van de redelijkheid.

Aangezien de beslissing aldus minstens kennelijk onredelijk is, dient de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen deze vernietigen.”

Beoordeling

De wijziging van de opleiding is geen element waarvan verzoeker pas in de loop van de procedure kennis heeft genomen – integendeel maakte hij hierop reeds allusie *in fine* van zijn verzoekschrift op intern beroep.

De korte feitelijke vermelding van dit gegeven in het verzoekschrift voor de Raad:

“De master Oosterse Talen en Culturen werd in het academiejaar 2018-2019 voor de allerlaatste keer ingericht en bestaat uit 60 studiepunten. De master Oosterse Talen en Culturen: Japan bestaat uit 120 studiepunten. Ik zat nog in de uitdovende master van 60 studiepunten omdat ik van major was veranderd (van sinologie naar japanologie), niet omdat ik meerder jaren gebuisd was.”

en

“Blijkbaar waren al deze aanpassingen maar één extra punt waard, want ik had 9/20 in plaats van 8/20 deze keer (dit betekent dat ik mij niet meer mag inschrijven in de oude master en dat ik twee jaar volledig moet bijstuderen).”

kan niet worden beschouwd als een middel.

Door de wijziging van het studieprogramma van de masteropleiding in de wederantwoordnota – waarop de verwerende partij niet meer schriftelijk kan antwoorden – als middel uit te werken, werpt verzoeker een nieuw middel op dat in die stand van de zaak niet meer op ontvankelijke wijze in het debat kan worden gebracht.

Het middel is onontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder, voorzitter van de Raad

Piet Versweyvelt bestuursrechter – bijzitter

Sigrid Pauwels bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.421 van 13 november 2019 in de zaak 2019/645

In zake: Fiton HOTI
woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Falconpoort 34

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Laws in de Rechten’.

Tot verzoekers curriculum behoort het opleidingsonderdeel ‘Strafrecht’.

Bij de tweede examenkans behaalt verzoeker voor dat opleidingsonderdeel een examencijfer van 8/20.

De proclamatie heeft plaats op 11 september 2019 (stuk 5 administratief dossier).

Met een aangetekend schrijven van 21 september 2019 stelt verzoeker tegen voormeld examencijfer volgend intern beroep in:

“(…)

Bij deze zend ik een aangetekende brief om mijn examen Strafrecht, tweede zittijd, te betwisten. Na de collectieve en individuele examenfeedback met assistent [R.] op woensdag 18/09/2019 ben ik het grondig oneens met de uitslag.

Zoals reeds vermeld in de mail d.d. 18/09/2019 aan prof. [T.V.B.] en assistent [R.] verduidelijk ik hieronder nog even de betwisting.

ARGUMENTATIE UIT MIJN MAIL VAN 18/09/2019, met extra referenties. Originele mail, zie bijlage.

1.

De examencasus ging om een ‘verkrachtingszaak’ maar de casusinstructie bevatte een inherente tegenspraak. Immers, hoewel het incident voor de rechtbank als verkrachtingszaak werd voorgelegd, is er inhoudelijk geen sprake van verkrachting. De beschuldigde had weliswaar het meisje in de struiken geduwdd maar er had geen penetratie plaatsgevonden, hetgeen een onmiskenbare voorwaarde is om van verkrachting te kunnen spreken. Zie art. 375 SW. Er is hoogstens sprake van aanranding van de eerbaarheid (zie art. 372 SW en art. 374 SW).

Bovendien werd er ons tijdens vele lessen staatsrecht, mensenrechten, rechtsmethodiek, strafrecht, etc. herhaaldelijk gezegd dat er nooit sprake kan zijn van verkrachting zonder enige vorm van penetratie.

In mijn antwoord ben ik bijgevolg uitgegaan van de inhoud en heb ik gesteld dat de beschuldigde wel recht had op een werkstraf vermits het immers geen verkrachting was, volgens art. 37^{quinquies} SW. Had een verkrachting volgens de definitie in de wet plaatsgevonden, dan klopt het dat de beschuldigde geen recht had op een werkstraf.

2.

Vraag internering.

Kunnen geestesgestoorde als ze strafbare feiten hebben gepleegd, a. geïnterneerd b. vrijgesproken of c. veroordeeld worden?

De vraaginstructie stelde dat alle mogelijke opties dienden besproken te worden indien mogelijk.

Ik heb in mijn antwoord alle drie opties besproken, zoals gevraagd en niet, zoals mr. [R.] achteraf in de feedbacksessie stelde dat men de vraag slechts vanuit één oogpunt diende te bespreken, hetgeen niet in de vraagstelling stond. Hierdoor werd mijn antwoord als niet voldoende bestempeld.

Ik wil graag benadrukken dat de vraagstelling transparant en duidelijk moet gesteld worden ten einde maximale slaagkansen te garanderen. Het is bijzonder frustrerend te weten te komen dat de vraag een posteriori toelichting nodig heeft, die niet in de exameninstructie stond. Zie art. 2 en art. 9, Wet van 5 mei 2014 betreffende de internering. Zie ook art. 71 SW aangaande vrijspraak van geestesgestoorden.

Ik heb voor het examen Strafrecht grondig en lang gestudeerd en het is allerminst prettig om door twee ambigue vraagstellingen de mist in te gaan.

ANTWOORD VAN PROF. [T.V.B.] IN MAIL VAN 19/09/2019

Negatief antwoord van prof. [T.V.B.]. Zie mail in bijlage

“Zowel de vragen als de antwoorden zijn niet alleen door mij, maar door een heel team vooraf grondig bekeken en getest. Ik ben ervan overtuigd dat zij voldoende helder waren. Dit blijkt ook uit de wijze waarop de studenten de vragen hebben beantwoord en de scores die met de antwoordsleutels werden gegenereerd.

Ook de quotering zelf en de berekening van het eindresultaat werd meermaals (en ook door meerdere personen) nagekeken. Ook bij jouw kopij is dat, ook nog eens naar aanleiding van de feedback, het geval geweest.”

Opmerking

Tijdens de feedback van het vak Mensenrechten, waarvan het examen ook door assistenten en professoren wordt gemaakt en nagekeken, werd het duidelijk dat er een fout in zat. Dit bewijst dat examens wel degelijk onduidelijkheden kunnen bevatten. Het ging over een examenvraag van 2 punten die ik post factum dan toch toegekend kreeg.

De vraag ging over de VRT die een klacht ging indienen bij het Europees Hof van de Rechten van de Mens waarbij het de bedoeling was de gegrondheid af te toetsen of uit te werken. Dit was echter onduidelijk omdat prof. [H.] benadrukt heeft tijdens zijn lessen, met een voorbeeld als NMBS, dat bedrijven die gesubsidieerd worden door de staat als overheidsorgaan worden gezien/beschouwd en dus geen klacht kunnen indienen. Bijgevolg had ik dus de ontvankelijkheidsvereisten uitgewerkt omdat er in de vraag niet opstond dat er voldaan was aan de ontvankelijkheidscriteria.

MIJN ANTWOORD IN MAIL VAN 19/09/2019

Ik benadruk nogmaals de volgende elementen:

- Zelfs als een statistische meerderheid van studenten op de vraag wel op de ‘juiste’ manier heeft beantwoord, is dit nog steeds geen afdoend argument voor de validiteit van de vraag-instructie. De ambiguïteit zit immers in de vraagstelling zelf en kan de student dus niet ten laste worden gelegd. Ik denk dat het belangrijk is dat er gestreefd wordt naar een eerlijke examinering en daar zijn duidelijke, niet-ambigue vragen een essentieel onderdeel van.
- Deze opinie werd trouwens ruim gedeeld door de aanwezige studenten tijdens de feedbacksessie.
- Er bestaat vaak een discrepantie bestaat tussen ‘intentie’ van de testmaker en de ‘receptie’ van de testnemer. Hoe interpreteren studenten een examenvraag? Komt de vraagstelling die het team van testmakers voor ogen heeft op dezelfde manier

over bij de testnemer? Voor wat betreft het examen Strafrecht is dit zeker niet het geval geweest.

BIJKOMENDE UITLEG UIT MIJN BIJKOMENDE MAIL VAN 20/09/2019

Ik dien ook eerlijkheidshalve te benadrukken dat ik effectief onvoldoende kennis had voor wat betreft de twee vragen, namelijk de vraag over de equivalentieleer (die ik niet voldoende heb gemotiveerd) en de strafuitvoeringsrechtbank (waarop ik een zeer vaag/kort antwoord heb gegeven omdat ik daar geen duidelijk antwoord op had). Het is volkomen terecht dat ik hier geen punten of weinig punten voor heb gekregen.

Bij de vraag commissie door omissie is dit hetzelfde. Hoewel ik wist waarover het ging, heb ik duidelijk de bal misgeslagen omdat ik essentiële kernwoorden niet heb vermeld. Dit geldt echter niet voor de andere twee vragen, namelijk over de vraag internering en de vraag over de werkstraf. Door de ambiguïteit van de vraagstelling ben ik hier de mist in gegaan. Ik kan niet genoeg benadrukken dat ik door deze vraagstelling gebuisd ben.

ANTWOORD VAN PROF. [T.V.B.] IN MAIL VAN 20/09/2019

Negatief antwoord van prof. [T.V..]. Zie mail in bijlage.

Ik hoop van harte dat de rector mijn examen nogmaals bekijkt en de inherente ambiguïteit van de vraagstelling bevestigt.

Ik ben bijzonder gemotiveerd om te slagen in mijn studies.”

De institutionele beroepscommissie behandelt dit beroep in zitting van 4 oktober 2019 en verklaart het onontvankelijk.

“Luidens artikel 100 OER moet een intern beroep op straffe van onontvankelijkheid binnen de beroepstermijn van 7 kalenderdagen. Die termijn is decretaal opgelegd (art. II.283 Codex hoger onderwijs) en is een vervaltermijn, die bovendien de openbare orde raakt. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student pas op 20 september 2019 het beroep instelde. De proclamatie vond evenwel plaats op 11 september 2019, waardoor de laatste nuttige dag om beroep in te stellen woensdag 18 september was. Nu het beroep pas op 20 september werd ingesteld, is het laattijdig en mitsdien onontvankelijk.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt, zoals de Raad recent reeds heeft overwogen (R.Stvb. 29 juli 2019, nr. 5.086; R.Stvb. 24 augustus 2018, nr. 4.376; R.Stvb. 14 september 2018, nr. 4.405), inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbeslissingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “*verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij*” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*). De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

De vraag of verzoeker op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Verzoeker brengt tegen de bestreden beslissing in zijn verzoekschrift de volgende argumenten aan:

“Ten eerste was de feedback van het examen strafrecht gepland op de laatste dag dat ik mijn examen kon betwisten, namelijk 18/09/2019. Gezien deze uiterst korte termijn ben

ik in snelheid genomen qua bedenktijd zodat ik te laat was opdat mijn betwisting ontvankelijk zou zijn. Had de feedback redelijkerwijze vroeger geweest, had zich dit schrijven niet voorgedaan. Er moet met andere woorden toch een redelijke termijn zijn tussen het moment dat er examenfeedback wordt gegeven en de uiterste datum van ontvankelijkheid.

Ten tweede is het bijzonder absurd om reeds een examenbetwisting te ondernemen na de proclamatie op 11/09/2019 indien de feedback pas op 18/09/2019 valt, dezelfde dag van de deadline. Ik denk dat zelfs de gemiddelde alerte student deze tijdslijn verwarring zou vinden. Daarmee kan gesteld worden dat er, ondanks de decretale termijn, hier sprake is van een onredelijke termijn (namelijk dezelfde dag) in realiteit. Hierdoor worden studenten wiens feedback op dezelfde dag valt als de deadline gediscrimineerd en van dezelfde redelijke termijn beroofd als studenten die een vroegere feedbackdatum hebben en dus tenminste een aantal dagen respijt krijgen om alsnog betwisting in te roepen. Het argument dat men een examen reeds moet betwisten voordat men feedback heeft gekregen lijkt me volstrekt onlogisch.

Ten derde is het bijzonder tijdrovend om de juiste informatie te vinden voor wat betreft de exacte data van examenbetwisting aan de UGent, een constataatie die tevens bevestigd wordt door Newsmonkey (zie onderstaand citaat). Toen ik van plan was het examen te betwisten, heb ik Google geraadpleegd met trefwoorden ‘examenbetwisting’ en ‘UGent’ en kwam ik terecht op een webpagina van de UGent waarop stond dat de proclamatie op 13/09/2019 plaatsvond. Echter bleek dit 11/09/2019 te zijn. Als je op Google “examenbetwisting UGent” intypt kom je terecht op een webpagina van de Universiteit Gent, waar opstond dat de proclamatie de 13de september plaatsvond en dat er een aangetekende brief moest opgestuurd worden naar de Rector.

Interessant is de vermelding bij Newsmonkey.be inzake verzoekschriften: *“Voor je naar de ombudsman stapt of al een verzoekschrift indient bij je faculteit of universiteit, vraag je best eerst eens feedback van je professor. Op de website van de universiteit van Antwerpen raden ze je dat ook aan. Ook bij KUL leggen ze daar de nadruk op “Het is noodzakelijk om eerst feedback te vragen bij de examinator vooraleer je beroep aantekent”, staat er te lezen. Opmerkelijk is dat ze hier bij UGent en VUB niets over zeggen. Daar wordt gewoon uitgelegd hoe je een interne procedure kan doen starten. Bij UGent is het zelfs echt zoeken voor je informatie vindt over mogelijke betwisting van je punten...”* ([wesbite].

Ten vierde ga ik naar een examenfeedback om van mijn fouten te leren zodat ik een beter examen zal kunnen afleggen. Als men echter tijdens de examenfeedback constateert dat de reden van de buis aan de ambigue vraagstelling ligt, is het normaal dat men daar eerst wat opzoektijd nodig heeft voordat men echt zijn besluit kan nemen om een examen alsnog te betwisten. De gemiddelde student gaat er immers niet van uit dat de ambigue instructie in de vraagstelling de oorzaak is van het falen. In bijlage vindt u ook mijn mails terug die ik heb verstuurd naar de professor strafrecht. Ik heb uiteraard eerst de professor de mogelijkheid willen geven om deze fout recht te zetten vooraleer ik een intern beroep ging opstarten. Laatste antwoord van de professor: *“De quatering die gegeven is, is correct. Zij is voor mij dan ook definitief en ik kan en zal daar niet meer op terugkomen”*.

Verwerende partij is het met die argumenten niet eens en repliceert in haar antwoordnota als volgt:

“(…)

Blijkens artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs bedraagt de termijn voor intern beroep 7 kalenderdagen, in geval van een examenbeslissing te rekenen vanaf de dag na deze van de proclamatie. Deze termijn is een verhalstermijn die bovendien de openbare orde raakt. Van deze termijn zou enkel kunnen worden afgeweken in geval er sprake zou zijn van overmacht.

Als er dan al zou kunnen worden aangenomen dat deze termijn niet loopt ingeval van bewezen overmacht, dan kan in elk geval niet worden aangenomen dat het feit dat een student nog geen feedback heeft gekregen, een situatie van overmacht zou inhouden die tot gevolg zou hebben dat aan de dwingende beroepstermijn zou kunnen worden voorbijgegaan. Verzoeker kan in dat verband ook niet dienstig inroepen dat het feit dat hij pas op 18 september 2019 feedback kreeg over het betrokken vak, hem belette om een intern beroep in te stellen en dus als overmacht moet worden beschouwd. Niets kon de student beletten om reeds intern beroep in te stellen, desnoods ten [bewarende] titel.

Verwerende partij merkt hierbij nog op dat hoe dan ook feedback werd gegeven op 18 september 2019. Op dat ogenblik was de termijn voor intern beroep nog niet verstreken, en verzoeker had zeker op die dag al voldoende informatie om te kunnen inschatten of het instellen van een intern beroep zinvol was. Hij kon daarna zijn argumenten nog verder aanvullen in functie van de gegeven feedback. Artikel 100 §2 OER stelt ter zake uitdrukkelijk: “*Middelen die een student pas kon kennen na inzage van zijn dossier of na gebruik te hebben gemaakt van de aangeboden feedbackmogelijkheid, dienen onmiddellijk na die inzage of feedback en in elk geval binnen de zeven kalenderdagen na het verstrijken van de beroepstermijn te worden ingediend in een aanvullende nota.*”

Het stond verzoeker overigens ook vrij om, indien hij van oordeel was dat dit feedbackmoment te laat was gepland, aan de lesgever te vragen om op een eerder moment al feedback te krijgen.

Verzoeker kan ook niet ernstig beweren dat het feit dat niet het feedbackmoment maar de proclamatie als uitgangspunt geldt voor de (decretale) termijn voor het instellen van een intern beroep, strijdig zou zijn met het gelijkheidsbeginsel omdat studenten die pas laat feedback krijgen daardoor mogelijk geen redelijke termijn zouden hebben gekregen om hun intern beroep in te stellen.

Zoals uw Raad ook reeds aangaf in eerdere rechtspraak, is het een bewuste keuze geweest van de decreetgever om als ingangstermijn voor de beroepstermijn uit te gaan van de proclamatie van de examenresultaten en dat omwille van de rechtszekerheid:

“Uit de bepalingen van het decreet blijkt dat de decreetgever geopteerd heeft voor een duidelijke en voor alle studenten eenvormige ingangsdatum van de beroepstermijn, daar waar het een examenbeslissing betreft. Dit is de dag na de proclamatie. Deze ingangsdatum heeft het voordeel van rechtszekerheid voor alle studenten. De datum van proclamatie wordt al dan niet voor de gehele instelling of per faculteit, voorafgaandelijk en op een eenduidige wijze bekendgemaakt aan de betrokken studenten, wat ook *in casu* is gebeurd.

De organisatie van het inzagemoment en de feedback gebeurt eerder per opleiding, in functie van de beschikbaarheid van de docenten en mogelijk ook op een specifieke datum op vraag van de student. Het laten ingaan van de beroepstermijn na het moment van inzage is weinig transparant voor de student en in het kader van de rechtszekerheid niet aangewezen. Het leidt mogelijk ook tot geen evidente organisatie van de beroepsprocedures voor de onderwijsinstelling.” (Zie bijvoorbeeld R. Stvb. 18 april 2018, nr. 4.270, zaak nr. 2018/096).

Alle studenten hebben hoe dan ook dezelfde termijn om intern beroep in te dienen, met name zeven dagen te rekenen vanaf de dag volgend op de proclamatiedatum.

Van een verboden discriminatie zou hooguit sprake kunnen zijn indien een student die niet onmiddellijk feedback kon krijgen over een examencijfer, daardoor geen mogelijkheid zou hebben gehad om beroep in te stellen en zijn argumenten voor de beroepsinstantie te ontwikkelen. Dit doet zich evenwel niet voor: zoals gezegd belet niets een student die vragen heeft bij een gegeven examencijfer, om ook voordat hij feedback kreeg reeds ten [bewarende] titel een intern beroep in te stellen, en zijn beroepschrift op een later moment, zelfs na het verstrijken van de beroepstermijn, aan te vullen met bijkomende argumenten nadat hij feedback heeft gekregen. Het OER voorziet zelfs expliciet in die mogelijkheid. Blijkt na de feedback dat het cijfer toch correct zou zijn, dan kan de student gewoon afstand doen van zijn beroepsprocedure.

Verzoeker kan ook niet ernstig beweren dat het zeer tijdrovend zou zijn om aan juiste informatie te komen omtrent examenbetwistingen aan de UGent. Op het puntenbriefje zelf, dat het betwiste examencijfer aangeeft, staat duidelijk vermeld welke de proclamatiedatum is en wat de beroepsmogelijkheden zijn. Er wordt explicet verwezen naar artikel 100 OER voor meer informatie, met daarbij ook opgave van de website waar het OER kan worden gevonden.

De UGent kent ook een uitgebreid netwerk van facultaire en institutionele ombudspersonen aan wie dergelijke informatie ook steeds kan worden gevraagd, en die ook opgeleid zijn om studenten hierover correct te informeren.

Verzoeker heeft de informatie op zijn puntenbriefje en deze andere informatiemogelijkheden blijkbaar genegeerd en is via google op zoek gegaan naar meer informatie. Hij gebruikte daarbij blijkbaar de zoektermen “examenbetwisting” en “UGent”, en zou dan terechtgekomen zijn op een website waarop 13 september als proclamatiedatum zou zijn opgenomen. Het is verwerende partij volstrekt onduidelijk welke website dat dan wel zou zijn. Als verwerende partij diezelfde zoektermen gebruikt in diezelfde zoekrobot, komt als eerste resultaat geen dergelijke website, maar wel precies het OER, waarin de informatie over het intern beroep is opgenomen. In dat OER wordt 13 september alvast nergens als proclamatiedatum vermeld.

Wat er ook van zij: de beroepsmogelijkheden en –modaliteiten werden correct vermeld op het puntenbriefje en verzoeker was dan ook tijdig en correct op de hoogte gebracht van de beroepsmogelijkheden.”

Dit betoog kan verzoeker niet overtuigen. In zijn wederantwoordnota handhaaft hij zijn standpunt:

“Een ‘gewone’ examenbetwisting is verworden tot een kwestie van *toelaatbaarheid*. Zoals ik reeds vermeldde is het niet abnormaal dat een student wacht op het antwoord van een professor die belooft de punten te bekijken en eventueel aan te passen. Wanneer dit definitief antwoord voor strafrecht pas op 20 september 2019 valt, is het inderdaad te laat om nog een verzoekschrift in brengen. De termijn hiervoor was 18 september 2019, 7 kalenderdagen na de proclamatie, én op dezelfde dag als de examenfeedback voor strafrecht. Het is, met andere woorden, de verantwoordelijkheid van de professor om dezelfde dag alsnog de student van antwoord te dienen, gezien men redelijkerwijze mag veronderstellen dat een professor op de hoogte is van de termijn van 7 kalenderdagen.

Bijgevolg is in dit geval wel degelijk sprake van overmacht.

Het Hof van Cassatie vereist voor overmacht een onvoorzienbare en onvermijdbare gebeurtenis die onafhankelijk is van de wil van de schuldenaar en die een onoverkomelijk beletsel uitmaakt voor de nakoming van zijn verbintenis.

In de lagere rechtspraak bestaat een tendens om deze strikte definitie van overmacht te milderen door bv. de schuldenaar toe te laten het negatief bewijs te leveren dat de niet-nakoming van zijn verplichtingen niet aan zijn fout te wijten is of door de vereiste van onoverkomelijkheid af te zwakken tot een vereiste van ‘menselijke’ of ‘praktische’ onoverkomelijkheid.

In casu ligt de niet nakoming van de verplichting door de student (beroep instellen binnen de voorziene termijn) niet aan de fout van de student maar aan een (minstens praktische) onoverkomelijkheid om op dezelfde dag én feedback te ontvangen én beroep aan te tekenen inclusief argumentatie.

Er is wel degelijk sprake van schending van het gelijkheidsbeginsel en die is verbonden met overmacht.

In paragraaf 2 van ‘Ten gronde’ zet [verwerende partij] uiteen dat er nergens sprake is van overmacht [aan]gezien 7 kalenderdagen als wettelijke termijn (artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs) worden aangegeven om een betwisting in te stellen. Er is echter geen sprake van een redelijke termijn indien men geacht wordt a priori een bezwaarschrift in te zenden voordat de feiten, met name het feedbackmoment, plaatsvinden. Vergelijkend zou men als voorbeeld kunnen stellen dat iemand zich dient te verdedigen tegen een beschuldiging van diefstal voordat de diefstal gepleegd wordt. Dit is absurd.

Er is duidelijk een onderscheid te maken tussen de wettelijke termijn van 7 kalenderdagen en de reële termijn van 1 dag in het geval van de examenbetwisting Strafrecht. Hoewel men als student geacht wordt de studiereglementen te kennen, geeft de reële termijn blijk van een fundamentele onredelijkheid en wordt hierdoor het gelijkheidsbeginsel die men naar studenten hanteert wel degelijk geschonden.

Het is bijzonder frustrerend dat men als student het moet ‘opnemen’ tegen een professor, die hoger in rang staat en veel meer kennis/macht bezit dan een doodgewone student. Deze machtsverhouding laat zich ook blijken in de argumentatie van [verwerende partij] waarbij ik als gewone student “geacht” word tal van reglementeringen en juridische bepalingen te kennen. De tegenargumentatie van [verwerende partij] staat niet in verhouding met de redelijke vraag om een examenbetwisting alsnog te bekijken en doet denken aan een David-Goliath verhouding.

Als rechtenstudent had ik nooit zo laat mijn verzoekschrift ingediend als ik daarenboven niet bij een zoekopdracht andere informatie gevonden had dan diegene die bij een latere en te late zoektocht naar voren is gekomen.

Het is duidelijk dat, indien er een geschil is, niet gekozen wordt voor een studentvriendelijke behandeling dan wel één die in het voordeel is van UG.”

Beoordeling

Met betrekking tot de tijdigheid van het intern beroep, wijst de Raad erop dat de decreetgever in artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs een vervaltermijn van zeven kalenderdagen heeft ingesteld.

Behoudens afwijkende bepalingen in het onderwijs- en examenreglement inzake de eventuele opschortende werking van een feedbackprocedure – die er *in casu* niet zijn – is deze decretale beroepstermijn niet verlengbaar, ongeacht contacten die er na de proclamatie met de ombud of met een of meer docenten zijn geweest (R.Stvb. 6 augustus 2009, nr. 2009/049).

Te dezen zijn de examenresultaten geproclameerd op 11 september 2019, wat door verzoeker niet wordt betwist. Krachtens artikel II.283, tweede lid van de Codex Hoger onderwijs gaat de vervaltermijn van zeven kalenderdagen in het geval van een examenbeslissing in de dag na deze van de proclamatie. Dit betekent dat *in casu* de beroepstermijn liep van 12 september 2019 tot en met 18 september 2019.

Verzoekers intern beroep is ingediend op 21 september 2019, dus buiten deze termijn. Het intern beroep werd op het eerste gezicht dan ook terecht onontvankelijk verklaard.

De argumenten die verzoeker aanvoert om de Raad het alsnog anders te doen zien, overtuigen niet.

Het is sinds lang vaste rechtspraak van de Raad dat de decretale beroepstermijn aanvangt bij de proclamatie, ongeacht of de student binnen de beroepstermijn al dan niet inzake heeft gekregen in de examenkopij of feedback heeft gekregen (zie o.a. R.Stvb. 12 augustus 2010, nr. 2010/030).

Het ogenblik waarop verzoeker te dezen feedback heeft gekregen, maakt de decretale beroepstermijn derhalve niet onredelijk.

De Raad bedenkt daarbij bovendien dat verzoeker krachtens artikel 100, §2 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019 (voor zover nodig) uitdrukkelijk in kennis is gesteld van enerzijds het gegeven dat een student óók in geval van een officiële feedback buiten de beroepstermijn van zeven kalenderdagen, binnen die vervaltermijn een beroep moet instellen, en anderzijds dat argumenten die pas naar aanleiding van een navolgende feedback aan het licht komen, in een aanvullende nota aan de beroepsinstantie kunnen worden voorgelegd.

“Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat op straffe van onontvankelijkheid per aangetekend en ondertekend schrijven wordt ingediend bij de Rector, Sint-Pietersnieuwstraat 25, 9000 Gent. Het bevat minstens de identiteit van de betrokken student, de bestreden beslissing(en) en, op straffe van onontvankelijkheid, een uiteenzetting van feiten en middelen. Middelen die een student pas kon kennen na inzage van zijn dossier of na gebruik te hebben gemaakt van de aangeboden feedbackmogelijkheid, dienen op straffe van onontvankelijkheid onmiddellijk na die inzage of feedback en in elk geval binnen de zeven kalenderdagen na het verstrijken van de beroepstermijn te worden ingediend in een aanvullende nota. De student verstuurt tezelfdertijd een elektronische versie van het beroepsschrift ten titel van inlichting via e-mail aan ombuds@ugent.be. Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende zending.

Het beroep moet zijn ingesteld binnen de vervaltermijn van zeven kalenderdagen te rekenen, wat examenbeslissingen betreft, vanaf de kalenderdag na de dag van de proclamatie. Indien de officiële feedback later dan de zeven kalenderdagen gepland is, moet de student eveneens binnen de vervaltermijn beroep instellen. Ingeval er geen proclamatie van de bestreden examenbeslissing heeft plaatsgevonden, wordt de examenbeslissing geacht bekend gemaakt te zijn op de data genoemd in artikel 69 §1, tweede lid, tenzij de student kan bewijzen dat de examenbeslissing pas op een later moment werd bekendgemaakt.

De vervaltermijn gaat, wat de andere onder §1 vermelde beslissingen betreft, in de kalenderdag na die waarop de beslissing ter kennis van de student werd gebracht.

In het licht van die bepaling ziet de Raad ook niet in waarom de ‘tijdlijn’ verwarring zou zijn, laat staan dermate verwarring dat er van overmacht sprake zou kunnen zijn.

De mogelijkheid die het voormelde artikel 100, §2 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019 biedt om na de feedback nog bijkomende middelen aan de institutionele beroepscommissie over te maken, leidt ertoe dat er ook van een discriminatoire behandeling geen sprake is.

De termijn om een intern beroep in te stellen tegen een geproclameerde examenbeslissing is voor alle studenten dezelfde, en zij beschikken vervolgens zonder onderscheid over de mogelijkheid om daarna nog bijkomende middelen op te werpen.

Daarbij moet overigens worden aangestipt dat de Raad in zijn vaste rechtspraak ook aanneemt dat in beginsel nieuwe middelen tot het sluiten van de debatten aan de interne beroepsinstantie kunnen worden voorgelegd.

Evenmin overtuigt verzoeker ervan dat een toepassing van de beroepstermijnen zoals hierboven aangehaald, hem zou verhinderen om na de nodige opzoeken met kennis van zaken een intern beroep in te stellen. Zelfs indien verzoeker op de dag van de feedback (18 september 2019) niet in staat was om in detail al zijn middelen uiteen te zetten, dan had hij minstens voldoende tijd om middels een beroepsschrift te laten weten dat hij het met het examencijfer niet eens was, om vervolgens – desgevallend na opzoeken – zijn grieven concreet te verwoorden.

Daarnaast is het, wat het door verzoeker aangevoerde argument inzake het ‘tijdrovende’ werk om de beroepsmogelijkheden te vinden betreft, voor de Raad op zicht van de voorliggende puntenlijst niet duidelijk of verzoeker reeds een opleidingsonderdeel inzake bronnenstudie heeft gevolgd.

De Raad stelt wel vast dat zowel de datum van de proclamaties als de beroepsmodaliteiten duidelijk op de puntenlijst staan vermeld.

Het bevreet de Raad dan ook dat verzoeker zich op opzoeken op het internet verlaat om de beroepstermijn te achterhalen. Het zij hierbij duidelijk dat Google of zoekmachines van gelijke strekking niet steeds leiden tot betrouwbare, laat staan authentieke bronnen.

In zijn wederantwoordnota beroeft verzoeker zich op overmacht. Die rechtsgrond komt in het verzoekschrift niet ter sprake, zodat het aldus geadstreerde middel niet ontvankelijk is.

Hoe dan ook is er naar oordeel van de Raad van overmacht geen sprake. De beroepstermijn en de beroepsmodaliteiten zijn geenszins onvoorzienbaar of vreemd aan verzoeker, nu zij uitdrukkelijk op de resultatenlijst zijn vermeld. Omwille van de hierboven in herinnering

gebrachte mogelijkheden die verzoeker had om ook ná het verstrijken van de beroepstermijn nog bijkomende middelen op te werpen (na tijdig een intern beroep te hebben ingesteld), is er van een onoverkomelijke situatie evenmin sprake.

Ten overvloede merkt de Raad op dat het wenselijk is dat de instellingen hun inzagemoment c.q. feedback organiseren zo spoedig mogelijk nadat de decretale beroepstermijn is aangevangen zodat daarover geen nodeloze verwarring ontstaat.

Het middel is niet gegrond.

Bijgevolg is het beroep onontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 13 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een

kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.414 van 13 november 2019 in de zaak 2019/652

In zake: xxx

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Willy Van der Gucht
kantoor houdend te 9960 Assenede
Voslenslaan 34
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen:

HOGESCHOOL GENT
bijgestaan vertegenwoordigd door
advocaten Sofie Logie en Matthias Castelein
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 15 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de examencommissie van de opleiding ‘Bachelor in de muziek – klasgroep 3bac-A’ van 12 september 2019 waarbij verzoeker (i) voor het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ een examencijfer van 8/20 krijgt en (ii) voor de opleiding ‘Bachelor in de muziek’ niet geslaagd wordt verklaard en van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Hogeschool Gent van 30 september 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kenneth Gijsel, die verschijnt voor verzoekende partij en advocaat Michiel Descheemaeker (*loco* Sofie Logie en Matthias Castelein), die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de muziek – afstudeerrichting uitvoerende muziek’.

Na dat academiejaar wordt aan verzoeker als maatregel van studievoortgangsbewaking de bindende voorwaarde opgelegd dat hij in het navolgend academiejaar een credit moet behalen voor resterende opleidingsonderdelen van de bacheloropleiding.

Verzoeker is ook het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de dezelfde bacheloropleiding.

Tot verzoekers curriculum behoren onder meer de opleidingsonderdelen ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ en ‘Popgeschiedenis’, waarvoor verzoeker respectievelijk 8/20 en 9/20 behaalt. Ten gevolge van die resultaten wordt verzoeker voor de bacheloropleiding niet geslaagd verklaard.

Dat is de eerste bestreden beslissing; zij wordt geproclameerd op 12 september 2019.

Op 18 september 2019 dient verzoeker het volgend intern beroep in (voetnoten zijn weggelaten):

“I. Feitelijke elementen

Verzoeker is student aan de Hogeschool Gent, School of Arts KASK-Koninklijk Conservatorium, alwaar hij de opleiding ‘Bachelor in de muziek’ volgt.

Verzoeker zat tijdens het academiejaar 2018-2019 in de klasgroep 3de bachelor A, met als afstudeerrichting ‘uitvoerende muziek’.

Verzoeker diende tweede zit te doen voor de vakken ‘Popgeschiedenis’ en ‘Overzicht van de muziekpsychologie’.

Het examen ‘Popgeschiedenis’ (prof. [G.K.]) was voorzien op 19/08/2019. Het examen ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ (Prof. [M.D.M.]) was voorzien op 27/08/2019.

Verzoeker werd evenwel getroffen door een acute infectieziekte, waardoor hij aan geen van beide examens kon deelnemen.

Op 18.08.2019 volgde een spoedopname in het J. Palfijn ziekenhuis Gent, met als diagnose: ernstige variant van mononucleosis, streptokokken infectie, abcessen op de amandelen.

Van 18.08.2019 t.e.m. 26.08.2019 bleef verzoeker opgenomen op de dienst inwendige ziekten in het AZ Jan Palfijn te Gent.

De behandelende arts attesteerde een arbeidsongeschiktheid van 16/08/2019 t.e.m. 30/08/2019.

Voor beide examens werd tijdig een attest van arbeidsongeschiktheid geüpload in de afwezigheidsmodule van het schoolplatform ‘Ibamaflex’, hetgeen per e-mail van 29/08/2019 werd bevestigd door mevr. [K.V.] (studentensecretariaat) en eveneens blijkt uit de [e-mails] van prof. [G.K.] en prof. [M.D.M.].

Omdat deze infectieziekte zijn examenkansen hypothecerde, is de vader van verzoeker per mail beginnen communiceren met mevr. [K.V.], met prof. [G.K.] en met prof. [M.D.M.] om na te gaan of een herkansing nog mogelijk was. Er werd op gewezen dat het behalen van het bachelordiploma van verzoeker in het geding was.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ van prof. [M.D.M.] diende een paper te worden ingediend van maximaal 2 bladzijden.

Blijkens een e-mail van prof. [M.D.M.] d.d. 09/08/2019 was het onderwerp van de paper vrij te kiezen. Verzoeker citeert uit voormelde e-mail:

“Dat is zeker mogelijk. De paper mag gaan over een onderwerp dat je zelf kiest en dat je uitwerkt aan de hand van inzichten / concepten / theorieën uit de cursus. Het mag gaan over een muziekstuk, of iets dat jou fascineert, of iets dat je hebt meegeemaakt of gelezen. Je bent helemaal vrij in de keuze. Het enige belangrijke is datje in je paper laat zien dat je de leerstof begrijpt en op een zinvolle manier kan toepassen. Het moet dus wel een filosofische benadering zijn van je onderwerp. De paper hoeft niet lang te zijn, max. 2 pagina’s. Je mag hem aan mij bezorgen via e-mail, ten laatste de dag voor het examen.”

Deze paper verving de eerste vraag van het examen en stond op 8 punten van de 20.

Verzoeker had de paper al klaar daags voor zijn ziekenhuisopname. Tijdens zijn ziekenhuisopname heeft [K.D.G.], de vader van verzoeker, in samenspraak met prof. [M.D.M.], de paper per e-mail van 25.08.2019 verzonden aan prof. [M.D.M.], dit zowel in pdf-formaat als in word-formaat. Per e-mail dd. 26.08.2019 bevestigde prof. [M.D.M.] de ontvangst van deze paper.

Op 30 augustus 2019 kreeg verzoeker van dhr. [P.D.] van de dienst studentaangelegenheden per e-mail te horen dat de afwezigheid wegens ziekte voor het examen psychologie gewettigd was en dat een inhaalexamen op 6 september 2019 zou plaatsvinden. Over het examen popgeschiedenis werd niets gezegd.

Per e-mail van 31 augustus 2019 bevestigde verzoeker aan de dienst studentaangelegenheden dat hij aanwezig zal zijn op het examen van 6 september en informeert hij ernaar of hem nog geen datum kan worden meegedeeld voor het inhaalexamen popgeschiedenis.

Verzoeker legde op vrijdag 6 september 2019 het schriftelijke examen ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ af.

Op 2 september 2019 kreeg verzoeker van prof. [G.K.] een voorstel voor het afleggen van het examen ‘Popgeschiedenis’.

Verzoeker heeft daarop gevraagd of kon worden teruggevallen op de uitslag uit de eerste zittijd (9/20).

Prof. [G.K.] liet op 3 september 2019 aan verzoeker weten dat het niet nodig was om het examen af te leggen, want dat hij inderdaad zou kunnen terugvallen op zijn cijfer uit de

eerste zit (9/20). Er was daarover eerder al communicatie. Verzoeker, die door de ziekte nog steeds erg uitgeput was, heeft vervolgens gefocust op het examen psychologie. Later op de dag van 3 september 2019 liet prof. [G.K.] aan verzoeker weten dat het diensthoofd studentaangelegenheden hem had medegeleerd dat verzoeker toch het examen popgeschiedenis moest komen afleggen.

Gezien de examenpunten uiterlijk op datum van 9 september 2019 in ‘Ibamaflex’ moesten gebracht worden, verzocht prof. [G.K.] dat verzoeker op zondag 8 september 2019 naar hem thuis in Ronse zou komen voor een mondeling examen. [K.D.G.] heeft verzoeker – die onvoldoende fit was om zelf met de auto te rijden – op 8 september 2019 van Assenede naar Ronse gebracht om daar het examen af te leggen ten huize van prof. [G.K.]. Het resultaat van dat mondelinge examen was opnieuw 9/20.

Het behalen van het bachelordiploma hing dus af van het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ van prof. [M.D.M.].

Op 12 september 2019 kreeg verzoeker kennis van het resultaat: hij scoorde 8/20.

Verzoeker heeft vervolgens een afspraak voor feedback gemaakt met prof. [M.D.M.] en ook de tussenkomst gevraagd van de ombudsman [B.L.]. Deze feedback vond plaats op vrijdag 13 september 2019.

Tijdens de feedback kreeg verzoeker o.m. te horen dat uit het examen onvoldoende de ‘interpretatie’ zou blijken welke prof. [M.D.M.] voor ogen had. Verzoeker heeft daarop geantwoord dat een interpretatie nooit alleen staat, maar dat meerdere interpretaties mogelijk zijn en dat dit ook uit de cursus blijkt.

Verzoeker wees er tevens op dat hij op 6 september nog ziek was en dat hij zich door zijn ziekte evenmin degelijk had kunnen voorbereiden. Daarop reageerde prof. [M.D.M.] dat dit erg spijtig was, dat ze daar begrip voor had, maar dat we niet moesten verwachten dat ze daarom op een andere manier zou quoteren. De ombudsman ([B.L.]) heeft vervolgens zowel met verzoeker als met prof. [M.D.M.] een gesprek gehad. Prof. [M.D.M.] bleek niet bereid om de score aan te passen, maar stelde wel dat ze bereid was om het examen te annuleren en verzoeker als ‘gewettigd afwezig’ te vermelden, zodat hij het vak tijdens het huidige academiejaar opnieuw zou kunnen afleggen.

Verzoeker kreeg van prof. [M.D.M.] de toelating om foto's te nemen van het examen. Gelet op het feit dat de score van 8/20 gehandhaafd bleef – met als resultaat dat verzoeker zijn diploma ‘Bachelor in de muziek’ niet haalde – ziet verzoeker zich genoodzaakt een verzoek tot heroverweging in te stellen tegen beide beslissingen.

Om zijn slaagkansen gaaf te houden, heeft verzoeker zich inmiddels opnieuw ingeschreven voor de opleiding gedurende het academiejaar 2019-2020.

Het feit dat verzoeker zijn bachelordiploma niet haalde, hypotheseert tevens zijn kandidatuurstelling bij de marine (FOD Defensie), aangezien het behalen van een bachelordiploma precies één van de toetredingsvoorwaarden is.

II. Nopens de ontvankelijkheid van dit intern beroep

[...]

III. Bezwaren

A. Eerste bezwaar: de onderwezen materie beantwoordt niet aan de inhoud van het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’

Het opleidingsonderdeel luidt volgens het leerplan ‘Overzicht van de muziekpsychologie’.

In de cursus is evenwel geen letter terug te vinden over ‘psychologie’ of over ‘psychologen’. De cursus handelt louter over filosofie. Verzoeker merkt op dat prof. [M.D.M.] afgelopen jaar nieuw is aangeworven aan het KASK voor het vak psychologie. Zij blijkt evenwel helemaal geen psychologie te hebben gestudeerd. Zij is filosofe en was actief in godsdienstonderricht en filosofie.

Het is best mogelijk dat prof. [M.D.M.] beantwoordt aan de wettelijke criteria om psychologie te geven, maar dan moet het wel over psychologie gaan. De cursus gaat echter over filosofie, meer bepaald over een onderdeel waarvoor prof. [M.D.M.] destijds een beurs kreeg van het [NFWO] (vier jaren).

De student mag er zich redelijkerwijze aan verwachten dat de vlag de lading dekt en het vak psychologie ook effectief over psychologie gaat. De student moet erop kunnen vertrouwen dat de cursus en het examen dan ook over psychologie zullen gaan en niet over filosofie.

Verzoeker legde trouwens reeds een examen over filosofie af ('Overzicht van de wijsbegeerte'), waarvoor hij in eerste zit slaagde met een score van 13/20. Er was geen enkele wettelijke grondslag om hem nog eens te ondervragen over filosofie. De competenties van verzoeker in dat vak zijn voldoende bewezen.

Het kan niet worden aanvaard dat verzoeker een onvoldoende krijgt voor een opleidingsonderdeel, wanneer uit de cursus én het examen blijkt dat de inhoud ervan (filosofie) niet correspondeert met datgene waarop het opleidingsonderdeel betrekking zou moeten hebben (psychologie),

Voor verzoeker is dit des te pijnlijker, aangezien precies de lage score voor dit opleidingsonderdeel (8/20) voor gevolg heeft dat hij zijn bachelordiploma niet behaalde.

B. Tweede bezwaar: verzoeker had een hogere score moeten krijgen voor het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’.

Verzoeker kan zich allerminst verzoenen met de lage score die hem voor dit opleidingsonderdeel werd toebedeeld (8/20).

(a) Wat de paper betreft

Voor de paper kreeg verzoeker een score van 4,5/8.

Deze quotering is naar het oordeel van verzoeker ongekend streng en laag, gelet op, enerzijds, de opdracht (die ruim en algemeen omschreven was, zie de e-mail van prof. [M.D.M.] d.d. 09.08.2019) en, anderzijds, het in de paper zeer duidelijk verwoorde persoonlijke standpunt van de student betreffende de ‘semantic gap’, zijnde de kloof tussen muziek en muzikale ervaring. Daarbij wordt wel degelijk meermaals gerefereerd aan meerdere hoofdstukken en filosofen waar prof. [M.D.M.] in haar cursus over schrijft. Verzoeker overloopt de kritiek die prof. [M.D.M.] formuleerde:

- “*Interessante bedenkingen, maar soms tegenstrijdig*”

Verzoeker vraag zich af waar de tegenstrijdigheden zitten. Bij het nalezen van de paper kan verzoeker alvast geen tegenstrijdigheden aantreffen.

Deze vermeende ‘tegenstrijdigheden’ worden door prof. [M.D.M.] ook niet gemotiveerd. Verzoeker kreeg daaromtrent evenmin verheldering tijdens het feedbackmoment. Prof. [M.D.M.] herhaalde toen enkel dat er tegenstrijdigheden zijn, zonder deze evenwel nader te duiden.

Bovendien is het contradictorisch om verzoeker slechts een score van 4,5/8 toe te kennen, niettegenstaande wordt erkend dat de paper ‘interessante bedenkingen’ bevat.

- “Samenhang is niet zo duidelijk: welk standpunt of vraag of argument”

Ook deze kritiek wordt niet nader gemotiveerd.

Naar het oordeel van verzoeker komt uit de paper wel degelijk een duidelijk en concreet standpunt naar voren.

Anders dan prof. [M.D.M.] doet, refereert deze paper naar een psychologisch fenomeen: het gestalt. Muziek wordt gezien als een geheel dat meer is dan de delen. De delen zijn de tools, het gereedschap. Het geheel is de muzikale ervaring welke gericht is op emotie welke verschilt van persoon tot persoon (refereert aan ‘hearing as’ fenomenologie).

Verzoeker refereert volledigheidshalve nogmaals naar de e-mail van prof. [M.D.M.] van 9 augustus 2019, waarin uitdrukkelijk werd aangegeven dat verzoeker geheel vrij was in de keuze van het onderwerp en dat dit aan de hand van de inzichten, concepten en theorieën uit de cursus diende uitgewerkt.

Welnu, het door verzoeker weergegeven standpunt beantwoordt perfect aan de opzet van de paper.

- “Geen nauwkeurig weergave van Hanslick, Plato, Pythagoras”

Ook deze kritiek wordt niet nader gemotiveerd.

Refererend [aan] hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet omtrent de inhoud van het opleidingsonderdeel, merkt verzoeker vooreerst op dat hem bezwaarlijk een onnauwkeurige weergave van filosofen kan worden verweten, wanneer het gaat om een opleidingsonderdeel dat zou moeten handelen over psychologie (i.p.v. filosofie).

Bovendien is deze kritiek naar het oordeel van verzoeker niet relevant in het licht van de inhoud van het standpunt dat hij in deze paper heeft weergegeven.

Uit de omschrijving door prof. [M.D.M.] van de opdracht betreffende de paper, blijkt dat verzoeker als student een ruime vrijheid kreeg betreffende het onderwerp en de wijze van behandeling van dat onderwerp (zie supra). Het enige belangrijke, zo schrijft prof. [M.D.M.] in de opdracht, is dat in de paper wordt getoond dat de student de leerstof begrijpt en op een zinvolle manier kan toepassen. Het moet dus wel een ‘filosofische benadering’ zijn van het onderwerp.

Bij de quotering van de paper verwacht prof. [M.D.M.] blijkbaar dan weer totaal iets anders, nl. een slaafse herhaling van delen uit haar cursus, wat niet strookt met de voormelde opdracht. Uit de paper blijkt dat verzoeker een zeer persoonlijke visie heeft uitgewerkt betreffende de in de cursus omschreven ‘[semantic] gap’ en dat hij op gepaste plaatsen erin slaagt aan de juiste filosofen te refereren. De paper bevat een persoonlijke visie welke met valabiele argumenten op een coherente wijze wordt uitgewerkt. In de plaats van dit werk, dat veel tijd heeft gevraagd van verzoeker, toe te juichen en passend te belonen, wordt met een motivering welke onverzoenbaar is met de inhoud van de paper slechts 4,5/8 weerhouden.

Tot slot wezen ook hier herhaald dat het vak, volgens het leerplan, de psychologie moet betreffen en niet de filosofie. Prof. [M.D.M.] heeft geen psychologie gedoceerd en heeft geen examen afgenomen omtrent psychologie.

(b) Wat het examen zelf betreft

Voor het examen zelf vielen nog 12 punten te verdienen. Verzoeker kreeg een onbegrijpelijk lage score van 3/12.

Verzoeker overloopt de vragen en antwoorden:

❖ Vraag 2 over Schopenhauer: “Wat is volgens Schopenhauer de essentie van muziek en hoe verhoudt zij zich volgens hem tot de taal? Beantwoord deze vragen aan de hand van een gedetailleerde bespreking van het volgende tekstfragment” (op acht punten)

Verzoeker beantwoordde deze vraag als volgt:

“Volgens Schopenhauer is de muziek een taal op zich die verstaanbaar is voor iedereen. Schopenhauer heeft het over de Wil en de Voorstelling. De Wil is alles wat voorkomt uit oerenergie: natuur, materie, De mens ziet een voorstelling van de wil. Muziek is volgens Schopenhauer een betere kopie van de wil. Muziek is dus het hoogste zijnsniveau. Schopenhauer werkt verder met muziek en geeft elementen uit muziek een eigenschap, bvb. lage tonen stellen de natuur voor, hoge noten de planeten, In het tekstfragment is ook duidelijk dat hij niet akkoord is dat muziek moet samengaan met taal. Hij spreekt zelfs over een grote vergissing en een kwalijke fout. Hij spreekt over muziek als een universele taal die het lijden verzacht.”

Verzoeker kreeg voor dit antwoord slechts een score van 2/8.

In de cursus is omtrek deze vraag het volgende te vinden:

- Onderscheid Wil en Voorstelling
- Wil als fundament van alles wat is en alles wat gebeurt, als een soort oerenergie
- We kunnen de wil enkel kennen als een voorstelling van de wil
- De wil manifesteert zich namelijk in de materie, in de natuur, de dingen, voorwerpen, dieren, ...
- de mens ziet een voorstelling van de wil - Muziek is de hoogste kunst
- Ze raakt ons het diepst en wordt door iedereen onmiddellijk verstaan.
- Muziek is een rechtstreekse voorstelling van de kern van de werkelijkheid: de wil
- Muziek is een onmiddellijke kopie van de wil
- Muziek slaagt er beter dan de filosofie in om de wil te tonen
- Objectivatietrappen: lage tonen, hoge tonen, enz. ...
- Taal is verder verwijderd van de ware werkelijkheid van de wil. Daarom staat de puur instrumentale muziek op een hoger niveau -Muziek niet langer als dienaar van de taal

Verzoeker meent dat hij wel degelijk een afdoende antwoord heeft geformuleerd op de gestelde vragen. Uit het antwoord van verzoeker blijkt op z'n minst dat hij de essentie van de visie van Schopenhauer op een correcte wijze heeft weergegeven.

Een score van 2/8 is onbegrijpelijk laag.

❖ Vraag 3 (op 4 punten)

- Vraag 3.1: Arousal Theorie (op 1 punt)

Antwoord verzoeker: “*Arousal Theorie is waar de emotie bij de luisterraar ligt. Het is een subjectieve interpretatie van de muziek.*”

In de cursus staat daarover te lezen: “Deze theorie situeert de emotie aan de kant van de luisterraar. De emotionele betekenis van muziek wordt afgeleid van haar uitwerking op de emoties van de luisterraar.”

Verzoeker beantwoordt deze vraag correct maar krijgt niettemin slechts 0,5/1.

- Vraag 3.2: concept van het muzikale werk (op 1 punt)

Antwoord verzoeker: “*Lydia Goehr smijt muziek in een werkconcept. Een muziekwerk moet exact worden uitgevoerd zoals het uitgeschreven staat, de werken moeten dan ook zo correct mogelijk worden uitgeschreven. Imperialistische neigingen en muziek moet worden bekeken als een werkconcept. Ik zie het als een soort van eerste erkenning/van auteursrechten.*”

In de cursus staat daarover het volgende te lezen:

- Lydia Goehr
- vraagstelling: wat voor concept is het muzikale werkconcept.
- doel van muziek om meerdere keren uit te voeren

- vandaar belang perfecte notatie
- daardoor wordt muziek een product: copyright
- geschiedenis van het werkconcept wordt bekijken

Hoewel het antwoord van verzoeker correct is, krijgt hij niettemin slechts 0,5/1.

- Vraag 3.3: Persona theorie (op 1 punt)

Antwoord verzoeker: “*Is één van de animatietheorieën. In het werk wordt een persoonlijkheid verwerkt, zo kunnen luisterraars zich inleven in het personage dat wordt uitgebeeld.*”

In de cursus staat daarover het volgende te lezen:

- de persona-theorie staat vermeld onder de animatietheorieën
- tijdens het luisteren naar muziek beelden we ons in te luisteren naar de belevenissen van eenpersoon waardoor we in de muziek ook de bijhorende emoties tijken te ontwaren.

Hoewel het antwoord van verzoeker correct is, krijgt hij niettemin een nulscore.

Gelet op hetgeen hierboven werd uiteengezet, meent verzoeker dat hem voor het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ ten onrechte slechts een score van 8/20 werd gegeven.

Noch de paper, noch de door verzoeker geformuleerde antwoorden op het schriftelijk examen kunnen een dergelijk laag cijfer verantwoorden. Verzoeker heeft integendeel aangetoond dat hij de onderwezen materie in voldoende mate beheert.

Verzoeker is er in hoofdorde van overtuigd dat hij voor dit opleidingsonderdeel geslaagd dient te worden verklaard. En zelfs in de hypothese dat er argumenten zouden zijn om verzoeker niet te laten slagen voor dit opleidingsonderdeel, maakt hij minstens aanspraak op een score van 9/20, in welk geval verzoeker voldoet aan de voorwaarden van art. 56, §2 van het onderwijs- en examenreglement van de Hogeschool Gent en hij automatisch geslaagd is.

In ondergeschikte orde is verzoeker van mening dat, voor zover hij toch niet zou voldoen aan de voorwaarden zoals omschreven in art. 56, §2 van het onderwijs- en examenreglement, hij toch geslaagd dient verklaard, gelet op het feit dat hij op afdoende wijze heeft aangetoond dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal gezien verwezenlijkt zijn (art. 57, §2 van het onderwijs- en examenreglement).

Verzoeker benadrukt dat hij de afstudeerrichting ‘uitvoerende muziek’ volgt, hetgeen bij uitstek een opleiding is waarbij de praktijk (het bespelen van een muziekinstrument) zwaarder doorweegt dan de theorie. Dat verzoeker slechts voor twee theoretische vakken een onvoldoende haalde, impliceert geenszins dat verzoeker globaal gezien niet zou hebben voldaan aan de doelstellingen van het opleidingsprogramma.

Verzoeker verwijst in dit verband naar de vaste rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen luidens dewelke het bereiken van de doelstellingen van het opleidingsprogramma niet enkel op grond van louter kwantitatieve elementen, maar ook op grond van kwalitatieve elementen moet beoordeeld worden (zie bv. besluit van de Raad nr. 2014/374; besluit van de Raad nr. 2015/006).”

De interne beroepscommissie van de Hogeschool Gent behandelt het beroep in zitting van 30 september 2019. Zij verklaart het intern beroep ongegrond op basis van de volgende overwegingen:

“(…)

De interne beroepscommissie stelt het volgende vast:

- de student ondertekende zijn studiecontract (bijlage 3) en verklaarde zich aldus akkoord met zijn opleidingsprogramma zoals opgenomen in de studiefiches van de verschillende opleidingsonderdelen uit zijn curriculum;
- de student heeft zich voor academiejaar 2019-2020 reeds opnieuw ingeschreven voor de opleidingsonderdelen popgeschiedenis en overzicht van de muziekpsychologie wat minstens eigenaardig is gezien hij de inhoud van het tweede opleidingsonderdeel bestrijdt. Ook blijkt dat de student bepaalde maatregelen van studievoortgangsbewaking werden opgelegd voor academiejaar 2018-2019. Indien bepaalde maatregelen van studievoortgangsbewaking voor academiejaar 2019-2020 niet correct werden opgenomen op het puntenbriefje van de student, betekent dit geenszins dat deze onbestaande zouden zijn. Een administratieve fout kan worden vastgesteld en rechtgezet indien mogelijk;
- zoals blijkt uit het studieoverzicht was de student reeds 3 opeenvolgende academiejaren ingeschreven voor het opleidingsonderdeel overzicht van de muziekpsychologie en nam hij reeds vier keer deel aan het examen (2 keer afwezig);
- de student heeft gedurende geen van de 3 academiejaren op enige wijze aangegeven dat de inhoud van het opleidingsonderdeel overzicht van de muziekpsychologie niet in overeenstemming zou zijn met de studiefiche. De student doet dit nu pas, nadat blijkt dat hij opnieuw niet kon slagen voor het examen voor dit opleidingsonderdeel. Indien de student van oordeel was dat de bepalingen in de studiefiche geschonden werden, dan had hij dit minstens bij de ombudspersoon moeten melden tijdens zijn opleiding. Hij heeft nagelaten dit te doen en heeft zich 3 opeenvolgende academiejaren akkoord verklaard met zijn opleidingsprogramma;
- KASK & Conservatorium toont in zijn dossier aan dat de beweringen van de student met betrekking tot de inhoud van het opleidingsonderdeel overzicht van de muziekpsychologie en de competenties van de betrokken docente niet correct zijn (bijlage 1, p. 1-2 en 8-10);
- de student diende aldus deel te nemen aan het examen voor dit opleidingsonderdeel;
- de studiefiche (bijlage 5) bepaalt de evaluatiemodaliteiten voor het opleidingsonderdeel overzicht van de muziekpsychologie (3 studiepunten) als volgt:

Schriftelijk examen, waarbij van de student gevraagd wordt om aan te tonen dat hij/zij de aangegeven lectuur (cursusteksten, tekstexcerpten) beheerst en op kritische wijze over de leerstof kan reflecteren en argumenteren,

- studenten kunnen ervoor kiezen op (ook bij tweede examenkans) een paper in te dienen die de eerste vraag op het examen (8 van de 20 punten) vervangt. De student heeft hiervoor gekozen zoals blijkt uit toegevoegd e-mailverkeer bij zijn verzoekschrift (stukken 5, 6, 7);
- omwille van ziekte bij tweede examenkans kreeg de student de mogelijkheid tot inhaalkans voor het schriftelijk examen, naast de in te dienen paper;
- uit het dossier van KASK & Conservatorium (bijlage 1, p. 16 en bijlage 24) blijkt dat het schriftelijk examen identiek (!) was aan het examen van vorig academiejaar. De student was met andere woorden zeer goed op de hoogte van de wijze waarop vragen werden gesteld en de manier waarop het examen zou worden beoordeeld. Hij kon zich terdege voorbereiden op het examen;

- uit het antwoord van KASK & Conservatorium (bijlage 1, p. 10-12) en de schriftelijke feedback op de ingediende paper (bijlage 21) blijkt dat de student voor wat betreft de paper geslaagd was (4.5/8). De tekortkomingen van zijn paper zijn neergeschreven en motiveren het cijfer. Nergens blijkt onredelijkheid in de beoordeling van de paper;
- uit het antwoord van KASK & Conservatorium (bijlage 1, p. 12-15), het examen van de student (bijlage 22) en de verbetersleutel (bijlage 23) blijkt dat het schriftelijk examen verbeterd werd conform de vooraf vastgelegde verbetersleutel. Er kan geen materiële vergissing worden vastgesteld, noch blijkt enige onredelijkheid bij het verbeteren van het examen. De student kan dan af de indruk hebben dat zijn examen te streng werd verbeterd, dit blijkt geenszins uit voorliggende stukken;
- de student behaalde voor het geheel van het examen 7.5/20, conform de afrondingsregels herleid naar 8/20. De punten zijn op correcte wijze tot stand gekomen;
- de Codex Hoger Onderwijs voorziet in de mogelijkheid tot deliberatie op grond van artikel II.229 dat stelt: De student wordt door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. De toepassing van dit artikel verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen behaald heeft;
- de student stelt: “Dat [verzoeker] slechts voor twee theoretische vakken een onvoldoende haalt, impliceert geenszins dat verzoeker globaal gezien niet zou hebben voldaan aan de doelstellingen van het opleidingsprogramma”;
- KASK & Conservatorium lichten in hun dossier (bijlage 1, p. 16-17, p. 1-2, bijlagen 5 t.e.m. 8) uitvoerig toe waar deze opleidingsonderdelen zich situeren in het opleidingscurriculum. Het feit dat het ‘theoretische vakken’ betreft betekent geenszins dat deze geen belangrijke plaats binnen een praktijkgerichte muziekopleiding op bachelorniveau (VKS niveau 6) innemen. Integendeel, het eerst geformuleerde domeinspecifieke leerresultaat (bijlage 6) is immers: De bachelor muziek bouwt vanuit theoretische technische, motorische, zintuiglijke en analytische inzichten een expertise op in zijn/haar artistieke hoofddiscipline.
- in het verzoekschrift toont de student op geen enkele wijze aan op welke manier hij de opleidingsdoelstellingen dan wel globaal heeft verworven.

De interne beroepscommissie besluit dat de evaluatie van het opleidingsonderdeel overzicht van de muziekpsychologie correct is verlopen op basis van door de student gekende beoordelingscriteria. De eindscore is op deugdelijke wijze tot stand gekomen. De interne beroepscommissie besluit dat de student niet aantonen de globale opleidingsdoelstellingen te hebben bereikt en dat de student aldus niet in aanmerking komt voor deliberatie op basis van artikel 11.229 van de Codex Hoger Onderwijs.

Beslissing van de interne beroepscommissie

De interne beroepscommissie beslist om het beroep ongegrond te verklaren.

De interne beroepscommissie beslist dat het resultaat 8/20 voor het opleidingsonderdeel overzicht van de muziekpsychologie behouden blijft.

De interne beroepscommissie beslist dat de student niet heeft aangetoond de globale opleidingsdoelstellingen te hebben bereikt in de zin van Codex Hoger Onderwijs artikel II.229. Bijgevolg behaalt de student het diploma bachelor in de muziek - uitvoerende muziek niet.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

A. Tijdigheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij werpt op dat het beroep mogelijk laattijdig is. Zij wijst op de beroepstermijn zoals bepaald in artikel II.294 van de Codex Hoger Onderwijs en stelt dat uit de webtracker van bpost blijkt dat het aangetekend schrijven waarmee de tweede bestreden beslissing aan verzoeker werd betekend, een eerste maal werd aangeboden op 7 oktober 2019, waarbij bericht in de brievenbus werd achtergelaten.

Verder doet verwerende partij gelden (voetnoten zijn weggelaten):

“In de mate dat onder ‘kennisgeving’ in de zin van artikel II.294 van de Codex Hoger Onderwijs begrepen moet worden de afgifte door de onderwijsinstelling van de kennisgeving ter post, dan nam de termijn een aanvang op 5 oktober 2019 en is het ingediende beroep laattijdig.

Minstens dient het aanbieden van de zending aan verzoekende partij door de postbode als ‘kennisgeving’ beschouwd te worden, d.i. 7 oktober 2019 (stuk 6). In deze interpretatie begon de beroepstermijn van 7 kalenderdagen zodoende te lopen op 8 oktober 2019 en verstreek deze dus op maandag 14 oktober 2019 (evenmin een feestdag).

Het externe beroepschrift is gedateerd op *14 oktober 2019* (stuk 8) en werd op *16 oktober 2019* bij Uw Raad geregistreerd.

Louter op basis van het verzoekschrift kan verwerende partij niet vaststellen of het beroep ook effectief op 14 oktober 2019 verstuurd werd.

Dat verzoekende partij pas op 11 oktober 2019 de brievenbus heeft geopend, is volstrekt irrelevant voor de berekening van de vervaltermijn. Het is niet de ‘kennisname’ (zoals vroeger het geval was), maar wel de ‘kennisgeving’ die relevant is (sinds de wijziging bij artikel VII.13 van het decreet betreffende het Onderwijs XXVI van 17 juni 2016 – artikel II.294 § 1 Codex Hoger Onderwijs).

Wat betreft het feit dat de kennisgeving gebeurde aan de raadsman van verzoekende partij. Het interne beroep werd ingediend door de raadsman.

Op 11 oktober 2019 heeft ook de raadsman van verzoeker nog navraag gedaan bij verwerende partij omtrent de kennisgeving van de beslissing van de interne beroepscommissie (stuk 7).

Voor zover er al twijfel zou kunnen bestaan over het gegeven dat de student woonplaatskeuze heeft gedaan bij diens raadsman, bevestigt dit schrijven van 11 oktober 2019 dat wel degelijk de raadsman zelf de correspondentie voerde in naam van de student. In dergelijk geval moet de kennisgeving aan de raadsman gelijkgesteld worden met de kennisgeving aan de student zelf.

Zulks blijkt ook uit de rechtspraak van de Raad van State. In het arrest van 30 april 2010, nr. 203.482, Heremans oordeelde de Raad van State, weliswaar in een andere materie :

“De kennisgeving aan een persoon van wie op goede gronden kan worden vermoed dat de aanvrager hem als lasthebber heeft aangesteld om zijn belangen ter zake te behartigen, geldt evenwel als een kennisgeving aan de aanvrager zelf. In de onderhavige zaak bestonden die goede gronden, doordat de lasthebber de verzoeker in zijn beroep bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant niet heeft gesteld en evenmin uit de bij dit beroep gevoegde volmacht blijkt, dat de n.v. Mava Milieu-advies, vertegenwoordigd door Roel Vleeracker, slechts over een beperkt mandaat beschikte, met name enkel om het beroep in te stellen, doch niet om de beroepsbeslissing in de plaats van de verzoeker te ontvangen.””

In zijn wederantwoordnota betwist verzoeker deze exceptie. Hij zet ter zake het volgende uiteen:

“De verwerende partij betoogt in haar antwoordnota dat het beroep ‘mogelijks laattijdig’ is ingevolge een schending van de beroepstermijn ex art. II.294 van de Codex Hoger Onderwijs.

Deze zienswijze is onjuist.

De bestreden beslissing van de Hogent dateert van 30 september 2019.

Het wordt niet betwist dat de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde per aangetekend schrijven dd. 4 oktober 2019, datum waarop het schrijven aan B-post werd aangeboden.

In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij in haar antwoordnota suggereert, nam de beroepstermijn van zeven kalenderdagen geen aanvang op 5 oktober 2019.

Art. II.294 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt:

“§ 1. De beroepen bij de Raad worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 7 kalenderdagen, die ingaat de dag na die van kennisgeving van de in artikel II.284, eerste lid bedoelde beslissing.”

Het aanbieden van een zending aan B-post impliceert logischerwijze geen ‘kennisgeving’. De termijn kan ten vroegste ingaan de dag die volgt op de effectieve aanbieding van de zending aan de betrokken student. Pas op dat moment kan de betrokken effectief ‘kennis nemen’ van de bestreden beslissing.

Verzoeker verwijst naar een recent arrest van Uw Raad van 9 juli 2019 waarin werd gesteld dat met de ‘kennisgeving’ wordt bedoeld ‘het ter hand stellen van de beslissing’,

dan wel ‘de bezorging per elektronische post waarop een leesbevestiging is gevolgd’ (arrest nr. 2019/219 – 9 juli 2019).

In een arrest van 27 juni 2018 heeft Uw Raad uitdrukkelijk geoordeeld dat de beroepstermijn pas aanvangt de dag volgend op de betekening (arrest nr. 2018/139 – 27 juni 2018).

Verzoeker verwijst voor zoveel als nodig ook nog naar het arrest nr. 79.277 van de Raad van State dd. 15.03.1999 waarin de Raad oordeelde dat “de kennisgeving geschiedt op het ogenblik dat de zending op de gekozen woonplaats wordt aangeboden, wat bij afwezigheid gepaard gaat met het achterlaten in de brievenbus van een bericht van aanbieding.”, alsmede het arrest nr. 224.647 van de Raad van State dd. 16 september 2013, waarin de Raad van State als volgt oordeelde: “Zoals de kennisgeving door middel van een aangetekende brief niet is voltooid op het ogenblik van de aanbieding van die brief door de verzender bij de postdiensten, is de kennisgeving door middel van een e-mailbericht niet voltooid door de loutere ‘verzending’ ervan op de computer van de verzender.”

Het wordt voorts evenmin betwist dat de aanbieding van het aangetekend schrijven aan het kantoor van de raadsman van verzoeker pas gebeurde op 7 oktober 2019, zoals blijkt uit het track and trace-bericht van B-post.

Op het document dat door de aangestelde van B-post werd achtergelaten, staat niet vermeld wie de afzender is, noch wat de inhoud van de zending is. De inhoud van de zending is pas gekend op het moment van de ‘effectieve aflevering’ van de betrokken zending aan de bestemming, hetgeen gebeurde op 11 oktober 2019. Met dien verstande evenwel dat verkeerdelijk werd betekend aan de raadsman van verzoeker, en niet aan verzoeker zelf (zie infra).

In deze hypothese is de beroepstermijn pas ingegaan op 12 oktober 2019.

Aangezien het extern verzoekschrift effectief op 14 oktober 2019 per aangetekend schrijven werd overgemaakt aan Uw Raad, is het beroep tijdig.

Verzoeker verwijst naar de poststempel die als datum 14 oktober 2019 vermeldt (bijkomend stuk 6 verzoeker).

Maar zelfs in de hypothese dat het tijdstip van de aanbieding van de aangetekende zending aan het kantoor van de raadsman van verzoeker (i.p.v. aan verzoeker zelf) als datum van kennisgeving dient aanzien, is de termijn van zeven kalenderdagen ten vroegste ingegaan op 8 oktober 2019.

In dat geval verstreek de beroepstermijn op 14 oktober 2019.

Zoals reeds vermeld, werd het extern verzoekschrift effectief op 14 oktober 2019 per aangetekend schrijven overgemaakt aan Uw Raad. Verzoeker verwijst naar de poststempel die als datum 14 oktober 2019 vermeldt (bijkomend stuk 6 verzoeker).

De verwerende partij betwist niet dat, indien komt vast te staan dat het verzoekschrift op 14 oktober 2019 verstuurd werd – hetgeen verzoeker dus aantoont – tijdig is.

Het verzoekschrift werd bijgevolg tijdig neergelegd.

Het beroep is ontvankelijk.

Los van het bovenstaande, blijft verzoeker bij zijn standpunt dat het beroep sowieso tijdig is, gelet op het feit dat de kennisgeving van de bestreden beslissing ten onrechte aan de raadsman van verzoeker werd gericht, en niet aan verzoeker zelf.

Verzoeker merkt op dat art. II.284 van de Codex Hoger Onderwijs voorschrijft dat de betekening van de beslissing van de interne beroepscommissie aan de student zelf dient te gebeuren:

“Art. II.284

De interne beroepsprocedure leidt tot:

1° de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van de onontvankelijkheid ervan; 2° een beslissing die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt, of herziet.

De in het eerste lid bedoelde beslissingen worden aan de student ter kennis gebracht binnen een termijn van

[20] kalenderdagen, die ingaat op de dag na deze waarop het beroep is ingesteld.”

Dat verzoeker een eigen raadsman heeft, doet daaraan geen afbreuk, temeer in het verzoek tot heroverweging geen keuze van woonplaats werd gedaan.

Conform de rechtspraak van de Raad van State dient een keuze van woonplaats immers expliciet te gebeuren en wordt ze niet verondersteld (zie o.m. R.v.St. nr. 57.053, 14 december 1995). Een ‘keuze van woonplaats’ dient bovendien restrictief te worden geïnterpreteerd. Blijkens een arrest van de Raad van State van 17 oktober 2013 geldt een keuze van woonplaats die de verzoeker heeft gedaan in een vorige procedure voor de Raad van State, alleen voor kennisgevingen in de loop van en met betrekking tot die specifieke procedure. Ze heeft geen invloed op beslissingen in een administratieve procedure, die volgt nadat het vorige beroep bij de Raad van State is afgesloten met een vernietigingsarrest en waarvan de kennisgevingen dan ook geen ‘processtukken’ zijn waarvoor die woonplaatskeuze nog geldt, aldus de Raad (RvS (9e k.) nr. 225.138, 17 oktober 2013).

In casu was zelfs geen sprake van een ‘woonstkeuze’.

Derhalve dient besloten dat, bij gebreke aan rechtsgeldige betekening aan de persoon van verzoeker zelf, de beroepstermijn van 7 kalenderdagen zelfs nog geen aanvang heeft genomen.”

Beoordeling

De tweede bestreden beslissing is bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2019 verzonden aan het kantoor van verzoekers raadsman, en aldaar door de postdiensten voor een eerste maal aangeboden op 7 oktober 2019.

Een dergelijke eerste aanbieding geldt als datum van betekening, maar is slechts rechtsgeldig – en kan dus ook slechts een termijn doen ingaan – wanneer die betekening geschiedt aan een correct adres.

Bij het instellen van het intern beroep is geen keuze van woonplaats gedaan ten kantore van de raadsman van verzoeker. Een keuze van woonplaats bij de advocaat ligt niet besloten in het mandaat *ad litem* en dient uitdrukkelijk te gebeuren. Een partij die ten behoeve van een gerechtelijke procedure – waarmee een intern beroep te dezen moet worden gelijkgesteld – woonplaats kiest in het kantoor van haar raadsman, geeft aan die advocaat een bijkomende

lastgeving bovenop dat mandaat *ad litem* bedoeld in artikel 440, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek (Cass. 23 december 2010, C.09.0481.F, geciteerd door K. WAGNER, *Burgerlijk procesrecht in hoofdlijnen*, Antwerpen, Maklu, 2014, 326).

Het gegeven dat een advocaat navraag doet omtrent de kennisgeving van een beslissing, heeft rechtens niet tot gevolg dat daaruit een keuze van woonplaats kan worden afgeleid. Aangezien, zoals hierboven is geoordeeld, uit de brief van verzoekers raadsman d.d. 18 september 2019 waarmee het intern beroep werd ingesteld bij gebreke aan expliciete vermelding ter zake geen keuze van woonplaats volgt, kan zulks evenmin worden afgeleid uit een brief van de raadsman met een verzoek tot informatie.

De betekening van de tweede bestreden beslissing diende derhalve te gebeuren aan de woonplaats van verzoeker. Van een dergelijke betekening ligt geen bewijs voor. De kennisgeving aan verzoeker heeft dan ook geen vaste datum, wat tot gevolg heeft dat de beroepstermijn van artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs niet is aangevangen.

De exceptie wordt verworpen.

B. Voorwerp van het beroep

Standpunt van partijen

Verwerende partij voert aan dat de eerste bestreden beslissing niet het voorwerp van huidig beroep bij de Raad kan uitmaken, daar de interne beroepscommissie over volheid van bevoegdheid beschikt en haar beslissing derhalve in de plaats komt van de initiële examenbeslissing.

Deze laatste is daardoor uit de rechtsorde verdwenen, zodat zij niet in rechte aanvechtbaar is.

In zijn wederantwoordnota stelt verzoeker zich op dat punt naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Beoordeling

Verzoeker richt zijn beroep zowel tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie als tegen de initiële examenbeslissing waarbij het examencijfer voor het betrokken opleidingsonderdeel werd vastgelegd en verzoeker voor de opleiding niet geslaagd wordt verklaard.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 61, §3 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019 van de verwerende partij dat de interne beroepscommissie een beslissing neemt die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt of herziet.

Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoeker steunt een eerste middel op een schending van de hoorplicht, de rechten van verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker werpt op dat hij bij het instellen van het intern beroep uitdrukkelijk heeft aangegeven dat hij wenste te worden gehoord, en dat aan dat verzoek geen gevolg werd

gegeven. Het intern beroep werd integendeel louter ‘op stukken’ beoordeeld en steunt op wat verzoeker een ‘eenzijdige verklaring’ van het hoofd van de dienst studiebegeleiding noemt. Nochtans, zo betoogt verzoeker, is de hoorplicht een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, waaruit voor verzoeker volgt dat zelfs wanneer de interne regelgeving niet in een hoorzitting voorziet, deze toch zou moeten worden georganiseerd. Daaraan doet voor verzoeker geen afbreuk het loutere feit dat hij zijn standpunt reeds uitvoerig had uiteengezet in zijn intern beroepsschrift. Dat de interne beroepscommissie niet is ingegaan op de expliciete vraag om te worden gehoord – en het zelfs niet nodig vond hem daar voorafgaandelijk van in kennis te stellen – getuigt voor verzoeker van een verregaande onzorgvuldigheid.

Verzoeker acht de hoorplicht en de rechten van verdediging van verzoeker daarnaast ook geschonden doordat de bestreden beslissing 25 bijlagen bevat en uit de beslissing blijkt dat zij integraal is gegrond op ‘bijlage 1’, zijnde het antwoord van de opleiding zoals uiteengezet door het diensthoofd studentenaangelegenheden KASK en de decaan. Verzoeker stelt dat hij dit antwoord nooit te zien heeft gekregen, evenmin als het verslag van de ombudsman, en er bijgevolg nooit verweer over heeft kunnen voeren. Dit strijdt volgens verzoeker met de ‘gelijkheid der wapens’ en het principe van tegenspraak.

Het grieft verzoeker ook dat bij de stukken van de opleiding een kopie van zijn paper werd gevoegd, waarbij in tekstvakken opmerkingen zijn geplaatst door professor M.D.M., terwijl die opmerkingen op het moment van de feedback nog niet waren aangebracht en voor verzoeker dus onbekend waren.

Daarenboven meent verzoeker dat het antwoord van KASK getuigt van vooringenomenheid en rancune omtrent zijn persoon. Hij verwijst daaromtrent naar de passage waarin is vermeld dat “de collega’s van KASK & Conservatorium die betrokken werden en geraadpleegd werden bij de opmaak van het antwoord vanuit KASK & Conservatorium *geschrokken en verbaasd* [zijn] over het ingediende verzoekschrift en de verantwoordelijkheid die verzoeker meent te zien bij de school in het niet behalen van het bachelordiploma muziek”. Een dergelijk antwoord is volgens verzoeker per definitie subjectief en partijdig, terwijl van een zorgvuldig bestuur mag worden verwacht dat het geen beslissing neemt die enkel gestoeld is op de eenzijdige visie van het onderwijzend personeel van de betrokken onderwijsinstelling, en al zeker niet wanneer uit het geformuleerde ‘antwoord’ blijkt dat dit antwoord mede werd vormgegeven door emotionele motieven.

Een verder bewijs van rancune ten aanzien van zijn persoon ziet verzoeker ook in een e-mail:

“Zich baserend op een e-mail van docent [G.K] aan dhr. [P.D.] d.d. 23 september 2019, waarin de heer [G.K.] schrijft dat hij aan verzoeker een 9/10 gaf, maar verzoeker eigenlijk minder had moeten krijgen, wordt op blz. 6 van het antwoord van KASK & Conservatorium vermeld dat “*In elk geval KASK & Conservatorium nagaan of in deze verzoeker alsnog een correcte quatering kan bekomen*”. Waarmee wordt bedoeld: een lagere quatering dan de quatering van 9/10 die verzoeker kreeg.

Waarmee dus impliciet wordt te kennen gegeven dat het KASK & Conservatorium er haar hand niet voor omdraait om een bepaald cijfer voor een opleidingsonderdeel te verminderen als de betrokken student beroep aantekent...

Men staat er kennelijk ook niet bij stil dat met dergelijk standpunt de ernst van de quatering door de docenten door het hoofd studiebegeleiding in twijfel wordt getrokken en dat het voor hem geen punt is een door de examencommissie aanvaard cijfer nadien te veranderen; wat – mocht dat effectief nog gebeuren – nochtans een strafbare valsheid in geschrifte zou impliceren.

Verzoeker verwijst volledigheidshalve naar hetgeen hij hieromtrent heeft uiteengezet onder randnummer 6 van het feitenrelaas.”

Lezing van de bestreden beslissing toont voor verzoeker aan dat zij volledig is gesteund op eenzijdige en onjuiste verklaringen waartegen verzoeker geen verweer heeft kunnen voeren en die voorkomen in stukken die verzoeker niet eerder ter kennis zijn gebracht. Die schending van de hoorplicht noemt verzoeker des te erger, gelet op zijn uitdrukkelijke vraag om te worden gehoord.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij vooreerst dat de grief inzake de beweerde vooringenomenheid van het betrokken onderwijspersoneel onontvankelijk is, omdat die kritiek bij het intern beroep niet werd opgeworpen.

Ten gronde stelt verwerende partij dat het niet aan verzoeker toekomt om aan te geven of het al dan niet aangewezen is om gehoord te worden naar aanleiding van het door hem ingestelde interne beroep. Hij heeft zijn standpunt op duidelijke wijze kunnen verwoorden en de omstandige motivering van de bestreden beslissing getuigt er voor verwerende partij van dat dit voor de interne beroepscommissie volstond om van verzoekers standpunt kennis te nemen. Overigens meent verwerende partij dat uit de rechtspraak van de Raad blijkt dat te dezen het organiseren van een hoorzitting niet nodig is, nu het onderwijs- en examenreglement voorschrijft dat een intern beroep ‘op stukken’ wordt behandeld.

De bewering dat de bestreden beslissing integraal steunt op verklaringen van het onderwijzend personeel van KASK & Conservatorium, noemt verwerende partij niet ernstig. De bestreden beslissing steunt immers op een omvangrijk administratief dossier van 25 stukken, die in totaal 125 pagina's beslaan. Verwerende partij stipt daarbij ook aan dat verzoeker wel degelijk feedback inzake het betwiste examenresultaat heeft gevraagd en gekregen op het voor hem nadelige examenresultaat, en dat hij geen enkele bepaling aanduidt die oplegt dat de interne beroepscommissie het administratief dossier of bepaalde documenten daaruit voorafgaandelijk aan het nemen van haar beslissing aan de student dient over te leggen. In elk geval, zo besluit verwerende partij, is verzoeker geheel in staat om in de procedure voor de Raad zijn middelen te doen gelden.

Tot slot ontket verwerende partij met klem dat er ook maar sprake zou zijn van enige vooringenomenheid of rancune ten aanzien van verzoekers persoon in hoofde van de interne beroepscommissie die de bestreden beslissing heeft genomen. Zij wijst daarbij op het vermoeden van objectiviteit en onpartijdigheid dat geldt ten aanzien van docenten, examinatoren en leden van examencommissies.

Waar het aldus aan de student toevalt om het tegendeel te bewijzen, is verwerende partij van oordeel dat verzoeker daarin niet slaagt. Een verwijzing naar het aantal examenkansen dat de student voorgaand reeds heeft benut, impliceert op zich niet dat er een vooringenomenheid bestond. Verwerende partij ziet dan ook niet in welk belang verzoeker kan aanvoeren wanneer hij betoogt dat hij voor het opleidingsonderdeel 'Popgeschiedenis' met het cijfer 9/20 zogezegd meer had gekregen dan hij eigenlijk had verdiend, zeker niet wanneer de betrokken docent erkent extra flexibel en soepel te zijn geweest omdat hij – verkeerdelyk – ervan uitging dat 'Popgeschiedenis' het enige vak was dat hij nog moest halen voor zijn bachelordiploma. Bovendien vecht verzoeker zijn resultaat voor dat opleidingsonderdeel niet aan.

Verwerende partij betoogt dat verzoeker ook geen enkele moeite doet om aan te tonen waarom de zogenaamde 'vooringenomen' verklaringen met betrekking tot de grote soepelheid en flexibiliteit te zijnen aanzien onjuist zouden zijn. Verwerende partij noemt het weinig ernstig dat verzoeker zich erover beklaagt dat hij niet voorafgaand aan de bestreden beslissing kennis heeft kunnen nemen van de voormelde bijlagen, terwijl hij er thans geen enkel concreet middel op steunt, en evenmin aantoont hoe de aan de onderwijspersoneelsleden toegeschreven verklaringen de bestreden beslissing zouden hebben beïnvloed.

In zijn wederantwoordnota dupliceert verzoeker wat de ontvankelijkheid van het middel betreft dat hij zijn grief inzake de vooringenomenheid van het betrokken onderwijspersoneel pas kon ontwikkelen nadat hij van het schriftelijk antwoord van het KASK kennis kon nemen, zijnde na ontvangst van de bestreden beslissing en dus na afloop van de interne beroepsprocedure. Logischerwijze kon verzoeker ter zake dan ook niet eerder argumenten aanvoeren.

Wat de grond van het middel betreft, ziet verzoeker in de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement geen rechtsgrond om niet in te gaan op de vraag om te worden gehoord, daar verwerende partij ook de grondrechten moet erbiedigen. Verwijzend naar rechtspraak van de Raad van State betoogt verzoeker dat de rechter ook de onwettigheid van een individuele toepassing van een schoolreglement moet sanctioneren. Zowel de mededeling van stukken, het horen van betrokkenen als spraak en tegenspraak zijn voor verzoeker beginselen van een behoorlijke procesvoering waarvan mag worden aangenomen dat deze de essentiële fundamenten van een democratische rechtstaat raken en derhalve van openbare orde zijn, zodat ze ook toepasselijk zijn in het kader van een procedure tot heroverweging door een interne beroepscommissie.

Verzoeker herhaalt dat de door de interne beroepscommissie aangewende stukken nooit het voorwerp van een tegensprekelijk debat hebben uitgemaakt. Hij herneemt ter zake zijn kritiek uit het verzoekschrift, en vraagt zich af of de betrokken bepalingen van het onderwijs- en examenreglement wel bestaanbaar zijn met het EVRM en de Grondwet.

Verder stelt verzoeker dat hij nooit heeft beweerd dat er sprake is van vooringenomenheid of rancune in hoofde van de interne beroepscommissie, maar enkel dat buiten zijn medeweten om een eenzijdig verslag is opgesteld waaruit blijkt dat bepaalde betrokken personeelsleden erg emotioneel reageerden op het intern beroep. In dezelfde geest verduidelijkt verzoeker dat hij ook nooit aan de deskundigheid en objectiviteit van de interne beroepscommissie heeft getwijfeld.

Verzoeker kan verwerende partij niet bijtreden in haar betoog dat hij niet zou aantonen op welke wijze de eenzijdige verklaringen van zowel het hoofde van de dienst studiebegeleiding als van de ombudsman de bestreden studievoortgangsbeslissing zouden geaffecteerd hebben. Het is voor verzoeker ‘zonneklaar’ dat de beroepscommissie zich op deze verklaringen heeft gesteund.

Beoordeling

De kritiek van verzoeker inzake de objectiviteit van de bestreden beslissing steunt op stukken waarvan hij slechts samen met die beslissing kennis heeft kunnen nemen. In die optiek valt moeilijk in te zien hoe verzoeker zijn grieven reeds bij zijn intern beroep had kunnen betrekken.

De exceptie wordt afgewezen.

Wat de grond van het middel betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat een interne beroepsprocedure in sommige aspecten wel als een procedure ‘in rechte’ kan worden beschouwd – zoals wat de toepassing van het mandaat *ad litem* van de advocaat betreft, dat krachtens artikel 440 van het Gerechtelijk Wetboek slechts van toepassing is voor het verschijnen voor de ‘gerechten’ – maar dat dit niet betekent dat een interne beroepsinstantie een met eigenlijke rechtspraak belaste instantie is zoals bedoeld in – onder meer – de artikelen 149 van de Grondwet en artikel 6 van het EVRM.

Het is vaste rechtspraak van de Raad van State, daarin bijgevallen door de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen, dat interne beroepsinstanties die binnen het onderwijs uitspraak doen over studievoortgangsbeslissingen organen van actief bestuur zijn, maar geen rechtscolleges.

Procedurele beginselen die gelden voor rechtsprekende organen, zoals het beginsel van openbaarheid en tegenspraak, zijn niet *ipso facto* van toepassing op die organen van actief bestuur. De Raad komt hier onderstaand nog op terug.

De rechten van verdediging zijn niet van toepassing op een examenbeslissing.

Het valt verder, wat de hoorplicht betreft, binnen de onderwijsvrijheid van de hogeronderwijsinstelling om te bepalen of de student bij de beoordeling van het intern beroep inzake een examenbeslissing kan of moet worden gehoord, en zo ja of de student daartoe steeds moet worden uitgenodigd dan wel of het initiatief daartoe bij de student wordt gelaten. Er wordt immers aangenomen dat in beginsel aan de hoorplicht is voldaan wanneer de student in staat is

geweest om zijn standpunt middels het verzoekschrift op intern beroep op nuttige wijze kenbaar te maken.

Te dezen bepaalt artikel 61, §3 van het onderwijs- en examenreglement dat de interne beroepscommissie het intern beroep uitsluitend op stukken behandelt. Een dergelijke bepaling is niet onbestaanbaar met de onderwijswetgeving of de beginselen van behoorlijk bestuur (R.Stvb. 16 augustus 2011, nr. 2011/096).

De student heeft, in het licht van de beginselen van behoorlijk bestuur, geen absoluut recht op een persoonlijke aanwezigheid en de interne beroepsinstantie kon beslissen zonder een hoorzitting te organiseren, zelfs nadat verzoeker daar uitdrukkelijk om had gevraagd (R.Stvb. 9 juli 2008, nr. 2008/042; RvS 8 augustus 1997, nr. 67.691, Martens).

In de mate dat het middel steunt op een schending van de hoorplicht of de rechten van verdediging kan het niet worden aangenomen.

Zoals hierboven is vastgesteld, kan enkel de beslissing van de interne beroepscommissie het voorwerp van deze procedure uitmaken. Middelen die steunen op een gemis aan objectiviteit of op vooringenomenheid, moeten dus tegen die beslissing worden gericht.

Uit de wederantwoordnota blijkt duidelijk dat verzoeker aan de beroepscommissie noch subjectiviteit of vooringenomenheid, noch een gebrek aan deskundigheid verwijt. Voor zover die kritiek wel gericht is tegen een aantal individuele personeelsleden van de betrokken opleiding, kan die als dusdanig niet rechtstreeks tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing leiden.

In de mate dat verzoeker in het stuk ‘antwoord KASK & Conservatorium met betrekking tot het intern beroep van [verzoeker]’ een vooringenomenheid en subjectiviteit ziet die noodzakelijkerwijze afkleurt op de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat de interne beroepscommissie bepaalde elementen uit dat antwoord weliswaar duidelijk heeft betrokken bij haar beoordeling, maar dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat dit antwoord zonder meer is overgenomen. De beroepscommissie geeft blijk van een eigen appreciatie wanneer zij stelt (i) dat de opleiding in haar dossier aantoont dat verzoekers beweringen met betrekking tot de inhoud van het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ niet correct zijn, (ii)

dat uit het dossier van de opleiding blijkt dat het schriftelijk examen identiek was aan dat van vorig academiejaar, (iii) dat uit het antwoord van de opleiding blijkt dat er bij de beoordeling van de paper geen sprake is van onredelijkheid en (iv) dat uit het antwoord ook blijkt dat het schriftelijk examen correct werd verbeterd. De beroepscommissie geeft daarmee blijk van een eigen beoordeling waaraan – zoals verzoeker zelf aangeeft – geen vooringenomenheid of gebrek aan deskundigheid te verwijten valt.

Bovendien betrekt de beroepscommissie enkel objectieve en verifieerbare elementen uit het ‘antwoord’ van de opleiding bij haar eigen beslissing. Passages uit het ‘antwoord’ die verzoeker als subjectief aanmerkt maken geen deel uit van de motieven van de bestreden beslissing en worden in die beslissing ook niet uitdrukkelijk bijgevallen. Die passages kunnen dan ook de bestreden beslissing niet vitiëren.

Ten slotte is er geen enkele rechtsregel die de interne beroepscommissie verplicht om de stukken waarop zij steunt op voorhand aan verzoeker ter kennis te brengen.

Evenmin moet binnen die bestuurlijke beroepsprocedure tegenspraak worden gehouden tussen het standpunt van verzoeker en dat van de betrokken examinator of opleiding (R.Stvb. 28 november 2006, nr. 2006/030; R.Stvb. 31 oktober 2008, nr. 2008/059; R.Stvb. 22 oktober 2009, nr. 2009/093).

Verzoeker heeft binnen de huidige beroepsprocedure voor de Raad de mogelijkheid om zijn inhoudelijke grieven uiteen te zetten.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

Verzoeker steunt een tweede middel op een schending van de materiëlemotiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Het middel is gericht tegen de bestreden beslissing in de mate dat zij uitspraak doet over de quatering voor het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’.

Verzoeker zet ter zake het volgende uiteen (voetnoten zijn weggelaten):

“Het opleidingsonderdeel luidt volgens het leerplan ‘Overzicht van de muziekpsychologie’.

In de cursus zelf is evenwel geen letter terug te vinden over ‘psychologie’ of over ‘psychologen’. De cursus handelt louter over filosofie. Verzoeker merkt op dat prof. dr. [M.D.M.] sinds het academiejaar 2017-2018 nieuw is aangeworven aan het KASK voor het vak psychologie. Zij blijkt evenwel helemaal geen psychologie te hebben gestudeerd. Zij is filosofe en was en is enkel actief in het vakgebied van de filosofie. Uit via internet bekomen gegevens blokt dat zij ook kort betrokken was bij godsdienstonderricht.

Het is best mogelijk dat prof. dr. [M.D.M.] beantwoordt aan de wettelijke criteria om psychologie te geven, maar dan moet het opleidingsonderdeel wel over psychologie gaan. De cursus gaat echter over filosofie, meer bepaald over een onderdeel waarvoor prof. dr. [M.D.M.] destijds een beurs kreeg van het [NFWO] (vier jaren).

De student mag er zich redelijkerwijze aan verwachten dat de vlag de lading dekt en het vak psychologie ook effectief over psychologie gaat. De student moet erop kunnen vertrouwen dat de cursus en het examen dan ook over psychologie zullen gaan en niet over filosofie.

Het kan niet worden aanvaard dat verzoeker een onvoldoende krijgt voor een opleidingsonderdeel, wanneer uit de cursus én het examen blijkt dat de inhoud ervan (filosofie) niet correspondeert met datgene waarop het opleidingsonderdeel betrekking zou moeten hebben, nl. psychologie.

Voor verzoeker is dit des te pijnlijker, aangezien precies de lage score voor dit opleidingsonderdeel (8/20) voor gevolg had dat hij zijn bachelordiploma niet heeft behaald.

Verzoeker legde trouwens reeds een examen over filosofie af (‘Overzicht van de wijsbegeerte’), waarvoor hij in eerste zit slaagde met een score van 13/20. Er was geen enkele wettelijke grondslag om hem nog eens te ondervragen over filosofie. De competenties van verzoeker in dat vak zijn voldoende bewezen.

Door verzoeker een vak te laten onderwijzen waarvan de vlag de lading niet dekt, en hem bovendien voor dit vak een onvoldoende te geven met als resultaat dat hij zijn bachelordiploma niet behaalde, handelde de onderwijsinstelling onzorgvuldig.

De in de bestreden beslissing opgegeven motieven kunnen de beslissing bovendien bezwaarlijk schrageren.

In de bestreden beslissing van 30 september 2019 wordt het argument omtrent de inhoud van het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ als volgt beantwoord:

“(…)

De interne beroepscommissie stelt het volgende vast:

- *De student ondertekende zijn studiecontract (bijlage 3) en verklaarde zich aldus akkoord met zijn opleidingsprogramma zoals opgenomen in de studiefiches van de verschillende opleidingsonderdelen uit zijn curriculum;*

- *De student heeft zich voor academiejaar 2019-2020 reeds opnieuw ingeschreven voor de opleidingsonderdelen popgeschiedenis en overzicht van de muziekpsychologie wat minstens eigenaardig is gezien hij de inhoud van het tweede opleidingsonderdeel bestrijdt. Ook blijkt dat de student bepaalde maatregelen van studievoortgangsbewaking werden opgelegd voor academiejaar 2018-2019. Indien bepaalde maatregelen van studievoortgangsbewaking voor academiejaar 2019-2020 niet correct werden opgenomen op het puntenbriefje van de student, betekent dit geenszins dat deze onbestaande zouden zijn. Een administratieve fout kan worden vastgesteld en rechtgezet indien mogelijk;*
 - *zoals blijkt uit het studieoverzicht was de student reeds 3 opeenvolgende academiejaren ingeschreven voor het opleidingsonderdeel overzicht van de muziekpsychologie en nam hij reeds vier keer deel aan het examen (2 keer afwezig);*
 - *de student heeft gedurende geen van de 3 academiejaren op enige wijze aangegeven dat de inhoud van het opleidingsonderdeel overzicht van de muziekpsychologie niet in overeenstemming zou zijn met de studiefiche. De student doet dit nu pas, nadat blijkt dat hij opnieuw niet kon slagen voor het examen voor dit opleidingsonderdeel. Indien de student van oordeel was dat de bepalingen in de studiefiche geschonden werden, dan had hij dit minstens bij de ombudspersoon moeten melden tijdens zijn opleiding. Hij heeft nagelaten dit te doen en heeft zich 3 opeenvolgende academiejaren akkoord verklaard met zijn opleidingsprogramma;*
 - *KASK & Conservatorium toont in zijn dossier aan dat de beweringen van de student met betrekking tot de inhoud van het opleidingsonderdeel 'overzicht van de muziekpsychologie' en de competenties van de betrokken docente niet correct zijn (bijlage 1, p. 1-2 en 8-10);*
 - *de student diende aldus deel te nemen aan het examen voor dit opleidingsonderdeel;*
- (...)"

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het dossier van KASK & Conservatorium om te stellen dat de beweringen van verzoeker m.b.t. de inhoud van het opleidingsonderdeel ‘overzicht van de muziekpsychologie’ en de competenties van de betrokken docente niet correct zouden zijn.

Ten onrechte.

Men kan immers niet om de vaststelling heen dat het vak ‘overzicht van de muziekpsychologie’ geen letter over psychologie bevat. Een eenvoudig nazicht van de cursus van prof. [M.D.M.] leert dat deze enkel en alleen gaat over filosofie en filosofen. Dit geldt zowel voor de cursus van het academiejaar 2017-2018 als deze van het academiejaar 2018-2019.

De beweringen die verzoeker in zijn verzoek tot heroverweging heeft laten gelden over de competenties, worden juist bevestigd door de bijlagen welke door KASK aan de interne beroepscommissie werden bezorgd. De beroepscommissie negeert deze stukken en motiveert tegen de stukken in. Haar beslissing wordt derhalve met gedragen door de eraan gegeven motivering welke strijd met de bewijsstukken van KASK/conservatorium Gent.

Het curriculum vitae van prof. dr. [M.D.M.] bevestigt trouwens dat zij enkel en alleen is opgeleid in de filosofie, wat zich ook weerspiegelt in haar beroepservaring en lezingen. Over psychologie is in haar CV niets terug te vinden. Hoewel het dus vaststaat dat prof. dr. [M.D.M.] geen opleiding psychologie heeft gevolgd, doceert zij niettemin het vak psychologie. En niettegenstaande het haar plicht was om een examen af te nemen dat inhoudelijk over psychologie ging, heeft zij dat niet gedaan. De uitleg die prof. dr. [M.D.M.] aan het opleidingsonderdeel geeft of welke op de webstek van KASK & Conservatorium is geplaatst, is irrelevant. Wél relevant is het leerplan, waaraan niet is voldaan.

KASK & Conservatorium toont bijgevolg helemaal niet aan dat de opmerkingen van verzoeker over de vakinhoud fout zouden zijn.

In het antwoord van KASK & Conservatorium vergeet dhr. [D.] ook te vermelden dat de studenten het boekje van prof. dr. [M.D.M.] moesten lezen en kopen nl. ‘Waarom Chopin de regen niet wilde horen’. Ook in dit werk gaat het niet over psychologie. Het gaat louter om filosofische beschouwingen i.v.m. de muziek van Chopin (de regendruppelprelude, waar eigenlijk nooit zekerheid over is gekomen over welke prelude het moet gaan en of het al dan niet een legende is).

In het antwoord van KASK & Conservatorium wordt het opleidingsonderdeel ‘overzicht van de muziekpsychologie’ als volgt omschreven: “*In dit algemeen vormend wetenschappelijk opleidingsonderdeel wordt gestreefd om inzicht in de muziekpraktijk te verdiepen door de muziek als fenomeen te bestuderen.*”

Voor het KASK/conservatorium is dat dan voldoende om te verdedigen dat prof. dr. [M.D.M.] niets van psychologie moet geven, maar in wezen een tweede vak filosofie kan geven. Nochtans vinden we in de rapportering van de NVAO [...] terug (citaat):

“Tot slot schenkt de opleiding volgens de commissie veel aandacht aan de derde pijler: het breed artistieke referentiekader. De opleiding voorziet in kennisontwikkeling die verder gaat dan de professionele kennis van het gekozen vakgebied. Via muzikale (schriftuur, harmonie, praktische harmonie, muziekgeschiedenis, bibliografisch onderzoek) en niet-muzikale (psychologie, muziekpsychologie, filosofie, filosofie-esthetica, godsdienst/liturgie) opleidingsonderdelen leert de student volgens de opleiding de artistieke, historische, maatschappelijke en filosofische context kennen.”

Het is het KASK/conservatorium kennelijk ontgaan dat de NVAO het vak filosofie onderscheidt van (muziek)psychologie.

KASK/conservatorium mag dan al stellen dat de studiefiche wordt goedgekeurd door de opleidingscommissie muziek, dat neemt niet weg dat deze hogeschool de studiefiche en het opleidingsonderdeel niet eerbiedigt. De vlag dekt de lading niet. Onder het mom van muziekpsychologie wordt aan KASK/conservatorium Gent filosofie gedoceerd door een filosofoe die enkel examen afneemt over filosofie.

In het antwoord van KASK & Conservatorium wordt voorts ten onrechte verwiesen naar het feit dat verzoeker ook de voorgaande jaren reeds bij prof. dr. [M.D.M.] de cursus ‘overzicht van de muziekpsychologie’ volgde en derhalve op de hoogte zou zijn geweest van de inhoud ervan.

Deze overweging is niet correct. Prof. dr. [M.D.M.] geeft pas sinds het academiejaar 2017-2018 les aan het KASK & Conservatorium. Voorheen volgde verzoeker dit opleidingsonderdeel bij een andere docent, dhr. [F.S.]. Anders dan prof. dr. [M.D.M.]

gaf deze docent wél les over psychologie. Het ging daarin o.m. over de werking van de hersenen, de werking van het oor, uitleg over geluidsgolven, de omzetting van de trillingen naar gewaarwording, het gestalt van verschillende geluiden, ... Sinds de komst van prof. dr. [M.D.M.] heeft psychologie aan het KASK een wonderbaarlijke metamorfose ondergaan. Psychologie is plots gelijk aan filosofie.

De interne beroepscommissie stelt in de bestreden beslissing dan ook ten onrechte dat verzoeker gedurende drie opeenvolgende academiejaren heeft nagelaten om aan te klagen dat de inhoud van het opleidingsonderdeel niet zou overeenstemmen met de studiefiche, hierbij refererend naar de drie opeenvolgende academiejaren gedurende dewelke verzoeker dit opleidingsonderdeel reeds volgde. Vóór de komst van prof. dr. [M.D.M.] was er immers *geen* sprake van inconsistentie tussen de inhoud van het opleidingsonderdeel en de onderwezen materie.

De verwijzing in de bestreden beslissing naar het ondertekende studiecontract gaat evenmin op.

Ter illustratie van de onjuistheid van deze redenering, maakt verzoeker volgende vergelijking: iemand schrijft zich in voor de opleiding van schrijnwerker. Voor het vak schrijnwerk krijgt de leerling les van een loodgieter die het hele jaar door uiteenzet hoe je regengoten aan elkaar moet lassen. In de redenering van het KASK, haar hoofd studiebegeleiding en de interne beroepscommissie vormt dit niet alleen geen probleem, maar bovendien zou uit de inschrijving voor de studie en voor de examens moeten blijken dat de leerling die gang van zaken ook heeft aanvaard ... Evident is dit juridisch te gek voor woorden.

De interne beroepscommissie formuleert in de bestreden beslissing ook geen zinnig antwoord op de vraag of het rechtsgeldig is dat een filosofe tijdens het vak muziekpsychologie louter en alleen filosofie doceert.

Zoals hoger al is aangehaald: uit de besluitvorming en de rapportering van de NVAO blijkt dat filosofie en muziekpsychologie onderscheiden vakken zijn.

Evenmin wordt geantwoord op het argument aangaande de rechtsgeldigheid van een psychologie-examen dat louter en alleen over filosofie gaat, terwijl de student al geslaagd was voor het vak filosofie (nl. het opleidingsonderdeel ‘overzicht van de wijsbegeerte’, waarvoor verzoeker een 13/20 haalde).

De stelling van de interne beroepscommissie dat verzoeker niet langer kritiek zou kunnen leveren bij de mismatch tussen de inhoud van het opleidingsonderdeel (psychologie) en de effectief onderwezen materie (filosofie), refererend naar het feit dat verzoeker reeds gedurende de voorgaande academiejaren dit opleidingsonderdeel volgde, is juridisch ook niet correct. Een afstand van recht wordt immers nooit vermoed. Rechtsverwerking is ook allerminst een algemeen rechtsbeginsel. Uit het feit dat verzoeker een studiecontract ondertekende, en zelfs uit het eerder afleggen van examens, kan niet worden afgeleid dat hij heeft aanvaard dat hij voor het opleidingsonderdeel ‘overzicht van de muziekpsychologe’ in werkelijkheid door een filosofe filosofie gedoceerd zou krijgen en daarover examens zou afleggen.

Volledigheidshalve verwijst verzoeker in dit verband naar volgende rechtspraak van uw Raad:

“De Raad ziet er actief op toe dat de rechten van de student maximaal worden beschermd en is daarin ten aanzien van die student soepeler in zijn rechtspraak dan de Raad van State. Dit geldt in het bijzonder ten aanzien van handelingen die de student willens en wetens heeft gesteld en waaruit in sommige gevallen zou

kunnen worden afgeleid dat de student aan bepaalde rechten heeft verzaakt. Zo oordeerde de Raad dat ook een student die heeft ingestemd met een schriftelijk examen, zijn recht en zijn belang behoudt om achteraf de onregelmatigheid van die examenvorm in te roepen (RvStvb 7 november 2008, nr. 2008/067). ”

Verzoeker wenst toch ook te wijzen op de machtspositie van de Hogeschool Gent/KASK en zijn/haar docenten. Welke student zal het immers aandurven om kritiek te formuleren op de inhoud van een opleidingsonderdeel? Verzoeker heeft het gevoel dat hij daar nu op afgerekend wordt.

De interne beroepscommissie kan evenmin een argument putten uit het feit dat verzoeker zich inmiddels voor het academiejaar 2018-2019 opnieuw heeft ingeschreven voor de opleidingsonderdelen ‘popgeschiedenis’ en ‘overzicht van de muziekpsychologe’. Verzoeker heeft zich opnieuw ingeschreven voor deze onderdelen, precies om zijn belang actueel te houden.

Bovendien verliest verzoeker geenszins zijn ‘belang’ bij het aanvechten van de bestreden studievoortgangsbeslissingen. Verzoeker verwijst naar volgende rechtspraak van uw Raad:

“Een beroep bij de Raad omtrent een beslissing in de tweede examenperiode is of wordt niet onontvankelijk louter door het feit dat de student zich inschrijft voor een derde examenperiode; omgekeerd belet een beroep bij de Raad de student niet om zich tijdig in te schrijven voor een volgende examenperiode.” (RvStvb 28 juli 2006, nr. 2006/004). ”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij in hoofdorde dat het middel onontvankelijk is bij gebrek aan belang. Zij betoogt dat de door verzoeker aangehaalde soepelheid in de rechtspraak van de Raad niet dermate kan worden opgerekt dat een student enerzijds reeds herhaaldelijk de lessen van het desbetreffende opleidingsonderdeel heeft gevuld en examens ervan heeft afgelegd zonder ook maar enige kritiek te uiten op de inhoud ervan en anderzijds zich nogmaals heeft ingeschreven, opnieuw zonder enig voorbehoud te maken over de ‘rechtsgeldigheid’ of de ‘wettelijke grondslag’ van dit opleidingsonderdeel.

Ondergeschikt wat de grond van het middel betreft, wijst verwerende partij erop dat het onderwijs- en examenreglement uitdrukkelijk erin voorziet dat een opleidingsprogramma wordt ingericht met diverse opleidingsonderdelen inzake kennis, inzicht, vaardigheden en attitudes. Het is in dat opzicht voor verwerende partij allermind onredelijk dat afgemeten aan een bacheloropleiding van 180 studiepunten en gespreid over drie academiejaren, ook een beperkt aantal theoretische opleidingsonderdelen wordt aangeboden. In de studiefiche van het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ wordt bij de eindcompetenties ook expliciet verwezen naar de toepassing op de artistieke hoofddiscipline.

Voorts komt het voor verwerende partij niet aan de individuele studenten toe om de precieze leerstof van een opleidingsonderdeel te bepalen; dit behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de onderwijsinstelling. Evenmin valt het, nog steeds volgens verwerende partij, onder de bevoegdheid van de Raad om te bepalen of de inhoud van het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ al dan niet (te) ‘filosofisch’ zou zijn. Bovendien poogt verzoeker naar oordeel van verwerende partij een artificieel en volstrekt irrelevant onderscheid te installeren tussen de begrippen ‘filosofie’ en ‘psychologie’ van de muziek.

Wat de invulling van de ‘paper’ betreft, brengt verwerende partij onder de aandacht dat wanneer een ‘filosofische benadering’ van het vrij te kiezen onderwerp wordt gevraagd, er uiteraard niet wordt verlangd dat de student de paper slaafs schrijft vanuit de concepten van een welbepaalde filosoof, maar wel dat hij in het korte bestek van de paper een concrete individuele casus voldoende ‘abstract’ en ‘beschouwend’ moeten uitwerken in het licht van de geziene leerstof. Dat blijkt volgens verwerende partij ook duidelijk uit de door verzoeker geciteerde instructie van de betrokken docente. Het is daarbij op geen enkele manier relevant wat de opleiding of achtergrond van die docente is.

Ook de stelling van verzoeker dat hij reeds over een filosofisch opleidingsonderdeel (‘Overzicht van de wijsbegeerte’) examen heeft afgelegd, overtuigt verwerende partij niet. Het is voor haar immers zeer duidelijk dat dit opleidingsonderdeel een andere inhoud heeft.

In zijn wederantwoordnota betwist verzoeker de onontvankelijkheid van het tweede middel, omdat verwerende partij in gebreke blijft het opgeworpen gebrek aan belang nader te duiden. Verzoeker verwijst ter zake verder naar wat hij reeds in het verzoekschrift heeft uiteengezet.

Ten gronde noemt verzoeker de opmerkingen van verwerende partij inzake de samenstelling van de bacheloropleiding en de theoretische opleidingsonderdelen naast de kwestie. Verzoeker betwist niet dat verwerende partij menswetenschappen aan het opleidingsprogramma mag toevoegen, maar werpt op dat het opleidingsonderdeel ‘muziekpsychologie’ over psychologie moet gaan en niet over filosofie. Hij herhaalt dat hij voor een opleidingsonderdeel ‘filosofie’ eerder reeds een credit behaalde.

Beoordeling

De Raad gaat ervan uit dat verschillende opleidingsonderdelen die binnen eenzelfde opleiding worden aangeboden, verschillende competenties en leerdoelen nastreven. Precies daarom immers, zijn het onderscheiden opleidingsonderdelen. Het valt in voorkomend geval aan de verzoekende partij die het tegendeel beweert toe om aan de hand van de ECTS-fiche aan te tonen dat opleidingsonderdelen wat die beoogde competenties en leerdoelen betreft dermate verregaand overlappend zijn, dat een credit voor het ene opleidingsonderdeel een invloed heeft op de wijze waarop het andere opleidingsonderdeel kan worden gequoteerd.

Dat bewijs levert verzoeker niet.

Een vergelijking tussen de studiefiche van het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de wijsbegeerte’ en deze van het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ vertoont naar oordeel van de Raad geen enkele wezenlijke overeenkomst.

De inhoud van het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de wijsbegeerte’ wordt omschreven als volgt:

“- Thematische inleiding tot de wijsbegeerte, bepaling van wat filosofie is en van haar relatie tot de kunsten.
- historisch overzicht met onder meer: Ionische natuurfilosofie, Plato & Aristoteles, hellenistische geluksfilosofie, patristiek en scholastiek, filosofie van de renaissance, moderne filosofie in rationalisme en empirisme, Kant, vier post-kantiaanse stromingen: Hegel, Marx en neo-marxisme; Compte en het neo-positivisme; Kierkegaard, Husserl en de existentiefilosofie; Schopenhauer, Nietzsche en structuralisme, post-structuralisme, post-modernisme.”

De inhoud van het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ luidt:

“De colleges zijn opgebouwd rond een aantal centrale thema’s:
- muziek als wiskunde vs. muziek als taal
- de relatie tussen muziek en de andere kunsten
- de betekenis van muziek (formalisme, symboltheorieën)
- muziek en emoties (muzikale expressie, impact op de luisterraar, intenties van de componist)
- muziek en tijd (tijd vs. tijdloosheid, fenomenologie van de muzikale ervaring)”

Verzoeker onderneemt ook geen enkele poging om concreet aan te tonen dat deze op het eerste gezicht duidelijk verschillende leerinhouden, toch overlappend zijn. De Raad ziet in die

omstandigheden in de voor het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de wijsbegeerte’ geen relevantie voor het huidige geschil.

Verder moet de inhoud van wat binnen een opleidingsonderdeel wordt gedoceerd, in overeenstemming zijn met de ECTS-fiche of studiefiche; de titel of benaming van het opleidingsonderdeel is aan die beoordeling geheel ondergeschikt.

Verzoeker heeft door zijn inschrijving bij verwerende partij een toetredingsovereenkomst tot stand gebracht, waarbij hij inschrijft voor de door hem gekozen opleidingsonderdelen zoals zij inhoudelijk in de studiefiche zijn omschreven. Het bepalen van die inhoud is een bevoegdheid van de hogeronderwijsinstelling.

In de studiefiche van het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ voor het academiejaar 2018-2019 zijn de doelstellingen als volgt omschreven:

“In dit algemeen vormend wetenschappelijk opleidingsonderdeel wordt gestreefd om het inzicht in de muziekpraktijk te verdiepen door de muziek als fenomeen te bestuderen. In de hoorcolleges wordt een overzicht geboden van de belangrijkste muziekconcepten en theorieën waarmee de muziek in de loop van de geschiedenis werd begrepen. Daarnaast komen ook de wetenschappelijke visies aan bod die de hedendaagse opvattingen van muziek bepalen. Er wordt telkens onderzocht welke invloed die theorieën op de muzikale ervaring en hoe zij de muziekpraktijk mee vormgeven.”

De eindcompetenties luiden:

“De student:

- * verwerft kennis en inzicht in de dynamiek van theorievorming over muziek
- * kan de theoretische concepten situeren en toelichten
- * leert kritisch om te gaan met uiteenlopende benaderingen en opvattingen van muziek
- * is in staat om theoretische veronderstellingen in verband te brengen met de eigen muziekpraktijk
- * kan het geselecteerde primaire bronmateriaal zelfstandig lezen en interpreteren”

Verzoeker toont niet aan dat de aangeboden leerstof en de beoordeling van het examen met die doelstellingen of eindcompetenties in strijd zijn. Aan welk ‘leerplan’ het opleidingsonderdeel – of de praktische uitwerking ervan – niet zou voldoen, blijft geheel onduidelijk.

Of het opleidingsonderdeel al dan niet beter een andere naam zou hebben, doet aan die vaststelling geen afbreuk. Bovendien gaat het, voor zover de Raad kan nagaan, niet om een keuzevak maar om een plichtvak, zodat verzoeker evenmin zou kunnen aanvoeren dat hij door de benaming is misleid in zijn beslissing om het opleidingsonderdeel in zijn curriculum op te nemen.

De onderwijsbevoegdheid van de betrokken docente ten slotte, wordt door verzoeker niet in twijfel getrokken.

Het tweede middel is niet gegronsd.

Derde middel

In een derde middel beroept verzoeker zich op de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiëlemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

In zijn verzoekschrift zet verzoeker dit middel als volgt uiteen:

“Verzoeker meent dat de door de interne beroepscommissie opgegeven motieven de beslissing niet kunnen schrageren en geen antwoord vormen op de argumenten die verzoeker in zijn verzoek tot heroverweging heeft opgeworpen.

Verzoeker merkt in zijn verzoek tot heroverweging het volgende op aangaande de quatering van zijn paper.

(a) Wat de paper betreft

Voor de paper kreeg verzoeker een score van 4,5/8.

Deze quatering is naar het oordeel van verzoeker ongekend streng en laag, gelet op, enerzijds, de opdracht (die ruim en algemeen omschreven was, zie de e-mail van prof. dr. [M.D.M.] d.d. 09.08.2019) en, anderzijds, het in de paper zeer duidelijk verwoorde persoonlijke standpunt van de student betreffende de ‘semantic gap’, zijnde de kloof tussen muziek en muzikale ervaring. Daarbij wordt wel degelijk meermaals gerefereerd aan meerdere hoofdstukken en filosofen waar prof. dr. [M.D.M.] in haar cursus over schrijft.

Verzoeker overloopt de kritiek die prof. dr. [M.D.M.] formuleerde

- “*Interessante bedenkingen, maar soms tegenstrijdig*”

Verzoeker vraagt zich af waar de tegenstrijdigheden zitten. Bij het nalezen van de paper kan verzoeker alvast geen tegenstrijdigheden aantreffen.

Deze vermeende ‘tegenstrijdigheden’ worden door prof. dr. [M.D.M.] ook niet gemotiveerd. Verzoeker kreeg daaromtrent evenmin verheldering tijdens het feedbackmoment. Prof. dr. [M.D.M.] herhaalde toen enkel dat er tegenstrijdigheden zijn, zonder deze evenwel nader te duiden.

Bovendien is het contradictorisch om verzoeker slechts een score van 4,5/8 toe te kennen, niettegenstaande wordt erkend dat de paper ‘interessante bedenkingen’ bevat.

- “Samenhang is niet zo duidelijk: welk standpunt of vraag of argument”
Ook deze kritiek wordt niet nader gemotiveerd.

Naar het oordeel van verzoeker komt uit de paper wel degelijk een duidelijk en concreet standpunt naar voren.

Anders dan prof. dr. [M.D.M.] doet, refereert deze paper naar een psychologisch fenomeen: het gestalt. Het is een fenomeen uit de psychologie dat verzoeker werd bijgebracht door de docent psychologie [F.S.] die in het academiejaar 2016-2017 - anders dan prof. dr. [M.D.M.] - het vak muziekpsychologie wél met psychologie invulde. Muziek wordt gezien als een geheel dat meer is dan de delen. De delen zijn de tools, het gereedschap. Het geheel is de muzikale ervaring welke gericht is op emotie welke verschilt van persoon tot persoon (refereert aan “hearing as” fenomenologie).

Het is derhalve hoogst eigenaardig dat prof. dr. [M.D.M.] de verwijzing naar de gestaltpsychologie niet relevant acht en niet cijfermatig waardeert.

Verzoeker refereert volledigheidshalve nogmaals naar de e-mail van prof. dr. [M.D.M.] van 9 augustus 2019, waarin uitdrukkelijk werd aangegeven dat verzoeker geheel vrij was in de keuze van het onderwerp en dat dit aan de hand van de inzichten, concepten en theorieën uit de cursus diende uitgewerkt.

Welnu, het door verzoeker weergegeven standpunt beantwoordt perfect aan de opzet van de paper.

- “Geen nauwkeurig weergave van Hanslick, Plato, Pythagoras”
Ook deze kritiek wordt niet nader gemotiveerd.

Refererend naar hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet omtrent de inhoud van het opleidingsonderdeel, merkt verzoeker vooreerst op dat hem bezwaarlijk een onnauwkeurige weergave van filosofen kan worden verweten, wanneer het gaat om een opleidingsonderdeel dat zou moeten handelen over psychologie (i.p.v. filosofie).

Bovendien is deze kritiek naar het oordeel van verzoeker niet relevant in het licht van de inhoud van het standpunt dat hij in deze paper heeft weergegeven.

Uit de omschrijving door prof. dr. [M.D.M.] van de opdracht betreffende de paper, blijkt dat verzoeker als student een ruime vrijheid kreeg betreffende het onderwerp en de wijze van behandeling van dat onderwerp (zie supra). Het enige belangrijke, zo schrijft prof. dr. [M.D.M.] in de opdracht, is dat in de paper wordt getoond dat de student de leerstof begrijpt en op een zivolle manier kan toepassen. Het moet dus wel een ‘filosofische benadering’ zijn van het onderwerp

Bij de quatering van de paper verwacht prof. dr. [M.D.M.] blijkbaar dan weer totaal iets anders, nl. een slaafse herhaling van delen uit haar cursus, wat niet strookt met de voormelde opdracht. Uit de paper blijkt dat verzoeker een zeer persoonlijke visie heeft uitgewerkt betreffende de in de cursus omschreven ‘[semantic] gap’ en dat hij op gepaste plaatsen erin slaagt aan de juiste filosofen te refereren. De paper bevat een persoonlijke visie welke met valabiele argumenten op een coherente wijze wordt uitgewerkt. In de plaats van dit werk, dat veel tijd heeft gevraagd van verzoeker, toe te juichen en passend te belonen, wordt met een

motivering welke onverzoenbaar is met de inhoud van de paper slechts 4,5/8 weerhouden.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het feit dat “de tekortkomingen van zijn paper zijn neergeschreven en motiveren het cijfer”.

Zoals verzoeker hierboven reeds heeft uiteengezet, bevatte de paper ten tijde van de feedback geen opmerkingen. Deze opmerkingen zijn er pas *naderhand* bijgeschreven. De enige motivering en feedback die verzoeker te horen kreeg, is hetgeen prof. dr. [M.D.M.] heeft vermeld op bladzijde 1 van het schriftelijk examen. Het is totaal onaanvaardbaar dat prof. dr. [M.D.M.] ‘pour les besoins de la cause’ achteraf nog wat opmerkingen bij de paper bedenkt.

In de bestreden beslissing wordt evenmin geantwoord op de vraag waar tegenstrijdige bedenkingen in de paper staan, noch waar de samenhang onduidelijk zou zijn, noch waarom Hanslick, Plato en Pythagoras niet correct zouden zijn weergegeven.

Een en ander moet trouwens ook worden gezien in het licht van de zeer ruime omschrijving van de opdracht voor de paper door prof. [M.D.M.]. Zoals hierboven reeds werd vermeld, is in die opdracht sprake van vrije keuze van onderwerp en een persoonlijke interpretatie ervan, zij het dat moet blijken dat de student de leerstof begrijpt en zinvol toepast en dat het om een filosofische benadering moet gaan. Ook hier wordt herhaald dat voor het vak psychologie moeilijk een filosofisch werk mag worden verwacht.

Maar dan nog blijkt uit de paper wel degelijk dat een eigen onderwerp werd gekozen, vertrekende vanuit een interpretatie van muziek door Toots Thielemans, en dat dit filosofisch werd benaderd in het kader van de leerstof. Daarbij werden enkel verwijzingen gemaakt naar filosofen die in de cursus aan bod kwamen. Er werd geen weergave gedaan van de stellingen van die filosofen, omdat dit niet de opdracht was. Wel heeft de verzoeker een link gelegd naar die filosofen. In de paper wordt echter een persoonlijke standpunt verdedigd. Uit de kritiek die prof. dr. [M.D.M.] nadien op de paper noteerde, blijkt dat ze, in weerwil met haar opdracht, blijkbaar een slaafse weergave wil van wat in haar cursus staat omtrent enkele filosofen. Dit is allesbehalve ernstig en zou de docent een haast onbeperkte vrijgeleide geven om de student een onvoldoende te geven.

Overigens, de opvatting van prof. [M.D.M.] komt er blijkbaar op neer dat filosofie een nagenoeg exacte wetenschap is; hetgeen wel het laatste is wat van filosofie kan worden gezegd. Filosofie is niets anders dan interpretatie.

Ook wat de quotering van het *schriftelijk examen* betreft, kunnen de opgegeven motieven in de bestreden beslissing niet overtuigen.

In zijn verzoek tot heroverweging haalde verzoeker volgende argumenten aan, welke allerminst op deugdelijke wijze worden beantwoord:

(b) Wat het examen zelf betreft

Voor het examen zelf waren nog 12 punten te verdienen. Verzoeker kreeg een onbegrijpelijk lage score van 3/12.

Verzoeker overloopt de vragen en antwoorden:

❖ Vraag 2 over Schopenhauer: “Wat is volgens Schopenhauer de essentie van muziek en hoe verhoudt zij zich volgens hem tot de taal? Beantwoord deze vragen aan de hand van een gedetailleerde bespreking van het volgende tekstfragment.” (op acht punten)

Verzoeker beantwoordde deze vraag als volgt:

“Volgens Schopenhauer is de muziek een taal op zich die verstaanbaar is voor iedereen. Schopenhauer heeft het over de Wil en de Voorstelling. De Wil is alles wat voorkomt uit oerenergie: natuur, materie, ... De mens ziet een voorstelling van de Wil. Muziek is volgens Schopenhauer een betere kopie van de Wil. Muziek is dus het hoogste zijnsniveau. Schopenhauer werkt verder met muziek en geeft elementen uit muziek een eigenschap, bvb. lage tonen stellen de natuur voor, hoge noten de planeten, ... In het tekstfragment is ook duidelijk dat hij niet akkoord is dat muziek moet samengaan met taal. Hij spreekt zelfs over een grote vergissing en een kwalijke fout. Hij spreekt over muziek als een universele taal die het lijden verzacht.”

Verzoeker kreeg voor dit antwoord slechts een score van 2/8

In de cursus is omrent deze vraag het volgende te vinden.

- Onderscheid Wil en Voorstelling
- Wil als fundament van alles wat is en alles wat gebeurt, als een soort oerenergie
- We kunnen de Wil enkel kennen als een voorstelling van de Wil
- De Wil manifesteert zich namelijk in de materie, in de natuur, de dingen, voorwerpen, dieren, ...
- de mens ziet een voorstelling van de Wil
- Muziek is de hoogste kunst
- Ze raakt ons het diepst en wordt door iedereen onmiddellijk verstaan
- Muziek is een rechtstreekse voorstelling van de kern van de werkelijkheid: de Wil
- Muziek is een onmiddellijke kopie van de Wil
- Muziek slaagt er beter dan de filosofie in om de Wil te tonen
- Objectivatietrappen: lage tonen, hoge tonen, enz. ...
- Taal is verder verwilderder van de ware werkelijkheid van de Wil. Daarom staat de puur instrumentale muziek op een hoger niveau
- Muziek niet langer als dienaar van de taal

Verzoeker meent dat hij wel degelijk een afdoende antwoord heeft geformuleerd op de gestelde vragen. Uit het antwoord van verzoeker blijkt op z'n minst dat hij de essentie van de visie van Schopenhauer op een correcte wijze heeft weergegeven. Een score van 2/8 is onbegrijpelijk laag

❖ Vraag 3 (op 4 punten)

- Vraag 3.1: Arousal Theorie (op 1 punt)

Antwoord verzoeker: *“Arousal Theorie is waar de emotie bij de luisterraar ligt. Het is een subjectieve interpretatie van de muziek.”*

In de cursus staat daarover te lezen. “Deze theorie situeert de emotie aan de kant van de luisterraar. De emotionele betekenis van muziek wordt afgeleid van haar uitwerking op de emoties van de luisterraar.”

Verzoeker beantwoordt deze vraag correct maar krijgt niettemin slechts 0,5/1.

- Vraag 3.2 concept van het muzikale werk (op 1 punt)

Antwoord verzoeker: *“Lydia Goehr smijt muziek in een werkconcept. Een muziekwerk moet exact worden uitgevoerd zoals het uitgeschreven staat, de werken moeten dan ook zo correct mogelijk worden uitgeschreven. Imperialistische neigingen en muziek moet worden bekeken als een werkconcept. Ik zie het als een als een soort van eerste erkenning/ van auteursrechten.”*

In de cursus staat daarover het volgende te lezen:

- Lydia Goehr
- Vraagstelling: wat voor concept is het muzikale werkconcept

- doel van muziek om meerdere keren uit te voeren
- vandaar belang perfecte notatie
- daardoor wordt muziek een product: copyright
- geschiedenis van het werkconcept wordt bekeken

Hoewel het antwoord van verzoeker correct is krijgt hij niettemin slechts 0,5/1.

• Vraag 3.3: Persona theorie (op 1 punt)

Antwoord verzoeker. “*Is één van de animatietheorieën. In het werk wordt een persoonlijkheid verwerkt, zo kunnen luisteraars zich inleven in het personage dat wordt uitgebeeld.*”

In de cursus staat daarover het volgende te lezen:

- de persona-theorie staat vermeld onder de animatietheorieën
- tijdens het luisteren naar muziek beelden we ons in te luisteren naar de belevenissen van een persoon waardoor we in de muziek ook de bijhorende emoties lijken te ontwaren.

Hoewel het antwoord van verzoeker correct is, krijgt hij niettemin een nulscore.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat uit de stukken van het KASK & Conservatorium blijkt dat het schriftelijk examen verbeterd werd conform de vooraf vastgelegde verbetersleutel en dat er geen materiële vergissing kan worden vastgesteld, noch enige onredelijkheid bij het verbeteren van het examen blijkt.

De interne beroepscommissie verwijst hierbij louter en alleen naar de eenzijdige verklaringen van de aangestelden van KASK & Conservatorium. De concrete argumenten die in het verzoek tot heroverweging worden aangehaald, worden niet beantwoord. Een vergelijking tussen de gegeven antwoorden en de tekst uit de cursus wordt niet gemaakt. Evenmin wordt geantwoord op de concrete vraagstelling waarom zo laag werd gequoteerd voor antwoorden welke misschien onvolledig zijn, maar wel inhoudelijk verstaanbaar zijn met wat in de cursus wordt vermeld.

De interne beroepscommissie beperkt zich gemakshalve tot een algemene standaardmotivering zonder de motieven van verzoeker bij haar beoordeling te betrekken, laat staan te beantwoorden.

De motivering van de bestreden beslissing is niet concreet en daardoor niet deugdelijk, noch is de beslissing op een zorgvuldige wijze tot stand gekomen.

Omtrent de mogelijkheid tot deliberatie op grond van artikel II.229, merkte verzoeker in zijn verzoek tot heroverweging het volgende op:

In ondergeschikte orde is verzoeker van mening dat, voor zover hij toch niet zou voldoen aan de voorwaarden zoals omschreven in art. 56, §2 van het onderwijs- en examenreglement, hij toch geslaagd dient verklaard, gelet op het feit dat hij op afdoende wijze heeft aangetoond dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal genomen verwezenlijkt zijn (art. 57, §2 van het onderwijs- en examenreglement).

Verzoeker benadrukt dat hij de afstudeerrichting ‘uitvoerende muziek’ volgt, hetgeen bij uitstek een opleiding is waarbij de praktijk (het bespelen van een muziekinstrument) zwaarder doorweegt dan de theorie. Dat verzoeker slechts voor twee theoretische vakken een onvoldoende haalde, impliceert geenszins dat verzoeker globaal genomen niet zou hebben voldaan aan de doelstellingen van het opleidingsprogramma.

Verzoeker verwijst in dit verband naar de vaste rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen luidens dewelke het bereiken van de doelstellingen van het opleidingsprogramma niet enkel op grond van louter

kwantitatieve elementen, maar ook op grond van kwalitatieve elementen moet beoordeeld worden (zie bv. besluit van de Raad nr. 2014/374, besluit van de Raad nr. 2015/006).

De interne beroepscommissie geeft in de bestreden beslissing van 30 september 2019 een interpretatie aan het opleidingscurriculum in functie van de beoogde beslissing en beperkt zich tot algemene motivering.

Het spreekt nochtans voor zich dat de ‘theoretische inzichten’ voor een opleiding tot saxofonist, betrekking hebben op de muziektheorie. Immers is in het domeinspecifieke leerresultaat sprake van theoretische inzichten waardoor een expertise wordt opgebouwd (citaat) “*in zijn/haar artistieke hoofddiscipline*”.

De motivering van de interne beroepscommissie komt erop neer dat filosofie, welke onder het mom van het opleidingsonderdeel psychologie werd gegeven en geëxamineerd, betrekking heeft op de ‘artistieke hoofddiscipline’. Begrijpe wie kan.

Nochtans kan bezwaarlijk worden betwist dat het opleidingsdoel van een opleiding tot saxofonist het leren spelen van saxofoon betreft. Het doel is niet dat hij filosofische lezingen kan geven.

Uit de resultaten die verzoeker behaalde, blijkt dat hij op de praktische opleidingsonderdelen goede punten behaalde. Het is dan ook onbegrijpelijk dat de interne beroepscommissie tot de conclusie komt dat verzoeker niet aantoont dat hij de opleidingsdoelstellingen globaal heeft verworven.

Door met al deze factoren geen rekening te houden, schond de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel.

De opgegeven motieven kunnen de bestreden beslissing evenmin schrageren.”

In haar antwoordnota wijst verwerende partij vooreerst op de bevoegdheid van de Raad, die beperkt is tot een wettigheidstoezicht, zonder dat de Raad zich in de plaats mag stellen van de beroepscommissie.

Verder zet verwerende partij uiteen dat de gestelde examenvragen in overeenstemming zijn met zowel de geziene leerstof als de opgelegde leerdoelen; de vragen werden bovendien op deskundige wijze beoordeeld aan de hand van een vooraf vastgelegde verbetersleutel. Verzoeker slaagt er voor verwerende partij niet in om het vermoeden van deskundigheid van het onderwijspersoneel, de examencommissie of de interne beroepscommissie te weerleggen.

Verwerende partij replicateert vervolgens op de beoordeling voor het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’.

“Het voornaamste argument waarop verzoekende partij zich beroept, is het gegeven dat hij reeds een 13/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de wijsbegeerte’. Aangezien het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ zgz. toch louter en alleen over filosofie gaat, blijkt volgens verzoekende partij zijn

competentie voor filosofie uit dit eerder behaalde resultaat. Wat verzoeker ‘vergeet’ te vermelden, is dat hij dit resultaat pas bij de 9de zittijd (!) behaalde.

De zgz. door verzoeker bereikte competentie is dus allesbehalve manifest aangetoond, te meer bij een 6de inschrijving voor het opleidingsonderdeel ‘Overzicht van de muziekpsychologie’ hij nog steeds maar een 8/20 kon behalen.

Ten overvloede is het rechtspraak van Uw Raad dat eerdere resultaten uit vorige academiejaren niet worden ingeroepen voor de betwisting van beoordelingen in een navolgend jaar. Elke evaluatie moet op haar eigen merites worden beoordeeld als een zelfstandige gebeurtenis, die niet wordt beïnvloed door eerdere of andere evaluaties.

Reeds hoger werd genoegzaam aangetoond dat het kwestieuze opleidingsonderdeel géénszins gelijk te stellen is met het ‘filosofie’.

Meer in het algemeen kan niet betwist worden dat verzoeker zelfs na zes opéénvolgende inschrijvingen nog steeds niet in staat bleek om het volledige bachelorprogramma met succes af te ronden. Daarbij vielen er zelfs academiejaren te noteren met een studieefficiënte van amper 17%, 33% en 35% wat bezwaarlijk als een voortreffelijk studiecurriculum kan beschouwd worden.

Integendeel, aanvankelijk werd de inschrijving van verzoekende partij voor het academiejaar 2018-2019 zelfs geweigerd. Pas na tussenkomst van de decaan en het akkoord van verzoekende partij met de bindende voorwaarde in de zin van artikel 59 OER HOGENT (stuk 1) en artikel 78 OER KASK & Conservatorium (stuk 2) om ‘alle’ credits te verwerven teneinde het bachelordiploma te kunnen verwerven. Klaarblijkelijk kon verzoekende partij aan deze bindende voorwaarde niet voldoen.

Terzijde wijst verwerende partij er in dat verband nog op dat Uw Raad het in het verleden niet kennelijk onredelijk heeft geacht dat een onderwijsinstelling in dergelijk geval besloot de nieuwe inschrijving definitief te weigeren.

Kortom, er valt hoegenaamd niet in te zien op welke grond verwerende partij had moeten ingaan op het verzoek om deliberatie van verzoekende partij, noch op basis van zijn specifiek behaalde theoretische competenties noch op basis van zijn algemene studieresultaten.

Deze vaststelling geldt des te meer nu blijkt uit statistische gegevens dat meer dan 9 op 10 van de studenten na twee zittijken wél slaagt voor dit opleidingsonderdeel en verzoekende partij dit na zes zittijken nog steeds niet kon.

Ten overvloede moet vastgesteld worden dat verzoekende partij geen enkel inhoudelijk verweert m.b.t. de score van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Popgeschiedenis’ laat staan dat hij aangeeft waarom hij ook voor dit vak zou moeten gedelibereerd worden. Bijgevolg heeft verzoekende partij geen enkel belang bij dit middel(onderdeel). Verzoekende partij is en blijft dus terecht niet geslaagd.

Verder gaat verwerende partij helemaal niet akkoord met de kritiek op de inhoudelijke beoordeling van zijn herexamen, dat het gevolg was van een bijzonder slecht inhaalexamen (2/20) dat als zuivere gunst werd verleend aan verzoeker na een niet gewettigde afwezigheid op het januari-examen. Verzoeker handelt, volgens verwerende partij, als student zelfs zodanig onzorgvuldig dat hij toegaf niet eens te weten dat er een examen in semester 1 was geweest, terwijl dit toch de primaire bekommernis van elke normale, vooruitziende en zorgvuldige student zou moeten zijn, zeker na het geaccidenteerde parcours dat verzoeker toen al had afgelegd.

Wat de beoordeling van de paper betreft, doet verwerende partij gelden dat verzoeker niet op ernstige wijze kan voorhouden dat de motivering voor de score van 4,5/8 voor de paper gebrekkig was, nu blijkt dat zowel de student als zijn aanwezige vader het voorstel van prof. D.M. hebben afgewezen om de paper samen te bekijken en de diverse opmerkingen te overlopen zodat zij nadere toelichting zouden kunnen krijgen bij de geschreven feedback op het examenformulier (bijlage 1 bij de bestreden beslissing, pg. 11). Het is tegen die achtergrond voor verwerende partij behoorlijk kras dat verzoeker zich erover beklaagt dat hem moedwillig feedback op zijn paper is ‘onthouden’ waardoor hij zich in zijn rechten van verdediging gekrenkt acht. In elk geval is het volgens verwerende partij pertinent onjuist dat de betrokken docente een *a posteriori*-motivering zou gegeven hebben van de beoordeling van de paper van verzoekende partij. Een eensluidende feedback staat immers ook genoteerd op het examenformulier van verzoekende partij van 6 september 2019 (stuk 6, bijlage 22).

Er is in het algemeen steeds alle bereidheid geweest vanwege verwerende partij om verzoekende partij volledige inzage te verlenen in het examen, feedback te geven en zelfs toe te laten dat de student foto’s nam van het examen. Eveneens is de toegestane aanwezigheid van een familielid van de meerderjarige student allerminst gebruikelijk en voor zover een familielid als een ‘derde’ beschouwd kan worden, zelfs niet toegelaten (art. 48 §5 OER HOGENT en art. 64 §5 OER KASK & Conservatorium).

In het bijzonder slaagt verzoeker er volgens verwerende partij allerminst in om de motieven voor de score van 4,5/8 te ontkräften.

Enerzijds komt het evident niet aan de student zelf toe om de beoordeling van zijn eigen paper te maken. Het gegeven dat “*bij het nalezen van de paper verzoeker alvast geen tegenstrijdigheden [kan] aantreffen*” is natuurlijk volstrekt irrelevant, zeker in de wetenschap dat uit de evaluatie van de overige schriftelijke examenvragen blijkt dat verzoeker niet bepaald over een gedegen kennis van de leerstof beschikt en aldus zijn eigen fouten niet kan doorzien, laat staan de zwaarwichtigheid ervan kan inschatten. Dit wordt ook door de betrokken docente aan de ombudspersoon verklaard (stuk 6, bijlage 25). Al helemaal kan geen rekening gehouden worden met de mening van de vader van verzoeker die aan de ombudsman verklaarde dat de “*paper toch goed ineen zat*” (stuk 6, bijlage 25).

Anderzijds is het voor verwerende partij uiteraard niet zo dat omdat het ingediende werkstuk van verzoeker naar zijn eigen zeggen “*perfect beantwoordt*” aan de opzet van de paper – voor

zover dat al het geval zou zijn – de paper daarom ook ‘perfect’ uitgewerkt zou zijn. De (vrij) gekozen invalshoek en de concrete standpunten die al dan niet met succes verdedigd worden in het kader van die gekozen invalshoek vormen natuurlijk twee onderscheiden beoordelingselementen. In het geval van verzoeker blijken de ingenomen stellingen bovendien gepaard te gaan met een minstens onnauwkeurige – zo niet foutieve – weergave van de theorieën en concepten van denkers als Hanslick, Plato en Pythagoras.

Aan de ene kant, zo betoogt verwerende partij, kan de betrokken docent moeilijk een student belonen voor een incoherent betoog. Aan de andere kant kan verzoeker zich geenszins verschuilen achter het gegeven dat het een onnauwkeurige weergave van *filosofen* zou betreffen – die ten andere deel uitmaken van de te kennen leerstof – om te argumenteren dat dit niet (negatief) mag beoordeeld worden binnen het vak muziekpsychologie, dat nogal tegenstrijdig, niet eens over *psychologie* zou gaan. Evenzeer is het tegenstrijdig om aan te klagen dat de betrokken docente zogezegd enkel slaafse definities uit de cursus verlangt, terwijl verzoeker aangeeft dat filosofie niet anders is dan interpretatie en bijgevolg niet objectief zou kunnen beoordeeld worden en daarom zelfs een vrijgeleide zou zijn voor ‘vooringenomen’ onderwijspersoneel. Dit betoog raakt voor verwerende partij kant noch wal.

Ondergeschikt geeft verwerende partij nog aan dat de Raad aanvaardt dat aan de motiveringsplicht is voldaan indien de formele motivering voor de quotering van een examen pas tot stand komt nadat het examen is afgelopen of zelfs tijdens de interne beroepsprocedure wordt vormgegeven. Te dezen was dit voor verwerende partij evenwel niet het geval.

Wat betreft de beoordeling van de examenvragen, merkt verwerende partij op dat verzoeker geenszins kan aantonen dat de vooraf opgestelde verbetersleutel, die als bijlage 23 bij de bestreden beslissing werd gevoegd, niet werd gevuld bij de beoordeling van de schriftelijke examenvragen, laat staan dat een opzettelijk negatieve beoordeling van zijn examen wordt bewezen. In het algemeen gesproken blijkt volgens verwerende partij dat wat verzoeker aan de docente verwijt, met name dat zij ‘een slaafse herhaling van delen uit haar cursus’ zou verwachten (randnummer 34 in verzoekschrift), net de oorzaak is van een aanzienlijk puntenverlies op zijn examen. Bijvoorbeeld, zo zet verwerende partij uiteen, slaagde verzoeker er bij de schriftelijke examenvraag 2 hoegenaamd niet in om op een *kritische* manier het tekstfragment te bespreken, terwijl dit nochtans expliciet gevraagd werd. Integendeel kwam

verzoeker niet verder dan enkele vage, ongenuanceerde en onduidelijke verwijzingen naar de cursus zonder die evenwel kritisch te betrekken op het tekstfragment.

Verzoeker zet in zijn wederantwoordnota nog het volgende uiteen:

“De verwerende partij stelt vooreerst terecht dat Uw Raad, als wettigheidsrechter, zich niet in de plaats mag stellen van de interne beroepscommissie, maar het behoort wel tot de bevoegdheid van Uw Raad om onder meer na te gaan of de beoordeling met de vereiste zorgvuldigheid is gebeurd, of deze berust op voldoende veruitwendige en draagkrachtige motieven en of het bestuur daarbij de grenzen van de redelijkheid niet te buiten is gegaan.

Welnu, in casu kan niet om de vaststelling heen dat de bestreden beslissing enkel refereert aan een eenzijdig verslag van het hoofd studiebegeleiding maar de concrete argumenten die in het verzoek tot heroverweging worden aangehaald, niet beantwoordt. Enige deugdelijke motivering ontbreekt op dit punt.

De verwerende partij mag dan wel stellen dat verzoeker er niet in slaagt het vermoeden van deskundigheid van het betrokken onderwijspersoneel, de examencommissie en de interne beroepscommissie te weerleggen, maar negeert het feit dat prof. dr. [M.D.M.] het vak muziekpsychologie totaal anders heeft ingevuld, nl. met (geschiedenis van de) filosofie. Naar het oordeel van verzoeker getuigt dit allerminst van ‘deskundigheid’.

Ter vergelijking: is een docent verbintenissenrecht deskundig, als hij enkel les geeft en examineert over de geschiedenis van de rechtsfilosofie? Dat prof. J.M.D.M.] examens zou hebben gesteld welke overeenstemmen met de door haar gegeven leerstof is dan ook volstrekt irrelevant. De essentie is dat zij filosofie onderwees onder het mom van psychologie en de studenten, waaronder verzoeker, daaromtrent examineerde. Het vermoeden van deskundigheid wordt bijgevolg wel degelijk weerlegd.

Zoals de verwerende partij zelf citeert uit een arrest van de Raad van State, mag de wettigheidsrechter “enkel nagaan of de examencommissie, binnen de grenzen van haar ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid, op al die vlakken regelmatig en binnen de grenzen van de redelijkheid heeft beslist.” Welnu, deze grenzen zijn overschreden: enerzijds omdat de paper inhoudelijk beantwoordt aan wat werd gevraagd en anderzijds omdat de gegeven quitering onbegrijpelijk laag is, en bijgevolg onredelijk is.

Hoewel de verwerende partij terecht refereert naar rechtspraak van Uw Raad dat elke evaluatie op haar eigen merites moet worden beoordeeld als een zelfstandige gebeurtenis, die niet wordt beïnvloed door eerdere of andere evaluaties, kan de verwerende partij toch niet weerstaan aan de verleiding om aan sfeerschepperij te doen door te wijzen op het moeilijke studieparcours dat verzoeker de voorbije jaren doorliep.

Hoewel het niet relevant is voor de beoordeling van dit beroep, wenst verzoeker toch aan te stippen dat zijn studietraject kan verklaard worden door een problematiek van ADHD. Een problematiek die de dienst studiebegeleiding trouwens bekend was, gelet op het feit dat naar deze problematiek wordt verwezen in het eenzijdig verslag van het hoofd studiebegeleiding, de heer [P.D.]. In plaats van verzoeker met de vinger te wijzen, had deze dienst verzoeker in zijn studie kunnen begeleiden door sticordimaatregelen voor te stellen of voor te stellen jaarlijks met een lager aantal studiepunten te starten, hetgeen zij heeft nagelaten. Gezien de medische problematiek zou de studie sowieso langer geduurd hebben dan een normaal traject.

Het valt te betreuren dat de verwerende partij in de procedure voor Uw Raad het eigen stilzitten aanwendt in het nadeel van verzoeker.

De opmerking van de verwerende partij dat verzoeker geen belang zou hebben bij dit middelenonderdeel, om reden dat verzoeker voor het opleidingsonderdeel ‘popgeschiedenis’ slechts een 9/20 behaalde en geen inhoudelijk verweer voert aangaande dit resultaat, kan niet worden bijgetreden.

Het toont wel ten overvloede de tekortkomingen van de verwerende partij aan op het vlak van haar informatie- en zorgvuldigheidsplicht. Zoals blijkt uit de stukken die bij het initieel verzoek tot heroverweging waren gevoegd, had prof. [K.] zelfs aan verzoeker voorgesteld om geen examen af te nemen in een tweede zittijd en verzoeker a priori 9/20 te geven, zoals in de eerste zittijd, om hem vervolgens te delibereren. Aldus heeft deze docent verzoeker op een dwaalspoor gezet en heeft hij, als orgaan van een overheidsschool, manifest foutief gehandeld waardoor verzoeker schade heeft geleden.

Wat betreft de beoordeling van de paper

Wat de beoordeling van de paper betreft, doet de verwerende partij de waarheid geweld aan waar zij stelt dat zowel verzoeker als zijn vader het voorstel van prof. [M.D.M.] afgewezen om de paper samen te bekijken en de diverse opmerkingen te overlopen zodat zij nadere toelichting zouden kunnen krijgen bij de geschreven feedback op het examenformulier.

In werkelijkheid heeft prof. dr. [M.D.M.] de opmerkingen op de paper pas aangebracht ná de feedback en nadat verzoeker een verzoek tot heroverweging had ingediend. Tijdens het feedbackmoment zelf werden zowel het examen als de paper doorgenomen. Prof. dr. [M.D.M.] gaf weliswaar haar opmerkingen weer, maar aanvaardde niet dat daarop werd gereageerd. Prof. dr. [M.D.M.] gaf wél toelating om foto’s te nemen van elke bladzijde van dat examen. De paper zelf bevatte evenwel geen enkele opmerking. Prof. dr. [M.D.M.] had de opmerkingen betreffende de paper enkel geschreven op het eerste blad van het examenformulier en daarvan kon een foto worden genomen. Mochten op de paper óók opmerkingen gestaan hebben, dan waren ook daar foto’s van genomen. Op de paper stond evenwel geen enkele opmerking. Prof. dr. [M.D.M.] is op een manifest oneerlijke manier te werk gegaan door naderhand allerlei opmerkingen in tekstverwerking bij de paper te schrijven. De verwerende partij is unfair in haar verweer. In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij voorhoudt, heeft verzoeker dus alle reden om zich erover te beklagen dat hem moedwillig feedback op zijn paper is ‘onthouden’, waardoor zijn rechten van verdediging wel degelijk gekrenkt werden.

De opmerking van de verwerende partij dat het ‘niet gebruikelijk’ en zelfs ‘niet toegelaten’ is dat een familielid van verzoeker bij de feedback aanwezig is, is opnieuw een staaltje van sfeerschepperij. Deze opmerking is ook compleet irrelevant in het licht van hetgeen wordt aangevochten. Bovendien is het uiteraard zo dat, zelfs indien de aanwezigheid van de vader niet toegelaten was krachtens het OER, dit verbod explicet door de verwerende partij zelf werd omzeild/opgeheven door de vader van verzoeker wel degelijk toe te laten aanwezig te zijn (of op zijn minst implicet door daarover geen enkele opmerking te maken).

Wat de aangevochten score voor de paper betreft, blijft verzoeker bij zijn stelling dat de examencommissie naar redelijkheid niet tot een dergelijke puntenscore kon besluiten, gelet op de zeer ruime vraagstelling en de inhoud van de paper. Bovendien moet blijvend worden herhaald dat prof. dr. [M.D.M.] geen examen heeft afgenoemt betreffende muziekpsychologie.

De stelling van de verwerende partij dat verzoeker bezwaarlijk kan beloond worden voor een incoherent betoog, wordt ten andere niet nader geduid. Het is gemakkelijk om in algemene bewoordingen te stellen dat iets niet coherent is zonder deze kritiek concreet en inhoudelijk in te vullen.

Waar de verwerende partij van mening is dat het tegenstrijdig is om aan te klagen dat de betrokken docente enkel slaafse definities uit de cursus verlangt, terwijl verzoeker aangeeft dat filosofie niet anders is dan interpretatie, merkt verzoeker toch op dat de kritiek van prof. dr. [M.D.M.] op zijn paper erop neerkomt dat de filosofische theorieën uit haar cursus en boekje onvoldoende in de paper tot uiting komen. Dit terwijl de opdracht erin bestond een persoonlijke benadering te geven van een persoonlijk gekozen onderwerp waarbij de concepten uit haar cursus en boekje aan bod zouden komen. En tot slot is het inderdaad zo dat een slaafse weergave van haar cursus onmogelijk zou zijn omdat deze cursus en haar boek een en al interpretatie zijn. Omtrent dezelfde filosofen en onderwerpen bestaan er in de literatuur andere benaderingswijzen.

Wat betreft de beoordeling van de examenvragen

De verwerende partij betoogt in haar antwoordnota dat verzoeker er bij de schriftelijke examenvraag 2 “hoegenaamd niet in slaagt om op een kritische manier het tekstfragment te bespreken, terwijl dit nochtans expliciet gevraagd werd”.

Nochtans kan bezwaarlijk worden voorbijgegaan aan het gegeven dat verzoeker wel degelijk de kern heeft weergegeven van wat in de cursus staat. Dat daaraan onvoldoende een kritische bespreking werd gekoppeld, kan niet verantwoorden om verzoeker voor deze vraag minder dan de helft van de punten te geven.

De verwerende partij mag voorts wel stellen dat de studiefiche stelt dat het kritisch vermogen van de student op het schriftelijk examen zal geëvalueerd worden, maar verliest uit het oog dat het dan in principe wel over het ‘kritisch vermogen’ moet gaan betreffende muziekpsychologie, niet betreffende een betoog over (de geschiedenis van de) muziekfilosofie.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat uit de stukken van het KASK & Conservatorium blijkt dat het schriftelijk examen verbeterd werd conform de vooraf vastgelegde verbetersleutel en dat er geen materiële vergissing kan worden vastgesteld, noch enige onredelijkheid bij het verbeteren van het examen blijkt.

De interne beroepscommissie verwijst hierbij louter en alleen naar de eenzijdige verklaringen van de aangestelden van KASK & Conservatorium. De concrete argumenten die in het verzoek tot heroverweging worden aangehaald, worden niet beantwoord. Een vergelijking tussen de gegeven antwoorden en de tekst uit de cursus wordt niet gemaakt. Evenmin wordt geantwoord op de concrete vraagstelling waarom zo laag werd gequoteerd voor antwoorden welke misschien onvolledig zijn, maar wel inhoudelijk verstaanbaar zijn met wat in de cursus wordt vermeld.

De interne beroepscommissie beperkt zich gemakshalve tot een algemene standaardmotivering zonder de motieven van verzoeker bij haar beoordeling te betrekken, laat staan te beantwoorden.

De motivering van de bestreden beslissing is niet concreet en daardoor niet deugdelijk, noch is de beslissing op een zorgvuldige wijze tot stand gekomen.”

Beoordeling

Verzoeker voert niet de schending aan van de formelemotiveringsplicht.

Aangenomen wordt derhalve dat verzoeker kennis heeft genomen van de bestreden beslissing én de bijhorende bijlagen en de daarin te lezen motieven – hij geeft zulks ook uitdrukkelijk aan – zodat de vraag naar de naleving van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht aan de hand van de bestreden beslissing en haar bijlagen.

Wat de paper betreft, heeft verzoeker een deelscore van 4,5/8 gekregen. In zijn intern beroep voerde verzoeker aan dat die quatering “ongekend streng en laag” is. Verzoeker bespreekt de drie opmerkingen die de docente met betrekking tot de paper op het examenformulier heeft genoteerd, met name: “interessante bedenkingen, maar soms tegenstrijdig”, “samenvang is niet zo duidelijk: welk standpunt of vraag of argument?” en “geen nauwkeurige weergave van Hanslick, Plato, Pythagoras”.

De bestreden beslissing motiveert ter zake:

“uit het antwoord van KASK & Conservatorium (bijlage 1, p. 10-12) en de schriftelijke feedback op de ingediende paper (bijlage 21) blijkt dat de student voor wat de paper betreft geslaagd was (4.5/8). De tekortkomingen van zijn paper zijn neergeschreven en motiveren het cijfer. Nergens blijkt onredelijkheid in de beoordeling van de paper.”

De paper omvat twee pagina’s. Uit het dossier (bijlage 21 bij de bestreden beslissing) kan worden opgemaakt dat de docente elf opmerkingen formuleerde. Die laten zich – samengevat – lezen als betrekking hebbend op onduidelijkheid, interne tegenspraak en een onjuiste of onvolledige weergave van de standpunten van besproken denkers. Deze elf opmerkingen gaan in detail in op de aangemerkte passages van de paper en zijn voor de Raad, in samenlezing met die passages, begrijpbaar.

Het maakt geen onregelmatigheid uit wanneer een docent mondeling gegeven feedback schriftelijk nader uiteenzet ten behoeve van een interne beroepsinstantie.

In het licht van de materiële motiveringsplicht is het ook niet relevant of de elf opmerkingen van de docente op de paper al dan niet voor verzoeker beschikbaar waren op het ogenblik van het instellen van het intern beroep wanneer – zoals te dezen – er geen discussie over bestaat dat verzoeker er vóór het instellen van het beroep bij de Raad kennis heeft van kunnen nemen. Het

had dan op de weg van verzoeker gelegen om die elf, voldoende gedetailleerde opmerkingen te bekritiseren. Dat doet verzoeker in zijn beroepsschrift evenwel niet.

De Raad is zijnerzijds geen beroepscommissie die de beoordeling ten gronde vermag over te doen en een eigen quotering in de plaats kan stellen van deze van de instelling of haar organen. Bovendien gaat de Raad uit van een vermoeden van deskundigheid in hoofde van de docenten en examinatoren. Aldus kan de Raad enkel tot nietigverklaring overgaan wanneer de toegekende quotering kennelijk geen redelijke of juiste grondslag vindt in het aan de Raad voorgelegde dossier.

De Raad begrijpt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker het inhoudelijk met de kritiek van de docente niet eens is. Dat volstaat evenwel niet opdat de onredelijkheid of onjuistheid van die kritiek zou zijn aangetoond.

In het licht van die vaststellingen, samen gelezen met de toelichting van de opleiding ('antwoord' als bijlage 1 bij de bestreden beslissing) en gelet op de door verzoeker aangehaalde rechtsgronden, moet de Raad vaststellen dat de opmerkingen bij de paper in voldoende mate het toegekende cijfer van 4,5/8 kunnen wettigen.

Wat het schriftelijk examen betreft, bevat het dossier naast het voormelde 'antwoord' van de opleiding het door verzoeker afgelegde examen en de verbetersleutel.

De bestreden beslissing motiveert:

"uit het antwoord van KASK & Conservatorium (bijlage 1, p. 12-15), het examen van de student (bijlage 22) en de verbetersleutel (bijlage 23) blijkt dat het schriftelijk examen verbeterd werd conform de vooraf vastgelegde verbetersleutel. Er kan geen materiële vergissing worden vastgesteld, noch blijkt enige onredelijkheid bij het verbeteren van het examen. De student kan de indruk hebben dat zijn examen te streng werd verbeterd, dit blijkt geenszins uit de voorliggende stukken."

In het voormelde 'antwoord' wordt vooreerst aangegeven dat de examenvragen door verzoeker verkeerd zijn weergegeven in zijn verzoekschrift. Daarnaast wordt een gedetailleerde analyse gemaakt van de juiste vraag en het beoogde antwoord, afgezet tegen wat verzoeker heeft ingevuld.

Om de hierboven reeds vermelde redenen maakt ook dit ‘antwoord’ deel uit van de stukken die aan verzoeker zijn meegedeeld met de bestreden beslissing, en bijgevolg ook van de motivering van die beslissing. In het licht van deze toelichting en het marginale toetsingsrecht van de Raad, lag het op de weg van verzoeker om zijn kritiek niet enkel te steunen op de (juiste) vraagstelling en de informatie die in de cursus zou zijn vermeld, maar ook te betrekken op de uitvoerige motivering in het ‘antwoord’ van de opleiding, dat de interne beroepscommissie kennelijk tot de hare heeft gemaakt.

Die kritiek ontbreekt evenwel in verzoekers middel.

Wat ten slotte de vraag tot deliberatie voor het geheel van de opleiding betreft, motiveert de bestreden beslissing het volgende:

- de Codex Hoger Onderwijs voorziet in de mogelijkheid tot deliberatie op grond van artikel II.229 dat stelt: De student wordt door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. De toepassing van dit artikel verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen behaald heeft;
- de student stelt: “Dat [verzoeker] slechts voor twee theoretische vakken een onvoldoende haalt, impliceert geenszins dat verzoeker globaal gezien niet zou hebben voldaan aan de doelstellingen van het opleidingsprogramma”;
- KASK & Conservatorium lichten in hun dossier (bijlage 1, p. 16-17, p. 1-2, bijlagen 5 t.e.m. 8) uitvoerig toe waar deze opleidingsonderdelen zich situeren in het opleidingscurriculum. Het feit dat het ‘theoretische vakken’ betreft betekent geenszins dat deze geen belangrijke plaats binnen een praktijkgerichte muziekopleiding op bachelorniveau (VKS niveau 6) innemen. Integendeel, het eerst geformuleerde domeinspecifieke leerresultaat (bijlage 6) is immers: De bachelor muziek bouwt vanuit theoretische technische, motorische, zintuiglijke en analytische inzichten een expertise op in zijn/haar artistieke hoofddiscipline.
- in het verzoekschrift toont de student op geen enkele wijze aan op welke manier hij de opleidingsdoelstellingen dan wel globaal heeft verworven.

Bij decreet van 16 juni 2017 (Onderwijsdecreet XXVII) is aan artikel II.229 van de Codex Hoger Onderwijs de bepaling toegevoegd dat voor de toepassing van het artikel wordt verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen heeft behaald.

Bij de totstandkoming van deze aanvulling is in de parlementaire voorbereiding het volgende overwogen (*Parl. St. VI. Parl. 2016-2017, nr. 1146/1, 40*):

“De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen (Raad) vraagt in dit verband dat de onderwijsinstellingen een grondig onderzoek uitvoeren ingeval een dergelijk deliberatieverzoek aan hen wordt voorgelegd en dus om elk dossier waarin bijzondere omstandigheden worden aangebracht op eigen merites te onderzoeken.

Van de instelling mag een gedegen onderzoek verwacht worden van de aan een dossier gerelateerde bijzondere omstandigheden. Het is echter aan de student om zijn verzoek tot uitzonderlijke deliberatie te onderbouwen met een goed inhoudelijk geargumenteerd dossier met de nodige stavingstukken. Vanuit de bezorgdheid om te vermijden dat een student al te lichtzinnig een dossier zou opstarten zonder zijn ingeroepen bijzondere omstandigheden te onderbouwen en de onderwijsinstellingen tevergeefs heel wat onderzoekswerk moeten verrichten, wordt geëxpliciteerd dat de bewijslast voor de toepassing van artikel II.229 van de Codex Hoger Onderwijs in eerste instantie bij de student wordt gelegd.

Het artikel geeft de kans aan de studenten om, in een intern beroep, argumenten aan te voeren die zouden kunnen aantonen waarom hij of zij wel geslaagd had moeten verklaard worden. In dat geval is de beroepsinstantie ermee belast deze argumenten te bekijken en er ofwel rekening mee te houden, ofwel uit te leggen waarom ze deze argumenten niet overtuigend vindt.”

De ‘uitzonderlijke omstandigheden’ waarvan sprake, hebben betrekking op de redenen waarom bepaalde credits niet werden behaald.

Verzoeker stelt wel dat volgens hem de niet-behaalde credits niet essentieel zijn binnen het geheel van de beoogde competenties, maar toont niet concreet – dat wel zeggen: aan de hand van de wél bereikte competenties – aan dat de globale doelstellingen van de bacheloropleiding werden behaald. De bestreden beslissing kan wat dat betreft dan ook worden bijgevallen.

De aanduiding van het ‘theoretische’ aspect van de twee betrokken opleidingsonderdelen binnen een volgens verzoeker eerder ‘praktische’ opleiding, volstaat in dat opzicht niet.

Het derde middel is ongegrond.

VI. Anonimisering

Verzoeker vraagt in zijn verzoekschrift wederantwoordnota de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 13 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.413 van 13 november 2019 in de zaak 2019/655

In zake: Alessya LOGNAY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom van Stiphout
kantoor houdend te 1000 Brussel
Havenlaan 86c bus 113
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen:

ERASMUSHOGESCHOOL BRUSSEL
bijgestaan vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 15 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de examenbeslissing van de Erasmushogeschool van 12 september 2019 waarbij haar voor het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef’ een examencijfer van 9/20 wordt toegekend en waarbij zij niet geslaagd wordt verklaard voor de bacheloropleiding ‘Pedagogie van het jonge kind’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom van Stiphout, die verschijnt voor verzoekende partij en advocaat Barbara Speleers (*loco* Stijn Butenaerts), die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de Pedagogie van het jonge kind’.

Tot het curriculum van verzoekster behoort het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef’.

In de tweede examenzittijd behaalt verzoekster voor dat opleidingsonderdeel een examencijfer van 9/20. Ten gevolge van het behaalde resultaat, wordt verzoekster ook niet-geslaagd verklaard voor de bacheloropleiding.

Dit zijn de bestreden beslissingen; zij worden geproclameerd op 12 september 2019.

Tegen deze beslissing stelt verzoekster op 18 september 2019 het volgend intern beroep in:

“Ik contacteer u in mijn hoedanigheid als raadsman van mevrouw Alessya Lognay (cliënte) die mij contacteerde naar aanleiding van het studieresultaat van haar laatst af te leggen vak, met name haar bachelorproef, binnen de opleiding Pedagogie van het Jonge Kind aan uw onderwijsinstelling de Erasmushogeschool Brussel (de Opleiding).

Mijn cliënte deelde mij in die zin mee dat zij voor haar bachelorproef in eerste zit een examenresultaat kreeg van 9 op 20 en ten gevolge daarvan haar diploma voor de opleiding niet behaalde in eerst zit (juni 2019). Naar aanleiding daarvan werd aan mijn cliënte meegedeeld dat zij bepaalde delen van haar bachelorproef onvoldoende had uitgewerkt (met name de conclusie + bronnen) wat resulterde [in] het desbetreffende resultaat. In het licht daarvan werkte mijn cliënte tijdens de maanden juli 2019 en augustus 2019 haar bachelorproef dan ook bij (i) met het oog op de finale indiening van de bijgewerkte bachelorproef op 27 augustus 2019 en bijgevolg het succesvol afronden van de opleiding en (ii) om vervolgens haar nieuwe job op 1 oktober 2019 aan te kunnen vatten.

Het verbaasde mijn cliënte dan ook zonder meer dat zij op 12 september 2019 wederom werd geconfronteerd met exact hetzelfde resultaat en dus wederom een onvoldoende op haar bachelorproef behaalde. In die zin kan mijn cliënte dan ook niet akkoord gaan met dit resultaat en wel o.a. omwille van het feit dat:

- i. De feedback vanuit de interne promotor naar mijn cliënte toe onvoldoende of ontoereikend was.
Zo blijkt uit de overgemaakte documenten dat mijn cliënte vaak pas laattijdig feedback ontving en ter illustratie bijvoorbeeld tot zeven (7) dagen diende te

wachten vooraleer zij antwoord terugkreeg op door haar gestelde vragen. In die zin blijkt bovendien dat mijn cliënte op een bepaald ogenblik voorstelde om, indien een fysieke bespreking voor de interne promotor te moeilijk was en voor het gemak van de interne promotor, een bespreking te houden via Skype. Op deze bespreking via Skype werd zelfs nooit ingegaan.

Verder ontving mijn cliënte op een bepaald ogenblik na haar verzoek daartoe op 31 juli 2019 pas op 13 augustus 2019 (d.i. dus twee weken later en slechts kort voor de finale indiening van bachelorproef!) feedback van haar interne promotor op haar bachelorproef. Niet alleen kwam die feedback pas twee weken na het verzoek daartoe feedback had gevraagd, met name de in eerste zit onvoldoende uitgewerkte delen (conclusie + bronnen).

- ii. De jury tijdens de verdediging van de bachelorproef op 2 september 2019 positief ingesteld was ten aanzien van mijn cliënte en niet aanhaalde dat er bepaalde onderdelen van de bachelorproef of presentatie onvoldoende waren, noch werden bepaalde door de jury gestelde vragen door mijn cliënte niet of incorrect beantwoord.

Mijn cliënte kan dan ook niet akkoord gaan met het resultaat van haar bachelorproef in tweede zit, gezien de (i) door haar geleverde inspanningen (ii) laattijdige feedback, maar eveneens het tekort aan en de onvolledige feedback (iii) positieve verdediging van haar bachelorproef en (iv) impact van haar huidig bachelorproefresultaat op de aanvang van haar professionele carrière op 1 oktober 2019 alsook het verdere verloop daarvan.

Omwille van de hogervermelde redenen en aangezien mijn cliënte zich momenteel in het buitenland bevindt, waardoor zij haar feedbackmoment pas op een later moment zal krijgen, wenst cliënte via huidig schrijven dan ook officieel beroep aan te tekenen tegen het resultaat van haar bachelorproef.

Mag ik u, gelet de ontvankelijkheid van dit verzoekschrift, dan ook vriendelijk verzoeken om alle correspondentie verder via mij te laten verlopen, waarna ik vervolgens zal terugkoppelen naar en overleggen met mijn cliënte.”

De Centrale Klachtencommissie van verwerende partij deelt op 23 september 2019 aan verzoekster mee dat haar beroep ontvankelijk is verklaard.

Daar verzoekster op 15 oktober 2019 nog geen kennisgeving van een beslissing van de departementale beroepscommissie heeft ontvangen, stelt zij bij de Raad onderhavig beroep in, gericht tegen de initiële examenbeslissing.

De departementale beroepscommissie blijkt op 30 september 2019 reeds een beslissing te hebben genomen, doch deze werd slechts met een e-mail van 16 oktober 2019 ter kennis

gebracht aan verzoeksters raadsman (stuk 2.F administratief dossier), die met een e-mail van dezelfde dag de ontvangst ervan heeft bevestigd (stuk 2.G administratief dossier).

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Ten einde de tegenspraak te waarborgen, is aan partijen voorafgaand aan de neerlegging van de antwoordnota en de wederantwoordnota de volgende vraag voorgelegd:

“Het beroep bij de Raad is gericht tegen een initiële examenbeslissing, waartegen een intern beroep openstond. Verzoekende partij heeft dat intern beroep ingesteld, en bij gebreke aan beslissing van de interne beroepsinstantie op 15 oktober 2019 een beroep ingesteld bij de Raad.

De interne beroepsinstantie blijkt op 30 september 2019 reeds een beslissing te hebben genomen, zij het dat deze pas op 16 oktober 2019 aan de raadsman van verzoekster ter kennis is gebracht.

De Raad heeft in het verleden reeds geoordeeld dat ook bij overschrijding van de decretale termijn, een interne beroepsinstantie haar bevoegdheid tot beslissen behoudt en dat wanneer hangende een procedure voor de Raad, gericht tegen een initiële studievoortgangsbeslissing, alsnog een beslissing op beroep tussenkomt, het bij de Raad ingestelde beroep onontvankelijk is c.q. wordt en de verzoekende partij zich dient te voorzien tegen de beslissing van de beroepsinstantie.

Te dezen stelt de Raad vast dat de verwerende partij in het beschikkend gedeelte van haar antwoordnota de onontvankelijkheid van het beroep bepleit, zij het zonder aan te geven op welke rechtsgrond.

De verslaggever wenst graag van verzoekende partij te vernemen of zij in het huidig beroep volhardt, en zo ja van beide partijen het standpunt te kennen inzake de voormelde problematiek van ontvankelijkheid.”

Standpunt van partijen

Verwerende partij stelt – samengevat – dat verzoekster op het ogenblik van het instellen van het beroep bij de Raad nog geen kennis had van de beslissing van de beroepscommissie, en dat verzoekster zich dus begrijpelijkwijze én – gelet op artikel II.294, §1, derde lid van de Codex Hoger Onderwijs – terecht een beroep heeft ingesteld tegen de initiële examenbeslissing.

Dat die initiële examenbeslissing het (enige) voorwerp van huidige procedure uitmaakt, kan voor verwerende partij dan ook niet worden betwist.

Evenmin kan voor haar worden betwist dat er ondertussen een beslissing van de interne beroepsinstantie ter kennis is gebracht, dat deze haar bevoegdheid niet had *c.q.* heeft verloren en dat het thans die beslissing is die voor de Raad moet worden bestreden.

Verwerende partij besluit tot de onontvankelijkheid van huidig beroep.

Verzoekster harerzijds betoogt dat de bestreden beslissing *niet* de studievoortgangsbeslissing is waarbij verzoekster niet geslaagd werd verklaard, maar “nog steeds de initieel laattijdige beslissing van de departementale beroepscommissie en ondertussen bij uitbreiding het feit dat de departementale beroepscommissie op niet-rechtsgeldige wijze werd samengesteld en bijgevolg een onregelmatige beslissing heeft genomen met schending van het onpartijdigheidsbeginsel.”

Beoordeling

Het mag als vaste rechtspraak van de Raad worden beschouwd dat bij gebreke aan andersluidende rechtsregel, een instellingsorgaan zijn bevoegdheid tot beslissen ten aanzien van de student niet verliest wanneer de beslissing of de mededeling ervan geschiedt buiten de termijn die daarvoor was toegestaan.

Dit geldt ongeacht of het gaat om een termijn die wordt opgelegd door de Codex Hoger Onderwijs of in het beschikkend gedeelte van een arrest van de Raad (zie o.a. R.Stvb. 30 november 2018, nr. 4.567; R.Stvb. 10 februari 2011, nr. 2011/009; R.Stvb. 10 februari 2011, nr. 2011/008; R.Stvb. 25 januari 2011, nr. 2011/003).

Vast staat dat de interne beroepsinstantie ondertussen een beslissing heeft genomen, en dat deze op 16 oktober 2019 per e-mail aan de raadsman van verzoekster ter kennis is gebracht.

De Raad heeft in het verleden reeds geoordeeld dat ook bij overschrijding van de decretale termijn, een interne beroepsinstantie haar bevoegdheid tot beslissen behoudt en dat wanneer hangende een procedure voor de Raad, gericht tegen een initiële studievoortgangsbeslissing, alsnog een beslissing op beroep tussenkomt, het bij de Raad ingestelde beroep onontvankelijk is *c.q.* wordt en de verzoekende partij zich dient te voorzien tegen de beslissing van de beroepsinstantie.

Daar de departementale beroepscommissie van verwerende partij krachtens artikel 17 van de ‘algemene rechtspositieregeling 2018-2019’ (stuk 1.C administratief dossier) oordeelt met volheid van bevoegdheid, is haar beslissing van 30 september 2019 in de plaats gekomen van de initiële studievoortgangsbeslissing, die op haar beurt uit het rechtsverkeer is verdwenen en derhalve niet langer op ontvankelijke wijze het voorwerp van een beroep bij de Raad kan uitmaken.

Verzoekster kan niet worden gevuld in haar stelling dat “de initieel laattijdige beslissing van de departementale beroepscommissie” het eigenlijke voorwerp van haar beroep uitmaakt. Niet alleen strijdt dat standpunt met verzoeksters beroepsschrift (waarin het voorwerp van de procedure niet aldus is omschreven); het beroep zoals het voor de Raad is gebracht bevat – begrijpelijkerwijze – ook geen enkel argument of middel dat tegen de motieven van de (toen nog onbekende) beslissing van de departementale beroepscommissie is gericht. In de visie van verzoekster moet haar beroep dan minstens onontvankelijk worden verklaard bij gebreke aan middelen gericht tegen wat zij de bestreden beslissing noemt.

Ter zitting voert verzoekster nog aan dat de kritiek in de wederantwoordnota, gericht tegen de beslissing op intern beroep, alsnog ontvankelijk is omdat in een wederantwoordnota nog nieuwe middelen kunnen worden opgeworpen wanneer zij raken aan de openbare orde, voorwaarde waaraan volgens verzoekster *in casu* is voldaan.

Wat verzoekster betoogt is in essentie correct, zij het dat die nieuwe middelen dan wel moeten zijn gericht tegen dezelfde beslissing die het voorwerp van het bij de Raad ingesteld beroep uitmaakt. Wat verzoekster *in casu* nastreeft, is dat zij met een middel dat beweerdelijk aan de openbare orde raakt, alsnog het voorwerp van het beroep kan wijzigen. Die visie kan de Raad niet bijvalen.

Aangezien de door verzoekster in werkelijkheid bestreden beslissing (de initiële examenbeslissing) niet langer van de rechtsorde deel uitmaakt, is het beroep zonder voorwerp geworden en bijgevolg onontvankelijk.

Verzoekster dient haar grieven in voorkomend geval te richten tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie van 30 september 2019, zoals zij haar werd betekend.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 13 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 13 november 2019

Arrest nr. 5.496 van 4 december 2019 in de zaak 2019/627

In zake: Annelien JACOBS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
Bij wie woonplaats wordt gekozen

Tegen: THOMAS MORE KEMPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 10 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 23 september 2019 waarbij het intern beroep van verzoekende partij deels onontvankelijk en voor het overige ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sophie Groetaers, die *loco* advocaat Tom Peeters verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de orthopedie’.

Voor het opleidingsonderdeel “Bachelorproef” bekomt verzoekende partij een examencijfer van 7/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2019 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 23 september 2019 werd het intern beroep deels onontvankelijk en voor het overige ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie verduidelijkt vooreerst dat de bachelorproef bestaat uit drie onderdelen: de casusproef, de literatuurstudie en de stationsproeven. De studente heeft enkel bezwaar tegen de beoordeling van de casusproef.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de studente in haar verzoekschrift elementen uit het verloop van de eerste examenperiode beschrijft en opwerpt. Zij is van oordeel dat alle argumenten die betrekking hebben op de eerste examenperiode niet ontvankelijk zijn wegens laattijdigheid. De argumenten die slaan op de periode na de eerste examenperiode zijn wel ontvankelijk.

Wat de grond van de zaak betreft, werpt verzoekster vooreerst op dat het *patere legem*-beginsel en het redelijkheidsbeginsel zouden zijn geschonden. Zo is de studente van oordeel dat er doelstellingen werden beoordeeld die niet tot het opleidingsonderdeel behoren. Meer concreet werden volgens haar competenties beoordeeld die niet terug te vinden zijn in de doelstellingen die worden vermeld op de ECTS-fiche. *In concreto* gaat het volgens de studente om de competenties presenteren, taalgebruik en reflecteren.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de uitwerking van de bachelorproef zeer uitvoerig werd uitgewerkt in een lijvige studiegids. Zij merkt op dat de studente niet betwist dat deze gids haar bekend is en bij aanvang reeds beschikbaar was. De studente heeft deze gids zelfs als bijlage toegevoegd bij haar verzoekschrift. De interne beroepsinstantie is in hoofdorde van oordeel dat een ECTS-fiche kan worden aangevuld met een bijkomende tekst met een

concretere uitwerking. De gids is bijgevolg een rechtsgeldig document en moet worden beschouwd als een aanvulling bij de ECTS-fiche.

Bijkomend stelt de interne beroepsinstantie vast dat de stelling van de studente niet klopt. In de doelstelling zoals beschreven in de ECTS-fiche komen bovenvermelde competenties (presentatie, taalgebruik en reflecteren) wel degelijk terug. Zij is bijgevolg van oordeel dat er geen competenties werden getoetst die niet tot de doelstellingen van het opleidingsonderdeel behoren.

Wat ‘reflecteren’ betreft, merkt de interne beroepsinstantie op dat het een zeer belangrijke competentie is. Een gebrek aan reflectie leidt zelfs automatisch tot een onvoldoende, zoals ook te lezen staat in de studiegids. De interne beroepsinstantie leest in de verschillende juryverslagen het volgende:

- Jurylid 1: “*kan niet beargumenteren waarom ze iets doet of niet doet*”
- Jurylid 2: “*kan niet alles beredeneren, geen reflectie op product*”
- Samenvattend verslag van de jury: “*kan niet reflecteren over het gemaakte ontwerp en kan geen alternatieven aanhalen*”

Volgens de interne beroepsinstantie moest de studente bijgevolg al een onvoldoende krijgen louter op basis van het gegeven dat zij niet weet waarom ze iets kiest of doet.

Waar de studente zich vervolgens vragen stelt bij de gehanteerde puntentelling en waar zij meent dat de quotering willekeurig is gebeurd, stipt de interne beroepsinstantie aan dat de opleiding ter zitting heeft verduidelijkt dat zij een duidelijke verbetersleutel hanteert, die zij ook neerlegt. De interne beroepsinstantie stelt vast dat de verbetersleutel correct werd toegepast. Volgens haar is de stelling van de studente dat de punten willekeurig worden toegekend niet correct.

De interne beroepsinstantie merkt op dat de studente daarnaast van oordeel is dat er geen rekening werd gehouden met haar PowerPointpresentatie. Zij stelt vast dat de studente voor het geheel van de presentatie werd beoordeeld en zij meent dat de mondelinge presentatie aan de hand van een schriftelijke PowerPoint enerzijds en de mondelinge toelichting of verduidelijking van de student na vragen van de jury anderzijds, niet afzonderlijk moeten worden beoordeeld. De interne beroepsinstantie stelt ook vast dat er in het verslag van de jury wel wordt verwezen naar het eerste deel van de presentatie, voor de vragenronde. Voor andere opmerkingen van de

jury neemt de studente volgens de interne beroepsinstantie blijkbaar aan dat deze enkel gebaseerd waren op de vragenronde. De interne beroepsinstantie meent echter dat verschillende opmerkingen, die zij aanhaalt, op elk deel van de presentatie en/of vragenronde betrekking kunnen hebben. De interne beroepsinstantie meent bovendien dat tijdens de vragenronde de jury de kans heeft om te peilen naar het dieper inzicht van de student. Het is daarom niet verwonderlijk dat de jury het gebrekkige antwoord van de student op bijkomende vragen explicet vermeldt.

Vervolgens werpt verzoekster op dat de motiveringsplicht zou zijn geschonden. Zo is de beoordeling volgens de studente gebaseerd op motieven die niet overeenstemmen met de werkelijkheid en bijgevolg niet naar behoren bewezen kunnen worden. De interne beroepsinstantie merkt op dat de studente *in concreto* vertrekt vanuit de beoordeling van de eerste examenkans en deze dan afzet tegenover de beoordeling van de tweede examenkans. Elke afwijking (*in casu* een mindere beoordeling op een bepaalde competentie) zou dan volgens haar onrechtmatig zijn.

De interne beroepsinstantie wijst de studente eerst op de volgende principes die ze hanteert. De beoordeling in de tweede examenkans is een op zichzelf staand gegeven. Het is niet zo dat enkel de wijzigingen tegenover de eerste zittijd gequoteerd moeten worden. Het volledige luik casus en jury wordt in zijn geheel opnieuw beoordeeld. De casusproef in tweede zittijd is een nieuw examen, dat een nieuwe beoordeling krijgt en waarin nieuwe tekortkomingen kunnen opduiken. Zelfs indien delen van de vorige examenkans worden overgenomen, kunnen werkpunten die niet worden opgemerkt bij de eerste examenkans een tekort opleveren bij de tweede examenkans. Dit wijst volgens de interne beroepsinstantie niet op een gebrekkige beoordeling van het examen bij de eerste examenkans. Een student kan bij de tweede examenkans perfect een lagere score behalen.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de studente geen motivering terugvindt van de zwakke score voor “taalgebruik”, noch van de quatering “-” voor het onderdeel casus. Zij stelt echter vast dat in het verslag van de jury voor beide aspecten wel een motivering wordt vermeld. Bijkomend merkt de interne beroepsinstantie op dat er wel degelijk uitgebreide juryverslagen zijn en dat ze uitgaat van de deskundigheid en objectiviteit van de juryleden. De loutere bewering van de studente dat ze, conform de feedback die ze eerder heeft gekregen, een correct antwoord heeft gegeven in verband met de afleverbaarheid, overtuigt de interne

beroepsinstantie niet. Ook haar bewering dat de jury niet al haar antwoorden in rekening bracht, vindt geen steun in het dossier. De interne beroepsinstantie benadrukt dat het samenvattend verslag van de jury niet alle vragen en antwoorden van de student moet bevatten. De vragen en antwoorden zijn in dit geval exemplarisch voor de beoordeling van de competenties, of het gebrek eraan.

Ten slotte werpt de studente nog op dat het zorgvuldigheids- en het rechtszekerheidsbeginsel zouden zijn geschonden. Zo zou de hogeschool onzorgvuldig hebben gehandeld aangezien de opleiding het recht op inzage en openbaarheid van bestuur geschonden zou hebben. Het is volgens de studente dan ook pas na tussenkomst van haar raadsman en een uitdrukkelijke verwijzing naar het OER dat zij in het bezit werd gesteld van haar beoordelingsdocumenten, die zij nooit eerder te zien kreeg.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de opleiding zeer correct de procedure heeft gevuld en dat haar niets te verwijten valt. Zo kon de studente *in concreto* niet naar het officiële inzagemoment gaan omdat van een vakantiejob. De interne beroepsinstantie wijst erop dat het tijdstip van het inzagemoment reeds bekendgemaakt was op 24 mei 2019, en dus lang op voorhand. Volgens de interne beroepsinstantie kan de opleiding niets worden verweten. Zij deed integendeel nog een extra inspanning door een alternatief aan te bieden via Skype. De studente ging in op dit voorstel.

Wat betreft de openbaarheid van bestuur, bevestigt de opleiding inderdaad dat geweigerd werd dat de studente foto's zou nemen van het dossier. Er werd verwezen naar de procedure in het OER, waarin duidelijk te lezen staat dat de student een kopie kan aanvragen. Het is bovendien manifest verboden in het OER om foto's te nemen. De interne beroepsinstantie verduidelijkt dat van zodra de studente formeel een kopie heeft gevraagd (11/09) van de argumentatie en beoordeling van januari en augustus, de gevraagde stukken de volgende dag ook werden aangeleverd. Volgens haar valt ook hier de opleiding niets te verwijten, maar is het de studente die de afspraken uit het OER omtrent openbaarheid manifest trachtte te overtreden. Op dezelfde dag vroeg de raadsman dezelfde stukken aan de studente te bezorgen.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat de opleiding de afspraken in het OER zeer correct heeft nageleefd. Het is veeleer de studente die onzorgvuldig heeft gehandeld door de gemaakte afspraken niet na te komen. De opleiding legt de originele beoordelingsdocumenten voor. De

interne beroepsinstantie stelt vast dat er een aantal keren een correctie is aangebracht met Tipp-Ex, maar volgens haar gaat het louter om zeer kleine aanpassingen ten behoeve van de algemene netheid van het document. Er is geen sprake van *post factum* vervalsing.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 3 oktober 2019 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2019 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat zij mag verwachten dat zij een antwoord krijgt op de grieven en vragen die zij voorlegt. Dit is immers het doel van het intern beroep. Volgens haar heeft zij in haar intern beroepsschrift duidelijk aangehaald dat de motivering op het beoordelingsdocument van haar presentatie niet correct is.

Waar de interne beroepsinstantie verwijst naar de competenties presenteren en taalgebruik, merkt verzoekster op dat de aangehaalde elementen geen betrekking hebben op het jurymoment. Enkel het element dat wordt aangehaald bij de competentie reflecteren is bij het jurymoment aan bod gekomen. Verzoekster heeft toen datgene geantwoord waarvan men haar tijdens het feedbackmoment na de eerste zittijd had verzekerd dat ze dan ‘wel zou kunnen slagen’. Volgens verzoekster zijn deze competenties wel getoetst geweest tijdens het project, maar werden hier geen punten op gegeven. Zij concludeert dan ook dat deze opgestelde

doelstellingen geen betrekking hebben op het jurymoment, maar op het project, waarvoor ze een “GO” heeft gekregen.

Vervolgens stelt verzoekster vast dat de interne beroepsinstantie inzake de competentie “reflecteren” de feedback van twee juryleden aanhaalt. Er is evenwel geen spoor terug te vinden van de feedback van de andere vier juryleden. Ze benadrukt ook dat in haar PowerPointpresentatie zelfs al terug te vinden is dat ze verschillende mogelijkheden aanhaalt en vergelijkt, zodat deze commentaar niet klopt.

Wat haar presentatie betreft, verduidelijkt verzoekster dat zij haar presentatie tweemaal op exact dezelfde manier heeft uiteengezet. Ze merkt op dat ze na de eerste examenkans heeft gevraagd of ze haar presentatie mocht behouden. Dit mocht, aangezien haar presentatie in orde was. Voor de presentatie heeft verzoekster wel één score “-” gekregen. Het voorstellen van het product zou plots minder goed zijn dan in eerste zit. Volgens verzoekster ligt hiervan geen motivering of bewijs voor.

Waar de interne beroepsinstantie verscheidene opmerkingen aanhaalt, die volgens haar betrekking kunnen hebben op elk deel van de presentatie en/of de vragenronde, merkt verzoekster op dat zij dezelfde benamingen gebruikt als die in het projectboek. Daarvoor kreeg verzoekster een “GO”. Zij heeft ook haar presentatie beëindigd met een volledige reflectie van het eindproduct. Volgens haar is dit grotendeels subjectief, maar als dit als onvoldoende wordt beoordeeld, wordt wel een uitvoerige motivering verwacht. Verzoekster wijst er ook op dat er veel vragen zijn gesteld, maar ofwel zijn er geen expliciete antwoorden neergeschreven ofwel stemmen ze niet overeen met de waarheid. Ze benadrukt dat de vragenronde ongeveer 30 minuten duurt. Aangezien er een absoluut gebrek aan notities is, kan zij zich evenwel niet van de indruk ontdoen dat haar beoordeling zeer subjectief is gebeurd. Volgens verzoekster lijkt het op basis van het samenvattend juryverslag zo te zijn dat er slechts enkele vragen zijn gesteld. Bovendien werden enkel de negatieve punten genoteerd. Verzoekster benadrukt dat er veel vragen gesteld zijn waarop zij wel een volledig antwoord heeft kunnen geven.

Verder stipt verzoekster aan dat de interne beroepsinstantie er foutief vanuit gaat dat zij vertrekt vanuit de beoordeling van de eerste examenkans. Verzoekster heeft het echter over het feit dat de feedback volledig verwerkt werd en dat er dan toch een veel lagere score kan worden gehaald. Goede voorbeelden hiervan zijn de onderdelen esthetiek en productie, die gaan over

het eindproduct zelf. Verzoekster benadrukt dat zij met dezelfde schoenen naar het jurymoment van de tweede examenkans is gekomen en toch krijgt ze voor deze twee elementen niet langer een “+”, maar wel een “-”. Verzoekster merkt ook op dat zij tijdens de eerste examenperiode op verschillende criteria een goede score behaalt en dat op het feedbackmoment wordt gezegd dat dit behouden mag blijven. Bij de tweede examenkans krijgt ze echter over bijna de hele lijn een lagere score toegekend op de evaluatiecriteria, na het aanpakken van de feedback. Volgens haar gebeurt de beoordeling dan ook allesbehalve consistent.

Verzoekster vindt het ook nog steeds niet duidelijk welke benamingen niet correct zijn gebruikt of waar vakjargon ontbreekt. Er wordt evenmin beschreven op welke manier zij geen kennis van de casus heeft. Ze benadrukt dat zij tijdens het academiejaar actief heeft meegeWERKT aan het projectboek en aan de contactmomenten met de patiënt. Indien ze geen kennis van de casus zou hebben, had dit tijdens het “GO / NO-GO moment” reeds duidelijk moeten zijn. Volgens haar worden er weinig of geen specifieke voorbeelden aangehaald om het slechte cijfer te staven.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat verzoekster in haar extern beroepsschrift stelt dat zij geen antwoord zou hebben gekregen op de grieven en vragen die zij heeft voorgelegd. Wat de ECTS-fiche betreft, beweert verzoekster dat er doelstellingen werden beoordeeld die niet tot het opleidingsonderdeel zouden behoren. Verzoekster stelt meer bepaald dat er competenties werden beoordeeld die niet zijn terug te vinden in de doelstellingen die worden vermeld op de ECTS-fiche, zoals de competenties presenteren, taalgebruik en reflecteren.

Daarnaast stelt verzoekster ook dat zij haar presentatie tijdens de tweede zittijd op exact dezelfde manier had uiteengezet omdat de verantwoordelijken na de eerste examenperiode zouden hebben gezegd dat zij de inhoud van haar presentatie mocht behouden. Verzoekster beweert dat er geen motivering of bewijs zou zijn omtrent het feit dat de voorstelling van het product tijdens haar presentatie minder goed zou zijn in tweede zit. Verwerende partij reageert hierop door te verwijzen naar wat de interne beroepsinstantie hieromtrent in haar beslissing heeft overwogen.

Waar verzoekster verder stelt dat de feedback van de overige juryleden niet terug te vinden is, verwijst verwerende partij naar het samenvattend verslag van de voltallige jury. Daaruit blijkt

dat zij allen akkoord zijn met een onvoldoende. Het document is door alle juryleden ondertekend en er worden voldoende redenen voor het niet slagen opgesomd. Volgens verwerende partij zijn er aldus voldoende elementen die de eindbeslissing kunnen schrageren. Er is geen sprake van onvoldoende feedback en/of motivering.

Vervolgens stelt verwerende partij vast dat verzoekster meldt dat zij over de hele lijn een lagere score kreeg toegekend na het aanpakken van de feedback, zodat de beoordeling niet consistent zou zijn gebeurd. Verwerende partij wijst erop dat de interne beroepsinstantie dit argument reeds op uitvoerige wijze heeft weerlegd. Ze merkt ook op dat vergelijkingen tussen verschillende zittijden van een academiejaar zelden doel treffen voor de Raad. Het feit dat een examinator niet op dezelfde wijze evaluateert als alle andere examinatoren, houdt geen schending in van het gelijkheidsbeginsel. Volgens verwerende partij moet een dergelijk verschil in evalueren ook niet worden verantwoord, gelet op de vrijheid die de examinator binnen de grenzen van de regelgeving geniet. Deze redenering kan worden doorgetrokken naar de beoordeling door de juryleden. Verwerende partij wijst erop dat er *in casu* wel degelijk uitgebreide juryverslagen zijn en dat hun deskundigheid en objectiviteit niet in vraag wordt gesteld.

In haar *wederantwoordnota* merkt verzoekster op dat er grote vragen rijzen bij de nieuwe stukken die verwerende partij bijbrengt. Het is onbegrijpelijk dat verwerende partij in deze fase van de procedure plots met beoordelingsdocumenten op de proppen komt die nooit eerder aan verzoekster ter kennis werden gegeven, ondanks haar uitdrukkelijke vraag hiernaar. Verwerende partij legt plots de beoordelingsdocumenten bij van twee juryleden, maar verzoekster vraagt zich af waarom de beoordelingsdocumenten van de andere juryleden niet worden overgemaakt.

Verzoekster stelt ook vast dat het een samengesteld evaluatiedocument is, waarin zowel haar evaluatie als de evaluatie van een andere student is genoteerd. Deze student komt evenwel niet uit de groep van verzoekster. Volgens haar is het onduidelijk en onzorgvuldig om deze beoordelingen te vermengen in één document. Zij wijst er ook op dat in de evaluatiedocumenten slechts algemeenheden zijn genoteerd.

Beoordeling

Verzoekster behaalde in de opleiding ‘Bachelor in de Orthopedie’ een score van 7/20 voor het opleidingsonderdeel “Bachelorproef”.

In de ECTS-fiche leest de Raad het volgende met betrekking tot de evaluatie van dit niet-tolereerbaar opleidingsonderdeel (zie stuk 4 van verwerende partij):

“*De evaluatie bestaat uit drie onderdelen:*

- *Een literatuurstudie (individueel – 1/3^e van de punten) (...)*
 - *De casusproef (groepswerk in voorbereiding – individuele verdediging – 1/3 van de punten): De casus wordt doorheen het eerste semester in groep uitgewerkt en tijdens de loop van het jaar zijn er vier momenten waarop de studenten/de casusproef aan een aantal criteria moeten voldoen: indien aan deze criteria (tijdens de GO/NO-GO momenten) niet wordt voldaan krijgen de studenten een NO-GO en wordt de casusproef stopgezet – wat resulteert in een 0 op dit gedeelte van de bachelorproef. Indien de begeleidende docenten vaststellen dat 1 student in het groepsproces zijn/haar verantwoordelijkheid niet opneemt of ongepast gedrag vertoont kan dit ook leiden tot een NO-GO voor de individuele student. De volledige procedure, het ontwerpen en vervaardigen van het hulpmiddel, en het integreren van de wetenschappelijk kennis uit de literatuurstudies wordt geëvalueerd tijdens een presentatiemoment met jury. Tijdens de verdediging worden de vaardigheden getoetst aan de hand van te beantwoorden vragen.*
 - *De stationsproeven (individueel – 1/3 van de punten) (...)*
- Om geslaagd te zijn voor dit opleidingsonderdeel moet je geslaagd zijn voor alle onderdelen. Als de student niet geslaagd is op een van de onderdelen resulteert dit in een 7/20 op de bachelorproef.”.*

Verzoekster behaalde volgende scores tijdens de tweede zittijd:

- Literatuurstudie: 18,5/20
- Casusproef: 4/20
- Stationsproef: 6/8

Het beroep van verzoekster is meer specifiek gericht tegen de score die zij heeft gekregen voor de casusproef. De Raad slaat acht op de beslissing van de interne beroepsinstantie en leest er dat de beoordeling volgens verzoekster gebaseerd is op motieven die niet overeenstemmen met de werkelijkheid en bijgevolg niet naar behoren bewezen kunnen worden (zie stuk 3 van verwerende partij). Wat de materiële motiveringsplicht betreft, wijst de interne beroepscommissie erop dat er uitgebreide juryverslagen zijn en dat ze uitgaat van de

deskundigheid en objectiviteit van de juryleden. Zij wijst er ook op dat de loutere bewering van verzoekster dat ze, conform eerder gekregen feedback, een correct antwoord heeft gegeven in verband met de afleverbaarheid niet overtuigt. Tevens vindt – volgens de interne beroepsinstantie – de bewering van verzoekster dat de jury niet al haar antwoorden in rekening heeft gebracht geen steun in het dossier. De interne beroepsinstantie oordeelt daarnaast dat in het samenvattend juryverslag niet alle vragen en antwoorden van de student moeten zijn opgenomen. De vragen en antwoorden zijn exemplarisch voor de beoordeling van de competenties, of het gebrek eraan.

Tegen deze achtergrond neemt de Raad het samenvattend juryverslag door (zie stuk 6 van verwerende partij). Daarnaast beschikt de Raad over de aantekeningen – die onderscheiden zijn van het samenvattend juryverslag dat alle juryleden hebben ondertekend – van twee juryleden. Het betreft enerzijds een e-mail van de heer [R.A.] van 5 september 2019 (m.a.w. geredigeerd nadat het samenvattend juryverslag is opgesteld, vermits dit laatste is opgesteld op 3 september 2019) (zie stuk 7 van verwerende partij). Anderzijds gaat het om een niet gedateerde beoordelingstabel met aantekeningen waarop de naam van verzoekster en de naam van een andere student zijn aangebracht (zie stuk 8 van verwerende partij). Bij de beoordeling van de motivering van de score merkt de Raad ook het extreem lage karakter van de score op. Verzoekster behaalde op de presentatie een score van 4,1 op 20.

Op het aantekeningenblad van één van de juryleden ziet de Raad dat, in zoverre hij dit correct kan nagaan aangezien het aantekeningenblad/de scoretabel twee studenten – onder wie verzoekster – betreft, voor verzoekster bij het eerste evaluatiecriterium de rubriek omcirkeld is die overeenstemt met de score 0,25. Dit betekent dat de presentatie een overzichtelijk geheel is, met duidelijk begin, midden en einde en dat de Powerpoint duidelijk en gestructureerd is. De heer [R.A.] beperkt zich er daar tegen toe te vermelden dat de presentatie van verzoekster niet duidelijk is. De Raad stelt vast dat het samenvattend juryverslag de score voor deze rubriek (0,125) niet nader toelicht, wat de Raad betreurt.

Daarnaast stelt de Raad vast dat één van de juryleden bij het tweede evaluatiecriterium de rubriek heeft omcirkeld die overeenstemt met een score van 0,125. Dit komt ook overeen met wat op het samenvattend juryverslag staat vermeld, met name dat de presentatie wordt afgelezen en dat er weinig contact is met de aanwezigen. Uit het globale evaluatieformulier van verzoekster blijkt evenwel dat haar voor dit evaluatiecriterium een score 0 werd toegekend (zie

stuk 5 van verwerende partij). Deze score komt echter overeen met een strengere rubriek dan de beoordeling waar het samenvattend juryverslag op alludeert. Deze rubriek leest als volgt: “*De presentatie wordt afgelezen of komt ‘mechanisch’ over. De student kent zijn presentatie niet. Er is geen (oog)contact met het publiek en hanteert een slecht taalgebruik. De luisterraar heeft moeite om de aandacht erbij te houden. De interesse is niet gewekt.*”. De Raad betreurt het dat verwerende partij dit niet verder uitdiept. De motivering in het samenvattend juryverslag lijkt immers niet overeen te stemmen met de score die verzoekster voor deze rubriek heeft gekregen.

Wat het taalgebruik tijdens de presentatie betreft, leest de Raad in het samenvattend juryverslag dat het vakjargon te weinig wordt gebruikt en dat de gebruikte benamingen niet correct zijn. Dit komt overeen met de rubriek die één van de juryleden heeft omcirkeld alsook met de score die aan verzoekster werd toegekend (0,25). Het andere jurylid, de heer [R.A.], komt hier in zijn aantekeningen niet op terug.

Inzake kennis van de casus scoort verzoekster 0 op 1. Het samenvattend juryverslag beperkt er zich toe het beoordelingscriterium te hernemen. Er wordt immers vermeld dat de jury vaststelt dat er te weinig kennis is van de casus. Ook is er te weinig inzicht in de toegepaste maatname en oplossingen. Verzoekster krijgt voor maatname 0,5 op 1,5.

Het valt de Raad op dat verwerende partij er zich *in globo* toe beperkt de criteria te hernemen. Het hoeft niet te verbazen dat wie voor “kennis van de casus” de score 0 op 1 krijgt onvoldoende kennis van de casus heeft. Daarmee is het onvoldoende karakter echter niet in het minst geduid.

Eén van de juryleden voegde bij de scoretabel voor de door hem voorgestelde score inzake kennis van de casus (0,25 op 1) – in zoverre de Raad de bijgebrachte tabel correct kan interpreteren – wel toe van oordeel te zijn dat er geen inzicht was in welke zaken belangrijk zijn in de casus. Mocht deze opmerking al enige verheldering scheppen – weze het in het licht van een andere, minder strenge, voorgestelde score – dan is het jammer dat zij de weg niet vond naar het samenvattend juryverslag. Het overige jurylid wiens aantekeningen worden bijgebracht beperkt er zich toe te concluderen dat verzoekster niet genoeg kennis heeft van de casus. Ook hier ontbreekt enige duiding en gaat het om het loutere hernemen van het beoordelingscriterium.

Wat maatname betreft, beperkt het samenvattend verslag er zich opnieuw toe lapidair te overwegen dat er te weinig inzicht is. Ter zake is de beoordelingstabel van één van de juryleden, die een gelijke score voorstelt (0,5 op 1,5), iets omstandiger. De Raad treft er de volgende opmerking aan: “geen antwoord op keuze opstelling”. De verduidelijking van het scorevoorstel vond evenwel haar weg niet naar het samenvattend juryverslag. Inzake “maatname” voegen ook de opmerkingen van de heer [R.A.] naar het oordeel van de Raad niet onmiddellijk draagkracht toe. De Raad leest immers: “kan weinig uitleg geven over opstelling/maatname en uitvoering, bv. hielheffing, hakhoogte en teensprong wat dat doet”.

Wat het evaluatiecriterium “ontwerp” betreft, behaalt verzoekster 0,5 op 1,5. Het samenvattend juryverslag geeft aan dat verzoekster niet kan reflecteren over het ontwerp en geen alternatieven kan aanhalen. De aantekeningen op het scoreblad van één van de juryleden, die evenwel niet zijn opgenomen in het samenvattend juryverslag, concretiseren de opmerking als volgt: “kan onderdelen uit het ontwerp niet uitleggen”. Voor het overige wordt de opmerking niet verder geduid of toegelicht.

Voor “kritische reflectie” krijgt verzoekster de laagst mogelijke score, namelijk 0 op 1,5. De Raad tast in het duister wat de onderbouwing van deze score betreft. Op het scoreblad van één van de juryleden staat de opmerking dat verzoekster pas na doorvragen het product ter discussie stelt. In het samenvattend juryverslag leest de Raad enkel de reeds aangehaalde overweging dat verzoekster niet kan reflecteren over het gemaakte ontwerp en geen alternatieven kan aanhalen, wat echter geenszins geconcretiseerd wordt.

De Raad leest in het samenvattend juryverslag niets over het evaluatiecriterium “Link naar de literatuurstudies”, waarvoor verzoekster 0,5 op 1,5 behaalt. Op zijn aantekeningenblad heeft één van de juryleden – die dezelfde score voorstelt – wel genoteerd dat er weinig linken werden gelegd naar de literatuurstudie.

Voor het evaluatiecriterium “Totaalbeeld: beredeneerd of niet – linken over het geheel” krijgt verzoekster de score 0 op 2. De Raad stelt vast dat in het samenvattend juryverslag hieromtrent het volgende is opgenomen: “Niet beredeneerd handelen. Geen orthopedisch inzicht”. Dat de beoordelaars dit niet verder hebben toegelicht betreurt de Raad, die voor het overige vaststelt dat één van de juryleden op het scoreblad – waar het jurylid voor dit evaluatiecriterium de score 0,75 lijkt voor te stellen – overweegt dat verzoekster *niet alles* kan beredeneren en toevoegt

“geen reflectie op product”. Ook hier ontbreekt echter duiding. De laatste opmerking kan overigens ook – dit is de Raad niet duidelijk – slaan op het evaluatiecriterium “kritische reflectie”. De heer [R.A.] vermeldt dan weer enkel – zonder verdere toelichting en zonder te verduidelijken welk evaluatiecriterium de opmerking beoogt – dat verzoekster te weinig inzicht heeft in het geheel.

Weliswaar stelt de Raad vast dat in het samenvattend juryverslag melding is gemaakt van drie vragen die aan verzoekster zijn gesteld. Eén vraag betreft de stand van een metatarsaal bar, die onvoldoende zou zijn beantwoord. Een tweede vraag betreft de nomenclatuur, die fout zou zijn beantwoord. De derde vraag betreft de hakafronding, waarbij het antwoord in tegenspraak zou zijn met iets wat verzoekster eerder heeft geuit. De Raad kan uit het samenvattend juryverslag evenwel niet afleiden op welk evaluatiecriterium of welke evaluatiecriteria de beantwoording van de vragen een impact hebben gehad, nog daargelaten welke. In dit verband merkt de Raad nog op dat in de studiegids van de Bachelorproef sprake is van een korte presentatie (5 minuten) om de casus en de uitwerking voor te stellen, waarna de jury gedurende 30 minuten bijkomende vragen stelt aan de student (zie stuk 10 van verwerende partij). Daarbij is het de Raad ook niet duidelijk of de toelichting die in het samenvattend juryverslag is genoteerd slechts een deel is van een zeer uitgebreid antwoord dat verzoekster per vraag heeft gegeven, dan wel of er gedurende die 30 minuten nog andere vragen aan verzoekster zijn gesteld, die niet vermeld zijn. De Raad moet ook vaststellen dat de bijgevoegde aantekeningen van de twee juryleden geen enkel inzicht bieden in welke vragen zouden zijn gesteld en welke antwoorden daarop zouden zijn gegeven.

De volgende evaluatiecriteria, esthetiek en productie, waarop verzoekster telkens 0,125 op 0,5 scoorde blijven zonder toelichting.

Wat ten slotte “afleverbaarheid” betreft, krijgt verzoekster de score 0,75 op 2. Dit komt overeen met de rubriek die stelt dat de student kan inschatten of het eindproduct afleverbaar is of niet, maar dit niet correct kan motiveren. Ook dit blijft onbehandeld in het samenvattend juryverslag met betrekking tot de presentatie.

Zonder in de rol van de beoordelaars te stappen kan de Raad, in het licht van de motivering die veleer schamel voorkomt, op basis van de dossierstukken en rekening houdend met de specifieke omstandigheden van het dossier, niet vaststellen dat de aangevochten beslissing

waarbij de initiële score is bevestigd – met name wat het onderdeel “casusproef” betreft – kan standhouden. De Raad slaat hierbij acht op de bijzonder lage score (4/20) tegen de achtergrond waarvan de motivering van de beoordeling in haar globaliteit onvoldoende draagkracht heeft en het niet mogelijk is vast te stellen dat de score niet kennelijk onredelijk is.

De overige middelonderdelen, noch het tweede en derde middel moeten verder worden onderzocht, aangezien zij niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepsinstantie van 23 september 2019.

2. Het bevoegde orgaan van verwerende partij zal uiterlijk tegen 16 december 2019 een nieuwe beslissing nemen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 4 december 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.426 van 18 november 2019 in de zaak 2019/665

In zake: Sofyan EL HOUARI
Woonplaats kiezend te 9300 Aalst
Posthoornstraat 24

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 17 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 23 september 2019 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Theresa Gillioen, die verschijnt voor de verzoekende partij, en mevrouw Anneleen De Meu, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2016-2017 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de psychologie’. Op het einde van het academiejaar 2017-2018 kreeg verzoeker bindende voorwaarden opgelegd. Aangezien verzoeker deze bindende voorwaarden niet heeft behaald, wordt hem de verdere inschrijving voor deze opleiding geweigerd.

Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2019 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 23 september 2019 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat aan de student een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd in toepassing van art. 88, §1 van het OER, nu hij niet voldaan aan de bindende voorwaarden die hem op het einde van het vorige academiejaar werden opgelegd en dewelke hij niet heeft aangevochten. De student heeft immers niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit verworven, zoals voorgeschreven door de bindende voorwaarden. De weigering tot herinschrijving voor de bacheloropleiding is dan ook het aangekondigde gevolg van het niet voldoen aan de bindende voorwaarden.

De interne beroepsinstantie leest in het verzoekschrift dat de student zich ondanks zijn verergerende depressie zo optimaal mogelijk heeft proberen voorbereiden op de examens van de tweede zittijd. Hij verwijst tevens naar concentratieproblemen en faalangst die samen met de depressie hem verhinderd hebben te voldoen aan de bindende voorwaarden.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de student een afwezigheidsattest voegt voor de periode van 01.06.2018 – 30.09.2018 (attest dat (voor het overgrote deel) betrekking heeft op academiejaar 2017-2018) en 01.10.2018 – 31.12.2018. Dit laatste attest heeft geen betrekking op de eigenlijke examenperiode van januari 2019, ofschoon de interne beroepsinstantie zou kunnen aannemen dat de afwezigheid van de student voordien een invloed kan hebben op de hierop volgende examens. Tijdens de januarizittijd was de student evenwel geslaagd voor één van de twee opleidingsonderdelen van het eerste semester die de student huidig academiejaar heeft opgenomen. Dit attest heeft verder geen betrekking op de tweede examenperiode van de eerste zittijd, noch op de tweede zittijd.

De interne beroepsinstantie stipt aan dat de student tevens een schrijven van 12.09.2019 toevoegt, waaruit blijkt dat de student sinds een jaar wordt opgevolgd in het kader van depressieve klachten, en er een progressieve verergering van de depressieve klachten was waardoor hij zijn examens niet of niet goed heeft kunnen voorbereiden. De interne beroepsinstantie stelt vast dat de student niet preciseert op welke examens de aangehaalde

problematiek een rechtstreekse invloed heeft gehad. Daarenboven blijkt dat de student zowel tijdens de eerste als de tweede examenperiode van de eerste zittijd ook een credit heeft kunnen behalen (voor een opleidingsonderdeel van het eerste resp. van het tweede semester).

De interne beroepsinstantie wijst er tevens op dat, in zoverre de depressieve klachten in de loop van het academiejaar verergerd zouden zijn (in het schrijven van 12.09.2019 wordt niet gepreciseerd wanneer de verergering zich heeft voorgedaan), de student de mogelijkheid had om zich, desgevallend mits toestemming van de decaan en met respect voor de geldende deadlines, uit te schrijven voor opleidingsonderdelen.

Daarenboven stelt de interne beroepsinstantie vast dat de student blijkens het attest van 12.09.2019 door de arts reeds een jaar wordt gevuld, en er naast medicatie ook psychologische opvolging werd voorzien. Niettegenstaande deze begeleiding is de student er evenwel niet in geslaagd te voldoen aan de bindende voorwaarden, ofschoon hij zijn studiepakket in academiejaar 2018-2019 beperkt had tot 27 studiepunten, verspreid over het eerste en het tweede semester (met name twee opleidingsonderdelen van het eerste semester, twee opleidingsonderdelen van het tweede semester en een jaaropleidingsonderdeel).

Verder geeft de student volgens de interne beroepsinstantie ook niet aan op welke wijze hij volgend academiejaar tot een betere studievoortgang zou kunnen komen, temeer hij na drie academiejaren nog maar voor 70 studiepunten (40 tijdens het eerste academiejaar, 12 tijdens het tweede en 18 tijdens het derde jaar) een credit heeft behaald. De student heeft dan ook nog een lange weg te gaan om het bachelordiploma te kunnen bekomen.

Dat ten slotte de student zelf meent de richting aan te kunnen, betreft een subjectieve bewering die op zich niet kan volstaan om voormelde vaststellingen te ontkrachten en de weigeringsbeslissing in het gedrang te brengen. De student brengt geen overtuigende elementen aan om aan te nemen dat het in het volgende academiejaar beter zal gaan met de studievoortgang.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 11 oktober 2019 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 17 oktober 2019 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker voegt als bijlage de doktersattesten die staven dat hij in de onmogelijkheid verkeerde om deel te nemen aan de examens van de eerste en de tweede zittijd voor het academiejaar 2017-2018. Hij verduidelijkt dat aan hem bindende voorwaarden werden opgelegd voor het academiejaar 2018-2019. Aangezien verzoeker nog ziek was, heeft hij bewust gekozen om slechts 27 studiepunten op te nemen, om zeker te kunnen voldoen aan deze voorwaarden. Het is hem echter niet gelukt omwille van een verergerende depressie. Verzoeker merkt op dat hij niet aan de decaan heeft gevraagd om te mogen uitschrijven voor enkele vakken omdat hij ervan uitging dat niet kon omdat per academiejaar minimum 27 studiepunten moeten worden opgenomen.

Verder verwijst verzoeker naar het bijgevoegde attest van de arts, dat duidelijk zijn toestand beschrijft. Hij neemt wel al een jaar antidepressiva, maar hij wordt slechts sinds enkele maanden psychologisch opgevolgd, wat zeker ontoereikend is om voldoende sterk te zijn om de examens goed te kunnen voorbereiden. Als verzoeker nu drie jaar uitgesloten wordt, heeft hij nog een langere weg te gaan vooraleer hij afstudeert. Studeren aan een andere universiteit is geen optie, want dan krijgt verzoeker maar enkele vrijstellingen. Verzoeker benadrukt dat het zijn ultieme droom is om psycholoog te worden en hij zou graag verder studeren aan de Vrije Universiteit Brussel. Verzoeker vraagt zich af of het niet mogelijk is hem voor één jaar te weigeren, zodat hij ondertussen voldoende herstelt van zijn ziekte. Hij werkt aan zijn probleem en is ervan

overtuigd dat hij in één jaar veel verder zal staan. Dan zal hij wel een volledig bachelorjaar kunnen afwerken. Volgens hem liegen de resultaten uit zijn eerste bachelor er ook niet om.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij vooreerst dat de Raad enkel optreedt als annulatierechter en hierbij enkel bevoegd is om de wettigheid van de bestreden beslissing te toetsen en de beslissing desgevallend te vernietigen. Derhalve mag de Raad niet tot een feitelijk heronderzoek van de zaak overgaan. Het komt aldus aan de verzoekende partij toe om in het verzoekschrift aan te tonen dat de interne beroepsinstantie op kennelijk onredelijke wijze tot haar beslissing is gekomen, of met miskenning van de stukken van het dossier waarover de interne beroepsinstantie beschikte bij het nemen van haar beslissing. Volgens verwerende partij slaagt verzoeker hier niet in.

In casu heeft de interne beroepsinstantie vastgesteld dat op het einde van vorig academiejaar aan verzoeker een bindende voorwaarde werd opgelegd, die hij niet had aangevochten, doch waaraan hij op het einde van het academiejaar 2018-2019 niet heeft voldaan. Verzoeker ontkent dit ook niet. Verwerende partij stelt dat het vaststaande rechtspraak van de Raad is dat ‘het bindend karakter tot gevolg heeft dat het niet voldoen aan deze voorwaarde in principe *in se* een weigering van inschrijving het academiejaar nadien kan verantwoorden, tenzij er uitzonderlijke omstandigheden worden ingeroepen die kunnen verantwoorden waarom de student het afgelopen academiejaar niet aan deze bindende voorwaarde heeft kunnen voldoen.’.

Verwerende partij merkt op dat het hierbij aan de student toekomt om minstens in het kader van het intern beroep buitengewone omstandigheden in te roepen op een onderbouwde manier. Zij stelt vast dat verzoeker in zijn intern beroep heeft verwezen naar een verergerende depressie, concentratieproblemen en faalangst. Dienomtrent wordt in de bestreden beslissing onder meer aangegeven dat de voorgelegde afwezigheidsattesten geen betrekking hebben op de tweede examenperiode van de eerste zittijd van academiejaar 2018-2019, noch op de tweede zittijd, alsook dat verzoeker niet preciseert op welke examens de aangehaalde problematiek betrekking heeft terwijl hij ook credits heeft behaald in de eerste en tweede examenperiode van de eerste zittijd. Volgens verwerende partij laat verzoeker deze motieven evenwel volledig onbesproken. Hij haalt enkel aan dat het attest van de arts duidelijk zijn toestand beschrijft, doch hij weerlegt hiermee de betreffende motieven niet.

Verwerende partij stipt aan dat verzoeker er in de bestreden beslissing ook op wordt gewezen dat hij, in het licht van de voorgehouden (doch niet nader gepreciseerde) verergering van de depressieve klachten, de mogelijkheid had om zich uit te schrijven voor opleidingsonderdelen. Volgens verwerende partij weerlegt verzoeker ook deze motivering niet door voor te houden dat hij ervan uitging dat er per academiejaar 27 studiepunten moeten worden opgenomen. Verwerende partij wijst erop dat verzoeker deze bewering ook niet heeft aangehaald in zijn intern beroep, zodat hiermee geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van de wettigheid van de beslissing van de interne beroepsinstantie. Ten overvloede merkt verwerende partij nog op dat het de eigen keuze (en dus ook verantwoordelijkheid) van de student is om 27 studiepunten op te nemen in het licht van een eventueel recht op kindergeld, studiebeurs, ... , doch verzoeker kan op basis hiervan geen algemene verplichting afleiden om zich in academiejaar 2018-2019 in te schrijven en ingeschreven te blijven voor minstens 27 studiepunten.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij wel al een jaar antidepressiva neemt, maar slechts sinds enkele maanden psychologisch wordt opgevolgd, merkt verwerende partij op dat nergens in de bestreden beslissing het tegendeel wordt beweerd. Verwerende partij erkent dat verzoeker bij zijn intern beroep afwezigheidsattesten voorlegde, voor de periode van 01.06.2018 – 30.09.2018 (attest dat (voor het overgrote deel) betrekking heeft op academiejaar 2017-2018) en 01.01.2018 – 31.12.2018, alsook het schrijven van 12.09.2018 van een arts. Verwerende partij wenst daarbij te benadrukken dat verzoeker onbesproken laat dat hij niet aangeeft op welke wijze hij volgend academiejaar tot een betere studievoortgang zou kunnen komen alsook dat hij na drie academiejaren nog maar voor 70 studiepunten (40 tijdens het eerste academiejaar, 12 tijdens het tweede en 18 tijdens het derde jaar) een credit heeft behaald, en nog een lange weg te gaan heeft om het bachelordiploma te kunnen bekomen.

Verwerende partij wijst erop dat moeilijke omstandigheden niet blijvend kunnen verschonen dat de studie niet goed verloopt, en dat verzoeker *in casu* geen overtuigende elementen heeft aangehaald om welke reden het volgend academiejaar beter zou gaan met de studievoortgang.

Waar verzoeker ten slotte aanhaalt dat de gevolgen van de weigering tot herinschrijving betrekking hebben op de eerstvolgende drie academiejaren en dat hij dit beperkt wil zien tot één academiejaar, stelt verwerende partij vast dat verzoeker deze vraag voor het eerst in het kader van het extern beroep inroeft, zodat de interne beroepsinstantie hierover niet kon

motiveren. Volgens verwerende partij verliest verzoeker daarenboven uit het oog dat het niet aan de Raad toekomt om – binnen het marginale toetsingsrecht waarover de Raad beschikt – de gevolgen van een weigering tot herinschrijving, tegen de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement (dat verzoeker heeft onderschreven bij zijn inschrijving) in, te herzien en te herleiden naar één academiejaar.

In zijn *wederantwoordnota* wil verzoeker vooreerst enkele zaken vermelden die hij niet op de zitting van de interne beroepsinstantie vermeld heeft. In het academiejaar 2016-2017 kon verzoeker slechts 46 studiepunten opnemen omdat hij zich pas na 8 oktober 2016 kon inschrijven. Verzoeker was gestart met biologie, maar hij heeft begin oktober besef dat deze richting hem niet lag. Verzoeker kon zich daardoor niet meer inschrijven voor Algemene Psychologie en Statistiek I. Hij benadrukt dat hij dat academiejaar goede resultaten heeft behaald.

Aangezien de richting psychologie voortbouwt op de reeds geslaagde vakken, kon hij zich tijdens het academiejaar 2017-2018 slechts voor 51 studiepunten inschrijven. Tijdens dat academiejaar kampte hij met een zware depressie. Aan de hand van een doktersattest kon hij aantonen dat hij niet meer in staat was om examens af te leggen in juni 2018 en in de tweede zittijd van 2018. Verzoeker kreeg wel bindende voorwaarden opgelegd. Hij was echter te moe en te depressief om erbij stil te staan dat deze beslissing kon worden angevochten. Daarom besloot hij om slechts 27 studiepunten op het nemen in het academiejaar 2018-2019. Hij was ervan overtuigd dat het wel zou lukken, maar zijn depressie werd erger. Verzoeker merkt op dat de arts zijn toestand bevestigt, maar het doktersattest preciseert niet op welke examens zijn problematiek betrekking heeft. Hij wist bovendien niet dat hij zich voor vakken kon uitschrijven. Door zijn depressie heeft hij hierover ook niet nagedacht. Verzoeker merkt op dat hij voor twee vakken niet geslaagd is en dat als hij voor één van de twee geslaagd was, hij zonder problemen kon verder studeren.

Verzoeker verduidelijkt verder dat hij zich heel onzeker voelde op de zitting van de interne beroepsinstantie en daarom heeft hij het voorstel om hem slechts voor één jaar uit te sluiten niet ter sprake gebracht. Hij benadrukt dat, als hij voor drie jaar uitgesloten wordt, hij nog veel verder van zijn doel staat om zijn diploma te halen. Verzoeker heeft evenmin vermeld dat hij als doel heeft efficiënte therapie te blijven volgen op geregelde basis om zo snel en zo goed mogelijk te genezen.

Verzoeker stelt ten slotte dat, aangezien hij ervan overtuigd is dat hij psychologie verder wil studeren, hij ondertussen bij Universiteit Gent en bij Katholieke Universiteit Leuven heeft nagevraagd welke vrijstellingen hij zou kunnen krijgen op basis van zijn verworven credits aan de Vrije Universiteit Brussel. Volgens hem krijgt hij te weinig vrijstellingen, waardoor hij zou moeten herstarten in de eerste bachelor. Daarnaast heeft verzoeker ook geïnformeerd bij de Open Universiteit, maar die opleiding is veel te duur. Bovendien is het niet zeker of de gevraagde vrijstellingen zullen worden toegekend. Het uitgereikte diploma is ook geen Belgisch diploma. Verzoeker is op dit moment nergens ingeschreven. Hij hoopt nog altijd dat de beslissing kan worden herzien. Hij is nog niet genezen, maar hij werkt aan zijn herstel. Wanneer hij genezen is, zal hij veel meer vakken kunnen opnemen dan dat hij tot nu gedaan heeft.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat verzoeker sinds het academiejaar 2016-2017 is ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de psychologie’. Op het einde van het academiejaar 2017-2018 werden aan hem bindende voorwaarden opgelegd. Verzoeker voldeed niet aan de opgelegde bindende voorwaarden en daarom werd een nieuwe inschrijving geweigerd. Die weigering is uitgesproken door de examencommissie op 12 september 2019 en bevestigd door de interne beroepscommissie op 23 september 2019.

In het kader van het onderzoek van het extern beroep, waarbij de Raad moet oordelen of de vernietiging van de studievoortgangsbewakingsmaatregel die is aangevochten zich opdringt, stelt de Raad vast dat verzoeker de weigering tot herinschrijving, gebaseerd op art. 88, §1 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij, aanvecht op medische gronden.

De Raad moet onderzoeken of sprake is van uitzonderlijke omstandigheden waardoor verzoeker de bindende voorwaarden tijdens het academiejaar 2018-2019 niet heeft kunnen naleven. In het licht van dergelijke omstandigheden kan de weigeringsbeslissing immers desgevallend als onredelijk worden gekenmerkt.

De Raad stelt vast dat verwerende partij in de interne beroepsbeslissing uitvoerig ingaat op de medische redenen die verzoeker in zijn intern beroepsschrift aanhaalt. Meer in het bijzonder verwijst verzoeker naar een verergerende depressie, concentratieproblemen en faalangst.

De interne beroepsinstantie verwijst in haar antwoord naar een afwezigheidsattest voor de periode van 1 juni 2018 tot 30 juni 2018 en naar een attest voor de periode van 1 oktober 2018 tot 31 december 2018. De interne beroepsinstantie verduidelijkt dat het eerste voor het overgrote deel betrekking heeft op het academiejaar 2017-2018 en dat het tweede geen betrekking heeft op de eigenlijk examenperiode van januari 2019, ofschoon zij zou kunnen aannemen dat de afwezigheid van verzoeker voordien een invloed kan hebben op de hierop volgende examens.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn extern beroepsschrift wijst op de onmogelijkheid tot deelname aan examens in de eerste en de tweede zittijd van het academiejaar 2017-2018. De Raad moet evenwel vaststellen dat in het huidige geschil niet het opleggen van de bindende voorwaarden aan het einde van het academiejaar 2017-2018 het voorwerp uitmaakt van het huidige beroep voor de Raad.

Daarnaast merkt verzoeker op dat hij in het academiejaar 2018-2019 nog ziek was, waardoor hij er bewust voor koos om slechts 27 studiepunten op te nemen om zeker aan de opgelegde bindende voorwaarden te kunnen voldoen. Dit is, zo duidt verzoeker, echter niet gelukt omdat van een verergerende depressie.

De interne beroepsinstantie neemt het argument van de verergerende problematiek in overweging bij de beoordeling. Zij overweegt namelijk als volgt: *“De student voegt tevens een schrijven van 12.09.2019, waaruit blijkt dat de student sinds een jaar wordt opgevolgd in het kader van depressieve klachten, en er een progressieve verergering van de depressieve klachten was waardoor hij zijn examens niet of niet goed heeft kunnen voorbereiden. De beroepscommissie stelt vast dat de student niet preciseert op welke examens de aangehaalde problematiek een rechtstreekse invloed heeft gehad. Daarenboven blijkt dat de student zowel tijdens de eerste als de tweede examenperiode van de eerste zittijd ook een credit heeft kunnen behalen (voor een opleidingsonderdeel van het eerste resp. van het tweede semester).“*

De beroepscommissie wijst er tevens op dat, in zoverre de depressieve klachten in de loop van het academiejaar verergerd zouden zijn (in het schrijven van 12.09.2019 wordt niet gepreciseerd wanneer de verergering zich heeft voorgedaan), de student de mogelijkheid had

om zich, desgevallend mits toestemming van de decaan en met respect voor de geldende deadlines, uit te schrijven voor opleidingsonderdelen.”.

Daarnaast verduidelijkt de interne beroepsinstantie dat verzoeker blijkens het attest van 12 september 2019 reeds een jaar wordt gevuld. Er is sprake van medicatie en psychologische opvolging. De interne beroepsinstantie oordeelt dat ondanks de begeleiding verzoeker er niet in geslaagd is aan de bindende voorwaarden te voldoen en zij merkt op dat verzoeker nochtans een tot 27 studiepunten gereduceerd pakket had. Ten slotte wijst de interne beroepsinstantie erop dat verzoeker niet aangeeft hoe hij in het academiejaar 2019-2020 tot een betere studievoortgang zou kunnen komen en zij houdt hierbij rekening met zijn beperkt studierendement tijdens de afgelopen drie academiejaren. In dit verband wijst de interne beroepsinstantie ook nog op het lange traject naar het bachelordiploma dat de student voor zich heeft.

In het licht van het argument van verzoeker in zijn extern beroep dat hij slechts 27 studiepunten heeft opgenomen om zeker aan de bindende voorwaarden te kunnen voldoen, kan de Raad de beslissing van de interne beroepsinstantie, die grondig gemotiveerd is, zelfs zo deze streng zou kunnen zijn, niet als onredelijk aanmerken. Dat verzoeker er belang bij kan hebben gehad om zich voor minstens 27 studiepunten in te schrijven betekent geenszins dat hiertoe een algemene verplichting zou bestaan. In elk geval kan de Raad evenmin vaststellen dat in de aan verzoeker opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel dergelijke minimumvereiste besloten lag.

Dat verzoeker niet vroeg om zich uit te schrijven en dus minder dan 27 studiepunten op te nemen omdat hij ervan uitging dat dit niet kon, is voor de Raad geen omstandigheid om tot de onrechtmatig- of onredelijkheid van de beslissing van de interne beroepsinstantie te besluiten. Wat dit betreft, wijst de Raad er eveneens op dat verzoeker dit argument niet heeft bijgebracht in het kader van de interne beroepsprocedure, zodat de interne beroepsinstantie bezwaarlijk ten kwade kan worden geduid er geen rekening mee te hebben gehouden.

Dat verzoeker in zijn extern beroepsschrift aanhaalt dat hij wel reeds een jaar antidepressiva neemt, maar slechts sedert enkele maanden psychologisch opgevolgd wordt, acht de Raad niet in tegenspraak met hetgeen de interne beroepsinstantie overweegt. Verzoeker haalt aan dat dit ontoereikend is om examens goed te kunnen voorbereiden. De interne beroepsinstantie gaat hieraan niet voorbij en neemt tegen de achtergrond hiervan geen onredelijke beslissing. Zo wijst

zij op het geringe, gespreide studiepakket van verzoeker in het academiejaar 2018-2019 en op het gebrek aan elementen die een toenemend studierendement aannemelijk maken. Hierbij is met name de vaststelling relevant dat verzoeker na drie academiejaren nog maar 70 van de 180 te behalen studiepunten heeft behaald. De Raad leest in dit verband wel in de wederantwoordnota dat verzoeker tot doel heeft op geregelde basis efficiënte therapie te blijven volgen om zo snel en zo goed mogelijk te genezen. Verzoeker heeft dit argument evenwel niet aan de interne beroepsinstantie voorgelegd, zodat zij hiermee geen rekening heeft kunnen houden. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker op de zitting heeft verklaard het huidige academiejaar in elk geval als sabbatjaar te willen gebruiken om te kunnen werken aan zijn herstel. Eveneens ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker op dit ogenblik geen tastbare elementen kan bijbrengen die de waarschijnlijkheid van een aannemelijk hoog studierendement in het daaropvolgende academiejaar aannemelijk maken.

Verzoeker, weliswaar voor het eerst in de procedure voor de Raad zodat moeilijk kan worden verwacht dat de interne beroepsinstantie met het argument rekening hield, wijst ook op de ernst van de gevolgen van de weigering tot herinschrijving, zoals onder meer de moeilijkheden die verzoeker ervaart om zijn studies elders verder te zetten. Tegen deze achtergrond kan de Raad de aangevochten beslissing dan ook evenmin vernietigen. Daarenboven wijst de Raad er ook op dat het hem niet toekomt de weigeringsbeslissing te “reduceren” – verzoeker geeft aan dat hij aan zijn probleem werkt en na één jaar verder zal staan – nu de Raad niet over een hervormingsbevoegdheid beschikt. In het kader van zijn marginaal toetsingsrecht kan de Raad niet oordelen, zelfs gezien de door verzoeker zelf aangehaalde resultaten uit zijn eerste bachelorjaar (waar hij 40 studiepunten heeft behaald), dat verwerende partij een kennelijk onredelijke beslissing heeft genomen.

Volledig ten overvloede geeft de Raad mee dat het verwerende partij vrij staat bij een reëel herstel van verzoeker en bij duidelijke indicaties die een aanvaardbare studieprogressie waarschijnlijk maken, bij een toekomstige vraag tot inschrijving kan onderzoeken of een vroegere inschrijving in weerwil van de huidige studievoortgangsbewakingsmaatregel mogelijk is. Ten overvloede overweegt de Raad dat dergelijk onderzoek desgevallend behartigenswaardig voorkomt.

Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 18 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde

stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.442 van 25 november 2019 in de zaak 2019/672

In zake: Banafsha MOHIB
Woonplaats kiezend te 2286TH Rijswijk (Nederland)
Martincampselaan 561

Tegen: ARTEVELDEHOGESCHOOL
Woonplaats kiezend te 9000 Gent
Hoogpoort 15

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 17 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 4 september 2019 waarbij aan de verzoekende partij de herinschrijving werd geweigerd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groot heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en vrouw Kim Poelman, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de mondzorg’.

Na afloop van het academiejaar 2018-2019 behaalde verzoekende partij minder dan 20% studierendement. Hierdoor mag ze zich de twee volgende academiejaren niet meer inschrijven in dezelfde opleiding.

Verzoekende partij stelde op datum van 19 september 2019 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 4 oktober 2019 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie geeft vooreerst de argumenten van de studente en van de opleiding weer. Zij stelt vervolgens vast dat de studente zich niet opnieuw kan inschrijven omdat zij minder dan 20% studierendement heeft behaald.

Daarnaast stipt de interne beroepsinstantie aan dat de studente bij de instroom 16% op de LUCI-test heeft behaald. Zij kreeg het advies om niet te starten met de opleiding. De interne beroepsinstantie merkt op dat de studente reeds voor het tweede academiejaar was ingeschreven. Tijdens het academiejaar 2017-2018 schreef de studente zich in voor 60 studiepunten, maar zij schreef zich daarna uit omwille van persoonlijke omstandigheden. Tijdens het academiejaar 2018-2019 nam de studente 35 studiepunten op en zij heeft één credit behaald. De studente heeft alle examenkansen benut. Dit getuigt aldus van een heel beperkte studievoortgang.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de studente een uitzondering vraagt omwille van privéomstandigheden. Zij stipt aan dat de ouders van verzoekster gescheiden zijn in augustus en dat haar schoonzus in september overleden is. De studente heeft voor deze omstandigheden evenwel nooit bijkomende ondersteunende maatregelen gevraagd, noch heeft zij een bijzonder statuut aangevraagd. Volgens de interne beroepsinstantie zijn er bovendien geen afdoende bewijsstukken in het dossier die een voldoende verklaring bieden voor de zwakke studieresultaten. Zij is van oordeel dat een overlijdensbericht het verband met de beperkte studievoortgang onvoldoende duidelijk maakt.

Uit de bovenstaande argumentatie leidt de interne beroepsinstantie af dat uit het dossier bijzonder duidelijk blijkt dat verzoekster weinig kans op slagen heeft. Zij volgt het verweer van de opleiding. De argumenten van verzoekster zijn bijgevolg ongegrond.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 9 oktober 2019 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 17 oktober 2019 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep.

Verzoekster tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 4 september 2019 waarbij aan de verzoekende partij de herinschrijving werd geweigerd (eerste bestreden beslissing) en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard (tweede bestreden beslissing).

Uit artikel 131 van het studiecontract van verwerende partij blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te wijzigen.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de examencommissie. In dat geval verdwijnt de beslissing van de examencommissie uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Verzoeksters beroep wordt derhalve ambtshalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

Wel kan verzoekster onregelmatigheden die kleven aan deze beslissing, nog op ontvankelijke wijze aanvoeren tegen de beslissing op intern beroep.

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, gecombineerd met het motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt vooreerst dat zij tijdens het eerste academiejaar tegenslagen heeft gehad omwille van privéomstandigheden, maar zij had zich opnieuw ingeschreven in het academiejaar 2018-2019. Verzoekster verduidelijkt dat zij slechts een score van 16% had behaald op de LUCI-test, die niet inhoudelijk de opleiding mondzorg betrof. Ze merkt op dat ze zich hiervoor niet heeft kunnen voorbereiden. Deze test was bovendien enkel een adviestest, maar was niet de reden tot weigering voor de opleiding.

Verzoekster vindt het jammer dat de interne beroepsinstantie niet inhoudelijk op haar omstandigheden heeft gereageerd, maar zelf argumenten aanhaalt die tegen haar worden gebruikt, terwijl de LUCI-test louter een adviestest was. Zij merkt op dat zij wel over haar situatie heeft gesproken met de docent mondzorg.

Vervolgens verduidelijkt verzoekster dat zij zich voor het eerst had ingeschreven in de opleiding mondzorg in het academiejaar 2017-2018. Zij heeft zich na twee maanden opnieuw uitgeschreven door het overlijden van haar opa en omdat zij geen woning had in Gent om te verblijven. Ze heeft toen geen examens gemaakt.

Verder stelt verzoeker dat haar ouders afgelopen maand gescheiden zijn. Het was een vechtscheiding, die ongeveer 6 à 7 maanden heeft geduurde. Verzoekster heeft hen hierbij moeten ondersteunen en hen moeten helpen met het papierwerk. Ze benadrukt dat dit een emotioneel beladen proces was, wat ook veel tijd in beslag nam. Ze moest hiervoor immers ook veel naar Nederland reizen.

Daarnaast kreeg verzoekster slecht nieuws te horen dat haar schoonzus ongeneeslijk ziek was. Eerst kreeg ze nog een chemokuur, maar de artsen hebben daarna besloten om hiermee te

stoppen. De artsen hebben de familie voorbereid op een slechte afloop en op 3 september is haar schoonzus overleden.

Verzoekster benadrukt dat ze erg gepassioneerd is over haar studie en dat ze er alles aan wil doen om haar studie in goede banen te leiden. Zij heeft de afgelopen jaren gespaard om de studie te kunnen bekostigen en zij heeft ook al veel onkosten gehad voor haar studie, naast huisvestings- en reisondernemingskosten. Verzoekster zou het jammer vinden als dit verloren zou gaan. Zij hoopt binnenkort in rustiger vaarwater te verkeren zodat zij zich 100% kan focussen op haar studie. Zij hoopt dan ook de kans te krijgen om haar achterstand in te halen en om aldus opnieuw te kunnen inschrijven voor het eerste jaar mondzorg.

In haar *antwoordnota* verduidelijkt verwerende partij vooreerst dat voor de start van de opleiding een instroomgesprek gebeurt aan de hand van de LUCI-test. Deze test wordt gehanteerd omdat dit een gevalideerde test is die vooral bij lage resultaten een voorspellend karakter heeft naar de slaagkansen in het hoger onderwijs. De interne beroepsinstantie heeft vastgesteld dat verzoekster bij de instroom 16% behaalde op de LUCI-test, waarna haar werd aangeraden niet te starten met de opleiding. Verwerende partij verduidelijkt dat dit louter een vaststelling betreft. Het is geenszins de reden waarom verzoekster werd geweigerd om zich opnieuw in te schrijven.

De reden waarom verzoekster werd geweigerd vloeit immers rechtstreeks voort uit artikel 85 van het studiecontract 2018-2019. Volgens verwerende partij komt de interne beroepsinstantie haar motiveringsverplichting in dit geval reeds na door het louter verwijzen naar het niet-volbrengen van de bindende voorwaarde. Verwerende partij merkt op dat verzoekster na de eerste examenperiode van vorig academiejaar een studierendement van 20% heeft behaald, meer bepaald 3 van 24 studiepunten. Zij was ook ongewettigd afwezig voor één examen. Na de eerste examenperiode vond op 14 februari 2019 een studievoortgangsgesprek plaats, waar de gevolgen van het al dan niet behalen van een studierendement van 20% werden uitgelegd. Verwerende partij stelt vast dat verzoekster na alle examenperiodes van het lopende academiejaar nog steeds minder dan 20% studierendement heeft behaald, waardoor zij zich in het volgende academiejaar niet kan inschrijven in dezelfde opleiding. Deze weigering van inschrijving werd aan verzoekster kenbaar gemaakt via het rapport en geldt voor twee academiejaren.

Waar verzoekster aanhaalt het jammer te vinden dat de interne beroepsinstantie niet heeft gereageerd op haar omstandigheden, wijst verwerende partij erop dat dit wel degelijk gebeurd is. Zij stipt aan dat verzoekster het recht heeft om bijzondere omstandigheden in te roepen, maar de interne beroepsinstantie heeft vastgesteld dat deze omstandigheden *in casu* niet opwegen tegen de bindende voorwaarden van het studiecontract die verzoekster reeds heeft gekregen.

Vervolgens verduidelijkt verwerende partij dat de interne beroepsinstantie inderdaad heeft vastgesteld dat verzoekster zich heeft uitgeschreven voor alle opleidingsonderdelen in het academiejaar 2017-2018 en dat zij hierdoor geen examens heeft afgelegd. Volgens verwerende partij gaf de interne beroepsinstantie echter geenszins aan dat dit de reden zou vormen voor de huidige weigeringsbeslissing tot herinschrijving. De interne beroepsinstantie heeft louter vastgesteld dat verzoekster zich toen volledig heeft uitgeschreven om redenen die zij zelf aangeeft: verre afstand naar de hogeschool en het overlijden van een grootouder. Verwerende partij benadrukt dat dit geen grond tot weigering vormt, maar de interne beroepsinstantie merkt wel op dat verzoekster reeds sinds de aanvang van haar studies met moeilijkheden kampte om de opleiding vlot te doorlopen.

Verder merkt verwerende partij op dat de weigering tot herinschrijving *in casu* het gevolg is van een bindende voorwaarde die in het kader van de studievoortgangsbewaking werd opgelegd en die niet werd nageleefd door verzoekster. De vaststelling dat verzoekster niet heeft voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarden is volgens verwerende partij al een voldoende motivering van de weigeringsbeslissing. Zij stelt dat verzoekster het recht heeft om uitzonderlijke omstandigheden in te roepen. De interne beroepsinstantie heeft ook rekening gehouden met deze omstandigheden, maar zij was van oordeel dat er geen afdoende bewijsstukken voorliggen in het dossier die een voldoende verklaring bieden voor de zwakke studieresultaten.

Verwerende partij kan in deze enkel maar vaststellen dat het intern beroep van verzoekster enkel gestaafd werd met een overlijdensbericht van haar schoonzus d.d. 3 september 2019. Ze merkt op dat de echtscheidingspapieren voor het eerst worden aangebracht in het verzoek bij de Raad. Het betreft aldus een nieuw stuk, waarmee de interne beroepsinstantie geen rekening heeft kunnen houden. Verwerende partij stipt ook aan dat er verder geen doktersattesten vorhanden zijn om deze uitzonderlijke omstandigheden te staven. Volgens haar kan niet worden bewezen dat de beperkte studievoortgang in causaal verband staat met deze familiale

omstandigheden. Verwerende partij merkt ook op dat verzoekster voor deze omstandigheden nooit bijkomende ondersteunende maatregelen heeft gevraagd, noch heeft zij een bijzonder statuut aangevraagd.

Waar verzoekster aanhaalt dat zij graag de opleiding wil verderzetten, aangezien zij reeds onkosten heeft gemaakt voor de opleiding, wil verwerende partij vooreerst opmerken dat er geen nieuwe bezwaren mogen worden ingeroepen in de procedure voor de Raad. Volgens haar kan de interne beroepsinstantie bovendien geen rekening houden met reeds gemaakte kosten.

Waar verzoekster ten slotte stelt dat zij hoopt dat haar situatie binnenkort verbetert, waardoor zij zich 100% kan focussen op haar studie, merkt verwerende partij op dat een situatie voorligt waarin verzoekster niet voldoet aan de bindende voorwaarden, waardoor zij niet opnieuw kan inschrijven. Als verzoekster niettemin vraagt om uitzonderlijk nog een nieuwe inschrijving te bekomen, moet ze de instelling ervan overtuigen dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat zij in de toekomst meer studievoortgang zal boeken. Volgens verwerende partij reikt verzoekster echter geen argumenten aan voor deze prospectieve beoordeling.

Beoordeling

Verzoekster vecht de studievoortgangsbeslissing aan als gevolg waarvan zij zich de komende twee academiejaren niet meer mag inschrijven in de opleiding ‘Bachelor in de mondzorg’ daar zij een studierendement van minder dan 20% heeft behaald.

Verzoekster wijst vooreerst op de LUCI-test. Voor zover de Raad uit het verzoekschrift kan afleiden wil verzoekster vooral opmerken dat de test een advies vormt voor de student, maar geen reden kan zijn tot weigering.

De Raad leest omtrent de betrokken test in de aangevochten beslissing de volgende toelichting van de opleiding:

“Voor de start van de opleiding gebeurt een instroomgesprek aan de hand van de LUCI-test. De Luci-test wordt gehanteerd omdat dit een gevalideerde test is die vooral bij lage resultaten een voorspellend karakter heeft naar de slaagkansen in hoger onderwijs.

De [studente] behaalde een score van 16%. Indien de helft niet gehaald wordt op de LUCI-test krijgt de student een rood advies om de opleiding te starten, daarmee geven we het signaal dat hun slaagkansen laag zijn.”.

Daarnaast leest de Raad bij de beoordeling door de interne beroepsinstantie dat verzoekster bij de instroom 16% op de Luci-test heeft behaald en dat zij het advies kreeg om niet te starten met de opleiding. Hij stelt ook vast dat de weigering tot herinschrijving niet gebaseerd is op de resultaten van verzoekster op de LUCI-test. De interne beroepsinstantie overweegt immers dat verzoekster zich op grond van art. 85, §2 van het studiecontract niet opnieuw kan inschrijven voor het academiejaar 2019-2020, aangezien zij tijdens het academiejaar 2018-2019 een studierendement van minder dan 20% heeft behaald. Het bedoelde artikel 85, § 2 luidt als volgt:

“§2 Studenten met een diplomacontract met een studierendement van minder dan 20%

De student die een studierendement van minder dan 20% haalt, wordt hiervan via het rapport duidelijk op de hoogte gebracht. We zetten sterk in op begeleiding en heroriëntering. De student die, na alle examenperiodes van het lopende academiejaar, nog steeds minder dan 20% studierendement behaalt, zal zich het volgende academiejaar niet meer kunnen inschrijven in dezelfde opleiding. Deze weigering van inschrijving geldt voor de duur van 2 opeenvolgende academiejaren.”.

Daarnaast wijst verzoekster op privéomstandigheden die haar tijdens het eerste academiejaar tegenslag hebben bezorgd. De Raad leest inderdaad in de interne beroepsbeslissing dat verzoekster reeds voor een tweede keer was ingeschreven voor de ‘Bachelor in de mondzorg’. In het academiejaar 2017-2018 schreef zij zich voor 60 studiepunten in. Vervolgens schreef zij zich uit wegens persoonlijke omstandigheden.

De elementen die verzoekster hierbij ter verklaring aangeeft in haar extern beroepsschrift betreffen naar het oordeel van de Raad evenwel niet zozeer de aangevochten beslissing, die is gebaseerd op het niet behalen van 20% studierendement tijdens het academiejaar 2018-2019.

In het academiejaar 2018-2019 schreef verzoekster zich opnieuw in. Zij nam 35 studiepunten op en behaalde, beide examenkansen in acht genomen, één credit (4 studiepunten, voor het opleidingsonderdeel “Beroep en communicatie”).

Wat dit academiejaar betreft verwijst verzoekster in haar extern beroepsschrift naar de ‘moeilijke’ echtscheiding van haar ouders. Zij spreekt van een proces van 6 à 7 maanden, waarbij zij haar ouders moest steunen en helpen met het papierwerk omwille van de taalbarrière. Zij verwijst, naast het werk en de tijd die dit vergde, ook naar de noodzaak veelvuldig naar

Nederland te reizen en naar de emotionaliteit. Tevens wijst verzoekster op de ziekte en het overlijden van haar schoonzus, die op 3 september 2019 is overleden.

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie niet aan deze omstandigheden voorbij is gegaan, maar deze heeft betrokken in de voor de Raad aangevochten beslissing.

Hij leest meer bepaald volgende overweging in de aangevochten beslissing:

“Verzoekster vraag een uitzondering om privéomstandigheden (...). Ouders zijn gescheiden in augustus, schoonzus is ondertussen in september overleden. Verzoekster heeft voor deze omstandigheden evenwel nooit bijkomende ondersteunende maatregelen gevraagd, noch heeft zij een bijzonder statuut aangevraagd. Bovendien zijn er geen afdoende bewijsstukken in het dossier die een voldoende verklaring bieden voor de zwakke studieresultaten. Een overlijdensbericht maakt het verband met de beperkte studievoortgang bijvoorbeeld onvoldoende duidelijk. (...)”.

Naar het oordeel van de Raad is deze afweging die verwerende partij *in casu* heeft gemaakt, met name dat de argumentatie van verzoekster niet van die aard is om haar toch toe te laten zich opnieuw in te schrijven, niet onredelijk.

Hoewel verzoekster in haar extern beroepsschrift de hoop uitdrukt binnenkort in rustiger vaarwater te komen, aangeeft met volle overtuiging te hebben gespaard voor haar studie en er reeds onkosten voor te hebben gemaakt, beweert gepassioneerd te zijn voor haar studie en de kans wil krijgen om de studieachterstand in te halen, moet de Raad vaststellen dat verzoekster geen overtuigende elementen aanvoert waaruit in redelijkheid kan worden afgeleid dat er een ernstige kans bestaat op een merkelijk hoger studierendement dat verzoekster zou toelaten binnen een aanvaardbare tijdspanne haar bacheloropleiding met vrucht af te ronden. In die context kan de Raad niet beslissen dat de beslissing van de interne beroepsinstantie van verwerende partij onrechtmatig of onredelijk is en om die reden(en) vernietigd moet worden.

Het beroep is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 25 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.443 van 25 november 2019 in de zaak 2019/673

In zake: xxx

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 21 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 1 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en mevrouw Anneleen De Meu, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2015-2016 ingeschreven in het schakelprogramma voor de opleiding ‘Master of Science in de bedrijfskunde’. Sinds het academiejaar 2016-2017 is verzoekster tevens ingeschreven voor deze masteropleiding. Op het einde van het academiejaar 2017-2018 werden aan verzoekster bindende voorwaarden opgelegd voor het schakelprogramma. Aangezien verzoekster niet heeft voldaan aan deze bindende voorwaarden, werd haar de herinschrijving geweigerd.

Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2019 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 1 oktober 2019 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat aan de studente een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd in toepassing van art. 88, §1 van het OER, nu zij niet voldaan aan de bindende voorwaarden die haar op het einde van het vorige academiejaar werden opgelegd binnen het schakelprogramma, en dewelke zij niet heeft aangevochten. De studente heeft immers niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit verworven en is evenmin geslaagd voor elk opleidingsonderdeel dat zij al tweemaal heeft opgenomen zonder een credit te hebben behaald, zoals voorgeschreven door de bindende voorwaarden. De weigering tot herinschrijving is dan ook het aangekondigde gevolg van het niet voldoen aan de bindende voorwaarden.

De interne beroepsinstantie onderzoekt vooreerst of de studente een overmachtssituatie aantoont die rechtvaardigt waarom zij tijdens het academiejaar 2018-2019 niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden. De studente verwijst in haar verzoekschrift naar twee moeilijke jaren die ze achter de rug heeft omdat ze zou trouwen, het nieuws in januari dat haar oma kanker heeft, het uitvallen van haar rechtstreekse back-up collega in januari voor acht maanden en de gevolgen op het werk, de combinatie met haar weekendwerk als kinder animator, en de mentale moeheid.

De interne beroepsinstantie stelt evenwel vast dat de studente geen enkel stuk ter staving van haar beweringen voegt aan het verzoekschrift. Bovendien was het de eigen keuze van de studente om in de voorgehouden moeilijke omstandigheden en niettegenstaande de voorgehouden combinatie met werk en weekendwerk en niettegenstaande de afstand tussen Brussel en Hasselt/Genk, haar studies verder te zetten en opleidingsonderdelen op te nemen, zeker na de manifester trage studievoortgang.

Daarnaast stelt de interne beroepsinstantie ook vast dat de studente zich voor het eerst in het academiejaar 2015-2016 heeft ingeschreven in het schakelprogramma, en voor 30 van de 45 opgenomen studiepunten een credit heeft behaald. Tijdens het academiejaar 2016-2017 heeft

de studente evenwel geen enkele credit behaald voor het schakelprogramma (0 op 15 studiepunten = 0%), zodat haar bindende voorwaarden werden opgelegd. De studente bleef bovendien ook afwezig tijdens het examen in eerste en tweede zittijd voor het opleidingsonderdeel “Onderzoekspaper voor bedrijfskunde”, een opleidingsonderdeel dat ze nochtans voor het tweede jaar had opgenomen en waarvoor ze ook in het academiejaar 2015-2016 tweemaal afwezig was gebleven. Tijdens het academiejaar 2016-2017 was de studente ook ingeschreven voor de masteropleiding, waar zij slaagde voor 6 van de 12 opgenomen studiepunten (= 50%), zodat haar bindende voorwaarden werden opgelegd. De studente bleef bovendien afwezig tijdens het examen in eerste en tweede zittijd voor het opleidingsonderdeel “Management en strategie”.

Vervolgens heeft de studente tijdens het academiejaar 2017-2018 dezelfde drie opleidingsonderdelen in het schakelprogramma als het vorige academiejaar opgenomen. Ze heeft een credit behaald voor twee opleidingsonderdelen, maar zij bleef opnieuw tijdens de eerste en tweede zittijd afwezig voor het opleidingsonderdeel “Onderzoekspaper voor bedrijfskunde”. Aan de studente werden dan ook bindende voorwaarden opgelegd, die zij niet heeft aangevochten. De interne beroepsinstantie merkt op dat de studente kennelijk voorrang heeft gegeven aan haar mastervakken, waarbij zij op het einde van het academiejaar 2017-2018 een credit heeft behaald voor de twee opgenomen opleidingsonderdelen. Tijdens het academiejaar 2018-2019 heeft de studente dan voor de vierde maal de “Onderzoekspaper voor bedrijfskunde” opgenomen, maar zij is wederom afwezig gebleven voor beide examenkansen. Na acht examenkansen heeft de studente zodoende nog steeds geen credit behaald voor dit opleidingsonderdeel. Meer nog, ze heeft geen enkele van de acht examenkansen benut. De interne beroepsinstantie stipt aan dat de studente ook binnen de masteropleiding voor twee opleidingsonderdelen afwezig is gebleven tijdens de eerste en tweede zittijd. Ze slaagde wel voor één opleidingsonderdeel en ze behaalde aldus een credit voor 6 van de 24 opgenomen studiepunten (= 25%).

De interne beroepsinstantie benadrukt dat de studente na vier academiejaren binnen het schakelprogramma – dat bestaat uit slechts 51 studiepunten (en waarbij de studente voor 6 studiepunten een vrijstelling heeft gekregen) – nog steeds niet voor alle opleidingsonderdelen een credit heeft behaald, en zij voor de onderzoekspaper maar liefst acht examenkansen onbenut heeft gelaten. De studente heeft binnen de masteropleiding ook nog maar 24 studiepunten behaald over drie academiejaren, waarbij zij huidig academiejaar maar 25% studierendement

heeft behaald. Volgens de interne beroepsinstantie heeft de studente ontegensprekelijk nog een lange weg af te leggen alvorens zij haar getuigschrift voor het schakelprogramma en haar masterdiploma zou kunnen behalen.

Verder stelt de interne beroepsinstantie dat de studente in haar verzoekschrift ook geen enkel element aanbrengt dat haar kan overtuigen dat het volgend academiejaar beter zal gaan met de studievoortgang. De loutere bewering dat zij vanaf september een back-up heeft die zij moet opleiden, een bewering die niet gestaafd wordt door stukken, overtuigt niet. Louter met goede intenties toont de studente niet aan dat zij na vier academiejaren nu wel prioriteit zal kunnen geven aan haar studies. Evenmin toont zij dit aan door te verwijzen naar haar studieduur voor een professionele bachelor eerder.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat de studente niet duidt op welke wijze zij, mocht zij hiertoe de kans krijgen, volgend academiejaar wel zou kunnen slagen voor de “Onderzoekspaper”, waarvoor zij al acht examenkansen onbenut heeft gelaten, laat staan hoe zij de combinatie met de resterende opleidingsonderdelen van de masteropleiding, waaronder ook de masterproef, ziet, terwijl zij haar studies nog steeds zal moeten kunnen combineren met haar werk en weekendwerk, en de afstand naar Brussel zal moeten afleggen, enz.

De interne beroepsinstantie besluit dat de studente geen overmacht aantooft die haar verhinderd heeft om aan de bindende voorwaarden te voldoen, noch concrete en overtuigende elementen aanbrengt die aannemelijk maken dat het in het volgende academiejaar beter zal gaan met de studente haar studievoortgang. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de beslissing van de examencommissie tot weigering tot inschrijving voor het schakelprogramma onredelijk zou zijn. Aangezien de studente, zonder gecombineerde inschrijving in het schakelprogramma, ook niet langer voldoet aan de toelatingsvoorwaarden voor de masteropleiding kan zij aldus ook niet verder studeren in de masteropleiding. De interne beroepsinstantie stipt ten slotte aan dat het gegeven dat credits onbeperkt geldig blijven aan het voorgaande geen afbreuk kan doen.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 14 oktober 2019 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2019 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroeft op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster erkent vooreerst dat ze haar bindende voorwaarden die haar werden opgelegd binnen het schakelprogramma niet is nagekomen. Ze verduidelijkt dat het opleidingsonderdeel van het schakelprogramma uit twee delen bestaat, meer bepaald uit een theoretisch gedeelte, waarvoor in januari examen moet worden afgelegd, enerzijds en uit de paper met hoorcolleges anderzijds. Verzoekster benadrukt dat ze voor het eerste deel reeds geslaagd is, maar dat ze bindende voorwaarden had voor het tweede deel.

Vervolgens merkt verzoekster op dat ze twee moeilijke jaren achter de rug heeft. Het eerste jaar zou ze trouwen met iemand waar verzoekster bijna negen jaar samen mee was. Ze had een uitnodiging en een overeenkomst met de trouwzaal, maar omdat zulke dingen zeer persoonlijk zijn, wou ze dit niet als bewijs meegeven. Verzoekster komt nu terug op deze beslissing en ze vindt zich genoodzaakt haar uiterst persoonlijke en privédaken te delen. Verzoekster schaamt zich om bepaalde dingen te delen, maar omdat de beslissing volgens haar volledig rationeel is genomen, vindt ze dat moet worden ingezien dat mentale, emotionele problemen zeer ernstig kunnen zijn. Verzoekster wijst erop dat ze nog maar drie vakken, een paper en een thesis moet afleggen.

Verzoekster verduidelijkt verder dat ze uit elkaar zijn gegaan, maar dat ze niet graag opgeeft. Ze wou de relatie nog een kans geven en daarom is ze enkele maanden geleden opnieuw begonnen. Omdat ze weer mentaal onderdrukt werd, heeft ze de relatie echter onmiddellijk stopgezet om de schade die ze toen heeft opgelopen niet opnieuw mee te maken. Met veel

schaamte deelt verzoekster enkele gesprekken hiervan als bewijs dat ze hier zwaar onder geleden heeft. In haar eerste brief heeft verzoekster hier niets over vermeld omdat ze zich hier echt over schaamt.

Daarnaast stelt verzoekster dat haar oma haar beste vriendin is. Ze deelt leed en liefde met haar. Toen de eerste keer kanker bij haar oma werd vastgesteld, is verzoekster maanden bij haar thuis gebleven. Verzoekster begrijpt dat sommige mensen hun oma, moeder of vader maar één keer per week, of meer zelfs, één keer per maand zien en niet kunnen begrijpen dat ze zelf zo een hechte band kan hebben met haar familie, met haar oma. Verzoekster wil niet arrogant overkomen, maar dit is wel de dagelijkse realiteit. Ze merkt op dat ze het nieuws heeft vernomen toen ze in de bib aan het studeren was voor algemeen boekhouden. Ze is niet naar het examen gegaan en ze heeft haar tijd dagelijks doorgebracht met haar oma. Verzoekster is naar de behandelende arts van haar oma gegaan om een attest te vragen van de vaststelling. Volgens haar was hij hier eerst absoluut tegen omdat niemand anders dan een arts er zaken mee heeft dat haar oma opnieuw kanker heeft. Nadat verzoekster hem de situatie heeft uitgelegd, heeft hij wel met veel tegenzin een ‘bewijsstuk’ opgemaakt. Verzoekster vindt wel dat ze hiermee haar oma haar privé aan het schenden is. Ze benadrukt dat ze voor alle foto’s en de brief toestemming aan haar heeft gevraagd.

Wat het uitvallen van haar back-up betreft, stipt verzoekster aan dat zij niets kwijt kan over de persoonlijke redenen waarom haar back-up is uitgevallen. Zij heeft hiervoor geen toestemming gekregen van haar leidinggevende. Verzoekster verduidelijkt dat zij en haar back-up de enigen zijn in het kantoor die werken voor een senior relatiebeheerder. De portefeuilles van deze relatiebeheerders zijn zwaarder dan de anderen in het kantoor. De toenmalige back-up van verzoekster heeft haar ziekteverlof driemaal verlengd en is uiteindelijk teruggekomen om een andere job uit te oefenen voor het kantoor. Verzoekster stipt aan dat haar huidige back-up een collega is die hiervoor kredieten heeft gedaan in het kantoor. Hierdoor kende ze de systemen al en moest ze enkel worden opgeleid voor de job zelf. Verzoekster voegt een opleidingsplan toe als bijlage. Ze verduidelijkt dat zij haar deel in de eerste week van oktober volledig heeft afgerekend. De rest van de opleiding is on-the-job, omdat zij klanteninfo, hulp op maat aanbieden. Verzoekster stelt ook dat zij rond maart-april een gesprek heeft aangevraagd bij haar leidinggevende. De druk op het werk was extreem groot voor deze twee portefeuilles. Verzoekster vraagt zich af hoe ze hiervan het bewijs kan leveren. Ze kreeg dagelijks 30-40 mails te verwerken. Verzoekster sleepte zich naar haar werk en ze wou ook daar niet opgeven,

hoewel dagelijks de tranen in haar ogen stonden van de stress. Begin juli heeft verzoekster nog een gesprek aangevraagd naar aanleiding van een zware hyperventilatieaanval die ze op de parking van het werk heeft gekregen. Zij heeft dan midden juli twee dagen verlof genomen om te rusten. Verzoekster benadrukt dat ze verlof heeft ingezet en dat ze niet ziek is thuis gebleven. Ze stelt ook nog dat er op het werk met paren gewerkt wordt. Als er twee personen, back-ups van elkaar, niet aanwezig zijn op het werk, worden bijgevolg de mails niet behandeld, tenzij de klant zijn e-mail doorstuurt naar de algemene mailbox. Verzoekster wijst erop dat ze niet ziek is thuis gebleven, hoewel haar huisarts haar in maart-april al aanraadde om thuis te blijven omdat ze mentaal en fysiek ver over haar grenzen was gegaan.

Verder stipt verzoekster aan dat ze in het weekend kinderanimatie doet. Ze doet dit omdat ze het echt graag doet. Verzoekster stelt dat ze in de weekenden eigenlijk had moeten rusten, maar ze was maanden ervoor al gevraagd om kinderanimatie te doen. Ze wou de kinderen dan ook niet ongelukkig maken door te zeggen dat de clown niet zou komen.

Verzoekster beseft dat het haar eigen keuze is om onder deze omstandigheden haar studie verder te zetten. Ze merkt wel op dat je in de maand september inschrijft voor de studie en dat een student geen zicht heeft op wat het leven de komende maanden zal brengen. Verzoekster beseft ook dat de afstand haar eigen keuze is. Volgens haar appreciëren de professoren wel dat ze na een lange werkdag nog 1,5 uur rijdt om naar de les te gaan. Verzoekster vraagt zich af waarom verwerende partij dit bij het maken van haar beslissing niet kon appreciëren.

Wat haar studievoortgang betreft, stelt verzoekster dat ze, net zoals de meeste studenten, de vakken heeft opgenomen waarvan ze dacht deze te kunnen afleggen, eventueel tijdens de tweede zittijd. Verzoekster erkent dat ze, als werkstudent, een trage studievoortgang heeft. Ze merkt evenwel op dat ze ook een trage studievoortgang zou hebben als ze zich voor de meeste vakken niet had ingeschreven en jaarlijks minder dan vijf vakken zou opnemen. Volgens haar moet gekeken worden naar het aantal vakken dat ze nog moet afleggen. Als ze nog de helft van haar vakken zou moeten opnemen, zou ze de beslissing kunnen aanvaarden. Het gaat echter nog maar om drie vakken van de masteropleiding. Voor haar schakelprogramma heeft ze alle vakken afgellegd, behoudens de paper.

Verzoekster wijst erop dat haar schakelprogramma bestaat uit negen vakken. Daarvan moet ze één vak nog afleggen, voor drie vakken heeft ze een score van 10/20 behaald en voor de vijf

overige vakken heeft ze hogere scores dan 10/20 behaald. Ze benadrukt dat ze deze resultaten heeft kunnen behalen, terwijl ze al jaren zes, soms zeven dagen per week aan het werken was.

Wat haar masteropleiding betreft, merkt verzoekster op dat ze nog drie vakken moet afleggen, dat ze voor één vak een score van 10/20 heeft behaald en dat ze voor drie vakken hogere scores dan 10/20 heeft behaald. Verzoekster verduidelijkt dat ze pas verlof heeft kunnen nemen vanaf vrijdag 16 augustus omdat er een onderbezetting was in het kantoor omwille van de vakantieperiode. Ze heeft de keuze gemaakt om tijdens de tweede zittijd één vak af te leggen omdat ze geen drie vakken zou kunnen studeren tijdens één weekend. Voor dit vak heeft ze een score van 16/20 behaald.

Verzoekster stelt ook dat ze zich altijd voor de onderzoekspaper heeft ingeschreven, wat ze beter niet had gedaan. Ze wou de paper ook elk jaar maken. Volgens haar begint in februari, maart het papergedeelte. Ze heeft zich er echter niet aan kunnen zetten om haar onderzoek te doen. Verzoekster erkent dat ze acht kansen heeft gehad, die ze onbenut heeft gelaten. Ze heeft het echter heel moeilijk gehad. Verzoekster stipt aan dat het schrijven van een paper niet hetzelfde is als studeren voor een vak. Ze was zo uitgeput en ze zat zo diep dat ze zich er niet aan kon zetten om wekelijks onderzoek te doen. Verzoekster merkt op dat ze dit academiejaar met professor [T.] had afgesproken dat ze haar paper zou schrijven in het eerste semester, samen met vak “Algemeen boekhouden”. Daarna zou ze, tijdens het tweede semester, de puntjes op de i zetten en zich kunnen concentreren op HRM en Financieel a.

Verzoekster merkt op dat ze zich ondertussen, na de beslissing, heeft proberen in te schrijven aan de UHasselt en de KU Leuven. Omdat de deadline verstreken is, kan ze echter nergens meer terecht. Bovendien gelden haar vrijstellingen niet voor de meeste vakken. Verzoekster zou aan de VUB nog maar vakken moeten afleggen die ze op één hand kan tellen. Als ze zich nu nog ergens anders inschrijft (wat niet wordt toegelaten omdat de deadline verstreken is), moet ze nog meer vakken afleggen en moet ze bovendien wachten tot februari om dit nog maar te gaan bespreken.

Verzoekster wijst er ten slotte op dat haar back-up is ingewerkt, haar portefeuille enkel nog uit haar eigen senior relatiebeheerde bestaat, haar oma nog leeft, haar moed er nog steeds is en ze haar diploma nodig heeft om hogerop te geraken op haar werk. Verzoekster wil haar diploma echt behalen en ze merkt nog op dat ze haar animatie ook heeft verminderd. Verzoekster stipt

aan dat ze niet weet waar ze over drie jaar zal staan, zodat ze nu de kans wil krijgen om de vakken af te leggen en te slagen en ze volgend academiejaar enkel nog haar thesis moet doen.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij vooreerst dat de Raad enkel optreedt als annulatierechter en hierbij enkel bevoegd is om de wettigheid van de bestreden beslissing te toetsen en de beslissing desgevallend te vernietigen. Derhalve mag de Raad niet tot een feitelijk heronderzoek van de zaak overgaan. Het komt aldus aan de verzoekende partij toe om in het verzoekschrift aan te tonen dat de interne beroepsinstantie op kennelijk onredelijke wijze tot haar beslissing is gekomen, of met miskenning van de stukken van het dossier waarover de interne beroepsinstantie beschikte bij het nemen van haar beslissing. Volgens verwerende partij slaagt verzoekster hier niet in.

Verwerende partij stipt aan dat verzoekster in haar intern beroep de weigering tot herinschrijving voor het schakelprogramma heeft aangevochten. Zij stelt dat het vaststaande rechtspraak van de Raad is dat ‘het bindend karakter tot gevolg heeft dat het niet voldoen aan deze voorwaarde in principe *in se* een weigering van inschrijving het academiejaar nadien kan verantwoorden, tenzij er uitzonderlijke omstandigheden worden ingeroepen die kunnen verantwoorden waarom de student het afgelopen academiejaar niet aan deze bindende voorwaarde heeft kunnen voldoen.’.

Verwerende partij merkt op dat het hierbij aan de student toekomt om minstens in het kader van het intern beroep buitengewone omstandigheden in te roepen op een onderbouwde manier. *In casu* heeft de interne beroepsinstantie vastgesteld dat verzoekster binnen het schakelprogramma niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit had verworven en evenmin geslaagd was voor elk opleidingsonderdeel dat zij al tweemaal had opgenomen zonder een credit te hebben behaald, zoals voorgescreven door de bindende voorwaarden. De weigering tot herinschrijving voor het schakelprogramma is dan ook het aangekondigde gevolg van het niet voldoen aan de bindende voorwaarden. Verzoekster erkent dit ook in haar verzoekschrift.

Verwerende partij stipt aan dat de interne beroepsinstantie verder onderzocht of verzoekster een overmachtssituatie aantoont die rechtvaardigt waarom zij tijdens het academiejaar 2018-2019 niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden. Dienomtrent stelde de interne beroepsinstantie vast dat verzoekster wel allerlei elementen heeft ingeroepen, maar dat zij geen enkel stuk ter staving van haar beweringen heeft gevoegd aan het verzoekschrift.

Volgens verwerende partij kan verzoekster dit niet rechtzetten in het extern beroep. Bij de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing kan, in het licht van de marginale toetsing door de Raad, immers geen rekening worden gehouden met de stukken die verzoekster voor het eerst aan haar extern beroep voegt en die zij niet bij het intern beroep had gevoegd.

Verwerende partij merkt op dat de door verzoekster aangehaalde redenen van privacy hieraan geen afbreuk kunnen doen. Zij wijst er nog op dat het voor zich spreekt dat de stukken die door een student bij een intern beroep gevoegd worden, enkel en alleen in het kader van de beroepsprocedure worden behandeld. Het kwam evenwel aan verzoekster toe om haar beweringen geuit in haar intern beroepsschrift, te staven met stukken. Hiertoe moest verzoekster geenszins de privacy van andere personen schenden. Verwerende partij vraagt dan ook dat de Raad deze stukken gevoegd bij het extern beroep, weert uit het debat.

Verwerende partij benadrukt vervolgens dat de Raad niet tot een feitelijk heronderzoek van de zaak kan overgaan. Waarverzoekster hierop lijkt aan te sturen, door de verschillende elementen nogmaals aan te voeren en verder uit te diepen, en zelfs uit te breiden met nieuwe argumenten, zo onder meer inzake de relatie of haar werksituatie, kan hierop dan ook niet worden ingegaan. Verwerende partij stelt ook vast dat verzoekster in haar verzoekschrift erkent dat de interne beroepsinstantie terecht heeft gesteld dat het ‘bovendien de eigen keuze van de studente was om in de voorgehouden moeilijke omstandigheden en niettegenstaande de voorgehouden combinatie met werk en weekendwerk en niettegenstaande de afstand tussen Brussel en Hasselt/Genk, haar studies verder te zetten en opleidingsonderdelen op te nemen, zeker na de manifeste trage studievoortgang’. Volgens verwerende partij weerlegt verzoekster evenmin de verschillende elementen die de interne beroepsinstantie heeft aangehaald inzake haar trage studievoortgang over de voorbije academiejaren. Verzoekster laat deze motieven integendeel grotendeels onbesproken.

Verwerende partij merkt op dat verzoekster in haar verzoekschrift wel verwijst naar haar statuut als werkstudent. Ze houdt vaag voor dat ‘andere studenten gewoon vakken opnemen en dan wel zien of ze slagen of niet’ en ze ‘van haar schakel alles heeft afgelegd buiten de paper’, maar volgens verwerende partij weerlegt verzoekster met deze beweringen het voormelde geenszins. Verwerende partij verwijst in het bijzonder naar de motieven inzake de trage en soms zelfs ontbrekende studievoortgang binnen het schakelprogramma, bestaande uit 51 studiepunten, waarbij verzoekster was vrijgesteld voor 6 studiepunten. Tijdens het eerste academiejaar van

inschrijving binnen het schakelprogramma heeft zij 30 van de 45 opgenomen studiepunten behaald. Tijdens het tweede academiejaar van inschrijving binnen het schakelprogramma heeft zij 0 van de 15 opgenomen studiepunten (ingezet voor drie opleidingsonderdelen die ze voor het tweede jaar opnam) behaald, waarna bindende voorwaarden werden opgelegd. Tijdens het derde academiejaar van inschrijving binnen het schakelprogramma heeft zij 9 van de 15 opgenomen studiepunten behaald, maar hiermee had zij niet voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarden. Niettemin werd aan verzoekster nog een kans gegeven en werd zij toegelaten om te herinschrijven, onder bindende voorwaarden. Tijdens het vierde academiejaar van inschrijving binnen het schakelprogramma heeft verzoekster voor de vierde maal het opleidingsonderdeel “Onderzoekspaper voor bedrijfskunde” opgenomen, maar net als de voorbije drie academiejaren heeft zij geen van de twee examenkansen benut. Haar studierendement binnen het schakelprogramma was dan ook 0% en daarmee heeft ze dan ook niet voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarden.

Verwerende partij wijst erop dat de verwijzing naar de studievoortgang binnen de masteropleiding ook geen afbreuk kan doen aan het voormelde. Zo blijkt niet alleen dat verzoekster bijvoorbeeld tijdens de tweede zittijd van het academiejaar 2017-2018 en vooral tijdens het academiejaar 2018-2019 voorrang heeft gegeven aan de masteropleiding, maar volgens verwerende partij verliest verzoekster daarbij ook uit het oog dat ze naast de drie opleidingsonderdelen waarvoor ze geen credit heeft verworven tijdens het academiejaar 2018-2019 ook nog de masterproef moet opnemen, terwijl ze al acht examenkansen voor de onderzoekspaper, waarvan het tweede deel bestaat uit het schrijven van een ‘voorbereidende paper’ met betrekking tot de masterproef, onbenut heeft gelaten. Verwerende partij stelt wel vast dat verzoekster verderop in haar verzoekschrift erkent dat zij ook de masterproef nog moet opnemen.

Waar verzoekster in haar extern beroep voor het eerst voorhoudt dat ze zich beter niet jaarlijks had ingeschreven voor de onderzoekspaper en ze al afspraken heeft gemaakt met prof. [T.], werpt verwerende partij op dat dit een nieuwe bewering betreft die verzoekster voorheen niet heeft aangehaald en waarmee ze voormalde vaststellingen geenszins weerlegt.

Geheel ten overvloede benadrukt verwerende partij ten slotte dat de interne beroepsinstantie verzoekster, die verwees naar haar goede intenties voor de toekomst, erop heeft gewezen dat zij geen concrete overtuigende elementen heeft aangebracht die toelaten te besluiten dat zij

volgend academiejaar wel voldoende studievoortgang kan bekomen. Volgens verwerende partij weerlegt verzoekster ook deze motieven niet, door voor te houden dat zij gemotiveerd is. Verwerende partij wijst er nog op dat geen rekening kan worden gehouden met de nieuwe – grotendeels ongestaafde – elementen die verzoekster dienomtrent pas voor het eerst aanhaalt in het extern beroep, waaronder een verwijzing naar afspraken met prof. [T.] en de bewering dat zij haar animatie heeft verminderd.

Dat verzoekster zich niet meer kon inschrijven aan KU Leuven of UHasselt, nu haar verzoek tot laattijdige inschrijving niet werd aanvaard, kan volgens verwerende partij op zich geen invloed hebben op de rechtmatigheid van de bestreden beslissing, nog los van de opmerking dat het verzoekster vrij stond om zich veiligheidshalve reeds eerder (binnen de gewone deadlines) in te schrijven aan een andere instelling. Volgens verwerende partij gaat verzoekster ook op de overige motieven van de bestreden beslissing niet in, laat staan dat zij deze weerlegt.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat verzoekster sinds het academiejaar 2015-2016 is ingeschreven in het schakelprogramma voor de opleiding ‘Master of Science in de bedrijfskunde’. Sinds het academiejaar 2016-2017 volgt zij ook deze masteropleiding. Op het einde van het academiejaar 2017-2018 werden aan verzoekster bindende voorwaarden opgelegd. Zij voldeed niet aan de opgelegde bindende voorwaarden en daarom werd een nieuwe inschrijving geweigerd. De weigering is uitgesproken door de examencommissie op 12 september 2019 en bevestigd door de interne beroepscommissie op 1 oktober 2019.

De Raad stelt vast dat de bepaling waarop de weigeringsbeslissing is gebaseerd, met name artikel 88, §1 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij, als volgt luidt:

“§1. Aan een student ingeschreven onder diplomacontract die niet voor 60% van de opgenomen ECTS-credits credits heeft behaald, wordt bij de eerstvolgende herinschrijving voor dezelfde opleiding een bindende voorwaarde opgelegd. De student kan tevens onder verplichte studiebegeleiding geplaatst worden. De student dient bij een herinschrijving via diplomacontract voor dezelfde opleiding voor 75% van de opgenomen ECTS-credits credits te verwerven en dient te slagen voor elk opleidingsonderdeel waarvoor hij reeds tweemaal was ingeschreven, maar nog geen creditbewijs behaalde. Wanneer de student niet aan deze bindende voorwaarde voldoet, wordt de eerstvolgende herinschrijving voor dezelfde opleiding,

evenals voor opleidingsonderdelen ervan geweigerd onder welk contracttype ook, behoudens uitzonderlijke omstandigheden. (...)".

Bij het toetsen van de vraag of verwerende partij op een onredelijke wijze elementen heeft veronachtzaamd die als buitengewone omstandigheden verklaren waarom verzoekster de haar opgelegde bindende voorwaarden niet heeft gerealiseerd, zodat een weigeringsbeslissing – ondanks het bindend karakter van de voorwaarden die zij niet heeft vervuld – niet kan worden verantwoord, stelt de Raad vast dat de interne beroepscommissie heeft onderzocht of verzoekster een overmachtssituatie aantoont die rechtvaardigt waarom zij niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden in het academiejaar 2018-2019.

De Raad leest het volgende in de beslissing van de interne beroepsinstantie: “*De studente verwijst in haar verzoekschrift naar twee moeilijke jaren die ze achter de rug heeft omdat ze zou trouwen, het nieuws in januari dat haar oma kanker heeft, het uitvallen van haar rechtstreekse back-up collega in januari voor 8 maanden en de gevolgen op het werk, de combinatie met haar weekendwerk als kinder animator, en de mentale moeheid.*”.

De interne beroepsinstantie moet evenwel vaststellen dat geen enkel stuk ter staving van deze beweringen wordt bijgebracht in het kader van de interne beroepsprocedure. Daarnaast overweegt de interne beroepsinstantie dat het de eigen keuze van verzoekster was om in de voorgehouden moeilijke omstandigheden en niettegenstaande de voorgehouden combinatie met werk en weekendwerk en niettegenstaande de afstand tussen Brussel en Hasselt/Genk, haar studies verder te zetten en opleidingsonderdelen op te nemen, zeker na de manifechte trage studievoortgang.

De Raad, die geen hervormingsbevoegdheid heeft, maar onderzoekt of de interne beroepsinstantie het verzoek – in het licht van alle dossierelementen waarover de interne beroepsinstantie beschikte – heeft beoordeeld binnen het toepasselijk regelgevend kader en of zij de elementen niet op een onredelijke wijze heeft afgewogen, kan hierbij geen rekening houden met stukken die verzoekster niet heeft bijgebracht in het intern beroep om de door haar ingeroepen omstandigheden hard te maken. De Raad ziet immers niet in wat haar heeft belet de betrokken elementen bij te brengen voorafgaand aan het extern beroep. Dat verzoekster de elementen als persoonlijk beschouwde en daarom heeft besloten deze niet bij te brengen in de interne beroepsprocedure, terwijl zij in het extern beroep wel beslist deze elementen bij te

brengen, betekent niet dat het niet bijbrengen ervan in het kader van de interne beroepsprocedure zou zijn verschoond. De stukken kunnen volgens de Raad dan ook niet op ontvankelijke wijze worden bijgebracht. Het zou daarenboven niet te rechtvaardigen zijn de interne beroepsinstantie te verwijten niet met elementen rekening te hebben gehouden, waarvan verzoeker niet de stukken bijbracht die deze elementen in redelijkheid hard dienden te maken. Ten overvloede wil de Raad nog toevoegen dat wat haar back-up betreft, niet pertinent is om welke reden deze is uitgevallen, doch wel het feit dat deze is uitgevallen, waaromtrent op de bewering na geen elementen zijn bijgebracht (op ontvankelijke wijze).

De Raad stelt vast dat verwerende partij bij haar afweging in het kader van de interne beroepsprocedure wijst op de keuze die verzoekster heeft gemaakt om in de door haar aangehaalde moeilijke omstandigheden en niettegenstaande de door haar voorgehouden combinatie met werk en weekendwerk en niettegenstaande de afstand tussen Brussel en Hasselt/Gent, haar studies verder te zetten en opleidingsonderdelen op te nemen, zeker na de manifeste trage studievoortgang.

Volgens de Raad wijst de interne beroepsinstantie hierbij op het feit dat de door verzoekster aangevoerde omstandigheden – door de keuzes die zij maakt in het licht van de context waarin zij beweert te moeten studeren – niet van die aard zijn dat verwerende partij hierin een reden ziet om – ondanks de vaststelling dat verzoekster de bindende voorwaarden niet naleeft – haar toch opnieuw te laten inschrijven. De keuzes die zij in de betrokken, volgens haar buitengewone, omstandigheden maakt, laten, naar het oordeel van de Raad, niet toe te besluiten dat de afweging van verwerende partij dat geen elementen aanwezig zijn die een in redelijkheid aanvaardbare studieprogressie met het oog op een binnen afzienbare termijn afstuderen aannemelijk maken, onredelijk is. De afweging van verwerende partij betekent, anders dan verzoekster aanvoert, niet dat verwerende partij voor de keuze op zich geen appreciatie heeft. Het betekent enkel dat het niet onredelijk is – in het licht van de gevolgen van de vaststelling dat verzoekster niet heeft voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarden en van de conclusie dat er geen sprake is van (met stukken gestaafde) buitengewone omstandigheden – verzoekster toe te laten zich opnieuw in te schrijven.

De Raad leest dat de interne beroepsinstantie een aantal vaststellingen heeft gedaan betreffende de trage studievoortgang van verzoekster. Verzoekster voert in haar extern beroepsschrift aan dat ze, net zoals de meeste studenten, vakken heeft opgenomen waarvan zij dacht deze te

kunnen afleggen. Zij wijst daarnaast op het feit dat zij werkstudent is, wat haar trage studievoortgang verklaart. Zij voert aan dat haar studievoortgang eveneens traag zou zijn indien zij zich voor een gering aantal vakken zou hebben ingeschreven. Daarnaast geeft zij aan dat zij nog maar een beperkt aantal vakken moet afleggen.

De Raad moet met verwerende partij vaststellen dat de aangehaalde argumenten de vaststelling van de interne beroepsinstantie betreffende haar studievoortgang, met name in het schakelprogramma, niet weerleggen. De argumenten hebben dan ook niet tot gevolg dat de Raad de afweging in de aangevochten beslissing als onredelijk aanmerkt.

Dat verzoekster in het schakelprogramma nog een naar haar oordeel beperkt aantal vakken moet opnemen en tegelijk reeds jaren aan het werk was, vormt geen betrouwbare indicatie voor een overtuigende toename van de studie-efficiëntie van verzoekster in het academiejaar 2019-2020.

De Raad overweegt op analoge wijze wat het masterprogramma betreft. Hij overweegt hierbij ook dat het feit dat verzoekster keuzes maakte voor de tweedekansexamenperiode van het academiejaar 2018-2019 en dat zij voor het opleidingsonderdeel waarvoor zij besliste om examen af te leggen een mooie score behaalde (16 op 20) evenmin tot een andere conclusie voert.

Verzoekster lijkt hierbij overigens te veronachtzamen dat, zoals verwerende partij aanstuift, zij kennelijk voorrang heeft gegeven aan het masterprogramma. Zij mag bovendien niet uit het oog verliezen dat een van de opleidingsonderdelen die zij in de master nog moet afleggen de “masterproef” is. Dit mag, temeer gezien het probleem dat de onderzoeksrapport uit het schakelprogramma voor haar lijkt te vormen, niet worden geminimaliseerd.

Hoewel verzoekster in het verzoekschrift verklaart waarom zij ondanks 8 examenkansen, die zij allemaal onbenut liet, niet slaagde voor de onderzoeksrapport, is dit *in casu* evenmin een reden om de beslissing van de interne beroepsinstantie te vernietigen. De Raad treft in de verklaring van de verzoekster immers geen indicatie aan van waarschijnlijk slagen voor dit opleidingsonderdeel tijdens het komende academiejaar.

Daarenboven haalt verzoekster de argumenten met betrekking tot het feit dat zij zich jaarlijks inschreef voor de onderzoeksrapport en dit beter niet had gedaan en met betrekking tot de

afspraken die zij met prof. [T.] heeft gemaakt voor het eerst in het verzoekschrift voor de Raad aan, zodat hiermee bij de beoordeling geen rekening kan worden gehouden. Niets belette haar namelijk deze argumenten in het kader van het intern beroep te ontwikkelen.

De Raad stipt ook nog aan dat het feit dat verzoekster zich niet meer kon inschrijven in een andere instelling wegens laattijdigheid van haar inschrijving en de vertraging die eruit kan voortvloeien, niet van aard is de afweging van het dossier en de redelijkheid van de beoordeling van verwerende partij aan te tasten.

Ten slotte leest de Raad dat de interne beroepsinstantie overweegt dat verzoekster geen elementen aantoon die het beroepsorgaan ervan kunnen overtuigen dat het bij een herinschrijving beter zou gaan, t.t.z. dat haar studierendement gunstig zou evolueren.

Deze overwegingen worden niet weerlegd door de motivatie die verzoekster aanvoert. Daarnaast wijst verzoekster op elementen die zij niet bijbracht in het intern beroep (bijvoorbeeld met betrekking tot haar (bij-)beroepsleven, afspraken met prof. [T.]), terwijl niets haar belette dit te doen. Dergelijke argumenten, ongeacht de vraag in hoeverre zij gestaafd zijn, kan de Raad niet op ontvankelijke wijze bij de beoordeling van de redelijkheid van de interne beroepsbeslissing betrekken.

Al het voorgaande in acht genomen oordeelt de Raad dat het beroep niet gegrond is.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 25 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs secretaris

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.444 van 25 november 2019 in de zaak 2019/674

In zake: Gijs VAN DEN BOSCH
Woonplaats kiezend te 8700 Tielt
Wielmakerstraat 3

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 21 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 10 september 2019 waarbij aan de verzoekende partij de herinschrijving werd geweigerd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 26 september 2019 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk en gegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, de heer Lander Van Den Bosch, die verschijnt voor de verzoekende partij, en mevrouw Anneleen De Meu, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de geneeskunde’. Daarbij is er een onderbreking tijdens de academiejaren 2012-

2013 tot 2014-2015, waarbij verzoeker tijdens één academiejaar wel was ingeschreven bij verwerende partij in de opleiding ‘Bachelor of Science in de biomedische wetenschappen’.

Op het einde van het academiejaar 2016-2017 werden aan verzoeker bindende voorwaarden opgelegd. Aangezien hij deze niet heeft behaald, werd hem de verdere inschrijving initieel geweigerd. Verzoeker werd later echter alsnog toegelaten zich opnieuw in te schrijven in deze opleiding in het academiejaar 2018-2019, waarbij bindende voorwaarden werden opgelegd. Aangezien verzoeker de opgelegde bindende voorwaarden niet heeft behaald, wordt hem de verdere inschrijving geweigerd.

Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2019 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 26 september 2019 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat aan de student een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd in toepassing van art. 88, §1 van het OER, nu hij niet voldaan aan de bindende voorwaarden die hem op het einde van het vorige academiejaar werden opgelegd en dewelke hij niet heeft aangevochten. De student heeft immers niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit verworven, zoals voorgeschreven door de bindende voorwaarden. De weigering tot herinschrijving is dan ook het aangekondigde gevolg van het niet voldoen aan de bindende voorwaarden.

De interne beroepsinstantie merkt vervolgens op dat de student in zijn verzoekschrift voorhoudt dat de bindende voorwaarden een materiële vergissing waren, aangezien hij in het academiejaar 2017-2018 in werkelijkheid voor 69,64% van de opgenomen studiepunten een credit heeft verworven en dat hij dus aan de 60%-norm heeft voldaan. De interne beroepsinstantie benadrukt dat de bindende voorwaarden die aan de student op het einde van het academiejaar 2017-2018 werden opgelegd definitief zijn geworden nu de student hiertegen geen beroep heeft ingediend. Zij verwijst hiervoor naar rechtspraak van de Raad. Volgens de interne beroepsinstantie missen de beschouwingen van de student bovendien feitelijke grondslag. De student verliest immers uit het oog dat hem reeds in het academiejaar 2016-2017 bindende voorwaarden werden opgelegd, waaraan hij niet heeft voldaan aan het einde van het academiejaar 2017-2018. De student heeft op het einde van het academiejaar 2017-2018 immers geen 75% studierendement

behaald. Waar een ‘inschrijving niet toegelaten’ aan de student kon worden opgelegd, werden evenwel ‘slechts’ bindende voorwaarden opgelegd. Volgens de interne beroepsinstantie is er dan ook geen sprake van een materiële vergissing, zoals de student ten onrechte poogt voor te houden.

De interne beroepsinstantie wijst erop dat de bindende voorwaarden niet door de student werden aangevochten. Zij hielden in dat de student het volgende academiejaar voor 75% van de opgenomen studiepunten een credit moest verwerven. Hieraan heeft hij echter niet voldaan.

Waar de student voorhoudt dat ziekte hem parten heeft gespeeld voor het examen van ‘Farmacologie: Klinische toepassingen’, merkt de interne beroepsinstantie op dat de student dit niet verder duidt, noch voegt hij enig stuk ter staving van zijn beweringen toe.

De interne beroepsinstantie leest ook dat de student het bijzonder jammer zou vinden dat hij door een tekort van 3,27% aan studiepunten zijn bacheloropleiding niet kan afwerken. Zij wijst erop dat de student voor 20 van de 28 opgenomen studiepunten een credit heeft behaald, oftewel 71,43%. De student heeft aldus niet voldaan aan de bindende voorwaarden. Dat hij dit bijzonder jammer vindt, kan hieraan echter geen afbreuk doen.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat de student met zijn beweringen in zijn verzoekschrift geen overmachtssituatie aantoont die rechtvaardigt waarom hij niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden.

Daarnaast stelt de interne beroepsinstantie wel vast dat de student – vooraleer zich in te schrijven aan de VUB – reeds van 2007-2011 ingeschreven was aan de UGent in de bacheloropleiding geneeskunde. Hij heeft zich daarna voor het academiejaar 2011-2012 ingeschreven aan de VUB in de bacheloropleiding geneeskunde, maar hij heeft op het einde van het academiejaar geen enkel credit behaald, zodat hem een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd. De student heeft zich niet ingeschreven aan de VUB in het academiejaar 2012-2013, maar tijdens het academiejaar 2013-2014 was hij ingeschreven in de bacheloropleiding biomedische wetenschappen. Hij heeft toen voor 23 van de 28 opgenomen studiepunten een credit behaald. De student heeft zich niet ingeschreven aan VUB in het academiejaar 2014-2015, maar hij heeft zich tijdens het academiejaar 2015-2016 opnieuw ingeschreven in de bacheloropleiding geneeskunde. Hij heeft toen voor 64 van de 80 opgenomen studiepunten een

credit behaald en hij bekwam voor 12 studiepunten een vrijstelling. Tijdens het academiejaar 2016-2017 heeft de student slechts voor 15 van de 60 studiepunten een credit behaald. Aan het einde van dit academiejaar werden bindende voorwaarden opgelegd aan verzoeker. Tijdens het academiejaar 2017-2018 heeft de student voor 39 van de 56 studiepunten een credit behaald. Er werden hem opnieuw bindende voorwaarden opgelegd. De student heeft tijdens het academiejaar 2018-2019 niet voldaan aan de bindende voorwaarden aangezien hij slechts slaagde voor 20 van de 28 opgenomen studiepunten.

De interne beroepsinstantie merkt op dat de student na negen academiejaren binnen deze bacheloropleiding, waarvan vier academiejaren aan UGent en vijf academiejaren aan VUB nog steeds geen bachelordiploma heeft behaald. De student moet nog steeds voor één opleidingsonderdeel van acht studiepunten een credit verwerven, waarbij hij voor dit opleidingsonderdeel reeds acht examenkansen heeft gekregen en het hoogst behaalde examenresultaat een score van 6/20 was.

Aangezien de student evenwel dicht bij het behalen van zijn bachelordiploma staat, nu hij slechts voor één opleidingsonderdeel nog een credit moet behalen, beslist de interne beroepsinstantie om de student uitzonderlijk toe te laten zich voor het academiejaar 2019-2020 in te schrijven in de bacheloropleiding, waarbij bindende voorwaarden worden opgelegd. Daarenboven beslist de interne beroepsinstantie ook dat, in het licht van de hierboven geschatste omstandigheden, de toelating tot herinschrijving onder bindende voorwaarden enkel voor de bacheloropleiding (en dus voor het opleidingsonderdeel “Farmacologie: Klinische toepassingen”) kan gelden. De student mag zich niet inschrijven in de masteropleiding.

De interne beroepsinstantie raadt de student ten slotte ten stelligste aan om al tijdens het eerste semester de cursus te studeren, en zich waar nodig tot de studiebegeleider te richten, teneinde deze kans om zijn bachelordiploma te kunnen behalen, met beide handen te grijpen. De student moet zijn studiemethode voor dit opleidingsonderdeel ook bespreken met de studiebegeleider. Hij kan hiervoor terecht bij de VUB.

Om deze redenen beslist de interne beroepsinstantie dat het beroep van de student ontvankelijk en gegrond is. De bestreden beslissing wordt herzien. Zij beslist om de student toe te laten zich opnieuw in te schrijven in het academiejaar 2019-2020:

- in de opleiding Bachelor of Science in de geneeskunde.

Aan de student worden bindende voorwaarden opgelegd overeenkomstig artikel 88, §1 van het OER; in het academiejaar 2019-2020 dient de student 75% van de opgenomen studiepunten te verwerven en moet hij zich registreren én slagen voor de opleidingsonderdelen die hij reeds tweemaal heeft opgenomen zonder een credit te hebben behaald.

- met dien verstande dat de toelating tot herinschrijving onder bindende voorwaarden enkel voor de bacheloropleiding en het opleidingsonderdeel “Farmacologie: Klinische toepassingen” geldt, en het de student niet wordt toegelaten zich in te schrijven in de masteropleiding
- en waarbij de student onder verplichte studiebegeleiding wordt geplaatst, zoals hierboven toegelicht.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 15 oktober 2019 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2019 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat verzoeker zowel tegen de beslissing van 10 september 2019 van de examencommissie als tegen de beslissing van 26 september 2019 van de interne beroepsinstantie extern beroep instelt. Zij wijst erop dat de interne beroepsinstantie over een volheid van bevoegdheid beschikt, wat betekent dat de beslissing van de interne beroepsinstantie in de plaats treedt van de beslissing van de examencommissie en deze laatste beslissing zodoende uit de rechtsorde verdwijnt. Volgens verwerende partij kan de beslissing van 10 september 2019 dan ook niet meer het voorwerp uitmaken van een extern beroep en is het extern beroep in die zin onontvankelijk.

In zijn *wederantwoordnota* verwijst verzoeker naar artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs en stelt dat het beroep tegen de studievoortgangsbeslissing van 10 september 2019 wel degelijk ontvankelijk is.

Beoordeling

Verzoeker tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 10 september 2019 waarbij aan de verzoekende partij de herinschrijving werd geweigerd (eerste bestreden beslissing) en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 26 september 2019 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk en gegrond werd verklaard (tweede bestreden beslissing).

Uit artikel 153, §2 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) van verwerende partij blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te wijzigen.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de examencommissie. In dat geval verdwijnt de beslissing van de examencommissie uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Verzoekers beroep wordt derhalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

Wel kan verzoeker onregelmatigheden die kleven aan deze beslissing, nog op ontvankelijke wijze aanvoeren tegen de beslissing op intern beroep.

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroeft op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker verduidelijkt vooreerst dat hij tijdens het academiejaar 2017-2018 69,64% van de opgenomen studiepunten heeft behaald. Op het puntenblad van dat academiejaar stonden bindende voorwaarden voor het academiejaar 2018-2019 vermeld. De motivering van deze bindende voorwaarden stelde evenwel onterecht dat hij minder dan 60% van de opgenomen

studiepunten had verworven. Verzoeker verwijst naar de argumentatie van de interne beroepsinstantie hieromtrent:

“Daarenboven missen de beschouwingen van de student ook feitelijke grondslag. Immers verliest de student uit het oog dat hem reeds in academiejaar 2016-2017 bindende voorwaarden werden opgelegd, waaraan hij niet voldaan heeft op het einde van academiejaar 2017-2018. Immers heeft de student op het einde van academiejaar 2017-2018 geen 75% studierendement behaald. Waar de examencommissie zodoende aan de student een ‘inschrijving niet toegelaten’ had kunnen [opleggen], heeft de examencommissie niettemin ‘slechts’ bindende voorwaarden opgelegd aan de student.”.

Volgens verzoeker strookt deze uitleg van de interne beroepsinstantie niet met de feitelijke verwoording op het puntenblad, die wel degelijk stelde dat de voorwaarden werden opgelegd omdat er minder dan 60% van de opgenomen studiepunten waren behaald in het academiejaar 2017-2018. Daarenboven laat het OER, volgens verzoeker, ook niet toe om deze door de interne beroepsinstantie aangehaalde reden voor bindende voorwaarden te gebruiken. Artikel 88 van het OER bakent zeer duidelijk af in welke situatie bindende voorwaarden kunnen worden opgelegd. Bindende voorwaarden kunnen enkel worden opgelegd wanneer de student minder dan 60% van de opgenomen studiepunten heeft behaald, wat *in casu* niet het geval was.

Waar de interne beroepsinstantie verder aanbrengt dat de bindende voorwaarden opgelegd in het academiejaar 2017-2018 reeds definitief geworden zijn omdat geen tijdig beroep is aangetekend, merkt verzoeker op dat er sprake is van een materiële vergissing. Op het puntenblad van het academiejaar 2017-2018 wordt er immers duidelijk gesteld dat de bindende voorwaarden worden opgelegd omdat er voor minder dan 60% van de opgenomen studiepunten een credit werd behaald. Volgens verzoeker gaat het om een rekenfout aangezien hij voor 39 van de 56 opgenomen studiepunten (69,64%) een credit heeft behaald. Er is bovendien helemaal geen sprake van het feit dat verzoeker deze bindende voorwaarden zouden zijn opgelegd omwille van zijn resultaten van het vorig academiejaar, noch van het feit dat dit het gevolg zou zijn van een eerdere niet voldane bindende voorwaarde. Verzoeker merkt op dat er ook geen stuk werd voorgelegd waaruit zou moeten blijken dat de bindende voorwaarden om een andere reden dan deze vermeld op het puntenblad zouden zijn opgelegd.

Volgens verzoeker is er dan ook geen reden om ervan uit te gaan dat de officieel meegedeelde uitleg op het puntenblad niet de werkelijke motivatie zou zijn achter de beslissing om bindende

voorwaarden op te leggen. Het ging aldus wel degelijk om een materiële vergissing, zodat er een rechzetting in het voordeel van de student in de zin van artikel 150 van het OER moet gebeuren. Verzoeker benadrukt dat zijn vraag tot rechzetting wel degelijk tijdig was.

Indien de Raad van oordeel zou zijn dat er geen sprake is van een materiële vergissing wat de bindende voorwaarden opgelegd op het puntenblad van het academiejaar 2017-2018 betreft, wil verzoeker opwerpen dat hij pas kennis heeft gekregen van deze opgelegde bindende voorwaarden bij de poging tot inschrijving voor het academiejaar 2019-2020.

Verzoeker merkt op dat de beslissing tot toekenning van bindende voorwaarden in de praktijk wordt meegedeeld door middel van een opmerking op het puntenblad. Hij verduidelijkt dat, hoewel hij geen kopie of ander bewijs van de originele opmerking op het puntenblad kan voorleggen, deze opmerking stelde dat een inschrijving voor het volgend academiejaar niet toegestaan was. Verzoeker kon zich in eerste instantie niet inschrijven voor het academiejaar 2018-2019, wat de interne beroepsinstantie ook heeft bevestigd. Na een interne procedure mocht verzoeker echter alsnog inschrijven.

Verzoeker stipt aan dat, aangezien de opmerking ‘inschrijving niet toegelaten’ is verdwenen op het puntenblad en er bindende voorwaarden zijn toegevoegd, het originele pdf-bestand van het puntenblad op een bepaald moment gewijzigd moet zijn. Het puntenblad is dus blijkbaar, tegen de normale verwachtingen in, geen definitief document, maar een document dat steeds kan veranderen, zonder dat het systeem daarvan enige melding geeft. Hetzelfde puntenblad op verschillende tijdstippen downloaden geeft je aldus niet met zekerheid hetzelfde document. Verzoeker benadrukt dat hij hierdoor de wijziging van het puntenblad van het academiejaar 2017-2018 pas een jaar later, naar aanleiding van de melding op het puntenblad van het academiejaar 2018-2019, heeft opgemerkt. Volgens verzoeker was er ook geen reden om na te gaan of er op het puntenblad van het academiejaar 2017-2018 bindende voorwaarden zouden zijn toegevoegd, aangezien hij 69,64% van de opgenomen studiepunten had behaald en bindende voorwaarden overeenkomstig het OER maar konden worden opgelegd wanneer hij minder dan 60% van de opgenomen studiepunten had behaald.

Vervolgens stipt verzoeker aan dat het beroep tegen een beslissing overeenkomstig artikel 153, §1 van het OER moet worden ingediend binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen na de kennisgeving van de beslissing. Volgens hem kan een document dat zonder melding wordt

gewijzigd niet als een volwaardige kennisgeving worden gezien en kan dit de vervaltermijn bijgevolg ook niet doen ingaan. Verzoeker merkt op dat op het puntenblad nergens te zien is dat het document gewijzigd is en indien het gewijzigd is, wanneer dit gebeurd zou zijn. Dit maakt het puntenblad volgens verzoeker dan ook onmogelijk bruikbaar als begin van de vervaldatum van de beroepstermijn, aangezien een student onmogelijk kan weten wanneer de vervaltermijn gestart is. Verzoeker benadrukt dat het ingediende beroep bijgevolg wel tijdig is om de beslissing inzake het opleggen van bindende voorwaarden voor het academiejaar 2017-2018 aan te vechten, ook al zou het geen materiële vergissing betreffen, wat niet het geval is.

Wat verder het slecht resultaat voor het opleidingsonderdeel “Farmacologie: Klinische toepassingen” betreft, stelt verzoeker dat hij zich – door de combinatie van zijn opleiding met zijn werk – genoodzaakt zag om twee zware vakken af te leggen in de tweede zittijd. Deze vielen samen in dezelfde week, wat het hem bijzonder moeilijk maakte om op beide goed voorbereid te zijn. Verzoeker heeft aan de professoren gevraagd om het examenmoment te verplaatsen, maar dit bleek niet mogelijk te zijn. Hij merkt op dat hij ziek was in de dagen voor het examen Farmacologie, maar aangezien hij op dat moment geen tijd had om naar een huisarts te gaan, heeft hij hiervan geen bewijs. Verzoeker wou hiermee enkel duiden waarom zijn resultaat zo bijzonder laag was voor dit opleidingsonderdeel. Hij besefte dat het geen geldig excuus is en dat hij zich nog beter had moeten voorbereiden voor het examen om dit soort tegenslagen te kunnen opvangen. Hij wijst erop dat hij het examen voor het andere opleidingsonderdeel wel succesvol heeft afgelegd (14/20).

Verzoeker stelt ook nog dat zijn vader in het academiejaar 2016-2017 te kampen kreeg met een ernstige ziekte, waardoor hij in de onmogelijkheid verkeerde om zijn examens af te leggen. Daardoor behaalde hij een bijzonder slecht resultaat, zodat hij terecht bindende voorwaarden kreeg opgelegd voor het academiejaar 2017-2018. Voor deze opleidingsonderdelen heeft verzoeker wel een terugvordering van het leerkrediet verkregen van de Raad. Op het einde van het academiejaar 2017-2018 heeft verzoeker minder dan 75% van de opgenomen studiepunten behaald, zodat hij werd geweigerd. Verzoeker heeft bij verwerende partij echter geargueert dat deze bindende voorwaarden misschien niet op zijn plaats waren, aangezien ze gebaseerd waren op slechte resultaten door overmacht. Hij mocht dan toch inschrijven voor het academiejaar 2018-2019, waarvoor hij zeer dankbaar is.

Verzoeker stelt ten slotte vast dat de interne beroepsinstantie hem toelaat om in te schrijven voor het opleidingsonderdeel “Farmacologie: Klinische toepassingen” om zijn

bacheloropleiding af te werken, maar hij mag zich niet inschrijven in de masteropleiding. Verzoeker is dankbaar voor de opportuniteit, maar wijst erop dat deze laatste beperking voor hem wel betekent dat hij niet verder kan met zijn masteropleiding. Hij stipt aan dat hij zich na een moeilijke periode heeft kunnen herpakken en dat zijn resultaten – op Farmacologie na – redelijk goed waren (13/20, 14/20, 15/20). Verzoeker erkent dat zijn resultaat voor Farmacologie zeer zwak was. Hij wil dit zeker niet minimaliseren en hij wil hiervoor ook absoluut zijn verantwoordelijkheid nemen, maar door de beperking om zich niet te mogen inschrijven voor de masteropleiding, komt er nu wel een abrupt einde aan zijn professionele toekomst. Verzoeker hoopt de kans te krijgen om zijn studies Geneeskunde verder te kunnen afwerken en om ook te mogen inschrijven voor de masteropleiding. Hij vindt de noodzakelijke studiebegeleiding, die de interne beroepsinstantie vermeldt, zeer terecht. Hij zal die in elk geval volgen. Verzoeker beseft dat hij zich in de toekomst absoluut beter moet voorbereiden zodat een eventuele tegenslag niet meer kan leiden tot het niet slagen voor een vak.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij vooreerst dat de Raad enkel optreedt als annulatierechter en hierbij enkel bevoegd is om de wettigheid van de bestreden beslissing te toetsen en de beslissing desgevallend te vernietigen. Derhalve mag de Raad niet tot een feitelijk heronderzoek van de zaak overgaan. Het komt aldus aan de verzoekende partij toe om in het verzoekschrift aan te tonen dat de interne beroepsinstantie op kennelijk onredelijke wijze tot haar beslissing is gekomen, of met miskenning van de stukken van het dossier waarover de interne beroepsinstantie beschikte bij het nemen van haar beslissing. Volgens verwerende partij slaagt verzoeker hier niet in. Verwerende partij merkt hierbij ook op dat, gelet op het annulatiecontentieux, verzoeker in het kader van zijn extern beroep niet dienstig nieuwe grieven kan aanvoeren of nieuwe stukken kan aanbrengen, die hij niet eerder heeft opgeworpen in het intern beroep.

Wat de maatregel van studievoortgangsbewaking op het einde van het academiejaar 2017-2018 betreft, verduidelijkt verwerende partij dat verzoeker op het einde van het academiejaar 2016-2017 credits heeft behaald voor 15 van de 60 opgenomen studiepunten (25% studierendement). Hiermee voldeed verzoeker niet aan de toen geldende regels inzake studievoortgangsbewaking, zodat aan hem – op het einde van het academiejaar 2016-2017 – bindende voorwaarden werden opgelegd. Verzoeker heeft deze niet aangevochten en dus zijn ze definitief geworden. Op het einde van het academiejaar 2017-2018 voldeed verzoeker niet aan de opgelegde bindende voorwaarden: hij behaalde credits voor 39 van de 56 opgenomen studiepunten, oftewel voor

71%. De examencommissie heeft bijgevolg tot een weigering tot herinschrijving besloten. Deze beslissing werd op 11 september 2018 aan verzoeker ter kennis gebracht. Nadat verzoeker alsnog elementen had aangehaald, heeft de examencommissie – in het licht van de specifieke elementen die het dossier kenmerken – uitzonderlijk beslist terug te komen op deze beslissing en werd verzoeker toegelaten zich opnieuw in te schrijven in de bacheloropleiding onder bindende voorwaarden. Deze beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht, en hierbij ook explicet toegelicht door de studietrajectbegeleider, op 5 oktober 2018.

Waar verzoeker in zijn intern beroep voorhield dat de opgelegde bindende voorwaarden een materiële vergissing betroffen, stelt verwerende partij dat in de bestreden beslissing geheel terecht werd gemotiveerd dat er geen sprake was van een materiële vergissing. Volgens verwerende partij slaagt verzoeker er niet in om deze motieven te weerleggen. Zij benadrukt ook dat verzoeker niet dienstig nieuwe grieven kan aanvoeren in het extern beroep, die hij niet eerder in het intern beroep heeft aangevoerd, terwijl hij daartoe wel de mogelijkheid had.

Verwerende partij wijst erop dat verzoeker ten onrechte probeert te laten uitschijnen dat hij voorheen niet op de hoogte was van de bindende voorwaarden. Dit is in strijd met de stukken van het dossier. Zo heeft verzoeker op 28 september 2018 zelf de studietrajectbegeleider gecontacteerd omdat hij niet meer opnieuw kon inschrijven omdat hij niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden. Verzoeker haalt vervolgens bijkomende elementen aan, waarna de studietrajectbegeleider op 5 oktober 2018 laat weten dat de weigering tot herinschrijving werd herzien en dat de examencommissie heeft beslist om bindende voorwaarden op te leggen. De volgende dag bedankt verzoeker de studietrajectbegeleider hiervoor explicet per mail. Volgens verwerende partij was bovendien het aangepaste puntenblad met de proclamatiecode ‘Bindende voorwaarden’ vanaf 5 oktober 2018 te allen tijde raadpleegbaar. Daarna heeft de studietrajectbegeleider verzoeker per e-mail van 13 februari 2019 nog eens herinnerd aan de opgelegde bindende voorwaarden en aan de mogelijkheid om nog uit te schrijven voor opleidingsonderdelen van het tweede semester.

Verwerende partij vindt het frappant dat verzoeker op 6 oktober 2018 de studietrajectbegeleider bedankt voor het verloop in dit dossier met de herinschrijving onder bindende voorwaarden als gevolg, doch waarvan hij abstractie probeert te maken in zijn latere intern en extern beroep. Zij wijst ten overvloede nog op de herinnering door de studietrajectbegeleider van 13 februari 2019 alsook op de verontschuldiging van verzoeker in zijn schrijven aan de decaan inzake de

materiële vergissing van 13 september 2019, “*voor het feit dat ik mijn puntenblad van vorig jaar te laat grondig bekeken heb*”.

Volgens verwerende partij is het duidelijk dat verzoeker, tegen de loze beweringen in het verzoekschrift op extern beroep in, kennis had, minstens had moeten hebben, van de bindende voorwaarden die hem op het einde van het academiejaar 2017-2018 werden opgelegd bij de herziening van de weigering tot herinschrijving naar een toelating tot herinschrijving onder bindende voorwaarden. Verzoeker heeft deze bindende voorwaarden niet aangevochten nadat de beslissing van de examencommissie aan hem ter kennis werd gebracht op 5 oktober 2018, zodat deze beslissing definitief is geworden en de bindende voorwaarden zich op definitieve wijze in het rechtsverkeer bevinden.

Verwerende partij is van mening dat verzoeker deze bindende voorwaarden aldus niet meer in vraag kan stellen, noch nieuwe grieven dienomtrent kan aanvoeren in het extern beroep. Zij stelt ook vast dat verzoeker in zijn intern beroep niet heeft ontkend dat een herinschrijving onder bindende voorwaarden kan worden opgelegd aan de student die niet voldaan aan de reeds opgelegde bindende voorwaarden, zodat zijn andersluidende beschouwingen in het extern beroep een nieuw middel uitmaken dat hij niet heeft aangevoerd in het intern beroep. Nu verzoeker kennis had, minstens had moeten hebben, van de definitief geworden bindende voorwaarden die hem opgelegd waren op het einde van het academiejaar 2017-2018, kan hij hieromtrent geen nieuw middel aanvoeren in het extern beroep.

Volgens verwerende partij maken de beschouwingen van verzoeker in het extern beroep dat het OER niet zou toelaten bindende voorwaarden op te leggen aan een student die 60% studierendement heeft behaald, maar waarbij hij – bewust – de werkelijke context van zijn dossier onvermeld laat, evenzeer een nieuw middel uit dat als dusdanig niet werd aangevoerd tijdens het intern beroep en waaromtrent aldus aan de interne beroepsinstantie niet kan worden verweten hieromtrent niet te hebben gemotiveerd.

Los van het gegeven dat een examencommissie, of in graad van beroep een interne beroepsinstantie, vanzelfsprekend mag, in zoverre deze aanvaardt dat er buitengewone omstandigheden zijn of dat de beslissing tot weigering tot herinschrijving kennelijk onredelijk zou zijn, om een student die niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarden die hem op het einde van een vorig academiejaar werden opgelegd, toe te laten zich het komende academiejaar

toch opnieuw in te schrijven in de betreffende opleiding waarbij opnieuw bindende voorwaarden worden opgelegd, zijn deze grieven volgens verwerende partij eveneens nieuwe grieven die niet voor het eerst in het extern beroep kunnen worden aangevoerd.

Verwerende partij merkt op dat het feit dat verzoeker *in casu* wel voor 60% van de opgenomen studiepunten credits had verworden tijdens het academiejaar 2017-2018 – anders dan op het puntenblad (om technische redenen) wordt vermeld – relevantie mist. Zij stelt vast dat verzoeker laat uitschijnen alsof de bindende voorwaarden uit het niets werden opgelegd, maar hij kan niet dienstig proberen voorbij te gaan aan het gegeven dat hij op het einde van het academiejaar 2017-2018 niet had voldaan aan de op het einde van het academiejaar 2016-2017 reeds opgelegde bindende voorwaarden. Verwerende partij benadrukt dat verzoeker op het einde van het academiejaar 2017-2018 geen bindende voorwaarden werden opgelegd als eerste maatregel van studievoortgangsbewaking, maar wel in het kader van de herziening van de weigering tot herinschrijving naar een toelating tot herinschrijving onder bindende voorwaarden. Volgens verwerende partij is er dan ook geen sprake van een materiële vergissing. Bovendien missen de beschouwingen inzake voorgehouden manipulaties van het puntenblad elke grondslag en worden ze pas voor het eerst in het extern beroep ingeroepen.

Wat daarnaast de maatregel van studievoortgangsbewaking op het einde van het academiejaar 2018-2019 betreft, stipt verwerende partij aan dat verzoeker in zijn intern beroep de weigering tot herinschrijving heeft aangevochten. *In casu* heeft de interne beroepsinstantie vastgesteld dat op het einde van vorig academiejaar aan verzoeker bindende voorwaarden werden opgelegd, die hij niet had aangevochten, doch waaraan hij op het einde van het academiejaar 2018-2019 niet heeft voldaan. Verwerende partij stelt dat het vaststaande rechtspraak van de Raad is dat ‘het bindend karakter tot gevolg heeft dat het niet voldoen aan deze voorwaarde in principe *in se* een weigering van inschrijving het academiejaar nadien kan verantwoorden, tenzij er uitzonderlijke omstandigheden worden ingeroepen die kunnen verantwoorden waarom de student het afgelopen academiejaar niet aan deze bindende voorwaarde heeft kunnen voldoen.’.

Verwerende partij merkt op dat het hierbij aan de student toekomt om minstens in het kader van het intern beroep buitengewone omstandigheden in te roepen op een onderbouwde manier. Zij stelt vast dat verzoeker in zijn intern beroep onder meer heeft voorgehouden dat ziekte hem parten heeft gespeeld voor het examen van “Farmacologie: Klinische toepassingen”. De interne beroepsinstantie heeft dienomtrek terecht gemotiveerd dat de student dit niet verder duidt, noch

enig stuk ter staving van zijn beweringen toevoegt. Verwerende partij werpt op dat verzoeker deze motivering niet weerlegt door een nieuw stuk toe te voegen aan het extern beroep, dat hij niet eerder heeft voorgelegd aan de interne beroepsinstantie en dat aldus uit de debatten moet worden geweerd. Volgens verwerende partij kan bij de beoordeling van de wettigheid van de beslissing van de interne beroepsinstantie evenmin rekening worden gehouden met de argumenten inzake combinatie met werk en vragen tot verplaatsing van het examen, die verzoeker pas voor het eerst in het extern beroep uit. Verwerende partij wijst erop dat verzoeker verder niet ingaat op de uitvoerige motieven van de interne beroepsinstantie, die hij aldus niet betwist, laat staan weerlegt.

In zijn *wederantwoordnota* stelt verzoeker vooreerst dat noch in de interne beroepsbeslissing, noch in de antwoordnota aan de Raad duidelijk wordt gemaakt op welk artikel uit het OER gesteund zou zijn om hem bindende voorwaarden op te leggen. Verwerende partij beweert simpelweg dat deze voorwaarden zouden zijn opgelegd omdat hij ook had kunnen worden geweigerd, maar volgens verzoeker toont verwerende partij niet aan dat dit werkelijk de redenering was die toen gemaakt werd. Zo ging de motivering op het puntenblad over iets totaal anders en brengt verwerende partij bovendien geen enkel stuk aan waaruit blijkt dat de bindende voorwaarden om een andere reden dan deze vermeld op het puntenblad zouden zijn opgelegd. Volgens verzoeker toont verwerende partij evenmin aan op basis van welke reglementaire bepaling dit dan wel is gebeurd. Bovendien werd de werkelijke motivering op geen enkele manier aan hem meegedeeld. Hij kreeg er pas kennis van via de interne beroepsbeslissing.

Verzoeker stipt aan dat het feit dat de officiële motivering van de studievoortgangsbeslissing op het puntenblad van het academiejaar 2017-2018 vermeldde dat hij geen 60% van de studiepunten waarvoor hij was ingeschreven had behaald en dat dit aantoonbaar fout was, volkomen genegeerd wordt door verwerende partij. Waar verwerende partij aanhaalt dat verzoeker hieromtrent een nieuw argument heeft ontwikkeld, benadrukt verzoeker dat hij er in het intern beroep duidelijk op heeft gewezen dat het een materiële vergissing was. Volgens hem was dit op dat moment ook het enige argument dat hij kon aanbrengen aangezien verwerende partij hem had meegedeeld dat de voorwaarden waren opgelegd op basis van het niet behalen van 60% van de studiepunten.

Volgens verzoeker bleek pas uit de beoordeling van de interne beroepsinstantie dat het standpunt van verwerende partij was dat geen rekening moet worden gehouden met de officiële

motivering, omdat er een andere redenering werd gevuld bij het opleggen van de bindende voorwaarden. Hij stelt dat hij pas in de interne beroepsbeslissing heeft kunnen lezen dat de bindende voorwaarden in het academiejaar 2017-2018 zouden zijn opgelegd omdat er dat academiejaar niet was voldaan aan de bindende voorwaarden van het academiejaar 2016-2017. Verzoeker werpt op dat dit nieuwe informatie betreft, die bovendien helemaal in tegenspraak was met wat er eerder aan hem was meegedeeld. Volgens hem is er dan ook geen sprake van een nieuwe grief, maar gaat het om een verdere ontwikkeling van de eerder in het intern beroep aangebrachte grief. Verzoeker kon onmogelijk op dit antwoord van de interne beroepsinstantie anticiperen. Volgens hem zou anders oordelen bovendien ingaan tegen de rechten van verdediging, aangezien dit zou impliceren dat een student zich moet verdedigen tegen een beslissing waarvan hij niet eens kan weten om welke reden verwerende partij beweert de beslissing te hebben genomen.

Vervolgens stelt verzoeker vast dat de interne beroepsinstantie zijn weinig succesvolle studieverleden als relevant vermeldt voor de opgelegde bindende voorwaarden. Verzoeker erkent uiteraard dat zijn studieloopbaan – als men zich puur op de studieresultaten zonder context richt – over het algemeen weinig succesvol was in het verleden. Hij wil hierin geenszins zijn verantwoordelijkheid minimaliseren, maar wil wel opmerken dat dit niet het voorwerp van de discussie is.

Waar verwerende partij aanhaalt dat de beschouwingen van verzoeker inzake voorgehouden manipulaties van het puntenblad elke grondslag missen en pas voor het eerst in het extern beroep worden ingeroepen, stipt verzoeker aan dat verwerende partij nalaat om te argumenteren waarom ze vindt dat dit argument elke grondslag mist. Verwerende partij is nochtans het best geplaatst om de werking van de communicatie in het SelfService-platform toe te lichten en om uit te leggen hoe wijzigbaar een puntenblad is alsook hoe eventuele wijzigingen nadien worden meegedeeld en hoe de student van die wijzigingen achteraf op de hoogte wordt gebracht. Daarnaast wijst verzoeker erop dat de grondslag van dit argument pas tijdens de afhandeling van het intern beroep aan het licht is gekomen, zodat het geen nieuw middel betreft dat nu pas in het extern beroep wordt aangebracht.

Verzoeker stelt verder vast dat verwerende partij aanbrengt dat de bindende voorwaarden ook op andere manieren aan hem zouden zijn meegedeeld. Volgens hem bewijst geen van de bijgebrachte stukken echter dat de bindende voorwaarden van het academiejaar 2017-2018 aan

hem op afdoende wijze zouden zijn meegeleerd. Verzoeker merkt op dat een van de bijgebrachte stukken de communicatie van bindende voorwaarden van het academiejaar 2016-2017 betreft, en niet over het academiejaar 2017-2018 gaat. Een ander stuk bevat enkele e-mails over ziekte, samenvallende examens en de herziening van de beslissing ‘inschrijving niet toegelaten’, waarin slechts een summiere vermelding “proclamatiecode bindende voorwaarden” staat vermeld.

Waar verwerende partij in dit verband verwijst naar het puntenblad met de bindende voorwaarden, dat volgens haar raadpleegbaar was vanaf 5 oktober 2018 in de SelfService, benadrukt verzoeker dat verwerende partij heeft toegegeven dat het puntenblad werd aangepast. Aanvankelijk werd immers ‘inschrijving niet toegelaten’ vermeld. Hij ging ervan uit dat deze vermelding in elk geval niet meer van toepassing was, aangezien hij de toelating had gekregen om in te schrijven. Dat hij niet heeft gezien dat het puntenblad werd gewijzigd met bindende voorwaarden, kan hem niet kwalijk worden genomen.

Waar verwerende partij nog verwijst naar een e-mail van de studietrajectbegeleider van 13 februari 2019, merkt verzoeker op dat in deze e-mail wordt verwezen naar september 2018. Op dat moment bevatte het puntenblad de bindende voorwaarden echter nog niet. Verwerende partij stipt bovendien zelf aan dat de nieuwe voorwaarden pas op 5 oktober 2018 aan het puntenblad zijn toegevoegd. Volgens verzoeker illustreert dit overigens hoe verwarring de aanpassingen van het puntenblad nadien zijn.

Verzoeker wijst verder nog op een e-mail van 15 juli 2019 en een corrigerende e-mail van 16 juli 2019, waarin wordt aangehaald dat hij in juni nog niet voor 60% van het totaal opgenomen studiepunten geslaagd is en daardoor het risico loopt dat er op het einde van het academiejaar bindende voorwaarden zullen worden opgelegd. Verzoeker bevestigt dat dit correct is en benadrukt dat hij op het einde van het academiejaar wel meer dan 60% van de opgenomen studiepunten heeft behaald.

Verzoeker vindt de communicatie van verwerende partij over de bindende voorwaarden ontoereikend, verwarring en zelfs tegenstrijdig.

Ten slotte verduidelijkt verzoeker dat hij momenteel moeilijk kan deelnemen aan verplichte sessies en oefeningen. Tegen het einde van de maand moet bovendien alle administratie omtrent

de stages in orde worden gebracht. De studenten die hieraan niet voldoen, worden uitgesloten van de stages in het tweede semester. Omwille van deze en andere redenen verzoekt hij de Raad dan ook om, in afwachting van een nieuwe beslissing, te bevelen dat hij voorlopig wordt ingeschreven alsof geen nadelige studievoortgangsbeslissing is genomen. Zo niet dreigt het hoe dan ook onmogelijk te worden voor hem om zijn opleiding volwaardig aan te vatten.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat verzoeker betoogt dat hij in het academiejaar 2017-2018 69,64% van de door hem opgenomen studiepunten heeft behaald. Op het puntenblad van dit academiejaar stonden evenwel bindende voorwaarden voor het academiejaar 2018-2019 vermeld. Deze waren volgens verzoeker ontrecht gemotiveerd in zoverre melding werd gemaakt van het niet behalen van 60% van de opgenomen studiepunten.

De interne beroepsinstantie overweegt hieromtrent het volgende:

“In zijn verzoekschrift houdt de student voor dat de bindende voorwaarden een materiële vergissing waren, aangezien hij in academiejaar 2017-2018 in werkelijkheid voor 69,64% van de opgenomen ECTS-credits een credit verwierf, en dus voldeed aan de 60% norm.

De beroepscommissie laat vooreerst gelden dat de bindende voorwaarden die aan de student op het einde van academiejaar 2017-2018 werden opgelegd, definitief zijn geworden nu de student hiertegen geen beroep heeft ingediend. (...)

Daarenboven missen de beschouwingen van de student ook feitelijke grondslag. Immers verliest de student uit het oog dat hem reeds in academiejaar 2016-2017 bindende voorwaarden werden opgelegd, waaraan hij niet voldaan heeft op het einde van academiejaar 2017-2018. Immers heeft student op het einde van academiejaar 2017-2018 geen 75% studierendement behaald. Waar de examencommissie zodoende aan de student een ‘inschrijving niet toegelaten’ had kunnen [opleggen], heeft de examencommissie niettemin ‘slechts’ bindende voorwaarden opgelegd aan de student.

Er is dan ook geen sprake van een ‘materiële vergissing’, zoals de student ten onrechte poogt voor te houden.

Voormelde bindeinde voorwaarden werden door de student niet aangevochten, en hielden in dat de student het volgende academiejaar voor 75% van de opgenomen studiepunten een credit diende te verwerven. Hieraan heeft de student, zoals hierboven gesteld, niet voldaan.”.

De Raad stelt vast dat verzoeker de bindende voorwaarden voor het academiejaar 2018-2019, die door de examencommissie werden opgelegd toen zij haar eerdere beslissing ‘inschrijving niet toegelaten’ heeft herzien, niet tijdig heeft aangevochten en dat deze bijgevolg definitief zijn geworden.

Verzoeker voert aan pas bij de poging tot inschrijving voor het academiejaar 2019-2020 kennis te hebben genomen van de bindende voorwaarden die zijn opgelegd voor het academiejaar 2018-2019. Uit de door verwerende partij bijgebrachte stukken blijkt evenwel het tegendeel. Verwerende partij brengt e-mailverkeer met de studietrajectbegeleider van 28 september 2018 en 5/6 oktober 2018 (dus van bij aanvang van het academiejaar 2018-2019) bij waaruit blijkt dat verzoeker op de hoogte is van de bindende voorwaarden die hem voor het academiejaar 2018-2019 zijn opgelegd en van het belang de termijnen in acht te nemen bij het aanvechten van maatregelen van studievoortgangsbewaking. Uit deze stukken blijkt immers dat verzoeker zich initieel niet kon inschrijven voor het academiejaar 2018-2019 en dat de examencommissie zijn dossier heeft herzien. Verzoeker mocht alsnog inschrijven voor het academiejaar 2018-2019 en de proclamatiecode werd gewijzigd naar ‘bindende voorwaarden’. Daarnaast blijkt uit het door verwerende partij bijgebrachte stuk 8 dat verzoeker het puntenblad met de proclamatiecode ‘bindende voorwaarden’ sinds 5 oktober 2018 kon raadplegen. Ten slotte ontving verzoeker, zoals blijkt uit het door verwerende partij bijgebrachte stuk 9, op 13 februari 2019 een e-mail van de studietrajectbegeleider waarin hij herinnerd wordt aan de bindende voorwaarden en de gevolgen bij de niet-naleving ervan, alsook aan de mogelijkheid om uit te schrijven voor opleidingsonderdelen van het tweede semester. De Raad kan verzoeker ook niet bijtreden waar hij in zijn wederantwoordnota stelt dat de communicatie inzake de opgelegde bindende voorwaarden verwarring en zelfs tegenstrijdig zou zijn. Uit het dossier blijkt integendeel dat het opleggen van bindende voorwaarden van bij aanvang van het academiejaar 2018-2019 aan verzoeker ter kennis was gebracht.

De argumentatie die verzoeker ontwikkelt met betrekking tot de publicatie van het puntenblad in het SelfService systeem van de VUB, waardoor het puntenblad onmogelijk bruikbaar zou zijn als begin van de vervaldatum van de beroepstermijn aangezien de student niet kan weten wanneer deze gestart is, is in het licht van de concrete elementen – waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker lang voor september 2019 kennis had van de bindende voorwaarden die hij nu wenst aan te vechten – niet pertinent. De Raad ziet trouwens niet in waarom verzoeker zijn opmerkingen met betrekking tot de beweerde – doch volgens een overweging ten overvloede,

niet gestaafde – manipulaties van het puntenblad in de SelfService eerst in het kader van het extern beroep en dus laattijdig heeft bijgebracht.

In dit verband leest de Raad in de brief van verzoeker van 13 september 2019 aan de decaan van de Faculteit Geneeskunde en Farmacie (“Betreft: Melding materiële vergissing in het kader van artikel 150 van het onderwijs- en examenreglement 2017-2018 (studievoortgangsbeslissing)”) ook nog dat verzoeker zijn excuses aanbiedt voor het feit dat hij zijn puntenblad van vorig academiejaar te laat grondig heeft bekijken, waardoor hij dit het probleem van de vermeende materiële vergissing in de bindende voorwaarden pas nu aan de decaan kan voorleggen.

Middels deze brief aan de decaan vraagt verzoeker een rechtzetting omdat de opgelegde bindende voorwaarden volgens hem een materiële vergissing betreffen. De Raad stelt evenwel vast dat de interne beroepsinstantie deze argumentatie – die verzoeker ook in zijn intern beroepsschrift opwerpt – uitvoerig gemotiveerd van de hand heeft gewezen, zoals hoger reeds toegelicht.

Voor de Raad voert verzoeker evenwel aan dat op het puntenblad enkel sprake is van het feit dat bindende voorwaarden voor het academiejaar 2018-2019 zouden zijn opgelegd omwille van zijn resultaten van het academiejaar 2017-2018 en niet dat dit het gevolg zou zijn van eerdere niet voldane bindende voorwaarden. Er werd volgens verzoeker geen stuk voorgelegd waaruit zou moeten blijken dat de bindende voorwaarden om een andere reden dan deze vermeld op het puntenblad zouden zijn opgelegd. Er is voor verzoeker dan ook geen reden om ervan uit te gaan dat de officieel meegedeelde uitleg op het puntenblad niet de werkelijke motivering zou zijn achter de beslissing om bindende voorwaarden op te leggen. Daarom is het volgens verzoeker een materiële vergissing.

De Raad kan verzoeker niet bijtreden. Uit het voorgaande blijkt immers reeds duidelijk dat de bindende voorwaarden werden opgelegd door de examencommissie op het moment dat zij haar eerdere beslissing ‘inschrijving niet toegelaten’ voor het academiejaar 2018-2019 heeft herzien. Verzoeker was hiervan bovendien duidelijk op de hoogte.

De Raad is van oordeel dat – anders dan verzoeker beweert – er *in casu* geen sprake is van een materiële vergissing en dat de bindende voorwaarden voor het academiejaar 2018-2019 *in*

concreto niet meer kunnen worden aangevochten. In de bovenvermelde context acht de Raad de bindende voorwaarden als door verzoeker aanvaard en definitief.

Waar verzoeker aanvoert dat een herinschrijving onder bindende voorwaarden niet mogelijk is van een student die niet voldeed aan reeds opgelegde bindende voorwaarden, temeer nu hij in dit academiejaar – waarin bindende voorwaarden waren opgelegd – een hoger studierendement realiseerde dan de in het onderwijs- en examenreglement bepaalde grens van 60% van de opgenomen studiepunten, treedt de Raad hem daarenboven niet bij. Verzoeker beweert in zijn intern beroepsschrift niet dat geen bindende voorwaarden kunnen worden opgelegd aan een student die wordt heringeschreven niettegenstaande eerdere bindende voorwaarden niet zijn nagekomen. Wel voert verzoeker in zijn extern beroepsschrift, wat hij niet deed in de interne beroepsprocedure, het volgende aan: “*Daarenboven laat het OER niet toe om deze door de interne beroepscommissie aangehaalde reden voor bindende voorwaarden te gebruiken. Artikel 88 van het OER bakent zeer duidelijk af in welke situatie bindende voorwaarden kunnen worden opgelegd. Bindende voorwaarden kunnen enkel opgelegd worden wanneer de student minder dan 60% van de opgenomen ECTS-credits niet behaald heeft, een situatie die hier, zoals hierboven geillustreerd, niet het geval was.*”.

Nu dit middel niet in het kader van het intern beroep is ontwikkeld en niets verzoeker belette dit te doen, kan het niet op ontvankelijke wijze worden bijgebracht in het kader van het beroep voor de Raad. In dit verband moet worden opgemerkt dat de bindende voorwaarden die aan verzoeker voor het academiejaar 2018-2019 zijn opgelegd, kaderen in een herziening van een weigering tot herinschrijving naar een toelating tot herinschrijving onder bindende voorwaarden, waarbij verzoeker op het einde van het academiejaar 2017-2018 niet voldeed aan de op het einde van het academiejaar 2016-2017 aan hem opgelegde bindende voorwaarden (op grond van het op dat moment van toepassing zijnde onderwijs- en examenreglement van verwerende partij). Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de interne beroepsinstantie kan worden verweten geen rekening te hebben gehouden met een aspect van de beoordeling dat niet onder haar aandacht is gebracht in het kader van het intern beroep en waaromtrent zij haar beslissing dan ook niet geacht kan worden te hebben gemotiveerd.

Bij het voorgaande overweegt de Raad ten slotte nog dat verzoeker initieel ook een ‘inschrijving niet toegelaten’ had opgelegd gekregen voor het academiejaar 2019-2020. Gezien verzoeker dicht bij het behalen van zijn bachelordiploma staat, nu hij nog voor slechts voor één

opleidingsonderdeel een credit moet verwerven, heeft de interne beroepsinstantie hem echter alsnog de toelating gegeven om zich in te schrijven voor de bacheloropleiding. Aan verzoeker worden wel bindende voorwaarden opgelegd (overeenkomstig art. 88, § 1 van het OER) en hij wordt onder verplichte studiebegeleiding geplaatst. Hij mag ook niet inschrijven in de masteropleiding. Verzoeker krijgt van de interne beroepsinstantie aldus nogmaals de kans om zijn bacheloropleiding alsnog af te werken.

Ten slotte voerde verzoeker in de fase van het intern beroep aan dat de zwakke prestatie voor het opleidingsonderdeel “Farmacologie: Klinische toepassingen” onder meer verband houdt met ziekte voor het examen die hem voor dit zware vak parten heeft gespeeld. De interne beroepscommissie heeft hieromtrent geoordeeld dat verzoeker een en ander niet verder duidt en evenmin een stavingsstuk toevoegt. De Raad moet vaststellen dat verzoeker deze overweging niet weerlegt door een stuk toe te voegen met betrekking tot de combinatie met zijn werk. Bovendien bevestigt hij dat hij geen bewijs heeft van zijn ziekte in de dagen voor het examen. Hij geeft trouwens in zijn extern beroepsschrift aan enkel te willen duiden waarom zijn resultaat zo laag is.

Al de bovenstaande elementen in acht genomen oordeelt de Raad dat de beslissing van de interne beroepsinstantie in overeenstemming met het toepasselijk regelgevend kader is genomen en niet kennelijk onredelijk is. Gezien de progressie van verzoeker tijdens zijn algemeen studieparcours, zoals door verwerende partij in de interne beroepsbeslissing uitgetekend, is de weigering tot inschrijving voor masteropleidingsonderdelen, nu verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij volgend academiejaar voldoende progressie zal maken en aangezien hij absoluut prioriteit moet geven aan het nog af te leggen bacheloropleidingsonderdeel, niet onredelijk. De bewering van verzoeker dat hierdoor een abrupt einde komt aan zijn professionele toekomst terwijl hij hoopt de kans te krijgen zijn studie verder te kunnen afwerken, brengt de Raad niet tot een ander besluit. Indien verzoeker dit academiejaar slaagt voor het resterende opleidingsonderdeel uit de bacheloropleiding en aldus zijn bachelordiploma behaalt, kan hij volgend academiejaar met een propere lei starten aan zijn masteropleiding.

Het beroep is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 25 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.497 van 4 december 2019 in de zaak 2019/688

In zake: Fauve HEREMANS
Woonplaats kiezend te 2018 Antwerpen
Sanderusstraat 15

Tegen: ODISSEE
Woonplaats kiezend te 1000 Brussel
Warmoesberg 26

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 23 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 16 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2019.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster, mevrouw Synthia Van Camp, die verschijnt voor de verzoekende partij, en mevrouw Joyce Windey, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2014-2015 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de gezinswetenschappen’. Zij werd initieel geweigerd om zich in te schrijven voor het academiejaar 2018-2019, maar zij kreeg nadien alsnog de toelating om te mogen inschrijven.

Na afloop van het academiejaar 2018-2019 blijkt dat verzoekster na zes examenkansen nog steeds niet is geslaagd voor vijf opleidingsonderdelen. Een vierde inschrijving voor de

betrokken opleidingsonderdelen en de opleiding waarvan deze opleidingsonderdelen deel uitmaken, werd haar dan ook geweigerd op grond van artikel 31, §2 OER.

Verzoekster is daarnaast na vier examenkansen ook nog steeds niet geslaagd voor één opleidingsonderdeel. Omdat haar studie-efficiëntie in beide academiejaren minder dan 50% bedroeg, werd een derde inschrijving voor dit opleidingsonderdeel en de opleiding waarvan dit opleidingsonderdeel deel uitmaakt, geweigerd op grond van artikel 31, §1 OER.

Ten slotte wordt verzoekster ook niet toegelaten zich opnieuw in te schrijven overeenkomstig artikel 33 OER, aangezien haar leerkredietsaldo momenteel -27 bedraagt.

Verzoekster heeft per brief van 5 september 2019 de toelating op grond van bijzondere individuele omstandigheden om haar opleiding toch verder te mogen afwerken gevraagd. Dit werd haar geweigerd op 20 september 2019.

Vervolgens stelde verzoekster op datum van 26 september 2019 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 16 oktober 2019 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie verduidelijkt vooreerst dat ze bij de beoordeling van het beroep rekening houdt met 1) het door de studente reeds afgelegde studieparcours, 2) de door de studente ingeroepen bijzondere individuele omstandigheden en 3) haar kansen om de opleiding succesvol af te ronden.

Wat de door de studente ingeroepen bijzondere omstandigheden betreft, merkt de interne beroepsinstantie op dat de studente hieromtrent weinig relevante informatie deelt. Zij maakt bovendien niet duidelijk hoe deze omstandigheden haar hebben belet om in het academiejaar 2018-2019 te studeren voor haar examens of examens af te leggen. De studente brengt geen stavingstukken aan met betrekking tot deze ingeroepen bijzondere individuele omstandigheden, waardoor de impact ervan op haar leven moeilijk te beoordelen is. De interne beroepsinstantie benadrukt dat het aan de studente toekomt om de ingeroepen omstandigheden te bewijzen en

een goed onderbouwd dossier aan te leveren zodat de instelling de ingeroepen omstandigheden grondig kan bestuderen.

De interne beroepsinstantie stelt vervolgens dat, zelfs al mochten de aangehaalde omstandigheden bewezen zijn, zij dan nog niet begrijpt hoe deze de behaalde tekorten zouden kunnen verklaren. Zij wijst erop dat de studente in het academiejaar 2018-2019 slechts voor 36 studiepunten ingeschreven was. In de eerste examenperiode nam de studente slechts deel aan de evaluatieactiviteiten van vijf van de elf opleidingsonderdelen en zij kan haar afwezigheden niet wettigen. De studente wist nochtans dat haar een vierde inschrijving op grond van artikel 31, §2 OER geweigerd zou worden indien zij in het academiejaar 2018-2019 (na drie inschrijvingen) nog steeds niet slaagde voor vijf opleidingsonderdelen. De interne beroepsinstantie benadrukt dat studenten het individuele studievoortgangsdossier te allen tijde kunnen inkijken. Waar zij hun resultaten kunnen raadplegen krijgen zij steeds automatische waarschuwingen te zien wanneer zij risico lopen om een studievoortgangsbewakingsmaatregel opgelegd te krijgen.

Volgens de interne beroepsinstantie wist de studente daarnaast ook zeer goed dat, indien zij in het academiejaar 2018-2019 (na twee inschrijvingen) niet slaagde voor het opleidingsonderdeel “Ondersteuning van kinderen en jongeren met een handicap”, haar een derde inschrijving op grond van artikel 31, §1 OER zou worden geweigerd wanneer zij in elk van beide academiejaren een studie-efficiëntie zou behalen van minder dan 50% voor het individuele jaarprogramma. De interne beroepsinstantie merkt op dat de studente na afloop van de eerste examenperiode (juni) van het academiejaar 2018-2019 in haar studievoortgangsdossier voor maar liefst zeven opleidingsonderdelen waarschuwingen te zien kreeg.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de studente ook in de tweede zittijd maar aan evaluatieactiviteiten van zes van de negen nog af te leggen opleidingsonderdelen deelnam. Zij begrijpt niet waarom de studente in deze examenperiode wel examens aflegde voor twee opleidingsonderdelen waarvoor zij nog maar voor de eerste keer was ingeschreven, maar niet deelnam aan de examens van drie opleidingsonderdelen waarvan zij wist dat zij, indien zij hiervoor niet zou slagen, geweigerd zou worden zich verder in te schrijven voor de opleiding.

De studente geeft op de zitting aan dat zij geen studentenjobs of ander werk doet en dat zij in de maanden december tot augustus fulltime bezig is geweest met het zoeken van een nieuwe

woning en verhuizen. De interne beroepsinstantie begrijpt echter niet dat de studente in dergelijke omstandigheden – mochten deze al bewezen zijn – geen tijd zou hebben kunnen vrijmaken om te studeren voor haar examens of haar examens af te leggen. Volgens de interne beroepsinstantie wordt dit door de studente op geen enkele manier gestaafd. Zij toont aldus de situatie op zich niet aan en ook niet hoe deze situatie haar heeft belet om te studeren voor examens of examens af te leggen.

Waar de studente verder aanhaalt dat de angst voor bestaanszekerheid haar dermate in beslag zou hebben genomen dat zij niet kon studeren, merkt de interne beroepsinstantie op dat de studente hiervan geen enkel bewijs kan voorleggen. Daarenboven volstaan de loutere angst voor financiële problemen en een verhuis – zelfs al zou de studente hiervan stavingstukken kunnen voorleggen – niet om in aanmerking te komen als een bijzondere individuele omstandigheid die zou maken dat de studente uitzonderlijk toch de toelating zou krijgen om zich voor vijf opleidingsonderdelen een vierde keer en voor één opleidingsonderdeel een derde keer opnieuw in te schrijven, laat staan om zich te mogen inschrijven met een negatief leerkrediet van -27.

Op basis van de beweringen van de studente besluit de interne beroepsinstantie dat de aangehaalde omstandigheden haar zeker niet konden beletten om te studeren voor haar examens en haar examens af te leggen, minstens wordt dit niet of onvoldoende aangetoond. Indien de opgeworpen omstandigheden hadden gemaakt dat deze voor de studente moeilijkheden meebrachten om haar traject af te leggen zoals gepland, had zij contact kunnen opnemen met de ombudsdienst, waarna er een aanpassing van de examenregeling of andere faciliteiten bekeken hadden kunnen worden. De studente heeft echter geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid.

Vervolgens merkt de interne beroepsinstantie op dat het argument van de studente dat zij behoudens één vak in het tweede jaar voor alle opleidingsonderdelen van de eerste twee jaren van de opleiding een credit heeft behaald, niet klopt. Zij heeft immers voor vier opleidingsonderdelen een vrijstelling en zij heeft voor vijf opleidingsonderdelen tolerantiekrediet ingezet. De interne beroepsinstantie wijst erop dat een getolereerde onvoldoende nog steeds een onvoldoende blijft. Het klopt wel dat de studente nog 41 studiepunten moet behalen. Volgens de interne beroepsinstantie maakt de opleidingsfase waarin een student zich bevindt op zich geen bijzondere omstandigheid uit, laat staan een reden om een vierde inschrijving voor maar liefst vijf opleidingsonderdelen of een derde inschrijving

voor één opleidingsonderdeel te rechtvaardigen. Het leerkrediet van de studente bedraagt overigens slechts -27, wat op zich al een reden is om de verdere inschrijving van de studente te weigeren (artikel 33 OER).

Waar de studente meent dat niet gemotiveerd is waarom geen afwijking op de weigering tot herinschrijving werd toegestaan, merkt de interne beroepsinstantie op dat een gebrek in de regel herstelbaar is, mits het herstel gebeurt door het bevoegde orgaan. Zij wijst erop dat zij overeenkomstig artikel 101 OER over volheid van bevoegdheid beschikt om het beroep ofwel af te wijzen ofwel een nieuwe beslissing te nemen. In zoverre er al een gebrek aan motivering van de oorspronkelijke beslissing zou moeten worden weerhouden, wordt dit eventueel gebrek aan motivering voldoende hersteld door de motivering van huidige beslissing, die de interne beroepsinstantie in de plaats stelt van de beslissing van 20 september 2019.

Wat de kans op het succesvol afronden van de opleiding door de studente betreft, benadrukt de interne beroepsinstantie dat de loutere stelling dat men zijn leven op orde heeft niet voldoende is om aan te tonen dat er voldoende kansen zijn om de opleiding succesvol af te ronden. Goede voornemens zijn onvoldoende, een student moet zeer concreet aantonen dat hij effectief beter gemotiveerd is. Volgens de interne beroepsinstantie toont de studente enerzijds niet aan dat de ingeroepen omstandigheden hebben gemaakt dat zij belemmerd werd om te studeren voor haar examens of haar examens af te leggen. De studente biedt anderzijds geen enkele garantie dat er voldoende toekomstperspectieven zijn om de opleiding succesvol af te ronden.

De interne beroepsinstantie kan alleen maar vaststellen dat de voorbije pogingen om de opleiding tot een goed einde te brengen bijzonder negatief waren. De studente presteert al enkele jaren zwaar onvoldoende, wat zich ook veruitwendigt in het negatieve leerkrediet van -27. De kans om de opleiding nog met succes af te ronden is uiterst klein nu de studente:

- reeds vijf academiejaren is ingeschreven voor de opleiding en de laatste drie academiejaren een studie-efficiëntie van minder dan 50% behaalt;
- momenteel een negatief leerkrediet van -27 heeft;
- na maar liefst drie inschrijvingen en zes examenkansen nog steeds niet slaagt voor vijf opleidingsonderdelen (met maximale scores van 7/20, 1/20, 7/20, 7/20 en 1/20);
- na twee inschrijvingen en vier examenkansen nog steeds niet slaagt voor één opleidingsonderdeel;
- ook moeilijkheden blijkt te hebben met andere opleidingsonderdelen;

- heel wat examenkansen onbenut laat (zonder dat gewettigde afwezigheid wordt voorgehouden).

De interne beroepsinstantie verduidelijkt nog dat de weigering tot herinschrijving op grond van herhaaldelijk niet slagen voor bepaalde opleidingsonderdelen overeenkomstig artikel 31, §3 OER geldt voor het eerstvolgende academiejaar, zijnde het academiejaar 2019-2020.

De weigering tot herinschrijving overeenkomstig artikel 31, §4 OER geldt voor een inschrijving voor het betrokken opleidingsonderdeel en voor elke opleiding waarin deze opleidingsonderdelen zijn opgenomen, onder welk contracttype ook.

De weigering tot herinschrijving op grond van een negatief leerkrediet, ten slotte, geldt zolang het leerkrediet van de betrokken studente lager is dan of gelijk is aan nul.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail en bij aangetekend schrijven van 16 oktober 2019 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2019 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroeft op de schending van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster verduidelijkt vooreerst dat zij zich op aanraden van de VDAB had ingeschreven voor de opleiding ‘Bachelor in de gezinswetenschappen’ omdat zij door haar kansarme

achtergrond, interesses en intelligentie, uitzonderlijk geschikt zou zijn om een mooie en betekenisvolle professionele carrière uit te bouwen in dit domein. Zij werd de voorbije academiejaren echter geconfronteerd met negatieve levenservaringen, wat uiteraard gevolgen heeft gehad voor haar studieresultaten. Zij moet nu nog 41 van de 180 studiepunten behalen.

Het verzoek tot herinschrijving van verzoekster voor het academiejaar 2019-2020 werd – ondanks de door verwerende partij erkende zware moeilijkheden waarmee verzoekster te kampen heeft gehad – geweigerd. Deze weigering werd nadien ook bevestigd door de interne beroepsinstantie omwille van de behaalde studieresultaten, omwille van een negatief studiekrediet en omdat zij (zeer ten onrechte) van mening is dat verzoekster onvoldoende gemotiveerd zou zijn om de opleiding daadwerkelijk af te ronden.

Verzoekster benadrukt dat zij eindelijk terug woonzekerheid heeft. Daarnaast heeft ze eindelijk de ondersteuning gevonden om haar te begeleiden naar een succesvolle afsluiting van deze studie en het behalen van het door haar zo begeerde bachelordiploma, waarmee ze eindelijk haar vicieuze cirkel van kansarmoede zou kunnen doorbreken. Volgens verzoekster zou het weigeren van haar herinschrijving disproportioneel en onredelijk zijn. Bovendien zou het ook redelijk cynisch zijn, vermits verwerende partij uitdrukkelijk beweert begaan te zijn met dergelijke problematiek.

Verzoekster vraagt de Raad om na te gaan of de beslissing van de interne beroepsinstantie tijdig genomen werd na het indienen van het intern beroep. Indien dit niet het geval zou zijn, vraagt verzoekster om de beslissing te vernietigen en om te bevelen haar met onmiddellijke ingang in te schrijven voor het academiejaar 2019-2020 in de opleiding ‘Bachelor in de gezinswetenschappen’.

Indien de Raad de bestreden beslissing als rechtsgeldig beoordeelt, vraagt verzoekster de Raad om deze te vernietigen wegens het gebrek aan objectiviteit van de beslissing en de onredelijk disproportionele gevolgen die deze weigering voor verzoekster zou inhouden. Ze vraagt zich onder meer af waar het advies van de ombuds is.

Verzoekster geeft ten slotte aan dat zij zich uitdrukkelijk het recht voorbehoudt om haar middelen en vordering verder uit te breiden en bijkomende overtuigingsstukken voor te brengen tijdens het verdere verloop van de procedure.

In haar *antwoordnota* herinnert verwerende partij er vooreerst aan dat artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs de Raad de opdracht geeft om te beoordelen of de voorgelegde studievoortgangsbeslissing in overeenstemming is met de decretale en reglementaire bepalingen en met het onderwijs- en examenreglement enerzijds, en met de administratieve beginselen anderzijds. Zij merkt op dat de Raad zijn appreciatie betreffende de waarde van de betrokken student daarbij niet in de plaats mag stellen van die van het bestuur of enig orgaan ervan. Verwerende partij is van oordeel dat de interne beroepsinstantie correct heeft geoordeeld en dat zij haar beslissing omstandig en uitvoerig heeft gemotiveerd. De beslissing is niet kennelijk onredelijk of onevenredig.

Vervolgens stelt verwerende partij dat zij geenszins de zware moeilijkheden van verzoekster zou hebben erkend, zoals verzoekster aanhaalt. Zij merkt op dat verzoekster in haar intern beroepsschrift inderdaad een aantal ‘bijzondere individuele omstandigheden’ of ‘moeilijke’ omstandigheden heeft aangehaald. De interne beroepsinstantie moet evenwel vaststellen dat verzoekster hieromtrent weinig relevante informatie deelde. Verzoekster maakte bovendien niet duidelijk hoe deze omstandigheden haar hebben belet om in het academiejaar 2018-2019 te studeren voor haar examens of examens af te leggen. Zij bracht ook geen stavingstukken aan met betrekking tot deze ingeroepen bijzondere individuele omstandigheden, waardoor de impact ervan op haar leven niet kon worden beoordeeld door de interne beroepsinstantie. De interne beroepsinstantie benadrukte ook dat het aan de studente toekomt om de ingeroepen omstandigheden te bewijzen en een goed onderbouwd dossier aan te leveren zodat de instelling de ingeroepen omstandigheden grondig kan bestuderen.

Verwerende partij stelt vast dat nog steeds geen enkel stavingstuk voorligt van de ‘zware moeilijkheden’ waarnaar verzoekster verwijst. Als deze nog zouden worden voorgelegd (nu verzoekster in haar extern beroepsschrift schrijft zich uitdrukkelijk het recht voor te behouden haar middelen en vordering uit te breiden en bijkomende overtuigingsstukken voor te brengen tijdens het verdere verloop van de procedure), kan dit volgens verwerende partij enkel mits naleving van artikelen II.294 en II.295 van de Codex Hoger Onderwijs.

Verwerende partij merkt verder op dat de interne beroepsinstantie in haar beslissing ook duidelijk heeft gemaakt dat zij, zelfs al mochten de aangehaalde omstandigheden bewezen zijn, niet begrijpt hoe deze omstandigheden de behaalde tekorten zouden kunnen verklaren. Zo was

verzoekster in het academiejaar 2018-2019 slechts voor 36 studiepunten ingeschreven. In de eerste examenperiode nam verzoekster slechts deel aan de evaluatieactiviteiten van vijf van de elf opleidingsonderdelen en zij kan haar afwezigheden niet wettigen. Verzoekster wist nochtans dat haar een vierde inschrijving op grond van artikel 31, §2 OER geweigerd zou worden indien zij in het academiejaar 2018-2019 (na drie inschrijvingen) nog steeds niet slaagde voor vijf opleidingsonderdelen. De interne beroepsinstantie heeft ook benadrukt dat studenten het individuele studievoortgangsdossier te allen tijde kunnen inkijken. Waar zij hun resultaten kunnen raadplegen krijgen zij steeds automatische waarschuwingen te zien wanneer zij risico lopen om een studievoortgangsbewakingsmaatregel opgelegd te krijgen.

Volgens verwerende partij wist verzoekster daarnaast ook zeer goed dat, indien zij in het academiejaar 2018-2019 (na twee inschrijvingen) niet slaagde voor het opleidingsonderdeel “Ondersteuning van kinderen en jongeren met een handicap”, haar een derde inschrijving op grond van artikel 31, §1 OER zou worden geweigerd wanneer zij in elk van beide academiejaren een studie-efficiëntie zou behalen van minder dan 50% voor het individuele jaarprogramma. Zij merkt op dat verzoekster na afloop van de eerste examenperiode (juni) van het academiejaar 2018-2019 in haar studievoortgangsdossier voor maar liefst zeven opleidingsonderdelen waarschuwingen te zien kreeg.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekster ook in de tweede zittijd maar aan evaluatieactiviteiten van zes van de negen nog af te leggen opleidingsonderdelen deelnam. Zij begrijpt evenwel niet waarom verzoekster in deze examenperiode wel examens aflegde voor twee opleidingsonderdelen waarvoor zij nog maar voor de eerste keer was ingeschreven, maar niet deelnam aan de examens van drie opleidingsonderdelen waarvan zij wist dat zij, indien zij hiervoor niet zou slagen, geweigerd zou worden zich verder in te schrijven voor de opleiding.

Volgens verwerende partij gaf verzoekster op de zitting van de interne beroepsinstantie aan dat zij geen studentenjobs of ander werk deed en dat zij in de maanden december tot augustus fulltime bezig is geweest met het zoeken van een nieuwe woning en verhuizen. De interne beroepsinstantie begreep echter niet dat verzoekster in dergelijke omstandigheden – mochten deze al bewezen zijn – geen tijd zou hebben kunnen vrijmaken om te studeren voor haar examens of haar examens af te leggen. Volgens verwerende partij wordt dit door verzoekster op geen enkele manier gestaafd. Zij toont aldus de situatie op zich niet aan en ook niet hoe deze situatie haar heeft belet om te studeren voor examens of examens af te leggen.

Verwerende partij merkt op dat verzoekster in haar intern beroepsschrift verder heeft aangehaald dat de angst voor bestaanszekerheid haar dermate in beslag zou hebben genomen dat zij niet kon studeren. Volgens verwerende partij kan verzoekster ook hiervan geen enkel bewijs voorleggen. Daarenboven volstaan de loutere angst voor financiële problemen en een verhuis – zelfs al zou verzoekster hiervan stavingstukken kunnen voorleggen – niet om in aanmerking te komen als een bijzondere individuele omstandigheid die zou maken dat verzoekster uitzonderlijk toch de toelating zou krijgen om zich voor vijf opleidingsonderdelen een vierde keer en voor één opleidingsonderdeel een derde keer opnieuw in te schrijven, laat staan om zich te mogen inschrijven met een negatief leerkrediet van -27.

Op basis van de beweringen van verzoekster heeft de interne beroepsinstantie besloten dat de aangehaalde omstandigheden haar zeker niet konden beletten om te studeren voor haar examens en haar examens af te leggen, minstens wordt dit niet of onvoldoende aangetoond. Indien de opgeworpen omstandigheden hadden gemaakt dat deze voor verzoekster moeilijkheden meebrachten om haar traject af te leggen zoals gepland, had zij contact kunnen opnemen met de ombudsdienst, waarna er een aanpassing van de examenregeling of andere faciliteiten bekeken hadden kunnen worden. Verzoekster heeft echter geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid.

Verwerende partij is van oordeel dat nergens in de motivering van de interne beroepsbeslissing een erkenning van ‘zware moeilijkheden’ kan worden gelezen. Zij merkt ook op dat, zelfs al zou zij ‘zware moeilijkheden’ van verzoekster hebben erkend, dit er nog niet toe zou leiden dat een verdere inschrijving van verzoekster plots verantwoord wordt. Verwerende partij benadrukt dat zij – in overeenstemming met de Codex Hoger Onderwijs – een systeem toepast, waarbij de (verdere) inschrijving van een student wordt geweigerd wanneer de student een negatief leerkrediet heeft, dan wel wanneer een student herhaaldelijk niet slaagt voor bepaalde opleidingsonderdelen. Verwerende partij verduidelijkt dat zij voor geweigerde studenten wel in de mogelijkheid heeft voorzien om uitzonderlijk de toelating te vragen om een bacheloropleiding toch aan te vatten of af te werken.

Verder wijst verwerende partij erop dat de beslissing van de interne beroepsinstantie lang niet alleen is gebaseerd op de studieresultaten, op een negatief studiekrediet en omdat zij (ten onrechte) van mening zou zijn dat verzoekster onvoldoende gemotiveerd zou zijn om de opleiding daadwerkelijk af te ronden. Verwerende partij benadrukt dat de interne

beroepsinstantie bij de beoordeling van het intern beroep rekening heeft gehouden met 1) het door verzoekster reeds afgelegde studieparcours, 2) de door verzoekster ingeroepen bijzondere individuele omstandigheden en 3) haar kansen om de opleiding succesvol af te ronden.

Naast de hierboven toegelichte bijzondere individuele omstandigheden, heeft de interne beroepsinstantie volgens verwerende partij ook rekening gehouden met andere omstandigheden. Zo heeft zij vastgesteld dat het argument van verzoekster dat zij behoudens één vak in het tweede jaar voor alle opleidingsonderdelen van de eerste twee jaren van de opleiding een credit had behaald, niet klopt. Verzoekster heeft immers voor vier opleidingsonderdelen een vrijstelling en zij heeft voor vijf opleidingsonderdelen tolerantiekrediet ingezet. De interne beroepsinstantie wees er ook op dat een getolereerde onvoldoende nog steeds een onvoldoende blijft. Het klopt wel dat verzoekster nog 41 studiepunten moet behalen. Volgens verwerende partij maakt de opleidingsfase waarin een student zich bevindt op zich geen bijzondere omstandigheid uit, laat staan een reden om een vierde inschrijving voor maar liefst vijf opleidingsonderdelen of een derde inschrijving voor één opleidingsonderdeel te rechtvaardigen. Het leerkrediet van verzoekster bedraagt overigens slechts -27, wat op zich al een reden is om de verdere inschrijving van verzoekster te weigeren (artikel 33 OER).

Verwerende partij merkt ook op dat de interne beroepsinstantie rekening heeft gehouden met de kansen van verzoekster om de opleiding succesvol af te ronden. Er werd evenwel aangestipt dat de loutere stelling dat men zijn leven op orde heeft niet voldoende is om aan te tonen dat er voldoende kansen zijn om de opleiding succesvol af te ronden. Goede voornemens zijn onvoldoende, een student moet zeer concreet aantonen dat hij effectief beter gemotiveerd is. Verwerende partij benadrukt dat de interne beroepsinstantie alleen maar kan vaststellen dat de voorbije pogingen om de opleiding tot een goed einde te brengen bijzonder negatief waren. Verzoekster presteerde enkele jaren zwaar onvoldoende, wat zich ook veruitwendigt in het negatieve leerkrediet van -27. Volgens verwerende partij zijn de kansen om de opleiding met succes af te ronden dan ook uiterst klein.

Verwerende partij is van oordeel dat de bewering van verzoekster in haar extern beroepsschrift niet klopt: de interne beroepsbeslissing is immers op heel wat meer gebaseerd dan op de studieresultaten en een negatief leerkrediet. Volgens haar staat nergens dat verzoekster onvoldoende gemotiveerd zou zijn om de opleiding daadwerkelijk af te ronden. De interne

beroepsinstantie haalt wel aan dat verzoekster op geen enkele manier aantoont dat zij effectief beter gemotiveerd is of dat er voldoende kansen zijn om de opleiding nog succesvol af te ronden.

Waar verzoekster in haar extern beroepsschrift stelt dat zij ondersteuning heeft gevonden om haar te begeleiden naar een succesvolle afsluiting van de studie, werpt verwerende partij op dat zij niet aantoont waaruit die begeleiding dan wel bestaat. Zij legt opnieuw geen enkel stavingstuk voor waaruit blijkt dat zij effectief beter gemotiveerd is.

Vervolgens stelt verwerende partij dat de beslissing om de herinschrijving van verzoekster te weigeren niet onredelijk of onevenredig is, zoals verzoekster beweert. Zij heeft deze beslissing ook volledig in het licht van de daartoe voorziene decretale mogelijkheden genomen. In dit kader wil verwerende partij ook wijzen op rechtspraak van de Raad, die duidelijk stelt dat het niet alleen gaat om een mogelijkheid, maar zelfs om een taak van de hogeronderwijsinstellingen om in te grijpen ingeval een student blijft falen.

Daarnaast is het verwerende partij niet duidelijk waarom verzoekster de tijdigheid van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 16 oktober 2019 in twijfel trekt. Zij stelt dat deze beslissing tijdig werd genomen en binnen de voorgeschreven termijn van twintig kalenderdagen aan verzoekster ter kennis werd gebracht. Ondergeschikt merkt verwerende partij ook op dat, ook al zou een beslissing van de interne beroepsinstantie buiten de voorgeschreven termijn van twintig kalenderdagen aan de student ter kennis worden gebracht, dit niet *ipso facto* leidt tot de ongeldigheid van de beslissing.

Wat ten slotte het beweerde gebrek aan objectiviteit van de bestreden beslissing en de beweerde onredelijk disproportionele gevolgen van deze weigering voor verzoekster betreft, verduidelijkt verwerende partij op welke manier de interne beroepen worden behandeld. Ze stelt dat ze heeft getracht zo transparant mogelijk aan studenten kenbaar te maken hoe en door wie een door hen ingesteld beroep zal worden behandeld, maar zij voorziet hiermee ook in de mogelijkheid om steeds een onpartijdige en objectieve interne beroepsinstantie aan een specifiek intern beroep te koppelen. Zo waakt verwerende partij erover dat de interne beroepsinstantie niet betrokken was bij de totstandkoming van de bestreden beslissing. *In casu* werd het intern beroep van verzoekster dan ook behandeld door de Directeur Permanente Vorming, die op geen enkele manier betrokken was bij de beslissing waartegen verzoekster beroep heeft ingesteld.

Verwerende partij geeft haar studenten daarenboven ook een mogelijkheid om gehoord te worden. Deze ‘zitting’ van de interne beroepsinstantie vindt steeds plaats in aanwezigheid van een jurist van de instelling en een ombuds. De jurist zal evident over juridische aspecten van het beroep adviseren en de ombuds zal vooral vanuit de bescherming en het belang van de student adviseren. Verwerende partij benadrukt dat de adviserende ombudspersoon bij het intern beroep van verzoekster op geen enkele manier betrokken was bij het dossier van verzoekster, zodat hij in alle objectiviteit en onpartijdigheid kon oordelen over het beroep. Zij verduidelijkt dat zowel de ombuds als de jurist hebben geadviseerd om het beroep ontvankelijk te verklaren, maar om verzoekster niet toe te laten zich opnieuw in te schrijven.

Verwerende partij benadrukt wel dat de uiteindelijke beslissing tot de bevoegdheid van de interne beroepsinstantie hoort en dat het advies van de ombuds en de jurist haar op geen enkele manier bindt. *In casu* was er echter geen enkele tegenstrijdigheid tussen de mening van de interne beroepsinstantie, de adviserend jurist en de adviserend ombuds. Dat de adviezen van de ombuds en de jurist werden gehoord, blijkt overigens uit de interne beroepsbeslissing.

Beoordeling

Verzoekster is sinds het academiejaar 2014-2015 ingeschreven bij verwerende partij. Na afloop van het academiejaar 2018-2019 wordt haar in het kader van studievoortgangsbewaking de herinschrijving geweigerd. Verzoekster geeft aan in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 geconfronteerd te zijn geworden met ingrijpende negatieve levenservaringen, wat gevolgen had voor haar studieresultaten.

Verzoekster geeft aan nog 41 van de 180 studiepunten te moeten afwerken. In haar extern beroepsschrift schrijft zij dat verwerende partij haar inschrijving voor het academiejaar 2019-2020 heeft geweigerd ondanks de erkenning van de zware moeilijkheden waarmee zij te kampen heeft gehad. Verzoekster meldt dat zij terug woonzekerheid heeft en dat zij ondersteuning heeft gevonden om haar te begeleiden naar een succesvolle afsluiting van haar studie en het behalen van haar bachelordiploma, waarmee zij haar vicieuze cirkel van kansarmoede zou kunnen doorbreken. Zij is van mening dat een weigering tot herinschrijving, gelet op haar moeilijke levensparcours dat overigens door verwerende partij wordt erkend, een disproportioneel en onredelijk gevolg voor haar zou hebben.

Verzoekster werpt in haar extern beroepsschrift vooreerst de vraag op of de bestreden beslissing tijdig is genomen. Zo dit niet het geval is, verzoekt zij de Raad deze beslissing te vernietigen en Odisee te bevelen haar in te schrijven met onmiddellijke ingang. Uit het dossier blijkt dat verzoekster op 26 september 2019 intern beroep heeft ingediend. Op 16 oktober 2019 is de beslissing van de interne beroepsinstantie van diezelfde datum per e-mail aan verzoekster bezorgd. Art. II.284 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat de beslissing van de interne beroepsinstantie aan verzoekende partij ter kennis wordt gebracht binnen een termijn van 20 kalenderdagen. Deze termijn gaat in op de dag na deze waarop het beroep is ingesteld. De Raad kan niet vaststellen dat de beslissing laattijdig ter kennis is gebracht van verzoekster. Zelfs zo de beslissing laattijdig ter kennis zijn gebracht van verzoekster voert dit overigens niet tot de onregelmatigheid ervan. De in art. II.284 van de Codex Hoger Onderwijs bedoelde termijn is immers niet op straffe van nietigheid van de ter kennis te brengen beslissing opgesteld. Het betreft een termijn van orde.

De Raad, die in deze de regelmatigheid van de aangevochten beslissing van de interne beroepsinstantie onderzoekt en nagaat of de betrokken beslissing niet kennelijk onredelijk is, stelt vast dat verwerende partij met betrekking tot de – volgens de bewering van verzoekster in het extern verzoekschrift door verwerende partij erkende – zware moeilijkheden het volgende overweegt:

“Vooreerst stelt de Interne Beroepsinstantie vast dat de Studente weinig relevante informatie deelt omtrent deze ingeroepen bijzondere omstandigheden en niet duidelijk maakt hoe deze omstandigheden haar belet hebben om in het academiejaar 2018-2019 te studeren voor haar examens of examens af te leggen. De Studente brengt geen stavingsstukken aan met betrekking tot deze ingeroepen bijzondere individuele omstandigheden, waardoor de impact ervan op het leven van de Studente moeilijk te beoordelen is. Het is nochtans aan de student om de ingeroepen omstandigheden te bewijzen en een goed onderbouwd dossier aan te leveren met de nodige bewijsstukken zodat de instelling de ingeroepen omstandigheden grondig kan bestuderen.”

De Raad slaat acht op het intern beroepsschrift van verzoekster. Zij brengt het volgende bij:

“U kent mijn situatie van kansarmoede en het geval dat ik al jaren lever om daaraan te ontsnappen. De kracht daarvoor moet ik volledig aan mezelf onttrekken. Ik doe mijn uiterste best om een goed resultaat te behalen, maar ook het afgelopen schooljaar kreeg ik opnieuw met

tegenslag te maken, die [veel] van mij eiste en veel energie opslorpte. Een diploma is voor mij superbelangrijk, zie ik dit als de enige manier om mijn situatie te verbeteren.

Ik kreeg huropzag in december waardoor mijn wereld op zijn kop gezet werd. Met mijn beperkte budget heb ik een hele zoektocht gehad naar een ander appartement en heb daarvoor heel wat instanties moeten aflopen. Ik was bang op straat terecht te komen. Deze angst voor bestaanzekerheid heeft acht maanden geduurde. Omdat ik ook tegen een deadline aankeek is al mijn studietijd voorafgaand aan de examenperiode opgegaan aan zoeken, aan het contacteren van instanties + het organiseren van de verhuis. Dit alles heeft mijn examenresultaten negatief beïnvloed. Het was voor mij een hele zware periode.”.

Verder wijst verzoekster in haar intern beroepsschrift op het effect van armoede op het leven van mensen. Zij wijst ook op de huurprijzen en op het feit dat het niet eenvoudig is een betaalbare woning te vinden, waardoor zij eerst in augustus kon verhuizen. In dit kader wijst zij ook op het effect van woononzekerheid en bestaanzekerheid. Zij wijst er ook op dat zij geen ouders heeft en er met een laag inkomen alleen voor staat. Zij wordt bijgevolg door bestaanzekerheid volledig in beslag genomen. De schaarste beperkt haar in de mogelijkheid volledig te kunnen studeren.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar intern beroepsschrift weliswaar de problemen die zij heeft ervaren omschrijft, alsook de impact die deze volgens haar hebben op haar studies, maar deze niet verder met concrete elementen en stukken duidt en stoffeert.

Zo verzoekster de door haar beweerde omstandigheden in de besluitvorming geïntegreerd zou zien, moest zij deze ook staven door middel van dossierstukken en moest zij de gevolgen ervan op haar studies concretiseren. Nu verzoekster naliet dit te doen kan, naar het oordeel van de Raad, verwerende partij niet worden verweten op de beweerde omstandigheden onvoldoende acht te hebben geslagen.

Het komt verzoekster ook niet toe in het kader van de procedure voor de Raad nieuwe stukken bij te brengen. Vooreerst kan de verwerende partij bezwaarlijk worden verweten geen rekening te hebben gehouden met stukken die pas worden bijgebracht na de interne beroepsprocedure. Daarnaast kunnen stavingstukken slechts voor het eerst voor de Raad op ontvankelijke wijze worden bijgebracht indien artikel II.295 van de Codex Hoger Onderwijs wordt nageleefd. De

Raad treft in het dossier trouwens geen nieuwe, bij het extern beroepsschrift gevoegde, stukken aan.

Ten overvloede stipt de Raad aan dat in de aangevochten beslissing door de interne beroepsinstantie gemotiveerd wordt overwogen dat, zelfs zo de door verzoekster aangehaalde omstandigheden bewezen mochten zijn, de interne beroepsinstantie niet begrijpt hoe deze de behaalde tekorten kunnen verklaren. Zo wijst verwerende partij erop dat verzoekster in het academiejaar 2018-2019 slechts voor 36 studiepunten ingeschreven was. In de eerste examenperiode nam verzoekster slechts deel aan de evaluatieactiviteiten van vijf van de elf opleidingsonderdelen en zij kon haar afwezigheden niet wettigen. De interne beroepsinstantie wijst er tevens op dat verzoekster wist dat haar een vierde inschrijving geweigerd zou worden indien zij in het academiejaar 2018-2019 nog steeds niet slaagde voor vijf opleidingsonderdelen. Tevens wijst de interne beroepsinstantie erop dat verzoekster in haar te allen tijde raadpleegbaar individueel studievoortgangsdossier waarschuwingen zag die haar wezen op het risico om een studievoortgangsbewakingsmaatregel opgelegd te krijgen.

Daarom overweegt verwerende partij ook dat verzoekster wist dat indien zij in het academiejaar 2018-2019 niet slaagde voor “Ondersteuning van kinderen en jongeren met een handicap” zij geen derde inschrijving zou kunnen krijgen, indien zij in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 een studie-efficiëntie van minder dan 50%, berekend op haar individuele jaarprogramma, zou behalen.

Daarnaast kreeg verzoekster, nog volgens verwerende partij in de interne beroepsbeslissing, voor zeven opleidingsonderdelen waarschuwingen te zien na afloop van de eerste examenperiode. Niettemin legde verzoekster ook in de tweede zittijd slechts voor zes van de negen nog af te leggen opleidingsonderdelen examens af. Het valt de interne beroepsinstantie hierbij op dat verzoekster in de tweedekansexamenperiode wel examen aflegt voor opleidingsonderdelen waarvoor zij voor de eerste maal was ingeschreven en niet deelnam aan examens van drie opleidingsonderdelen waarvan zij wist dat zij geweigerd zou worden zich verder in te schrijven indien zij er niet voor zou slagen.

Tegenover deze moeilijkheden met betrekking tot het studieparcours van verzoekster stelt verwerende partij in de interne beroepsbeslissing het volgende vast:

“De Studente geeft op de zitting aan dat zij geen studentenjobs of ander werk doet en dat zij in de maanden december tot augustus fulltime bezig is geweest met het zoeken van een nieuwe woning en verhuizen. De Interne Beroepsinstantie begrijpt echter niet dat de Studente, in dergelijke omstandigheden – mochten deze al bewezen zijn – geen tijd zou hebben kunnen vrijmaken om te studeren voor haar examens of haar examens af te leggen.”.

Daarnaast wijst verwerende partij in de aangevochten beslissing nogmaals op het gebrek aan staving.

In de overwegingen met betrekking tot de door verzoekster aangevoerde angst voor bestaansonzekerheid en de verhuis betrekt de interne beroepsinstantie in de bestreden beslissing tevens het feit dat verzoekster ingeschreven wenst te worden met een negatief leerkrediet (van 27 studiepunten). Voor verwerende partij volstaat de loutere angst voor financiële problemen ook niet om in aanmerking te komen als een bijzondere individuele omstandigheid die *in casu* toch nog een inschrijving zou kunnen toelaten voor een vierde keer voor vijf opleidingsonderdelen en voor een derde keer voor één opleidingsonderdeel. De interne beroepsinstantie is er niet van overtuigd dat deze omstandigheden verzoekster niet konden beletten om te studeren voor haar examens en examens af te leggen. Minstens, zo oordeelde verwerende partij, waren de aangehaalde individuele omstandigheden niet of onvoldoende aangetoond.

Zelfs zo de Raad deze afweging streng zou achten, kan hij de afweging omwille van alle hierboven reeds aangehaalde elementen, niet als kennelijk onredelijk aanmerken. De Raad leest in dit verband trouwens ook volgende overweging in de bestreden beslissing: *“Indien de opgeworpen omstandigheden hadden gemaakt dat deze voor de Studente moeilijkheden meebrachten om haar traject af te leggen zoals gepland, had zij contact kunnen opnemen met de ombudsdiens waarna er een aanpassing van de examenregeling of andere faciliteiten hadden kunnen bekeken worden. Ook de trajectbegeleiders konden hulp bieden. De Studente heeft van deze mogelijkheid echter geen gebruik gemaakt.”.*

De Raad stelt aldus vast dat de interne beroepsinstantie heeft vastgesteld dat verzoekster geen gebruik heeft gemaakt van mogelijkheden om de opleiding te informeren over de door haar ervaren moeilijkheden om haar traject af te leggen en om de opleiding te verzoeken om maatregelen om haar in deze context te begeleiden.

Verwerende partij buigt zich ook nog over de kansen van verzoekster om binnen afzienbare tijd een duidelijk hoger studierendement te realiseren. In deze context stelt de Raad vast dat verwerende partij terecht oordeelt dat de loutere bewering van verzoekster haar leven opnieuw op orde te hebben niet voldoet om aan te tonen dat er voldoende aannemelijke kansen zijn om de opleiding succesvol af te ronden. Zo overweegt de interne beroepsinstantie in deze context dat verzoekster nalaat *in concreto* aan te tonen dat zij daadwerkelijk beter gemotiveerd is, wat evenwel niet betekent dat de interne beroepsinstantie van oordeel is dat verzoekster niet gemotiveerd is op dit ogenblik. De Raad leest in de overwegingen van de interne beroepsinstantie dat zij over onvoldoende elementen beschikt – en deze ook niet gestoffeerd aangereikt krijgt door verzoekster – om ervan uit te gaan dat in redelijkheid een relevant verhoogd rendement zich zal aandienen. In deze context merkt de Raad ook op dat verzoekster, voor het eerst voor de Raad, aanhaalt dat zij begeleiding heeft gevonden met het oog op een succesvolle afsluiting van haar studie en het behalen van het door haar beoogde bachelordiploma, waarmee zij naar eigen zeggen de vicieuze cirkel van kansarmoede zou kunnen doorbreken. De Raad oordeelt dat verwerende partij met dit argument, dat niet werd opgeworpen in het kader van de interne beroepsprocedure, geen rekening kan worden geacht te hebben gehouden. De Raad ziet ook niet in wat verzoekster heeft belet om het argument voorafgaand aan de procedure voor de Raad op te werpen, zodat het niet op ontvankelijke wijze in het debat voor de Raad kan worden gebracht. Ten overvloede moet de Raad trouwens vaststellen dat de begeleiding, noch de impact die verzoekster ervan verwacht verder zijn geduid en aldus niet tot gevolg hebben dat de beslissing van verwerende partij als kennelijk onredelijk gekwalificeerd zou moeten worden.

Wat de redelijkheid van de weigeringsbeslissing, in het licht van het ontbreken van concrete indicaties voor een beter studieverloop in de nabije toekomst, betreft, stelt de Raad ook vast dat de interne beroepsinstantie een beslissing moest treffen in een context van zeer gering studierendement, wat ook blijkt uit het negatieve leerkrediet waartegen verzoekster is aangelopen.

Verzoekster voert ook aan dat zij nog slechts 41 studiepunten moet behalen om haar studie af te ronden. Haar niet toelaten zich nog in te schrijven zou voor haar een disproportioneel en onredelijk gevolg hebben.

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie erkent dat verzoekster nog 41 studiepunten moet behalen. In de bestreden beslissing wordt wel uitvoerig toegelicht dat verzoekster, indien men rekening houdt met de opleidingsonderdelen waarvoor zij een vrijstelling kreeg en de opleidingsonderdelen waarvoor zij een tolerantiekrediet heeft ingezet, voor 109 van de 180 studiepunten een credit heeft behaald. De 41 studiepunten die verzoekster nog moet behalen betreffen de stage en de bachelorproef (samen 17 studiepunten) en nog 7 opleidingsonderdelen

Met betrekking tot de nog af te leggen weg overweegt de interne beroepsinstantie dat verzoekster niet aantoont dat de ingeroepen omstandigheden hebben gemaakt dat zij belemmerd werd te studeren voor haar examens of deze af te leggen. Tevens ziet de interne beroepsinstantie geen garantie dat er voldoende toekomstperspectieven zijn om de opleiding succesvol af te ronden. De interne beroepsinstantie overweegt dat de voorbije pogingen om de opleiding tot een goed einde te brengen zeer negatief waren.

De Raad merkt daarbij nog op dat de interne beroepsinstantie puntsgewijs ook duidt waarom zij de kansen voor verzoekster om de opleiding nog met succes te kunnen afronden als zeer gering aanmerkt. In het licht van deze duiding en al de voorgaande overwegingen kan de Raad niet beslissen dat de weigeringsbeslissing onrechtmatig is.

Wat ten slotte het argument van verzoekster met betrekking tot het gebrek aan objectiviteit van de aangevochten beslissing van de interne beroepsinstantie en met name het ontbreken van een advies van de ombudspersoon betreft, wijst de Raad erop dat in de beslissing die voor de Raad wordt aangevochten geen elementen te vinden zijn waaruit een gebrek aan objectiviteit van de behandeling van het intern beroep van verzoekster blijkt. De Raad stipt tevens aan dat verzoekster in haar extern beroepsschrift niet duidt waaruit dit beweerde gebrek aan objectiviteit blijkt. Verzoekster vraagt wel naar het advies van de ombudspersoon. De Raad stelt vast dat in de aangevochten beslissing wordt vermeld dat de zitting van de interne beroepsinstantie plaatsvond in aanwezigheid van de adviserend jurist en de adviserend ombuds en dat de interne beroepsinstantie hen heeft gehoord. De ombudspersoon is aldus in de gelegenheid geweest zijn standpunt met betrekking tot het intern beroep dat verzoekster heeft ingediend te uiten. Dat geen schriftelijk advies van de ombudspersoon voorligt, doet hieraan geen afbreuk. In artikel 101 OER is ook niet voorgeschreven dat de ombuds schriftelijk moet adviseren. Vanuit dit oogpunt is de Raad, bij gebrek aan overige duiding door verzoekster, niet van oordeel dat de interne beroepsbeslissing door een gebrek aan objectiviteit is aangetast.

Het beroep is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 4 december 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 20 november 2019

Arrest nr. 5.445 van 25 november 2019 in de zaak 2019/633

In zake: Cas D'HAENENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Fiers
kantoor houdend te 9000 Gent
Groot-Brittanniëlaan 12
alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 19 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor het schakelprogramma tot de ‘Master of Science in de Industriële Wetenschappen’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Fiers, die verschijnt voor de verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker schrijft zich in het academiejaar 2016-2017 in voor het schakelprogramma tot de ‘Master of Science in de Industriële Wetenschappen’.

Het curriculum van verzoeker bestaat uit 12 opleidingsonderdelen ten belope van 66 studiepunten. Voor vier opleidingsonderdelen behaalt verzoeker geen credit:

- ‘Elektrische en elektronische bouwstenen’ (6 studiepunten)
- Fysica (6 studiepunten)
- Wiskunde I (6 studiepunten)
- Wiskunde II (3 studiepunten)

De proclaimatie vindt plaats op 14 september 2017. Verzoeker stelt tegen deze resultaten geen intern beroep in.

In het academiejaar 2017-2018 schrijft verzoeker zich in voor hetzelfde schakelprogramma. Het curriculum van verzoeker omvat vier opleidingsonderdelen, ten belope van 21 studiepunten. Voor twee opleidingsonderdelen behaalt hij een credit (12 studiepunten), voor Wiskunde I (6/20) en Wiskunde II (7/20) niet.

In datzelfde academiejaar schrijft verzoeker zich ook reeds in voor de opleiding ‘Master of Science in de Industriële Wetenschappen: industrieel ontwerpen’. Hij behaalt een credit voor alle opgenomen opleidingsonderdelen (42 studiepunten).

Ook in dat jaar voert verzoeker geen betwisting tegen de examencijfers.

In het academiejaar 2018-2019 schrijft verzoeker zich in voor de resterende vakken van het schakelprogramma (Wiskunde I en Winkunde II) en de masteropleiding (Masterproef).

Verzoeker behaalt in de eerste zittijd een credit voor de Masterproef, maar slaagt in beide zittijken niet voor Wiskunde I (5/20 en 9/20) en Wiskunde II (6/20 en 9/20).

Daar verzoeker niet slaagt voor alle opleidingsonderdelen van het schakelprogramma en ook niet voldoet aan de tolerantievoorwaarden zoals bepaald in artikel 71, §2 van het onderwijs- en examenreglement, wordt verzoeker niet geslaagd verklaard voor het schakelprogramma.

De proclamatie vindt plaats op 12 september 2019. De resultatenlijst voor het schakelprogramma vermeldt het volgende:

“Opelet. Na afloop van de tweedekansexamenperiode van je laatste inschrijving heb je voor minder dan de helft van de opgenomen studiepunten credits verworven. Bij je eerstvolgende inschrijving voor deze opleiding zal je een bindende voorwaarde opgelegd krijgen. De inhoud van de bindende voorwaarde wordt bepaald door het onderwijs- en examenreglement (www.ugent.be/oer) dat van toepassing is in het academiejaar van je eerstvolgende inschrijving. Indien je na afloop van het volgende academiejaar waarin je inschrijft niet aan deze bindende voorwaarde voldoet, zal bij een volgende inschrijvingsaanvraag je inschrijving voor deze opleiding worden geweigerd.”

Doordat hij niet voldoet aan de toelatingsvoorwaarden voor de masteropleiding, wordt verzoeker ook daarvoor niet geslaagd verklaard.

Op 19 september 2019 stelt verzoeker het volgende intern beroep in:

I. Feiten

Ik behaalde in 2016 het diploma Professionele Bachelor Industrieel Product Ontwerpen aan Howest te Kortrijk.

Ik legde vervolgens volgend studietraject af, met het oog op het behalen van het masterdiploma in de Master of Science in de Industriële Wetenschappen: industrieel ontwerpen te Kortrijk:

- 2016-17 Schakelprogramma
- 2017-18 Masterjaar, en
- 2018-2019 Masterproef en twee schakelvakken

In het academiejaar 2018-2019 nam ik 27 studiepunten op. Zulks blijkt eveneens uit mijn curriculumoverzicht (stuk 1)

Ik behaalde afgelopen academiejaar een grote onderscheiding voor mijn masterproef (17/20), een 9/20 voor Wiskunde I en een 9/20 voor Wiskunde II.

Op 4 juli 2019 kreeg ik een Deliberatiepakket I – geslaagd (705/1000) voor de Master of Science in de industriële wetenschappen: industrieel ontwerpen (stuk 2).

Op 12 september 219 kreeg ik evenwel een Deliberatiepakket 1 – niet geslaagd (550/1000) voor het Schakelprogramma tot Master of Science in de industriële wetenschappen: industrieel ontwerpen (stuk 3). Dat is de bestreden beslissing.

Op de resultatenlijst van de proclamatie d.d. 12.09.2019 wordt het automatische resultaat da de volgende inschrijvingsaanvraag zal worden geweigerd weergegeven, aangezien ik voor minder dan de helft van de opgenomen studiepunten credits zou hebben verworven. Dat is evenwel geheel incorrect daar ik slechts voor 9 van de 27 studiepunten zogenaamd géén credits had verworven.

Op 14.09.2019 ontving ik bericht vanwege de facultaire studentenadministratie, waarin wordt gesteld dat deliberatie voor mij niet mogelijk zou zijn daar het schakelprogramma een aparte finaliteit heeft. Er wordt daarenboven gesteld dat ik de beoogde competenties niet heb behaald (stuk 4).

Ik heb dan ook geen andere keuze dan het opstarten van onderhavige beroepsprocedure.

II. In rechte

Een student die het gewone traject volgt, heeft recht op deliberatie bij de volgende voorwaarden:

- Voor alle vakken minstens 8/20 hebben behaald
- Voor maximaal twee vakken een tekort hebben
- Een minimum van 50% behalen, en
- De tekorten zijn niet groter dan 1% van het aantal studiepunten.

Wiskunde I en Wiskunde II behoren tot het vakkenpakket van het eerste bachelorjaar waarvoor bovenstaande deliberatieresultaten gelden indien ik een reguliere student zou zijn. Als ik vergelijk met mijn resultaten dien ik vast te stellen dat ik, indien ik een reguliere student was, automatisch zou gedelibereerd zijn met mijn resultaten.

Een schakelstudent heeft evenwel slechts recht op deliberatie onder de volgende voorwaarden:

- Alle vakken opgenomen hebben om te slagen voor de betreffende opleiding;
- Maximaal een tekort van 6 gewogen punten behaald hebben;
- Voor alle vakken minstens 8/20 behaald hebben;
- Maximaal voor 2 vakken een tekort behaald hebben, en
- Geslaagd zijn voor de masterproef en/of stage.

Het feit dat er een dergelijk groot verschil tussen de deliberatiemogelijkheden met betrekking tot een reguliere student ten opzichte van een schakelstudent, schendt het gelijkheidsbeginsel alsook het redelijkheidsbeginsel. Ook de formele en materiële motiveringsplicht wordt daardoor geschonden.

Ik word immers het afstuderen als master ontzegd, louter omdat van 3 gewogen tekorten “te veel”, waar een reguliere student *automatisch* zou afgestudeerd zijn in dezelfde situatie.

Als motivering van voormelde discrepantie ontving ik volgende uitleg (stuk 4): “*het schakelprogramma heeft een aparte finaliteit en deze competenties heb jij niet gehaald*”. Waarin dit eventuele verschil, dat niet wordt geëxpliciteerd, zou liggen, en waarom dit een dergelijke verschillende behandeling verantwoordt, wordt nergens duidelijk gemaakt en mist dus elke grond.

Niets toont daarnaast aan dat ik de competenties van het schakelprogramma – waarvan de finaliteit volgens mij het behalen van een masterdiploma is – niet zou hebben behaald. De ultieme weergave van de competenties die een student heeft vergaard gedurende zijn academische loopbaan die zou moeten verantwoorden dat aan een student de titel ‘master’ wordt toegekend, is de masterproef. Ik behaalde maar liefst 17/20 voor mijn masterproef en er werd mij mondeling gevraagd of ik geïnteresseerd zou zijn in een doctoraat aan de faculteit. De promotor van mijn masterproef, proef. [S.], bevestigt formeel dat ik de nodige en vereiste competenties heb behaald (stuk 5).

Gelet op het feit dat ik klaarblijkelijk met glans een masterproef kan schrijven in mijn afstudeerrichting, maar vervolgens wordt gesteld dat ik de competenties niet zou behaald hebben om een masterdiploma in ontvangst te nemen, is geheel absurd.

Ik heb steeds aan alle examenkansen deelgenomen.

Ik heb ook nog nooit eerdere deliberatie nodig gehad, noch in de loop van mijn bacheloropleiding, noch tijdens het schakelprogramma of de masteropleiding.

Ik ben voor alle andere vakken geslaagd. Voor het masterprogramma behaalde ik in eerste zittijd een onderscheiding.

Enkel op basis van Wiskunde I en Wiskunde II stelt men plots dat ik de competenties van een volledige opleiding niet zou hebben behaald.

Wiskunde I en Wiskunde II zijn evenwel bachelorvakken uit het eerste jaar van de bachelor, die de basis van de wiskunde leggen voor de rest van de opleiding. Doordat ik ben geslaagd voor alle vakken waarin die wiskunde wordt toegepast, is dan ook duidelijk dat ik minstens de noodzakelijke competenties uit Wiskunde I en Wiskunde II onder de knie heb. Zo slaagde ik onder andere voor de volgende vakken, die voor een groot deel uit wiskunde bestonden:

- Elektriciteit (complexe getallen, ...)
- Fysica (vectoriële wiskunde, afgeleiden, integralen, matrices, ...)
- Sterkteleer (vectoriële wiskunde, matrices, ...)
- ...

Het is weinig ernstig om voor te houden dat ik te weinig competenties uit die twee vakken zou hebben verworven, aangezien ik voor alle vakken die erop voortbouwen ben geslaagd.

In juni 2018 is, door het spijtige overlijden van prof. [B.], de kern van het examen wiskunde veranderd: niet alleen de cursus, maar vooral de insteek is veranderd alsook de wijze van examineren.

De nadruk van het vaak lag in principe op oplossende ingenieurstoepassingen en examens waren ook met die gedachte opgesteld. Er werd bijvoorbeeld nooit gebruik gemaakt van multiple choicevragen.

De ‘nieuwe’ examens bestaan evenwel slechts voor 60% uit oplossende vragen en 40% multiple choicevragen met standard setting.

Bij mijn laatste examen Wiskunde I behaalde ik 9/12 voor de oplossende vragen. Ik beantwoord[de] 2/8 multiple choicevragen correct, waardoor ik met toepassing van de standard setting 0/8 behaalde. Bijgevolg werd er mij een totaal van 9/20 toegekend.

Voorerst blijkt uit het examen onomstotelijk dat ik zonder probleem wiskundige vraagstukken kan oplossen (9/12). Ook zonder standard setting was ik geslaagd voor dit examen.

Doordat ik aan dyslexie lijdt, kan ik inderdaad moeite hebben met multiple choicevragen. Het valt dan ook te betreuren dat een vak dat steeds de nadruk heeft gelegd op oplossende ingenieurstoepassingen werd geëvalueerd met weinigzeggende multiple choicevragen.

De slaagcijfers zijn op het examen Wiskunde I overigens gedaald na de invoering van de multiple choicevragen.

Het staat [om] alle voormelde redenen alleszins vast dat ik méér dan voldoende competenties heb behaald om een masterdiploma te behalen – wat uiteindelijk exact de finaliteit is van een schakelprogramma naar een masteropleiding. De deliberatie dient dan ook op mij toegepast te worden zodat ik geslaagd ben voor het schakelprogramma.

Op mijn puntenlijst van het schakelprogramma tot Master of Science in de industriële wetenschappen: industrieel ontwerpen wordt vermeld: “*na afloop van de tweedekansexamperiode van je laatste inschrijven heb je voor minder dan de helft van de opgenomen studiepunten credits verworven. (...) bij een volgend[e] inschrijvingsaanvraag zal je inschrijving voor deze opleiding worden geweigerd.*”

Ik heb evenwel 27 studiepunten opgenomen, waarvan ik er voor 18 alleszins geslaagd ben. Dat is meer dan de helft.

Ik vermoed dan ook dat voormelde vermelding een automatisch gegenereerde waarschuwing is, die niet in overeenstemming is met de werkelijkheid en ‘de examencommissie’ mij bijgevolg volledig verkeerd adviseert. Dat schendt minstens het zorgvuldigheidsbeginsel en ik maak alle voorbehoud om desgevallend beroep aan te tekenen tegen een eventuele weigering om mij opnieuw in te schrijven.

III. Besluit

De verschillende behandeling van een reguliere student ten opzichte van een schakelstudent schendt de motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Daarenboven werden door mij alle competenties behaald om te voldoen aan de finaliteit van het schakelprogramma naar de masteropleiding.

Ten slotte schendt de mededeling dat ik mij niet opnieuw zou kunnen inschrijven in de opleiding het zorgvuldigheidsbeginsel.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt dit beroep in zitting van 4 oktober 2019 en komt tot de volgende beslissing:

“(…)

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

De institutionele beroepscommissie heeft inzage gekregen in de puntenlijsten, de communicatie met de trajectbegeleiding/facultaire studentenadministratie en de aanbeveling van prof. [S.].

De student nam het opleidingsonderdeel Wiskunde I op in zijn curriculum sinds 2016-2017 en behaalde volgende resultaten:

2016-2017: 1/20 en AFWE

2017-2018: 2/20 en 6/20

2018-2019: 5/20 en 9/20

De student nam het opleidingsonderdeel Wiskunde II op in zijn curriculum sinds 2016-2017 en behaalde volgende resultaten:

2016-2017: AFWE en AFWE

2017-2018: 5/20 en 7/20

2018-2019: 6/20 en 9/20

De regels waaraan een student moet voldoen om te slagen voor een opleiding zijn vastgelegd in artikel 71 van het Onderwijs- en Examenreglement (OER).

Behalve in een afstudeerjaar van een bacheloropleiding, schakel- of voorbereidingsprogramma, master-na-bacheloropleiding of de specifieke lerarenopleiding, waar inderdaad beperkte compensaties mogelijk zijn conform artikel

71, §2, slaagt een student enkel voor een opleiding als hij voor elk van de af te leggen opleidingsonderdelen een creditbewijs heeft behaald.

Artikel 71, §3 van het OER laat niettemin toe om een student die niet aan deze criteria voldoet toch geslaagd te verklaren. Een dusdanige beslissing is enkel mogelijk in uitzonderlijke omstandigheden en mits blijkt dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

Deze bepaling vindt zijn grondslag in artikel II.229 al. 1 Codex Hoger Onderwijs, dat luidt als volgt:

“De student wordt door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. De toepassing van dit artikel verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen behaald heeft.”

Uit vaste rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen (zie bijvoorbeeld R. Stvb. 28 maart 2018, nr. 4.239) blijkt dat de toepassing van deze bepaling uiteenvalt in het afotoetsen van twee elementen:

- Zijn er bijzondere, persoonlijke (familiale omstandigheden) of studie-gerelateerde (het individueel afgelegde studietraject) omstandigheden?
- Heeft de student – niettegenstaande het tekort – toch de globale opleidingsdoelstellingen behaald? Dit veronderstelt zowel een kwantitatieve als een kwalitatieve toetsing.

De bewijslast ter zake berust bij de student, zoals blijkt uit de rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen:

“Gewis mag van de student worden verwacht dat hij, wanneer hij zich beroept op ‘bijzondere omstandigheden’ of voorhoudt spijts tekorten toch de doelstellingen van de opleiding globaal te hebben behaald, daarvoor concrete elementen voorlegt en de organen van de instelling niet opzadelt met een omvangrijk onderzoek naar alle mogelijke argumenten die tot een globale geslaagdverklaring zouden kunnen leiden. De bewijslast ligt, met andere woorden, in de eerste plaats bij de student” (zie bijvoorbeeld R. Stvb. 24 november 2017, nr. 4.031).

De examencommissie heeft zich niet beraden over de specifieke situatie van deze student. Er werden aan de examencommissie ook geen uitzonderlijke omstandigheden gemeld over of door deze student. Voor geen enkele student in hetzelfde of een gunstiger geval als dhr. D’Haenens werd overigens een tekort groter dan toegelaten in het betreffende deliberatiepakket getolereerd. Alle studenten zijn gelijkberechtigd geworden.

Bij de vraag of de student geslaagd verklaard kan worden voor het schakelprogramma tot Master of Science in de industriële wetenschappen: industrieel ontwerpen met 9 tekortpunten, dient de institutionele beroepscommissie na te gaan of de student de opleidingsdoelstellingen van het schakelprogramma tot Master of Science in de industriële wetenschappen: industrieel ontwerpen verworven heeft en of er bijzondere omstandigheden zijn. De institutionele beroepscommissie merkt op dat dit niet het geval

is. Elk van de opleidingsonderdelen binnen het curriculum van de student draagt op een eigen wijze bij tot het realiseren van de opleidingsdoelstellingen van het schakelprogramma en de opleidingsdoelstellingen worden maar ten volle behaald als een student de einddoelstellingen van elk van die opleidingsonderdelen heeft behaald. De student faalt op twee opleidingsonderdelen die een belangrijke plaats innemen in het schakelprogramma. Het zijn opleidingsonderdelen die aan de studenten verplicht wordt opgelegd, en moeten mitsdien als noodzakelijk worden beschouwd om de doelstellingen van het schakelprogramma te bereiken. Gelet op het gegeven dat het hier gaat om 9 tekortpunten (twee maal 9/20) waar het maximum toegestane tekortpunten 6 is als tolerantie, kan de institutionele beroepscommissie niet anders dan besluiten dat de student onvoldoende heeft aangetoond de doelstellingen van het schakelprogramma te hebben verworven.

Wiskunde I en Wiskunde II maken deel uit van het schakelprogramma en het schakelprogramma heeft een eigen finaliteit zoals bepaald in artikel I.3, 56° Codex Hoger Onderwijs:

“Schakelprogramma: een programma dat kan worden opgelegd aan een student die zich wenst in te schrijven voor een masteropleiding op grond van een in het professioneel hoger onderwijs uitgereikt bachelordiploma. Het programma beoogt de in artikel II.141, 3° bedoelde algemene wetenschappelijke competenties en wetenschappelijk-disciplinaire basiskennis bij te brengen;”

De betreffende opleidingsonderdelen dragen bijgevolg bij tot de doelstellingen van het schakelprogramma en niet tot de opleidingsdoelstellingen van het masterprogramma. De institutionele beroepscommissie stelt dat Wiskunde I en Wiskunde II, in tegenstelling tot het aanvoelen van de student, unieke eindcompetenties bevatten die niet door andere opleidingsonderdelen van het schakelprogramma worden gerealiseerd.

De student geeft aan de eindcompetenties van Wiskunde I en Wiskunde II verworven te hebben aangezien hij slaagt voor o.a. Elektriciteit, Fysica en Sterkteleer (opleidingsonderdelen waarin wiskunde wordt toegepast). De student legt hiervan echter geen concreet bewijs voor. De bewijslast ter zake berust bij de student en zeker in geval van een deliberatie, zoals blijkt uit de rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. Het is niet de opdracht van de institutionele beroepscommis[s]ie om zelf de bewijzen te verzamelen. Zonder hieraan afbreuk te doen maar enkel voor de volledigheid merkt de institutionele beroepscommissie op dat het feit dat er tussen de verschillende opleidingsonderdelen gedeeltelijke overeenkomsten bestaan inzake eindcompetenties, niet betekent dat de student alle eindcompetenties van Wiskunde I en Wiskunde II daardoor ook verworven heeft. Elk opleidingsonderdeel heeft zelfstandige eindcompetenties die niet opnieuw worden nagestreefd in vervolgopleidingsonderdelen en evenmin noodzakelijk bereikt moeten zijn om het vervolgopleidingsonderdeel te mogen volgen. Dat de student met mooie cijfers slaagt voor zijn Masterproef doet hier eveneens geen afbreuk aan (infra).

De student tracht bovenstaande redenering te staven met een aanbeveling[s]brief van zijn promotor, prof. [S.], die stelt dat de student ‘over zeer goede ontwerp- en onderzoekcompetenties beschikt’ en deze heeft aangetoond in de vakken van prof. [S.] ‘en in het bijzonder tijdens je masterproef’. De institutionele beroepscommissie merkt hierbij op dat – hoewel de masterproef een belangrijk onderdeel is in het opleidingstraject

– het niet aan de promotor of een andere individuele lesgever is om (hoewel goedbedoeld) uit te maken of een student alle opleidingsdoelstellingen heeft behaald. Opleidingsdoelstellingen worden namelijk maar ten volle behaald als een student de einddoelstellingen van elk van die opleidingsonderdelen heeft behaald. Het is de examencommissie in zijn totaliteit die zich uitspreekt over een mogelijke deliberatie.

De institutionele beroepscommissie wenst ook nog op te merken dat hoewel aangenomen kan worden dat het niveau van de masteropleiding dat van het schakelprogramma overstijgt, daaruit niet zonder meer kan worden afgeleid dat uit het slagen voor de masteropleiding blijkt dat ook de doelstellingen van het schakelprogramma zijn bereikt. Het is immers niet zo dat alle kennis die in de masteropleiding aan bod komt, ook in meer basale vorm aan bod komt in het schakelprogramma.

Het gegeven dat de student slaagde voor alle andere vakken uit het schakelprogramma én voor de vakken uit de masteropleiding is bijgevolg geen uitzonderlijke omstandigheid (vgl. overigens o.m. R. Stvb. 25 januari 2011, nr. 2011/003). De student dient te slagen voor het schakelprogramma om ontvankelijk te zijn voor de masteropleiding en het daarmee verbonden masterdiploma en niet andersom, in tegenstelling tot wat de student in zijn beroepschrift lijkt te suggereren. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen oordeelde in zijn arrest nr. 2015/058 eveneens in die zin.

De student stelt dat hij ongelijk behandeld wordt omdat hij, hoewel Wiskunde I en Wiskunde II opleidingsonderdelen uit het eerste modeltraject van de bacheloropleiding zijn, geen aanspraak kan maken op onderstaande deliberatieregel cf. art 67 §2 van het OER:

2° De examencommissie per deliberatiepakket verklaart eveneens geslaagd: de student ingeschreven voor het eerste deliberatiepakket van een bacheloropleiding die aan volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

- Het eerste deliberatiepakket bevat enkel opleidingsonderdelen geprogrammeerd in het eerste modeltrajectjaar van een bacheloropleiding
- Het tekort om te slagen voor één of twee opleidingsonderdelen bedraagt maximaal 1% van het gewogen totaal van het deliberatiepakket – zonder de vrijstellingen – waarbij de studiepunten als gewichten worden gehanteerd. Het tekort wordt berekend door het tekort op het examencijfer te vermenigvuldigen met de studiepunten die aan dat opleidingsonderdeel zijn toegekend
- De student heeft voor alle opleidingsonderdelen in het desbetreffende deliberatiepakket minimaal 8/20 behaald
- De student heeft in het betreffende deliberatiepakket voor maximaal twee opleidingsonderdelen minder dan 10/20 behaald.
- De student behaalde een totaal van minimaal 50% voor het deliberatiepakket.

Deze stelling kan evenwel niet worden beschouwd als een uitzonderlijke omstandigheid en de institutionele beroepscommissie is van oordeel dat het gelijkheidsbeginsel niet wordt geschonden. Achter de beslissing door het bestuur van de UGent om de tolerantieregels die gelden voor het eerste deliberatiepakket van een bacheloropleiding niet toe te passen op schakelprogramma's ligt de volgende redenering ten grondslag: de tolerantieregels in het eerste deliberatiepakket van de bacheloropleidingen hebben als

doel rekening te houden met de aanpassingsproblemen van studenten bij de start van het hoger onderwijs. Studenten die een schakelprogramma aanvatten hebben al een succesvol parcours afgelegd in het hoger onderwijs en voor hen gelden deze specifieke aanpassingsproblemen dus niet. De leeromstandigheden van een eerstebachelorstudent en een schakelstudent zijn fundamenteel verschillend en verantwoorden een ander deliberatieprincipe. Het schakelprogramma wordt zorgvuldig[] samengesteld met als doel algemene wetenschappelijke competenties en wetenschappelijk-disciplinaire basiskennis bij te brengen aan studenten die reeds een diploma professionele bachelor hebben verworven. Het gelijkheidsbeginsel is enkel geschonden indien studenten die zich in gelijke omstandigheden bevinden ongelijk worden behandeld. Uit de deliberatielijsten blijkt dat alle studenten die zich in gelijke omstandigheden bevonden als dhr. D'haenens, zijnde studenten ingeschreven in het schakelprogramma tot master of science in de industriële wetenschappen: industrieel ontwerpen op dezelfde manier behandeld zijn geworden.

De student stelt dat hij nooit eerdere deliberatie nodig had. De institutionele beroepscommissie merkt op dat studenten niet zelf kunnen kiezen welke tekorten worden getolereerd maar dat die worden toegekend overeenkomstig het onderwijs- en examenreglement. De studenten beschikken aan de UGent niet over een aantal punten die ze in elk geval kunnen inzetten voor tolerantie. Het OER bepaalt in welke omstandigheden tekorten worden getolereerd en studenten bouwen geen reserve aan tolerantiepunten op als een student slaagt zonder tekorten.

De student geeft aan dat na het overlijden van prof. [B.] in de zomer van 2018 het examen en de cursus van Wiskunde I aangepast is en er nu minder de nadruk ligt op oplossende ingenieurstoepassingen. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student hier refereert naar het academiejaar 2017-2018. De Universiteit Gent dient echter elk jaar de lesgevers opnieuw aan te stellen en heeft hierbij de volle autonomie. Het gegeven dat een lesgever wijzigt, is bijgevolg geen onregelmatigheid. De student kan zich ook niet meer beroepen op een (wijze van) examen uit het vorige academiejaar aangezien het ook hier om verschillende studiejaren gaat. Ook hier is er bijgevolg geen schending van de gelijkberechtiging. De eindbeoordelingscriteria werden voor alle studenten die examen aflegden van dit opleidingsonderdeel op dezelfde manier toegepast. Dit argument is ongegrond.

De institutionele beroepscommissie merkt hierbij op dat een verantwoordelijk lesgever ruime autonomie heeft bij het opstellen van een examen zover daarbij de grenzen van de redelijkheid niet worden overschreden. De commissie erkent hierbij ook de expertise van de verantwoordelijk lesgever bij de samenstelling van het examen. In de kantlijn merkt de institutionele beroepscommissie trouwens op dat de student dit academiejaar, bij de huidige lesgever, een hogere eindscore behaalde dan bij prof. [B.] zaliger. De student heeft bijgevolg geen belang bij dit argument.

De student geeft aan dat hij door zijn dyslexie moeilijker meerkeuzevragen kan oplossen. De institutionele beroepscommissie merkt hierbij op dat studenten met een functiebeperking het bijzonder statuut kunnen aanvragen om vervolgens van faciliteiten gebruik te maken. De student meldt echter dat hij zelf heeft beslist het bijzonder statuut niet aan te vragen waardoor de commissie, mede door het ontbreken van enig concreet bewijsstuk hieromtrent, dit argument niet verder kan behandelen.

De institutionele beroepscommissie stelt eveneens vast dat de student, in tegenstelling tot wat hij aangeeft, niet aan alle examenkansen heeft deelgenomen. Zo heeft de student in het academiejaar 2016-2017 eenmaal niet deelgenomen aan Wiskunde I en tweemaal niet aan Wiskunde II.

Wat de weigering tot inschrijving voor het schakelprogramma betreft, stelt de institutionele beroepscommissie vast dat de student, in tegenstelling tot zijn persoonlijk aanvoelen, conform artikel 24, §1 van het OER niet geweigerd is maar enkel een bindende voorwaarde heeft gekregen. Dit is correct conform het Onderwijs- en Examenreglement gebeurd: De student behaalde in het academiejaar 2018-2019 geen studievoortgang in het schakelprogramma hoewel hij voor 9 studiepunten credits opnam waardoor hij een bindende voorwaarde bij zijn volgende inschrijving in het schakelprogramma heeft gekregen. In tegenstelling tot het aanvoelen van de student wordt de studievoortgang voor alle studenten conform artikel 24 ‘afzonderlijk per opleiding berekend (bv. bachelor, master, schakelprogramma ...) conform het opleidingsaanbod zoals vastgelegd in artikel 36’. Dat de student studievoortgang heeft gemaakt in zijn master betekent niet dat daarmee ook voldoet aan de bindende voorwaarden van zijn schakelprogramma. Iedere student wordt hierin gelijk behandeld. De bindende voorwaarden en de waarschuwing weigering worden ook steeds op de puntenlijst vermeld. De student haalt geen uitzonderlijke omstandigheden aan waarom de bindende voorwaarden zouden moeten worden opgeheven.

Tot slot vraagt de student gebruik te kunnen maken van zijn hoorrecht. Artikel 100, §4 van het OER stelt echter uitdrukkelijk dat het beroep wordt behandeld op stukken. De institutionele beroepscommissie kan weliswaar elkeen van wie ze de aanwezigheid nuttig acht voor de behandeling van het dossier, uitnodigen om te worden gehoord, maar dit houdt niet in dat de institutionele beroepscommissie hoe dan ook de verzoeker zou moeten horen.

Het intern beroep wordt ongegrond verklaard.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van verzoekers beroep.

De Raad ziet daartoe ambtshalve evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Vijfde middel

Verzoeker steunt een vijfde middel op een schending van de hoorplicht.

Aangezien dit middel raakt aan de regelmatige totstandkoming van de bestreden beslissing, past het om dit middel eerst te behandelen.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat de hoorplicht een belangrijk algemeen rechtsbeginsel is in het administratief recht, en dat het horen niet kan worden geweigerd indien de door een beslissing getroffen partij het vraagt, het geschil handelt over een beslissing die over zijn persoonlijk handelen en situatie gaat, en hij door de beslissing ongunstig wordt geraakt.

Aan al deze voorwaarden is volgens verzoeker voldaan. Artikel 100, §4 van het onderwijs- en examenreglement schendt volgens hem dan ook één van de belangrijke beginselen van behoorlijk bestuur, en de reglementering van verwerende partij is volgens verzoeker aan die beginselen ondergeschikt. Men had dit kunnen rechtzetten door verzoeker te horen, zoals expliciet gevraagd, maar dat is niet gebeurd.

Verzoeker brengt ter zake in herinnering dat de Raad op grond van artikel II.291, 2° van de Codex Hoger Onderwijs onderzoekt of een aangevochten beslissing in de overeenstemming is met de algemene administratieve beginselen. Het horen van verzoeker had in dit geval bovendien, zo wordt nog aangevoerd, de mogelijkheid gecreëerd dat een betere appreciatie van verzoekers uitzonderlijke situatie zou kunnen worden overgebracht aan het betrokken orgaan, zodat meteen op vragen of onduidelijkheden kon geantwoord worden en niet sec elk argument kon worden afgedaan als niet aanwezig wegens niet aangetoond of niet afdoende beargumenteerd. Daarmee zouden de rechten van de verdediging, waar deze hoorplicht nauw mee verwant is, volgens verzoeker alvast beter gediend zijn.

Verwerende partij werpt in haar antwoordnota tegen dat geen enkele regel of algemeen rechtsbeginsel de institutionele beroepscommissie verplicht om studenten mondeling te horen, zelfs niet op hun verzoek. Het volstaat volgens verwerende partij dat de student de gelegenheid krijgt om zijn argumenten voor te leggen aan de beroepscommissie, wat ook schriftelijk kan.

Verzoeker zijnerzijds handhaaft zijn standpunten in zijn nota van wederantwoord.

Beoordeling

Wat voorligt is geen examentuchtbeslissing; de rechten van verdediging zijn te dezen niet van toepassing.

Het valt verder, wat de hoorplicht betreft, binnen de onderwijsvrijheid van de hogeronderwijsinstelling om te bepalen of de student bij de beoordeling van het intern beroep inzake een examenbeslissing kan of moet worden gehoord, en zo ja of de student daartoe steeds moet worden uitgenodigd dan wel of het initiatief daartoe bij de student wordt gelaten.

Er wordt immers aangenomen dat in beginsel aan de hoorplicht is voldaan wanneer de student in staat is geweest om zijn standpunt middels het verzoekschrift op intern beroep op nuttige wijze kenbaar te maken.

Te dezen bepaalt artikel 100, §4 van het onderwijs- en examenreglement dat de institutionele beroepscommissie het intern beroep uitsluitend op stukken behandelt. Het initiatiefrecht om een fysieke hoorzitting te houden, ligt bij de beroepscommissie.

Een dergelijke bepaling is niet onbestaanbaar met de onderwijswetgeving of de beginselen van behoorlijk bestuur. De student heeft, in het licht van de beginselen van behoorlijk bestuur, geen absoluut recht op een persoonlijke aanwezigheid en de interne beroepsinstantie kon beslissen zonder een hoorzitting te organiseren, zelfs nadat verzoeker daar uitdrukkelijk om had gevraagd (R.Stvb. 13 november 2019, nr. 5.414).

In de mate dat het middel steunt op een schending van de hoorplicht of de rechten van verdediging kan het niet worden aangenomen.

Eerste middel

Verzoeker steunt een eerste middel op het gelijkheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de formelemotiveringsplicht en de materiëlemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat er grote verschillen bestaan tussen de voorwaarden waaraan enerzijds studenten binnen een gewoon bachelortraject en anderzijds schakelstudenten moeten voldoen om voor hun traject te kunnen slagen.

Immers, zo stelt verzoeker, binnen het gewone studietraject heeft een student recht op ‘deliberatie’ wanneer bij aan de volgende voorwaarden voldoet:

- voor alle vakken minstens 8/20 hebben behaald;
- voor maximaal twee vakken een tekort hebben;
- een minimum van 50% behalen, en
- de tekorten zijn niet groter dan 1% van het aantal studiepunten.

De opleidingsonderdelen Wiskunde I en wiskunde II behoren volgen verzoeker tot het vakkenpakket van het eerste bachelorjaar, waarvoor bovenstaande deliberatievoorwaarden gelden voor de reguliere studenten. Daaruit leidt verzoeker af dat ware hij een regulier student in de bacheloropleiding geweest, hij met de resultaten die hij behaalde automatisch ‘gedelibereerd’ zou zijn geweest.

Daartegenover plaatst verzoeker de deliberatievoorwaarden binnen het schakelprogramma:

- alle vakken opgenomen hebben om te slagen voor de betreffende opleiding,
- maximaal een tekort van 6 gewogen punten behaald hebben;
- voor alle vakken minstens 8/20 behaald hebben;
- maximaal voor 2 vakken een tekort behaald hebben, en
- geslaagd zijn voor de masterproef en/of stage.

Een dergelijk verschil schendt naar oordeel van verzoeker het gelijkheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Hij ziet ook een schending van de formelemotiveringsplicht en de materiëlemotiveringsplicht. Hem wordt immers het afstuderen als master ontzegd, louter omwille van 3 gewogen tekorten ‘te veel’, waar een reguliere student in dezelfde omstandigheden automatisch zou afstuderen.

In haar antwoordnota betwist verwerende partij deze visie.

Vooreerst wijst verwerende partij erop dat schakelprogramma's, net zoals voorbereidingsprogramma's, geen ‘opleidingen’ zijn in de zin van de Codex Hoger Onderwijs,

en dat om die reden alleen al een verschillende beoordeling wat het ‘slagen’ betreft voor de hand ligt.

Verwerende partij brengt verder in herinnering wat de institutionele beroepscommissie hieromtrent reeds gesteld in de bestreden beslissing, en wat ook het vaste standpunt is van die institutionele beroepscommissie:

“Deze stelling kan evenwel niet worden beschouwd als een uitzonderlijke omstandigheid en de institutionele beroepscommissie is van oordeel dat het gelijkheidsbeginsel niet wordt geschonden. Achter de beslissing door het bestuur van de UGent om de tolerantieregels die gelden voor het eerste deliberatiepakket van een bacheloropleiding niet toe te passen op schakelprogramma’s ligt de volgende redenering ten grondslag: de tolerantieregels in het eerste deliberatiepakket van de bacheloropleidingen hebben als doel rekening te houden met de aanpassingsproblemen van studenten bij de start van het hoger onderwijs. Studenten die een schakelprogramma aanvatten hebben al een succesvol parcours afgelegd in het hoger onderwijs en voor hen gelden deze specifieke aanpassingsproblemen dus niet. De leeromstandigheden van een eerstebachelorstudent en een schakelstudent zijn fundamenteel verschillend en verantwoorden een ander deliberatieprincipe. Het schakelprogramma wordt zorgvuldig samengesteld met als doel algemene wetenschappelijke competenties en wetenschappelijk-disciplinaire basiskennis bij te brengen aan studenten die reeds een diploma professionele bachelor hebben verworven. Het gelijkheidsbeginsel is enkel geschonden indien studenten die zich in gelijke omstandigheden bevinden ongelijk worden behandeld. Uit de deliberatielijsten blijkt dat alle studenten die zich in gelijke omstandigheden bevonden als dhr. D’haenens, zijnde studenten ingeschreven in het schakelprogramma tot master of science in de industriële wetenschappen: industrieel ontwerpen op dezelfde manier behandeld zijn geworden.” (nadruk toegevoegd)”

Waar verzoeker daartegen inbrengt dat die redenering niet zou opgaan – vermits een student die zich inschrijft als reguliere student in het modeltraject van de masteropleiding (en dus niet schakelt) maar daarvoor bijvoorbeeld reeds een masterdiploma TEW zou hebben behaald, wel al een succesvol parcours heeft afgelegd en dus geen aanpassingsproblemen zal hebben, maar wél gedelibereerd zal worden met dezelfde punten als verzoeker – repliceert verwerende partij dat dit argument geen steek houdt omdat het vertrekt van een verkeerd uitgangspunt. Voor de masteropleidingen geldt immers dezelfde tolerantieregel als voor het schakelprogramma en ook daar worden maximaal zes gewogen studiepunten getolereerd. Het is, zo stipt verwerende partij aan, ook niet juist dat enkel schakelstudenten aan strengere deliberatieregels zouden zijn onderworpen dan studenten in het eerste modeltrajectjaar van een bacheloropleiding. Hetzelfde geldt ook voor studenten die instromen via een voorbereidingsprogramma.

Verzoeker herneemt in zijn wederantwoordnota zijn argumenten.

Beoordeling

De Raad kan begrijpen dat verzoeker, op het eerste gezicht, bewijs ziet van een ongelijke behandeling.

Hij behaalde immers 9 tekortpunten (9/20 voor ‘Wiskunde I’ ten belope van 6 studiepunten, en 9/20 voor ‘Wiskunde II’ ten belope van 3 studiepunten). In die omstandigheden zou verzoeker, ware hij een student in het eerste modeltrajectjaar bachelor, in aanmerking komen voor deliberatie.

Het gegeven dat verzoeker ondertussen voor alle opleidingsonderdelen van de masteropleiding heeft kunnen inschrijven én een credit behaald, zal die perceptie zeker versterken.

Bij nader onderzoek evenwel, moet worden vastgesteld dat niet tot een discriminatoire behandeling kan worden besloten.

Van een schending van het grondwettelijk gewaarborgde gelijkheidsbeginsel kan slechts sprake zijn wanneer de aangevoerde discriminatoire behandeling zich situeert tussen personen of groepen van personen die zonder afdoende en objectieve verantwoording verschillend worden behandeld terwijl zij zich in dezelfde of voldoende vergelijkbare situaties bevinden.

Een ‘opleiding’ wordt in artikel I.3, 46° van de Codex Hoger Onderwijs omschreven als “*de structurerende eenheid van het onderwijsaanbod. Zij wordt bij succesvolle voltooiing bekroond met een diploma*”.

Een schakelprogramma wordt in artikel I.3, 56° van de Codex Hoger onderwijs gedefinieerd als:

“56° schakelprogramma: een programma dat kan worden opgelegd aan een student die zich wenst in te schrijven voor een masteropleiding op grond van een in het professioneel hoger onderwijs uitgereikt bachelordiploma. Het programma beoogt de in artikel II.141, 3° bedoelde algemene wetenschappelijke competenties en wetenschappelijk-disciplinaire basiskennis bij te brengen.”

Uit het bovenstaande volgt dat een schakelprogramma geen ‘opleiding’ is binnen het onderwijsaanbod van een universiteit. Het beoogt integendeel om aan de houder van een professionele bachelor de in de bepaling bedoelde academische competenties bij te brengen opdat inschrijving in een academische masteropleiding mogelijk zou zijn.

Ter zake schrijft artikel II.183, §1 van die Codex immers voor:

§1. De inschrijving van een afgestudeerde van een bacheloropleiding in het hoger professioneel onderwijs voor een masteropleiding is afhankelijk van de succesvolle voltooiing van een schakelprogramma met een studieomvang van ten minste 45 en ten hoogste 90 studiepunten.

Een student die zich in een schakelprogramma bevindt, is in beginsel *de iure* duidelijk te onderscheiden van een student in de academische bacheloropleiding.

Dit is reeds een eerste objectief en pertinent verschil tussen de door verzoeker aangehaalde categorieën van personen waartussen hij een ongelijke behandeling ziet.

Te dezen, vergelijkt verzoeker zich niet met een student ten aanzien van wie een deliberatiebeslissing wordt genomen op het einde van de bacheloropleiding, maar met een student in het eerste jaar van de bacheloropleiding Industriële Wetenschappen.

Het is inderdaad zo dat voor verzoeker als student in een schakelprogramma *enerzijds* en een student op het einde van het eerste modeltrajectjaar binnen een bacheloropleiding *anderzijds*, andere deliberatieregels gelden.

Met betrekking tot het eerste jaar van de bacheloropleiding, bepaalt artikel 67, §2, 2° van het onderwijs- en examenreglement de volgende voorwaarden om te slagen, zo de student niet voor alle opleidingsonderdelen een credit heeft behaald:

“ARTIKEL 67 SLAGEN VOOR EEN DELIBERATIEPAKKET

§1. [...]

§2. Slagen voor een deliberatiepakket:

1° [...]

2° De examencommissie per deliberatiepakket verklaart eveneens geslaagd: de student ingeschreven voor het eerste deliberatiepakket van een bacheloropleiding die aan volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

- Het eerste deliberatiepakket bevat enkel opleidingsonderdelen geprogrammeerd in het eerste modeltrajectjaar van een bacheloropleiding.
- Het tekort om te slagen voor één of twee opleidingsonderdelen bedraagt maximaal 1% van het gewogen totaal van het deliberatiepakket – zonder de vrijstellingen – waarbij de studiepunten als gewichten worden gehanteerd. Het tekort wordt berekend door het tekort op het examencijfer voor het opleidingsonderdeel te vermenigvuldigen met de studiepunten die aan dat opleidingsonderdeel zijn toegekend.
- De student heeft voor alle opleidingsonderdelen in het betreffende deliberatiepakket minimaal 8/20 behaald.
- De student heeft in het betreffende deliberatiepakket voor maximaal twee opleidingsonderdelen minder dan 10/20 behaald.
- De student behaalde een totaal van minimaal 50% voor het deliberatiepakket.”

Als student is een schakelprogramma, gelden voor verzoeker de bepalingen van artikel 71, §2 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019:

“ARTIKEL 71 SLAGEN VOOR EEN OPLEIDING

§1. [...]

§2. De examencommissie per opleiding verklaart eveneens geslaagd: de student ingeschreven in een afstudeerjaar van een bacheloropleiding, een schakel- of voorbereidingsprogramma, een master-na-bacheloropleiding, een master-na-masteropleiding of de specifieke lerarenopleiding die aan volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

- De student heeft alle nog resterende opleidingsonderdelen om te kunnen slagen voor de betreffende opleiding in zijn/haar curriculum opgenomen.
- Het tekort om te slagen voor één of twee opleidingsonderdelen bedraagt maximaal 6 gewogen punten, waarbij de studiepunten als gewichten worden gehanteerd. Het tekort wordt berekend door het tekort op het examencijfer voor het opleidingsonderdeel te vermenigvuldigen met de studiepunten die aan dat opleidingsonderdeel zijn toegekend.
- De student heeft voor alle opleidingsonderdelen minimaal 8/20 behaald.
- De student heeft voor maximaal twee opleidingsonderdelen minder dan 10/20 behaald.
- De student heeft voor de betreffende opleidingsonderdelen de meest recente examenkans benut.
- De tolerantie geldt niet voor de bachelorproef, de masterproef en de verplichte stages.”

Essentieel verschil tussen beide deliberatievoorwaarden is dat de verschoonbare tekortpunten voor een student in een eerste bachelorjaar zijn uitgedrukt als “1% van het gewogen totaal van het deliberatiepakket” (hetzij 1% van 60 studiepunten x 20, dus 12), terwijl een student in een schakelprogramma slechts voor een tekort van 6 studiepunten kan worden gedelibereerd.

Dat verschil is niet zonder redelijke verantwoording.

De deliberatiebeslissing na een eerste bachelorjaar verschoont immers enkel de voormelde tekorten binnen dat deliberatiepakket, en biedt geen toegang tot de masteropleiding. Daarvoor moet de bachelorstudent immers nog een tweede en derde bachelorjaar doorlopen, waarvoor dezelfde (strengere) deliberatiecriteria van artikel 71, §2 van het onderwijs- en examenreglement gelden.

Bovendien is de student die tot een schakelprogramma wordt toegelaten en die vervolgens naar een academische masteropleiding kan doorstromen, onderworpen aan een studiepakket van minimaal 45 en maximaal 90 studiepunten, terwijl het reguliere bachelortraject 180 studiepunten bedraagt. In die omstandigheden, en rekening houdend met het gegeven dat de in artikel I.3, 56° van de Codex Hoger Onderwijs bepaalde doelstelling van het schakelprogramma dus wordt bereikt met een beperkt, minstens gecondenseerd curriculum, is het in redelijkheid te verantwoorden dat binnen dat curriculum ook minder tekortpunten worden getolereerd.

Ten slotte blijkt uit het administratief dossier dat het opleidingsonderdeel ‘Wiskunde II’ in de bacheloropleiding een gewicht van 6 studiepunten heeft, en in het schakelprogramma van 2018-2019 een gewicht van slechts 3 studiepunten. Ook die vaststelling bevestigt dat, zelfs op het niveau van de opleidingsonderdelen, beide trajecten niet met elkaar kunnen worden vergeleken.

De Raad besluit derhalve dat voor zover een student in een bacheloropleiding en een student in een schakelprogramma al voldoende met elkaar vergelijkbaar zijn, de bestaande onderscheiden behandeling wat de deliberatieregels betreft redelijk, objectief en pertinent verantwoord is.

Wat de motiveringsplicht betreft, werpt verzoeker op dat niet wordt verduidelijkt waarin de aparte finaliteit van een schakelprogramma precies is gelegen en waarom het verschil in behandeling verantwoord is.

De institutionele beroepscommissie overweegt ter zake het volgende:

“Achter de beslissing door het bestuur van de UGent om de tolerantieregels die gelden voor het eerste deliberatiepakket van een bacheloropleiding niet toe te passen op schakelprogramma’s ligt de volgende redenering ten grondslag: de tolerantieregels in het eerste deliberatiepakket van de bacheloropleidingen hebben als doel rekening te houden

met de aanpassingsproblemen van studenten bij de start van het hoger onderwijs. Studenten die een schakelprogramma aanvatten hebben al een succesvol parcours afgelegd in het hoger onderwijs en voor hen gelden deze specifieke aanpassingsproblemen dus niet. De leeromstandigheden van een eerstebachelorstudent en een schakelstudent zijn fundamenteel verschillend en verantwoorden een ander deliberatieprincipe. Het schakelprogramma wordt zorgvuldig[] samengesteld met als doel algemene wetenschappelijke competenties en wetenschappelijk-disciplinaire basiskennis bij te brengen aan studenten die reeds een diploma professionele bachelor hebben verworven. Het gelijkheidsbeginsel is enkel geschonden indien studenten die zich in gelijke omstandigheden bevinden ongelijk worden behandeld.”

In de bestreden beslissing is als verantwoording voor de onderscheiden behandeling dus aangegeven dat de soepelere regeling voor de deliberatie van het eerste bachelorjaar boven dien is ingegeven door de overweging dat de daarin instromende studenten in beginsel geen ervaring hebben in het hoger onderwijs, dit in tegenstelling tot de studenten die inschrijven in een schakelprogramma.

Die motivering vormt een objectieve en relevante verantwoording voor de onderscheiden behandeling van bepaalde groepen binnen de globale studentenpopulatie.

Dat er individuele studenten in een schakelprogramma kunnen zijn die spijts hun hogeschoolervaring *ook* problemen hebben om zich aan de academische leeromgeving aan te passen, doet daaraan geen afbreuk.

Verzoeker haalt nog aan dat er studenten kunnen zijn met een reeds behaalde academische master, die zonder aanpassingsproblemen inschrijven in een modeltraject ‘Master in de industriële wetenschappen’ en dus de ruimere deliberatiecriteria genieten. Verzoeker zet daarbij evenwel niet concreet uiteen dat die studenten in de bacheloropleiding – waar hij zijn situatie mee vergelijkt – zouden inschrijven.

Het eerste middel wordt verworpen.

Tweede middel

In een eerste middel steunt verzoeker zich op het gelijkheidsbeginsel, “minstens het redelijkheidsbeginsel”, en de motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker betoogt dat niet is aangetoond dat hij de competenties van het schakelprogramma – in het licht van de finaliteit van het masterdiploma – niet zou hebben behaald.

Verzoeker stipt daarbij met nadruk aan dat hij een examencijfer van 17/20 behaalde voor zijn masterproef. Aangezien de eindcompetentie van dat opleidingsonderdeel blijkens de studiefiche erin bestaat “de reeds verworven competenties uit de bachelor- en masteropleiding [toe te passen] bij het oplossen van een reëel probleem en bij het uitvoeren van onderzoek”, meent verzoeker dat zijn resultaat voor de masterproef duidelijk aantoont dat hij die competenties onder de knie heeft.

De bestreden beslissing blijft voor verzoeker in gebreke om daarop te antwoorden.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat het feit dat de masterproef als eindcompetentie vermeldt “de reeds verworven competenties uit de bachelor en masteropleiding toepassen bij het oplossen van een reëel probleem”, niet aantoont dat verzoeker die doelstellingen wel zou hebben bereikt.

Uit niets blijkt immers, volgens verwerende partij, dat hij *alle* competenties uit het schakelprogramma nodig heeft gehad om te kunnen slagen voor zijn masterproef. Verzoeker toont niet aan dat hij door het slagen voor zijn masterproef ook de specifieke competenties van de vakken Wiskunde I en II heeft behaald. Niet verwerende partij, maar verzoekende partij moet daarvan het bewijs leveren.

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn standpunt.

Beoordeling

In de bestreden beslissing overweegt de institutionele beroepscommissie onder meer het volgende:

“De student tracht bovenstaande redenering te staven met een aanbeveling[s]brief van zijn promotor, prof. [S.], die stelt dat de student ‘over zeer goede ontwerp- en onderzoekcompetenties beschikt’ en deze heeft aangetoond in de vakken van prof. [S.] ‘en in het bijzonder tijdens je masterproef’. De institutionele beroepscommissie merkt hierbij op dat – hoewel de masterproef een belangrijk onderdeel is in het opleidingstraject – het niet aan de promotor of een andere individuele lesgever is om (hoewel goedbedoeld) uit te maken of een student alle opleidingsdoelstellingen heeft bereikt. Opleidingsdoelstellingen worden namelijk maar ten volle behaald als een student de einddoelstellingen van elk van die opleidingsonderdelen heeft behaald. Het is de examencommissie in zijn totaliteit die zich uitspreekt over een mogelijke deliberatie.

De institutionele beroepscommissie wenst ook nog op te merken dat hoewel aangenomen kan worden dat het niveau van de masteropleiding dat van het schakelprogramma overstijgt, daaruit niet zonder meer kan worden afgeleid dat uit het slagen voor de masteropleiding blijkt dat ook de doelstellingen van het schakelprogramma zijn bereikt. Het is immers niet zo dat alle kennis die in de masteropleiding aan bod komt, ook in meer basale vorm aan bod komt in het schakelprogramma.”

Ofschoon deze overwegingen misschien nog meer explicet op de masterproef hadden kunnen worden betrokken, motiveert de beroepscommissie wel uitdrukkelijk dat uit het behalen van de doelstellingen van de masterproef als individueel opleidingsonderdeel *niet* kan worden afgeleid dat daarmee ook de doelstellingen van alle andere opleidingsonderdelen – en dus van de gehele opleiding – zijn behaald.

Daarmee heeft de beroepscommissie geantwoord op de grief die verzoeker in zijn intern beroep heeft opgeworpen.

Wat verzoeker thans in zijn beroep bij de Raad beoogt, is een motivering van de motivering. Dat valt evenwel niet binnen datgene wat in het licht van de formelemotiveringsplicht of de materiëlemotiveringsplicht wordt verwacht.

Overigens is de redenering van verzoeker kennelijk aberrant, aangezien zij ertoe zou leiden dat een student die slaagt voor de masterproef – nog daargelaten met welk concreet cijfer – daarmee tekorten voor alle andere opleidingsonderdelen binnen een masteropleiding zou kunnen doen verschonen. Zulks is evident niet het geval.

Het tweede middel is ongegrond.

Derde middel

In een derde middel beroept verzoeker zich op de formelemotiveringsplicht, de materiëlemotiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat de beoordeling dat hij de competenties van de volledige opleiding niet heeft behaald, enkel steunt op de resultaten voor de opleidingsonderdelen ‘Wiskunde I’ en ‘Wiskunde II’.

Hij voert aan dat na het overlijden van de toenmalige titularis, professor B., een andere benadering en examineerwijze is voor het opleidingsonderdeel is ingevoerd.

Dat verzoeker in de academiejaren 2016-2017 en 2017-2018 (onder het professoraat van B.) voor deze opleidingsonderdelen ook reeds tekorten behaalde, is voor hem niet relevant. Verzoeker heeft immers, zo stelt hij, pas in 2018 deelgenomen aan de examens voor ‘Wiskunde I’ en ‘Wiskunde II’. De resultaten van 2016-2017 en de 2/20 in 2017-2018 hebben betrekking op scores van een deeltest die in de loop van het academiejaar werd afgenomen en meetelde voor maximaal 25% van de examenpunten.

De doelstelling voor beide opleidingsonderdelen op het eerste bachelorjaar, zo stelt verzoeker, is erin gelegen de studenten vertrouwd te maken met een aantal fundamentele begrippen, technieken, redeneringen en oplossingsmethoden om problemen en noden die in de ingenieursopleiding aan bod komen, te kunnen oplossen. Verzoeker meent dat hij, spijts zijn tekorten, aan dat doel heeft voldaan, aangezien hij voor alle andere vakken is geslaagd, waaruit hij afleidt dat hij kennelijk “de problemen en noden” die in de opleiding aan bod komen kan oplossen. Verzoeker verwijst ter zake naar zijn slagen voor de volgende opleidingsonderdelen met een belangrijke component wiskunde: ‘Elektriciteit’ (complexe getallen, ...), ‘Fysica’ (vectoriële wiskunde, afgeleiden, integralen, matrices, ...) en ‘Sterkteleer’ (vectoriële wiskunde, matrices, ...).

Uit de slaagcijfers voor die opleidingsonderdelen volgt voor verzoeker het bewijs dat de doelstellingen heeft verwezenlijkt. Hij stipt nog aan dat de studiefiche van het opleidingsonderdeel ‘Elektriciteit (E610014)’ als begincompetentie vooropstelt dat “een

basiskennis wiskunde is aangewezen: lineaire vergelijkingen, afgeleiden, integralen en complexe getallen.” Verzoeker stelt verder:

“Daarenboven werden de competenties uit wiskunde I en II effectief toegepast in de vakken waarvoor verzoeker slaagde:

- stuk 12: complexe getallen werden intensief gebruikt in de cursus elektriciteit;
- stuk 13: ook in de labo's van het vak elektriciteit werd intensief gewerkt met complexe getallen;
- stuk 14: matrices en lineaire algebra dienden tevens gekend te zijn om oefeningen te kunnen oplossen in het vak elektriciteit;
- stuk 15: een vergelijking van dit hoofdstuk uit de cursus wiskunde I met stukken 12 en 13 blijkt duidelijk dat de basis uit wiskunde I noodzakelijk was om de oefeningen te kunnen oplossen in elektriciteit, en
- stuk 16: uit de cursus wiskunde II blijkt dat de basis wordt aangeboden om de oefeningen in het vak elektriciteit op te lossen (stuk 14).

Voormelde vergelijking heeft slechts betrekking op één vak, maar kan evenzeer gemaakt worden voor de andere vakken uit de ingenieursopleiding. Verzoeker maakt een kort exemplarisch overzicht:

- in elektriciteit I heeft men nood aan de kennis (complexe getallen, matrices, ...) uit wiskunde I (hoofdstuk 1) en wiskunde II (hoofdstuk 10);
- in fysica heeft men nood aan de kennis (functies, o.m. natuurlijke logaritmes, ook afgeleiden en integralen, ...) uit wiskunde I (hoofdstukken 4, en minder maar ook nog belangrijk 6, 10 en 11);
- in sterkteleer heeft men nood aan de kennis (vectoriële wiskunde, matrices, afgeleiden, integralen, ...) uit wiskunde I (hoofdstukken 2, 6, 10 en 11) en wiskunde II (hoofdstukken 1 en 10), en
- in dynamica heeft men eveneens nood aan de kennis uit wiskunde II (vectoriële wiskunde, matrices, afgeleiden, integralen, ...) uit wiskunde I (hoofdstukken 2, 6, 10 en 11) en wiskunde II (hoofdstukken 1 en 10).

“Voor de volledigheid” stelt verweerster dat, indien gedeeltelijke overgangen bestaan inzake eindcompetenties, dat niet betekent dat de student de eindcompetenties van de twee wiskundevakken dan ook verworven heeft. Verweerster vervolgt dat elk opleidingsonderdeel zelfstandige eindcompetenties heeft die niet opnieuw worden nagestreefd in vervolgopleidingsonderdelen en evenmin noodzakelijk bereikt moeten zijn om het vervolgopleidingsonderdeel te mogen volgen.

Verweerster argumenteert daarmee tegen de eigen studiefiches: het doel van de vakken wiskunde I en II is enkel en alleen een basis vormen voor de rest van de opleiding. Andere doelstellingen blijken uit geen enkel document.

Bijgevolg heeft men duidelijk de juiste basis verworven indien men achteraf slaagt voor alle onderdelen van de opleiding. De enige redelijke handelwijze is dan ook om het masterdiploma, horende bij de door verzoeker behaalde eindcompetenties, af te leveren.”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat in zoverre in het middel wordt aangevoerd dat uit de ECTS-fiches van ‘Wiskunde I’ en ‘Wiskunde II’ blijkt dat de opleidingsonderdelen tot doel hebben studenten met een aantal begrippen, technieken enz.

vertrouwd te maken zodat zij de ingenieursopleiding kunnen volbrengen, er sprake is van een nieuw middel dat in het intern beroep niet is opgeworpen en dat bijgevolg thans niet ontvankelijk is.

Vervolgens gaat verzoeker volgens verwerende partij opnieuw uit van de verkeerde veronderstelling dat het feit dat hij slaagt voor de andere vakken van de opleiding, noodzakelijk inhoudt dat hij alle doelstellingen die met de betrokken wiskundevakken worden nagestreefd, zou hebben bereikt. Verzoeker heeft, zo betoogt verwerende partij, blijkbaar wel voldoende competenties bereikt om te slagen voor de andere vakken, maar heeft daarmee niet bewezen ook alle competenties die met de wiskundevakken worden nagestreefd, te hebben bereikt; verzoeker toonde immers niet aan dat al die competenties ook aan bod zijn gekomen in de rest van de opleiding.

In de mate dat verzoeker in de huidige stand van de procedure – met name: in zijn verzoekschrift voor de Raad – voor het eerst wel poogt te verduidelijken welke competenties van de wiskundevakken effectief voorkomen in andere vakken, gaat het volgens verwerende partij opnieuw om nieuwe argumenten die in het raam van de interne beroepsprocedure niet aan bod zijn gekomen. Het gaat, zo besluit verwerende partij, bovendien om loutere beweringen die verzoeker op geen enkele manier concreet staaft.

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn standpunten.

Beoordeling

Op het overlijden van professor B. en de wijzigingen aan de organisatie van het opleidingsonderdeel wordt onderstaand teruggekomen bij de beoordeling van het vierde middel.

In zijn intern beroep heeft verzoeker onder meer het volgende opgeworpen:

“Wiskunde I en Wiskunde II zijn evenwel bachelorvakken uit het eerste jaar van de bachelor, die de basis van de wiskunde leggen voor de rest van de opleiding. Doordat ik ben geslaagd voor alle vakken waarin die wiskunde wordt toegepast, is dan ook duidelijk dat ik minstens de noodzakelijke competenties uit Wiskunde I en Wiskunde II onder de knie heb. Zo slaagde ik onder andere voor de volgende vakken, die voor een groot deel uit wiskunde bestonden:

- Elektriciteit (complexe getallen, ...)

- Fysica (vectoriële wiskunde, afgeleiden, integralen, matrices, ...)
- Sterkteleer (vectoriële wiskunde, matrices, ...)
- ...

Het is weinig ernstig om voor te houden dat ik te weinig competenties uit die twee vakken zou hebben verworven, aangezien ik voor alle vakken die erop voortbouwen ben geslaagd.”

Het middel is derhalve niet nieuw, en dus in dat opzicht ontvankelijk.

Artikel II.229, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs luidt als volgt:

“De student wordt door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. De toepassing van dit artikel verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen behaald heeft.”

Deze bepaling leert dat er is voorzien in een mechanisme om op het niveau van de gehele opleiding de beoordeling te maken dat de daaraan verbonden doelstellingen globaal genomen zijn behaald. Dit is een wezenlijk andere oefening dan wat verzoeker voorhoudt, met name bewijzen dat de doelstellingen van specifieke opleidingsonderdelen, waarvoor geen credit voorligt, alsnog werden behaald via credits voor andere opleidingsonderdelen.

De Raad is van oordeel dat er geen rechtsgrond vorhanden is om aan de hand van een dergelijke redenering te besluiten dat de doelstellingen van ‘Wiskunde I’ en ‘Wiskunde II’, spijts de tekorten, toch zijn verwezenlijkt.

Bovendien moet worden aangestipt dat zelfs indien zulks mogelijk zou worden geacht, of indien verzoeker werkelijk zou hebben bedoeld dat enkel de competenties van ‘Wiskunde I’ en ‘Wiskunde II’ zouden kunnen ontbreken binnen de globale doelstellingen, de in artikel II.229 van de Codex Hoger Onderwijs vermelde bewijslast dan van toepassing is. Wat dat betreft, moet worden vastgesteld dat de summiere weergave van enkele items (complex getallen, vectoriële wiskunde, ...) zoals verzoeker die in het intern beroep heeft uiteengezet, aan die bewijslast niet tegemoetkomt. Ter zake wordt van de student verwacht dat hij concreet en aan de hand van de eindcompetenties zoals deze blijken uit de ECTS-fiche, aantoont dat die competenties zijn behaald door het verwezenlijken van voldoende vergelijkbare eindcompetenties bij andere opleidingsonderdelen waarvoor wel een credit werd behaald.

Dat concrete bewijs levert verzoeker niet. De Raad stelt bovendien vast dat heel wat eindcompetenties uit ‘Wiskunde I’ en ‘Wiskunde II’ in het intern beroep geheel onbesproken blijven. Louter ten titel van voorbeeld kan worden verwezen naar ‘functies van één veranderlijke’ en ‘parameterkrommen en poolkrommen’ uit ‘Wiskunde I’, en ‘determinanten’, ‘lineaire stelsels’, ‘rechten en vlakken in de ruimte’, enz. uit ‘Wiskunde II’.

Overigens kan verzoeker, op grond van de inhoud van de ECTS-fiches voor ‘Wiskunde I’ en ‘Wiskunde II’ niet worden bijgevallen in de visie dat deze opleidingsonderdelen slechts instrumenteel zijn als basis voor de rest van de opleiding en dus geen eigen doelstellingen zouden nastreven.

Daargelaten wat in de ECTS-fiches als ‘situering’ van het opleidingsonderdeel wordt weergegeven, toont verzoeker aan de hand van de eindcompetenties van beide vakken niet aan dat zij integraal bij andere opleidingsonderdelen terugkomen.

Het derde middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

Vierde middel

Verzoeker beroept zich in een vierde middel op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

In het verzoekschrift wordt het volgende uiteengezet:

“In juni 2018 is, door het spijtige overlijden van prof. [B.], de kern van het examen wiskunde veranderd: niet alleen de cursus, maar vooral de insteek is veranderd alsook de wijze van examineren.

De nadruk van het vak lag in principe op oplossende ingenieurstoepassingen en examens waren ook met die gedachte opgesteld. Er werd bijvoorbeeld nooit gebruik gemaakt van multiplechoicervragen.

De ‘nieuwe’ examens bestaan evenwel slechts voor 60% uit oplossende vragen en 40% multiplechoicervragen met standard setting.

Bij zijn laatste examen wiskunde I behaalde verzoeker 9/12 voor de oplossende vragen. Verzoeker beantwoordde 2/8 multiplechoicervragen correct, waardoor hij met toepassing

van de standard setting 0/8 behaalde. Bijgevolg werd er hem een totaalscore van 9/20 toegekend.

Voorerst blijkt uit het examen onomstotelijk dat verzoeker zonder probleem wiskundige vraagstukken kan oplossen (9/12). Ook zonder standard setting was verzoeker geslaagd geweest voor dat examen.

Doordat verzoeker aan dyslexie lijdt (stuk 17), kan hij moeite hebben met multiplechoicevragen. Het valt dan ook te betreuren dat een vak dat steeds de nadruk heeft gelegd op oplossende ingenieurstoepassingen werd geëvalueerd met weinigzeggende multiplechoicevragen.

De slaagcijfers zijn op het examen wiskunde I overigens drastisch gedaald na de invoering van de multiplechoicevragen.”

Daarnaast stelt verzoeker dat er sprake is van bijzondere omstandigheden, zodat hij in toepassing van artikel 71, §3 van het onderwijs- en examenreglement bij deliberatie geslaagd moet worden verklaard. Ter zake verwijst verzoeker nogmaals naar zijn dyslexie, waarvan de bestreden beslissing volgens hem ten onrechte stelt dat er geen bewijsstukken voorliggen. Verzoeker brengt onder de aandacht dat bewijzen daaromtrent reeds in 2012 zijn overgemaakt aan een vzw waarmee de Universiteit Gent samenwerkt.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

“Verzoeker herhaalt vervolgens het argument dat beide wiskundevakken thans deels via een MC-examen zouden worden ondervraagd (wat overigens niet blijkt uit de ECTS-fiches) en dat hij daarbij benadeeld zou zijn omdat hij lijdt aan dyslexie. Hij voerde dat argument ook reeds aan voor de institutionele beroepscommissie, die echter heeft vastgesteld dat dit een loutere bewering was die door enkel stuk werd gestaafd.

Verzoeker legt thans een brief voor van de voormalige vzw Cursief waaruit blijkt dat hij in 2012 examenfaciliteiten kreeg omwille van zijn [dyslexie].

Dit stuk legde hij niet voor aan de institutionele beroepscommissie, hoewel hij dat wel had gekund, zodat er geen rekening mee mag worden gehouden. Aan de institutionele beroepscommissie kan in die omstandigheden hoe dan ook niet verweten worden hiermee geen rekening te hebben gehouden, en dat de institutionele beroepscommissie heeft aangenomen dat niet bewezen was dat verzoeker dyslexie had, blijft dan ook een correcte vaststelling. Dat nu blijkt dat hij wel degelijk aan dyslexie lijdt, maakt de bestreden beslissing niet onregelmatig.

Verzoeker stelt dat verwerende partij wel degelijk op de hoogte kon zijn van zijn dyslexie vermits het stuk uit 2012 werd opgemaakt door de vzw Cursief die ook door de UGent was aangesteld om dergelijke zaken vast te stellen. Dit argument houdt uiteraard geen steek.

Verwerende partij merkt voorerst op dat toen verzoeker zich in 2012 wendde tot de vzw Cursief – die overigens niet enkel door de UGent werd ingeschakeld voor ondersteuning van studenten met functiebeperkingen – hij dat kennelijk niet deed met het oog op het starten van een studieloopbaan aan de UGent. Hij schreef zich pas in het academiejaar

2016-17 voor het eerst in aan de UGent. In het academiejaar 2012-13 schreef hij zich in aan de Katholieke Hogeschool St. Lieven, die deel uitmaakt van de associatie van de KULeuven en thans opgenomen is in de Odissee hogeschool. Het document is dan ook zeker niet opgemaakt in opdracht van de UGent.

Bovendien merkt verwerende partij op dat de vzw Cursief (waar de UGent overigens momenteel niet meer mee samenwerkt) deze informatie ook niet zomaar mag vrijgeven. Het gaat immers om privacygevoelige informatie die de vzw maar aan de UGent mag verstrekken mits expliciet akkoord van de betrokken student.

Als de student van mening was dat de UGent dit document mocht gebruiken, dan was het aan hem om het voor te leggen of om minstens duidelijk te maken dat het opgevraagd mocht worden.”

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn standpunt.

en

“Waar verzoeker in zijn intern beroep aangaf dat de wiskundevakken inhoudelijk en naar examenvorm zijn gewijzigd in het academiejaar 2018-19 na het overlijden van de docent die deze vakken daarvoor gaf, had de institutionele beroepscommissie er onder meer op gewezen dat zijn studieresultaten voor die vakken thans nochtans beter zijn dan voorheen. Verzoeker stelt daartegenover dat de scores voor het overlijden niet vergelijkbaar zijn met de huidige scores omdat hij voorheen niet deelnam aan de examens, en zijn punten de punten waren van niet-periodegebonden evaluaties, die voor 25% van de punten meetellen. Verwerende partij merkt op dat dit in elk geval niet kan kloppen voor de 6/20 en 7/20 die verzoeker in de tweede zittijd van 2017-18 behaalde, vermits deze cijfers hoger zijn dan 25% van de te verdienen punten, zodat verzoeker dan in elk geval wel aan het examen deelgenomen moet hebben. Verwerende partij merkt vervolgens ook op dat de niet-periodegebonden evaluaties destijds blijkens de ECTS-fiche op dezelfde manier gebeurden als de periodegebonden evaluaties, zodat die cijfers wel degelijk vergelijkbaar zijn met de thans behaalde resultaten, uiteraard gelezen op een schaal van 20.

Blijft bovendien het feit dat deze vakken inhoudelijk en naar examenvorm zouden zijn gewijzigd, wat verzoeker overigens ook niet aantoont, niet relevant is voor de vraag of de eindcompetenties van het schakelprogramma zijn bereikt, en ook niet kan worden beschouwd als een bijzondere omstandigheid, die zou toelaten om verzoeker te delibéreren ook al toont hij niet aan de opleidingsdoelstellingen globaal te hebben behaald.”

Beoordeling

Er is de Raad geen regel bekend die verhindert dat de pedagogische benadering, de examineerwijze of zelfs de inhoud van een opleidingsonderdeel doorheen de tijd zou wijzigen of evolueren. Dit behoort tot de onderwijsvrijheid van de hogeronderwijsinstelling.

Relevant binnen de beoordelingsbevoegdheid van de Raad is in beginsel enkel of een opleidingsonderdeel is onderwezen en geëxamineerd overeenkomstig de ECTS-fiche.

Verzoeker beweert alvast niet dat dit niet het geval zou zijn, en toont ook geen onregelmatigheden inzake het examenverloop aan. De Raad ziet derhalve niet in hoe de examenvorm de bestreden beslissing zou kunnen vitiëren.

Wat verzoekers leerstoornis betreft, moet verwerende partij worden bijgetreden in haar stelling dat het overmaken van documenten ter attestering daarvan aan een vereniging waarmee de Universiteit Gent ooit heeft samengewerkt, niet impliceert dat de universiteit van deze leerstoornis kennis heeft.

Het had op de weg van verzoeker gelegen om bij verwerende partij zelf een bijzonder statuut aan de vragen, of minstens bewijs van de leerstoornis over te maken.

Dat verzoeker mits ondersteuning binnen een dergelijk statuut voor ‘Wiskunde I’ en ‘Wiskunde II’ geslaagd zou zijn geweest is niet alleen een loutere hypothese, maar doet bovenal geen afbreuk aan de vaststelling dat hij die credits nu eenmaal niet heeft behaald.

Gelet op wat bij de beoordeling van de voorgaande middelen is overwogen, is de Raad ten slotte van oordeel dat verzoeker niet het bewijs levert dat de decreetgever hem opdraagt, wil hij voor de opleiding globaal geslaagd worden verklaard.

Het vierde middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 25 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder, voorzitter van de Raad

Jean Goossens bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyveld bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door

De secretaris **De voorzitter**

Melissa Thijs **Jim Deridder**

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.429 van 20 november 2019 in de zaak 2019/634

In zake: Sabrina KARADAN
 woonplaats kiezend te 9000 Gent
 Jakob van Caeneghemstraat 18

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 12 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 augustus (bedoeld wordt: oktober) 2019 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en verzoekster de verdere inschrijving aan de Universiteit Gent wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota (stukken) ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster schrijft zich in het academiejaar 2016-2017 voor het eerst in aan de Universiteit Gent, met name voor de bacheloropleiding Politieke Wetenschappen. Na de uitschrijving voor een opleidingsonderdeel in de loop van het academiejaar, bedraagt het studieprogramma van verzoekster 31 studiepunten.

Na de tweede examenkans heeft verzoekster één credit behaald, ten belope van 4 studiepunten.

Ten gevolge van deze beperkte studievoortgang wordt aan verzoekster als maatregel van studievoortgangsbewaking een bindende voorwaarde opgelegd, die ertoe strekt dat zij bij een inschrijving in dezelfde opleiding in een volgend academiejaar credits moet behalen ten belope van 75% van de opgenomen studiepunten, bij gebreke waaraan zij niet langer in die opleiding zal kunnen inschrijven.

Tegen die beslissing tekent verzoekster geen intern beroep aan.

In het academiejaar 2017-2018 schrijft verzoekster zich opnieuw in voor de bacheloropleiding Politieke Wetenschappen. Op een studieprogramma van 56 studiepunten behaalt verzoekster na de tweede examenzittijd één credit, ten belope van 5 studiepunten.

Daar het aldus behaalde studierendement duidelijk niet voldoet aan de vooropgestelde voorwaarde, wordt aan verzoekster de verdere inschrijving in die opleiding geweigerd.

Ook tegen die beslissing tekent verzoekster geen intern beroep aan.

In het academiejaar 2018-2019 schrijft verzoekster zich in voor de bacheloropleiding Oost-Europese Talen en Culturen.

Na de tweede examenzittijd behaalt verzoekster voor 5 opleidingsonderdelen een credit; zij vertegenwoordigen samen 26 studiepunten binnen het opgenomen curriculum van 60 studiepunten.

Doordat verzoekster overeen de drie jaren van haar inschrijving aan de Universiteit Gent voor minder dan een derde van de opgenomen studiepunten een credit behaalde (met name 35/147, hetzij minder dan 24%), wordt haar de verdere inschrijving aan de instelling geweigerd.

De proclamatie, met mededeling van deze beslissing, geschiedt op 12 september 2019.

Op 17 september 2019 zendt verzoekster het volgend intern beroep (initieel gericht aan de Raad als een extern beroep) aan de rector van de Universiteit Gent, op wiens benaarstiging het bij de institutionele beroepscommissie terechtkomt.

“Ik ben ingeschreven in het academiejaar 2018-2019 aan de hogeronderwijsinstelling Universiteit Gent, St. Pietersnieuwstraat 33 te Gent, voor de opleiding ‘Bachelor of Arts in de Oost-Europese talen en culturen’ en met dit verzoekschrift stel ik een beroep in bij de Raad tegen de studievoortgangbeslissing genomen op 12/09/2019.

Ik heb mij drie keer ingeschreven op de Universiteit Gent en hierdoor kreeg ik een voorwaarde opgelegd om 1/3 van mijn ingeschreven studiepunten te halen. Lang heb ik gedacht dat deze regel gold voor de inschrijving van 2018-2019. Maar later kwam ik erachter dat dit geldt voor alle drie inschrijvingen. Ik voldoe niet aan deze voorwaarde, doordat ik hiervoor veertien studiepunten tekortkom. De tweede voorwaarde was 50% van de ingeschreven studiepunten behalen, maar aan deze voorwaarde voldoe ik ook niet. Ik kom vier studiepunten tekort. Hierdoor kreeg ik een weigering tot inschrijving voor het volgend academiejaar.

Met deze brief wil ik u vragen om een laatste kans op de Universiteit Gent. Ik zou graag willen bewijzen dat ik het kan behalen maar studievertraging heb opgelopen. Ik zie dat het onmogelijk lijkt omdat ik niet voldoe aan de voorwaarden en hierdoor een weigering kreeg voor een herinschrijving, maar ik zou er alles aan willen doen om te bewijzen dat ik het deze keer zal behalen. Ik ben langs geweest bij zowel de studie- als trajectbegeleidsters van mijn opleiding. Ik heb de studiemethodes aangepast waardoor een kleine verbetering in mijn resultaten te zien is, maar niet voldoende was. Ik zou in de toekomst meer langsgaan en de nieuwe methodes die ik eerder niet kende toepassen.

Ik kamp met migraine sinds meer als een jaar en half. Hiervoor ben ik ook een lange tijd in behandeling geweest bij de neuroloog. Door mijn medische geschiedenis en allergieën waren ze even opzoek naar de juiste medicatie. Eens ik een aanval krijg ben ik tot niets in staat. Na de examens in juni informeerde de studiebegeleidster mij over het recht op een bijzonder statuut. Door vaak aanvallen te krijgen ben ik niet naar lessen kunnen gaan. Dit heeft ook mijn studeerperiodes en lesperiodes beïnvloed. Hierdoor voelde ik mij vaak slecht door het niet te kunnen beoefenen van verschillende geplande activiteiten, van studeren tot werken. Naar de dokter gaan voor een migraineaanval heeft weinig nut want ik beschik over verschillende soorten medicijnen die ik moet nemen tijdens een aanval. Na het innemen van medicatie heb ik te kampen met extreme vermoeidheid. Vaak voelde ik mij uitgeput om iets te kunnen doen en dit had invloed op mijn mentale welzijn. Lang zat ik met de vraag ‘waarom moest dit mij overkomen?’ . Ik moet vele activiteiten afzeggen eens de migraine opkomt en niets helpt voor even. In deze brief kan ik nog geen attest van de neuroloog binnen brengen maar dit zou ik zo snel mogelijk in orde brengen. Enkel bewijs voor het moment is mijn medicatie.

Thuis heb ik een moeilijke band met mijn ouders. Onze gedachten botsen en hierdoor word ik vaak afgespiegeld als ‘niet goed genoeg’. In ons cultuur zijn we niet bekend met het praten over onze problemen en hulp zoeken. Het wordt als een schande gezien

waardoor ik altijd alles voor mezelf opkropte. Ik wil al mijn moed bijeenrapen en contact opzoeken met iemand om te praten over mijn thuisproblemen en migraine. Ik kwam te weten dat de Universiteit Gent ook hulp biedt op dit vlak en ik zou die hulp met open armen willen nemen. Niet enkel de ruzies met mijn ouders zijn blijven hangen maar het gevoel om iemand teleur te stellen, niet goed genoeg te zijn zowel voor mezelf als iemand anders heeft een enorm invloed op mij. Dit gevoel gaf mij altijd een angst om te falen en niet kunnen presteren. Vaak heb ik te horen gekregen dat deze opleiding ‘te moeilijk’ is voor mij of dat ik naar de hogeschool zou moeten overschakelen. Hierdoor voelde ik mij minderwaardig terwijl ik diep vanbinnen wist wat ik wou maar door verschillende complicaties en geen hulp vertraging opliep. Ik heb vele tegenslagen gehad maar ik ga nooit voldoening halen uit opgeven, dat is niet wie ik ben of wil zijn. Het heeft mij veel moed gekost om dit op mijn eentje te doen zonder begrip en hulp van mijn ouders. Hierdoor verplichte ik vaak mezelf om te liegen over mijn studie waardoor ik met een enorm schuldgevoel zat. Ik ben bang voor hun reactie. Ze begrijpen niet dat mijn migraine en hoe ik me voel een invloed heeft maar enkel ‘studeer harder’. Zij kunnen mij ook geen hulp bieden bij het studeren omdat zij laagopgeleid zijn. Ik was radeloos. Eens ik in een dip zat voel ik weer mijn migraine opkomen. Ik wil mijn gezondheid en mentale welzijn verbeteren om mijn doelen te bereiken.

Ik heb altijd gedacht dat Politieke Wetenschappen de juiste opleiding voor mij was maar het lukte mij niet omdat ik laat besefte dat het niet iets voor mij was. Hierdoor was ik ook niet gemotiveerd. Ik wist ook niet over het bestaan van de studie Oost-Europese talen en culturen. Ik heb nooit gedacht dat deze richting mij zou leiden naar een master die ik altijd al heb willen halen in de toekomst namelijk Europese studies. Ondertussen heb ik naar studies op de hogeschool gezocht, misschien hadden ze gelijk dat ik iets ‘makkelijker’ zou moeten volgen, maar geen enkele studie die ze bieden kan mij niet brengen tot de master die ik wil en ik leuk vind. Ik ben ervan overtuigd uit eerder ervaring dat als je iets niet graag doet je geen motivatie voor hebt en hierdoor niet haalt. Ik heb ook naar andere faculteiten gekeken in Vlaanderen om deze studie toch verder te kunnen zetten, aangezien ik nog net drieënzestig studiepunten heb. Maar de UGent is de enige universiteit in Vlaanderen waar je deze opleiding kunt volgen. Door mijn vorige verkeerde studiekeuze, zou ik mijn droomrichting en studie moeten opgeven. Hierbij voelde ik mij zo goed dat ik het voor de laatste keer alles voor zou willen geven om het te halen en verderzetten. Ik heb ook werken overwogen maar dat is geen optie voor mij. Mijn droom is om hoogopgeleid te zijn en als een kritische persoon met veel kennis te kunnen eindigen later. Als ik iets anders zou moeten kiezen, zou ik mezelf dwingen om iets te doen dat mij niet ligt.

Hierbij wil ik vragen om mijn situatie te herbekijken en indien mogelijk nog een kans te geven. Het zou mij ideaal en realistisch lijken als ik mij voor vierendertig studiepunten zou inschrijven en deze te behalen met de eender welke voorwaarde mij opgelegd wordt. Dit zou betekenen dat ik twee cursussen van in totaal dertien studiepunten zou opnemen in het eerste semester. In het tweede semester resterende vier cursussen van in totaal eenentwintig studiepunten, indien mogelijk. Tijdens de herexamenperiode had ik mijn studiemethode a.d.h.v. van de tips studiebegeleiding aangepast en zag verbetering in mijn punten maar die waren niet voldoende om aan mijn voorwaarden te voldoen, maar telkens ik aan de voorwaarden dacht, kreeg ik enorm veel stress. Dat had invloed op mijn concentratie, hoe hard ik dit ook uit mijn gedachten probeerde te halen. Mijn migraine kwam telkens weer op en hierdoor kon ik niet presteren. Ik ben ervan overtuigd, en hopelijk kan ik u overtuigen dat als u mij nog een kans zou geven het mij deze keer zou

lukken. Ik omarm graag alle nodige hulp en zal initiatief nemen om meer studiebegeleiding te volgen. Contact opnemen om over mijn mentale welzijn en migraine te praten. [Ten slotte] ook alle nodige documenten binnenbrengen i.v.m. mijn migraine en behandeling.

Op mijn examens die ik meedeed ziet u een verbetering van de punten, behalve op het laatste examen die ik heb afgelegd op 3/09/2019. Moderne Russische cultuurgeschiedenis behaalde ik een 7 op 20. Dit examen was mondeling. Het eerste deel was bij [P.V.P.], [dat] best goed ging. Eens ik aan de tweede deel van het examen moest beginnen bij [P.B.], kwamen alle gedachten op hoe mijn studies zouden afhangen van dit vak. Door de enorme last op mijn schouders stortte ik ineen tijdens het examen en barstte uit in tranen. Dit heb ik nooit eerder meegemaakt. Voor het examen was ik zo zeker van mijn leerstof en dat ik dit vak zou halen. Ik herinnerde mij niets meer van de leerstof en er kwam geen enkel woord uit mijn mond, alsof ik helemaal verdwaald was. Waardoor ik voor zijn deel een 0 behaalde. De prof heeft mij verteld dat hoe graag hij mij zou willen helpen, zijn handen aan zijn job zijn vastgebonden en dit niet eerlijk zou zijn tegenover andere leerlingen om even te pauzeren en terug te komen. Wat ik volkomen begreep maar had dit nooit eerder meegemaakt. Er was zoveel last op mijn schouders en dat alles hiervan afhing. Die ochtend was ik opgestaan met migraine maar ik durfde niet om niet aanwezig te zijn op het examen en later terugkomen om het af te leggen. Ik heb dit ook nooit eerder gedaan. Hierdoor presteerde ik slechter dan op mijn eerste examen.

Voor Russisch I heb ik mij heel lang beziggehouden zowel in het tweede semester, waardoor ik Russisch II niet meedeed, als in de zomervakantie. Doordat ik niet kon presteren op een test in november dat meetelde voor een groot deel van het examen was het te laat om mijn punt op te halen naar een voldoende. Het had een [grote] impact, maar weer speelde mijn migraine hierbij een rol. Mijn leerkracht Russische grammatica heb ik ook gesproken en zij heeft mij hulp geboden als ik deze studie mag verderzetten. Die hulp neem ik ook met mijn open armen aan en ben bereid om nog extra lessen te nemen om zeker deze taal te beheersen. Uit angst durfde ik niet op zo een belangrijke toets afwezig te zijn.

Tenslotte zou ik u graag willen vragen om mijn situatie te herbekijken en een nieuw beslissing te nemen, a.u.b. Voor de eerste voorwaarde kom ik zestien studiepunten te kort en voor de 50% van de ingeschreven studiepunten kom ik vier studiepunten te kort. Ik heb verbetering gezien bij deze studie omdat het eindelijk een studie was die ik graag doe en hierdoor ook enorm gemotiveerd ben.

Door deze verschillende complicaties heb ik niet alles van mezelf kunnen geven en heb ik niet alle nodige hulp gevraagd omdat ik onwetend was en hierin wil ik verandering brengen. Ik zou alles zo snel mogelijk in orde brengen voor het bijzonder statuut en de dokter zou alle nodige formulieren invullen. Momenteel is de enige manier om u de migraine te bewijzen a.d.h.v. mijn medicatie die ik neem. In de eerste studiekeuze behaalde ik nauwelijks twee cursussen terwijl ik hier ondertussen vijf cursussen heb gehaald. Door foute keuzes in verleden heb ik dit niet kunnen rechtzetten en ik ben ervan bewust dat dit nog steeds niet voldoende is maar daarom wil ik voor een laatste kans vragen met welk eender opgelegde voorwaarden. Ik zou niet willen opgeven aan deze studie en de universiteit Gent waar ik mij goed bij voel.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt het beroep in zitting van 4 oktober 2019, en komt tot de volgende beslissing:

“De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de studente in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De studente schreef zich voor het eerst in aan de UGent in het academiejaar 2016-2017 voor de bachelor of science in de politieke wetenschappen. Hoewel de studente inspanningen leverde en aan de examens deelnam, haalde ze gedurende twee academiejaren een bedroevend laag resultaat waarbij ze slechts twee creditbewijzen in twee jaar tijd behaalde en lage tot zeer lage cijfers voor de overige opleidingsonderdelen. De studente werd hierdoor een verdere inschrijving in de bachelor of science in de politieke wetenschappen geweigerd conform artikel 24 §1.
- De studente ging hier niet tegen in beroep maar heroriëerde naar de opleiding bachelor of arts in de Oosterse talen en culturen. Hoewel de studies iets beter vlotten, is ze echter ook in deze richting er niet in geslaagd om voor de helft van de opgenomen credits te slagen en voldoet ze na drie academiejaren niet aan de regel dat ze voor 1/3 van de opgenomen opleidingsonderdelen moet geslaagd zijn.
- De institutionele beroepscommissie is op basis van de globale studievoortgang van de studente na drie academiejaren aan de Ugent van mening dat de universiteit, althans op dit ogenblik, niet de juiste plaats is voor de studente. De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor de persoonlijke problemen van de studente en onderkent dat de migraine en de thuissituatie een invloed kunnen hebben gehad op de studeerprestaties maar acht deze niet dermate verantwoordelijk om het gebrek aan studievoortgang volledig te verantwoorden noch om aan te nemen dat de studievoortgang in 2019-2020 opmerkelijk zou verbeteren. Het bewijsstuk, zijnde een foto van medicatie, is ook onvoldoende overtuigend om de institutionele beroepscommissie tot een ander oordeel te brengen aangezien er geen bewijs voorligt dat het effectief de medicijnen van de studente zijn.
- De studente heeft momenteel nog voldoende leerkrediet om zich positief te heroriëteren.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2019-2020 bekraftigd.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van verzoeksters beroep.

De Raad ziet daartoe ambtshalve evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

In een enig middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster herneemt in essentie de argumenten die zij eerder aan de interne beroepsinstantie heeft voorgelegd.

Zij voegt daarvan toe dat zij graag het voordeel van de twijfel wil genieten, zodat zij kan bewijzen dat de studievertraging te wijten is aan een verkeerde studiekeuze en haar migraine, waaromtrent zij een verklaring van haar neuroloog voorlegt.

Verzoekster zet uiteen dat zij in afwachting van een beslissing reeds alle lessen heeft gevolgd, dat zij hulp kan krijgen voor Russische grammatica (relevant voor de opleidingsonderdelen Russisch I en Russisch II) en dat zij verwacht studievoortgang te boeken wanneer zij alle hulp inzake traject- en studiebegeleiding te baat neemt. Wat dit laatste betreft stipt zij aan dat er vanaf eind juni 2019 reeds een kleine verbetering in de studieresultaten merkbaar is.

Tegelijk stelt verzoekster dat zij ondertussen een inschrijving neemt aan een hogeschool, maar dat zij beoogt de opleiding Oost-Europese Talen en Culturen aan de Universiteit Gent voort te zetten.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota het volgende:

“De bestreden beslissing is gebaseerd op artikel 24 §2 OER dat luidt:

§2. De inschrijving aan de UGent wordt geweigerd, ongeacht het contracttype en ongeacht eerder opgelegde – al dan niet nagekomen – bindende voorwaarden, wanneer de student na drie jaren van inschrijving voor minder dan één derde van de gedurende die inschrijvingen opgenomen studiepunten credits heeft verworven.

Artikel 24 OER is op zijn beurt de implementatie en specificatie in het OER van artikel II.246 §1 Codex Hoger Onderwijs:

§1. Het instellingsbestuur kan maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:
1° (...)

1°/1 Indien een student geen 60 % van de ingeschreven studiepunten verworven heeft een vorig academiejaar kan bij een nieuwe inschrijving aan eenzelfde of andere instelling een bindende voorwaarde opgelegd worden.

Deze bindende voorwaarden betreffen in beginsel geen evaluatie- en/of deliberatiecriteria die strenger zijn dan de regels die in de instelling algemeen gelden.

Het instellingsbestuur kan de studievoortgang van de student wel afhankelijk maken van een deliberatie door het orgaan of de persoon die verantwoordelijk is voor de bepaling van de studievoortgang.

Bij het niet naleven van deze bindende voorwaarde kan de student een volgend academiejaar geweigerd worden in dezelfde instelling waar de bindende voorwaarde is opgelegd;

2° indien uit de gegevens van het dossier blijkt dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs geen positief resultaat zal opleveren kan de inschrijving van de student geweigerd worden.

Deze bepaling voorziet aldus twee hypotheses waarin het de universiteitsbesturen toegelaten is om een inschrijving te weigeren. Ze kan een inschrijving weigeren

1. indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving worden opgelegd, of
2. indien uit de gegevens van het dossier blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

De betrokken instelling is niet verplicht om in deze omstandigheden een student te weigeren. Ze kan oordelen dat er voldoende vooruitzichten op verbetering zijn en beslissen om een student ondanks zijn zwakke prestaties in voorgaande academiejaren toch nog in te schrijven. De beslissing om een student al dan niet toch nog te laten inschrijven behoort daarbij tot de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de Institutionele beroepscommissie. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen heeft hierop slechts marginaal toezicht en kan een dergelijke beslissing maar vernietigen indien zou blijken dat ze kennelijk onredelijk is of door een andere onregelmatigheid is aangetast.

De institutionele beroepscommissie heeft geoordeeld dat het opleggen van een bindende voorwaarde op dit ogenblik niet langer zinvol blijkt te zijn en uit niets blijkt dat dit een betere studievoortgang zou teweegbrengen bij de student. De institutionele beroepscommissie motiveerde deze beslissing als volgt:

[...]

De beoordeling dat uit het dossier zoals het voorlag bij de institutionele beroepscommissie blijkt dat het niet zinvol is om verzoekster op dit ogenblik nogmaals toe te laten om zich in te schrijven aan de UGent, zelfs onder bindende voorwaarde, is zeker niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Verzoekster realiseerde inderdaad slechts een zeer beperkte studievoortgang. In de eerste twee jaren haar inschrijving slaagde ze telkens voor amper 1 vak van 6 resp. 10 opgenomen vakken. De punten van de vakken waarvoor ze niet slaagde, bleven daarbij bovendien erg laag.

In het afgelopen academiejaar heroriënteerde de studente weliswaar, en was haar studievoortgang beter, maar ook dan slaagde ze maar voor 5 van de 11 vakken. Haar examencijfers voor de vakken waarvoor ze niet slaagde bleven daarbij erg laag en opvallend is ook dat ze voor de kernvakken binnen de opleiding, zijnde de taalvakken, erg slechts scoort of zelfs afwezig blijft, behalve voor het vak “Bosnisch/Kroatisch/Servisch I” waarvoor ze dan wel weer een zeer hoog cijfer behaalt (18/20) maar dat kan verklaard worden door afkomst (ze is geboren in Servië). Dat vak was dan meteen ook goed voor 10 van de 26 behaalde studiepunten.

De studenten verklaarde in haar intern beroep dat ze sinds anderhalf jaar last had van migraine en daarvoor lange tijd in behandeling was bij een neuroloog. Ze gaf ook aan dat ze tijdens aanvallen tot niets in staat is. Verzoekster voegde aan haar verzoekschrift enkel een foto toe van medicatie, waaruit niet kon worden opgemaakt voor wie die medicatie was bestemd noch waartoe die medicatie wel moest dienen. Ook om welke medicatie het gaat was uit de foto niet af te leiden want onleesbaar. Ander bewijsmateriaal bevatte het verzoekschrift niet. De studente verduidelijkte ook nergens hoe vaak die migraineaanvallen dan wel plaats vonden en welke impact ze hadden op haar functioneren en haar examens. In elk geval viel het op dat ze blijkens het curriculumoverzicht op examens alvast nooit afwezig was wegens ziekte, wat ook vragen deed rijzen naar de ernst van de aandoening waar ze beweerde aan te leiden.

Verzoekster wees ook op een moeilijke band die ze had met haar ouders, maar ook dat werd door niets gestaafd, noch was het duidelijke welke invloed dit dan wel had op haar functioneren.

Bovendien bleek uit haar verzoekschrift ook helemaal niet of en hoe de situatie van verzoekster ondertussen was geëvolueerd en of er redelijkerwijze een vooruitzicht was op een betere studievoortgang tijdens het volgende academiejaar.

Verzoekster slaagde er dan ook niet in om de institutionele beroepscommissie te overtuigen dat het nog zinvol zou zijn om haar nog een keer te laten inschrijven onder bindende voorwaarden. Niets in het dossier wijst immers op dit ogenblik op potentiële verbetering van de studievoortgang van de studente.

In die omstandigheden is het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, om verzoekster niet opnieuw toe te laten om zich in te schrijven aan de UGent en om haar aan te raden een heroriëntatie te overwegen naar een richting die ze beter aankan.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift de beslissing van de institutionele beroepscommissie niet in vraag. Ze vraagt enkel haar het voordeel van de twijfel te geven en haar te laten bewijzen dat ze de studierichting aankan. Ze sluit thans wel een document van een neuroloog bij waaruit blijkt dat ze effectief met migraine kampt. Dit document diende ze evenwel niet in voor de institutionele beroepscommissie, hoewel dat wel had gekund: het document dateert van 22 mei 2018.

Verwerende partij ziet dan ook geen reden om de beslissing van de institutionele beroepscommissie te vernietigen.

Alle omstandigheden in acht genomen besluit verwerende partij dat het beroep als ongegrond moet worden afgewezen.

Verwerende partij geeft ter informatie nog mee dat de weigeringsbeslissing slechts geldt voor één academiejaar. Als verzoekster van oordeel is dat haar situatie dermate geëvalueerd is dat ze een betere studievoortgang kan maken en daar ook bewijzen voor kan aanreiken, kan ze in het academiejaar 2020-21 via een beroep bij de institutionele beroepscommissie terug vragen om opnieuw ingeschreven te worden. De institutionele beroepscommissie zal haar dossier dan beoordelen in de staat zoals het zich dan zal bevinden.

Binnen de termijn toegestaan voor het indienen van de wederantwoordnota, maakt verzoekster elf stukken over aan de Raad – waaronder enkele die niet eerder in de procedure werden voorgelegd – maar geen inhoudelijke weerlegging van de standpunten van verwerende partij.

Beoordeling

Mede gelet op de wijze waarop verzoekster haar beroep voor de Raad onderbouwt, acht de Raad het nuttig in herinnering te brengen dat hij krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet de bevoegdheid heeft om zijn eigen appreciatie over de waarde – en dus resultaten uit het verleden en mogelijke studiekansen in de toekomst – in de plaats te stellen van de organen van de hogeronderwijsinstelling.

De Raad is met andere woorden geen tweede beroepscommissie die met volheid van bevoegdheid en discretionaire afweging kan oordelen welke beslissing meer of minder opportuun is.

De bevoegdheid van de Raad is er, overeenkomstig het eerste lid van het voormelde artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs, integendeel toe beperkt om na te gaan of de hem voorgelegde studievoortgangsbeslissingen in overeenstemming zijn met enerzijds de decretale

en reglementaire bepalingen en het onderwijs- en examenreglement en anderzijds de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Deze bevoegdheidsbepalende voorschriften, die raken aan de openbare orde, verhinderen de Raad om op gronden van enkel ‘billijkheid’, ‘clementie’ of ‘het voordeel van de twijfel’ een studievoortgangsbeslissing te vernietigen. Om dezelfde redenen kan de Raad ook geen bescherming bieden tegen een strenge beslissing, maar enkel tegen een beslissing waarvan de verzoekende partij aantoont dat zij dermate streng is dat zij onredelijk wordt, wat op zijn beurt inhoudt dat geen enkele normaal en voorzichtig handelende hogeronderwijsinstelling in dezelfde omstandigheden tot eenzelfde beslissing zou kunnen komen.

Oordelend binnen die constraintes, stelt de Raad vast dat verzoekster gedurende de eerste twee jaren van haar inschrijving bij verwerende partij nauwelijks studievoortgang heeft geboekt, dat een heroriëntering in een derde jaar niet heeft geleid tot een studierendement van 50% in de nieuwe opleiding, en dat het globale studierendement overeen de drie jaren van inschrijving lager ligt dan 30%.

Verzoekster beantwoordt derhalve aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 24, §2 van het onderwijs- en examenreglement en dus weigering van verdere inschrijving.

De Raad kan aan de institutionele beroepscommissie alvast geen onredelijkheid verwijten wat betreft het oordeel dat de aangehaalde persoonlijke problemen en de medische problematiek onvoldoende het gemis aan studievoortgang kunnen verklaren, nu verzoekster van die omstandigheden geen (thuissituatie) tot slechts zeer indirect (medicatie) bewijs heeft voorgelegd.

Verwerende partij merkt ook terecht op dat het thans voorgelegde medisch attest dateert van ruim vóór de interne beroepsprocedure (met name van 22 mei 2018) en dus in principe aan de beroepscommissie had kunnen worden voorgelegd.

Zelfs wanneer het attest alsnog in rekening wordt gebracht, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat de daarin vermelde medicatie “duidelijk veel beter” helpt en dat verzoekster bij de examens nooit omwille van medische redenen afwezig is gebleven.

Evenmin onredelijk derhalve, is de finale conclusie van de beroepscommissie dat deze beide omstandigheden weliswaar een impact kunnen hebben gehad, maar dat in elk geval onvoldoende de doorslaggevende invloed ervan is aangetoond.

Verzoekster toont ook voor geen van beide elementen concreet aan hoe en waarom zij ten goede zijn gekeerd, zodat op grond van die omstandigheden beterschap kan worden verondersteld of verhooppt voor een nieuwe inschrijving in de academische bacheloropleiding.

De bestreden beslissing is ten slotte evenmin manifest onredelijk wat de termijn ervan betreft, nu zij het voor verzoekster mogelijk maakt om haar kansen op studievoortgang te bewijzen aan een hogeschool (of een andere universiteit) en in geval van gunstig resultaat daarna opnieuw in te schrijven aan de Universiteit Gent.

Het enig middel is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november

2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.430 van 20 november 2019 in de zaak 2019/637

In zake: Robin JONCKHEERE
 woonplaats kiezend te 8800 Roeselare
 Diksmuidesteenweg 233

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 12 september 2019 en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en enerzijds het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Chemische ingenieurstechnieken II’ wordt bevestigd en anderzijds verzoeker voor de opleiding ‘Master of Science in de Industriële Wetenschappen’ niet geslaagd wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2016-2017 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Science in de Ingenieurswetenschappen: chemie’.

In het academiejaar 2018-2019 behoort het opleidingsonderdeel ‘Chemische ingenieurstechnieken II’ tot verzoekers curriculum. Na de tweede examenzittijd behaalt verzoeker voor dat opleidingsonderdeel een examencijfer van 9/20. Omwille van de omvang van het opleidingsonderdeel (9 studiepunten) verhindert het tekort verzoeker om te slagen voor de masteropleiding.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

De proclamatie vindt plaats op 12 september 2019.

Op 17 september 2019 dient verzoeker tegen deze beslissingen een intern beroep in. Daarin betoogt verzoeker het volgende:

“*Uiteenzetting van feiten en middelen:*

Deel 1: 9/20 voor het opleidingsonderdeel Chemische ingenieurstechnieken II

Voor een opleidingsonderdeel van 9 studiepunten met onderstaand studiemateriaal: theoriecursus van 333 bladzijden, oefeningencursus van 53 bladzijden (enkel opgaven), 6 practica en 2 gastcolleges.

Acht de verzoeker het onredelijk dat 40% van het eindresultaat bepaal[d] wordt door één schriftelijke theorievraag over een zeer beperkt deel van de theoriecursus. Meer specifiek komt de theorievraag uit paragraaf 4.5 ‘Vast-bed adsorptieproces’, deze paragraaf omvat slechts 2 van de 333 bladzijden in de theoriecursus.

De verzoeker argumenteert de onredelijkheid door te verwijzen naar het examen voor dit opleidingsonderdeel in de eerste examenperiode waarin twee schriftelijke theorievragen gesteld werden beide op 20% van het eindresultaat en die beide een groter deel van de theoriecursus bevraagden.

De theorievraag in kwestie (geparafraseerd):

“Beschrijf de stoftransportzone van een vast-bed adsorptieproces en geef de bijhorende begin- en randvoorwaarden.”

Waarop als antwoord twee massabalansen met bijhorende begin- en randvoorwaarden gegeven dienden te worden met enige schriftelijke en grafische duiding.

De verzoeker kon de expliciete massabalansen met bijhorende begin- en randvoorwaarden niet reproduceren, maar gaf in zijn antwoord relevante figuren, concepten en theorie uit de gevraagde paragraaf 4.5 die sterk in verband staan met de

gestelde vraag. Desalniettemin kreeg de verzoeker een 0/8 voor deze vraag door het ontbreken van de uitgeschreven massabalansen met bijhorende begin- en randvoorwaarden.

Door de toegekende score van 0/8 voor deze theorievraag werd ondanks een goede score van 9.3/12 (78%) voor alle andere onderdelen samen (pc-oefening, mondelinge theorievragen, schriftelijke oefening en practicum) een eindresultaat behaald van 9,3/20, welke afgerond werd naar 9/20.

In conclusie beklaagt de verzoeker enerzijds het onredelijk hoge aandeel (40% van het eindtotaal) van een enkele theorievraag en anderzijds het verkregen punt van 0/8 op deze theorievraag terwijl er in het antwoord van de verzoeker relevante figuren, concepten en theorie zijn gegeven met betrekking tot de gestelde vraag.

Deel 2: Beslissing van de Examenscommissie: Niet geslaagd in de Master of Science in de industriële wetenschappen: chemie

Volgens artikel 71 paragraaf 2 moet een student aan volgende cumulatieve voorwaarden voldoen om geslaagd [verklaard] te worden:

-De student heeft alle nog resterende opleidingsonderdelen om te kunnen slagen voor de betreffende opleiding in zijn/haar curriculum opgenomen

-Het tekort om te slagen voor één of twee opleidingsonderdelen bedraagt maximaal 6 gewogen punten, waarbij de studiepunten als gewichten worden gehanteerd. Het tekort wordt berekend door het tekort op het examencijfer voor het opleidingsonderdeel te vermenigvuldigen met de studiepunten die aan dat opleidingsonderdeel zijn toegekend

-De student heeft voor alle opleidingsonderdelen minimaal 8/20 behaald

- De student heeft voor maximaal twee opleidingsonderdelen minder dan 10/20 behaald

-De student heeft voor de betreffende opleidingsonderdelen de meest recente examenkans benut.

-De tolerantie geldt met voor de bachelorproef, de masterproef en de verplichte stages

De verzoeker voldoet aan alle bovenstaande voorwaarden behalve de voorwaarde dat het tekort maximaal 6 gewogen studiepunten mag bedragen. Dit doordat er een 9/20 behaald werd voor Chemische Ingenieurstechnieken II, een opleidingsonderdeel van 9 studiepunten.

De exacte score voor dit opleidingsonderdeel voor afronding bedraagt echter 9.3, deze score werd in de feedback van het opleidingsonderdeel door de professor gegeven. Het tekort om te slagen voor het opleidingsonderdeel bedraagt dus 0.2 volgens de afrondingsregels neergeschreven in artikel 56 paragraaf 1.

De verzoeker vindt het onredelijk dat een student die een 8.5/20 behaalt voor een opleidingsonderdeel van 6 studiepunten: tekort van 6 gewogen studiepunten $(9.5 - 8.5) * 6$ studiepunten = 6.0 wel gedelibereerd wordt. Terwijl een student die een 9.3/20 behaalt voor een opleidingsonderdeel van 9 studiepunten tekort van 1.8 gewogen studiepunten $(9.5 - 9.3) * 9 = 1.8$ niet gedelibereerd wordt. Dit doordat de examenscommissie enkel het afgeronde examencijfer voor ogen krijgt en niet het werkelijk behaalde cijfer.

Om deze redenen vraagt verzoeker:

Door argumenten aangehaald in deel 1:

Het examenresultaat voor Chemische Ingenieurstechnieken II te herrekenen met een kleinere bijdrage van de hierboven besproken theorievraag in het eindresultaat dan 40% van het eindtotaal;

En/of

De besproken theorievraag opnieuw te quoteren met een score hoger dan de verkregen score van 0/8.

Of indien nodig door argumenten aangehaald in deel 2:

De beslissing van de examencommissie

Niet geslaagd in de Master of Science in de Industriële wetenschappen: chemie te herzien op gronde van Artikel 71 paragraaf 3 in het onderwijs- en examenreglement (OER) waarin staat en nu citeer ik:

“Indien een student niet slaagt volgens de criteria vastgelegd in §1 en §3 kan de examencommissie per opleiding — al dan niet na geheime stemming — beslissen dat de student toch geslaagd wordt verklaard. Een dusdanige beslissing is enkel mogelijk in bijzondere omstandigheden en mits blijkt dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. Ze dient voor elk geval afzonderlijk en concreet te worden gemotiveerd.”

Met als motivatie dat de verzoeker stelt de doelstellingen van het opleidingsprogramma (Master of Science in de Industriële wetenschappen: chemie) globaal verwezenlijkt te hebben en te maken heeft met bijzondere omstandigheden.”

De institutionele beroepscommissie behandelt het beroep in zitting van 4 oktober 2019 en komt daarbij tot de volgende beslissing:

“(…)

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

De institutionele beroepscommissie heeft inzage gekregen in de examenkopij van de student, de verbetersleutel van de betwiste vraag en de motivering door de verantwoordelijk[e] lesgever met betrekking tot het examencijfer in zijn geheel.

De verantwoordelijk lesgever geeft volgende motivering:

De betreffende theorievraag peilde naar de eindcompetentie “Beschrijven, berekenen, simuleren en optimaliseren van vast/fluïdum eenheidsbewerkingen (inclusief filtratie, mengen, malen, breken en zeven) en koeltorens. Beschrijven van het stoftransport tussen de vaste en de fluïdumfase”.

Een vast-bed adsorptieproces is één van de behandelde vast/fluïdum eenheidsbewerkingen waarbij de student diende aan te tonen de competentie m.b.t. de beschrijving van het vast-bed adsorptieproces en de beschrijving van het stoftransport tussen de vaste fase en de fluïdumfase te beheersen.

De betreffende vraag vraagt explicet naar hoe de stoftransportzone berekend kan worden voor een vast-bed-adsorptieproces, de afleiding van de nodige formules, en de nodige rand- en/of beginvoorwaarden. De vraag peilt m.a.w. naar de wiskundige beschrijving van het adsorptieproces, waarvan het stoftransport tussen de vaste fase en de fluïdumfase deel uitmaakt. Dit houdt het opmaken en het uitwerken van de massabalansen (= wiskundige vergelijkingen) in, waarbij aan de hand van een processschema de verschillende deelprocessen aangeduid worden op een welgekozen controlevolume. Deze deelprocessen worden vervolgens voor dit controlevolume wiskundig beschreven en samengebracht in de massabalans. Om de massabalansen door te rekenen tot de MTZ (stoftransportzone) dienen de rand- en beginvoorwaarden (via wiskundige vergelijkingen) eveneens vermeld te worden.

Door de wiskundige integratie van de massabalansen met de bijhorende rand- en beginvoorwaarden kan de MTZ berekend worden.

Op de examenkopij van Robin staat geen enkele wiskundige vergelijking, noch een schets van het processchema en de bijhorende controlevolumes met aanduiding van de deelprocessen voor de opmaak van de massabalansen, noch een vermelding van hoe de MTZ berekend kan worden.

Daarom heeft Robin 0/8 behaald voor deze examenvraag. De quotering van deze vraag (en uiteraard ook de andere vragen) is geheel in overeenstemming met de antwoorden van de andere studenten gebeurd.

Bovendien dient in acht genomen te worden dat Robin Jonckheere al meerdere kansen had laten liggen op een positieve resultaat, omdat hij ook voor de practica (niet-periodegebonden evaluatie) maar een 9/20 behaald heeft. (...)

QUOTERING:

De puntenverdeling van de examenvragen is de volgende (dit is in de laatste les explicet meegedeeld):

- *Aspen simulatie (schriftelijk): 10 %*
- *Theorie (schriftelijk): 40 %*
- *Mondeling: 30 %*
- *Rekenoefening (schriftelijk): 20 %*

Robin heeft volgende punten op de examenvragen behaald:

- *Apsen simulatie (schriftelijk) 4/5 => 1,6/2*
- *Theorie (schriftelijk) 0/11.5 => 0/8*
- *Mondeling 10,5/16,5 => 3,818/6*
- *Rekenoefening (schriftelijk) 8/8 => 4/4*

EINDSCOREBEREKENING = 10% niet-periodegebonden evaluatie en 90% op het examenresultaat

- *Niet-periodegebonden evaluatie = 9,027/20*
 - *Examenresultaat = 9,418/20*
- \Rightarrow Eindscore = 9,379/20

De institutionele beroepscommissie acht deze motivering niet onredelijk en maakt deze tot de hare. De student meldt dat hij weliswaar de expliciete massabalansen met bijhorende begin- en randvoorwaarden niet kon reproduceren maar in zijn antwoord wel relevante figuren, concepten en theorie uit de gevraagde paragraaf gaf die sterk in verband staan met de gestelde vraag. De institutionele beroepscommissie merkt hierbij op dat het niet zo is dat het geven van een antwoord, al doet het niet volledig ter zake als antwoord op de gestelde vraag tot een positieve quotering kan leiden. Op een examen worden correcte antwoorden verwacht. Het vastleggen van de scoringsmethode behoort tot de bevoegdheid van de verantwoordelijk[e] lesgever. De gevuldde scoringsmethode is weliswaar streng maar zeker niet onredelijk.

Wat betreft het argument dat het onredelijk is dat de theorie (40%) maar door één vraag zou gedekt worden, merkt de institutionele beroepscommissie op dat het ook hier tot de autonomie van de lesgever behoort om de examenvragen op te stellen. Een evaluatie dient te peilen naar de mate waarin de student de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel heeft verworven. De institutionele beroepscommissie heeft de volledige evaluatie bekeken en stelt vast dat er naast de theorie die op 40% staat ook nog een mondeling examen, een simulatie, een rekenoefening en een niet-periodegebonden evaluatie was

waardoor de institutionele beroepscommissie van oordeel is dat het examen als geheel voldoende duidelijk naar de opgelijste eindcompetenties peilen.

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat het cijfer van 9/20 niet alleen te wijten is aan de theorievraag waar hij 0/8 scoorde maar eveneens aan het feit dat hij ook voor de niet-periodegebonden evaluatie niet slaagde, wat het algemeen niet slagen voor dit opleidingsonderdeel verantwoordt.

Met betrekking tot het argument van de student dat het onredelijk is dat er tijdens de tweede zittijd maar één theorievraag was terwijl er in de eerste zittijd twee theorievragen waren, merkt de institutionele beroepscommissie op dat dit geen nuttig argument is aangezien het twee verschillende examenperiodes betreft en elke examenperiode een op zichzelf staande gebeurtenis is. In zoverre de student hier zou doelen op een schending van het gelijkheidsbeginsel, merkt de institutionele beroepscommissie op dat hier geen sprake van is. Dat gelijkheidsbeginsel is enkel geschonden indien studenten die zich in gelijke omstandigheden bevinden ongelijk worden behandeld. De eindbeoordelingscriteria werden voor alle studenten in de tweede examenperiode op dezelfde manier toegepast en zoals hierboven aangehaald behoort het tot de autonomie van de lesgever om het examen op te stellen en mag dit verschillen over de zittijden heen zolang de eindcompetenties op een correcte manier getoetst worden, wat hier het geval is. Dit argument is ongegrond.

De institutionele beroepscommissie acht het cijfer van 9/20 een correcte weergave van de prestaties van de student voor het opleidingsonderdeel Chemische ingenieurstechnieken II. Dit deel van het intern beroep wordt ongegrond verklaard.

De student vraagt vervolgens om hem geslaagd te verklaren voor de opleiding tot Master of Science in de industriële wetenschappen: chemie.

De regels waaraan een student moet voldoen om te slagen voor een opleiding zijn vastgelegd in artikel 71 van het Onderwijs- en Examenreglement (OER).

Behalve in een afstudeerjaar van een bacheloropleiding, schakel- of voorbereidingsprogramma, master-na-bacheloropleiding of de specifieke lerarenopleiding, waar inderdaad beperkte compensaties mogelijk zijn conform artikel 71, §2, slaagt een student enkel voor een opleiding als hij voor elk van de af te leggen opleidingsonderdelen een creditbewijs heeft behaald.

Artikel 71, §3 van het OER laat niettemin toe om een student die niet aan deze criteria voldoet toch geslaagd te verklaren. Een dusdanige beslissing is enkel mogelijk in uitzonderlijke omstandigheden en mits blijkt dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

Deze bepaling vindt zijn grondslag in artikel II.229 al. 1 Codex Hoger Onderwijs, dat luidt als volgt:

“De student wordt door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. De toepassing van dit artikel verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen heeft.”

Uit vaste rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen (zie bijvoorbeeld R. Stvb. 28 maart 2018, nr. 4.239) blijkt dat de toepassing van deze bepaling uiteenvalt in het afzetten van twee elementen:

- Zijn er bijzondere, persoonlijke (familiale omstandigheden) of studiegerelateerde (het individueel afgelegde studietraject) omstandigheden?
- Heeft de student – niettegenstaande het tekort – toch de globale opleidingsdoelstellingen behaald? Dit veronderstelt zowel een kwantitatieve als een kwalitatieve toetsing.

De bewijslast ter zake berust bij de student, zoals blijkt uit de rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen:

“Gewis mag van de student worden verwacht dat hij, wanneer hij zich beroept op ‘bijzondere omstandigheden’ of voorhoudt spijts tekorten toch de doelstellingen van de opleiding globaal te hebben behaald, daarvoor concrete elementen voorlegt en de organen van de instelling niet opzadelt met een omvangrijk onderzoek naar alle mogelijke argumenten die tot een globale geslaagd-verklaring zouden kunnen leiden. De bewijslast ligt, met andere woorden, in de eerste plaats bij de student”. (zie bijvoorbeeld R. Stvb. 24 november 2017, nr. 4031)

De examencommissie heeft zich niet beraden over de specifieke situatie van deze student. Er werden aan de examencommissie ook geen uitzonderlijke omstandigheden gemeld over of door deze student. Voor geen enkele student werd overigens een tekort groter dan toegelaten in het betreffende deliberatiepakket getolereerd. Alle studenten zijn gelijkberechtigd geworden.

De institutionele beroepscommissie merkt op dat ze bij de vraag naar deliberatie nagaat of de globale opleidingsdoelstellingen van de masteropleiding bereikt zijn. De institutionele beroepscommissie merkt op dat dit hier niet het geval is. Elk van de opleidingsonderdelen binnen het curriculum van de student draagt op een eigen wijze bij tot het realiseren van de opleidingsdoelstellingen van de masteropleiding en deze doelstellingen worden maar ten volle behaald als een student de eindcompetenties van elk van die opleidingsonderdelen heeft behaald. De student slaagt niet voor het verplicht opleidingsonderdeel Chemische ingenieurstechnieken II (9 tekortpunten) waardoor hij 9 tekortpunten heeft daar waar het maximum aantal tekortpunten op het einde van de masteropleiding 6 studiepunten is.

De student haalt als bijzondere omstandigheden aan dat hij 9,3/20 behaalde en het tekort dus 0,2 bedraagt om te slagen. Hij vindt het onredelijk dat een student die 8,5/20 behaalt voor een opleidingsonderdeel van 6 studiepunten wel gedelibereerd wordt gelet op de afrondingsregel. Dit doordat de examencommissie enkel het afgeronde cijfer voor ogen krijgt. De institutionele beroepscommissie acht dit echter geen bijzondere omstandigheid. Elke opleiding bepaalt een vastgelegde groepering van opleidingsonderdelen die elk op zich, met hun eigen aantal studiepunten, bijdragen tot het behalen van de opleidingsdoelstellingen. Opleidingsonderdelen die een grote impact op de opleidingsdoelstellingen hebben, bestaan bijgevolg uit meer studiepunten. Dit maakt een deliberatiepakket of een deliberatiebeslissing niet onregelmatig. Het betreft hier ook geen geval ongelijke berechting. Ook hier meldt de institutionele beroepscommissie dat de

gelijkberechtiging enkel geschonden is indien studenten die zich in gelijke omstandigheden bevinden ongelijk worden behandeld. De in artikel 71§2 vastgelegde deliberatiecriteria werden voor alle studenten in de tweede examenperiode op dezelfde manier toegepast. De student haalt geen andere bijzondere omstandigheden aan waarom hiervan zou moeten worden afgeweken.

De student meldt tot slot dat hij de doelstellingen van het opleidingsprogramma ‘Master of science in de industriële wetenschappen: chemie’ globaal verwezenlijkt heeft. De institutionele beroepscommissie stelt echter vast dat de student ter zake geen enkel concreet element voorlegt en wijst er hem op dat conform de vaste rechtspraak van de Raad voor betwistingen de bewijslast rust bij de verzoekende partij die de betwisting heeft opgestart. De student toont bijgevolg niet aan dat hij ondanks het litigieuze tekort toch de globale opleidingsdoelstellingen heeft behaald.

De institutionele beroepscommissie ziet dan ook geen reden om alsnog over te gaan tot deliberatie van de student voor de opleiding Master of science in de industriële wetenschappen: chemie.

Ook dit deel van het intern beroep wordt ongegrond verklaard.

Het intern beroep wordt ongegrond verklaard.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van verzoekers beroep.

De Raad onderzoekt de ontvankelijkheid desnoods ambtshalve.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen luidt artikel 100, §6 van het onderwijs- en examenreglement als volgt:

§6. De Institutionele Beroepscommissie beslist:

- hetzij tot de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van de onontvankelijkheid ervan of van haar onbevoegdheid ervoor;
- hetzij tot het bevestigen van de door het beroep bestreden beslissing;

- hetzij tot het herzien van de door het beroep bestreden beslissing. De Institutionele Beroepscommissie beschikt daarbij over dezelfde bevoegdheden als de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen. Ingeval een beroep werd ingesteld tegen een examenbeslissing die een eindoordeel inhoudt omtrent een opleidingsonderdeel, en de Institutionele Beroepscommissie van oordeel is over onvoldoende gegevens te beschikken om het afgelegde examen daadwerkelijk te herbeoordelen, kan zij beslissen tot het toekennen van een nieuwe examenkans aan de betrokken student. Ze bepaalt daarbij eveneens de modaliteiten van het examen.

Hieruit blijkt dat de interne beroepsinstantie van de Universiteit Gent beschikt over volheid van bevoegdheid.

Die volheid van bevoegdheid heeft tot gevolg dat de beslissing van het beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

In een eerste middel, gericht tegen het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Chemische ingenieurstechnieken II’, beroeft verzoeker zich op de formelemotiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker brengt zijn grieven op intern beroep en het standpunt van de institutionele beroepscommissie in herinnering.

Hij uit tegen de bestreden beslissing twee kritieken.

Ten eerste is verzoeker, wat de vraagstelling op het examen betreft (“*Beschrijf de stoftransportzone van een vast-bed adsorptieproces en geef de bijhorende begin- en randvoorwaarden*”), van oordeel dat de betrokken docent in zijn door de beroepsinstantie bijgevallen toelichting nogal “optimistisch” stelt dat er ‘explicit’ naar de door hem aangehaalde leerstof wordt gepeild.

Verzoeker argumenteert daaromtrent:

“(...), niet tegenstaand verbaasde deze uitvoerige uiteenzetting over wat er van de studenten verwacht werd als volledige antwoord op de gestelde examenvraag de verzoeker Na het herbekijken van het beschikbare leermateriaal zoals beschreven in de studiefiche van het betreffende opleidingsonderdeel (zie studiefiche in bijlage), namelijk syllabus en powerpointpresentaties van gastsprekers kon de verzoeker niet inzien hoe het gevraagde antwoord bekomen kon worden. Na opvraging van notities tijdens de les van een medestudent (zie foto’s van notities in bijlage) werd het de verzoeker duidelijk dat de besproken examenvraag in de theorieles uitvoerig aan bod gekomen was. De op het examen gevraagde beschrijving van de stoftransportzone werd namelijk volledig uitgewerkt in de theorieles met bijhorende wiskundige vergelijkingen en schetsen die op het examen als antwoord gegeven dienden te worden en die niet in de syllabus staan.

De verzoeker woonde deze (niet-verplichte) theorieles niet bij en moest bijgevolg het antwoord op deze vraag schuldig blijven. De verzoeker vindt het onredelijk dat wanneer een student een (niet-verplichte) theorieles mist door overmacht (bijv. ziekte), andere verplichtingen (bijv. thesisexperimenten) of uit eigen keuze (bijv. zelfstandige verwerking van de leerstof) deze dermate benadeeld wordt. Bijkomend wijst de verzoeker er nogmaals op dat in de studiefiche van het opleidingsonderdeel enkel de Syllabus en de powerpointpresentaties van gastsprekers als leermateriaal opgegeven worden.

In conclusie beroepert de verzoeker zich op de logische veronderstelling dat elke examenvraag correct oplosbaar moet zijn met eigen inzicht en het beschikbare leermateriaal. De verzoeker stelt dat het volledige antwoord op de betreffende examenvraag tijdens een (niet-verplichte) theorieles uitgewerkt werd met bijhorende extra schetsen en wiskundige beschrijvingen. Terwijl het onmogelijk tot zeer onredelijk is het volledige antwoord op de gestelde theorievraag (het verwachte antwoord zoals aangegeven door de verantwoordelijke lesgever zelf met deze extra schetsen en wiskundige beschrijven) zelf te produceren met enkel eigen inzicht en het in de studiefiche vermeld[]e leermateriaal ter beschikking. Daarom stelt de verzoeker dat hij onrechtmatig benadeeld wordt door het zelfstandig verwerken van het leermateriaal en het dus uiterst onredelijk is dat dit de enige schriftelijke theorievraag van het examen is en deze voor 40% van het eindresultaat meetelt. Bijgevolg stelt de verzoeker het volgende voor: het puntenaandeel van de betreffende vraag in het eindresultaat te verminderen tot het resultaat [dat] met het beschikbare leermateriaal (syllabus en powerpointpresentaties) realistisch gezien mogelijk is op de betreffende vraag. Zo wordt indien bijvoorbeeld een score van 5/8 mogelijk is met het beschikbare leermateriaal de score van 0/8 naar 0/5 herleid [] en met deze score het eindresultaat bepaald []. Alternatief stelt de verzoeker voor de vraag opnieuw te quoteren rekening houdend met het feit dat de verzoeker enkel het leermateriaal dat in de studiefiche beschreven staat ter beschikking heeft.”

Verzoeker geeft nog aan in te zien dat het voor de Raad moeilijk in te schatten kan zijn in welke mate de examenvraag al dan niet daadwerkelijk oplosbaar is, zodat verzoeker suggereert dat de Raad een vraag dienaangaande zou voorleggen aan de verantwoordelijke docent.

Verzoeker bekritiseert daarnaast het motief dat het tekort niet enkel toe te schrijven is aan de theorievraag (0/8), maar ook aan het niet slagen voor de niet-periodegebonden evaluatie (9,027/20).

Hieromtrent betoogt verzoeker:

“De verzoeker vindt dit slechts een schijnreden gelet op het feit dat het tekort klein is en deze niet-periodegebonden evaluatie slechts een beperkte invloed heeft op het behaalde eindpunt.

Om dit numeriek uit te drukken indien de verzoeker een [slaagcijfer] van 10/20 had behaald in plaats van een 9,027/20 voor de niet-periodegebonden evaluatie dan zou het eindresultaat van de verzoeker gestegen zijn van 9,379/20 naar 9,477/20, een stijging van 0,5% op de eindscore en nog steeds een nipt tekort. Terwijl bijvoorbeeld het halveren van het puntenaantal van de in vraag gestelde theorievraag het eindresultaat van de verzoeker zou stijgen van 9,379/20 naar 11,498/20, een stijging van 10,6% op de eindscore.

Verzoeker geeft ook nog mee dat het resultaat van deze niet-periodegebonden evaluatie grotendeels afhankelijk is van practicumvoorbereidingen en practicumverslagen gemaakt door een groep van drie studenten inclusief de verzoeker. Hierdoor heeft de verzoeker slechts een beperkte invloed op het behaalde punt.

In conclusie vindt verzoeker het onredelijk het algemeen niet slagen van het opleidingsonderdeel mede te verantwoorden door het resultaat van 9,027/20 voor de niet-periodegebonden evaluatie door de beperkte invloed op het eindresultaat van het opleidingsonderdeel en de beperkte invloed op het behaalde punt door de verzoeker zelf door het werken in groepsverband.

Hierop stelt de verzoeker dat 9/20 niet een correcte weergave is van de prestaties van de verzoeker voor het opleidingsonderdeel Chemische ingenieurstechnieken II en vraagt om de op 4/10/2019 gemaakte beslissing van de institutionele beroepscommissie te herzien.”

In haar antwoordnota kan verwerende partij deze argumenten niet bijvallen. Zij zet ter zake het volgende uiteen:

“Voor de institutionele beroepscommissie bewistte hij enkel het deelcijfer dat hij kreeg voor de theorievraag (0/8), die voor 40% meetelde in het eindresultaat dat hij behaalde. Hij gaf aan dat hij het onredelijk vond dat 40% van de punten stond op één enkele theorievraag, die bovendien maar betrekking heeft op een zeer beperkt gedeelte van de cursus met name 2 bladzijden. Hij wees er daarbij op dat er in de eerste zittijd twee vragen werden gesteld die elk een gewicht hadden van 20% in de eindscore. Hij merkte ook op dat hij de massabalsans met bijhorende begin- en randvoorwaarden niet kon reproduceren maar in zijn antwoord wel relevante figuren, concepten en theorie uit een

andere paragraaf in de cursus kon weergeven. Hij behaalde 9,3/20 wat werd afgerond naar 9/20.

De institutionele beroepscommissie heeft zijn beroep op dit vlak ongegrond verklaard.

[...]

In zijn extern beroep betwist verzoeker deze beslissing van de institutionele beroepscommissie.

Verzoeker stelt vooreerst vast dat in de motivering wordt gesteld dat in de vraag expliciet werd gevraagd naar “hoe de transportzone berekend kan worden voor een vast-bed-adsorptieproces, de afleiding van de nodige formules, en de nodige rand- en/of beginvoorwaarden”. Hij is thans van mening dat het woord expliciet “nogal optimistisch” wordt gebruikt, en verbaast zich over de uitvoerige uiteenzetting omrent wat van de studenten werd verwacht.

Nog daargelaten dat verzoeker dit argument niet reeds inriep voor de interne beroepscommissie hoewel hij het wel kon kennen vermits hij feedback kreeg van de lesgever, stelt verwerende partij vast dat verzoeker de vraag niet integraal reproduceert in zijn verzoekschrift. De volledige vraag luidt:

“Leg uit hoe je de MTZ (stoftransportzone) kan berekenen voor een vast-bed-adsorptieproces. Leid – indien van toepassing – de vergelijkingen/verbanden af die hierbij gebruikt worden. Geef de bijhorende rand- en/of beginvoorwaarden. De enige veronderstelling waar je mag van uitgaan, is dat er evenwicht heerst tussen het fluidum en het adsorbens ter hoogte van adsorptieplaats.”

Deze vraag is alvast veel ruimer geformuleerd dan de vraag zoals geformuleerd door verzoeker, en peilt wel degelijk naar alles wat door de lesgever in zijn toelichting wordt genoemd. Zo hebben de meeste studenten het duidelijk ook begrepen. Uit de scoredistributielijst blijkt in elk geval dat voor dit vak veel hoge scores werd behaald, wat aantoont dat veel studenten deze vraag wel correct hebben begrepen.

Verzoeker geeft vervolgens aan dat het hem, na het oprovragen van lesnotities van een medestudent, duidelijk is geworden dat de besproken examenvraag uitvoerig aan bod is gekomen en volledig werd uitgewerkt tijdens de les. Hij was zelf afwezig tijdens de les. Hij vindt het onredelijk dat wanneer een student een les mist om welke reden ook, die student dermate benadeeld wordt. Hij wijst er ook op dat in de ECTS-fiche enkel de syllabus en de powerpointpresentaties van gastsprekers als lesmateriaal worden opgegeven.

Verwerende partij merkt vooreerst op dat ook dit een argument is dat verzoeker niet naar voor bracht tijdens het intern beroep, hoewel dat wel had gekund. Verzoeker kan dit middel bijgevolg niet meer op ontvankelijke wijze aanbrengen voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen.

Verwerende partij stelt vervolgens vast dat de ECTS-fiche inderdaad als leermateriaal enkel verwijst naar de syllabus en de eventuele ppt-presentaties van gastcolleges. Dit betreft het geschreven leermateriaal dat door de lesgever zelf ter beschikking wordt gesteld. Verzoeker toont niet aan dat de litigieuze theorievraag niet opgelost kon worden aan de hand van dat leermateriaal.

De fiche vermeldt daarnaast evenwel ook uitdrukkelijk dat er practica zijn, hoorcolleges en geleide oefeningen. Ook wat daarin aan bod komt behoort uiteraard tot de leerstof. Dat verzoeker de hoorcolleges blijkbaar niet heeft bijgewoond – of toch zeker niet het college waarin de leerstof aan bod is gekomen die op het examen werd gevraagd, en waarbij de desbetreffende stof uit de syllabus nader is toegelicht en ingeoefend – is zijn eigen keuze. Het is dan ook aan hem om de desbetreffende leerstof op een andere manier goed verwerkt zien te krijgen, desnoods door notities te vragen van medestudenten. Verzoeker heeft dat niet gedaan en is er daardoor blijkbaar niet in geslaagd om op zelfstandige wijze de competenties van het vak voldoende te behalen. Dit kan hij evenwel enkel aan zichzelf (ver)wijten, maar maakt het examen noch het gegeven examencijfer onregelmatig.

Verzoeker hekelt vervolgens ook de opmerking van de institutionele beroepscommissie dat het tekort van verzoeker niet enkel te wijten is aan zijn slechte score voor het theoriegedeelte van het examen, maar ook aan zijn onvoldoende voor de niet-periodegebonden evaluatie. Hij vindt dit slechts een schijnreden vermits het tekort voor de niet-periodegebonden evaluatie een klein tekort was dat maar een zeer kleine invloed had op het eindcijfer.

Wat de institutionele beroepscommissie met dit argument heeft willen zeggen, is dat verzoeker ten onrechte aangaf dat hij enkel voor het theoriegedeelte slecht scoorde, en in die zin geen correcte voorstelling van de feiten gaf. Verzoeker kan niet ontkennen, en ontket ook niet, dat dit een correcte vaststelling is.

Verwerende partij stelt vervolgens vast dat de niet-periodegebonden evaluatie meetelde voor 10% van de punten, dit is voor 2 van de 20 punten. Ook al is dat maar een beperkt deel, het blijft wel een deel van de eindscore, en een betere score voor de niet-periodegebonden evaluatie had wel degelijk een positieve invloed kunnen hebben op het eindcijfer van verzoeker. Ook dat is iets dat verzoeker niet kan ontkennen.

Verwerende partij ziet dan ook niet in hoe de verwijzing naar de onvoldoende voor de niet-periodegebonden evaluatie de onregelmatigheid van de bestreden beslissing tot gevolg zou kunnen hebben.

Voor zover het beroep betrekking heeft op het examencijfer van verzoeker voor het vak “chemische ingenieurstechnieken II” is het ongegrond.

Verzoeker handhaaft zijn standpunten en betoogt in zijn wederantwoordnota nog het volgende:

“1^e opmerking

Aangaande: a. Wat betreft het examencijfer voor het vak “chemische ingenieurstechnieken II”, paragraaf 3. in de nota van antwoord

De verzoeker argumenteerde enkel dat de vraag niet explicet genoeg verwoord werd op basis van de geparafraseerde vraag in zijn intern beroep op 17 september. Doordat deze niet werd vermeld of verbeterd in de beslissing van de institutionele beroepscommissie dacht de verzoeker dat zijn geparafraseerde vraag de waarheid benaderde. De verzoeker trekt vervolgens zijn argument dat de vraag niet explicet beschreven was in en accepteert dat de volledige vraag als volgt luidt (zoals meegeleid in nota van antwoord):

“Leg uit hoe je de MTZ (stoftransportzone) kan berekenen voor een vast-bed-adsorptieproces. Leid – indien van toepassing – de vergelijkingen/verbanden af die hierbij gebruikt worden. Geef de bijhorende rand- en/of beginvoorwaarden. De enige

veronderstelling waar je mag van uitgaan, is dat er evenwicht heerst tussen het fluïdum en het adsorbens ter hoogte van adsorptieplaats.”

2^e opmerking

Aangaande: a. Wat betreft het examencijfer voor het vak “chemische ingenieurstechnieken II”, paragraaf 4. alinea 2 in de nota van antwoord

De verwerende partij merkte op dat het argument onontvankelijk is doordat dit argument niet naar voren gebracht werd tijdens het intern beroep. Hierover is onderstaand artikel uit de Codex Hoger Onderwijs duidelijk dat de student (verzoeker) wel nieuwe bezwaren kan aanvoeren als de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen. Verzoeker stelt duidelijk in zijn verzoekschrift op 14 oktober 2019 dat de grondslag van het nieuwe argument komt door de uitvoerige uiteenzetting van de verantwoordelijke lesgever over het gewenste antwoord op de betreffende vraag die werd meegedeeld in de beslissing van de institutionele beroepscommissie op 4 oktober 2019. Daaropvolgend maakte de verzoeker een vergelijking tussen het gewenste antwoord zoals door de verantwoordelijke lesgever beschreven en het leermateriaal zoals beschreven in het ECTS-fiche. Waaruit de verzoeker de conclusie trok dat de vraag niet volledig correct te beantwoorden was op basis van het leermateriaal in het ECTS-fiche.

Dus weerlegt de verzoeker de claim tot onontvankelijkheid op basis van onderstaand artikel.

art. II.94, § 2, vierde lid Codex Hoger Onderwijs, dat bepaalt dat “*De student kan in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.*”

Bijkomend is dit geen volledig nieuw argument, maar bouwt de verzoeker voort op zijn argumenten uit zijn oorspronkelijk intern beroep. In dit intern beroep stelde de verzoeker het onredelijk te vinden dat 40% van het eindresultaat bepaald wordt door één schriftelijke theorievraag over een zeer beperkt deel van de theoriecursus. In zijn verzoekschrift aan de Raad op 14 oktober meent de verzoeker echter de oorzaak van deze keuze achterhaald te hebben, namelijk dat de vraag gebaseerd is op een in de hoorcollege volledig uitgewerkte beschrijving met bijhorende formules en figuren die niet in de theoriecursus staan.

3^e opmerking

Aangaande: a. Wat betreft het examencijfer voor het vak “chemische ingenieurstechnieken II”, paragraaf 4. alinea 3 in de nota van antwoord

De verwerende partij stelt dat de verzoeker niet aantoont dat de litigieuze theorievraag niet opgelost kan worden aan de hand van het leermateriaal zoals beschreven in de ECTS-fiche.

Verzoeker stelde in zijn verzoekschrift op 14 oktober zelf dat de betreffende vraag niet volledig oplosbaar is als student master of science in de industriële wetenschappen:

chemie. Maar dat dit moeilijk tot onmogelijk in te schatten zou zijn voor buitenstaanders die de opleiding niet doorlopen hebben of doceren, daarom had de verzoeker explicet gevraagd naar de mening van de verantwoordelijke lesgever in zijn beroep op 14 oktober. Hieraan werd geen gehoor gegeven en vermeldt de vertegenwoordiger van de Universiteit Gent, die geen connectie heeft met de richting industriële wetenschappen, enkel dat het niet bewezen is.

Aangezien dit geen sluitend wiskundig bewijs is maar een inschatting van redeneervermogen alsook eerdere kennis lijkt het mij onmogelijk dit zwart op wit te bewijzen. Naar mijn oordeel als student master of science in de industriële wetenschappen: chemie (die voor alle andere opleidingsonderdelen geslaagd is) is deze vraag onmogelijk volledig correct oplosbaar met het leermateriaal zoals vermeld op de ECTS-fiche. Doordat een oordeel van de verantwoordelijke lesgever of een andere persoon die deze situatie met kennis van zaken kan beoordelen ontbreekt in de nota van antwoord. Lijkt het mij onredelijk mijn oordeel dat de vraag onmogelijk volledig correct oplosbaar is te weerleggen door simpelweg te stellen dat de verzoeker het “niet bewezen” heeft.

Noot: wegens gebrek aan het oordeel van de verantwoordelijke lesgever of een andere persoon die deze situatie met kennis van zaken kan beoordelen zal de verzoeker met onderstaande argumenten zijn eigen oordeel dat deze vraag onmogelijk volledig correct oplosbaar met het leermateriaal zoals beschreven in de ECTS-fiche verder verdedigen:
Als eerste kan men zelf de bijlagen 5 en 6 vergelijken uit zijn verzoekschrift aan de Raad op 14 oktober, waarin men duidelijk kan zien dat er in de notities van een medestudent (bijlage 6) duidelijk figuren, afleidingen en formules staan die nergens in het betreffende hoofdstuk van de theoriecursus (bijlage 5) staan. Deze figuren, afleidingen en formules worden vervolgens letterlijk examen gevraagd als antwoord op de litigieuze vraag zoals te zien in de verbetersleutel van het examen (stuk 7 in nota van antwoord).

Ten tweede is er een medestudent die voor de litigieuze vraag ook 0/8 scoorde en voor de rest van de examenvragen telkens voldoende behaalde. Deze medestudent woonde ook geen hoorcolleges bij. Het is wel zeer toevallig dat twee studenten die de hoorcolleges niet bijwoonden beide voor alle andere opleidingsonderdelen geslaagd zijn en van het betreffende opleidingsonderdeel voor de rest van de examenvragen telkens voldoende halen, maar dan beide een 0/8 halen voor de litigieuze vraag.

4^e opmerking

Aangaande: a) Wat betreft het examencijfer voor het vak “chemische ingenieurstechnieken II”, paragraaf 4, alinea 4 in de nota van antwoord

Verwerende partij stelt dat er in de ECTS-fiche ook practica, hoorcolleges en geleide oefeningen vermeld zijn en dat wat daarin aan bod komt ook tot de leerstof behoort. Van de vermelde aanbodsessies zijn enkel de practica verplicht, deze heeft verzoeker dan ook allemaal uitgevoerd. De hoorcolleges en geleide oefeningen zijn niet verplicht en werden niet bijgewoond door de verzoeker door zijn voorkeur voor het zelf verwerken van de leerstof. Verzoeker ondervond echter geen problemen bij het correct beantwoorden van de overige vragen op het betreffende examen (Aspen simulatie, rekenoefening en mondelinge theorie) enkel over de betreffende schriftelijke theorievraag struikelt de verzoeker. Dit doordat zoals al eerder aangehaald in zijn oorspronkelijke intern verzoekschrift op 17 september het door de betreffende vraag ondervraagde deel zeer beperkt beschreven staat in het leermateriaal (volgens de ECTS-fiche) en zoals

aangehaald in zijn verzoekschrift op 14 oktober de vraag in zijn geheel onmogelijk juist te beantwoorden is met het leermateriaal volgens de ECTS-fiche.

Verzoeker woonde al bij vele andere opleidingsonderdelen geen hoorcolleges bij en ondervond echter nooit problemen waarbij vragen gesteld werden die niet volledig oplosbaar waren met het in de ECTS-fiche vermelde leermateriaal.

Voor zover de verzoeker het doel van hoorcolleges in het algemeen begrijpt zijn deze er om het leermateriaal te overlopen en duiding te geven bij het leermateriaal wanneer deze door een student niet begrepen wordt. Maar zijn hoorcolleges er niet om nieuwe leerstof aan te voeren of om leerstof die summier besproken wordt volledig uit te werken om dan vervolgens de volledig uitgewerkte versie te bevragen op een examen. Daarom zijn deze ook niet verplicht omdat ze bij normale gang van zaken niet noodzakelijk zijn om een opleidingsonderdeel tot een goed einde te brengen, maar enkel een ondersteunende functie hebben om de studenten te helpen de leerstof te verwerken.

5^e opmerking

Aangaande: a. Wat betreft het examencijfer voor het vak “chemische ingenieurstechnieken II”, paragraaf 5, in de nota van antwoord

Over de niet-periode gebonden evaluatie (practicums) stelt verwerende partij dat een beter cijfer voor dit deel een beter eindresultaat tot gevolg zou hebben. Dit kan over elk deel van het examen gezegd worden is dus een vrij inhoudsloze opmerking. Verder wordt er door de verwerende partij nergens gereageerd op het feit dat het behaalde punt voor deze niet-periode gebonden evaluatie tot stand kwam door een samenwerking van drie studenten voor de practicums, waardoor de verzoeker slechts een beperkte invloed heeft op dit punt.

Beoordeling

Artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs luidt als volgt:

“De student kan in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.”

In zijn intern beroep heeft verzoeker explicet aangegeven dat hij van de betrokken docent feedback heeft ontvangen. Alleszins had verzoeker de mogelijkheid om zijn examen in te kijken voorafgaand aan het instellen van het intern beroep. Meer nog: verzoeker wist onmiddellijk na het examen welke vragen op dat examen werden gesteld en welke examenleerstof hijzelf had ingestudeerd, zodat hij alsdan de beoordeling kon maken of er wat dat betreft aan het examen en dus het examencijfer iets tegen te werpen viel.

De Raad stelt samen met verwerende partij vast dat verzoeker in zijn intern beroep geen grieven opwerpt inzake de reden waarom hij op de betrokken examenvraag niet kon antwoorden. Zijn kritiek bleef ertoe beperkt te stellen dat er een kennelijke discrepantie bestond tussen de duiding in de cursus (die verzoeker dus blijkbaar wel had teruggevonden) en het gewicht van de vraag binnen de totaliteit van het examen.

Wat verzoeker thans opwerpt met betrekking tot de vraag of de gevraagde kennis wel deel uitmaakte van de leerstof, is een geheel nieuw middel. Niets belette verzoeker – zoals hierboven is vastgesteld – om dit middel in het intern beroep op te werpen.

Voor zover het middel steunt op de vraag of de leerstof werd aangeboden conform de ECTS-fiche, is het niet ontvankelijk.

Verzoeker hekelt daarnaast de overweging in de bestreden beslissing dat hij niet enkel voor het theoriegedeelte op het examen slecht scoorde, maar ook voor de niet-periodegebonden evaluatie.

Wat de institutionele beroepscommissie ter zake overweegt:

“Wat betreft het argument dat het onredelijk is dat de theorie (40%) maar door één vraag zou gedekt worden, merkt de institutionele beroepscommissie op dat het ook hier tot de autonomie van de lesgever behoort om de examenvragen op te stellen. Een evaluatie dient te peilen naar de mate waarin de student de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel heeft verworven. De institutionele beroepscommissie heeft de volledige evaluatie bekeken en stelt vast dat er naast de theorie die op 40% staat ook nog een mondeling examen, een simulatie, een rekeningsoefening en een niet-periodegebonden evaluatie was waardoor de institutionele beroepscommissie van oordeel is dat het examen als geheel voldoende duidelijk naar de opgelijste eindcompetenties peilen.”

is duidelijk een antwoord op verzoekers grief in het intern beroep dat de door hem geviseerde vraag een disproportioneel grote impact heeft op het globale examencijfer.

De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker deze grief niet herneemt in zijn beroep voor de Raad. Kritiek op het antwoord van de beroepscommissie ter zake kan derhalve evenmin op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

Het eerste middel is niet ontvankelijk.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker attendeert op artikel 71, §3 van het onderwijs- en examenreglement van de Universiteit Gent, waarin is bepaald dat een student geslaagd kan worden verklaard voor een opleiding indien er bijzondere omstandigheden zijn en wanneer blijkt dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

Verzoeker vermeldt als ‘bijzondere omstandigheden’ dat de reden van zijn tekort is gelegen in een score van 0/8 voor een schriftelijke theorievraag die enkel met de (niet-verplichte) theorieles volledig kon worden uitgewerkt.

Verzoeker stelt verdere dat hij de doelstellingen van het opleidingsprogramma ‘Master of Science in de Industriële wetenschappen: chemie’ globaal heeft verwezenlijkt door voor alle ander opleidingsonderdelen, inclusief de masterproef, te slagen.

In haar antwoordnota replicateert verwerende partij als volgt:

“Voor die studenten die niet met toepassing van artikel II.228 Codex Hoger Onderwijs automatisch geslaagd verklaard kunnen worden (dit zijn die studenten die alle credits binnen het opleidingsprogramma hebben behaald of die voldoen aan tolerantieregels eigen aan de betrokken instelling), geldt aldus dat ze geslaagd verklaard kunnen worden indien aan twee voorwaarden is voldaan:

- de student moet zich bevinden in “bijzondere omstandigheden” en
- de student moet aantonen de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal genomen te hebben behaald.

De institutionele beroepscommissie was van oordeel dat verzoeker aan geen van beide voorwaarden voldeed en motiveerde haar beslissing als volgt:

“De examencommissie heeft zich niet beraden over de specifieke situatie van deze student. Er werden aan de examencommissie ook geen uitzonderlijke omstandigheden gemeld over of door deze student. Voor geen enkele student werd overigens een tekort groter dan toegelaten in het betreffende deliberatiepakket getolereerd. Alle studenten zijn gelijkberechtigd geworden.

De institutionele beroepscommissie merkt op dat ze bij de vraag naar deliberatie nagaat of de globale opleidingsdoelstellingen van de masteropleiding bereikt zijn. De institutionele beroepscommissie merkt op dat dit hier niet het geval is. Elk van de opleidingsonderdelen binnen het curriculum van de student draagt op een eigen wijze bij tot het realiseren van de opleidingsdoelstellingen van de masteropleiding en deze doelstellingen worden maar ten volle behaald als een student de eindcompetenties van elk van die opleidingsonderdelen heeft behaald. De student slaagt niet voor het verplicht opleidingsonderdeel Chemische ingenieurstechnieken II (9 tekortpunten) waardoor hij 9 tekortpunten heeft daar waar het maximum aantal tekortpunten op het einde van de masteropleiding 6 studiepunten is.

De student haalt als bijzondere omstandigheden aan dat hij 9,3/20 behaalde en het tekort dus 0,2 bedraagt om te slagen. Hij vindt het onredelijk dat een student die 8,5/20 behaalt voor een opleidingsonderdeel van 6 studiepunten wel gedelibereerd wordt gelet op de afrondingsregel. Dit doordat de examencommissie enkel het afgeronde cijfer voor ogen krijgt. De institutionele beroepscommissie acht dit echter geen bijzondere omstandigheid. Elke opleiding bepaalt een vastgelegde groepering van opleidingsonderdelen die elk op zich, met hun eigen aantal studiepunten, bijdragen tot het behalen van de opleidingsdoelstellingen. Opleidingsonderdelen die een grote impact op de opleidingsdoelstellingen hebben, bestaan bijgevolg uit meer studiepunten. Dit maakt een deliberatiepakket of een deliberatiebeslissing niet onregelmatig. Het betreft hier ook geen geval ongelijke berechtiging. Ook hier meldt de institutionele beroepscommissie dat de gelijkberechtiging enkel geschonden is indien studenten die zich in gelijke omstandigheden bevinden ongelijk worden behandeld. De in artikel 71§2 vastgelegde deliberatiecriteria werden voor alle studenten in de tweede examenperiode op dezelfde manier toegepast. De student haalt geen andere bijzondere omstandigheden aan waarom hiervan zou moeten worden afgeweken.

De student meldt tot slot dat hij de doelstellingen van het opleidingsprogramma Master of science in de industriële wetenschappen: chemie globaal verwezenlijkt heeft. De institutionele beroepscommissie stelt echter vast dat de student ter zake geen enkel concreet element voorlegt en wijst er hem op dat conform de vaste rechtspraak van de Raad voor betwistingen de bewijslast rust bij de verzoekende partij die de betwisting heeft opgestart. De student toont bijgevolg niet aan dat hij ondanks het litigieuze tekort toch de globale opleidingsdoelstellingen heeft behaald.

De institutionele beroepscommissie ziet dan ook geen reden om alsnog over te gaan tot deliberatie van de student voor de opleiding Master of science in de industriële wetenschappen: chemie.”

Deze beoordeling is niet onredelijk laat staan kennelijk onredelijk.

Het blijft hoe dan ook een feit dat verzoeker niet slaagt voor “chemische ingenieurstechnieken II”. Hij bereikt alvast duidelijk niet de eindcompetentie “Beschrijven, berekenen, simuleren en optimaliseren van vast/fluïdum eenheidsbewerkingen (inclusief filtratie, mengen, malen, breken en zeven) en koeltorens. Beschrijven van het stoftransport tussen de vaste en de fluïdumfase”. Het desbetreffende vak is vervolgens een kernvak in de opleiding, wat ook blijkt uit het hoge aantal

studiepunten (9 studiepunten) dat aan dit vak werd toegekend, wat na de masterproef het hoogst aantal studiepunten is.

Verzoeker verduidelijkt ook nergens aan hoe hij de eindcompetenties van dit vak op een andere wijze zou hebben bereikt, noch hoe hij ondanks dat tekort toch de opleidingsdoelstellingen zou hebben bereikt.

In die omstandigheden is het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, om verzoeker met dergelijk tekort niet geslaagd te verklaren voor de masteropleiding industriële wetenschappen: chemie.

Verzoeker bekritiseert de beslissing van de institutionele beroepscommissie niet. In zijn extern beroep stelt hij enkel dat hij zich toch in bijzondere omstandigheden zou bevinden, en wijst daarbij op een *andere* omstandigheid dan deze die hij al vernoemd in zijn intern beroep en die door de institutionele beroepscommissie niet werden aangenomen. Thans stelt hij dat de bijzondere omstandigheid waarin hij zich bevindt is dat de reden van het tekort een slecht cijfer voor een theorievraag betreft die enkel in een (niet-verplichte) theorieles volledig werd uitgewerkt en waarbij in het beschikbare lesmateriaal niet de nodige informatie aanwezig zou zijn geweest om de vraag correct te beantwoorden. Hij is van mening dat hij daardoor onrechtmatig werd benadeeld.

Verwerende partij merkt vooreerst op dat dit een nieuw argument is dat niet reeds werd ontwikkeld voor de institutionele beroepscommissie hoewel dat wel had gekund, en dan ook niet ontvankelijk voor het eerst voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen kan worden aangewend.

Verwerende partij is vervolgens van oordeel dat het feit dat op een examen een vraag werd gesteld die aan bod kwam in een theorieles die verzoeker niet bijwoonde, geen bijzondere omstandigheid uitmaakt. Het was immers verzoekers eigen keuze om die les niet bij te wonen, en hij kan het feit dat hij daardoor mogelijk belangrijke informatie miste voor het examen enkel aan zichzelf wijten, en dient ook zelf de gevolgen daarvan te dragen. Hoorcolleges zijn erop gericht om studenten te helpen bij het verwerken van de leerstof. Het is de eigen keuze van studenten om daar al dan niet aan deel te nemen. Van alle studenten wordt evenwel op gelijke wijze verwacht dat ze de eindcompetenties van de vakken binnen de opleiding bereiken, en er kan niet worden aanvaard dat de lat lager gelegd zou worden voor studenten die de lessen niet bijwonen. Er was studiemateriaal beschikbaar via het elektronisch leerplatform en niets kon de student beletten om ook lesnotities te vragen aan een medestudent zodat hij kon weten wat in de hoorcolleges aan bod is gekomen.

Het argument is ongegrond.

Verzoeker stelt tenslotte dat hij de eindcompetenties van de litigieuze masteropleiding wel globaal heeft verwezenlijkt door voor alle andere opleidingsonderdelen inclusief de masterproef te slagen met een gemiddelde van 12,53/20. Dit blijft echter een blote bewering die door niets wordt gestaafd, en verzoeker verduidelijkt niet hoe hij de competenties van het litigieuze vak, en daarmee ook de daarop betrekking hebbende doelstellingen van de opleiding, dan wel zou hebben bereikt.

Ook dit argument is ongegrond.”

Verzoeker zet hier in zijn wederantwoord nog de volgende overwegingen tegenover:

“6^e opmerking

Aangaande: b. Wat betreft de beslissing om verzoeker niet geslaagd te verklaren voor de master of science in de industriële wetenschappen: chemie, in de nota van antwoord

Verzoeker neemt hier paragraaf 7 van de nota van antwoord integraal over:

“Voor die studenten die niet met toepassing van artikel II.228 Codex Hoger Onderwijs automatisch geslaagd verklaard kunnen worden (dit zijn die studenten die alle credits binnen het opleidingsprogramma hebben behaald of die voldoen aan tolerantieregels eigen aan de betrokken instelling), geldt aldus dat ze geslaagd verklaard kunnen worden indien aan twee voorwaarden is voldaan:

- de student moet zich bevinden in “bijzondere omstandigheden” en
- de student moet aantonen de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal genomen te hebben behaald.”

De student moet als eerste voorwaarde zich bevinden in “bijzondere omstandigheden”.

1^e bijzondere omstandigheid:

De verzoeker blijft bij zijn standpunt dat het niet delibereren van een minimale tekort van 9.379/20 (tekort van 0.6% volgens de afrondingsregels) voor een vak van 9 studiepunten een bijzondere omstandigheid is. Dit door het feit dat een veel groter tekort van bijvoorbeeld 8.5/20 (tekort van 5.0% volgens de afrondingsregels) voor een vak van 6 studiepunten wel automatisch gedelibereerd wordt.

De verwerende partij stelt enkel dat de tolerantieregels correct gevolgd worden, dit wordt door de verzoeker niet betwist. De verzoeker wil er echter op wijzen dat Artikel 71 paragraaf 3 (OER) net toegepast wordt als uitzondering op de gebruikelijke tolerantieregels en de verzoeker het bijgevolg vreemd vindt dat de verwerende partij zijn argument weerlegt door te wijzen naar dezelfde tolerantieregels waar een uitzondering op gemaakt zou worden via Artikel 71 paragraaf 3(OER).

2^e bijzondere omstandigheid:

De verzoeker blijft bij zijn standpunt dat de reden van het tekort een 0/8 is voor een schriftelijke theorievraag die enkel in een (niet-verplichte) theorieles uitgewerkt werd en er in het beschikbare leermateriaal zoals aangegeven door de ECTS-fiche niet de nodige informatie aanwezig is om de vraag correct te beantwoorden. De verzoeker blijft bijgevolg bij zijn standpunt dat hij onrechtmatig benadeeld wordt door het leermateriaal zelfstandig te verwerken en stelt dat dit geldt als een bijzondere omstandigheid.

De verwerende partij brengt hiertegen in dat dit een nieuw argument is dat niet reeds werd ontwikkeld voor de institutionele beroepscommissie. Dit weerlegt de verzoeker op dezelfde manier als in zijn 2^e opmerking in deze wederantwoordnota het gaat immers over hetzelfde argument als daar besproken. Dus ook hier wijst verzoeker naar art. II.[2]94, § 2, vierde lid Codex Hoger Onderwijs. Verder stelt de verwerende partij dat het de eigen keuze is van de verzoeker om de hoorcolleges niet bij te wonen en er niets de student kon beletten om lesnotities te vragen aan een medestudent. Hierop wenst de verzoeker te wijzen dat het zijn goed recht is om de leerstof zelfstandig te willen verwerken en hij hierdoor niet onrechtmatig mag benadeeld worden. De mogelijkheid tot

meevolgen van de hoorcolleges of opvragen van lesnotities over de hoorcolleges doen hier niet ter zake. Dit omdat de hoorcolleges van ondersteunende aard dienen te zijn, waar geen nieuw leermateriaal aangereikt wordt.

De student moet als tweede voorwaarde aantonen dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

De verzoeker blijft hierbij zijn standpunt dat hij alle doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt heeft door voor alle andere opleidingsonderdelen inclusief de masterproef (13/20) te slagen met een gemiddeld resultaat van 12.53/20.

De verwerende partij stelt dat dit een blote bewering is die door niets wordt gestaafd en dat de verzoeker niet verduidelijkt hoe hij de competenties van het litigieuze vak dan wel bereikt zou hebben.

De verzoeker wijst erop dat hij alle andere eindcompetenties van het litigieuze vak bewezen heeft in het betreffende examen zoals aangegeven in zijn oorspronkelijke verzoekschrift van 17 september.

Enkel de kennis van de eindcompetentie: “*Beschrijven, berekenen, simuleren en optimaliseren van vast/fluïdum eenheidsbewerkingen (inclusief filtratie, mengen, malen, breken en zeven) en koeltorens. Beschrijven van het stoftransport tussen de vaste en de fluïdumfase*” wordt door de verwerende partij verder in twijfel getrokken.

Als antwoord daarop stelt de verzoeker dat hij minstens een deel van deze eindcompetentie bewezen heeft, namelijk het simuleren van vast/fluïdum eenheidsbewerkingen zoals breken. Dit door een 4/5 score te behalen voor de Aspen simulatie van een kegelbreker, zoals te zien in mijn examenkopij (stuk 6 van nota van antwoord). Ook kwam het onderdeel optimaliseren van vast/fluïdum eenheidsbewerkingen aan bod tijdens vraag 3 van het mondelinge gedeelte van het examen, waarop de verzoeker een voldoende antwoord op kon geven. Bovendien schrijft de verzoeker zijn 0/8 op de theorievraag die toetste naar het beschrijven en berekenen van vast/fluïdum eenheidsbewerkingen toe aan het feit dat dit niet met het leermateriaal zoals vermeld in de ECTSfiche volledig oplosbaar was en slechts summier in de theoriecursus aan bod kwam.

Verzoeker zou het vervolgens heel streng vinden indien de verwerende partij nog steeds zou stellen dat de verzoeker niet de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt heeft omdat hij voor één opleidingsonderdeel uit het opleidingsprogramma een deel van één eindcompetentie niet bereikt heeft. Want moest aan elke student deze voorwaarde opgelegd worden dat hij voor elke eindcompetentie van elk opleidingsonderdeel moet bewijzen deze voldoende te beheersen om te kunnen slagen zouden er mijn[s] inziens slechts enkelingen hieraan kunnen voldoen.

Noot: Met artikel 71 paragraaf 3 in het OER wordt een uitzondering gemaakt op de tolerantieregels, in het geval van de verzoeker vraagt hij een uitzondering aan op het niet delibéreren van een 9.379/20 voor een vak van 9 studiepunten. Verzoeker vindt het vervolgens vreemd dat de verwerende partij het niet slagen voor dit vak als tegenargument gebruikt, terwijl dit net hetgeen is waarop een uitzondering wordt aangevraagd via artikel 71 paragraaf 3.”

Beoordeling

Artikel II.229 van de Codex Hoger Onderwijs luidt als volgt:

“De student wordt door de examencommissie voor het geheel van de opleiding geslaagd verklaard als die op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn. De toepassing van dit artikel verwacht dat de student kan aantonen dat er sprake is van bijzondere omstandigheden en dat hij kan aantonen dat hij de doelstellingen globaal genomen behaald heeft.

Het feit dat een student globaal geslaagd wordt verklaard, betekent niet dat hij in aanmerking komt voor een creditbewijs voor die opleidingsonderdelen waarvoor hij niet is geslaagd.”

Uit lezing van deze bepaling blijkt duidelijk dat de ‘bijzondere omstandigheden’ en het ‘globaal behalen van de doelstellingen’ twee cumulatieve decretale voorwaarden zijn. De bewijslast daarbij rust, ook wat de tweede voorwaarde betreft, uitdrukkelijk bij de student.

Wat verzoeker opwerpt omtrent de oorzaken voor het niet behalen van een credit voor het opleidingsonderdeel ‘Chemische ingenieurstechnieken II’, kan niet worden beschouwd als een bewijs van het bereiken van de globale doelstellingen van de opleiding.

Vooreerst klemt de loutere stelling dat verzoeker de doelstellingen van de opleiding globaal heeft behaald middels de credits voor alle andere opleidingsonderdelen.

Dat is niet het door de decreetgever verlangde concrete bewijs. Er anders over oordelen zou betekenen dat een student die zich niet in de voorwaarden bevindt om op grond van de Codex Hoger Onderwijs en/of het onderwijs- en examenreglement automatisch geslaagd te worden verklaard, zich *ipso facto* in de voorwaarden van artikel II.229 van de Codex zou bevinden indien het niet-slagen toe te schrijven is aan één (bijkomend) opleidingsonderdeel. Die omstandigheid sluit in zich evenwel niet het concrete bewijs dat de doelstellingen van de opleiding globaal genomen zijn bereikt.

Het niet-vervullen van deze ene decretale cumulatieve voorwaarde heeft automatisch tot gevolg dat de andere voorwaarde – de bijzondere omstandigheden – niet meer moet worden onderzocht.

Louter ten overvloede stipt de Raad aan dat verzoeker ook geen bijzondere omstandigheden bewijst.

Immers, de redenering die verzoeker de Raad daaromtrent wil laten volgen (de verklaring voor het tekort op de schriftelijke theorievraag), in het eerste middel reeds verworpen als onontvankelijk, wat verhindert dat verzoeker zich daarop alsnog kan beroepen voor de bewijsvoering inzake de bijzonder omstandigheden.

Wanneer ervan wordt uitgegaan dat het examencijfer op regelmatige wijze tot stand is gekomen, kan een tekort op één welbepaalde vraag op het examen niet worden beschouwd als bewijs van een uitzonderlijke omstandigheid.

Het tweede middel wordt verworpen.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 20 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november

2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.431 van 20 november 2019 in de zaak 2019/640

In zake: Björk DEBOUDT
 woonplaats kiezend te 9402 Merelbeke
 Halsesteenweg 320

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en verzoekster de verdere inschrijving in de opleiding ‘Bachelor of Arts in de Archeologie’ wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Arts in de Archeologie’.

In dat academiejaar neemt zij een curriculum op van 60 studiepunten; voor vijf opleidingsonderdelen, ten belope van 26 studiepunten, behaalt zij een credit.

Omwille van het beperkte studierendement wordt aan verzoekster een bindende voorwaarde opgelegd, die ertoe strekt dat zij bij een volgende inschrijving in dezelfde opleiding een credit dient te behalen voor ten minste 75% van de opgenomen studiepunten, bij gebreke waaraan haar de verdere inschrijving in die richting zal worden geweigerd.

Tegen die beslissing stelt verzoekster geen beroep in.

In het academiejaar 2018-2019 schrijf verzoekster zich opnieuw in voor de opleiding ‘Bachelor of Arts in de Archeologie’, ditmaal met een studieprogramma van 34 studiepunten.

Zij behaalt op het einde van dat academiejaar een credit voor drie opleidingsonderdelen, ten belope van 13 studiepunten.

Met een studierendement van 38% komt verzoekster niet tegemoet aan de haar opgelegde bindende voorwaarde. De examencommissie weigert haar dan ook de verdere inschrijving in de opleiding.

Op 17 september 2019 stelt verzoekster volgend intern beroep in:

“(...)

Sinds het academiejaar 2017-2018, tweede semester, kamp ik met een depressie die de bovenhand nam. Ik ondernam toen stappen en ging langs bij een psycholoog, [A.C.]. Toch bleek dit niet genoeg te zijn en had dit een enorme impact op mijn studies, waardoor ik nauwelijks studievoortgang boekte. Ik heb niet meteen een bijzonder statuut aangevraagd omdat ik hier ten eerste geen weet had over het bestaan hiervan en ten tweede dacht ik dat het een fase was die wel ging overgaan. Echter werd de situatie erger en escaleerde dit in december 2018 vlak voor de examenperiode.

Om wat concreter te zijn vond ik het bijvoorbeeld heel moeilijk om uit bed te geraken om iets te doen, laat staan al mijn lessen bij te wonen. Ik sliep heel veel en had veel last van suïcidale gedachten. Ik ben in januari 2019 ook overgestapt naar een andere psycholoog, [L.V.], in de hoop wat sneller resultaat te kunnen boeken. Ook ga ik sindsdien langs bij een psychiater, Dr. [A.P.], die mij antidepressiva is beginnen voorschrijven. De examens van januari heb ik toen niet meegemaakt omdat dit niet lukte en de arts me dit ook afgeraden heeft, ik hoopte nog dit te kunnen inhalen in de loop van het jaar. In december 2018 begon ik in contact te komen met mijn studiebegeleidster [M.D.W.], die mij toen

aanraadde om een attest via mijn dokter, dr. [G.], en psycholoog, [A.C.], te verkrijgen. Nadien volgde de aanvraag tot mijn bijzonder statuut dat mij werd toegekend.

De maanden nadien waren een lange en zware weg naar het zoeken van de gepaste antidepressiva en dosis. Ook mijn slaapproblemen waren een niet te onderschatten factor voor mijn studies. Toch lukte het me om twee inhaalexamens (Algemene inleiding tot de archeologie en Pre- en protohistorie) onder het jaar in te halen, waarbij ik geslaagd was.

Op 7/05/19 kwam mijn situatie tot een tweede escalatie waardoor ik mij die dag liet opnemen in het UPSIE, te Gent. Daar werd ik doorverwezen naar de PAAZ-afdeling in het AZ Maria Middelares, te Gent. Hier verbleef ik tot 18/05/19 omdat de suïcidale gedachten de overhand namen. Dit gebeurde vlak voor de examenperiode in het tweede semester van 2019. Tegen alle verwachtingen in bleef ik doorzetten en wou ik absoluut mijn examens meemaken. Ook al wist ik dat mijn slaagkansen miniem waren door mijn ziekte. Ik slaagde toen voor één vak, wat een hele prestaties was in die situatie. Zoals mijn psycholoog zet, is mijn studierichting mijn drijfkracht om te blijven gaan en mij te richten naar de toekomst. Alsook is mijn studierichting de enige constante in mijn leven.

Deze zomer nam ik de tijd om te bekomen van de stressvolle maanden die ik achter de rug had. Mijn situatie is een proces tot genezing met mindere en betere dagen. Dit had ook zijn weerslag op de tweedekansexamenperiode. Zelf voel ik aan dat de medicatie die ik momenteel neem, eindelijk aanslaat en ik ook stap voor stap beter begin te worden. Ik weet niet wat de toekomst voor mij brengt, maar ik ben wel bereid om volledig voor mijn studies te gaan. Hierbij wil ik me verdere laten adviseren zodat – wanneer ik de toestemming krijg om me in te schrijven – mijn studie een stimulerende factor is in mijn herstel en me dit bij herstel ook de nodige toekomstperspectieven biedt naar een job binnen mijn interesses. Bij een mogelijke herinschrijving zal ik in samenspraak met het monitoraat ook gekeken worden wat een wenselijke studielast is; wat haalbaar is. Ik hoop dan ook van harte dat u me die kans opnieuw in te schrijven in de BA Archeologie kunt.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt dit beroep in zitting van 4 oktober 2019 en komt tot de volgende beslissing:

“(…)

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de studente in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren.

- De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor de persoonlijke problemen van de studente en onderkent dat deze een invloed kunnen hebben gehad op de studieprestaties maar acht deze niet dermate verantwoordelijk om het gebrek aan studievoortgang volledig te verantwoorden noch om aan te nemen dat de studievoortgang in 2019-2020 opmerkelijk zou verbeteren. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente tijdens haar studieloopbaan aan de UGent weliswaar inspanningen leverde om aan de meeste examens deel te nemen maar – op enkele mooie examencijfers na – globaal genomen geen goede examenresultaten behaalde waardoor ze nu geweigerd wordt.
- De studente heeft van de UGent het bijzonder statuut gekregen waardoor zij beroep kon doen op extra faciliteiten die haar moesten toestaan de beoogde doelstellingen te behalen. Dit is helaas niet gelukt. Het is niet de bedoeling de eindcompetenties voor studenten met een bijzonder statuut te verlagen. De beoordeling van studenten met een functiebeperking kan en mag niet verschillen van de beoordeling van studenten zonder beperking: op basis van de toegestane faciliteiten moeten studenten met het bijzonder statuut in staat zijn de eindcompetenties te behalen.

Het intern beroep wordt ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving voor de opleiding tot Bachelor of arts in de archeologie aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2019-2020 bekrachtigd.

De commissie stelt dat de weigering tot inschrijving in de opleiding archeologie geen eindpunt hoeft te zijn. De studente beschikt nog over voldoende leerkrediet waardoor een heroriëntering op dit ogenblik nog alle kansen heeft. De institutionele beroepscommissie raadt de studente dan ook aan om nu een goede heroriëntering te maken.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op.

Zij wijst op artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs, waaruit volgt dat een beroep bij de Raad minstens een feitelijke omschrijving van de ingeroepen bezwaren moet bevatten.

Daaraan is volgens verwerende partij niet voldaan, nu verzoekster zich ertoe beperkt te stellen dat zij tegen de bestreden beslissing beroep aantekent.

Het beroep miskent, aldus verwerende partij, een substantiële vormvereiste, alsook de rechten van verdediging omdat verwerende partij niet weet tegen welke kritiek zij zich moet verweren.

In haar wederantwoordnota repliceert verzoekster hierop als volgt:

“Het is inderdaad zo dat ik geen enkele grief tegen deze beslissing heb vermeld. Ik heb mijn bezwaar ingediend zoals mijn studiebegeleidster van de Ugent mij dit aanraadde. Wegens de korte tijdspanne die ik had om mijn beroep te versturen, heb ik zelf geen verder opzoekingswerk verricht (met uitzondering van het advies van de studiebegeleidster). Met deze brief hoop ik dat ik nu nog mijn opmerkingen kan doorgeven, wegens de informatie van de studiebegeleidster niet voldoende bleek.

Mijn opmerkingen zijn:

Sinds het eerste jaar aan de Ugent (academiejaar 2017-2018) kamp ik al met deze psychische problemen, echter bleven deze lang verborgen gehouden voor iedereen en werd er pas op het einde van het academiejaar minimale hulp ingeschakeld. In mijn tweede academiejaar aan de Ugent (academiejaar 2018-2019) werd er wel professionele hulp ingeschakeld en bracht ik ook de school ervan op de hoogte. Eenmaal al deze procedures van zowel mijn bijzonder statuut als mijn medicatie in goede banen werden geleid was dit academiejaar ook weer voorbij. Had ik eerder geweten dat er een mogelijkheid was tot het opnemen van minder studiepunten in dit academiejaar (2018-2019) had ik dit zeker ook gedaan. Ik voelde toen ook dat de studielast nog te zwaar was met de psychische problemen. Echter waren mijn studies wel altijd een drijfkracht om door te zetten.

De Ugent is echter van mening dat mijn omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar (2019-2020) aanmerkelijk zal verbeteren. Ik ben het hier niet mee eens aangezien deze medicatie goed aanslaat en ik mij ook weer goed in mijn vel voel. Ondertussen zijn we ook weer enkele maanden verder dan toen ik voor het eerst in beroep ging van de weigering tot inschrijving in de Bachelor Archeologie academiejaar (2019-2020).

Ik kan nu ook bevestigen dat ik effectief stabieler ben geworden. Ook zou het helemaal niet onmogelijk zijn om een goede studievoortgang te maken aangezien ik dit vorig jaar ook kon bewijzen. Zo kan men zien dat als ik in een betere fase zat, ik effectief studievoortgang kon boeken. In het academiejaar 2018-2019 slaagde ik tijdens het tweede semester voor twee hoofdvakken (inhaalexamens). Voor Inleiding tot de Archeologie behaalde ik een 14/20 en voor Pre- en protohistorie behaalde ik een 12/20. Voor iemand dat mentaal niet goed zat, maar wel een betere fase kende is dit toch wel een mooie prestatie. Hierdoor ben ik er ook van overtuigd dat ik het echt wel kan. Het was daarom ook een zware tegenslag dat ik dit jaar niet voort mocht studeren in de Bachelor Archeologie. Nog een reden dat ik kan aantonen dat het effectief beter gaat is dat ik mij hierdoor niet heb laten neerhalen en nog steeds vecht voor deze studiekans. Een tegenslag als deze had ik een jaar geleden anders bekeken dan op de manier ik nu doe. Bij deze hoop ik dat jullie net zoals mij inzien dat ik dit zal kunnen en mij deze kans gunnen.”

Beoordeling

Artikel II.294, §2, 4° van de Codex Hoger Onderwijs schrijft voor dat het verzoekschrift een feitelijke omschrijving en motivering van de ingeroepen bezwaren vermeldt.

Bij de oprichting van de Raad heeft de decreetgever duidelijk te kennen gegeven dat een laagdrempelige toegang en procedure werd beoogd, maar dat een minimale omschrijving van de ‘middelen’ noodzakelijk is opdat een beroep ontvankelijk zou zijn (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 25*):

“§2. Deze bepaling regelt de wijze waarop een verzoekschrift wordt ingediend. Formalisme wordt daarbij vermeden. Met de organisatie van het college wordt niet zozeer een strikt formele rechtsgang betracht, als wel het bereiken, op een flexibele manier, van een snelle en onderbouwde eindoplossing.

Daarom zijn de vormvereisten niet op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven, behoudens indien dit uitdrukkelijk wordt vermeld (bijvoorbeeld de ondertekening van het verzoekschrift), dan wel indien het nalaten van de voorgeschreven vorm de procedurererechten van de tegenpartij zou schenden (hieronder wordt bv. aangegeven dat het ontbreken van enig middel in het verzoekschrift de onontvankelijkheid van het beroep impliceert).

Er wordt niet vereist dat het verzoekschrift juridisch omljnde middelen omvat.

Het volstaat dat de verzoekster een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel.

Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling.

De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”

Het is ook de vaste rechtspraak van de Raad dat een beroep dat geen bezwaren of middelen bevat, niet ontvankelijk is.

Te dezen luidt het volledige verzoekschrift van verzoekende partij als volgt:

“Ik teken beroep aan tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Ugent daterend van 4 oktober 2019.”

Het verzoekschrift bevat duidelijk geen middelen of bezwaren.

Het louter aanhechten, als bijlage, van het intern beroepsschrift en de bestreden beslissing, kan niet worden beschouwd als een middel. Niet alleen maken die stukken geen deel uit van het verzoekschrift, uit die stukken blijkt evident ook geen kritiek op de beslissing van de institutionele beroepscommissie, zijnde de thans bestreden beslissing.

Wat verzoekster vervolgens in haar wederantwoordnota opwerpt, kan niet meer op ontvankelijke wijze in de debatten worden betrokken.

Een verzoekende partij dient immers al haar middelen uiteen te zetten in haar verzoekschrift; argumenten die in een later fase van de procedure nog worden bijgebracht, kunnen enkel ontvankelijk zijn wanneer zij raken aan de openbare orde of wanneer zij steunen op elementen waarvan de verzoekende partij slechts middels de antwoordnota van de verwerende partij of het door haar neergelegde administratief dossier kennis heeft genomen, of wanneer het feiten betreft waarvan de verzoekende partij niet eerder kennis kon hebben.

De door verzoekster in haar wederantwoord voor het eerste aangevoerde grieven, beantwoorden niet aan die specifieke voorwaarden. De verwerende partij is bovendien in de onmogelijkheid om er binnen de in essentie schriftelijke procedure voor de Raad nog op te antwoorden, wat de rechten van verdediging schendt.

De middelen uit de wederantwoordnota zijn derhalve niet ontvankelijk.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 20 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter

Piet Versweyveld bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door
Melissa Thijs secretaris

De secretaris **De voorzitter**

Melissa Thijs **Jim Deridder**

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.495 van 2 december 2019 in de zaak 2019/641

In zake: Eva JACOBS
 woonplaats kiezend te 9950 Waarschoot
 Jagerpad 78

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en verzoekster de inschrijving aan de Universiteit Gent wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De zaak is in voortzetting geplaatst naar de zitting van 2 december 2019.

III. Feiten

Verzoekster is houdster van een licentiaatsdiploma ‘Taal- en Letterkunde: Latijn en Grieks’ en van een aggregaat voor het secundair onderwijs.

In het academiejaar 2015-2016 schrijft verzoekster zich in voor de postgraduaatsopleiding ‘Taal- en Letterkunde Nederlands’. Zij neemt een curriculum op van 40 studiepunten, en behaalt credits ten belope van 20 studiepunten.

In het academiejaar 2016-2017 neemt verzoekster een inschrijving in de opleiding ‘Bachelor of Arts in de Taal- en letterkunde: Nederlands-Grieks’. Ze stelt een studieprogramma van 40 studiepunten samen. In de eerste examenzittijd neemt zij niet aan de examens deel, in de twee examenzittijd behaalt ze een credit (5 studiepunten) voor het enige opleidingsonderdeel waarvoor zij examen aflegt.

Omdat verzoekster minder dan de helft van de opgenomen studiepunten in een credit heeft omgezet, wordt haar een bindende voorwaarde opgelegd als maatregel van studievoortgangsbewaking: verzoekster moet, wil zij haar recht op inschrijving in de opleiding ‘Bachelor of Arts in de Taal- en letterkunde: Nederlands-Grieks’ behouden, bij een volgende inschrijving slagen voor minstens 75% van de studiepunten opgenomen in het eerste deliberatiepakket van de opleiding, en voor minstens 50% van het totaal aantal opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2017-18 schrijft verzoekster zich opnieuw in voor dezelfde opleiding.

Zij neemt een curriculum op van 35 studiepunten. Tijdens de eerste zittijd neemt verzoekster deel aan alle examens, en behaalt zij voor één opleidingsonderdeel een credit (5 studiepunten). Tijdens de tweede examenzittijd neemt verzoekster deel aan één examen.

Omwille van de beperkte studievoortgang, wordt verzoekster in toepassing van de opgelegde bindende voorwaarde de verdere inschrijving geweigerd.

Tegen die beslissing stelt verzoekster een intern beroep in. Dat beroep wordt gegrond verklaard bij beslissing van 20 september 2018, met dien verstande dat aan verzoekster voor het academiejaar 2018-2019 opnieuw dezelfde bindende voorwaarde wordt opgelegd.

In het academiejaar 2018-2019 schrijft verzoekster zich andermaal in voor de opleiding ‘Bachelor of Arts in de Taal- en letterkunde: Nederlands-Grieks’ Zij beperkt haar studieprogramma tot drie opleidingsonderdelen, ten belope van samen 15 studiepunten.

Zij neemt in zowel de eerste als de tweede examenzittijd deel voor slechts één opleidingsonderdeel, waarvoor zij geen credit behaalt. Op de examens van de twee andere opleidingsonderdelen blijft verzoekster afwezig.

Aangezien verzoekster aldus geen enkele studievoortgang boekt en per definitie niet aan de opgelegde bindende voorwaarde voldoet, weigert de examencommissie de verdere inschrijving. Vermits verzoekster bovendien over de drie afgelopen academiejaren niet slaagde voor minstens 1/3 van de opgenomen studiepunten, wordt haar ook de inschrijving voor elke andere opleiding aan de Universiteit Gent geweigerd.

Op 19 september 2019 stelt verzoekster tegen die beslissing het volgende intern beroep in:

“Met bijgevoegd schrijven wil ik beroep aantekenen tegen de beslissing van UGent om mijn inschrijving voor het academiejaar 2019-2020 in de opleiding Bachelor of Arts in de taal- en letterkunde – talencombinatie Nederlands - Grieks (vrijstellingen voor Grieks) te weigeren, alsook mijn inschrijving in UGent in het algemeen.

Ik heb een aantal grondige redenen waarom ik er niet in geslaagd ben te slagen voor voldoende onderdelen van de door mij opgenomen vakken. Ik heb reeds eerder een weigering gekregen en kreeg toen gelijk in beroep omdat ik toen voorzag dat vooral de privé- en werksituatie er beter op zou worden. Verder was ik er tot vorig jaar niet van op de hoogte dat er ook een restrictie was op het aantal op te nemen studiepunten. Ik was er namelijk niet van op de hoogte dat je na verloop van 3 academiejaren de helft van de opgenomen vakken diende geslaagd te zijn. Sinds ik daarvan op de hoogte ben, heb ik heel wat minder vakken opgenomen. Daarvoor ging ik ervan uit dat ik zoveel mogelijk vakken opnam en wanneer ik voldoende tijd zou vinden, een examen van een vak zou afleggen en de mogelijkheid behield veel vakken te doen. Nu weet ik dat ik beter voor een spreiding met minder vakken per academiejaar had gekozen.

Mijn werk- en privésituatie die me sinds de geboorte van mijn tweede zoon in 2017 weerhield om genoeg tijd te hebben om tot mijn studie te komen, is pas sinds kort

verbeterd. Ik ben op dit moment voor de helft van mijn opleiding Nederlands geslaagd (voor Grieks heb ik vrijstellingen op basis van mijn vorige masterdiploma). De meeste van die vakken heb ik behaald voor de geboorte van mijn tweede kind, toen ik nog voldoende tijd had om een studie erbij te nemen. Ik had na de geboorte van mijn tweede kind beter een tijdelijke stopzetting doorgevoerd maar ik geef echt niet graag op en wilde proberen waar ik kon. Mijn man werkte vaak in het buitenland en ik had een zware baan als leerkracht op 2 scholen waarbij ik ook lesgaf aan combinatiegroepen (verschillende jaarklassen bij elkaar). Ik ben vorig schooljaar wél in een nieuwe school begonnen waar ik veel meer rust heb gevonden en de werkdruk sterk is afgangen. Toch was het eerste jaar op mijn nieuwe baan behoorlijk zwaar om mij in te werken en had ik ook een fulltimebaan omdat ik dat in het eerste jaar dat ik ergens begon niet wilde weigeren. Het is pas nu, dit schooljaar, dat ik ingewerkt ben en ik geen fulltime werk maar 80%, net met het oog op de studie om die nu grondig te kunnen afwerken. Mijn man is pas sinds juni ook begonnen aan een nieuwe baan waarbij hij niet meer naar het buitenland moet. Ik kan mezelf dus eigenlijk pas bewijzen nu deze situatie me pas sinds kort kan verder helpen bij mijn studie en nog niet vorig academiejaar.

Ik heb in de tweede zittijd nog gedaan wat ik kon om 1 vak te slagen. Ik haalde een 9/20. Ik krijg pas vrijdag 20/9/2019 feedback over een deel ervan. Over het andere deel is me tot op heden geen feedbackmoment bekend. Ik diende het oefeningendeel waarvoor ik reeds geslaagd was opnieuw te doen voor de tweede zittijd. Ik begrijp dat dit gevraagd wordt van reguliere studenten maar ik vind het nog steeds heel jammer dat er voor werkstudenten geen uitzondering kan gemaakt worden wat deelvrijstellingen betreft. Ik geef namelijk les in Nederland waar het schooljaar reeds op 19 augustus 2019 is gestart, tegelijkertijd met het begin van de tweede zittijd. Bovendien heb ik niet echt vakantie met jonge kinderen (4 en 1 jaar) thuis, die niet naar school of opvang [gaan] of alle dagen bij familie terechtkunnen. Ik kon slechts 2u per dag in de avonduren studeren maar die heb ik eerst moeten besteden aan 5 boeken lezen en opdrachten voor het oefeningendeel voordat ik aan de eigenlijke studiestof toekwam. Ik ben ervan overtuigd dat ik, als ik mij volledig op de studiestof had kunnen toeleggen, geslaagd zou zijn geweest.

Ik heb voor het komende academiejaar van mijn school toestemming om 80% te werken met een vrije vrijdagnamiddag en een volledige vrije maandag. Bovendien heb ik een lerarenbeurs gekregen in Nederland die mijn studiekosten betaalt op voorwaarde dat ik 15 studiepunten geslaagd ben. Ik heb dus behoorlijk wat verbeteringen in mijn werksituatie en doordat mijn man ook van werk is veranderd en niet meer naar het buitenland moet, ook deels in mijn privésituatie. Ik blijf natuurlijk jonge kinderen hebben maar door mijn vrije vrijdagnamiddag en vrije maandag waarbij mijn kinderen op school of in de opvang terechtkunnen, heb ik veel meer tijd om te studeren.

Ik hoop dat U mij de kans geeft deze studie, die reeds voor de helft is afgewerkt en waar ik al zoveel moeite heb voor moeten doen, af te werken nu ik meer ruimte heb gecreëerd om te kunnen studeren en deze daadwerkelijk tot een goed einde te brengen. Als laatste argument wil ik ook even aanhalen dat ik altijd mooie cijfers heb behaald voor de reeds behaalde vakken. Het ligt niet aan mijn onkunde maar aan het gebrek aan tijd waar ik voortdurend heb geprobeerd dit te verbeteren zoals nu eindelijk het geval is.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt dit beroep in zitting van 4 oktober 2019 en verklaart het ongegrond.

“(…)

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennisgenomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de studente in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van [dien] aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven.

De studente geeft aan door persoonlijke omstandigheden (o.a. geboorte van tweede kind) weinig studievoorgang te hebben gehad. De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor het feit dat het combineren van studies en gezin een invloed kan hebben gehad op haar studieprestaties maar merkt op dat dit argument door geen enkel bewijsstuk wordt gestaafd. Helaas kan de commissie binnen haar bevoegdheid een dossier enkel ten gronde onderzoeken indien het door bewijsstukken wordt gestaafd. De institutionele beroepscommissie wijst er de studente op dat de bewijslast rust op de partij die de betwisting heeft opgestart. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen onderschrijft dit ook in zijn arresten (o.a. arrest 2014/022).

Bovenstaand argument geldt ook voor de (veranderde) werkomstandigheden van de studente. Enig bewijsstuk dat de minimale studievoortgang in voorgaande jaren staat, ontbreekt.

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente ondanks een eerdere weigering het laatste academiejaar voor geen enkel opleidingsonderdeel een credit behaalde. Ook de twee academiejaren voordien behaalde de studente telkens maar een credit voor één opleidingsonderdeel. De institutionele beroepscommissie stelt eveneens vast dat de studente de laatste drie academiejaren veelvuldig afwezig was tijdens de examens wat de commissie in haar oordeel sterkt dat het opleggen van bindende voorwaarden niet langer zinvol is.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2019-2020 bekragtigd.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Met een e-mail van 21 november 2019 deelt de verwerende partij mee dat de institutionele beroepscommissie de bestreden beslissing heeft ingetrokken, en in een nieuwe beslissing aan verzoekster toelating tot inschrijving heeft verleend, onder oplegging van bindende voorwaarde.

Ongeacht de vraag of verzoekster het met die nieuwe beslissing eens is – zij dient die in voorkomend geval met een nieuw beroep aan te vechten – heeft de huidige procedure door de intrekking haar voorwerp verloren.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 2 december 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyveld	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

Freya Gheysen

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze

beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.432 van 20 november 2019 in de zaak 2019/642

In zake: Aaron MERTENS
 woonplaats kiezend te 9031 Drongen
 Deinse Horsweg 7

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 12 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 16 september 2019 en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 7 oktober (bedoeld wordt: 4 oktober) 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en verzoeker de verdere inschrijving aan de Universiteit Gent wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2013-2014 ingeschreven aan de Universiteit Gent.

In dat jaar nam verzoeker in de opleiding ‘Bachelor of arts in de Wijsbegeerte’ een studieprogramma van 60 studiepunten op. Na de tweede examenzittijd behaalt verzoeker een credit voor drie opleidingsonderdelen, ten belope van 13 studiepunten.

Omdat verzoeker aldus voor minder dan de helft van het curriculum een credit behaalt, wordt hem bij de inschrijving voor het volgend academiejaar een bindende voorwaarde opgelegd, die ertoe strekt dat hij voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten een credit moet behalen, bij gebreke waaraan de verdere inschrijving in die opleiding zal worden geweigerd.

In het academiejaar 2014-2015 schrijft verzoeker zich in voor dezelfde opleiding. Op het einde van dat academiejaar heeft verzoeker voor twee opleidingsonderdelen een credit behaald, ten belope van 6 studiepunten.

Verzoeker werd niet toegelaten voor een nieuwe inschrijving in de opleiding ‘Bachelor of arts in de Wijsbegeerte’. Tegen die beslissing stelt hij geen beroep in.

In het academiejaar 2015-2016 heroriënteert verzoeker zijn studies naar een professionele bacheloropleiding aan een hogeschool. Voor zover verwerende partij kan nagaan – ter zake door verzoeker niet tegengesproken – behaalt hij een studierendement van 17 studiepunten op een curriculum van 60.

In het academiejaar 2016-2017 is er geen spoor van een inschrijving in het hoger onderwijs.

Voor het academiejaar 2017-2018 schrijft verzoeker zich opnieuw in aan de Universiteit Gent, ditmaal voor de opleiding ‘Bachelor of arts in de Moraalwetenschappen’.

Het studieprogramma van verzoeker omvat 41 studiepunten. Na de tweede examenkans heeft verzoeker voor 23 studiepunten een credit behaald.

Doordat verzoekers studierendement bij de Universiteit Gent overeen drie academiejaren niet 1/3^e bereikt, wordt hem de verdere inschrijving bij de instelling geweigerd. Die beslissing wordt ter kennis gebracht bij de proclamatie op 12 september 2019.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 18 september 2019 stelt verzoeker het volgend intern beroep in:

“Ik zou ondanks de weigering tot herinschrijving, toch willen toestemming vragen om opnieuw in te schrijven.

Ik wil graag toelichten welke factoren geleid hebben tot mijn slechte resultaten, maar ook aantonen dat deze factoren sinds kort beter onder controle zijn.

Ik ben als kind gediagnosticeerd met ADHD en dyspraxie. Het eerste is voor mij vooral beperkend door concentratieproblemen, gebrek aan organisatie en uitstelgedrag. Het tweede maakt dat ik moeilijk kan schrijven. Hiervoor heb ik van UGent dan ook een bijzonder statuut (reden functiebeperking) gekregen.

Ik ben begonnen in de richting filosofie omdat dit me altijd erg geboeid heeft. Maar omdat ik de impact van mijn beperkingen niet ernstig genoeg nam, lukten maar weinig examens. Ik probeerde ook nog een jaar toegepaste informatica, maar dit lag mij niet echt. Daarna heb ik een jaar gewerkt, een fijne job, maar niet iets wat ik mijn hele leven zou willen doen.

Dit jaar schreef ik me in voor moraalwetenschappen, omdat dit dicht aanleunt tegen filosofie, waar ik niet meer kon inschrijven. De eerste zittijd verliep terug slecht, en ook was ik blijkbaar mijn statuut functiebeperking kwijt door het jaar studieonderbreking.

Omdat ik besefte dat mijn beperking nooit met alleen maar mijn goede wil overwonnen kan worden, heb ik me voor de 2de zittijd wekelijks laten begeleiden door een psycholoog (zie bijlage), dit om mij hulpmiddelen aan te reiken om efficiënt en langdurig te studeren. Dit heeft ertoe geleid dat ik op 6 weken tijd toch nog 4 vakken tot een goed einde gebracht heb (zie bijlage). Voor mezelf een enorme overwinning, maar spijtig genoeg niet voldoende wegens de problemen in de vorige jaren.

Daarom wil ik u dus vragen om me nog een kans te geven, zodat ik de verder kan op de ingeslagen weg. Ik weet nu dat ik alle hulp die ik kan krijgen hard nodig heb, en zal verder onder begeleiding van een psycholoog blijven. Ook het statuut functiebeperking zal ik nu proberen ten volle te benutten.”

De institutionele beroepscommissie behandelt het intern beroep in zitting van 4 oktober 2019, en oordeelt als volgt:

“(…)

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor het feit dat de student het zwaar heeft gezien de thuissituatie en zijn mentale toestand hierdoor en heeft eveneens begrip voor het feit dat de student extra ondersteuning zocht maar stelt vast dat uit de voorliggende attesten niet blijkt dat de gezondheidstoestand van de student dermate gunstig geëvolueerd is om de universitaire studies, die sowieso enige druk met zich meebrengen, verder te zetten.
- De institutionele beroepscommissie stelt tevens vast dat de student tijdens zijn gehele studieloopbaan aan de UGent weliswaar inspanningen leverde om aan de examens deel te nemen maar de student behaalde globaal genomen geen goede examenresultaten.
- De institutionele beroepscommissie heeft tenslotte in haar beslissing rekening gehouden met het feit dat dit de tweede weigering van de student is.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt bekrachtigd voor het academiejaar 2019-2020. “

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van verzoekers beroep.

De Raad onderzoekt de ontvankelijkheid desnoods ambtshalve.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen luidt artikel 100, §6 van het onderwijs- en examenreglement als volgt:

§6. De Institutionele Beroepscommissie beslist:

- hetzij tot de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van de onontvankelijkheid ervan of van haar onbevoegdheid ervoor;
- hetzij tot het bevestigen van de door het beroep bestreden beslissing;
- hetzij tot het herzien van de door het beroep bestreden beslissing. De Institutionele Beroepscommissie beschikt daarbij over dezelfde bevoegdheden als de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen. Ingeval een beroep werd ingesteld tegen een examenbeslissing die een eindoordeel inhoudt omtrent een opleidingsonderdeel, en de Institutionele Beroepscommissie van oordeel is over onvoldoende gegevens te beschikken om het afgelegde examen daadwerkelijk te herbeoordelen, kan zij beslissen tot het toekennen van een nieuwe examenkans aan de betrokken student. Ze bepaalt daarbij eveneens de modaliteiten van het examen.

Hieruit blijkt dat de interne beroepsinstantie van de Universiteit Gent beschik over volheid van bevoegdheid.

Die volheid van bevoegdheid heeft tot gevolg dat de beslissing van het beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegronsd. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoeker beroeft zich in een enig middel op een schending van de materiëlemotiveringsplicht en de formelemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker brengt zijn studieverleden in herinnering, en stelt dat hij in het voorgaande academiejaar workshops heeft gevolgd om uitstelgedrag te vermijden en een goede studiemethode te vinden. Hij kreeg evenwel te kampen met een depressie en miste daardoor

veel lessen; in mei zocht verzoeker professionele hulp, waarna hij aan de examens deelnam. Volgens verzoeker gaat het nu beter met zijn mentale gezondheid.

Aan de bestreden beslissing verwijt verzoeker de inschatting dat onvoldoende duidelijk is dat de studiedruk hem niet opnieuw in de problemen zal brengen. Hij zet daar tegenover dat hij medicatie neemt en elke week naar de therapeut gaat.

Het motief dat dit reeds de tweede weigering is en dat voorgaande examenkansen wel werden benut, maar zonder succes, wordt door verzoeker als dusdanig niet tegengesproken; hij meent evenwel voor die feiten een verklaring te hebben gegeven.

Ten slotte stelt verzoeker dat hij door overmacht het tweede semester niet heeft kunnen afwerken, maar dat de daaraan verbonden examens wel meetellen voor de bindende voorwaarde.

In haar antwoordnota brengt verwerende partij de bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs en het onderwijs- en examenreglement die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, in herinnering.

Zij wijst er vervolgens op dat verzoeker de opgelegde bindende voorwaarde niet heeft behaald, wat normalerwijze tot gevolg heeft dat zijn inschrijving voor dezelfde opleiding wordt geweigerd. Bovendien heeft verzoeker hij in de afgelopen drie academiejaren niet voor minstens 1/3 van de opgenomen studiepunten credits behaald, met als gevolg dat hij ook niet meer kon inschrijven voor andere opleidingen. Dat is te dezen ook gebeurd, en de institutionele beroepscommissie heeft deze weigering in beroep bevestigd en is van oordeel dat het op dit ogenblik geen zin heeft om verzoeker nogmaals toe te laten om zich in te schrijven onder bindende voorwaarden.

Verwerende partij herinnert aan de motivering van de bestreden beslissing, en betoogt dat de beoordeling dat het niet zinvol is om verzoeker op dit ogenblik nogmaals toe te laten om zich in te schrijven aan de UGent, zelfs onder bindende voorwaarde, zeker niet onredelijk is. Verzoeker realiseerde de afgelopen jaren immers slechts een zeer beperkte studievoortgang. Enkel in het academiejaar 2017-18 ging het iets beter en behaalde verzoeker nog credits ten belope van 23 studiepunten, weliswaar op een beperkt curriculum van 41 studiepunten. Behalve

in het afgelopen academiejaar, nam verzoeker ook regelmatig deel aan examens, maar zijn examencijfers waren volgens verwerende partij over het algemeen laag tot zelfs zeer laag, wat weinig hoopgevend is voor een betere studievoortgang naar de toekomst.

Inzake de door verzoeker aangevoerde argumenten met betrekking tot zijn psychische gezondheid, stipt verwerende partij aan dat uit de voorgebrachte stukken blijkt dat verzoeker nog wekelijks op gesprek gaat en dat volgens de psycholoog de duur van de therapie niet exact te bepalen is en zeker nog enkele maanden zal aanhouden.

In die omstandigheden is het volgens verwerende partij zeker niet onredelijk om verzoeker in het nieuwe academiejaar niet opnieuw in te schrijven voor de betrokken opleiding of, desgewenst, voor een andere opleiding. Gelet op de slechte studieresultaten van verzoeker, en bovendien gelet op het feit dat de psycholoog aangeeft dat er zeker nog enkele maanden therapie nodig zal zijn, blijkt immers voor verwerende partij uit niets dat, ook al kan aangenomen worden dat verzoeker het afgelopen academiejaar door overmacht slecht presteerde, de situatie van verzoeker derwijze is veranderd dat er in het nieuwe academiejaar een redelijke studievoortgang kan worden verwacht.

Voor zover verzoeker in de huidige procedure aanvoert dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met zijn gewijzigde situatie, wijst verwerende partij erop dat verzoeker die situatie nu ook meer in detail toelicht en dat het argument van de moeilijke thuissituatie en de verklaring van de psycholoog zelfs geheel nieuw zijn. Daarmee kon de beroepscommissie dan ook geen rekening houden. In die omstandigheden kan verzoeker volgens verwerende partij niet ernstig aan de beroepscommissie verwijten onvoldoende rekening te hebben gehouden met zijn gewijzigde situatie. De beroepscommissie kon zulks uiteraard maar doen in zoverre zij over gegevens beschikte.

Verwerende partij vraagt om het beroep ongegrond te verklaren. Zij geeft ter informatie nog mee dat de weigeringsbeslissing slechts geldt voor één academiejaar, zodat indien verzoeker van oordeel is dat zijn situatie dermate geëvolueerd is dat hij een betere studievoortgang kan maken en daar ook bewijzen voor kan aanreiken, hij in het academiejaar 2020-2021 via een beroep bij de institutionele beroepscommissie opnieuw kan vragen om ingeschreven te worden voor de bachelor of arts in de wijsbegeerde.

In zijn wederantwoordnota beklemtoont verzoeker nog dat hij de tweede kans die hij vorig jaar heeft gekregen, niet heeft kunnen benutten omwille van medische redenen. Hij was door zijn arts zowel in de tweede als in de derde examenperiode niet geschikt verklaard om aan de examens deel te nemen. Verzoeker stelt dat hij ondertussen met medicatie en therapie weer een evenwicht heeft gevonden dat hem in staat stelt om de draad weer op te nemen.

Beoordeling

De Raad brengt vooreerst in herinnering dat hij krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet de bevoegdheid heeft om zijn eigen appreciatie over de waarde – en dus resultaten uit het verleden en mogelijke studiekansen in de toekomst – in de plaats te stellen van de organen van de hogeronderwijsinstelling.

De Raad is met andere woorden geen tweede beroepscommissie die met volheid van bevoegdheid en discretionaire afweging kan oordelen welke beslissing meer of minder opportuun is.

De bevoegdheid van de Raad is er, overeenkomstig het eerste lid van het voormelde artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs, integendeel toe beperkt om na te gaan of de hem voorgelegde studievoortgangsbeslissingen in overeenstemming zijn met enerzijds de decretale en reglementaire bepalingen en het onderwijs- en examenreglement en anderzijds de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Deze bevoegdheidsbepalende voorschriften, die raken aan de openbare orde, verhinderen de Raad om op gronden van enkel ‘billijkheid’, ‘clementie’ of ‘het voordeel van de twijfel’ een maatregel van studievoortgangsbewaking te vernietigen. Om dezelfde redenen kan de Raad ook geen bescherming bieden tegen een strenge beslissing, maar enkel tegen een beslissing waarvan de verzoekende partij aantoont dat zij dermate streng is dat zij onredelijk wordt, wat op zijn beurt inhoudt dat geen enkele normaal en voorzichtig handelende hogeronderwijsinstelling in dezelfde omstandigheden tot eenzelfde beslissing zou kunnen komen.

De Raad wijst ook op artikel II. 294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs, waarin is bepaald dat een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne

beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

De Raad kan aan een beroepsinstantie van een hogeronderwijsinstelling geen onzorgvuldige motivering of onredelijke oordeelsvorming verwijten, wanneer dat oordeel zou steunen op stukken die de verzoekende partij niet aan de beroepsinstantie heeft voorgelegd en, zonder dat daarvoor deugdelijke redenen zijn, pas voor het eerst in de procedure voor de Raad voorlegt.

In dat opzicht kan de Raad enkel betreuren dat verzoeker de gedetailleerde verklaring d.d. 24 september 2019 van psycholoog D.V. niet aan de beroepscommissie heeft voorgelegd.

Niet alleen werpt die verklaring een meer concreet licht op de bijzondere omstandigheden waarmee verzoeker in zijn thuissituatie werd geconfronteerd, er blijkt ook – vanuit het perspectief van de psycholoog – uit dat verzoeker wel degelijk positieve stappen heeft gezet die relevant zijn voor zijn studietoekomst.

In andere omstandigheden had de Raad gewis een grond tot vernietiging kunnen zien in het gegeven dat verzoeker – één vak niet te na gesproken – zijn examenkansen niet heeft kunnen benutten, waardoor immers de beoordelingsbasis van zijn slaagkansen evident bijzonder smal is.

In dit dossier evenwel, blijken de redenen voor zijn afwezigheid rechtstreeks verband te houden met het motief dat verzoeker vooralsnog geen betere kansen op studievoortgang toedicht, met name zijn psychologische gezondheidstoestand.

In die omstandigheden is het aanvaardbaar dat het gemis aan studievoortgang in rekening wordt gebracht.

De Raad besluit dat, in acht genomen de begrenzing van zijn bevoegdheid en het gegeven dat thans nieuwe elementen worden voorgelegd, er onvoldoende juridische gronden vorhanden zijn om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad bedenkt daarbij evenwel dat de bestreden beslissing, in het licht van de gegevens die voor de beroepscommissie bekend waren, als streng kan worden beschouwd, en dat de vraag

rijs of de beroepscommissie tot eenzelfde beoordeling zou zijn gekomen indien zij kennis had kunnen nemen van alle gegevens zoals zij thans voorliggen.

Er is wat dat betreft niet enkel de verklaring van psycholoog D.V., maar ook het gegeven dat betere kansen op studieresultaat moeten worden gezien in het licht van de situatie van een student die in het academiejaar 2018-2019 niet aan examens heeft kunnen deelnemen (één opleidingsonderdeel uitgezonderd), en niet *vis à vis* een student die aan examens heeft deelgenomen maar geen credit heeft behaald.

De Raad geef verwerende partij dan ook ter overweging mee om verzoekers dossier binnen haar volheid van bevoegdheid eventueel opnieuw ter hand te nemen.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 20 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyveld	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een

kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.433 van 20 november 2019 in de zaak 2019/643

In zake: xxx

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en verzoekster de verdere inschrijving in de bacheloropleiding ‘Psychologie’ wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de Psychologie’.

Zij neemt in dat academiejaar een studieprogramma op van 60 studiepunten, en behaalt credits voor drie opleidingsonderdelen, ten belope van 17 studiepunten.

Daar zij niet slaagt voor de helft van de opgenomen studiepunten, wordt aan verzoekster voor haar inschrijving in academiejaar 2018-2019 de bindende voorwaarde opgelegd dat zij dient te slagen voor ten minste 75% van de opgenomen studiepunten, op straffe van weigering tot verdere inschrijving in die opleiding.

Die beslissing wordt door verzoekster niet aangevochten.

In het academiejaar 2018-2019 schrijft verzoekster zich opnieuw in voor de opleiding ‘Bachelor of Science in de Psychologie’, met een curriculum ten belope van 30 studiepunten.

Na de tweede examenzittijd behaalt verzoekster een credit voor twee opleidingsonderdelen, ten belope van 9 studiepunten.

Aangezien verzoekster aldus een studierendement haalt van slechts 30%, wordt haar de verdere inschrijving in dezelfde opleiding geweigerd.

Tegen deze weigering tot inschrijving stelt verzoekster het volgende intern beroep in:

“Via deze brief verzoek ik u om de voorwaarden die gepaard gaan met mijn inschrijving onder bindende voorwaarden, in overweging te nemen, zodat ik de kans krijg om opnieuw in te schrijven voor de opleiding psychologie. Hieronder tracht ik dit verzoek beknopt, maar duidelijk te motiveren.

Studiebelasting

Als werkstudent combineer ik een 28-urencontract als bediende met een verantwoordelijke functie, met een studiecontract van 47 studiepunten in de 1ste bachelor psychologie. Die combinatie is niet evident, maar ze is niet noodzakelijk om mijn studie te bekostigen, en was tot voor kort best doenbaar. Ik meen dat ik na mijn eerste academiejaar een evenwicht had gevonden om werk en studie te combineren.

Studiemotivatie

De haalbaarheid van mijn keuze om opnieuw te studeren komt gedeeltelijk voort uit mijn uitzonderlijke grote studiemotivatie: nadat ik als niet-diplomeerde ben uitgestroomd in het secundair beroepsonderwijs, heb ik enkele jaren geleden beslist om mijn diploma secundair onderwijs alsnog te behalen via het volwassenenonderwijs. De kansen die gepaard gaan met het vooruitzicht van een diploma hoger onderwijs zijn bovendien niet

mijn enige motivator; ook mijn belangstelling voor de mens en de wetenschappelijke benadering ervan, maken mijn keuze voor deze universitaire studie waldoordacht.

Uit de resultaten van de zelfevaluatie-instrument SIMON, en na mijn deelname aan de try-out en het infomoment van de opleiding psychologie, bleek mijn keuze niet alleen aan te sluiten bij mijn interesse, maar ook haalbaar. Tot slot meen ik dat mijn motivatie ook blijkt uit de trajectbegeleiding die ik bij aanvang van mijn studie aan de UGent heb gezocht.

Leer- en studiestrategieën

Op het vlak van leerstrategieën verliep de stap van het volwassenenonderwijs naar de universiteit allesbehalve geleidelijk: ik heb bij aanvang als studiebegeleiding gezocht en mijn tanden stuk gebeten op het zelfstandig verwerken van cursussen, terwijl ik daar zeer weinig ervaring in had en in die korte termijn erg veel heb geïnvesteerd in het ontwikkelen van mijn executieve functie. Onder meer door een actieve deelname aan de lessen heb ik het academisch zelfvertrouwen en de studievaardigheden ontwikkeld die volgens het zelfevaluatie-instrument eerder nog onvoldoende aanwezig waren; mijn studieresultaten – hoewel ze in het licht van mijn deliberatie problematisch zijn – geven mijn[s] inziens toch een duidelijke indicatie van dit succes.

Situatieschets en verzachtende omstandigheden

Het nog kwetsbare evenwicht om studie en werk te combineren werd bij aanvang van het academiejaar echter verstoord door een relatiebreuk: na 21 jaar werd mijn relatie beëindigd en moest ik op korte termijn een nieuw onderkomen zoeken. Vrijwel onmiddellijk heb ik samen met de trajectbegeleider mijn curriculum aangepast, maar dat bleek uiteindelijk niet realiseerbaar door het verdriet dat ik op dat moment moest verwerken. Ik meen dat dit de reden is waarom mijn resultaten van het tweede semester geen afspiegeling zijn van mijn studiemotivatie en -strategieën.

De voorwaarden om met mijn studiemotivatie en studeervaardigheden tot de positieve resultaten te komen, zoals die beschreven zijn in de bindende voorwaarden, waren volgens mij dit academiejaar dus uitzonderlijk niet aanwezig. Om die reden vraag ik [] u om mij niet uit te sluiten van een herinschrijving voor de opleiding psychologie, zodat ik samen met de trajectbegeleider een studietraject kan samenstellen dat werkbaar is, en me toelaat om mijn studie alsnog op een billijke termijn succesvol af te ronden.”

De institutionele beroepscommissie behandelt het intern beroep van verzoekster in zitting van 4 oktober 2019 en beslist het volgende:

“De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de studente in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven.

De studente is weliswaar gemotiveerd maar is er de afgelopen twee academiejaren niet in geslaagd de gevraagde studievoortgang te maken. In 2017-2018 schreef de studente zich in voor 12 opleidingsonderdelen (60 studiepunten). Ze behaalde twee creditbewijzen in eerste zittijd en nam in de tweede zittijd slechts aan één herexamen deel. Ze was afwezig op de overige herexamens. Helaas slaagde ze ook niet voor het examen waar ze in tweede zittijd aan deelnam.

De studente nam in 2018-2019 minder opleidingsonderdelen op (7 vakken voor een totaal van 30 studiepunten). De studente nam vaker deel aan de examens maar ook nu weer zonder het verhoopte succes. In de eerste zittijd behaalde ze, ondanks het deelnemen aan alle examens, slechts twee creditbewijzen. In de tweede zittijd nam ze deel aan 3 van de 5 herexamens maar zonder succes. Ze behaalde geen enkel creditbewijs.

De institutionele beroepscommissie ziet bijgevolg weinig verbetering in het studietraject van de studente waardoor de commissie oordeelt dat de gekozen opleiding niet de juiste opleiding voor de studente is.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving voor de bacheloropleiding psychologie aan de Universiteit Gent wordt bekrachtigd.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van verzoekers beroep.

De Raad ziet ambtshalve evenmin problemen.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoekster steunt een enig middel op het redelijkheidsbeginsel en de formelemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Na haar intern beroep en de essentie van de bestreden beslissing in herinnering te hebben gebracht, adstreeert verzoekster haar beroep als volgt:

“De institutionele beroepscommissie ziet dus weinig verbetering in mijn studietraject en oordeelt dat de gekozen opleiding voor mij niet de juiste opleiding is, terwijl ik in mijn verzoek tracht te argumenteren dat de omstandigheden net wel van die aard zijn dat ze mijn gebrek aan studievoortgang rechtvaardigen. Onder ‘situatieschets en verzachtende omstandigheden’ tracht ik te motiveren waarom ik niet in staat was om mijn studietraject te verbeteren. Het is voor mij onmogelijk om in slechts 1 alinea te beschrijven hoe ingrijpend deze ‘omstandigheden’ zijn geweest op mijn studietraject. Ik hoop dat de commissie het ontbinden van een 20-jarige relatie, het verdriet, de eenzaamheid, de financiële en praktische gevolgen, ... kortom: het niet-kwantitatieve aspect van mijn betoog alsnog ‘van die aard acht’ dat ze mijn studievoortgang negatief heeft beïnvloed, zodat ik – nu ik mijn leven opnieuw voldoende op de rails heb – de kans krijg het diploma te behalen waarvan ik meen dat ik het onder deze omstandigheden ook kan behalen.”

In haar antwoordnota replaceert verwerende partij als volgt:

“In het voorliggende geval heeft verzoekster de opgelegde bindende voorwaarde niet behaald, wat normalerwijze tot gevolg heeft dat haar inschrijving wordt geweigerd. Dat is te dezen ook gebeurd, en de institutionele beroepscommissie heeft deze weigering in beroep bevestigd en is van oordeel dat het op dit ogenblik geen zin heeft om verzoekster nogmaals toe te laten om in te schrijven onder bindende voorwaarden. De commissie motiveerde dit als volgt.

“[...]”

De beoordeling dat uit het dossier zoals het voorlag bij de institutionele beroepscommissie blijkt dat het niet zinvol is om verzoekster op dit ogenblik nogmaals toe te laten om zich in te schrijven aan de UGent, zelfs onder bindende voorwaarde, is zeker niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Verzoekster realiseerde inderdaad slechts een zeer beperkte studievoortgang. In het eerste jaar van haar inschrijving slaagt ze voor amper 3 vakken van de 13 opgenomen vakken. De punten van de vakken waarvoor ze niet slaagde, zijn daarbij bovendien erg laag. Verzoekster blijft vervolgens afwezig tijdens de hele tweede zittijd behalve voor één examen, waarvoor ze niet slaagt en op 6/20 blijft steken.

In haar tweede jaar van inschrijving neemt ze minder vakken op, maar haar studievoortgang verbetert niet. Ze behaalt thans 2 credits op 7 vakken, en haar examencijfers voor de vakken waaraan ze deelneemt maar waarvoor ze niet slaagt, blijven erg laag.

De studente verklaarde in haar intern beroep weliswaar dat ze haar studie combineert met een 28-urencontract als bediende met een verantwoordelijke functie, dat ze zeer gemotiveerd is, een beroep deed op studiebegeleiding, maar bij de aanvang van het academiejaar geconfronteerd werd met een relatiebreuk wat een invloed had op haar functioneren.

De institutionele beroepscommissie heeft met die omstandigheden ook rekening gehouden, zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing, maar vond in het dossier onvoldoende garanties dat de situatie van de studente dermate was geëvolueerd dat naar volgend academiejaar toe een betere studievoortgang kan worden verwacht. Het dossier bevatte inderdaad geen enkel stuk, en verzoekster gaf ook nergens aan hoe ze zich anders zou organiseren zodat ze in de toekomst een betere studievoortgang zou kunnen realiseren. De studieresultaten van de studente bleven anderzijds zeer constant over de twee academiejaren waarin ze ingeschreven was, en het feit dat ze frequenter deelnam aan examens heeft ook geen betere studieresultaten opgeleverd. Dat alles biedt ook weinig perspectief op een betere studievoortgang in een volgend academiejaar.

Alle omstandigheden in acht genomen besluit verwerende partij dat het beroep als ongegrond moet worden afgewezen.

Verwerende partij geeft ter informatie nog mee dat de weigeringsbeslissing slechts geldt voor één academiejaar. Als verzoekster van oordeel is dat haar situatie dermate geëvolueerd is dat ze een betere studievoortgang kan maken en daar ook bewijzen voor kan aanreiken, kan ze in het academiejaar 2020-21 via een beroep bij de institutionele beroepscommissie terug vragen om ingeschreven te worden voor de bachelor of arts in de psychologie. De institutionele beroepscommissie zal haar dossier dan beoordelen in de staat zoals het zich dan zal bevinden.”

Verzoekster harerzijds betoogt in haar wederantwoordnota nog het volgende:

“In haar argumentatie ten gronde uit de nota van antwoord d.d. 10 november 2019, licht de Universiteit Gent 6 argumenten toe die de beslissing van weigering tot inschrijving moeten rechtvaardigen.

In het eerste argument wordt verwezen naar het onderwijs- en examenreglement. De beslissing die gebaseerd is op dit reglement is m.i. onredelijk omdat de institutionele beroepscommissie bij haar oordeel ‘dat het op dit ogenblik geen zin heeft’ om me toe te laten opnieuw in te schrijven onder bindende voorwaarden, geen rekening houdt met de oorzaak van de beperkte studievoortgang; ze meent hierin de bevestiging te zien dat bindende voorwaarden niet leiden tot de gevraagde, betere studievoortgang. Die oorzaak is tijdelijk, stond de gevraagde voortgang in de weg, en is nu niet langer van toepassing. In het derde argument verwijst de Universiteit Gent alsnog naar deze oorzaak: de commissie is van oordeel dat de omstandigheden ‘niet van die aard’ zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. Zij somt daarvoor twee argumenten op om de weigering te handhaven:

- De studente is weliswaar gemotiveerd maar is er de afgelopen twee academiejaren niet in geslaagd de gevraagde studievoortgang te maken. In 2017-2018 schreef de studente zich in voor 12 opleidingsonderdelen (60 studiepunten). Ze behaalde twee creditbewijzen in eerste zittijd en nam in de tweede zittijd slechts

aan één herexamen deel. Ze was afwezig op de overige herexamens. Helaas slaagde ze ook niet voor het examen waar ze in tweede zittijd aan deelnam.

- De studente nam in 2018-2019 minder opleidingsonderdelen op (7 vakken voor een totaal van 30 studiepunten). De studente nam vaker deel aan de examens maar ook nu weer zonder het verhoopte succes. In de eerste zittijd behaalde ze, ondanks het deelnemen aan alle examens, slechts twee creditbewijzen. In de tweede zittijd nam ze deel aan 3 van de 5 herexamens maar zonder succes. Ze behaalde geen enkel creditbewijs.

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent ziet dus weinig verbetering in mijn studietraject en oordeelt op basis daarvan dat de gekozen opleiding voor mij niet de juiste opleiding is, terwijl ik in mijn initieel verzoek trachtte te argumenteren dat de omstandigheden net wel van die aard zijn dat ze mijn gebrek aan studievoortgang rechtvaardigen en dat mijn studieresultaten dus niet representatief zijn: ik heb mijn uiterste best gedaan om te motiveren waarom ik tot voor kort niet in staat was om mijn studietraject te verbeteren, en waarom dat nu wel het geval is. Het is voor mij onmogelijk om in slechts 1 alinea te beschrijven hoe ingrijpend deze ‘omstandigheden’ zijn geweest op mijn studietraject. Ik hoop dat de Raad het ontbinden van een 20-jarige relatie, net na de aankoop van een woning, het verdriet, de eenzaamheid, de financiële en praktische gevolgen... kortom: het niet-kwantitatieve aspect van mijn betoog alsnog ‘van die aard acht’ dat ze mijn studievoortgang - tijdelijk - negatief heeft beïnvloed, en de beslissing van de Universiteit Gent om mijn herinschrijving te weigeren, als onredelijk beschouwt. Op die manier kan ik - nu ik mijn leven opnieuw voldoende op de rails heb - eindelijk de kans grijpen het diploma te behalen waarvan ik meen dat ik het onder deze omstandigheden ook kan behalen.

In haar vierde argument stelt de Universiteit Gent dat ik onvoldoende garanties kan bieden dat ik op dit moment voldoende studievoortgang kan realiseren, en dat stukken ontbraken die dat kunnen aantonen.

In de stukken als bijlage tracht ik de duur van de relatie aan te tonen, in de hoop de Raad te overtuigen van de onredelijkheid van de beslissing die door de Universiteit Gent in deze werd genomen, en ze bijgevolg te vernietigen – een mogelijkheid waar de instelling in haar tweede argument ook naar verwijst. Ik heb ervoor gekozen om geen foto’s uit 1996 van mezelf met mijn toenmalige partner toe te voegen. In plaats daarvan hoop ik dat de documenten die ik heb kunnen terugvinden overtuigend genoeg zijn: de brandverzekering van de eerste woning die ik samen met hem heb gekocht (p.3), evenals de aankoopakte van onze laatste woning samen (p.4). De relatie is in de zomer van 2018, na een turbulente periode, geëindigd, niet lang na de aankoop van die woning.

De garantie die ik kan bieden is dat ik nu een eigen woonst heb, een plek die ik pas recent als een thuis beschouw waar ik kan studeren, en nog steeds 28 uur per week vast werk om mijn studie te kunnen bekostigen. Het huurcontract van mijn appartement heb ik ook toegevoegd aan de stukken op de volgende bladzijden (p.5).”

Beoordeling

De Raad brengt in herinnering dat hij krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet de bevoegdheid heeft om zijn eigen appreciatie over de waarde – en dus resultaten uit het verleden en mogelijke studiekansen in de toekomst – in de plaats te stellen van de organen van de hogeronderwijsinstelling.

De Raad is met andere woorden geen tweede beroepscommissie die met volheid van bevoegdheid en discretionaire afweging kan oordelen welke beslissing meer of minder opportuun is.

De bevoegdheid van de Raad is er, overeenkomstig het eerste lid van het voormelde artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs, integendeel toe beperkt om na te gaan of de hem voorgelegde studievoortgangsbeslissingen in overeenstemming zijn met enerzijds de decretale en reglementaire bepalingen en het onderwijs- en examenreglement en anderzijds de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Deze bevoegdheidsbepalende voorschriften, die raken aan de openbare orde, verhinderen de Raad om op gronden van enkel ‘billijkheid’, ‘clementie’ of ‘het voordeel van de twijfel’ een maatregel van studievoortgangsbewaking te vernietigen. Om dezelfde redenen kan de Raad ook geen bescherming bieden tegen een strenge beslissing, maar enkel tegen een beslissing waarvan de verzoekende partij aantoont dat zij dermate streng is dat zij onredelijk wordt, wat op zijn beurt inhoudt dat geen enkele normaal en voorzichtig handelende hogeronderwijsinstelling in dezelfde omstandigheden tot eenzelfde beslissing zou kunnen komen.

Oordelend binnen die contraintes, stelt de Raad vast dat verzoekster in het bijzonder het gemis aan studievoortgang in het academiejaar 2018-2019 heeft verklaard aan de hand van een zeer langdurige relatie die spaak liep, ten gevolge waarvan zij niet alleen emotioneel in zwaar weer terecht kwam, maar ook op zoek moest naar een nieuwe woonplaats, dit alles terwijl zij studies combineert met een baan om die studies te bekostigen.

De institutionele beroepscommissies trekt de materialiteit van deze gegevens niet in twijfel.

Het komt de Raad voor dat in die omstandigheden, de voormelde combinatie van voorvalen in redelijkheid een oorzakelijk verband kan vertonen met verzoeksters studieresultaten.

Het staat aan de organen van verwerende partij om te oordelen hoe dat verband moet worden beoordeeld. Te dezen wijdt de institutionele beroepsinstantie aan die beoordeling, in het licht van de toepassing van artikel 24 van het onderwijs- en examenreglement *iuncto* artikel II.246 van de Codex Hoger Onderwijs, twee overwegingen.

Enerzijds luidt de bestreden beslissing dat “uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.” Op grond waarvan de beroepscommissie, in het licht van de specificiteit van de ingeroepen omstandigheden, tot die conclusie komt, blijkt niet uit de motieven van de bestreden beslissing. Wat voorligt is derhalve, wat dat betreft, een *passe-partout*-motivering.

Anderzijds overweegt de beroepscommissie dat het niet aannemelijk is dat de studievoortgang in een volgend academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De motieven die ter adstructie van die conclusie worden aangevoerd, zijn evenwel geheel retrospectief van aard, en gaan op geen enkele wijze in op het prospectieve element dat door verzoekster wordt aangevoerd, met name dat zij ondertussen een nieuwe woonst heeft gevonden en dat het evenwicht tussen haar studie en het leven daarbuiten is hersteld.

De Raad overweegt daarbij ook dat verzoekster niet heeft nagelaten om pogingen te ondernemen om in het zicht van de moeilijkheden waarmee zij kampte, haar studieprogramma te reduceren – wat door de beroepscommissie niet wordt tegengesproken en zelfs niet bij de beoordeling wordt betrokken.

Het enig middel is, voor zover het steunt op de formelemotiveringsplicht, gegrond.

VI. Anonimisering

Ter zitting vraagt verzoekster de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019.

2. Het daartoe bevoegde orgaan neemt ten aanzien van verzoekster een nieuwe beslissing en doet zulks uiterlijk op 29 november 2019.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 20 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder, voorzitter van de Raad

Jean Goossens bestuursrechter – bijzitter

Piet Versweyveld bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.434 van 20 november 2019 in de zaak 2019/644

In zake: Tim LEYMAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Paul Aerts en Stijn Van Lancker
kantoor houdend te 9031 Drongen
Elshout 25
alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘masterproef’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn Van Lancker, die verschijnt voor de verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2018-2019 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Arts in de Wijsbegeerte’.

Tot verzoekers curriculum behoort het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’. In de eerste examenzittijd behaalt verzoeker voor zijn werk ‘De esthetische waarde van muziek. Een beschrijving van een muzikale ervaring’ een examencijfer van 8/20.

Tegen dat examencijfer stelt verzoeker geen intern beroep in.

In de tweede examenzittijd behaalt verzoeker een examencijfer van 9/20.

De proclamatie vindt plaats op 12 september 2019.

Tegen die beslissing tekent verzoeker op 19 september 2019 het volgend intern beroep aan:

“(…)

1. Eerste middel: inzage in het dossier ex art. 100 §4 OER

Overeenkomstig art. 100 §4, 2 OER is de Institutionele Beroepscommissie gerechtigd alle stukken en inlichtingen op te vragen of in te winnen die zij nuttig acht voor de behandeling van het beroep. Daarbij [zijn] niet enkel de leden van de universitaire gemeenschap maar ook derden ertoe gehouden de gevraagde stukken en informatie op het eerste verzoek ter beschikking te stellen van de commissie. Het onderwijs- en examenreglement preciseert dat de student inzage kan krijgen in het dossier met [dat] betrekking tot onderhavig beroep wordt samengesteld (art 100 §4, 4 OER) (stuk 4)

Verzoeker wenst van deze mogelijkheid gebruik te maken.

Alvorens recht te doen vraagt verzoeker dat hem overeenkomstig art. 100 §4 van het onderwijs- en examenreglement inzage zou worden gegeven in het dossier dat door de commissie n.a.v. de behandeling van onderhavig beroepschrift zal worden samengesteld, inzonderheid de masterproefverslagen tweede examentijd (drie documenten die, niettegenstaande door verzoeker opgevraagd blij een feedbackmoment op 17 september 2019, de promotor niet aan verzoeker heeft willen overmaken []) (stuk 13). Dit ook volledig in strijd met de informatiebunde[I] Masterproef, Faculteit letteren en Wijsbegeerte, academiejaar 2018-2019 dat vermeldt dat deze verslagen beschikbaar zijn op vrijdag 13 september 2019 (stuk 5).

Wat verzoeker hierna uiteenzet doet hij dan ook onder voorbehoud van aanvulling na nazicht van deze nog aan het dossier te voegen stukken (art. 100 §4 In fine OER)

2. Tweede middel: Schending van de ECTS-studiefiche, van de artikelen 41, 59 OER, artikel 60 OER en 98 OER, het formele en materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het algemeen beginsel ‘patere legem quam ipse fecisti’.

2.1 Eerste onderdeel: verzoeker werd tijdens het opleidingsonderdeel masterproef onvoldoende begeleid en ontving onvoldoende feedback die gebeurlijke bijsturing mogelijk kon maken

Het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ (A003412) wordt, in toepassing van de studiefiche (stuk 2), vanaf het academiejaar 2017-2018 geëvalueerd door middel van [zowel] een periodegebonden als niet-periodegebonden evaluatie, m.n. als volgt.

- *Mondeling examen tijdens bij periodegebonden evaluatie in de eerste examenperiode en/of in de tweede examenperiode*
- *Werkstuk bij niet-periodegebonden evaluatie in de eerst examenperiode en/of in de tweede examenperiode*

Het opleidingsonderdeel wordt gequoteerd op 20 punten. Er zijn 30 contacturen voorzien. Contacturen geven overeenkomstig het artikel 41 van het OER gemiddelde aantal uren weer waarvoor elke student begeleid en onderwezen wordt door de UGent-lesgever (stuk 4).

De promotor heeft dit manifest geschonden. Hij heeft slecht 15 à 20 minuten samengezet.

Overeenkomstig artikel 59 OER rust ook de verantwoordelijkheid voor de begeleiding van het opleidingsonderdeel masterproef bij een of meer promotores. Dit artikel werd ook manifest geschonden door de promotor. Hij nam geen enkele verantwoordelijkheid op (stuk 4).

Van de promotor wordt, en mag ook verwacht worden, dat hij het belangrijkste aanspreekpunt is voor de student.

Verzoeker, masterstudent van de Universiteit Gent, acht ook daardoor het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* geschonden omdat, in overeenstemming met “*de informatie en richtlijnen voor de masterproef in de Opleidingen Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen en het vademecum*” (stuk 6) de vermeende tenlastelegging had moeten worden geremedieerd in het kader van de begeleiding:

Van de promotor wort namelijk verwacht dat hij de student begeleidt bij het maken van de masterproef. Dat betekent dat de promotor mee helpt zoeken naar de invalshoek, helpt bij de logische opbouw van de inhoudelijke structuur, de student simuleert om de gemaakte planning na te komen, tips geeft waar relevante informatie en literatuur kan worden gevonden, en opmerkingen, suggesties en kritische vragen formuleert bij de tijdig ingebrachte teksten. De promotor zorgt dat hij op regelmatige tijdstippen beschikbaar is voor de student (bijvoorbeeld via spreekuur of persoonlijke afspraken).

Als volstrekt minimum gelden twee [/] contactmomenten
(stuk 4) (eigen markering en onderlijning)

Ook de informatie masterproef (academiejaar 2018-2019) omschrijft de rol van de promotor als volgt:

Je (co)promotor begeleidt je tijdens je masterproeftraject op volgende vakken:

- Het bepalen en afbakenen van een wetenschappelijk onderwerp

- Het opstellen van een correcte, realistische onderzoeksverzoek, literatuurlijst en methodologie
 - Het volgen van je vooruitgang
 - Het kritisch nalezen van (enkele) hoofdstukken op taalfouten, stijl, wetenschappelijk taalgebruik, juiste inzet van de methodologie, enz.
- (stuk 5)

Van begeleiding of opvolging tijdens het schrijftraject was er geen sprake. Welnu hieronder een chronologisch overzicht van de non-begeleiding.

- 29/09/2018: Verzoeker stelt de vraag om een afspraak te maken om het onderwerp te bespreken en eventueel al te brainstormen hoe de thesis in elkaar zal zitten (stuk 3).
Beste professor [V.],
Zou het mogelijk zijn om in de loop van deze week een afspraak bij u te maken om het onderwerp van mijn masterproef te bespreken?
Met vriendelijke groeten
Tim Leymans

- 01/10/2018: De heer professor [B.V.], de promotor antwoordt [] dat hij eerst een projectvoorstel moet indienen alvorens er een afspraak kan gemaakt worden (stuk 3).

Beste Tim,
Ik stel voor dat je eerst een projectvoorstel op papier zet (1 à 2 blz., incl. literatuurlijst) met o.m. je onderzoeksverzoeken en methode. Daarna kunnen we op basis daarvan eventueel een gesprek voelen, goed?
Beste groeten
Prof. Dr. [B.V.]

Verzoeker krijgt dus geen persoonlijke afspraak!

- 09/10/2018: Verzoeker dient een projectvoorstel en voorlopige literatuurlijst in.

Beste professor [V.]
In bijlage vindt u mijn projectvoorstel en (voorlopige) literatuurlijst voor mijn masterscriptie.
Met vriendelijke groeten

- 09/10/2018: De promotor antwoordt dat hij eerst een vijftal boeken moet lezen (gemiddeld 300 à 500 blz.) alvorens zij een afspraak kunnen maken

Beste Tim
Ik heb je voorstel grondig doorgenomen.
*Het ziet er erg interessant uit, maar ik denk dat de focus nog (veel) te ruim is. Ik zou focussen op de waarde van (sublieme?) muziek. Ik zou zeker lezen: van Roger Scruton, *Understanding Music* en *The Aesthetics of Music*; Vladimir Jankélévitch, *Musique et l'ineffable*; Nick Zangwill, *Music and Aesthetic Reality* en Alex Ross, *The Rest is Noise*.*
Wanneer je deze lectuur hebt ‘overleefd’, kun je me opnieuw even contacteren, goed?

*Beste groeten
[B.V.]
(stuk 4)*

Hier weigert de promotor dus opnieuw een gesprek om te brainstormen over de thesis. Er volgt ook geen feedback over het projectvoorstel, enkel dat het nog te ruim is.

- 20/10/2018: Verzoeker laat weten aan de promotor dat er op 16 november 2019 een werktitel van de thesis moet worden ingediend, en dat hij onmogelijk tegen dan alle boeken kan lezen die de prof. hem heeft aangeraden, gezien het vele werk voor de andere vakken die hij dat semester had opgenomen.

Beste professor [V.],

Ik ben begonnen aan het lezen van de lectuur die u heeft opgegeven. Ik heb ook gezien dat ik ten laatste 16 november mijn werktitel en promotor van mijn masterproef moe registreren. Ik zal door de vele andere taken van andere vakken niet in staat zijn om tegen dan alle lectuur te lezen die u mij heeft opgegeven, maar ik doe mijn best. Zou het mogelijk zijn om voor 16 november toch eens af te spreken om de titel en het onderzoeksdomain al eens te bespreken? Ik heb in de keuze van mijn mastervakken gekozen om zes vakken in het eerste semester af te werken en in het tweede semester twee vakken te doen. Bijgevolg kan ik mij pas vanaf het tweede semester ten volle focussen op masterproef; maar ik doe mijn best om nu al zo veel mogelijk te doen.

Met vriendelijke groeten,

*Tim Leyman
(stuk 4)*

- 20/10/2018. De promotor stuurt, zonder overleg, een werktitel op en weigert opnieuw een afspraak te maken. Hij wijst [] er opnieuw op dat dat pas kan als hij alle literatuur gelezen [heeft]. Tot hiptoe weet hij niet altijd niet precies in welke richting zijn masterproef gaat.

Beste Tim,

Geef als voorlopige titel maar op: De esthetische waarde van muziek. Als je wat lectuur doopgenomen hebt, neem je maar gerust weer contact met me op, goed?

*Beste groeten
[B.V.]*

Gezien het vele werk voor de andere vakken in dat semester, kon verzoeker niet alle literatuur lezen voor de aanvang van zijn semestriële examens. Aangezien hij 6 vakken had in het eerste semester en 2 in het tweede semester, geen begeleiding kreeg en slechts literatuur moest lezen kon hij zich pas verder focussen in het tweede semester op het schrijfproces van de masterproef. Hij is wel bezig gebleven met het lezen van de literatuur.

- 12/02/2019: Verzoeker laat weten aan de professor dat hij nog steeds bezig is met het lezen van de literatuur

Beste professor [V.]

Ik heb u in het najaar gecontacteerd omtrent mijn masterproef ‘De esthetische waarden van muziek’. Ik heb weliswaar een tijdje niets meer laten weten, maar ik ben nog steeds aan het werk. Het heeft even stilgelegen door de examens van het

eerste semester, maar bij deze wou ik u laten weten dat ik terug volop aan het lezen ben en u zal u contacteren wanneer ik een concreet idee heb omrent mijn masterproef.

*Met vriendelijke groeten,
Tim Leyman*

- 12/02/2019: de professor bedankt hem om dit te laten weten.
*Beste Tim,
Mooi zo! Bedankt om me dit te laten weten.
Beste groeten
Prof. Dr. [B.V.]*
- 19/02/2019: Enkele dagen later stuurt verzoeker al een bericht naar de promotor met enkele ideeën omtrent de masterproef. Het gaat om een voorstel van een 300-tal woorden met daarin enkele ideeën en een globaal beeld hoe hij zijn masterproef zou willen opbouwen. Hij krijgt hier geen antwoord op (stuk 3)
- 26/02/2019: Verzoeker stuurt een week later nogmaals hetzelfde bericht naar [de] promotor omdat hij geen antwoord had gekregen (stuk 3)
- 27/02/2019: De promotor antwoordt dat het niet makkelijk is om op basis van dat korte stukje tekst feedback te geven. Hij raadt hem aan op de theorie van Scruton te focussen en hierover een kritische analyse te maken. Hij wil ook dat verzoeker een stuk tekst doorstuurt voor de paasvakantie. (stuk 3)

Hij weigert dus opnieuw een contactmoment

- 18/03/2018: Verzoeker stuurt een inhoudstafel en stuk tekst door, een kritische analyse van Scruton, (12681 woorden). Daarbij schetst hij ook nog wat ideeën om verder te werken en probeert hij door een inhoudstafel toe te voegen een globaal beeld te schetsen van hoe hij de masterproef ziet. (stuk 3)
- 18/03/2018: De promotor antwoordt dat verzoeker eerst een spellings- en grammaticacontrole moet doorvoeren (stuk 3)
- 19/03/2019. Verzoeker heeft het stuk tekst gecontroleerd op spelling en grammatica en stuurt het opnieuw door naar de promotor (stuk 3)
- 27/03/2019: Pas 8 dagen later krijgt hij voor het eerst een antwoord van de promotor of ze kunnen samenzitten om het stuk tekst te bespreken. Hier is verzoeker dus al een week verloren omdat hij moest wachten op de feedback van zijn promotor. De datum die hij voorstelt om samen te zitten is pas de maandag daarop, dus hij verliest in totaal 13 dagen (stuk 3)
- Tevens is het hier pas de eerste keer dat promotor een contactmoment toestaat over de masterproef, een 6-tal maanden na het eerste contact.

- 01/04/2019: De promotor meent tijdens de afspraak dat het stuk nog te veel over de theorie van Scruton zelf gaat (wat hij nochtans zelf enkele berichten gelezen had voorgesteld) en dat het nog een te kort stuk is voor een masterproef. Het enige wat hij meegeeft als feedback is om verder te werken (stuk 3)
- 15/04/2019: Verzoeker stuurt een nieuw stuk tekst door (19961 woorden). Veel ruimer dan het vorige stuk en met veel nieuwe inbreng en persoonlijke ideeën (stuk 3)
- 15/04/2019: Hij krijgt echter een automatische mail terug dat de professor tot 23/04/2019 met beschikbaar zal zijn. (stuk 3)

Dit was niet meegedeeld aan verzoeker en hij verliest dus opnieuw 8 dagen in het paasreces, wat een cruciale periode is voor het schrijven van een masterproef.

- 24/04/2019. Verzoeker moet nogmaals de promotor contacteren om hem te laten weten dat hij hem op 15/04 een nieuw stuk tekst heeft doorgestuurd. (stuk 3)
- 24/04/2019: Verzoeker krijgt een mail terug met het bericht dat de promotor het te druk heeft om zijn masterproef te bekijken (stuk 3)
- 24/04/2019: een drietal uur later krijgt verzoeker plots toch een bericht met enige feedback op het geschreven stuk. De feedback bestaat enerzijds uit de algemene opmerking dat hij nog enkele subtiliteiten mist uit de theorie van Scruton en dat zijn tekst ook nog coherentie mist. Anderzijds heeft de promotor binnenin zijn tekst enkele zinnen aangeduid om dan op die zin specifiek commentaar te geven. Sommige opmerkingen waren vreemd, wat toont dat de promotor de tekst niet grondig genoeg heeft gelezen wat ook onmogelijk was op 3 uur tijd en ook de gedachtegang van verzoeker niet kent wat ook moeilijk is aangezien hij tot nog toe geen enkel gehoor heeft gegeven aan de ideeën van verzoeker of een reflectiemoment voorstelde. (stuk 3)
- 25/04/2019: Verzoeker stuurt een bericht terug naar de promotor waarin hij hem bedankt voor de feedback. Tevens stelt hij dat hij zijn feedback in rekening zal nemen en de komende vier weken alles op alles zal zetten om van zijn masterproef tot een mooi en coherent geheel te maken, en dat het hij de intentie heeft om in eerste zit in te dienen (stuk 3)
De promotor reageert niet (meer)
- 15/05/2019: Verzoeker stuurt een bericht naar de promotor waarin hij hem de toestemming vraagt om zijn masterproef in eerste zittijd in te dienen. Hij deelt hierbij ook [mee] dat hij de feedback die hij al gekregen had in rekening [heeft] genomen en van de masterproef een coherent geheel heeft gemaakt en dat hij de masterproef door externe lezers laat lezen om spelling en grammatica te controleren
- 15/05/2019: De prof antwoordt dat hij niet begrijpt wat verzoeker bedoelt en dat hij zijn toestemming niet nodig had om de masterproef in te dienen met name 28 mei 2019.

2 weken voor de deadline, vraagt de promotor om een persoonlijke afspraak te maken.

- 15/05/2019: Verzoeker wijst de promotor erop dat het indienen van de masterproef moet gebeuren in samenspraak met de promotor overeenkomstig het vademecum en de infobrochure. Hij laat hem ook weten dat de afspraak niet zal lukken omdat hij op het voorgestelde moment les heeft. (stuk 3)
- 15/05/2019: De promotor antwoordt dat er wel nog wat tijd is voor de officiële deadline. Hij wil nu ook samenzitten om het indienen te bespreken en vraagt om de herwerkte versie van zijn masterproef door te sturen
- 21/05/2019: Verzoeker stuurt de herwerkte versie van de masterproef door en laat weten dat dit de definitieve versie is die hij zal indienen.
- 21/05/2019: De promotor antwoordt met slechts één enkele zin: de vraag of hij de MAP al [heeft] ingediend
- 22/05/2019: Verzoeker antwoordt dat hij de masterproef reeds digitaal heeft ingediend en vraagt hoeveel papieren exemplaren de prof wil hebben
- 22/05/2019: De prof antwoordt dat hij drie papieren exemplaren wil.
- 24/06/2019: tijdens de mondelinge verdediging van de masterproef valt zijn promotor hem (persoonlijk) aan

De promotor heeft zelfs de condities gecreëerd die hij tegen verzoeker aanwendt om hem negatief te beoordelen.

Reeds bij aanvang van de masterproef was hij niet bereikbaar voor titel waardoor er geen of uiterst weinig ruimte was voor reflectiemomenten. Wat verzoeker opvalt is dat het net deze, door de promotor zelf gecreëerd[e] situatie is die verzoeker tijdens masterprofevaluatie wordt verweten: i.e. een voorgehouden tekort aan opvolging van suggesties die hij zou hebben voorgesteld én niet laten weten hoe het met de masterproef gesteld was.

Daar tijdens de masterproefbegeleiding de promotor meer niet dan wel beschikbaar was geweest, kan hij zich niet baseren op zijn gebrekige begeleiding. Zulks snijdt namelijk geen hout. Die kritieken kunnen ten andere eenvoudig weerlegd worden. Tijdens de begeleiding heeft de promotor op geen enkel ogenblik melding gemaakt van suggesties tijdens reflectiemomenten. Alleszins heeft hij deze niet zelf gecreëerd, noch aangestuurd op de noodzaak daartoe. Pas bij de mondelinge verdediging van de masterproef moet dan ineens uit het niets de opmerking komen dat de antwoorden en de wijze waarop de probleemstelling ‘Welke waarden maken goede muziek goed?’ onderbouwd en geformuleerd is, te wensen overlaat.

Deze opmerkingen werden doorheen het academiejaar en het schrijfproces niet gegeven om tot een goed resultaat te komen. Verzoeker krijgt dus geen feedback maar enkel commentaar op zijn verdediging, wanneer er aan het resultaat van de schriftelijke masterproef niet meer te veranderen is.

De inhoud van het masterproefverslag van prof. dr. [B.V.], eerste zittijd, mist niet enkel feitelijke grondslag, bovendien is de beoordeling ook onredelijk streng (stuk 8).

Die vaststellingen zijn niet alleen (ongewild) een kritiek op het eigen falen van de promotor (het gebrek aan opvolging en begeleiding tijdens de masterproef) bovendien strijden zijn eigen passage waarbij hij neerschrijft *dat de student nooit moeite heeft gedaan om stukken door te sturen en zowel via e-mail als persoonlijk contact heeft gezocht* (Stuk 8)

Meer nog, de promotor nam de begeleiding niet serieus aangezien [de] promotor focuste op een thesisjaar door én dus geen enkele moeite deed om verzoeker te begeleiden.

Bovendien wordt ook nog overeenkomstig het vademecum en de richtlijnen voor de masterproef in de opleidingen Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen [] het onderwerp gekozen in samenspraak met de promotor (stuk 6, p. 19 en stuk 7 p. 6).

De rol van de promotor wordt uiteengezet in deze documenten. Kortom de promotor van verzoeker was onbereikbaar en heeft verzoeker verstoken van elke begeleiding waar hij recht op had conform de informatie en richtlijnen, de informatie en het vademecum voor de masterproef in de opleiding Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen (stukken 4, 5, 6 en 7). Bovendien moet blijken dat de promotor omwille van zijn eigen tijdsgebrek steeds verzoeker poogde een masterproefjaar aan te smeren. In het begin van het academiejaar werden studenten en professoren samen geroepen om te bespreken waarom er zo weinig studenten hun masterproef in tweede zittijd indienen of pas een jaar later. Verzoeker was aanwezig op deze vergadering als één van de drie of vier studenten. Tevens was er geen één professor aanwezig. Als promotores al voor de deadline aanspoelen om in tweede zittijd [in te dienen] en zelfs een thesisjaar voorstellen in plaats van de student [te] begeleiden in hun rol als promotor dan is dit een manifest[e] miskenning van de regels, richtlijnen en instructies van de universiteit.

De houding van de promotor zorgt er ook voor dat het vooropgesteld tijdschap voor het proces van de masterproef van verzoeker [] volledig verstoord werd. (stuk 7, p. 9.)
Naar analogie stelde de RvStvb in [zijn] arrest:

“Zonder daarin te worden tegengesproken, stelt de verzoekende partij dat zij, nadat een onderwerp niet goed was bevonden, een tweede onderwerp had voorgesteld – dat zij ook verder heeft uitgewerkt – waarover zij bij mail van 25 maart 2010 uitdrukkelijk vroeg eventuele bedenkingen mee te delen, mail waarop geen reactie is gekomen. Ook uit geen enkel ander stuk blijkt kritiek op de wijze waarop de verzoekende partij) het deelopleidingsonderdeel ‘bachelorproject Illustratieve vormgeving’ (14 studiepunten), dat deel uitmaakt van het opleidingsonderdeel ‘atelier Illustratieve vormgeving’ (grafisch ontwerp; 36 studiepunten in totaal) uitwerkte. Weliswaar is het het eindproduct dat beoordeeld wordt, *maar als in de aanloop daarvan niet blijkt dat er problemen zijn, en de beoordeling van het eindproduct niet refereert aan duidelijke normen en de wijze waarop daaraan niet voldaan wordt, dan kan voor een dergelijke motivering niet volstaan worden met algemene en niet verder onderbouwde subjectieve beweringen.*”

De verwachtingen die in dergelijk geval aan de student mogen worden gesteld, dienen dienovereenkomstig te worden beoordeeld (zie arrest RvStvb 10 augustus 2006, nr. 2006/017)

2.2. Tweede onderdeel: Verzoeker werd de tweede examenperiode opnieuw onvoldoende begeleid en ontving opnieuw onvoldoende feedback die gebeurlijke bijsturing mogelijk kon maken

Nochtans moet na elke examenperiode verzoeker terecht kunnen bij de lesgever, in casu de promotor, voor feedback en inzage van masterproefverslag overeenkomstig artikel 60 OER.

Feedback is een besprekking van en een toelichting bij de examens. Hierbij zouden dan aan verzoeker aanwijzingen kunnen worden verstrekt om de masterproefprestaties te bevorderen, te verbeteren of bij te sturen met het oog op een deelname aan de tweede examenperiode.

De feedback wordt voorzien voor de vakken waarvoor geen credit (10/20 of meer) werd behaald.

De deadline voor het indienen van de masterproef in tweede examenperiode is 08/08/2019. Opnieuw werd verzoeker verstoken van de nodige begeleiding en informatie van zijn promotor.

Namelijk,

- 04/07/2019: Op deze dag krijgt verzoeker het resultaat van zijn masterproef met name 08/20.
- 04/07/2019: Verzoeker probeert zijn promotor telefonisch te bereiken en stuurt een verzoek tot feedback per e-mail naar zijn promotor. Hij krijgt echter nooit een antwoord [op] dit verzoek. (stuk 3)
- 05/07/2019: Hij moet via commissarislezer prof. dr. [M.], tevens ombudsman secretaris prof. dr. [D.P.] te weten komen dat er masterproefverslagen zijn waar hij verder moet op werken. De masterproefverslagen zijn niet beschikbaar

Beste professor [M.],

Ik heb de uitslag van mijn thesis gezien. Ik vroeg mij af wat nu de volgende stap is in het maken van mijn thesis. Ik heb professor [V.] al gemaild en gebeld maar kan hem nergens bereiken. Ik heb ook al begrepen dat er thesisverslagen zijn die mij kunnen helpen bij het verbeteren van mijn thesis. Waar kan ik deze vinden?

Met vriendelijke groeten

Tim Leyman

(stuk 11)

- 08/07/2019: Pas 4 dagen later krijgt hij via prof. dr. [M.] een antwoord, die zal nagaan hoe de vakgroep wijsbegeerde de verslagen regelt en later meedeelt dat prof. dr. [D.P.] de verslagen zal toezenden. (stuk 11)
- 08/07/2019 ontvangt hij dan de masterproefverslagen van de heer [D.P.], de secretaris. (stuk 11)

“Beste Tim,

Normaal gezien zijn de verslagen ter inzage op ons secretariaat maar dat is door ziekte te vaak gesloten, dus ik stuur ze aan jou per mail door. Zie bijlagen. Het kan zijn dat collega [V.] al verlof heeft opgenomen. Maar hij heeft mondeling en in zijn verslag aangegeven dat hij al veel aanbevelingen heeft gegeven in de loop van het jaar: neem die ter harte. Lees deze drie verslagen aandachtig en gebruik ze als richtlijn om uw thesis te verbeteren. Wat ik persoonlijk uit de mondelinge verdediging heb onthouden, is dat U meer Uw keuzes filosofisch moet argumenteren. Ik hoop dat U tegen 8 augustus het nodige kunt doen en met een goed gevoel afstuderen in deze studie, voor U aan het conservatorium begint. De mondelinge verdedigingen zijn op 2 en op 5 september, de meeste van uw collega’s zullen pas in tweede zit indienen, dus jullie zullen met velen zijn, en wanneer U aan

*de beurt komt, hangt af van de beschikbaarheid van uw lezers en van u zelf. Dus goede moed en ik contacteer u later nog voor de mondelinge,
[D.P.]*

- Hij wordt echter door de promotor nooit uitgenodigd om deze verslagen te bespreken (“*omdat die mogelijks al verlof genomen heeft*”) en te bekijken hoe hij de masterproef in 2^e zit tot een goed einde kan brengen. De promotor stuurt enkel automatische out-of-office mails met het bericht dat hij pas op 19 augustus 2019 terug beschikbaar zal zijn. De deadline van de masterproef is 8 augustus.
- 10/07/2019. Verzoeker krijgt pas dan een gesprek bij de heer [L.S.], een lezer van zijn masterproef en assistent van prof. [V.], zijn promotor. In dit gesprek worden er echter geen concrete zaken besproken en tips gegeven voor het herwerken van de masterproef. De masterproef wordt er op geen enkel moment bijgenomen om concreet te gaan kijken wat zou gekund hebben en wat niet. Hier wordt hij ook verzocht om de masterproef pas in het volgende academiejaar in te dienen en niet in 2^e zit. De heer [L.S.] is van 12/07/2019 tot 12/08/2019 niet bereikbaar voor feedback.
- 05/09/2019: zonder enige feedback of begeleiding gedurende de maanden juli en augustus van de promotor of commissarislezer moet verzoeker een nieuwe verdediging geven van zijn herwerkte masterproef. Tijdens de verdediging hebben zowel prof. dr. [M.], [L.S.] en secretaris prof. dr. [P.] een vriendelijke houding naar hem toe (een hand geven, interesse tonen in zijn verdere studies), maar prof. dr. [V.], zijn promotor, negeert hem en hij krijgt geen hand. Na zijn presentatie krijgt hij van zowel prof. [M.] als [L.S.] te horen dat er verbetering aanwezig is in zijn masterproef.
- Prof. [V.], zijn promotor en [L.S.], allebei afwezig in juli en minstens tot de deadline voor indienen van de masterproef, vernietigen vervolgens zijn masterproef andermaal

Deze rechtspraak is duidelijk. Wanneer uit het dossier blijkt dat de concrete vragen van de student om feedback onbeantwoord bleven of de begeleiding van de docent nagenoeg onbestaande was, kan de student zich [te] goeder trouw vergissen over wat hij precies dient te doen ter voorbereiding van het examen. (Zie arrest RvStvb. 22 juli 2010, nr. 2010/023).

De verwachtingen die in dergelijk geval aan de student mogen worden gesteld, dienen dienovereenkomstig te worden beoordeeld (Zie arrest RvStvb. 10 augustus 2006, nr. 2006/017).

2.3: Derde onderdeel: Schending van artikel 98 OER en miskenning van het onpartijdigheidsbeginsel in het kader van de bemiddeling

Verzoeker heeft de facultaire ombudsman gecontacteerd op 5 juli en 8 juli met betrekking tot [het] masterproefverslag in eerste examentijd (stuk 11). Als verzoeker na de mondelinge verdediging in examentijd contact zoekt met de ombudsman dan trekt hij zich terug. (stuk 14)

Bij de facultaire ombudspersonen kan de student terecht met klachten over de toepassing van het onderwijs- en examenreglement en over situaties die hij als onbillijk ervaart,

zowel binnen het gewone onderwijsgebeuren als in verband met examens of andere vormen van evaluatie. [] Prof. dr. [F.M.] was de facultaire ombudsman voor verzoeker.

Overeenkomstig artikel 98 OER moest de plaatsvervangende facultaire ombudspersoon opgetreden zijn, aangezien de effectief facultaire ombudspersoon, [] prof. dr. [F.M.], zelf betrokken partij was, aangezien hij lezer was van de masterproef.

De ombudsman schrijft namelijk op 8 juli 2019:

Beste Tim,
Ik ga meteen na hoe de vakgroep wijsbegeerte de verslagen regelt. Ik probeer ook prof. [V.] te contacteren voor advies.
Mijn persoonlijke indruk is dat de revisie die door alle collega's wordt gevraagd veder gaat dan enkele correcties aanbrengen. Ik denk dan ook dat de timing van de tweede zittijd te krap is om deze herwerking te doen. Ik zou aanraden om gebruik te maken van de zittijd van januari, zodat u toch kan afstuderen zonder te groot tijdverslies. Maar dat is mijn persoonlijke mening. U doet uiteraard wat u het beste lijkt.
Ik kom bij u terug als ik meer nieuws heb.
Prof. [F.M.]
ombudspersoon L&W

De ombudspersonen nemen als waarnemers deel aan de beraadslaging en kunnen om een stemming vragen. [] Prof. dr. [F.M.] moest zich onthouden hebben van elke (persoonlijke) inmenging en ambtshalve doorverwezen hebben naar een vervangende ombudsman. Meer nog omdat [in] het masterproefverslag eerste zittijd van de promotor uitdrukkelijk staat:

“Nog nooit eerder maakte [mee] dat een student [die] onder mijn begeleiding een MAP voorbereidt, zo flagrant weigert om rekening te houden met mijn aanwijzingen en opmerkingen. Dit ontgoochelt me erg” (stuk 8, laatste pagina)

Aangezien de ombudsman dus bemiddelaar en partij was kon hij nooit objectief onbevoordeeld een bemiddelingstraject opzetten tussen verzoeker en zijn promotor. De lezer was op de hoogte van [de] instelling van de promotor ten aanzien van verzoeker. De lezer was niet op de hoogte van de inspanningen van verzoeker bij de masterproef én het gebrek aan begeleiding van de promotor.

De facultaire ombudsman kan [niet] ‘objectief en terdege’ pogen verzoeker en de promotor ertoe te brengen tot een oplossing van hun geschil te komen om[dat] hij bemiddelaar en partij was.

Deze kans is verzoeker ook ontnomen.

De ombudsman predikt onder persoonlijke mening de woorden van de promotor én is dus niet objectief [en] zorgt er niet voor dat de promotor gecontacteerd is voor advies. Pas bij contactname bij de ombudsman na de mondelinge verdediging in tweede zittijd laat de ombudsman weten dat hij zich terugtrekt als terugtrekt als ombudsman. Als het schip gezonken is... (stuk 14)

3. Derde Middel: De bestreden beslissing miskent het redelijkheidsbeginsel

De beoordeling die werd gegeven, is onredelijk streng.

Zij vindt geen steun in de objectieve stukken die [verzoeker] bijbrengt. Op grond van de objectieve elementen die voorhanden zijn kan de onderwijsinstelling onmogelijk tot de voorliggende evaluatie van verzoeker komen.

Uit de voorhanden zijnde gegevens kan onmogelijk worden besloten tot onvoldoende (09/20) voor het opleidingsonderdeel masterproef. Door verzoeker voor dit onderdeel een negatieve evaluatie te geven gaat de onderwijsinstelling de grenzen te buiten van een redelijke uitoefening van [haar] beoordelingsvrijheid (miskenning van het redelijkheidsbeginsel). De negatieve beoordeling is kennelijk onredelijk en is derhalve niet naar recht verantwoord.

Door op geen enkele manier rekening gehouden te hebben met de specifieke omstandigheden eigen aan de begeleiding door [de] promotor zoals verzoeker die heeft ervaren (geen dan wel onvoldoende begeleiding en beschikbaarheid) én door verzoeker in het licht van die bijzonder[e] omstandigheden voor [het] opleidingsonderdeel masterproef in tweede examenzittijd net geen voldoende te quoteren/net geen creditbewijs af te leveren (09/20) en ook hem te weerhouden van zijn masterdiploma, gaat de onderwijsinstelling de grenzen te buiten van een redelijke uitoefening van haar beoordelingsvrijheid.

Het gebrek aan begeleiding heeft manifest tot gevolg gehad dat de in het kader van de beoordeling van verzoeker gemeten competenties duidelijk afwijken van de competenties die hij in normale omstandigheden in het kader van hetzelfde opleidingsonderdeel zou hebben bereikt. De Raad heeft om die reden dergelijke evaluatie als onwettig bestempeld. (Arrest RvStvb. 10 maart 2016, nr. 2016/012; Arrest RvStvb. 19 januari 2012, nr. 2012/003)

Aldus schendt de onderwijsinstelling het redelijkheidsbeginsel, zodat de kennelijk onredelijke beoordeling voor hervorming gereed ligt.

In het kader van rechtsherstel dat [hem] toekomt dient verzoeker voor het opleidingsonderdeel ‘masterproef’ minstens 10/20 gequoteerd [te worden] en dient hem een creditbewijs/masterdiploma afgeleverd [te] worden.”

De institutionele beroepscommissie behandelt het beroep van verzoeker in zitting van 4 oktober 2019 en komt daarbij tot de volgende beslissing:

“(…)

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennisgenomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift, en van de bijlagen bij dat verzoekschrift. De institutionele beroepscommissie heeft ook kennis genomen van de masterproef van de student, de beoordelingsfiches van beide zittijden, en het emailverkeer dat tussen de student en zijn promotor is gevoerd.

De student heeft via zijn raadsman inzage gevraagd in het dossier. Het volledige dossier werd door de dossierbehandelaar via e-mail aan de raadsman bezorgd op 26 september 2019. De student heeft hierna geen aanvullende nota meer ingediend.

Verzoeker klaagt in eerste instantie een gebrek aan begeleiding aan, en is van mening dat de begeleiding van de promotor nagenoeg totaal ontbreekt, niet in overeenstemming is met wat daarover wordt gesteld in “informatie en richtlijnen voor de masterproef in de

opleidingen wijsbegeerde en moraalwetenschappen” en het “vademecum”. Ook de ECTS-fiche zou meer begeleiding voorzien dan werd geboden.

Vooraleer concreet in te gaan op de vraag of de student voldoende werd begeleid voor zijn masterproef, wenst de institutionele beroepscommissie de vaste rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen hieromtrent in herinnering te brengen:

“Zoals de Raad reeds meermaals heeft overwogen, hebben eventuele vastgestelde gebreken in de begeleiding van de student in principe niet tot gevolg dat de toegekende beoordeling daardoor onregelmatig wordt of dat de student recht zou hebben op een gunstiger quoterings (zie bv. RStvb. 10 november 2015, nr. 2.580; RStvb. 22 december 2015, nr. 2.745). Het is immers, in beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Een verwijt aan de instelling op het vlak van een gebrekige begeleiding of communicatie verschuift bijgevolg mogelijk de verantwoordelijkheid voor een slechte prestatie deels naar de instelling, maar in de regel kan dit er niet toe leiden dat de prestatie zelf zonder meer als voldoende moet worden beschouwd (RStvb. 12 mei 2015, nr. 2015/068; RStvb. 10 november 2015, nr. 2.568). Er kan enkel anders over worden geoordeeld in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het gebrek aan begeleiding het slagen de facto onmogelijk heeft gemaakt, bijvoorbeeld doordat essentiële vragen van de student onbeantwoord zijn gebleven of de begeleiding nagenoeg onbestaande was.” (R. Stvb. 30 november 2016, nr. 3.373).

De institutionele beroepscommissie brengt ook in herinnering dat het finaal de bedoeling is van de masterproef dat een student aantoont zelfstandig academisch onderzoek te kunnen doen rond een onderwerp binnen zijn of haar discipline.

De ECTS-fiche stelt ter zake onder “situering”:

“De masterproef rondt de academische vorming af. Van de student wordt verwacht dat hij/zij door *zelfstandig onderzoek* binnen een afgebakend tijdsbestek een wetenschappelijk werkstuk aflevert waarin hij/zij demonstreert de eindcompetenties van de opleiding te beheersen.” (nadruk toegevoegd)

Hetzelfde blijkt ook uit de brochure “informatie masterproef” waar op blz. 6 wordt gesteld:

“*Er wordt een grote mate van zelfstandigheid van je verwacht* in het uitvoeren van het onderzoek en het schrijven van je masterproef. Het is van belang om een goede relatie te onderhouden met je promotor, bv. door tijdig en regelmatig af te spreken over de vooruitgang in het onderzoek en schrijven. Ook bij zeer zelfstandige studenten waardeert een promotor af en toe een teken van leven. Regelmatig contact, en het tijdig opstellen van eerste (hoofd)stukken, laat de promotor toe zijn/haar rol als begeleider op inhoudelijk, stijlistisch en redactioneel vlak volwaardig op te nemen.” (nadruk toegevoegd)

En ook de brochure “de masterproef in de opleidingen wijsbegeerte en moraalwetenschappen” uit 2011 die de student zelf overlegt in zijn stukken stelt op blz. 15 zeer uitdrukkelijk:

“Van de student(e) wordt verwacht dat hij/zij de doelstellingen van de masterproef *op zelfstandige wijze* realiseert. Dat betekent dat de student(e) in grote mate zelfstandigheid moet demonstreren op het gebied van het opzoeken van relevante literatuur, het ontwerpen van de probleemstelling en de onderzoeksvragen, het opzetten van eventueel onderzoek, de kritische analyse van onderzoeksgegevens, de aan te houden timing, de opstelling van de inhoudsopgave, de redactie van teksten, enzovoort.” (nadruk overgenomen uit originele bron)

Wanneer wordt onderzocht of een student voldoende begeleiding heeft gekregen bij het uitwerken van zijn of haar masterproef, moet die begeleiding dan ook worden bekeken in het perspectief van deze doelstelling van de masterproef, en dus van het gegeven dat het finaal moet gaan om een zelfstandig werk van de student. De begeleiding moet met andere woorden worden bekeken in het perspectief van het gegeven dat het werk in eerste instantie door de student zelf moet worden uitgevoerd, en dat de student op zelfstandige basis relevante literatuur moet kunnen opzoeken, een onderzoeksthema moet kunnen afbakenen en onderzoeksvragen moet kunnen formuleren, een eventueel onderzoek moet kunnen opzetten, onderzoeksgegevens kritisch moet kunnen analyseren en evalueren enz.

De institutionele beroepscommissie heeft de vele mailberichten die tussen de student en onder meer zijn promotor zijn uitgewisseld, bekeken en stelt het volgende vast:

- Verzoeker neemt voor het eerst contact op met prof. [V.] op 29 september 2018 en vraagt hem om in de loop van de week een afspraak te kunnen maken om het onderwerp van de masterproef te bespreken. Prof. [V.] stelt in antwoord op deze mail op 1 oktober 2018 voor dat de student eerst een projectvoorstel van 1 à 2 blz., inclusief literatuurlijst, op papier zet met onder meer zijn onderzoeksvragen en methode, en dat beiden daarna een gesprek voeren op basis van dat document. Hij vraagt erbij of dat goed is voor de student.
- Op dinsdag 9 oktober 2018 bezorgt de student zijn projectvoorstel aan prof. [V.]. Hij bezorgt ook een voorlopige literatuurlijst voor zijn masterscriptie. Prof. [V.] antwoordt al anderhalf uur later dat het voorstel er interessant uit ziet maar de focus nog veel te ruim ligt, en stelt voor om specifiek te focussen op “de waarde van (sublieme?) muziek”. Hij geeft ook vier bronnen op die de student best kan doornemen, en stelt voor om hem opnieuw te contacteren nadat de student dat materiaal heeft doorgenomen. Opnieuw vraagt hij aan de student of dat voor hem goed is.
- De student antwoordt niet onmiddellijk op dit bericht, en geeft in elk geval niet aan dat hij niet akkoord is met deze gang van zaken. Op zaterdag 20 oktober 2018 neemt hij opnieuw contact op met de promotor en geeft aan dat hij begonnen is met het doornemen van de opgegeven literatuur. Hij geeft aan dat hij er niet in zal slagen alles gelezen te hebben tegen 16 november, datum waarop hij zijn werktitel en promotor moet registreren. Hij vraagt om toch al eens af te spreken, en geeft aan dat hij zich pas vanaf het tweede semester ten volle zal kunnen toeleggen op zijn masterproef omdat hij in het eerste semester zes vakken opnam. Prof. [V.] laat

hem dezelfde dag nog weten dat hij als voorlopige werktitel “de esthetische waarde van muziek” mag opgeven, en hem terug mag contacteren als hij wat lectuur doorgenomen heeft. Opnieuw vraagt hij of dat goed is voor de student. Er volgt geen antwoord.

- Eerst op 12 februari 2019 laat de student opnieuw iets van zich horen, en hij schrijft aan prof. [V.] dat hij weliswaar een tijdje niets meer heeft laten weten, maar dat hij nog steeds aan het werk is. Zijn werk heeft wat stilgelegen door de examens van het eerste semester, maar hij was terug volop aan het lezen en zou de professor contacteren wanneer hij een concreet idee had over zijn masterproef. Prof. [V.] antwoordt nog dezelfde dag en bedankt de student om hem dat te laten weten.
- Op 19 februari 2019 stuurt de student een mail aan prof. [V.] waarin hij enkele ideeën voorlegt die hij heeft opgedaan na het lezen van wat literatuur, en waarin hij een korte beschrijving geeft van hoe hij zijn thesis op dat ogenblik ziet. Hij vraagt hierover de mening van de docent. Hij rappelleert de promotor nog eens aan die mail op 26 februari 2019. Prof. [V.] antwoordt op 27 februari dat het niet gemakkelijk is om op basis van dergelijk kort stuk veel commentaar te geven, maar het er best goed uitziet als eerste aanzet. Hij stelt voor om vooral op Roger Scrutons muziekesthetica te focussen en daar een kritische analyse van te maken, en vraagt om hem voor de paasvakantie nog eens te contacteren met zijn uitgewerkte structuur en eventueel al een stuk tekst, en vraagt de student of dat goed is voor hem.
- Op diezelfde 27ste februari bedankt de student prof. [V.] voor zijn antwoord en geeft hij aan wat zijn verdere plannen zijn.
- Op maandag 18 maart 2019 bezorgt de student een deel van zijn masterproef, met een voorlopige inhoudstafel, die de structuur van zijn thesis weergeeft, gevolgd door een stuk tekst die de theorie van Roger Scruton uitgebreid weergeeft. De student licht toe dat hij zich in zijn theorie gefocust heeft op enerzijds Scrutons onderscheid tussen muziek en geluid en anderzijds op diens theorie omtrent expressie. Hij geeft aan dat het volgende dat hij zal doen, het aanvullen is van de theorie van Scruton met theorieën en bevindingen van Benedetto Croce en Peter Kivy. Daarna wil hij de nodige kritieken en alternatieve theorieën weergeven, en hij hoopt uiteindelijk tot een eigen esthetica omtrent dit onderwerp te kunnen komen. Prof. [V.] vraagt hem in een mail van een tweetal uur later om eerst een spelling- en grammaticacheck te doen op het document en het dan opnieuw door te sturen, waarna hij het zou bekijken. Op 19 maart stuurt de student een nieuwe versie door.
- Op 27 maart laat de promotor aan de student weten dat hij het stuk heeft nagelezen, en hij stelt voor om op maandag 1 april samen te zitten om één en ander te bespreken. Dat gebeurt ook en op maandag 1 april heeft de student met zijn promotor een onderhoud over zijn masterproef.
- Op 15 april, d.i. tijdens het paasreces, stuurt de student een nieuwe gevorderde versie van zijn masterproef door aan de promotor. Prof. [V.] is op dat ogenblik niet aanwezig en geeft in een autoreply aan dat hij zo snel mogelijk zal antwoorden na 23 april. Op 24 april stuurt de student een rappel en vraagt aan de promotor of hij het nieuwe stuk tekst al heeft kunnen bekijken. De professor geeft aan dat hij dat niet onmiddellijk kan doen, maar dat op vrijdagnamiddag zou doen. Uiteindelijk

leest de promotor het stuk tekst toch nog diezelfde dag na en geeft in een e-mail duidelijke feedback:

“Je tekst is vrij gedreven geschreven, maar ik zou je aanraden om Scrutons muziektheorie grondiger te bestuderen en rekening te houden met een aantal belangrijke opmerkingen, die ik in het rood bij je tekst heb aangebracht.

Je gaat voorbij aan heel wat subtiliteiten in Scrutons argumentatie. De tekst mist coherentie en er staan echt nog te veel vrijblijvende beweringen in, die niet door tekstmateriaal of argumenten worden ondersteund. Je springt te veel van de hak op de tak. Ook steekt de tekst nog vol slordigheden, onder meer een aantal dt-fouten. Ik heb er enkele van aangegeven, maar je zult je tekst in ieder geval grondig moeten (laten) nalezen. Wellicht opteer je ervoor om pas in tweede zit in te dienen, zodat je de tekst echt grondig kunt herwerken?

Ik voeg hierbij ook nog een document met tips om je te helpen om de kwaliteit van je verhandeling te verbeteren.”

Hij voegt bij zijn e-mail twee documenten met name een document met tips omtrent hoe je een goede academische verhandeling schrijft, en een document met daarin het stuk tekst dat door de student werd ingediend, waaraan hij in het rood passages aanduidt en daar commentaar bij geeft.

- De student bedankt de promotor op 25 april voor de gegeven feedback en geeft aan de volgende vier weken alles op alles te zetten om de masterproef tot een mooi en kwalitatief geheel te brengen. Hij geeft ook aan dat het zijn intentie is om in eerste zit in te dienen.
- Op woensdag 15 mei stuurt hij andermaal een mail aan zijn promotor waarin hij aangeeft in eerste zit te zullen indienen. Hij stelt de opmerkingen die bij zijn vorige versie werden gegeven in rekening te hebben gebracht en ervoor gezorgd te hebben dat het een mooi en vloeiend geheel is. Hij geeft aan dat hij in zijn tekst een persoonlijk doel heeft bereikt en volledig achter het antwoord staat dat hij heeft geformuleerd op de vraag wat de esthetische waarden van muziek zijn. Hij vraagt toestemming om in eerste zittijd in te dienen. Prof. [V.] antwoordt iets meer dan een uur later dat hij geen toestemming hoeft te geven voor het indienen in eerste zittijd, en dat hij dat bovendien niet kan beoordelen nu de student de herwerkte versie van zijn masterproef niet heeft bijgevoegd aan zijn mail. Hij vraagt ook om één en ander mondeling wat te verduidelijken en stelt voor om dat te doen op bijvoorbeeld donderdag 16 mei om 16.30 u. De student antwoordt dat het indienen van de masterproef in overleg met de promotor moet gebeuren, en dat hij die donderdag niet kan langskomen omdat hij dan les heeft. Hij geeft aan dat hij zijn masterproef via minerva zal indienen. Prof. [V.] antwoordt iets later dat er nog wel wat tijd is voor de officiële deadline en dat het hem beter lijkt om nog even samen te zitten vooraleer de student indient, want op basis van de vorige versie heeft hij de student aangeraden om grondig te herwerken en het indienen uit te stellen.
- De student antwoordt niet meer en maakt ook geen afspraak om zijn herwerkte versie te bespreken. Op 21 mei 's avonds bezorgt hij zijn herwerkte versie aan prof.

[V.]. Die vraagt nog dezelfde avond of de masterproef al werd ingediend, wat de student 's anderendaags bevestigt.

- De student verdedigt uiteindelijk zijn masterproef, maar slaagt niet. Hij behaalt 8/20. Tegen dat examencijfer heeft hij geen beroep ingesteld.
Uit het dossier blijkt dat tijdens de verdediging al heel wat feedback werd gegeven aan de student, en dat aangegeven werd waar de pijnpunten lagen.
- Bij mail d.d. 4 juli vraagt de student aan prof. [V.] om bijkomende feedback. Prof. [V.] is op dat ogenblik in verlof en antwoordt niet op de mail. Op 5 juli laat de student aan prof. [F.M.] weten dat hij prof. [V.] niet kan bereiken, en vraagt hij wat de volgende stap is in het maken van zijn thesis en of de thesisverslagen hem zouden kunnen helpen bij het verbeteren van zijn thesis. Prof. [M.], die lid was van de jury, neemt aan dat hij die vraag kreeg in zijn hoedanigheid van ombudspersoon en stuurt de vraag door aan prof. [P.], die over deze verslagen beschikt. Deze laat aan prof. [M.] weten dat de verslagen normaal ingezien kunnen worden op de vakgroepsecretariaten, maar dat het desbetreffende vakgroepsecretariaat vaak dicht is omwille van ziekte van het personeel. Op 8 juli bezorgt prof. [.] de verslagen aan de student met prof. [M.] in cc, en geeft in zijn mail ook nog enkele tips (prof. [P.] was als secretaris van de examencommissie ook aanwezig op de masterproefverdediging):

“normaal gezien zijn de verslagen ter inzage op ons secretariaat maar dat is door ziekte te vaak gesloten, dus ik stuur ze aan jou per mail door. Zie bijlagen. Het kan zijn dat collega [V.] al verlof heeft opgenomen. Maar hij heeft mondeling en in zijn verslag aangegeven dat hij al veel aanbevelingen heeft gegeven in de loop van het jaar: neem die ter harte. Lees deze drie verslagen aandachtig en gebruik ze als richtlijn om uw thesis te verbeteren. Wat ik persoonlijk uit de mondelinge verdediging heb onthouden, is dat U meer Uw keuzes filosofisch moet argumenteren. Ik hoop dat U tegen 8 augustus het nodige kunt doen en met een goed gevoel afstuderen in deze studie, voor U aan het conservatorium begint. De mondelinge verdedigingen zijn op 2 en op 5 september, de meeste van uw collega's zullen pas in tweede zit indienen, dus jullie zullen met velen zijn, en wanneer U aan de beurt komt, hangt af van de beschikbaarheid van uw lezers en van u zelf. Dus goede moed en ik contacteer U later nog voor de mondelinge,”

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de verslagen die in bijlage werden gevoegd, zeer uitgebreid zijn en veel feedback bevatten omtrent de masterproef.

- De student contacteert vervolgens eveneens op 8 juli [L.S.], doctor-assistent en tevens jurylid. Hij vraagt om de opmerkingen die dhr. [L.S.] in zijn verslag maakte, in persoon te bespreken zodat hij op die manier goed voorbereid kan beginnen aan het herwerken van zijn thesis. Hij geeft daarbij aan dat hij zich wel kan vinden in de analyse die [L.S.] heeft gemaakt. Dhr. [L.S.] antwoordt nagenoeg onmiddellijk en beiden spreken af om samen te zitten op woensdag 10 juli op het kantoor van dhr. [L.S.]. Op 10 juli ging tussen beide personen een feedbackgesprek door dat ongeveer 45 minuten heeft geduurd. De student gaf in dat gesprek aan de kritiek van dhr. [L.S.] te aanvaarden en in te zien dat er nog veel werk aan de winkel was. Dhr. [L.S.] had hem daarbij ook het advies gegeven om niet in te dienen in de

tweede zit, maar het verdedigen van zijn masterproef uit te stellen tot de januarizittijd.

- De student diende zijn masterproef uiteindelijk wel opnieuw in tijdens de tweede zittijd. Ook nu slaagt hij niet (9/20). Op 12 september vraagt hij feedback aan prof. [V.]. Prof. [V.] antwoordt hem op 13 september en stelt voor om samen te zitten op 17 september. Omdat hij op 16 september nog geen antwoord kreeg van de student, vraagt hij om te bevestigen of hij al dan niet langskomt op de 17de september. De student laat weten dat hij er wel degelijk zal zijn maar dat hij al in de introductieweek van zijn nieuwe studie zit en pas die dag uitsluitsel had over of hij zou kunnen komen.

Op 18 september 2019 kreeg de student ook de masterproefverslagen toegestuurd via mail van prof. [D.P.].

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student wel degelijk op zeer regelmatige basis feedback kreeg. Zijn mails aan zijn promotor werden, op de mail van 4 juli 2019 na die toekwam tijdens de vakantie van de promotor, snel en accuraat beantwoord, en de student kreeg zeker de nodige begeleiding.

De opmerking als zou de student tot begin 2019 geen persoonlijke commentaar hebben gekregen en er weken op rij niet in geslaagd zou zijn om zelfs enige relevante feedback via e-mail te bekomen, klopt niet met de werkelijkheid. De institutionele beroepscommissie herinnert er de student in dat verband nogmaals aan dat het schrijven van een masterproef in eerste instantie een zelfstandig werk is, en dat een student op zelfstandige basis een thema en onderzoeksplan moet uitwerken voor zijn masterproef. Een promotor moet een student daarbij wel begeleiden, maar kan en mag het werk niet in de plaats van de student doen. En een promotor kan hoe dan ook maar nuttige feedback geven eens een student minstens een begin van werkplan of projectvoorstel bezorgt. Dat gebeurt eerst op 9 oktober 2018, en de promotor heeft daar ook onmiddellijk op gereageerd en inhoudelijke feedback gegeven: hij heeft aangegeven dat de focus nog te ruim ligt, doet een voorstel om de focus te verengen, en geeft bovendien relevante literatuur op daar waar van een masterproefstudent nochtans mag worden verwacht dat hij zelf die relevante literatuur vindt.

De student vraagt op 20 oktober weliswaar nogmaals om een gesprek te hebben met de promotor omtrent zijn masterproefonderwerp, maar geeft daarbij meteen ook al aan de opgegeven literatuur nog maar zeer beperkt te hebben doorgenomen. De promotor doet hem in een reactie op deze mail een voorstel van voorlopige werktitel die hij kan registreren en geeft aan dat de student hem opnieuw mag contacteren als hij wat lectuur heeft doorgenomen. Hij vraagt de student ook of dat goed is voor hem. Er wordt op dat ogenblik inderdaad geen afspraak belegd, maar dat blijkt op dat ogenblik ook nog niet nuttig te zijn, vermits de student zelf aangeeft nog maar net begonnen te zijn met het doornemen van de opgegeven literatuur. Als de student van mening was dat een onderhoud op dat ogenblik wel al zinvol was, dan had hij kunnen reageren op het bericht van de promotor, en kunnen aangeven dat hij de voorgestelde manier van werken niet goed vond. De student heeft dat niet gedaan, waaruit afgeleid kan worden dat hij wel verder kon.

Eerst op 19 februari daarna legt de student aan zijn promotor enkele meer concrete ideeën voor omtrent hoe hij zijn werk ziet. Ook daarop krijgt hij de nodige feedback: de promotor geeft aan dat het er goed uitziet als eerste aanzet, en stelt ook voor om vooral

op Roger Scrutons muziekesthetica te focussen en daar een kritische analyse van te maken. De student bedankt de promotor prompt voor dat antwoord.

Op 18 maart 2019 bezorgt de student aan de promotor een eerste stuk tekst, dat door de promotor werd nagelezen. Op 27 maart maken beiden een afspraak om dat stuk te bespreken. Die bespreking gaat door op 1 april, en ook nu kreeg de student dus wel degelijk feedback.

Op 15 april 2019, zijnde halfweg het paasreces, bezorgt hij een herwerkt stuk tekst. De promotor is op dat ogenblik niet beschikbaar – wat hem overigens niet verweten kan worden; een promotor hoeft niet 24 uur op 24 beschikbaar te zijn, wat de student blijkbaar wel verwacht. De promotor leest het stuk nog na onmiddellijk na zijn terugkeer, en bezorgt aan de student tips om een academische verhandeling te schrijven, feedback in een mailbericht, en de ingediende tekst met daarin heel wat commentaar en tips en dat niet enkel over de vorm van de masterproef maar ook over de inhoud.

Op 15 mei gaf de student aan te zullen indienen. Blijkens de mails die daaromtrent zijn uitgewisseld heeft de promotor er op dat ogenblik op aangedrongen om eerst nogmaals samen te zitten om de herwerkte tekst te bekijken. De student is daar niet op ingegaan en heeft op eigen initiatief de herwerkte tekst ingediend op 21 mei 2019. Hij heeft aldus zelf een kans op bijkomende feedback laten liggen.

Ook na de eerste zittijd werd heel wat feedback bezorgd aan de student. Op de verdediging zelf werden reeds heel wat inhoudelijke en andere opmerkingen gegeven, wat de student ook erkent, zij het dat hij die feedback blijkbaar heeft ervaren als een “afbreken” van zijn masterproef. De student kreeg ook de leesverslagen ter beschikking, die uitgebreid waren, en waarin ook duidelijk werd aangegeven waar de masterproef te kort schoot. De student had bovendien ook nog een lang onderhoud over de masterproef bij dr. [L.S.], die de masterproef eveneens had gelezen en de verdediging had bijgewoond. En tenslotte kreeg hij ook nog tips van de voorzitter van de examencommissie, die bij de beoordeling van de masterproef niet was betrokken maar wel aanwezig was op de verdediging ervan.

De student kan in deze omstandigheden niet ernstig beweren geen feedback te hebben gekregen na de eerste zittijd.

De student kan ook niet ernstig beweren dat de kritiek die hij kreeg tijdens de verdediging van de masterproef op 5 september 2019 “opmerkingen en inzichten” betreft “die de promotor tijdens het schrijfproces gegeven zou kunnen hebben mocht hij tijd gemaakt hebben voor zijn rol als promotor”. Uit het dossier blijkt dat de promotor tijdens het schrijfproces ruim de tijd heeft genomen om zowel mondeling als schriftelijk feedback te geven. De opmerkingen die na afloop van de tweede zittijd zijn gegeven, zijn blijkens de leesverslagen ook zeer gelijkaardig aan de opmerkingen die ook na de eerste zittijd waren gegeven aan de student. De student kon dan ook helemaal niet verrast zijn door deze opmerkingen en kritiek.

De institutionele beroepscommissie besluit dat de kritiek die de student geeft op de geboden begeleiding kennelijk ongegrond is. De student heeft voldoende begeleiding en feedback gekregen en kan niet ernstig beweren door een gebrek aan feedback niet te hebben kunnen slagen.

De student stelt vervolgens dat artikel 98 OER zou zijn geschonden en dat het onpartijdigheidsbeginsel in het kader van bemiddeling zou zijn geschonden. Hij stelt dat prof. [M.] zich moest onthouden hebben van elke persoonlijke inmenging en had moeten doorverwijzen naar de vervangende ombudsman, vermits hij als lid van de jury van zijn masterproef niet objectief en onbevooroordeld een bemiddelingstraject kon opzetten tussen de student en zijn promotor.

De institutionele beroepscommissie ziet de relevantie van dit argument niet in voor het voorliggende beroep, en verzoeker verduidelijkt ook niet hoe het feit dat een ombudspersoon (prof. [F.M.]) mogelijk niet als ombudspersoon had mogen optreden, de onregelmatigheid van het gegeven examencijfer tot gevolg zou kunnen hebben.

De institutionele beroepscommissie merkt daarbij ook op dat de student vooreerst zelf contact heeft opgenomen met prof. [M.] en niet met een andere ombudspersoon, en bovendien niet om een bemiddeling gevraagd aan prof. [M.], maar hem enkel volgend bericht stuurde:

“Beste professor [M.],

Ik heb de uitslag van mijn thesis gezien. Ik vroeg mij af wat nu de volgende stap is in het maken van mijn thesis. Ik heb professor [V.] al gemaild en gebeld maar kan hem nergens bereiken. Ik heb ook al begrepen dat er thesis verslagen zijn die mij kunnen helpen bij het verbeteren van mijn thesis. Waar kan ik deze vinden?

Met vriendelijke groeten,
Tim Leyman”

Uit dit bericht blijkt alvast niet of de student prof. [M.] aansprak in zijn hoedanigheid van ombudspersoon, dan wel in zijn hoedanigheid als jurylid. In het bericht wordt ook helemaal niet om een bemiddeling gevraagd, noch wordt er een klacht geformuleerd. De student vraagt enkel wat de volgende stap is in het maken van zijn thesis, en waar hij de leesverslagen kan vinden.

Prof. [M.] heeft deze vraag blijkbaar wel beschouwd als een vraag aan hem in zijn hoedanigheid van ombudspersoon, en heeft ook gedaan wat hij moest doen: hij heeft aangegeven dat hij prof. [V.] zou proberen contacteren, en dat hij zou navragen hoe de betrokken vakgroep de leesverslagen regelt. Hij heeft van de gelegenheid ook gebruik gemaakt om zelf aan te geven wat volgens hem moet gebeuren om de masterproef te verbeteren, en ook aangegeven dat de timing van de tweede zittijd wellicht te krap zou zijn om die herwerking te doen.

Prof. [M.] heeft aldus correct gehandeld en de student correct geïnformeerd, wat ook de enige vraag was van de student. Hij heeft vervolgens onmiddellijk prof. [P.] gecontacteerd, die de leesverslagen prompt aan de student heeft bezorgd.

Prof. [M.] werd na de eerste zittijd ook gecontacteerd door de vader van de student, die protesteert over het falen van de student, over een gebrek aan begeleiding door de promotor en over de manier waarop de verdediging was verlopen. Prof. [M.] heeft geantwoord dat de verdediging naar zijn aanvoelen correct was verlopen. Hij heeft na

deze telefoon geen verdere bemiddeling opgestart, omdat dat ook niet de vraag was. De institutionele beroepscommissie merkt daarbij nog op dat het niet de taak van de ombudspersoon is om klachten van ouders op te volgen, maar wel om klachten van studenten op te volgen. Die klacht kwam er, zoals gezegd, niet.

Pas op 6 september, daags na de verdediging in de tweede zittijd, werd prof. [M.] opnieuw gecontacteerd, andermaal niet door de student maar wel door diens vader, die ook dreigt met “actie”, dreigt om naar de pers te stappen en zijn rol in vraag stelt. Prof. [M.] heeft de vader op dat moment andermaal correcte informatie bezorgd over de beroepsprocedure en het dossier voor het overige doorgegeven aan een andere ombudspersoon om de klacht verder op te volgen. Ook nu is de institutionele beroepscommissie van oordeel dat aan prof. [M.] niets te verwijten valt en dat zijn houding correct was.

In een laatste middel stelt de student dat de beoordeling die werd gegeven, onredelijk streng is, en geen steun vindt in objectieve stukken die de student bijbrengt. De student acht de beoordeling onredelijk omdat op geen enkele manier rekening werd gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan de begeleiding door de promotor, en hij is van mening dat door hem in het licht van die bijzondere omstandigheden net geen voldoende te quoteren en net geen creditbewijs af te geven (9/20) en hem aldus te weerhouden van een masterdiploma, de onderwijsinstelling de grenzen van een redelijke uitoefening van haar beoordelingsvrijheid te buiten gaat.

De institutionele beroepscommissie merkt vooreerst op dat, zelfs al zou er inderdaad een gebrek aan begeleiding zijn geweest, quod non, dit geen afbreuk doet aan de prestaties van de student en niet tot gevolg kan hebben dat aan de student een credit zou kunnen, laat staan moeten worden verleend.

De institutionele beroepscommissie herhaalt vervolgens wat ze reeds heeft vastgesteld: de student kan niet redelijk beweren onvoldoende te zijn begeleid door de promotor. Hij kreeg wel degelijk op diverse tijdstippen de nodige feedback, zowel over de vorm als de inhoud van zijn masterproef. De “specifieke omstandigheden” die tot gevolg zouden hebben dat een onvoldoende onredelijk zou zijn, zijn dus niet voor handen.

De institutionele beroepscommissie stelt van haar kant vast dat alvast uit de leesverslagen blijkt dat ook na de tweede zittijd nog belangrijke tekortkomingen overblijven, en dat veel van de kritiek die reeds na de eerste zittijd werd gegeven, ook nu nog steeds terugkomt. Het enige jurylid dat de herwerkte masterproef “aanvaardbaar” noemt, is prof. [M.], maar ook hij merkt op dat het inhoudelijk debat in de masterproef ontbreekt, ook al laat de tekst thans al ruimte voor dat debat. Hij bespreekt ook uitgebreid wat volgens hem ontbreekt in de masterproef.

Prof. [V.] geeft volgende commentaar op de masterproef:

1. Opzet en probleemstelling

“De student wil, naar eigen zeggen (p. 7), in zijn verhandeling focussen op een beschrijving van de muzikale ervaring. Toch blijkt het ook over esthetische waarde te zullen gaan (p. 8). Dit is (i) een bijzonder brede vraagstelling, die onvoldoende wordt gespecificeerd en (ii) schept verwarring bij de lezer, aangezien dit totaal

verschillende thema's zijn. Bovendien blijkt ook expressie van belang en daarom zal de student ook B. Croce's theorie behandelen (o.m. omdat Scruton vaak naar hem verwijst, p. 8 – een wat vreemde motivering). De motivering voor de keuze van het onderwerp is duidelijk, maar ontoereikend. Een grondige filosofische motivering van de ‘status quaestionis’ ontbreekt en de lezer wordt geconfronteerd met allerlei in wezen irrelevante beschouwingen.”

2. Methodologie

“Er zijn heel wat methodologische tekortkomingen in deze verhandeling: de literatuurstudie is bijzonder oppervlakkig en de afbakening van concepten is ondermaats.”

3. Opbouw en structuur

“De verhandeling is nu ingedeeld in verschillende genummerde hoofdstukken en paragrafen. Het grootste euvel is evenwel het gebrek aan samenhang in deze verhandeling. De student lijkt zelf nauwelijks te beseffen dat hij de ‘conclusies’ en beweringen die hij poneert zelden onderbouwt met argumenten. Hij verliest zich in allerlei uitweidingen en om de haverklap komen andere filosofen erbij kijken, wier inzichten weinig licht werpen op de onderzoeksraag en de tekst erg verward en onsaamhangend maken. De tekst vertoont veel te weinig diepgang. De student springt op een oppervlakkige en vrij slordige manier om met het geraadpleegde materiaal. Er zijn veel te veel vrijblijvende beweringen. De student biedt veel te veel flauwe kritiek, waaruit blijkt dat hij zijn bronnen (nog steeds) niet grondig genoeg heeft bestudeerd.”

4. Omgang met het materiaal

“De verwerking van de literatuur gebeurt veel te oppervlakkig. Belangrijke literatuursuggesties uit de eerste zittijd werden niet of nauwelijks opgevolgd en allerlei irrelevante bronnen en nutteloze verwijzingen naar collegenotities van de promotor maken de verhandeling eigenlijk nog minder coherent dan ze al was. De student gaat tevens voorbij aan allerlei subtiliteiten in de argumentatie van bv. R. Scruton en slaagt er evenmin in om bepaalde inzichten adequaat weer te geven. De noten en verwijzingen zijn opnieuw vaak niet adequaat. Bovendien zijn de citaten en referenties meestal niet te traceren, aangezien de student dikwijls verzuimt om aan te geven aan welk werk (bv. van Scruton) hij refereert. Dit is flagrant in strijd met academische voorschriften m.b.t. een ethische omgang met primaire en secundaire bronnen.”

7. Procesevaluatie

“Als promotor waardeer ik dat de student de moeite heeft gedaan om in contact te treden met mijn medewerker. Ik betreur echter enorm dat de student onze vele op- en aanmerkingen en suggesties nauwelijks ter harte heeft genomen. Nog nooit eerder maakte ik mee dat een student zo flagrant weigert om echt rekening te houden met de waardevolle aanbevelingen en op- en aanmerkingen van de promotor en zijn collega’s, en opnieuw een ondermaatse verhandeling indient.”

Dr. [L.S.] van zijn kant geeft volgende commentaar:

1. Opzet en probleemstelling

“Deze verhandeling vertrekt vanuit een aantal duidelijk geformuleerde vraagstellingen. Het onderwerp is afgebakend door de focus op Scruton. Wat de status quaestionis betreft is het niet duidelijk welke argumentatie precies opgebouwd zal worden in verhouding tot de verschillende vragen. Daardoor blijft de lezer doorheen de tekst steeds verrast worden door de wendingen die de tekst neemt en kan hij/zij moeilijk overzicht behouden. De kritiek op het fysicalisme is opnieuw niet overtuigend en het alternatief van Scruton blijft nog steeds erg vaag. Hetzelfde geldt voor de andere stappen in de argumentatie: de notie van expressie en haar verhouding tot representatie en verbeelding blijft eveneens vaag en van verschillende concepten moet men helaas vaststellen dat zij hetzij niet voldoende uitgewerkt worden hetzij geen duidelijke functie hebben binnen de argumentatie: menselijkheid, het verband tussen expressie en de Kantiaanse sensus communis, de niet-representationale aard van expressie en verbeelding.”

2. Methodologie

“Het dient gezegd dat de student een aantal concepten aanbrengt die methodologisch interessant zijn om de problematiek filosofisch te analyseren. Zo is de hoofdvraag “hoe kunnen we muzikale ervaring beschrijven?” zeker verbonden met de problematiek van het fysicalisme, alsook met de noties van primaire en secundaire kwaliteiten, expressie, emotie, representatie. Zoals reeds vermeld worden deze concepten echter niet toereikend geanalyseerd en uitgewerkt. Belangrijke methodologische keuzes zoals de kritiek op het fysicalisme en op een benadering van de muzikale ervaring in termen van representatie worden niet afdoende gekaderd en gemotiveerd. Het is bijvoorbeeld niet duidelijk waar het fysicalisme precies voor staat, en waarom een vorm van fysicalisme per definitie een beschrijving van de kwalitatieve dimensie uitsluit. Volgens het fysicalisme zou bijvoorbeeld een doof persoon toch klanken moeten kunnen horen door middel van de geluidsgolven die de klank maakt. Dit wordt echter nooit uitgelegd. De auteur hanteert in de eerste paragrafen tevens de concepten van primaire en secundaire kwaliteiten zonder ze duidelijk te definiëren. Een centrale methodologische keuze van de auteur bestaat erin klanken te beschouwen als “events die op zichzelf, die onafhankelijk bestaan in de tijd en ruimte” (p. 12). Klanken zouden “volledig van hun materiële bron losgekoppeld (kunnen) worden, bijvoorbeeld door radio of langsspeelplaat, en beluisterd worden geïsoleerd van hun bron, namelijk de muziekinstrumenten.” (p. 13). Hoe dit loskoppelen echter mogelijk gemaakt wordt is niet duidelijk. Ook is het niet duidelijk hoe een opname van een originele uitvoering en het afspelen van de opname, die wel degelijk de materiële basis van klanken reproduceert, er zou in slagen klanken los te koppelen van die basis. Methodologisch gezien is de keuze voor een bespreking van de rol van de luisterraar en kunstenaar waardevol, maar deze blijft qua inhoud helaas ondermaats. De keuze voor een bespreking van de conceptuele kunst is methodologisch gezien minder relevant om de gestelde problematiek te behandelen. Interessanter zou het hier zijn om de menselijkheid van de compositie en uitvoering en de rol van machines beter uit te werken.”

3. Opbouw en structuur

“De verhandeling ontbeert een duidelijke structuur en thematische rode draad. Het is niet duidelijk hoe en waarom verschillende paragrafen (1) bijdragen tot de argumentatie van de student zelf en (2) zich verhouden tot precies welke van de vraagstellingen. Men krijgt bij momenten helaas de indruk van een boekbespreking: de ideeën van Scruton worden onvoldoende precies uiteengezet en de student voegt hieraan te korte eigen randopmerkingen toe. Ook wordt een centraal thema als de primaire, secundaire en tertiaire kwaliteiten incoherent behandeld: een eerste onduidelijke besprekking in het eerste hoofdstuk waarna een vervolg met voor het eerst een verduidelijking van wat nu precies primaire en secundaire kwaliteiten zijn op pagina 38 en de plotse introductie van tertiaire kwaliteiten en tertiaire objecten. De noties van secundaire en tertiaire objecten blijven op zich al te vaag.”

4. Omgang met materiaal

“De omgang met de bronnen is wetenschappelijk verantwoord maar de verwerking van de literatuur is zoals vermeld niet adequaat. Er wordt geen relevante literatuur over het fysicalisme besproken en het werk van Scruton wordt niet met voldoende conceptuele diepte besproken.”

5. Argumentatie en conclusie

“De thesis bevat de nodige concepten om een grondige analyse en argumentatie op te bouwen die een adequaat antwoord zou kunnen bieden op de onderzoeksverzoek. De student is hierin echter niet geslaagd: de conclusies zijn niet afdoende onderbouwd. Ten eerste wordt er geen originele, kritische, coherente argumentatie uitgewerkt. De argumenten van Scruton worden opgesomd op een onduidelijke manier en de eigen standpunten worden onvoldoende onderbouwd. Zo wordt in het eerste hoofdstuk gesteld dat “klanken geen secundaire kwaliteiten zijn omdat ze simpelweg geen kwaliteiten zijn” (p. 10). Hierop volgt dan op p. 38 “het mysterie van de muzikale betekenis, wat het zo moeilijk maakt of onmogelijk maakt om deze betekenis te verwoorden, ligt hierin: muzikale betekenis is een tertiaire kwaliteit van een tertiair object.” Nadat dus de notie secundaire kwaliteit en kwaliteit tout court werd bekritisiseerd krijgt men onverwachts een definitie in termen van tertiaire kwaliteit. De student slaagt er niet in de inhoud en logica van deze centrale begrippen en stellingen helder uiteen te zetten. Een ander voorbeeld van een al te zwakke argumentatie is dat muziek niet representationeel zou zijn omdat zij niet narratief is. Hiervoor wordt echter nooit een argument gegeven. Het is niet zo dat representationele ervaring enkel narratief zou zijn. Het is ook niet zo dat muziek per definitie niet narratief is. Bovendien wordt de notie van verbeelding binnengebracht om muzikale ervaring te duiden, maar normaal wordt in de literatuur verbeelding als representationeel opgevat. Het is niet duidelijk hoe hier verbeelding niet-representationeel zou zijn. Daarbij komt dat zoals reeds vermeld verschillende concepten onvoldoende worden uiteengezet: secundaire en tertiaire objecten vs. secundaire en tertiaire kwaliteiten, menselijkheid. Dit laatste concept wordt gehanteerd in een argument omtrent de uitvoerbaarheid en compositie van muziek door machines: “het belangrijkste wat in deze compositie zit is de menselijkheid. Enkel een menselijke geest die beschikt over verbeelding is in staat

om een compositie te creëren en het te creëren als een compositie en niet als een toevallige samenloop van toonhoogtes” (p. 18). Het is niet duidelijk waarom een machine niet zou kunnen verder gaan dan een loutere toevallige samenloop van toonhoogtes. De menselijkheid zou hier liggen in de feilbaarheid en uniciteit van elke uitvoering en hieruit zou dan volgen dat het muziekstuk “dus (kan) losgekoppeld worden van de fysieke uitvoering en de fysieke geluidsgolven (...) maar het kan nooit losgekoppeld worden van de compositie” (p. 18-9). Het is echter niet duidelijk waarom uit de menselijkheid van een compositie en uitvoering bovengenoemde loskoppeling zou volgen. Deze confrontatie tussen mens en machine is opnieuw origineel en relevant, maar onvoldoende uitgewerkt.”

6. Vormelijke aspecten

“De scriptie is grammaticaal correct geschreven. Lay-out, typografie en tekstcorrectie zijn verzorgd. Stilistisch is de tekst veel beter dan de vorige ingediende versie. Het notenapparaat is echter onvolledig en inconsistent: dikwijls wordt naar Scruton verwezen zonder de titel van het geciteerde werk of zonder de pagina te vermelden. De bibliografie bevat eveneens een aantal incoherenties.”

8. Andere opmerkingen

“De student toont in deze tekst dat hij over voldoende inzicht beschikt om een originele vraagstelling en kritische argumentatie te ontwikkelen. Hij doet dit laatstgenoemde echter onvoldoende. Mits adequate herwerking zou deze thesis heel wat beter kunnen worden.”

De institutionele beroepscommissie heeft ook zelf inzage genomen in de masterproef van de student, en zich ervan vergewist of deze kritiek terecht was. Ze treedt de commentaar die in de leesverslagen werd gegeven, bij en stelt ook vast dat veel van de pijnpunten die na de eerste zittijd al werden meegegeven, niet werden verholpen. De institutionele beroepscommissie besluit dan ook dat de masterproef correct werd beoordeeld en het examencijfer 9/20 een correcte weergave is van de prestaties van de student.

Het beroep is ongegrond.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van verzoekers beroep.

De Raad ziet daartoe ambtshalve evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoeker steunt een eerste middel op een schending van de ECTS-fiche, van de artikelen 41, 59, 60 en 98 van het onderwijs- en examenreglement, van de materiëlemotiveringsplicht, van de formelemotiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*.

Eerste middelonderdeel

In een eerste middelonderdeel voert verzoeker aan dat hij voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ onvoldoende feedback ontving.

Standpunt van partijen

Verzoeker herneemt in essentie de uiteenzetting uit zijn intern beroep. Waar in de bestreden beslissing wordt overwogen dat volgens vaste rechtspraak van de Raad een gebrek in de begeleiding van de student in beginsel niet tot gevolg dat de beoordeling onregelmatig is of dat de student recht heeft op een hoger cijfer, repliceert verzoeker dat er ook rechtspraak bestaat die in specifieke gevallen – met name wanneer vragen om feedback onbeantwoord bleven of de begeleiding van de docent nagenoeg onbestaande was – wel degelijk besluit tot de onregelmatigheid van de examenbeslissing.

Verzoeker betoogt vooreerst dat de ECTS-fiche voorziet in 30 contacturen, terwijl verzoeker van zijn promotor slechts 15 à 20 minuten begeleiding heeft gekregen. Waar de beroepscommissie overweegt dat verzoeker op een mail niet heeft gerepliceerd en dat het voorstel van de betrokken docent dus blijkbaar ‘goed’ was, stelt verzoeker dat de docent in een gezagsverhouding staat en dat een suggestie of voorstel van hem niet zomaar kan worden tegengesproken. Verzoeker verwijt de bestreden beslissing ook geen oog te hebben gehad voor het aanzienlijk aantal dagen dat hij is verloren, wachtend op een antwoord van de promotor. Hij stipt ook aan dat hij wel degelijk zelf actie heeft ondernomen door aan zijn promotor teksten door te zenden.

Verzoeker zet omstandig uiteen waarom, naar zijn oordeel, de begeleiding en feedback tussen september 2018 en eind juni 2019 ondermaats zijn gebleken.

Verder bekritiseert verzoeker dat het onderwerp van de masterproef niet in samenspraak met de promotor tot stand is kunnen komen.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat het eerste middelonderdeel betrekking heeft op verzoekers examencijfer uit de eerste zittijd betwist, en dat het middelonderdeel in dat opzicht beroep niet ontvankelijk is.

Tegen dat examencijfer immers, zo stelt verwerende partij, werd geen intern beroep ingesteld, zodat het thans definitief is geworden en niet meer in vraag gesteld kan worden.

Wat verzoeker in zijn wederantwoordnota uiteenzet blijkt, een enkele paragraaf niet te na gesproken, een letterlijke herneming te zijn van zijn verzoekschrift.

De exceptie van verwerende partij wordt niet besproken, laat staan tegengesproken.

Beoordeling

De Raad wijst erop dat het examencijfer van de masterproef (8/20) in de eerste examenzittijd is geproclameerd, dat de beroepstermijn tegen die beslissing – zelfs met toepassing van artikel II.21 van het Bestuursdecreet – ondertussen is verstrekken, en dat verzoeker tegen dat examencijfer geen beroep heeft ingesteld.

Het opleidingsonderdeel is vatbaar voor een tweede examenkans, verzoeker heeft die te baat genomen, en voert niet aan dat het in tweede zittijd indienen van een masterproef niet haalbaar zou zijn, bv. omwille van een beperkte tijd tot herwerking tussen de eerste en de tweede zittijd.

In die omstandigheden zijn grieven die gericht zijn tegen de wijze waarop het examencijfer in de eerste zittijd tot stand is gekomen, thans zowel onontvankelijk als irrelevant.

In zoverre verzoeker de in het eerste middelonderdeel ingeroepen rechtsgronden betreft op dat examencijfer, is het middelonderdeel bijgevolg onontvankelijk.

De Raad stelt vast dat die conclusie zich opdringt voor het gehele middel.

Het aantal contacturen waar verzoeker aanspraak kan op maken, geldt voor de periode van het academiejaar waarin onderwijs en begeleiding worden aangeboden, zijnde in essentie van de aanvang van dat academiejaar tot de eerste examenperiode. Indien verzoeker omtrent een gebrekkige begeleiding in dat opzicht grieven wenste te uiten, dan had hij zulks moeten doen ten aanzien van het examencijfer na de eerste zittijd. Het is niet ten aanzien van het thans voorliggende voorwerp van geschil – het examencijfer van de tweede zittijd – dat verzoeker zich op de door hem aangehaalde contacturen kan beroepen.

Het chronologisch overzicht van gebeurtenissen dat verzoeker vervolgens overheen de pagina's 7 tot en met 13 van zijn verzoekschrift weergeeft, heeft eveneens uitsluitend betrekking op de periode tot het indienen van de masterproef in eerste zittijd en is derhalve evenmin dienend in een beroep dat zich richt tot de beoordeling van de masterproef in de tweede zittijd.

Hetzelfde geldt voor de kritiek dat het masterproefverslag omtrent de eerste zittijd onredelijk streng was.

Ook de opmerking dat het onderwerp van de thesis volgens het vademecum en de richtlijnen in samenspraak met de promotor moet worden gekozen en dat de promotor ook in dat opzicht in gebreke is gebleven, gaat terug op de aanvang van het academiejaar en had in het raam van de proclamaties van de eerste zittijd moeten worden opgeworpen.

De pogingen die verzoeker meent te zien om hem een bijkomend ‘masterjaar’ te laten opnemen voor het indienen en verdedigen van de masterproef, hebben niet rechtstreeks betrekking op de begeleiding bij en quatering van die masterproef in de tweede examenzittijd; dit argument is derhalve evenmin ontvankelijk.

Kortom, in het gehele eerste middelonderdeel bekritiseert verzoeker weliswaar de bestreden beslissing, maar hij wijdt daarbij geen woord aan de begeleiding bij, totstandkoming van en quatering van de masterproef in de tweede zittijd.

Het eerste middelonderdeel is onontvankelijk.

Tweede middelonderdeel

Verzoeker steunt een tweede middelonderdeel op een gebrek in begeleiding en feedback.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat een student na elke examenperiode bij de betrokken docent terecht moet kunnen voor feedback en inzake, *in casu* van de masterproef. Mede in acht genomen de deadline voor het indienen van de masterproef in de tweede examenzittijd – met name: 8 augustus 2019 – is verzoeker van oordeel dat daaraan niet is tegemoetgekomen.

Ter zake zet verzoeker uiteen dat hij de dag van de bekendmaking van de examenresultaten van de eerste zittijd (4 juli 2019) gepoogd heeft zijn promotor telefonisch te bereiken, doch zonder succes, en dat hij daags nadien van prof. M. verneemt dat er masterproefverslagen zijn. Prof. M. is hierbij volgens verzoeker niet tussengekomen als ombudspersoon maar als één van de lezers van de masterproef.

Op 8 juli 2019 ontvangt verzoeker de masterproefverslagen van prof. P., maar er volgt geen uitnodiging van de promotor om die te bespreken. Uit de out-of-office-mails van de promotor blijkt dat die pas op 19 augustus 2019 terug beschikbaar zal zijn.

Op 10 juli 2019 heeft verzoeker een gesprek met de assistent van de promotor; bij dat gesprek wordt er volgens verzoeker niets concreets besproken over het herwerken van de masterproef.

Op het verdere tijdsverloop gaat verzoeker niet nader in: hij stelt enkel dat hij vervolgens op 5 september 2019 zonder enige feedback of begeleiding zijn herwerkte masterproef heeft verdedigd.

Wel kritiseert verzoeker nog het verloop van een en ander tussen de proclamatie op 12 september 2019 en het indienen van het intern beroep.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij, onder verwijzing naar de overwegingen van de bestreden beslissing, dat de institutionele beroepscommissie in haar beslissing tot in detail heeft beschreven hoe de begeleiding is gebeurd, en is tot het oordeel gekomen dat uit niets blijkt dat verzoeker onvoldoende werd begeleid, derwijze dat de gegeven examenscore onregelmatig tot stand zou zijn gekomen.

Ook inzake dit tweede middelonderdeel bevat verzoekers wederantwoordnota, een enkele paragraaf niet te na gesproken, slechts een woordelijke herneming van het verzoekschrift.

Beoordeling

In het licht van de in het middelonderdeel aangevoerde rechtsgrond – met name een beweerd gebrek aan begeleiding en feedback – is het irrelevant of verzoeker informatie omtrent de masterproefverslagen via tussenkomst van prof. M. heeft gekregen in diens hoedanigheid van ombudsman dan wel corrector van de masterproef.

Vast staat immers dát verzoeker deze feedback heeft gekregen.

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft overwogen, hebben vastgestelde gebreken in de begeleiding van de student in principe niet tot gevolg dat de toegekende beoordeling daardoor onregelmatig wordt of dat de student recht zou hebben op een gunstiger quatering (zie o.a. R.Stvb. 10 november 2015, nr. 2.568; R.Stvb. 18 november 2016, nr. 3.333; R.Stvb. 18 april 2018, nr. 4.258. In dezelfde zin: RvS 19 maart 2013, nr. 222.898, Ristucca).

Het is, in beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Een verwijt aan de instelling op het vlak van een gebrekkige begeleiding of communicatie verschuift bijgevolg mogelijk de verantwoordelijkheid voor een slechte prestatie deels naar de instelling, maar in de regel kan dit er niet toe leiden dat de prestatie zelf zonder meer als voldoende moet worden beschouwd. Er kan enkel anders over worden geoordeeld in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het gebrek aan begeleiding het slagen *de facto* onmogelijk heeft gemaakt, bijvoorbeeld

doordat essentiële vragen van de student onbeantwoord zijn gebleven of de begeleiding nagenoeg onbestaande was.

Het valt aan de verzoekende partij toe om het bewijs te leveren van de gebreken in de begeleiding die zij aanvoert en van de beslissende invloed daarvan op de beoordeling of de slaagkansen.

Dat bewijs levert verzoeker niet.

Maandag 8 juli 2019 heeft verzoeker de masterproefverslagen ontvangen, samen met een eerste duiding van prof. P. in het licht van de herwerking. Dit is binnen een termijn van vier kalenderdagen – en rekening houdend met het tussenliggende weekend: twee werkdagen – na de proclamatie van de eerste examenzittijd op donderdag 4 juli 2019.

De Raad stelt vast dat deze masterproefverslagen – zoals hierboven geciteerd – zeer omstandige documenten zijn, waarin telkens overeen verschillende pagina's de diverse vormelijke en inhoudelijke aspecten van de masterproef worden becommentarieerd.

Verzoeker zet op geen enkele wijze uiteen waarom deze verslagen niet als nuttige en relevante feedback kunnen worden beschouwd. De Raad ziet het alvast niet spontaan.

Nog twee dagen later, op woensdag 10 juli 2019, heeft verzoeker een gesprek met de assistent van de promotor. Over inhoud en verloop van dit gesprek lopen de versies tussen partijen uiteen. Volgens verzoeker wordt er inzake de herwerking van de masterproef niets concreet besproken. Volgens de bestreden beslissing duurde het gesprek ongeveer drie kwartier en werd er wel degelijk ingegaan op de punten van kritiek – die verzoeker volgens de bestreden beslissing ook begreep en kon bijtreden. Mede gelet op de vaststelling dat verzoeker deze overwegingen uit de bestreden beslissing niet eens formeel tegenspreekt, is de Raad de overtuiging toegedaan dat dit gesprek met de assistent wel degelijk eveneens als een begeleidingsmoment met inhoudelijke feedback moet worden beschouwd.

In het licht van deze vaststellingen besluit de Raad dat verzoeker geenszins van feedback verstoken is gebleven, laat staan in die mate dat zou zijn voldaan aan de hierboven in

herinnering gebrachte voorwaarden opdat de regelmatigheid van de quotering in het gedrang zou komen.

De kritiek ten slotte die verzoeker uit op de gebeurtenissen tussen de proclamatie van de examenresultaten van de tweede zittijd en het instellen van het intern beroep, kan evenmin het examencijfer vitiëren, aangezien dat examencijfer op dat ogenblik reeds tot stand was gekomen en het door wat verzoeker bekritiseert dus niet kan zijn beïnvloed.

Het tweede middelonderdeel wordt verworpen.

Derde middelonderdeel

In een derde middelonderdeel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 98 van het onderwijs- en examenreglement en een miskenning van het onpartijdigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat hij de facultaire ombudsman heeft gecontacteerd op 5 juli en 8 juli 2019 met betrekking tot de masterproef in eerste zittijd, en dat deze (prof. F.M.) als lezer van de masterproef betrokken partij was.

Prof. F.M. moest zich volgens verzoeker onthouden hebben van elke persoonlijke inmenging.

Verzoeker betoogt het volgende:

“De ombudspersonen nemen als waarnemers deel aan de beraadslaging en kunnen om een stemming vragen. [] Prof. dr. [F.M.] moet zich onthouden hebben van elke (persoonlijke) inmenging en ambtshalve doorverwezen hebben naar een plaatsvervangende ombudsman.

Meer nog omdat uit het masterproefverslag eerst zittijd van de promotor uitdrukkelijk staat:

“Nog nooit eerder maakte [ik mee] dat een student [die] onder mijn begeleiding een MAP voorbereidt, zo flagrant weigert om rekening te houden met mijn aanwijzingen en opmerkingen. Dit ontgoochelt me erg.” (stuk 8, laatste pagina).

Aangezien de ombudsman dus bemiddelaar en partij was kon hij nooit objectief onbevoordeeld een bemiddelingstraject opzetten tussen verzoeker en zijn promotor. De lezer was op de hoogte van de instelling van de promotor ten aanzien van verzoeker. De lezer was niet op de hoogte van de inspanningen van verzoeker bij de masterproef én het gebrek aan begeleiding van de promotor.

Het is zelfs voor de institutionele beroepscommissie in haar beslissing niet duidelijk welke rol prof. dr. [M.] had. Zo stelt zij dat er geen probleem is dat prof. dr. [M.] zowel ombudspersoon is als lezer van de masterproef. Ze argumenteert daarbij dat verzoeker vooreerst zelf contact heeft opgenomen met prof. dr. [M.] en niet met een andere ombudspersoon, en bovendien niet om een bemiddeling heeft gevraagd aan prof. [M.]. Uit bericht blijkt volgens verwerende partij alvast niet of verzoeker prof. dr. [M.] aansprak in zijn hoedanigheid van ombudspersoon, dan wel in zijn hoedanigheid als jurylid. Echter dit strijd[t] volledig met haar stelling eerder in de beslissing waarbij verwerende partij uitdrukkelijk stelt: ‘Prof. [M.], die lid was van de jury, neemt aan dat hij die vraag kreeg in zijn hoedanigheid van ombudspersoon...’.

De [institutionele] Beroepscommissie verwart dus in haar eigen beslissing de rollen van prof. dr. [M.] als lezer van de masterproef én als ombudsman.

De beslissing van de commissie is bijgevolg ook niet verantwoord naar recht nu verzoeker geen beroep kon doen op de facultaire ombudsman “*objectief en terdege*” de promotor ertoe te brengen tot een oplossing van hun geschil te komen omdat hij bemiddelaar en partij was.

Deze kans is verzoeker dus ook ontnomen.

De ombudsman predikt onder persoonlijke mening de woorden van de promotor én is dus niet objectief en zorgt er niet voor dat de promotor gecontacteerd is voor advies.

Pas bij contactname bij de ombudsman na de mondelinge verdediging in tweede zittijd laat de ombudsman weten dat hij zich terugtrekt als ombudsman. Als het schip gezonken is. (stuk 14)”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat verzoeker niet verduidelijkt wat de relevantie is van zijn grief voor het voorliggend geschil, en met name niet aantoont hoe de beweerd niet correct verlopen bemiddeling een invloed zou hebben op de regelmatigheid van het examencijfer. Voor zover het middel al ontvankelijk is, is het voor verwerende partij alleszins ongegrond.

Inhoudelijk verwijst verwerende partij nog naar de overwegingen van de bestreden beslissing. Zij geeft nog mee dat prof. M. reeds op 6 september 2019, na het telefonisch onderhoud met de vader van verzoeker, aan de decaan en aan prof. [R.E.] heeft gevraagd dat prof. [E.] deze zaak verder op zich zou nemen wat de ombudsklacht betreft, wat prof. [E.] ook heeft gedaan, en ze heeft zeer kort nadien een gesprek gehad met verzoeker.

In de wederantwoordnota herneemt verzoeker zijn verzoekschrift.

Beoordeling

De Raad bevestigt het belang van een onafhankelijke werking van een ombud.

Te dezen blijkt evenwel uit niets dat verzoeker prof. F.M. heeft gecontacteerd in zijn hoedanigheid van ombud. Integendeel geeft verzoeker in zijn intern beroep aan dat hij via “*commissarislezer prof. M., tevens ombudsman*” informatie over de masterproefverslagen bekomt.

Er ligt geen enkel verzoek tot tussenkomst of bemiddeling voor ten aanzien van prof. F.M. in zijn hoedanigheid van ombud. De vraag of prof. F.M. de vraag tot informatie van verzoeker in dit zin heeft begrepen, doet daaraan geen afbreuk.

De Raad ziet dan ook niet in hoe prof. F.M., wat de beoordeling van de masterproef betreft, bevooroordeeld zou zijn geweest, al zeker niet in zijn functie als ombud.

Het derde middelonderdeel is ongegrond.

Het eerste middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

Tweede middel

In een tweede middel beroeft verzoeker zich op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat de beoordeling die werd gegeven, onredelijk streng is en geen steun vindt in de objectieve stukken die hij bijbrengt.

Verzoeker stelt met name dat uit de vorhanden zijnde gegevens onmogelijk worden besloten tot een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel masterproef.

Ter onderbouwing van zijn standpunt plaatst verzoeker volgende opmerkingen bij de masterproefverslagen:

“(...)

- thesisverslag prof. dr. [B.V.]

Naar aanleiding van de beperkte feedback van zijn promotor tijdens het schrijfproces en op basis van de leesverslagen uit 1ste examentijd die hij pas op 8 juli 2019 mocht ontvangen heeft verzoeker de toevoeging van de concepten van Benedetto Croce versie voor de tweede examentijd beperkt. Zo heeft hij de bespreking van zijn werk enkel kort aangehaald in een voetnoot, in tegenstelling tot er een volledige sectie aan te wijten in de eerste examentijd. Hij heeft de cruciale concepten behouden. Deze concepten heeft hij enerzijds behouden omdat Scruton ze vaak gebruikt om zaken te verduidelijken (het grootste deel van Croce heeft hij uit werken van Scruton zelf gehaald) én anderzijds omdat hij later bij zijn persoonlijke aanvulling het concept *onvervangbaarheid* terugkoppelt naar de zaken die door Croce worden aangehaald (p. 62-63).

Hij heeft gekozen om te focussen op Scruton aangezien dit ook aangewezen werd in eerdere communicatie tussen prof. dr. [V.] en hemzelf (mail verstuurd op 27/02/2019 (stuk2) namelijk: *Ik zou voorstellen dat je vooral op Roger Scrutons muziekesthetica focust en daar een kritische analyse van maakt.* Dat is de reden waarom hij Scruton verkiest om te bespreken en ook al is dat niet toepasbaar op andere filosofen, wat volgens de promotor geen probleem bleek te zijn aangezien dat hij voorgesteld heeft om zijn thesis rond Scruton te bouwen.

Extra (mondelinge) feedback heeft verzoeker niet gekregen dus hij kon zijn masterproef enkel aan de hand van de laattijdige eerste leesverslagen herwerken. Prof. dr. [B.V.], zijn promotor, heeft in het thesisverslag van de tweede examentijd opnieuw slechts algemene opmerkingen gegeven zonder specifiek toe te lichten waar de problemen zouden zitten.

Verzoeker kon er dus niet anders dan [te] goeder trouw van uitgaan dat als hij die algemene opmerkingen opvolgde dat hij zou slagen of negatief gesteld kon hij zich dus niet anders dan [te] goeder trouw vergissen over wat hij precies dient te veranderen ter voorbereiding van de masterproef in tweede examentijd. Dit kan hem dus niet verweten worden.

- thesisverslag [L.S.]

Verzoeker krijgt hier negatieve commentaar op zaken waar eerder nooit kritiek op werd gegeven (bijvoorbeeld het hoofdstuk over tertiaire kwaliteiten werd in de feedback gegeven door zijn promotor op 15/04). De zaken die de heer [L.D.] dus hoofdzakelijk aanhaalt tonen juist aan dat als deze elementen tijdens het schrijfproces zouden behandeld en bekeken zijn door de promotor deze niet op die manier zouden zijn uitgevoerd. Er was geen enkel element tijdens het schrijfproces die in die richting wees, dus zijn deze bemerkingen laattijdig of minstens niet redelijk.

- thesisverslag prof. dr. [F.M.]

In dit verslag worden de aanpassingen aangehaald die in de herwerkte versie van zijn masterproef aan bod komen. Prof. dr. [M.] geeft dus uitdrukkelijk toe dat de herwerkte versie in tweede examentijd een goede aanpassing is van de versie in eerste examentijd. Het enige euvel waar prof. dr. [F.M.] nog mee zit is weliswaar een muziekhistorisch euvel en geen filosofisch. Tijdens de mondelinge verdediging werd hier kort over gedeputeerd, maar ook geconcludeerd dat de herwerkte versie goed was.

Concluderende kan gesteld worden dat uit de leesverslagen van de heer [L.S.] en prof. dr. [M.] er wel degelijk afgeleid worden dat verzoeker veel inspanningen gedaan heeft om zijn thesis in eerste examentijd te remediëren, ondanks dat zijn promotor (opnieuw) niet bereikbaar of aanwezig was tijdens het schrijftraject in tweede examentijd.

Dit staat in schril contrast met wat zijn promotor schrijft in het thesisverslag dat een kopie is van de eerste examentijd. Deze houding van de promotor bevestigt enkel dat er geen feedback van gebeurd is. Hij wil en zou verzoeker geen kans gunnen. Een thesis schrijft men in een thesisjaar, niks meer niks minder. De promotor wenst dus verzoeker niet te begeleiden met de ondersteuning die een promotorwaardig is tijdens zijn regulier traject.

Door dus op geen enkele manier rekening gehouden te hebben met de specifieke omstandigheden eigen aan de (niet)-begeleiding door promotor zoals verzoeker die heeft ervaren (geen dan wel onvoldoende begeleiding en beschikbaarheid) én door verzoeker in het licht van die bijzondere omstandigheden voor opleidingsonderdeel masterproef in tweede examentijd net geen voldoende te quoteren/net geen creditbewijs af te leveren (09/20) en ook hem te weerhouden van zijn masterdiploma, gaat de onderwijsinstelling de grenzen te buiten van een redelijke uitoefening van haar beoordelingsvrijheid.

Het gebrek aan begeleiding heeft manifest tot gevolg gehad dat de in het kader van de beoordeling van verzoeken gemeten competenties duidelijk afwijken van de competenties die hij in normale omstandigheden in het kader van hetzelfde opleidingsonderdeel zou hebben bereikt. Uw Raad heeft in het verleden om die reden dergelijke evaluatie reeds als onwettig bestempeld. (Arrest RvStvb. 10 maart 2016, nr. 2016/012; Arrest RvStvb. 19 januari 2012, nr. 2012/003)

Aldus schendt de onderwijsinstelling het redelijkheidsbeginsel, zodat de kennelijk onredelijke beoordeling voor hervorming gereed ligt.

In het kader van rechtsherstel dat haar toekomt dient verzoeker voor het opleidingsonderdeel “masterproef” minstens 10/20 gequoteerd en dient hem een creditbewijs/masterdiploma afgeleverd worden.”

In haar antwoordnota wijst verwerende partij erop dat de institutionele beroepscommissie deze kritiek reeds beantwoord in de bestreden beslissing.

Op die motieven, zo stelt verwerende partij, formuleert verzoeker geen antwoord, laat staan een weerlegging. Het loutere ‘kaderen’ van de thesisverslagen en aangeven wat hij in opvolging daarvan heeft gedaan, kan voor haar niet leiden tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing. Verwerende partij merkt ter zake bovendien op dat het nieuwe argumenten zijn, die

verzoeker nochtans al had kunnen aanvoeren in het intern beroep. Hij kreeg immers alle verslagen toegestuurd op 18 september 2019, wat weliswaar op de voorlaatste nuttige dag was om beroep in te stellen, maar niets kon hem beletten om, nadat hij tijdig intern beroep had ingediend, nadien in een aanvullende nota nog dieper in te gaan op die masterproefverslagen. Het onderwijs- en examenreglement, zo benadrukt verwerende partij, voorziet overigens uitdrukkelijk in de mogelijkheid om binnen zeven dagen na de feedback – waarbij het toesturen van die verslagen als onderdeel van de gegeven feedback kan worden beschouwd – in een aanvullende nota bijkomende argumenten aan te brengen in het raam van het intern beroep. Verzoeker heeft van die mogelijkheid geen gebruik gemaakt om zijn argumenten nader toe te lichten.

De wederantwoordnota van verzoeker is een herneming van het verzoekschrift.

Beoordeling

Krachtens artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs kan een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe middelen aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Verwerende partij dient te worden bijgevallen dat de elementen die leiden tot verzoekers kritiek in het tweede middel, hem reeds bekend waren vóór het verstrijken van de termijn om een intern beroep in te stellen.

Bovendien had verzoeker, in voorkomend geval, gebruik kunnen maken van de mogelijkheid om zijn intern beroep nog aan te vullen met bijkomende middelen die naar aanleiding van de feedback naar voren zouden zijn gekomen.

Verzoeker heeft wat hij thans aanvoert, in zijn intern beroep niet opgeworpen, ofschoon hij daartoe de mogelijkheid had.

Wat in het huidige tweede middel wordt opgeworpen moet bijgevolg als een in de huidige stand van de procedure nieuw, en onontvankelijk middel worden beschouwd.

Het tweede middel is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 20 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyvelt	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris **De voorzitter**

Melissa Thijs **Jim Deridder**

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.435 van 20 november 2019 in de zaak 2019/651

In zake: xxx

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbeslissing van 12 september 2019 en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 8 oktober (bedoeld wordt: 4 oktober) 2019 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en verzoekster de verdere inschrijving aan de Universiteit Gent wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster schrijft zich voor het eerst aan de Universiteit Gent in voor het academiejaar 2015-2016. In de opleiding ‘Bachelor of Arts in de Oosterse Talen en Culturen: Arabistiek en Islamkunde’ neemt zij een curriculum op van 60 studiepunten.

Verzoekster behaalt een credit voor één opleidingsonderdeel, ten belope van 5 studiepunten.

Daar verzoekster niet ten minste voor 50% van de opgenomen studiepunten een credit behaalt, wordt haar meegedeeld dat zij bij een volgende inschrijving voor dezelfde opleiding een bindende voorwaarde opgelegd zou krijgen.

In het academiejaar 2015-2016 schrijft verzoekster zich aan een hogeschool in voor een professionele bacheloropleiding ‘Journalistiek’. Voor zover verwerende partij kan nagaan, worden er binnen een curriculum van 60 studiepunten geen credit behaald.

In het academiejaar 2017-2018 schrijft verzoekster zich opnieuw in aan de Universiteit Gent, voor de ‘Bachelor of Science in de Revalidatiewetenschappen en de Kinesitherapie’, met een studieprogramma van 31 studiepunten. In de eerste examenzittijd neemt verzoekster aan geen enkel examen deel, in de tweede zittijd behaalt zij één credit (5 studiepunten). Verzoekster krijgt de waarschuwing dat zij bij een volgende inschrijving een bindende voorwaarde opgelegd zal krijgen.

Die bindende voorwaarde wordt ook effectief opgelegd, nu verzoekster zich voor het academiejaar 2018-2019 opnieuw voor dezelfde opleiding inschrijft. De voorwaarde luidt dat verzoekster voor 75% van de opgenomen studiepunten moet slagen, bij gebreke waaraan zij niet opnieuw voor diezelfde opleiding zou kunnen inschrijven.

Verzoekster neemt in het academiejaar 2018-2019 een curriculum op van 28 studiepunten. Bij de eerste examenzittijd neemt zij deel aan één examen, zonder een credit te behalen. In de tweede examenzittijd neemt zij deel aan vier examens en behaalt zij één credit, ten belope van 5 studiepunten.

Aangezien verzoekster overeen de laatste drie jaren van haar inschrijving aan de Universiteit Gent voor minder dan een derde van de opgenomen studiepunten een credit behaalde, wordt haar de verdere inschrijving aan de instelling geweigerd. Dit wordt aan verzoekster meegedeeld bij de proclamatie op 12 september 2019.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Tegen die beslissing stelt verzoekster het volgend intern beroep in:

“Voor academiejaar 2018-2019 was ik ingeschreven voor 28 studiepunten, door ziekte en het overlijden van mijn oma heb ik in eerste zittijd één examen afgelegd. Mijn oma werd ziek in december tijdens de blokperiode en is gestorven op 9 mei 2019, juist voor de examens. Dit heeft een grote invloed gehad op mijn mentale gezondheid. In de tweede zittijd heb ik ondanks dat ik ziek was drie examens afgelegd, voor het vak Chemie en inleiding tot de biochemische processen heb ik een credit verworven. Mijn doktersattesten heb ik altijd naar de faculteit en de docent gestuurd.

Doorheen het jaar heb ik veel lessen gemist, dit probeerde ik te compenseren door de opgenomen lessen te bekijken. Ik hoop oprocht dat het volgend academiejaar beter zal gaan, want op dit moment voelt het aan of niks lukt. Ik zal mijn cursus bijhouden en tijdig beginnen met studeren. Ik maak een afspraak bij studiebegeleiding om te kijken wat ik kan veranderen, verbeteren en hoe ik dit moet aanpakken moet ik toch nog eens ziek worden. Ik zal me inschrijven voor verschillende cursussen die tijdens het jaar worden aangeboden door de UGent o.a. de cursus efficiënt studeren. Ook ben ik begonnen met het opstellen van een dossier om het verloren leerkrediet van afgelopen jaar terug te vorderen bij de Raad van Betwistingen. Ik heb hiervoor al telefonisch contact gehad met de Raad van Betwistingen. Ik beloof dat ik mijn uiterste best zal doen als ik nog één kans krijg.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt dit beroep in zitting van 4 oktober 2019 en komt tot de volgende beslissing:

“(…)

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de studente in het beroepschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De studente beschikt momenteel niet over voldoende leerkrediet waardoor zij gezien art. 11 §1 van het OER zich niet meer aan de Universiteit Gent kan inschrijven. Dit wordt nog versterkt door het feit dat de studente zich opnieuw voor het eerste modeltraject van een bacheloropleiding wenst in te schrijven.

Voor een inschrijving via een diplomacontract of examencontract met het oog op het behalen van een diploma in een bacheloropleiding of een master-na-bacheloropleiding en voor een inschrijving via een creditcontract of examencontract met het oog op het behalen van een creditbewijs, kunnen studenten zich inschrijven ten belope van hun nog voorhanden zijnde leerkrediet. Dit geldt niet voor studenten die nog niet geslaagd zijn voor het eerste deliberatiepakket van de bacheloropleiding waarvoor ze willen inschrijven: zij kunnen zich slechts inschrijven in die bacheloropleiding indien zij voldoende leerkrediet hebben om alle nog resterende studiepunten van het eerste modeltrajectjaar op te nemen.

Deze motivering is dragend en doorslaggevend om de vraag tot inschrijving van de studente te weigeren. De directeur Onderwijsaangelegenheden voorziet hierbij, als lid van de institutionele beroepscommissie, geen redenen om conform art. 11, §2 van het onderwijs- en examenreglement individuele uitzonderingen toe te staan.

- In tweede orde stelt de institutionele beroepscommissie vast dat de studente in 2015-2016 inschreef in de opleiding tot Bachelor of arts in de Oosterse talen en culturen. De studente was over de twee zittijden heen ziek tijdens het examen van 1 opleidingsonderdeel, afwezig over de twee zittijden heen voor het examen van 2 opleidingsonderdelen. Ze nam effectief deel aan de examen van 4 opleidingsonderdelen maar behaalde slechts één credit (11/20). De overige [cijfers] waren 4/20 en 6/20 (over twee zittijden heen bekeken).
- De studente was niet aan de Universiteit Gent ingeschreven in het academiejaar 2016-2017.
- De studente schreef zich terug in en heroriënteerde in 2017-2018 naar de opleiding tot Bachelor of science in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie. Ook hier haalde ze echter zeer weinig studievoortgang:
 - In 2017-2018 was de studente tijdens de eerstekansexamenperiode ziek op het examen van 2 opleidingsonderdelen. Ze bleef tijdens die zittijd afwezig op de overige 4 examens.
 - In de tweedekansexamenperiode was ze afwezig op 3 examens en nam ze deel aan 3 examens. Ze behaalde 1 creditbewijs (10/20) en slaagde niet voor de overige 2 herexamens (8/20 en 2/20).
- In het afgelopen academiejaar 2018-2019 nam ze terug 6 opleidingsonderdelen op. Tijdens de eerste zittijd was ze afwezig op 5 van de 6 examens en slaagde ze niet voor het ene examen waar ze aan deelnam (8/20). In de tweede zittijd nam ze deel aan 4 herexamens. Op de andere twee examens was ze afwezig. In de tweede zittijd behaalde ze opnieuw slechts één creditbewijs. Haar overige examencijfers waren 5/20, 5/20 en 2/20.
- Hierdoor voldeed ze niet aan de gekende bindende voorwaarde en werd ze voor de opleiding en de Universiteit Gent geweigerd.

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente voor het afgelopen academiejaar 2018-2019 verwijst naar ziekte-attesten die ze naar de faculteit en de docent zou hebben gestuurd. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente deze bewering niet door enig bewijsstuk onderbouwt en dat uit het puntenbriefje niet blijkt dat

ze ziek was op enkele examens. Er staat wel de melding ‘afwezig’ wat duidt op een ongegronde afwezigheid die niet door een bewijsstuk (bv. doktersattest) werd gestaafd. De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor het feit dat het overlijden van haar oma een invloed kan hebben gehad op haar studieprestaties maar merkt op dat ook dit argument door geen enkel bewijsstuk wordt gestaafd. Helaas kan de commissie binnen haar bevoegdheid een dossier enkel ten gronde onderzoeken indien het door bewijsstukken wordt gestaafd. De institutionele beroepscommissie wijst er de studente op dat de bewijslast rust op de partij die de betwisting heeft opgestart. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen onderschrijft dit ook in zijn arresten (o.a. arrest 2014/022). Dit geldt eveneens met betrekking tot het argument van de studente dat zij een dossier heeft opgesteld bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen om het verloren leerkrediet terug te krijgen.

De institutionele beroepscommissie betreurt dat de studente het advies van de institutioneel ombudspersoon (per e-mail aan de studente gestuurd op 9 september 2019) met betrekking tot het toevoegen van bewijsstukken niet heeft gevolgd maar stelt vast er geen enkel bewijs voorligt dat erop moet wijzen dat de studievoortgang van de studente in het komende academiejaar opmerkelijk anders zou verlopen.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt bekrachtigd.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij werpt de exceptie op dat het beroep niet ontvankelijk is in de mate dat het tegen de eerste bestreden beslissing is gericht, aangezien het intern beroep binnen de Universiteit een devolutieve werking kent en de beslissing van de institutionele beroepscommissie bijgevolg in de plaats is getreden van de initiële studievoortgangsbeslissing, waardoor deze laatste uit de rechtsorde is verdwenen en niet langer het voorwerp van een beroep kan uitmaken.

Verzoekster dient geen wederantwoordnota in en spreekt de exceptie niet tegen.

Beoordeling

Verzoekster richt haar beroep zowel tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie als tegen de initiële examenbeslissing.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 100, §6 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019 van de verwerende partij dat de institutionele beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep een nieuwe beslissing neemt die strekt tot het bevestigen van de bestreden beslissing of tot het herzien ervan, waarbij de institutionele beroepscommissie over dezelfde bevoegdheden beschikt als het in eerste aanleg beslissend orgaan.

Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

In een enig middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster herneemt in essentie de argumenten die zij eerder aan de interne beroepsinstantie heeft voorgelegd.

Zij voegt eraan toe dat zij in 2010 is gediagnosticeerd met kanker, dat zij bestralingen heeft ondergaan en dat haar gezondheid er sindsdien op achteruit is gegaan, met problemen rond

infecties, oorontstekingen met duizeligheid, hoofdpijn, vermoeidheid en concentratieproblemen. Verzoekster vernam dit jaar bovendien dat zij aan ADD lijdt.

Verzoekster stelt dat zij zich nu een stuk beter voelt, dat haar bloedwaarden goed zijn en dat zij het overlijden van haar oma een plaats heeft kunnen geven.

In haar antwoordnota neemt verwerende partij het volgende standpunt in:

“In het voorliggende geval heeft verzoekster de opgelegde bindende voorwaarde niet behaald, wat normalerwijze tot gevolg heeft dat zijn inschrijving voor dezelfde opleiding wordt geweigerd. Bovendien heeft hij in de afgelopen drie academiejaren niet voor minstens 1/3 van de opgenomen studiepunten credits behaald, met als gevolg dat hij ook niet meer kon inschrijven voor andere opleidingen. Dat is te dezen ook gebeurd, en de institutionele beroepscommissie heeft deze weigering in beroep bevestigd en is van oordeel dat het op dit ogenblik geen zin heeft om verzoekster nogmaals toe te laten om zich in te schrijven onder bindende voorwaarden. De commissie motiveerde dit als volgt:

[...]

De beoordeling dat uit het dossier zoals het voorlag bij de institutionele beroepscommissie blijkt dat het niet zinvol is om verzoekster op dit ogenblik nogmaals toe te laten om zich in te schrijven aan de UGent, zelfs onder bindende voorwaarde, is zeker niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Verzoekster realiseerde een wel zeer beperkte studievoortgang. In de jaren waarin ze inschreef aan de UGent behaalde ze telkens maar één credit. Haar examencijfers voor de vakken waarvoor ze niet slaagde, bleven telkens zeer laag. In 2015-16 was ze weliswaar voor verschillende examens ziek, maar dat was de daaropvolgende jaren niet zo, althans niet volgens de informatie waarover verwerende partij beschikt. In het academiejaar 2017-18 diende ze voor twee examens een ziektebriefje in, in het academiejaar 2018-19 heeft verwerende partij weet van geen enkele ziekte.

De studente verklaarde in haar intern beroep wel dat ze door ziekte en het overlijden van haar oma maar één examen heeft afgelegd in de eerste zittijd en dat de ziekte en het overlijden van haar oma een grote invloed hebben gehad op haar mentale gezondheid, maar ze bewijst dat op geen enkele manier, hoewel de institutionele ombudspersoon haar wel had gezegd dat ze dit moest doen. De institutionele beroepscommissie kon met dat gegeven dan ook geen rekening houden vermits het niet mogelijk was om de correctheid daarvan na te gaan.

Uit haar intern beroep blijkt ook op geen enkele wijze of haar situatie dermate is gewijzigd dat in een volgend academiejaar een betere studievoortgang kan worden verwacht.

Het grootste beletsel voor de herinschrijving van verzoekster is daarbij nog dat ze momenteel niet meer over voldoende leerkrediet beschikt om zich in te schrijven voor het

eerste modeltraject van welke opleiding dan ook. Voor zover verwerende partij kan nagaan, beschikt ze momenteel over 21 studiepunten aan leerkrediet, wat onvoldoende is voor een inschrijving in een bacheloropleiding aan de UGent (art. 11 OER). Verzoekster heeft vooralsnog geen uitzondering aangevraagd op deze leerkredietvereiste, en de directeur onderwijsaangelegenheden zag naar aanleiding van de behandeling van haar intern beroep tegen haar weigeringsbeslissing vooralsnog geen reden om dergelijke uitzondering toch al toe te staan.

In haar extern verzoekschrift legt verzoekster iets meer in detail uit hoe het komt dat haar studievoortgang zo slecht is, en thans voegt ze ook bewijsstukken toe. Niets had haar echter kunnen beletten om dat ook al te doen in de fase van het intern beroep. Verzoekster kan zich thans niet op die bewijsstukken beroepen om haar beroep alsnog gegrond te horen verklaren.

Alle omstandigheden in acht genomen besluit verwerende partij dat het beroep als ongegrond moet worden afgewezen.

Verwerende partij geeft ter informatie nog mee dat de weigeringsbeslissing slechts geldt voor één academiejaar. Als verzoekster van oordeel is dat haar situatie dermate geëvolueerd is dat ze een betere studievoortgang kan maken en daar ook bewijzen voor kan aanreiken, kan ze in het academiejaar 2020-21 via een beroep bij de institutionele beroepscommissie terug vragen om ingeschreven te worden aan de UGent. De institutionele beroepscommissie zal haar dossier dan beoordelen in de staat zoals het zich dan zal bevinden. Indien verzoekster ook dan niet zou beschikken over voldoende leerkrediet, zal [ze] bovendien een uitzondering moeten vragen op de leerkredietvereiste met toepassing van artikel 11 OER.”

Beoordeling

Mede gelet op de wijze waarop verzoekster haar beroep voor de Raad onderbouwt, acht de Raad het nuttig in herinnering te brengen dat hij krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet de bevoegdheid heeft om zijn eigen appreciatie over de waarde – en dus resultaten uit het verleden en mogelijke studiekansen in de toekomst – in de plaats te stellen van de organen van de hogeronderwijsinstelling.

De Raad is met andere woorden geen tweede beroepscommissie die met volheid van bevoegdheid en discretionaire afweging kan oordelen welke beslissing meer of minder opportuun is.

De bevoegdheid van de Raad is er, overeenkomstig het eerste lid van het voormelde artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs, integendeel toe beperkt om na te gaan of de hem voorgelegde studievoortgangsbeslissingen in overeenstemming zijn met enerzijds de decretale

en reglementaire bepalingen en het onderwijs- en examenreglement en anderzijds de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Deze bevoegdheidsbepalende voorschriften, die raken aan de openbare orde, verhinderen de Raad om op gronden van enkel ‘billijkheid’, ‘clementie’ of ‘het voordeel van de twijfel’ een studievoortgangsbeslissing te vernietigen. Om dezelfde redenen kan de Raad ook geen bescherming bieden tegen een strenge beslissing, maar enkel tegen een beslissing waarvan de verzoekende partij aantoont dat zij dermate streng is dat zij onredelijk wordt, wat op zijn beurt inhoudt dat geen enkele normaal en voorzichtig handelende hogeronderwijsinstelling in dezelfde omstandigheden tot eenzelfde beslissing zou kunnen komen.

De Raad stipt ook aan dat de beoordeling of een voor hem gebrachte studievoortgangsbeslissing aan de hiervoor in herinnering gebrachte voorwaarden van artikel II.291, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs voldoet, in beginsel enkel kan worden gemaakt aan de hand van het dossier zoals het ter beoordeling voorlag bij het orgaan dat de bestreden beslissing heeft genomen. Aan de instelling kan immers geen tekortkoming worden verweten aan de hand van stukken waarvan zij geen kennis had.

In dat opzicht kan de onredelijkheid van de thans bestreden beslissing niet worden aangetoond middels de bijkomende informatie en stukken die verzoekster in haar beroep voor de Raad voor het eerst bijbrengt inzake haar gezondheidstoestand.

Oordelend binnen die contraintes, stelt de Raad vast dat de institutionele beroepscommissie *in concreto* heeft aangegeven waarom de door verzoekster aangevoerde elementen onvoldoende kunnen overtuigen.

Wat de destijds beschikbare informatie over verzoeksters gezondheidstoestand betreft, in het bijzonder in relatie tot de niet-deelname aan examens, spreekt verzoekster die overwegingen niet tegen.

Evenmin overigens weerlegt verzoekster de overweging dat zij bij gebreke aan het daartoe vereiste leerkrediet hoe dan ook aan de Universiteit Gent niet kan inschrijven in een bacheloropleiding.

Het enig middel is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 20 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyveld	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris	De voorzitter
----------------------	----------------------

Melissa Thijs	Jim Deridder
----------------------	---------------------

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.436 van 20 november 2019 in de zaak 2019/653

In zake: xxx

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2019, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en verzoeker de inschrijving bij de Universiteit Gent wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoekende partij, verzoeker, en Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker schrijft zich een eerste maal in aan de Universiteit Gent in het academiejaar 2009-2010.

Middels creditcontracten stelt verzoeker een studieprogramma van 60 studiepunten samen binnen het studiegebied economische en toegepaste economische wetenschappen. Verzoeker behaalt dat jaar geen enkele credit.

In het academiejaar 2010-2011 schrijft verzoeker zich middels een diplomacontract in voor het gemeenschappelijk gedeelte van de ‘Bachelor of science in de Economische Wetenschappen, in de toegepaste economische wetenschappen en de toegepaste economische wetenschappen: handelingenieur’. Ook dat jaar omvat het curriculum 60 studiepunten op. In de eerste examenzittijd behaalt verzoeker een credit voor twee opleidingsonderdelen (10 studiepunten), in de tweede zittijd eveneens (9 studiepunten).

Daar verzoeker aldus niet slaagt voor de helft van de opgenomen studiepunten en zou bij een volgende inschrijving voor dezelfde opleiding een bindende voorwaarde opgelegd krijgen.

Eveneens in het academiejaar 2010-2011 neemt verzoeker bovendien vier opleidingsonderdelen op middels een examencontract, ten belope van 20 studiepunten. Verzoeker behaalt een credit voor drie van deze vakken (16 studiepunten).

In het academiejaar 2011-2012 schrijft verzoeker zich opnieuw in met een examencontract, met het oog op het behalen van een diploma voor de ‘Bachelor of Science in de Toegepaste Economische Wetenschappen’. Verzoeker stelt daarvoor een curriculum samen van 69 studiepunten op. In de twee zittijden behaalt verzoeker een credit voor respectievelijk vier (18 studiepunten) en vijf (23 studiepunten) opleidingsonderdelen.

Datzelfde academiejaar schrijft verzoeker zich – volgens de informatie waarover verwerende partij beschikt – ook in aan de Vrije Universiteit Brussel, met name voor de opleiding ‘Bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen’, met een studieprogramma van 24 studiepunten waarvoor ten belope van 6 studiepunten credits worden behaald.

In het academiejaar 2012-13 schrijft verzoeker zich middels twee creditcontracten en zeven examencontracten in voor opleidingsonderdelen binnen de faculteit Economie en Bedrijfskunde. Verzoeker stelt daarbij een curriculum samen van 45 studiepunten. In de twee examenzittiden behaalt verzoeker telkens voor twee opleidingsonderdelen (respectievelijk voor 10 studiepunten en 7 studiepunten) een credit.

In datzelfde academiejaar schrijft verzoeker zich – opnieuw: volgens de informatie waarover verwerende partij beschikt – ook opnieuw in aan de Vrije Universiteit Brussel, (Bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen), alwaar hij voor 18 van de 24 opgenomen studiepunten een credit behaalt.

In het academiejaar 2013-14 schrijft verzoeker zich middels een examencontract in met het oog op het behalen van een diploma van ‘Bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen’; dat studieprogramma omvat 49 studiepunten. Daarnaast schrijft verzoeker zich voor 15 studiepunten in via een diplomacontract. Verzoeker behaalt drie credits, ten belope van 15 studiepunten – het betreft de vakken die hij opnam via een gewoon diplomacontract.

Op het einde van het academiejaar 2013-2014 wordt verzoeker bij wege van examentuchtsanctie uitgesloten voor drie academiejaren, omdat hij voor de tweede keer op bedrog bij een examen was betrapt.

Beroepen tegen die beslissing bij de interne beroepsinstantie en vervolgende de Raad, worden verworpen.

Tevens werd verzoeker meegedeeld dat hij bij zijn eerstvolgende inschrijving voor dezelfde opleiding een bindende voorwaarde opgelegd zou krijgen, aangezien hij in het academiejaar 2013-2014 geen credit behaalde voor ten minste de helft van de opgenomen studiepunten.

Voor het academiejaar 2014-2015 kan verwerende partij geen inschrijving aan een hogeronderwijsinstelling meedelen.

In het academiejaar 2015-2016 neemt verzoeker een inschrijving aan de Vrije Universiteit Brussel, voor de opleiding ‘Bachelor Toegepaste Economische Wetenschappen’. Hij nam via creditcontract 6 studiepunten op, maar behaalt geen credits.

Ook in het jaar 2016-2017 schrijft verzoeker andermaal in aan de Vrije Universiteit Brussel, voor dezelfde opleiding, maar ditmaal via diplomacontract. Verzoeker neemt een curriculum op van 30 studiepunten op, maar behaalt geen credits.

In het academiejaar 2017-2018 – de periode van de voormelde tuchtsanctie is dan verstrekken – schrijft verzoeker zich opnieuw in aan de Universiteit Gent voor de opleiding ‘Bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen’, via een examencontract met het oog op het behalen van een diploma.

Bij die inschrijving krijgt verzoeker, zoals hierboven reeds vermeld, een bindende voorwaarde opgelegd. Verzoeker dient in het academiejaar 2017-2018 credits te behalen voor minstens 75% van de studiepunten van vakken uit het eerste modeltrajectjaar, en voor minstens 50% over zijn volledige inschrijving.

Verzoeker neemt een curriculum op van 15 studiepunten op, maar behaalt geen enkele credit. Op de puntenlijst na de tweede examenkans is vermeld:

“Opgelet: je hebt gedurende je laatste drie inschrijvingen aan de UGent voor minder dan een derde van de opgenomen studiepunten credits verworven. Bij een volgende inschrijving zal je inschrijving aan de UGent worden geweigerd.

Opgelet: Na afloop van de tweedekansexamenperiode van je laatste inschrijving blijkt dat je niet voldoet aan de opgelegde bindende voorwaarde. Bij een volgende inschrijving zal je inschrijving voor deze opleiding worden geweigerd.”

Verzoeker wordt aldus de verdere inschrijving aan de Universiteit Gent geweigerd door de examencommissie.

Tegen die beslissing dient verzoeker op 19 september 2018 een intern beroep in, dat gegrond wordt verklaard, zij het onder opleggen van de bindende voorwaarde dat verzoeker credits moet behalen voor minstens 75% van de studiepunten van vakken uit het eerste modeltrajectjaar, en voor minstens 50% over zijn volledige inschrijving.

In het academiejaar 2018-2019 schrijft verzoeker zich nogmaals in voor dezelfde bacheloropleiding.

Verzoeker stelt een curriculum samen van 24 studiepunten, maar behaalde geen credits.

Bij de proclamatie, die plaatsvindt op 12 september 2019, wordt verzoeker opnieuw op een dubbele reden geweigerd:

“Opgelet: je hebt gedurende je laatste drie inschrijvingen aan de UGent voor minder dan een derde van de opgenomen studiepunten credits verworven. Bij een volgende inschrijving zal je inschrijving aan de UGent worden geweigerd.

Opgelet: Na afloop van de tweedekansexamenperiode van je laatste inschrijving blijkt dat je niet voldoet aan de opgelegde bindende voorwaarde. Bij een volgende inschrijving zal je inschrijving voor deze opleiding worden geweigerd.”

Tegen deze beslissing stelt verzoeker op 18 september 2019 het volgend intern beroep in:

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent behandelt verzoekers beroep in haar zitting van 4 oktober 2019 ongegrond.

“(…)

Art. II.246. §1. Het instellingsbestuur kan volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking nemen:

1° (...);

2° het weigeren van de inschrijving van de student. Van deze mogelijkheid wordt slechts gebruik gemaakt indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving werden opgelegd of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. Van deze mogelijkheid kan steeds gebruik worden gemaakt bij een onder creditcontract of examencontract met het oog op het behalen van individuele credits ingeschreven student die zich al tweemaal voor een bepaald opleidingsonderdeel heeft ingeschreven zonder dat hij daarvoor een creditbewijs heeft behaald. (...)

Studievoortgang van de student:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2009	aparte opleidingsonderdelen (studiegebied: economische en toegepaste economische wetenschappen) *	60	0
2010	Gemeenschappelijk gedeelte Bachelor of Science in de economische wetenschappen, in de toegepaste economische wetenschappen en de toegepaste economische wetenschappen: handel ingenieur	60	19

2010	Opleidingsonderdelen via creditdoelcontract faculteit Economie en Bedrijfskunde	20	16
2011	Bachelor of Science in de toegepaste economische wetenschappen	69	41
2012	Opleidingsonderdelen via creditdoelcontract faculteit Economie en Bedrijfskunde	45	17
2013	Bachelor of Science in de toegepaste economische wetenschappen	64	15
2017	Bachelor of Science in de toegepaste economische wetenschappen	15	0
2018	Bachelor of Science in de toegepaste economische wetenschappen	24	0
	Totaal	357	108

Voldoet §1 en 2

- De student is sinds 2009-2010 ingeschreven aan de UGent in de opleiding Toegepaste Economische Wetenschappen. Hij combineerde de studies met het meehelpen in de zaak van zijn ouders, wat niet altijd gemakkelijk was en waardoor zijn studietraject langer liep dan gewoonlijk.
- De studies verliepen eveneens moeizaam door zijn medische toestand (constante oorsuizingen). Om dit te verhelpen neemt hij sinds februari 2014 Xanax.
- In 2013-2014 werd een onregelmatigheid vastgesteld. De examensanctie was bijzonder zwaar: de student werd voor drie jaar uitgesloten aan de UGent. Hij besefte zijn schuld en heeft zijn oprechte excuses betuigd. De uitsluiting was een zware schok, was psychisch ondraaglijk en had een desastreuze impact op zijn leven. Hij wou geen enkel contact meer hebben met de buitenwereld en zag het nut van het leven niet meer in. Niets interesseerde hem nog, enkel het behalen van zijn bachelordiploma TEW. Na onderzoek bleek de UGent de enige optie om zijn bachelor af te werken.
- In de tussentijd liet hij de moed niet zakken en schreef hij zich in aan de VUB om op deze manier vrijstellingen te bekomen. Dit toont aan dat hij maar één doel voor ogen had namelijk het behalen van zijn bachelordiploma TEW. Helaas lukte dit niet omdat zijn gezondheidstoestand het niet toeliet. Intussen is dit reeds erkend als depressie.
- Hij schreef zich in 2014-2015 ook in aan de VDAB als werkzoekende. De jobaanbiedingen deden hem echter nog slechter voelen en hij zakte dieper weg na contact met de VDAB.
- Na drie jaar mocht hij zich opnieuw inschrijven aan de UGent. Hij was enerzijds opgelucht maar anderzijds ging het met zijn gezondheidstoestand nog steeds slecht waardoor hij zich niet kon concentreren op zijn studies. Door zijn depressie die wellicht al maanden of jaren aanwezig was, was hij niet in staat aan de examens deel te nemen. De student werd geweigerd omdat van het feit dat hij gedurende de laatste drie inschrijvingen voor minder dan 1/3 studiepunten had verworven. De student ging hiertegen in beroep, met de hulp van zijn advocaat en kreeg met succes de toelating om zijn opleiding verder te zetten in 2018-2019.
- De student schreef zich op aanraden van advocaat terug in. Echter werd al snel duidelijk dat zijn depressie langer zou duren en dat het een slechte beslissing was om zijn studies onmiddellijk te hervatten. Hij besefte dat hij naar zichzelf moest

luisteren en niet ingaan op aanraden van een raadsman, aangezien zijn behandeling nog liep. Zijn huisarts bevestigde dit en heeft een verklaring toegevoegd waaruit blijkt dat hij in 2018-2019 mentaal niet in staat was een normaal gezond leven te leiden, zich op de studies te concentreren en examens af te leggen. De student beschikt over ziekteattesten voor het volledige academiejaar.

- Het was echter een nog grotere teleurstelling toen hij op 12 september opnieuw de boodschap kreeg dat hij zich niet meer aan de UGent kon herinschrijven.
- Hij wil melden dat de medicatie een positieve invloed heeft op zijn gezondheidstoestand en dat hij zodra hij genezen is en zijn huisarts dit bevestigt, hij zijn studies aan de UGent terug zal hervatten.
- Hij vraagt daarom dat zijn weigering opgeheven wordt.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren.

De institutionele beroepscommissie merkt op dat – ondanks het feit dat de student al eerder geweigerd was en de gunst van herinschrijving onder bindende voorwaarden kreeg – de student dit academiejaar nog steeds regelmatig afwezig was op zijn examens (in de tweede zittijd heeft hij aan geen enkel examen deelgenomen of kunnen deelnemen). Wanneer de student deelnam behaalde hij echter zeer zwakke examenresultaten (twee maal 3/20 en één 6/20) wat de beroepscommissie sterkt in haar overtuiging dat de Bachelor of Science in de toegepaste economische wetenschappen niet de juiste opleiding is voor de student.

De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor de persoonlijke situatie van de student en onderkent dat deze een invloed kunnen hebben gehad op zijn studieresultaten maar acht deze niet in die grote mate verantwoordelijk voor het gebrek aan studievoortgang van de student gedurende zijn zes jaar van inschrijving aan de UGent. De institutionele beroepscommissie stelt tevens vast dat er momenteel te weinig bewijsstukken voorliggen die de commissie kunnen overtuigen dat bij toelating van de student studievoortgang gegarandeerd kan worden.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2019-2020 bekrachtigd.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van verzoekers beroep.

De Raad ziet daartoe ambtshalve evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoeker steunt een enig middel op het redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het *patere-legembeginsel*.

Standpunt van partijen

Verzoeker zet uiteen dat in het intern beroep een uitvoerige omschrijving is gegeven van de situatie waarin verzoeker zich de voorbije academiejaren bevond, en die verzoeker kwalificeert als een situatie van overmacht. Het spreekt voor verzoeker voor zich dat die situatie een manifest nefaste invloed had op zijn studiecapaciteiten en dat zij zijn academiejaren hypothekerde. Dit terwijl er voor eenieder – ook voor studenten, bepaalde randvoorwaarden moeten zijn vervuld opdat een persoon behoorlijk (professioneel) kan presteren: de noodzakelijke materiële voorwaarden moeten zijn vervuld en de gezondheid mag het normaal functioneren niet beletten of hinderen. Dit betekent voor verzoeker dat problemen met de gezondheid ertoe kunnen leiden dat een student niet de studieprestaties kan leveren waartoe hij normaliter wel in staat is.

Het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, zo stelt verzoeker, nopen de onderwijsinstelling ertoe om overmacht op gepaste wijze in rekening te brengen, zeker wanneer er verschillende stukken voorliggen die de overmachtssituatie van de student concreet staven en de situatie ernstig is. Verzoeker ziet in zijn aanslepende gezondheidsproblemen de oorzaak voor het behalen van een studierendement van minder dan 1/3 ° van de opgenomen

studiepunten en het niet voldoen aan opgelegde bindende voorwaarde na afloop van de tweedekansexamenperiode. Hij noemt de bestreden beslissing, die het anders ziet en de persoonlijke situatie van verzoeker “niet in die grote verantwoordelijk” acht voor het gemis aan studierendement, onbegrijpelijk. Verzoeker brengt zijn studieverleden en zijn hulp in de zaak van zijn ouders in herinnering. Hij stipt ook aan dat hij in de periodes van 2009-2010 tot en met 2013-2014 nooit problemen had met studievoortgangsmaatregelen. Verzoeker kreeg bindende voorwaarden opgelegd op het einde van het academiejaar 2010-2011 en heeft die ook nageleefd. In het naleven van die bindende voorwaarde ziet verzoeker bewijs dat hij de opleiding met succes zal kunnen afronden in normale omstandigheden, mits hij dat op het eigen gekozen tempo kan doen.

Verzoeker vraagt ook aandacht voor het gegeven dat hij vanaf het academiejaar 2017-2018 tot heden nagenoeg geen examens heeft afgelegd (geen examens in 2017-2018 en drie examens in 2018-2019), en dat hij telkens doktersattesten heeft binnengebracht zodat niet kan worden ingezien welke andere oorzaak er zou bestaan voor het gebrek aan studievoortgang. In elk geval verduidelijkt de bestreden beslissing volgens verzoeker niet wat men dan wel in grote mate verantwoordelijk acht voor deze gebrekkige studievoortgang als men meent dat de uitvoerige gestaafde medische problematiek niet de oorzaak ervan is.

Ook de overweging van de bestreden beslissing dat er onvoldoende bewijsstukken voorliggen die een betere studievoortgang in de toekomst waarborgen, overtuigt verzoeker niet: in verzoekers dossier zitten immer voldoende bewijsstukken die wel aantonen dat verzoeker studievoortgang kan boeken. Het in de voorbije twee jaar behaalde percentage is voor die beoordeling niet representatief, omdat de resultaten die voorliggen met betrekking tot de periode waar verzoeker nog niet kampte met psychische problemen een totaal ander beeld schetsen. Verzoeker wijst er in dat verband op dat hij tijdens het academiejaar 2011-2012 een studierendement van 60% behaalde; hij ziet ook positieve effecten van zijn medicatie en vooruitgang in zijn gezondheidstoestand. Verzoeker stelt ook dat het studierendement pas is gekelderd na de hem opgelegde tuchtsanctie. Dit alles brengt verzoeker tot de overtuiging dat de bestreden beslissing in kennelijke wanverhouding staat tot de voorliggende feiten.

Verzoeker betoogt verder dat hij duidelijk in de goede studierichting zit, aangezien hij nog maar 49 studiepunten moet afleggen om zijn bachelordiploma te behalen. Bovendien behaalde verzoeker in het verleden reeds een 9/20 voor resterende opleidingsonderdelen, en dit terwijl

hij de leerstof meestal zelfstandig moest verwerken omwille zijn inschrijving via examencontract.

Verzoeker verwijt aan de bestreden beslissing verder dat niet blijkt op welke concrete regel de beroepscommissie zich steunt om verzoeker te weigeren, omdat zij alle mogelijke weigeringsgronden citeert, zodat het ook niet duidelijk is aan welke ‘norm’ de beroepscommissie nu precies heeft getoetst. Er bestaat volgens verzoeker ook onduidelijkheid over de bindende voorwaarde zelf: hij stelt dat zij eerst werd op 75% en nadien alsnog is verlaagd naar 50 %. Maar *in se* heeft een bindende voorwaarde steeds maar een beperkte geldingsduur van 1 jaar, waardoor volgens verzoeker niet in te zien valt hoe hij aan een voorwaarde van academiejaar 2013-2014 in academiejaar 2017-2018 nog onderworpen kan zijn. Verzoeker is ook van oordeel dat de ‘1/3^e-regel’ niet correct wordt toegepast, omdat de academiejaren 2013-2014, 2017-2018 en 2018-2019 in rekening werden gebracht. Volgens verzoeker mag het academiejaar 2013-2014 niet bij de beoordeling worden betrokken, omdat hij door de tuchtbeslissing zijn statuut als student aan de Universiteit Gent verloor en hij logischerwijs met een schone lei diende te starten na afloop van de sanctie.

Verzoeker voegt daaraan toe dat destijds, en ook later, de ‘1/3^e-regel’ enkel van toepassing was voor studenten die waren ingeschreven middels een diplomacontract. Bijgevolg vallen, naar verzoekers oordeel, inschrijvingen onder creditcontract niet onder de toepassing van deze regel. De bestreden beslissing motiveert volgens verzoeker niet waarom zij met deze argumenten geen rekening houdt, en kan ook om die reden geen stand houden.

Verzoeker besluit dat hij reeds lange tijd in behandeling is en zijn psychische gezondheid aan de beterhand is, zodat er niets meer is dat hem ervan weerhoudt om een volgend academiejaar succesvol af te ronden.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij als volgt:

“(…)

In het voorliggende geval heeft verzoeker de opgelegde bindende voorwaarde niet behaald, wat normalerwijze tot gevolg heeft dat zijn inschrijving voor dezelfde opleiding wordt geweigerd. Bovendien heeft hij in de afgelopen drie academiejaren aan de UGent niet voor minstens 1/3 van de opgenomen studiepunten credits behaald, met als gevolg dat hij ook niet meer kon inschrijven voor andere opleidingen. Dat is te dezen ook gebeurd, en de institutionele beroepscommissie heeft deze weigering in beroep bevestigd

en is van oordeel dat het op dit ogenblik geen zin heeft om verzoeker nogmaals toe te laten om zich in te schrijven onder bindende voorwaarden. De commissie motiveerde dit als volgt:

“Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtdiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren.

De institutionele beroepscommissie merkt op dat – ondanks het feit dat de student al eerder geweigerd was en de gunst van herinschrijving onder bindende voorwaarden kreeg – de student dit academiejaar nog steeds regelmatig afwezig was op zijn examens (in de tweede zittijd heeft hij aan geen enkel examen deelgenomen of kunnen deelnemen). Wanneer de student deelnam behaalde hij echter zeer zwakke examenresultaten (twee maal 3/20 en één 6/20) wat de beroepscommissie sterkt in haar overtuiging dat de Bachelor of Science in de toegepaste economische wetenschappen niet de juiste opleiding is voor de student.

De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor de persoonlijke situatie van de student en onderkent dat deze een invloed kunnen hebben gehad op zijn studieresultaten maar acht deze niet in die grote mate verantwoordelijk voor het gebrek aan studievoortgang van de student gedurende zijn zes jaar van inschrijving aan de UGent. De institutionele beroepscommissie stelt tevens vast dat er momenteel te weinig bewijsstukken voorliggen die de commissie kunnen overtuigen dat bij toelating van de student studievoortgang gegarandeerd kan worden.”

De beoordeling dat uit het dossier zoals het voorlag bij de institutionele beroepscommissie blijkt dat het niet zinvol is om verzoeker op dit ogenblik nogmaals toe te laten om zich in te schrijven aan de UGent, zelfs onder bindende voorwaarde, is zeker niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Verzoeker realiseerde de laatste jaren waarin hij ingeschreven was aan de UGent wel een zeer beperkte studievoortgang. In het academiejaar slaagde hij al maar voor 17 studiepunten op een inschrijving voor 45 studiepunten. Dit is minder dan de helft van de opgenomen studiepunten. Verzoeker ontsnapte niettemin aan een bindende voorwaarde omdat hij dat jaar ingeschreven was via creditcontracten en het OER toen nog niet voorzag in het opleggen van bindende voorwaarden voor studenten die via creditcontract inschreven.

Ook in het academiejaar 2013-14 slaagde hij voor amper 15 studiepunten van de opgenomen 64 studiepunten, wat erg weinig is. Hoewel hij aldus twee jaar op rij zeer

slecht presteert, liep hij niet aan tegen een studievoortgangsbewakingsmaatregel, precies doordat hij het jaar voordien via creditcontracten inschreef.

Pas in 2017-18 kon hij opnieuw inschrijven aan de UGent nadat hij voor drie jaar was uitgesloten ingevolge examenfraude. Zoals gezegd kreeg hij een bindende voorwaarde opgelegd nu hij in het vorige jaar van inschrijving via diplomacontract voor dezelfde opleiding niet slaagde voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten. Hij nam slechts 15 studiepunten op, maar behaalde geen enkele credit, met als gevolg dat hij niet voldeed aan de bindende voorwaarde, maar ook stootte tegen de regel die stelt dat een student die in de afgelopen drie jaar van inschrijving aan de UGent niet slaagt voor minstens 1/3 van de opgenomen studiepunten, niet opnieuw kan inschrijven aan de UGent. De institutionele beroepscommissie liet hem uiteindelijk toch opnieuw toe na intern beroep, en andermaal kreeg hij een bindende voorwaarde opgelegd.

Ook nu slaagde hij er niet in de bindende voorwaarde te realiseren: hij schreef in voor 24 studiepunten maar behaalde geen enkele credit.

Verzoeker verklaart weliswaar dat zijn slechte studievoortgang de afgelopen jaren te wijten was aan een depressie, en hij sloot ook medische attesten bij, maar dat kon de institutionele beroepscommissie niet overtuigen dat het zinvol was om verzoeker nu al opnieuw in te schrijven onder bindende voorwaarden. Zijn zwakke prestaties de afgelopen drie jaar mogen dan wel deels het gevolg zijn van medische omstandigheden, uit niets bleek dat zijn situatie derwijze was gewijzigd dat er een redelijke kans bestond dat de studievoortgang het volgende academiejaar beter zou zijn.

Het is overigens niet correct wat verzoeker beweert dat hij in het verleden nooit problemen had met studievoortgang. Ook in 2012-13 en in 2013-14 scoorde hij al ondermaats. Dat hij dan niet tegen een studievoortgangsbewakingsmaatregel is aangelopen, heeft enkel en alleen te maken met een lacune in het OER waardoor studenten die onder creditcontract studeerden – wat verzoeker deed in 2012-13 – ontsnapten aan bindende voorwaarden.

Verzoeker kan zich ook niet verschuilen achter het feit dat hij meehielp in de zaak van zijn ouders, om zijn slechte studievoortgang in die periode te [vergoelijken], nog daargelaten dat daar geen enkel bewijsstuk van voorligt. Ook de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen heeft er al meermaals op gewezen dat een inschrijving in het hoger onderwijs niet lichtzinnig mag worden genomen. Ook een student die zijn studie combineert met werk draagt de verantwoordelijkheid ten aanzien van de maatschappij om zijn studie binnen een redelijke termijn af te werken. Van een student in normale omstandigheden kan dan ook worden verwacht dat hij prioriteit geeft aan zijn studies, wat verzoeker kennelijk niet heeft gedaan.

Precies het feit dat verzoeker ook in voorgaande jaren, vóór zijn depressie, al zeer zwak scoorde, bracht de institutionele beroepscommissie tot het besluit dat zijn depressie allicht niet de enige oorzaak is van zijn slechte studievoortgang. En nu ook uit niets blijkt dat er betere vooruitzichten zijn voor de toekomst, kon de institutionele beroepscommissie dan ook binnen de grenzen van de redelijkheid beslissen dat het op dit ogenblik geen zin heeft om verzoeker nogmaals toe te laten onder een bindende voorwaarde.”

Verzoeker zijnerzijds, handhaaft in zijn wederantwoordnota zijn standpunten; hij gaat ook in op het door verwerende partij in de antwoordnota gevoerde verweer.

Beoordeling

De rechtsgrond om verzoeker de verdere inschrijving aan de Universiteit Gent (alle opleidingen) te weigeren, is gelegen in artikel 24, §2 van het onderwijs- en examenreglement 2018-2019. Deze bepaling luidt:

“§2. De inschrijving aan de UGent wordt geweigerd, ongeacht het contracttype en ongeacht eerder opgelegde – al dan niet nagekomen – bindende voorwaarden, wanneer de student na drie jaren van inschrijving voor minder dan één derde van de gedurende die inschrijvingen opgenomen studiepunten credits heeft verworven.”

Blijkens de bestreden beslissing zijn voor de berekening van de studievoortgang in het geval van verzoeker de academiejaren 2013-2014, 2017-2018 en 2018-2019 in rekening genomen.

Wat die berekeningsbasis betreft, heeft verzoeker in zijn intern beroep opgeworpen dat het academiejaar 2013-2014 niet in rekening kan worden gebracht, omdat hij toen tuchtrechtelijk is uitgesloten.

Die tuchtbeslissing heeft volgens verzoeker tot gevolg dat hij zijn hoedanigheid van student is verloren, en dat hij bij een latere nieuwe inschrijving “met een schone lei” begint, wat inhoudt dat hem niet onmiddellijk een bindende voorwaarde kan worden opgelegd.

De Raad kan enkel samen met verzoeker vaststellen dat de beroepscommissie op dit argument niet heeft geantwoord.

Aangezien de gegrondbevinding ervan zou leiden tot de onregelmatigheid van de aan verzoeker opgelegde weigering tot inschrijving, kan niet worden gesteld dat het om een middel van ondergeschikt belang gaat, waaraan de beroepscommissie kon voorbijgaan.

Daargelaten de vraag of het antwoord op dat middel voor de hand ligt – verwerende partij gaat er ook in haar antwoordnota niet op in – komt het alleszins niet aan de Raad toe om zich daarover in de plaats van de institutionele beroepscommissie uit te spreken.

De bestreden beslissing schendt de formelemotiveringsplicht.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VI. Anonymisering

In zijn wederantwoordnota vraagt verzoeker de anonymisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 4 oktober 2019.

2. Het daartoe bevoegde orgaan neemt ten aanzien van verzoeker een nieuwe beslissing en doet dat uiterlijk op 29 november 2019.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechting van 20 november 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Piet Versweyveld	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

Melissa Thijs

De voorzitter

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.